

SEMJÉN ZSOLT

*Megharcolunk minden
magyarért!
Két pogány közt
Egymillió*

SEMJÉN ZSOLT

*Megharcolunk minden
magyarért!*

Két pogány közt

Egymillió

BARANKOVICS ALAPÍTVÁNY
Budapest, 2018

A könyv az alábbi kiadások alapján készült:

Megharcolunk minden magyarért!

(Barankovics Alapítvány, 2011)

Két pogány közt

(Barankovics Alapítvány, 2013)

Egymillió

(Barankovics Alapítvány, 2017)

Szerkesztette:

Széneyi Gábor

Fedélterv:

Illés Zoltán

Tördelés, korrektúra:

Agócs Sándor

© Semjén Zsolt, 2018

ISBN 978 615 80898 2 1

Készítette: ANTOLÓGIA Kiadó és Nyomda Kft.

Tel.: + 36 (76) 549-045

e-mail: antologia@nepfolakitelek.hu

Nyomdai előkészítés: Kvaszta József, Kecskemét

Tel.: +36 (20) 991-42-86, e-mail: kvaszta@jozsef.net

MARADANDÓ A MARADANDÓTLANSÁGBAN

– *Előszó Semjén Zsolt könyveihez* –

Van néhány dolog, amit Semjén Zsoltnál senki sem tud vitatni, ilyen: *példátlan következetessége*. Mert valóban példátlan a magyar politikatörténetben, hogy amióta a rendszerváltozáskor a Kereszténydemokrata Néppárt alapítójaként a politikai életbe lépett – sőt világ életében – ugyanazt a keresztény, és ebből következő kereszténydemokrata hitvallást vallja, képviseli és éli. Ezért aztán ő az a politikus, akinek korábbi szavait nem lehet a fejére olvasni.

Ezekben a megnyilatkozásokban – műfajuktól függetlenül – sok minden fontos. De amire most külön is felhívom a figyelmet, azok a *dátumok*. Évekkel korábban megfogalmazta felismeréseit, meglátásait, amik aztán mások által is elmondottá, elfogadottá – például az Alaptörvény vagy kormányprogram pontjaivá válva – valósultak meg. Pedig amikor először kimondta, milyen dühödten támadták...

Egy politikus életművéből, ami megmarad a történelemben az az, hogy mi valósult meg, mi épült fel, mi alakította a társadalmat stb. De Semjén Zsolt életműve azon kevesek közé tartozik, akinek – mindezekén túl – maradandóak egyház- és nemzetpolitikai alapvetései, kereszténydemokrata megnyilatkozásai.

Illyés Gyula azt írja a *Konok kikelet* című általa válogatott könyve előszavában: „Ezeket is tovább rostáltam volna. Azoknak a költőknek a példáján okulva, akik mindössze néhány költeménnyel kopogtatnak – s kapnak bebocsátást – a maguk korából a következőbe; következőkbe. Tömörebben írtam volna, rövidebben; lett volna csak több időm s nyugalom. Mert valójában minden művészi életmű csak érctelep, s a törő-zúzó, porlasztó évek olvasztják ki azt, amit már nem fog a rozsdá.”

Semjén Zsolt pedig ugyanerről a „kánoni volt-ról” így szól a *Két pogány közt* című könyvében: „Egy politikai opus nem olyan, mint egy szépirodalmi mű, vagy egy tudományos esszé. Nem kevesebb vagy több, egyszerűen más természetű. Egyfelől a politikai beszéd jobban benne van a történelem hús-vér valóságában, jobban magán viseli a konkrét történelmi szituáció jegyeit. Másfelől egy politikai vezető ezer és ezer nyilatkozatot tesz és levelet küld. Ezek tartalma az én döntésem, de a megfogalmazás sokszor a sajtósoké. Viszont a könyveim minden szava tudatos ars poeticámat tükrözi. Különben én azt sem érzem igaznak, amikor egy költői életmű kiadásába utólag betesznek olyan verseket, amiket ő életében nem vett fel a köteteibe. Ez irodalomtörténetileg lehet érdekes, de nem a hitvallásos, autentikus életmű tekintetében.”

Tehát ezek a könyvek: *kereszténydemokrata homíliák, nemzeti prédikációk; sub specie aeternitatis: politikai hitvallás*. Semjén Zsolt politikai életműve az ország- és nemzetépítés, ami fizikailag megvalósult kormányzásuk alatt. Mindez azért ma-

radandó, mert maradandó az ezek alapját adó – mintegy tervrajzát jelentő – szellem. Az a politica christiana, ami – tudatosan és következetesen – a *Maradandóban* gyökeredzik. Ezért Isten színe előtt a magyar történelemben: maradandó a politika maradandótlanságában.

A Szerkesztő

*Megharcolunk
minden
magyarért!*

*Mozaikok a magyar nemzet
közjogi egyesítéséről,
a keresztény politika kísérletéről*

ELŐSZÓ

Pro Fide et Populo

Régi emlékem, egyszer Erdélyben járva egy meglehetősen korú férfi elkezdett sírni: magyar vagyok és még soha nem jártam Magyarországon! A trianoni békediktátum után nemcsak az elszakadt részekben élő magyarság sírt, hanem azok is, akik megmaradhattak csonka Magyarország területén.

A II. világháború után mesterséges amnéziát bozítottak a tudatunkra, már csak keveseknek fáj, hogy nemzettestvéreink számosan élnek és szenvednek a határokon túl.

Ezért is következhetett be a rendszerváltás után érthetetlen módon a fölerősített propaganda és megfélemlítés hatására a 2004. december 5-i szánalmas népszavazás. A kinnrekedtekben mélységes fájdalom és csalódottság, a bennlévőkben tehetetlen szégyenérzet lett úrrá.

Egy év múlva a Hold utcai református templomban a nemzeti érzésű politikusokkal együtt istentiszteleten vettünk részt, ahol Izajás próféta szavait magyaráztam, akinek az Úr megparancsolta a babiloni szétszóratás idején, hogy az egyik fiát szimbolikusan „rabolj gyorsan, prédálj hamar”-nak (Mahér-Salal-Has-Baz) nevezze el, a másikat pedig „a maradék visszatér”-nek (Seár Jasúb 7,3:8,3).

Vigasztalásként hatott az akkori rabló időben, hogy a megmaradt maradék magyarság visszatér jobbik énjéhez.

2010-ig kellett várni, amíg az országgyűlés szinte egyöntetűen e könyv írójának apostolkodása folytán meghozta a kettős állampolgárság gyógyító döntését.

Egyszerre magyarnak, kereszténynek, demokratának lenni nem kizáró dolog, hanem egymást föl-erősíti, olyan eszmény, amely a legnagyobb keresztény politikusokat hevítette. Az Egyesült Európa egyik megálmodója, a boldoggá avatásra váró Robert Schuman azt írta: „A demokráciát végképp nem lehet csak úgy rögtönözni. Európa a kereszténység több mint egy évezredét szentelte annak, hogy kiformalja. A demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem is lesz.”

Magyar földön Barankovics István a háború utáni idők kereszténydemokrata politikusa, akinek az ígéretes kezdet után már csak a száműzetés jutott, azt mondotta egy nagy történelmi tabló fölvezetése után: „embernek lenni az embertelenségben annyit jelent, mint hasonlítani Isten képére.”

Mindkét politikus eszményképe Semjén Zsolt kereszténydemokrata politikusnak, akinek parlamenti és országos küzdelmeiről, tevékenységéről szól ez a könyv, amit jó szívvel ajánlok az olvasónak. Az ő fáradozása 'Pro fide et Populo', 'a hitért és a népért' való.

Bábel Balázs

kalocsa-kecskeméti érsek

*„Az üldözők, anélkül, hogy akarnák,
segítenek az üldözötteknek, hogy
szentté váljanak...
De: jaj az ilyen 'segítőknak!'”*

Szent Josemaría Escrivá

I. Ellenzékben, ellenszélben

A 2010-ES PARLAMENTI
VÁLASZTÁSOK ELŐTT

POLITICA CHRISTIANA

– *A baloldali értelmiség önmagát modernnek, haladónak, progresszívnek állítja be, Önöket pedig konzervatívnak, múltba nézőnek, tradicionalistának.*

– *Az ő „modernségük” rég lejárt, a jakobinus-szabadságkőműves-bolszevik ötletekben gyökeredző, már a múlt században megbukott ideológiák, poros lomok, még akkor is, ha időnként leporolják és át-címkezik. A mi felfogásunk definitíve azért modern, mert éppen az a lényege, hogy tudatosan és állandóan visszalendül az örök értékekhez. Ami pedig az örökkévalóságban gyökeredzik, az bármilyen ősi, mégis mindig fiatal. Olvasson bele mondjuk a felvilágosodás enciklopédistáinak könyveibe. Olvashatatlan, legfeljebb kortörténeti szempontból lehet érdekes, ma már semmit sem jelentő kacatok. És olvasson bele Szent Ágostonba: eleven, friss, itt és most nekünk szól. Ágoston élő, az enciklopédisták poros könyvtárak moly-abrakja. Azért, mert Ágoston az Örökkévalósághoz kötődik, az enciklopédisták pedig egy elmúlt kor időleges ideológiájához. Hát ezért vagyunk modernek mi és avittak ők.*

– *Az utóbbi évtizedben Önnek három fontos könyve jelent meg a kereszténydemokrata politikáról, amelyek jószerivel minden pap könyvespolcán megtalálhatók.*

– *Ez azért is lehet így, mert tudatosan hangsúlyos bennük az egyházpolitikai rész, nem csak a filozófiai, de a praktikus szempontok tekintetében is. Én fontosnak gondolom a személyes aspektust is, mert – egy*

keresztény politikusnál különösen – a politikája őszinteségét, hitelességét kérdőjelezné meg, ha az ellenében lenne a személyes életével. De a súlypont kétségtelenül a magyar kereszténydemokrácia filozófiáján, ethoszán, annak kidolgozásán van, értelemszerűen kifuttatva a Kereszténydemokrata Néppárt konkrét politikájára.

– *Akár hívei, akár politikai ellenfelei reakcióit nézem, Önt tekintik Magyarországon a kereszténydemokrácia ideológusának.*

– Nem szívesen nevezném ideológiának, mégpedig azért, mert a teológiából következik az egyház társadalmi tanítása, és ennek a világ adott szituációjában való megvalósítási kísérlete a kereszténydemokrata politika, ezért, bár közvetlenül nem teológia, de nem is pusztán ideológia. Ezért nevezzük inkább keresztény politikai filozófiának.

– *Nyiri János ezért nevezhette az Ön szerepléseit, beszédeit, megnyilvánulásait kereszténydemokrata homliáknak?*

– Gondolom igen. Erre a magyar történelemben három kísérlet volt. Az első Giesswein Sándor, aki mintegy előfutára volt a kereszténydemokrata-keresztényszociális politikának. Azért ő az első, mert ő kapcsolta össze először ténylegesen a keresztény társadalomfilozófiát a gyakorlati politikával. Ez a történelmi tett a politikai gyakorlatban két ok miatt nem volt – talán nem is lehetett – sikeres. Részint, mert az első világháború előtti és utáni magyar egyháziak többsége nem értette meg az idők szavát, például a nagybirtok kérdésében, és így Giesswein Sándor papi emberként – a legenyhébb kifejezéssel – nem tudhatta maga mögött az egyháziak támogatását. Részint pedig az ő keresztényszociális politikája mintegy felörlődött az akkor lendületben lévő

liberális kapitalizmus és az osztályszocializmus illúzióinak malomkövei között.

– *A II. világháború után Barankovics István bonthatta ki a kereszténydemokrácia zászlaját.*

– Pontosan így van. Ő lehetett volna a magyar Adenauer, ha nem a szovjet Vörös Hadsereg megszállása alatt lett volna Magyarország. Barankovicsban megvolt a teljes elméleti felkészültség és a gyakorlati politikához szükséges minden talentum. De ez a kis idő, ami a politikában adatott neki – amíg meg nem fojtotta a Rákosi féle kommunista diktatúra –, arra volt elég, hogy a Parlamentben utóvédharcokban megvillantsa politikai karizmáját, de arra nem, hogy kormányerőként alkothasson, országot építhessen.

– *A harmadik kísérlet itt és most történik a KDNP-vel?*

– Igen. Amint Barankovics sem volt egyedül, hiszen ott volt mögötte, mint társadalmi bázis a KALOT, élén a zseniális szervezővel, Pater Kerkaival, vagy ott volt mellette a nagy tudós és szent ember Bálint Sándor, akinek boldoggá avatása – Robert Schumanhoz hasonlóan – folyamatban van, ugyanígy én se tehetnék sokat, ha nem állt volna mellettem Varga László és nem állna mellettem a KDNP frakció, a párt és a keresztény – világi és egyházi – értelmiségi „holdudvar”.

Az viszont a történelmi szerencsés konstellációból adódott, hogy például egyházpolitikában az első Orbán-kormány idején nem csak meghirdetni, hanem megvalósítani is sikerült a kereszténydemokrata programot. Természetesen ki lehet jelölni sarokköveket és pilléreket a magyar kereszténydemokrácia történetében, de azért ez egyetlen ívet alkot. Az olyan felfogásnak, amely az Örökkévalóságban gyökerezik,

van egy sajátos ereje. Engem nem csak ez a frakció vesz körül, akikkel ma együtt vitézkedünk a parlamentben, hanem körülvesz egy égi frakció is: Barankovics és Bálint Sándor, Varga László és Kovács Zoli bácsi, Isépy Tamás és Rapcsák András. És ez így együtt az, amit én a magyar keresztény politika kísérletének nevezek, és amiért ezt az egészet csinálom: *politica christiana*.

(*Hazánk, 2008. július,*
az interjút Kárpáti Katalin készítette)

SZENT ISTVÁN-NAPI ÜNNEPI BESZÉD

Kalocsa, 2008. augusztus 20.

Ünnelőlő Honfitársaim, Szent István király népe!

Minden ünnepségnél, minden megemlékezésnél felmerül az a kérdés, hogy voltaképpen mi az értelme mindennek? Mi az értelme annak, hogy az év egy ki-tüntetett napján összejövünk, szép szavakat hall-gatunk meg, lobognak a zászlók, beszédek hangza-nak el? Mi ennek az értelme az egyes ember és a nemzet egészének életében? Mindennek két értelme van. Az egyik az, hogy hitet és erőt merítsünk őseink példájából. A másik pedig, hogy levonjuk a történel-münkben rejlő tanulságokat.

Hitet és erőt meríteni, mert egy létszámában kis nép számára nincs megmaradási esély csak akkor, ha minden egyes tagjában benne él az egész magyar történelem, az egész magyar kultúra. Annak a tudata és büszkesége, hogy érdemes ehhez a nemzethez tartozni, hogy nincs még egy nép a földkerekségen, aki annyi Nobel-díjast adott volna az emberiségnek, mint a magyarság, és nincs még egy család az egész világtörténelemben, aki annyi szentet adott volna az egyháznak, mint az Árpád-ház. A másik pedig, hogy levonjuk a történelmünkben rejlő tanulságokat, hogy ez útravalóul szolgáljon a következő magyar évtized-re, évszázadra, évezredre.

Szent István idején pontosan ugyanaz volt a meg-maradás parancsa, mint ami 1848-ban, vagy 1956-

ban. Szent István korában ezt úgy fogalmazták meg, hogy a keresztény Európához való csatlakozás és a szuverén magyar állam megteremtése. 1848-ban ez úgy hangzott, hogy haza és haladás, vagyis a nemzeti függetlenség kivívása, illetve a polgári átalakulás. 1956-ban ugyanez volt a feladat: a polgári demokrácia, a jogállam megteremtése, véget vetni a diktatúrának és a nemzeti függetlenség kivívása, magyarul az, hogy menjenek ki az oroszok. És ez a kettős egy feladat: a szükséges társadalmi átalakulás, az idők szavának megértése és a nemzeti függetlenség biztosítása, ez a magyar megmaradás feltétele! A magyar nemzet sírásója, aki a kettő közül bármelyiket is feladja.

Szent István korában két zsákutca fenyegette a magyar megmaradást, és Szent István bölcsessége, hogy mindkettőtől megvédte a magyarságot. Az egyik zsákutca Koppány volt, aki nem értette meg az idők szavát. Én nem tudom, hogy Koppány magyarabb volt-e, mint Szent István, de azt pontosan tudom, hogy a magyar megmaradást Szent István jelentette. A másik zsákutca a nemzeti függetlenség feladása, aminek szimbóluma Orseoló Péter, aki ajánlotta hűbérbe Magyarországot a Német-római Császárságnak. Szent István történelmi művében az a zseniális és azért jelenti a magyar megmaradást, mert úgy kapcsolódott a keresztény Európához, hogy eközben nem lettünk sem a Német-római Császárság, sem a Bizánci Birodalom hűbérese.

Szent István műve a kereszténység, az európaiság és a magyarság hármasság oltárképe, annak a tudata, hogy ez a három nem egymással szembenálló, hanem egymásra mutató valóság. És ez a három együtt jelenti a magyar megmaradást.

Nézzük az elsőt, a kereszténységet. Barátaim! Ha most reálpolitikailag nézzük a dolgot, azért tényleg fel kell tennünk a kérdést, hogy mi a magyarázata annak, hogy megmaradtunk itt a germán és a szláv tenger közepén? Tisztán politikai, szociológiai szempontból nem sok esélye volt a magyarságnak, és mégis megmaradtunk. Itt vagyunk, magyarul beszélünk, őrizzük a történelmünket, a kultúránkat. És föl kell tenni a kérdést, hogy miért van az, hogy a hozzánk hasonló többi keleti nép, a hunok, az avarok, a besenyők eltűntek a történelemből, mi pedig megmaradtunk. Pedig Attila király birodalma nem volt rosszabbul szervezve, mint az államalapítás kori Magyarország, az avar kaganátus nem volt gyengébb, mint a honfoglalás körüli magyar törzsszövetség. A besenyők egy hajszállal sem voltak gyengébb harcosok, mint honfoglaló eleink. Ők mégis eltűntek a történelemből, mi pedig megmaradtunk. Miért? Azért, mert Szent István a kereszténység sziklafundamentumára építette fel a magyar nemzet katedrálisát. Ezért maradtunk meg mi magyarok és ezért tűntek el a történelemből a hozzánk hasonló keleti népek, a hunok, az avarok, a besenyők.

És ahogy főtisztelendő atya is említette az imént a szentmisén, a Szent István-i mű nem érthető meg, ha Szent Istvánból ki akarják hagyni a szentet. Ugyanis valóban az a helyzet, hogy azzal a jellel, ahogy Szent István a szentkoronát felajánlotta a Szűzanyának, ezzel az *immanens magyar történelemnek transzcendens távlatot adott*. És Szent István nemcsak a múltbeli kereszténységet jelenti, hiszen éppen 2000-ben a millennium évében egyedülálló ajándékot adott az egyetemes kereszténységnek: az egyházszakadás óta Szent István az első közös szentje ke-

letnek és nyugatnak. Szent István az az öltés, amivel megkíséreljük összevarrni azt, ami ezer évvel ezelőtt 1054-ben elszakadt. Szent István mindig meghatározó volt a magyar nemzet tudatában. Ezért soha nem tudták rákényszeríteni a magyar népre az ünnep meghamisítását, amikor nem Szent Istvánt akarták ünnepelni, hanem például a Rákosi-féle alkotmányt, vagy amikor elnevezték Új Kenyér Ünnepeinek. A magyar nép mindig tudatában volt annak, hogy Szent István nem pusztán I. István, hanem Szent István.

Másik az európaiság. Barátaim, botrány, amikor nekünk magyaroknak azt kell hallgatnunk, hogy mi pár évvel ezelőtt Európához csatlakoztunk, mert hol lennénk ezeregyszáz éve – vagy ki tudja mióta –, ha nem Európában? És megfordítva, hol lenne ez az Európa, ha mi nem lettünk volna Szent István óta minden szellemi gyökerünkkel egy évezrede ebben az Európában? Mert mi véreztünk pajzsként védve ezt az Európát a tatárral szemben, a törökkel szemben és – hogy diplomatikusan fogalmazzak – a keleti pogányság más formációjával szemben ezer éven keresztül. És ezért van, hogy nekünk nem a cselédlépcsőn kell bekullognunk ebbe az Európai Unióba és ott szegény rokonként meghúzni magunkat, hanem történelmi munkánk révén kiérdemelt helyünket kell méltósággal elfoglalni, mert *ha mi nem becsüljük magunkat, senki sem fog megbecsülni minket*. És ha mi nem tudjuk és tudatosítjuk a saját értékeinket, akkor senki sem fog értékelni minket.

És a harmadik Szent István-i oltárkép: a magyarság. Szent István szuverén magyar államot hozott létre, a magyarság önálló történelmi műhelyét, hogy az a magyarság politikai önkifejeződése legyen. A Szent István-i műben az a zseniális, hogy úgy lett

része a keresztény Európának, hogy egy pillanatig sem tűrte, hogy a magyar szuverenitást kétségbe vonják, úgy lettünk része a keresztény Európának, hogy nem lettünk egy provinciája a Német-római Császárságnak és nem lettünk provinciája a Bizánci Birodalomnak. Szent István vaskézrel vezette ezt az országot a keresztény Európába, de amikor uralkodásának vége felé a megváltozott német-római politikai viszonyok következtében a német császár megpróbálta hűbéresévé tenni Magyarországot, úgy kiverte innen, hogy a lába sem érte a földet. Ez a Szent István-i mű politikai fundamentuma: a szuverén magyar állam, mint a magyarság történelmi műhelye, a magyarság intézményes önkifejeződése.

Barátaim, amikor a magyarságról beszélünk, látnunk kell, hogy ma oda jutottunk, hogy ha kiejtjük azt a szót, hogy magyar, kiejtjük azt a szót, hogy nemzet, akkor bizony-bizony könnyen megkaphatjuk a bélyeget, hogy magyarkodunk, nacionalisták vagyunk, ezért pontosan meg kell mondanunk, hogy mit értünk nemzeti elkötelezettség alatt. Minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték. Egy sajátos arc, Istennek egy gondolata. Senki nem adhatja azt az értéket, ami a magyarság, csak mi magyarok. Ami a horvátság, csak a horvátok, ami a lengyelség, csak a lengyelek. Senki nem adhatta a világirodalomnak Dosztojevszkijt, csak az oroszok. Senki sem adhatta a zeneirodalomnak Wagnert, csak a németek. És senki nem adhatta és adhatja az egyetemes emberiségnek Arany Jánost, Ady Endrét és Bartók Bélát, csak a magyarság. Csak mi. És ha mi eltűnünk a történelemből, akkor az egyetemes emberiség lesz örökre pótolhatatlanul szegényebb egy sajátos arccal, egy dallammal, Istennek egy gondolatával, azzal, amit magyarságnak neve-

zünk. Éppen ezért nekünk magyaroknak az egyetemes emberiség felé elsődleges kötelességünk a saját magyarságunk megőrzése, kimunkálása és felmutatása. Mert ez az a gazdagság, amit csak mi adhatunk az egyetemes emberiségnek.

Ha végignézzük a magyar történelmen, azt látjuk, hogy a magyar történelem mindig akkor torkollott katasztrófába, amikor lecsúsztunk a Szent István-útról, akár jobbra, akár balra. És akkor gyarapodott, gazdagodott a nemzet lelkileg, szellemileg és anyagiilag is, amikor hűségesek voltunk Szent István örökségéhez!

Persze joggal lehet azt mondani, hogy kedves képviselő úr, ez nagyon érdekes beszéd volt, szép gondolatokkal, de hát itt élünk a mindennapok gondjai között, a kenyérgondok közt, ezer probléma szorításában. Ez igaz. De nekünk, Szent István népének van egy különleges erőnk, az, hogy van felettünk egy védőpajzs, az örök magyarok védőpajzsa: Szent István és Szent László, Hunyadi János és Hunyadi Mátyás, Rákóczi és Széchenyi örök magyarsága. Ők a mi útmutató csillagaink és ezek között a csillagok között is Szent István a sarkcsillag, és ha a magyarság útkereszteződéshez ér – mint ahogy most útkereszteződésnél áll –, akkor ő az a csillag, aki a magyar megmaradás felé vezető utat mutatja!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

(Gondola, 2008. augusztus 22.)

ÖTLETTELEN ÖTLETELÉS

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. szeptember 15.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Amit ma reggel hallhattunk, és amit korábban olvashattunk, az nem különbözött attól az ötleteléstől, amit már évek óta hallhatunk és olvashatunk. Azzal az egy különbséggel, hogy egyre kevesebb benne az új ötlet. Mindez szép illusztrációja annak, hogy Gyurcsány Ferenc a gondolatokból már sokszor kifogyott, a szóból még soha. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jaj!)* Azokkal a problémákkal birkózik, iszapbirkózik, amelyeket ő maga csinált. Ezek a következők: Medgyessy Péter idején kiváló tanácsadóként az egyensúly felbomlása, amiről Fodor Gábor is szólt; majd utána éveken keresztül a növekedés lefojtása, lesöpörve mindazokat a módosító javaslatokat, amelyeket tucattal nyújtott be az ellenzék. Majd a hitelesség problémája: most nem akarok Őszödre rátérni *(Moraj az MSZP soraiból.)*, de az adótörvények tekintetében hogyan lehet hitelességről beszélni akkor, amikor például 2005 végén elfogadnak egy adócsomagot arról, hogy adót csökkentsenek, majd a választások után a szöges ellentétét teszik, visszavonják, és adót emelnek; az államadósság kérdése, ami már szinte mindent maga alá temet; káosz az egészségügyben, káosz az oktatásban. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Ha tényleg úgy gondolja, hogy abban a programban, amit most meghirdetett, támogatottságra számíthat, akkor mi az akadálya annak, hogy akár most, a napirend elfogadásánál, négyötödös többséggel eltérve a Házzsabálytól, szavazzunk róla? Mi az akadálya annak, hogy nézzük meg, ennek a programnak van-e támogatása az Országgyűlésben? Ha van, nosza rajta, sok sikert hozzá! Ha nincs, akkor pedig mi az értelme a politikai agónia meghosszabbításának? Hiszen ez a politikai agónia árt az országnak. A versenytársaink, Szlovákia, Románia gyorsvonatsebességgel húz el Magyarországot mellett. (*Moraj, közbeszólások az MSZP soraiban.*) Minden hét, minden hónap árt az országnak. Nincs vesztegetnivaló időnk.

Ahhoz, hogy az országot ki lehessen vezetni a mostani válságból – most minden politikai hovatarozástól függetlenül, tisztán technikai értelemben –, két feltételt teljesíteni kell. Az egyik a tényleges társadalmi támogatottság, a másik pedig a stabil parlamenti többség. E nélkül, ha Adenauer feltámadna, ő sem tudná kivezetni az országot ebből a válságból. Ahhoz, hogy tényleges parlamenti többség jöhessen létre, stabil parlamenti többség, mögötte tényleges társadalmi támogatottsággal, ezt egyetlen módon lehet elérni: új választásokkal.

Tisztelt Ház! Magyarország ettől a parlamenttől már nem sokat várhat (*Moraj az MSZP soraiból.* – *Dr. Vadai Ágnes: Tőletek biztosan nem!*), legfeljebb egyetlenegy dolgot: adjuk vissza az emberek kezébe a döntést, és mondják meg az emberek, hogy ők hogyan látják, és hogyan legyen tovább. Mert nem az emberek vannak a parlamentért, hanem a parlament van az emberekért. Ezért demokrataként és

az ország válságából kivezető utat mutatva a Magyar Országgyűlés a legtöbb, amit az emberekért tehet, az, ha megszavazza saját maga felosztatását, és visszaadjuk az emberek kezébe a döntést, és mondják meg az emberek, hogy hogyan legyen tovább.

Köszönöm. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiból.)*

A MOSTANI PÉNZÜGYI VÁLSÁG A NEOLIBERÁLIS GAZDASÁGPOLITIKA TÖRTÉNELMI CSŐDJÉNEK ELŐJELE

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. október 13.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Az a világméretű válság, amelynek tanúi vagyunk, tovább mélyítette az amúgy is meglévő magyarországi válságot, és ezért indokolt egy szélesebb kitekintéssel élve reflektálni azokra a világfolyamatokra, amelyeknek tanúi lehetünk.

A mostani válság a neoliberais gazdaságpolitika válsága, történelmi csődjének előjele. A „láthatatlan kéz” mítosának csődje, annak az ideológiának a csődje, amely azt hirdette, hogy a gazdaságban, a pénzügyekben nem szükséges az állami szerepvállalás, majd a gazdaság, majd a piac szabályozza önmagát. Ennek a liberális politikának a nevében rombolták az államot, és most azt várják, hogy az állam mentse meg a helyzetet. II. János Pál pápa a marxizmus bukása után prófétai módon arra figyelmeztette a világot, hogy a létező szocializmus törté-

nelmi csődje nem jelentheti a neoliberais vadkapitalizmus megdicsőülését.

És, Tisztelt Ház, azt gondolom, az erkölcsi szempontok sem tehetők zárójelbe. Erkölcsi botrány az, hogy a korrupt bankok és bankárok gátlástalan kapzsiságának következményeit az adófizetőkkel, a kisemberekkel, Mari nénivel és Józsi bácsival akarják megfizettetni.

Elhangzott, hogy a tabukkal le kell számolni. Én is így gondolom. A felelősök, azok a bankárok, akik felelősök mindezért, ami történt, vállaljanak részt a terhekből. Hogyan lehet azt mondani a bérből, fizetésből élő embereknek, hogy húzzák meg a nadrágszíjat, miközben azok, akik elképzelhetetlen vagyonokat loptak össze, nem hajlandók ezekből a terhekből semmit sem vállalni? Vagy magyar vonatkozásban: hogyan lehet azt mondani, hogy a kis- és középvállalkozások terhei nőjenek, amikor a multik különböző kedvezményei változatlanok maradnak? Mi azt mondjuk, hogy mindenki vállaljon arányos terhet.

Gyurcsány Ferenc bérbefagyasztást javasolt, pénteken is (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*), most is lényegében ez volt – sajátos retorikai megfogalmazásban –, ami a kereszténydemokraták számára elfogadhatatlan. Mégpedig azért elfogadhatatlan, mert a bérből és fizetésből élőket sújtja, azokat, akiket amúgy is a legközvetlenebbül érint a növekvő hitelek drágulása és az infláció. S ennek a bérbefagyasztásnak – a svájci indexálásból való – következménye az is, hogy így a nyugdíjak is csökkenni fognak, és azok megélhetési lehetősége is romlik, akik amúgy is a legnehezebben élnek, és akiknek a közvetlen megélhetéséről van szó.

Gyurcsány Ferenc 12 pontot említett, ami között van persze elfogadható is, nem véletlenül javasoltuk például a költségvetési tanácsot; és van számunkra elfogadhatatlan is, ilyen a bérbefagyasztás. De ezekkel a programokkal kapcsolatban némileg szkeptikussá tesz minket az, hogy ez volt körülbelül a századik programja és az ezredik pontja.

Azt halljuk, hogy Gyurcsány Ferencnek van programja. Persze; Gyurcsány Ferencnek minden kérdésben van legalább nyolc-tíz programja, amelyek szöges ellentétei egymásnak. De ezekben a programokban kétségkívül van két közös vonás: mindegyiket meghirdette már, némelyiket többször is, mindegyiket ellenezte már, némelyiket többször is, de egy biztos: eddig egyikből sem lett semmi.

Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc mostani javaslatának kommunikációs célja napnál világosabb: PR, a felelősség áthárítása és a figyelem elterelése. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*) De a közjogi relevanciája több mint homályos.

Köszönöm. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

A MAGYAR KERESZTÉNYDEMOKRÁCIA SZENTJEI

*Két portré:
Kerkai Jenő és Bálint Sándor*

A magyar kereszténydemokráciának voltak államférfiai, mint Barankovics István és Varga László. És voltak szentjei: mint P. Kerkai Jenő és Bálint Sándor.

Kerkai Jenő

„Életem egyetlen és legnagyobb szerelme a magyar nép volt”. Ezekkel a szavakkal összegezte életét halálos ágyán az az ember, aki talán a legtöbbet tette a XX. században a falusi ifjúság fölemeléséért.

Czinder Jenő Zala szülötte volt, s zalaegerszegi iskolás évei alatt csírázott ki lelkében a vágy: tenni a magyar faluért. Megérett benne a hivatástudat is: jezsuita szerzetesnek jelentkezett. Amikor tízévi egyetemi képzés után fölszentelték, szülőföldje tiszteletére fölvette a Kerkai nevet. Kerkai Jenő atya a külföldi tanulóévek után harmincévesen a szegedi szemináriumba kapott tanári kinevezést, ekkor ne-

kilátott nagy álma megvalósításához. Segítőtársakat választott maga mellé, akikkel közösen kezdte meg a parasztfjúság szervezését, s vele párhuzamosan a szervezet kiépítését, elvi és gyakorlati kereteinek kidolgozását. A mag, amelyet elvetett, hamar virágba borult s termőre fordult. Kiderült: óriási a vágy a magyar agrárfjúságban az értelmes, önálló életre, s ami ennek első feltétele: a tanulásra, a hasznos szaktudás megszerzésére.

A KALOT – a Katolikus Agrárfjúsági Legényegyesületek Országos Testülete – két éven belül országos mozgalommá terebélyesedett. Falvak százai alakultak egyletek. Ezek jártak a különböző tanfolyamokra. Az 1939 karácsonyára megszerzett egykori érdi jezsuita noviciátusi épületben 1940-ben megkezdődött a népfőiskola, amelynek tanfolyamai zsúfolt termekben zajlottak. A KALOT százezres szervezetté bővült.

Voltak, akik rossz szemmel nézték a KALOT-ot és munkatársait, mindenekelőtt Kerkai Jenőt. Gyűlölték a nyilasok, gyűlölték a kommunisták. A szovjet megszállás alatt a megerősödő kommunisták 1946-ban látták elérkezettnek az időt a KALOT fölszámolására. Ehhez egy nyilvánvaló hazugságot hoztak föl ürügyül: két részeg szovjet tiszt összeverekedett a Király utcában, és egyikük lelőtte a másikat – ehhez az esethez költötték hozzá azt a bornírt ostobaságot, hogy egy „KALOT-egyenruhát viselő” fiatalember lőtte volna le a szovjet tisztet egy „körúti ház padlásáról”, majd „öngyilkos lett”.

Ezt a világraszóló hazugságot használták föl ürügyül arra, hogy 1946-ban betiltsák a KALOT-ot. Szervezőire, aktivistáira nehéz évek vártak. A KALOT-os múlt bélyegnek számított. Magát Kerkai Jenő

atyát 1949 elején tartóztatták le, s 1959 szeptemberéig sánylődött Rákosi meg Kádár börtöneiben. Miután kiszabadult, évekig segéd munkásként ke-reste kenyerét, 1964-től haláláig a pannonhalmi papi öregotthonban élt.

Kerkai Jenő atya abban látta meg saját küldetését, amit a KALOT négyes jelszavában foglaltak össze: *Krisztusibb embert! Műveltebb falut! Életerős népet! Önérzetes magyart!*

Krisztusibb embert! – „Valláserkölcsi felfogásunk nem pusztá templomügy, vagy magánügy, több! Krisztusibb embert akarunk a kapa, kasza mellett, de az üzemekben, gyártelepeken, munkaviszonyokban is!” – hirdette a KALOT. „Nem tűrhetjük a zse-bünkben, s gyakorta a torkunkon kotorászó kezét csak azért, mert szelídek, alázatosak, katolikusok vagyunk. Minden jogunk megvan annyira kereszténynek lenni, mint amennyire keresztényellenesek ellenségeink. Senki sem kívánhatja tőlünk azt, hogy a szelídség, alázat, felebaráti szeretet jelszava mellett kifosztani engedjük magunkat és sutba dobjuk az okosságot, mely keresztény erény, vagy feladjuk az önvédelemhez való jogunkat, mely a keresztény erkölcs tanítása szerint életünk és javaink védelmére megillet bennünket.”

Műveltebb falut! – „A műveltebb falu és tanyavilág felépítése során arra a hatalmas munkára is vállalkoztunk, hogy az egyéni képzés mellett népművelést, népkultúrát is végzünk. Ott, helyben a sokszor megirigyelt városi kultúrszínvonalra emeljük a falut és a tanyát. Visszaszerezzük, megőrizzük, megmentjük sajátos népi értékeinket, szokásainkat, viseletünket, hagyományainkat. Ezek megmentése a falu megmentését jelenti.”

Életerős népet! – „Félreérthetetlenül kenyérre, ruhára, biztos otthonra gondolunk. Éspedig a szociális igazságosság nevében.”

Önérzetes magyart! – „Ezen elsősorban a helyes és tiszta nemzeti öntudatot értjük, mely komoly, népmentő munkára kötelez minden színes, hazafias szólamáradat helyett. Önérzetes magyarságunk lényege tehát erkölcsi, kulturális és szociális kötelezettségeinek teljesítése a magyar család és a magyar nép iránt. Magyar család, magyar nép nélkül nincs magyar nemzet!”

A KALOT nemzedék üzenetét a legszenvedélyesebben Varga László jezsuita páter így fogalmazta meg a ma keresztényei számára is érvényes módon: „Könnyű belátni, milyen szomorú torzítás és hitvány kis utánczat a keresztény humanitás mellett mindenféle pogány filantrópia, s azért mi keresztények vagyunk bűnösök abban, hogy ma mégis a megváltás kontárjai csinálják a történelmet, mialatt mi ostoba közönnyel, vagy botránnyosan gyáván nézzük az emberiesség nevében folyó emberirtást. Amíg mi nem akarjuk oly komolyan a családi bért és otthont minden magyarnak, a vasmunkásnak, utcaseprőnek, kubikusnak és cselédnek, mint örök boldogságunkat, nincs jogunk az üdvösségre, se földön, se égben, és megérdemeljük, hogy mint rossz pelyva, elégjünk Isten haragjának tüzeiben.”

Bálint Sándor

Sokan megfordultak a Parlament falai között, de bizonyára nem járunk messze a valóságtól, ha azt

mondjuk: talán senki sem ismerte olyan mélyen a magyarságot, mint Bálint Sándor. A világszerte elismert néprajztudós a szeged-alsóvárosi magyar kultúra kutatója, de helyesebb, ha így fogalmazzuk: megélője volt. Ha valakire, hát Bálint Sándorra érvényes a kifejezés: tősgyökeres magyar. Ez a magyar kultúrsziget intakt egységben vészelt át a török hódoltság másfél százados megpróbáltatásait, és aztán is megőrizte színmagyar jellegét (nyelvét, szokásait, vallásosságát, ünnepeit). Ebből a tájból sarjadt Bálint Sándor, elődünk a magyar törvényhozásban.

Bálint Sándor az 1945-ös választásokon kapott mandátumot kisgazda színekben, de már akkor is a Kereszténydemokrata Néppárt tagja és politikusa volt. Képviselői munkáját az 1947-es választások után a mi pártunk képviselőcsoportjában folytatta. Időtálló példát mutatott, hozzászólásai a magyarság ügye iránti elkötelezettségről tanúskodnak, s mély felelősségtudat, az erkölcsi értékek feltétlen tisztelete hatotta át minden mondatát. Szavaival, viselkedésével mindenkor megőrizte a parlamentáris normákat egy olyan korban, amelyben elhatalmasodott az erőszak: az Országgyűlésben szavakban, kint az utcán és az éjszakában pedig az ávós terror gyakorlatában.

Szűzbeszédét az 1946. évi VII. tc. – a „hóhértörvény” – ellen tartotta. Rámutatott: „a köztársaság védelméről” szóló tervezet szándékoltan homályos fogalmi készletével lehetőséget teremt a politikai ellenfelekkel való leszámolásra. Bálint Sándor, amikor felmérte, hogy az Országgyűlésben véget ért a magyarság tényleges szolgálatának lehetősége, lemondott mandátumáról. Ennek a szomorú eseménynek éppen hatvan éve.

Hazatért a gyökereihez: folytatta szegedi egyetemi tanári és kutatói hivatását. Ő a politikától távol tartotta magát, a Kádár-féle szellemi-lelki terror azonban nem kerülte el őt. Az a tény, hogy Szegeden egy professzor – aki katolikus hitét mélyen megéli – a népi vallásosság témakörével foglalkozik, gyanússá tette a rezsim szemében. 1959-1964 között ügynökökkel figyeltették, telefonját lehallgatták, lakását többször – titkosan – átkutatták, naplóját ellopták. Naplója felhasználásával, valamint a besúgói jelentések alapján házkutatást tartottak nála, és koncepciót per kreáltak ellene.

Az 1965 októberi bírósági ítéletben az akkor 61 éves professzort hat hónap – három évre felfüggesztett – börtönbüntetésre ítélték. A szegedi egyetem fegyelmi vizsgálatot folytatott ellene, amelynek végeredményeképpen nyugdíjazták. A per tárgya: államellenes izgatás volt. Bálint Sándor olyan könyveket és folyóiratokat hozott be az országba külföldi kongresszusokról hazatérve, amelyeket a Kádár-rezsim tiltott, pl. Milovan Gyilas: Beszélgetések Sztálinnal; Szász Béla: Minden kényszer nélkül; a Mater et Magistra... kezdetű pápai enciklika stb. Némely könyveit kölcsönözte barátainak, és beszélgetett velük azokról – ez lett a vád. Bálint Sándor öt napon át kényszerült vallomást tenni olyan „főbenjáró bűnökről”, mint pl. „Mi volt a véleménye Gyilas könyvéről?” vagy „Mit mondott X. Y.-nak Szász Béla könyvéről?” A válaszadásban (öt napon keresztül!) azt kockáztatta, hogy egy rossz mondattal börtönbe juttat valakit. Bámulatra méltó szellemi és lelki teljesítmény, hogy őmiatta senki sem ült a vádlottak padjára.

Saját – ismeretlen – följelentőjéről azt mondta: Isten bocsássa meg neki, aki „éngöm ide juttatott”.

A professzorról mindenki, aki csak találkozott vele, a legnagyobb elismerés hangján szólt. Egész életével, minden szavával és cselekedetével példát mutatott. Még az egyik besúgója is így jellemezte: „szikla-szilárdan áll meggyőződése mellett” és „a nagyvonalú és zseniális emberek közé sorozom.”

Mi lehetett a titka Bálint Sándor minden próbát kiálló emberségének? A válasz kulcsa: az Anyaszentegyház tanítását minden részletében követő, és annak az élet minden pillanatában megfelelni akaró hit. A szeged-alsóvárosi római katolikus népi vallásság szellemi kincsei annyira fontosak voltak számára, hogy egész személyiségét, tudományos pályáját ennek a kincsnek az összegyűjtésére és megörökítésére tette föl. A szeged-alsóvárosi népi kultúrát kezdetben mint a szüleitől kapott örökséget szerette meg, később a magyar népi kultúra legtisztább megjelenésének tekintette. A magyar népi kultúra vizsgálatát idővel kiterjesztette az egész magyarságra, és több gyűjtőutat tett a történelmi Magyarország területén.

Nagy megtiszteltetés számunkra Bálint Sándor, a Magyar Országgyűlés egykori képviselője, akinek életszentsége nemcsak kortársai megbecsülését érdemelte ki, hanem örömmel számolhatunk be arról, hogy boldoggá avatása – reményünk szerint – már nincsen messze, és ha megtörténik, akkor büszkén mondhatjuk el magunkról, hogy a nagy francia kereszténydemokrata politikus, az európai megbékélés és egység egyik megteremtője, Robert Schuman mellett a mi elődünk, Bálint Sándor – a Magyar Országgyűlés és a Kereszténydemokrata Néppárt egykori tagja – olyan politikus volt, akit boldoggá avatva példaként állít ország-világ elé az Anyaszentegyház.

Legyen Bálint Sándor öröksége figyelmeztető jel, hogy erkölcstelenül hazudni, felelőtlenül politizálni nem szabad, és az igazmondás parancsa az Ország Házában kétszeresen is kötelező! Aki tényleg föl akarja emelni Magyarországot, a helyes útra akarja terelni a nemzet sorsát, az erőt és példát meríthet Bálint Sándor életéből és munkásságából.

Kerkai Jenő és Bálint Sándor, könyörögjeteK éretünk!

*(Gondola, 2008.
Mindenszentek ünnepén)*

AZ TETSZELEG A CSÓDTÓL VALÓ MEGMENTŐ SZEREPÉBEN, AKI A FŐ FELELŐSE A CSÓDNEK

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. november 3.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc-től már sok valótlan-ságot hallhattunk, de a mostani talán a legnagyobb volt és a legabszurdabb. Már a címe is, tisztelt Ház, amely úgy szól, hogy „Biztonság és növekedés” – amikor feltűnően se biztonság, se növekedés nincs. Sőt, az ország jellemzője éppen a bizonytalanság: az emberek megtakarításainak bizonytalansága, a munkahelyek bizonytalansága, az ország helyzetének bizonytalansága. A növekedés tekintetében pedig a benyújtott első költségvetési törvény még 3 százalékos növekedéssel számolt, most már 1 százalékos csökkenéssel. Tehát se biztonság, se növekedés. Az pedig maga az abszurditás, hogy az a Gyurcsány Ferenc tetszeleg a csódtól való megmentő szerepében, aki a fő felelőse annak, hogy csőd közeli állapotba jutott az ország.

Tisztelt Ház! Vagy azért kell felvenni ezt a hitelt, mert tényleg államcsőd fenyeget – akkor viszont fel kell tenni a kérdést, hogy miért fenyeget államcsőd, miért pont Magyarországot fenyegeti az államcsőd az egész Európai Unióból –, vagy ha nincs csőd-helyzet, akkor meg miért kell felvenni ezt a hitelt? Ha államcsőd fenyeget, államcsőd közeli állapot van, akkor az a kérdés, hogy az egész Európai Unióból miért Magyarországot fenyegeti az államcsőd. Miért nem Romániát? Miért nem Szlovákiát? Miért nem a Baltikumot? Erre nem válasz a világválság, ez csak egy részválasz. Mert ha a világválság lenne az egyedüli ok, akkor a többi európai uniós országot is ugyanígy érintené – de nem érinti.

Tehát nem valamifajta természeti csapással állunk szemben, hanem az ok alapvetően az, hogy legyengítették az ország immunrendszerét. Legyengítették a rossz kormányzással, a korrupcióval, legyengítették gazdaságilag, legyengítették szociálisan, legyengítették politikailag, legyengítették nemzeti szempontból, legyengítették erkölcsileg, és legyengítették lelkiileg is. Ha pedig nincs államcsőd közeli helyzet, akkor felelőtlen a hitelfelvétel.

Csaba László professzor úr tegnap azt mondta, hogy bárkitől jobb lett volna felvenni ezt a hitelt, mint a hírhedt Valutaalaptól. S ezzel az a helyzet, tisztelt Ház, hogy az unokáinkat is eladósították. Ráadásul mindezt – lényegében megint a régi Fekete János-i, kádári időket idézve – a parlament kikerülésével, a nyilvánosság kizárásával. Ezért követeljük a teljes nyilvánosságot. Mert ezt az adósságot nem Gyurcsány Ferenc és nem Veres János fogja visszafizetni, hanem a magyar emberek. Én is, önök is, az itt ülő sajtósok is, a tévénézők is, a bérből és fizetésből élő emberek, a nyugdíjasok, a kisgyerekek, tehát a ma-

gyar emberek fogják visszafizetni. És ezektől a magyar emberektől Gyurcsány Ferenc nadrágszímegszorítást kér; az ellenzéktől statisztálást, az SZDSZ-től és az MDF-től mamelukságot.

Gyurcsány úr, ön ettől az országtól és ettől a nemzetől már csak egyetlenegy dolgot kérhet: bocsánatot. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

A két frakcióvezető a parlamenti arénában

A SZLOVÁKIAI MAGYARELLENES ATROCITÁSOKRÓL

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. november 10.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Elítéljük minden nemzet és nemzetiség megsértését, és elítélünk minden provokációt – a Kereszténydemokrata Néppárt ezt teszi immár 64 év óta. *(Moraj az MSZP soraiban.)*

Három megjegyzést engedjen meg nekem a Tisztelt Ház! Elhangzott, hogy nem vagyunk könnyű helyzetben. Valóban nem vagyunk könnyű helyzetben, több szempontból sem, például a szlovák rendőri brutalitás elítélésekor bizony-bizony Magyarországra vetül Gergényi árnyéka. *(Közbeszólások és derűltség az MSZP soraiból. – Dr. Géczi József Alajos: Micsoda?! Az is szlovák volt, vagy mi?!)* A jelenlegi szlovák kormánykoalíció vezető ereje az önök politikai családjába tartozik, és ezért arra kérem Gyurcsány Ferenc urat, hogy tegyen lépéseket a szocialista európai fórumokon. *(Moraj, közbeszólások az MSZP soraiban.)* Megjegyzem: hasonló esetben én az Európai Néppártban biztos, hogy kezdeményeznék megfelelő lépéseket. *(Közbeszólások és derűltség az MSZP soraiban.)* És fel szeretném hívni az Országgyűlés figyelmét azokra a méltánytalanul ke-

vés publicitást kapott erőfeszítésekre, amelyeket Erdő Péter bíboros úr tett a szlovák–magyar megbékélésért egyházi vonalon. *(Dr. Géczi József Alajos: Ez viszont igaz! Ez jó!)*

Összefoglalólag: készen állunk a tárgyalásokra, és arra is, hogy hazai és nemzetközi fórumokon a szükséges lépéseket megtegyük.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz és a KDNP sorában.)*

ABSZTRAKCIÓK HELYETT ANTROPOLÓGIAI FORDULATRA VAN SZÜKSÉG

(részlet)*

– Azt gondolom, alapvető szemléletbeli fordulatra lenne szükség, amely helyén kezeli az absztrakciókat, a gazdasági makroadatok mögött képes meglátni az embereket, mert nem az emberek vannak a gazdaságért, hanem a gazdaság az emberekért. A már említett szemlélet, ami mindent a gazdasági praktikum szempontjából vizsgál, az emberi létezés végletes leszűkítése, hiszen az ember mégsem azért él ezen a világon, hogy termeljen, árut állítson elő, hanem hogy megélje az életét, kiteljesítse önmagát, felnevelje a gyermekeit, kultúrája legyen és folytathatnám. A termelés-fogyasztás ennek eszköze és nem célja.

Gyurcsány Ferenc mondataiban a jól ismert bolsevik metódus fedezhető fel, ami mindenkor azt hirdeti, dolgozz ma sokat, viselj el mindent szó nélkül, és akkor később, néhány év vagy évtized múlva jobb lesz neked vagy az unokádnak. Sándor György fo-

*A cikkek és interjúk mindig az eredeti, teljes szöveget hozzák, jelezve, ha a témaisméltés elkerülése szükségessé teszi a rövidítést. Ugyanakkor néhány alkalommal tudatosan hagytuk meg ezeket, azért, hogy a cikkek egészének gondolati íve ne törjön meg.

galmazta meg ezt máig érvényesen annak idején az Egyetemi Színpadon, amikor Kádár Jánost utánozva azt mondta: „Fiatalok, tiétek a jövő! Úgy volt, hogy a miénk lesz...”

Úgy gondolom, mindenféle kormányzati és médiabéli nyomás ellenében, nekünk az absztrakciók helyett az emberek valóságával kell foglalkoznunk, tehát a makrogazdasági és GDP-adatok – bár ezek alapján talán minden eddiginél jobban ostorozható lenne a kormányzat – helyett azzal kell foglalkoznunk, hogy ezek mit jelentenek Mari néninek és Józsi bácsinak. Tud-e fűteni télen, el tud-e menni az unokájával gyermeknapon mondjuk a Vidám Parkba? Mert a lényeges kérdés nekünk maga az élet és nem különféle, gyakorta manipulált absztrakt, statisztikai adatsorok. Tehát szerintem valamiféle antropológiai fordulatra van szükség.

*(Gondola, 2009. január 14.,
az interjút Brém-Nagy Ferenc készítette)*

A POLITIKAI PROSTITÚCIÓ KORSZAKÁT ÉLJÜK

Magyarországon a szocialista és a liberális ideológiából is kizárólag a negatívumok valósultak meg a kormányzati gyakorlatban – nyilatkozta lapunknak adott interjújában Semjén Zsolt. A KDNP elnöke szerint az Európai Unió jelenleg bűnben él, de nem bűnben fogant. Az ellenzéki politikus ezen kívül beszélt még Románia EU-csatlakozásáról, a székelyföldi autonómia ki nem kényszerítéséről, a homoszexuálisok regisztrált élettársi kapcsolatáról, a segélyezés politikájáról és az egyre növekvő bűnözésről.

– Magabiztosan nyerte a Fidesz–KDNP jelöltje a ferencvárosi választás első fordulóját, ám kevesen mentek el szavazni, a helyi választópolgárok 75 százaléka nemet mondott a parlamenti elitre. Mindent figyelembe véve sikerként értékeli a választást?

– Az emberek torkig vannak azzal a politikai prostitúcióval, ami bizonyos pártoknál a kopogtatócédulák gyűjtésénél is megmutatkozott. Ez okozhat kiábrándulást a parlamenti demokráciából. Ugyanakkor közel hatvanszázalékos eredményt ért el a Fidesz–KDNP, vagyis a polgárok nagy része bennünk látja a megoldást.

– Mit szól ahhoz, hogy a már visszalépett SZDSZ nagyon alacsony részvétel mellett is az ötszázalékos küszöb környékén áll negyedikként?

– A ferencvárosi környezet egyfajta mikroklíma, itt az eredményeket a korábbiakhoz viszonyítva kell szemlélni. Az SZDSZ vereségét külön kidomborítja, hogy korábban ennek a pártnak a képviselője nyert a IX. kerületben, bár kétségtelen, Gegesy Ferenc nagyobb súlyú személyiség, mint John Emese.

– *Lehet annak bármilyen kézzelfogható következménye, ha az ellenzék eggyel több képviselővel lesz jelen a parlamentben?*

– A költségvetési törvény módosító javaslatainak szavazásainál például több esetben egy vokson múlt azok támogatása vagy elutasítása. Emellett mégiscsak egy polgári politikus veszi át a 2006-ban szoclib színeken elnyert mandátumot.

– *Sokszor volt olyan érzése az embernek, mintha nem is kisebbségi kormány, hanem hárompárti koalíciós kabinet lenne hatalmon. Az SZDSZ és az MDF felváltva segítette ki az MSZP-t...*

– Napi parlamenti tapasztalat, hogy csiki-csuki játék zajlik az MSZP részéről. Gyurcsány Ferenc hatalomban maradását hol az SZDSZ, hol az MDF biztosítja. Olyan ez, mint egy színházi előadás, hiszen mindeközben próbálják fenntartani az ellenzéki látszatot. A költségvetést – amit ha leszavaz a Ház, új választást eredményezhetett volna – az SZDSZ, az adótörvényeket pedig az MDF támogatta. A politikai prostitúció olyan esetével állunk szemben, ahol a prostituált még arra is igényt tart, hogy erényes úri-hölgynek látszódjék.

– *A miniszterelnöki megbízott Császár Antalt és Lengyel Zoltánt – mindketten exfideszesek, az utóbbi az MDF frakcióvezető-helyettese lett – minek nevezné? Ők még kis túlzással egyes szocialistáknál is fegyelmezettebben támogatták a kormányt.*

– Náluk az erkölcs látszata sem számít, csupán az ár. Császár Antal szerepe a szimpla áruláson túl nagyon súlyos alkotmányossági problémát is feszeget. A végrehajtó hatalom ugyanis politikai hatalmának fenntartásáért egyszerűen megvette a törvényhozás egyes tagjait, és fiktív módon, de Császárt bevette a kormányzati struktúrába. Miközben az alkotmányosság alapköve éppen a törvényhozói és a végrehajtói hatalom elválasztása, addig Gyurcsány Ferenc a hatalomban maradásáért a kormányoldal apraját-nagyját és néhány állellenzékít és álfüggetlent jól fizető kormányzati megbízásba helyezi, magyarul egész egyszerűen megveszi. Ez az államhatalmi ágak szétválasztásának mint alkotmányos alapelvnek a lábbal taposása.

– *Az ellenzék is leszalámizhatta volna a válságos időkben a szocialistákat...*

– Azon túl, hogy mi nem tudunk pozíciókat osztogatni, nem is akarunk, mert nem a mi stílusunk. Ez tipikusan a szocialistákra jellemző módszer, akik a liberálisokhoz hasonlóan Magyarországon a legrosszabb énjüket érvényesítik. Mindkét oldalnak a negatívuma érvényesült a Gyurcsány-kormányban. A szocialisták súlyosan eladósították az országot, ám pozitívumuk, hogy általában védik az állami tulajdont, itt egyáltalán nem érvényesült. A liberálisok kifejezetten államellenesek, és mindent privatizálnak, kiszolgáltatottá teszik az országot, amely így is történt. Javukra lehet azonban írni, hogy általában nem engedik eladósodni az államokat. Magyarországon ez is másképp történt, a liberálisok hagyták adósságcsapdába jutni hazánkat. A Gyurcsány-kormányban mindkét ideológia a rosszabbik énjét adta. Gyurcsány Ferenc egymaga nagyobb adósságot csinált az országnak, mint Kádár János, a liberálisok pedig

porig rombolták az államot, tönkrevették az alapvető oktatási, egészségügyi rendszert, és a privatizáció folytán eltüntették a nemzeti vagyont, kiszolgáltatva az országot a globalista tőkének. Ennek a következménye, hogy az állampolgárnak már nemcsak a szolgáltatást kell kifizetnie, hanem a befektetők profitját is, ezért drágább itt minden.

– *Hamarosan európai parlamenti választások lesznek. Magyarország öt éve tagja az uniónak, ám a magyar vállalkozások jelentős része egy euró támogatást nem kapott még, a magyar gazdákat továbbra is diszkriminálják, egyáltalán nem rendeződött a határon túli magyar kisebbségek helyzete, s utalás sincs az EU alkotmányában a kereszténységre. Megérte belépnünk?*

– Az a brüsszeli bürokrácia, amelyik ma országol, olyan alma, ami már nagyon messze elgurult az alapító atyák fájától. Az Európai Uniót három kereszténydemokrata politikus álmodta meg, Adenauer, Schuman és De Gasperi. Mi minél inkább az alapító atyák örökségéhez akarjuk visszavigelni az Unió hajóját. Éppen ezért a KDNP – egyedüliként – nem szavazta meg a magyar parlamentben az uniós alkotmányt, és a lisszaboni szerződést sem, mert nincs benne hivatkozás a kereszténységre. Az Uniónak márpedig egyetlen identitása lehet, a keresztény civilizáció öröksége. Ha ezt elutasítja, akkor pusztán egy gazdasági tömörülés lesz, amelynek az a következménye, hogy a történelem első zökkenőjében szét-esik. Kritikusak vagyunk az Unióval szemben, de hűek vagyunk az alapító atyák örökségéhez. Személy szerint úgy látom, hogy *az EU bűnben él, de nem bűnben fogant*. Mindenesetre el kell kerülni az Unió iránti szervilitást, ami a szocialista párt sajátja. A KGST-ből örökölt mentalitással szolgálai módon adja

fel a magyar érdekeket, hogy megveregessék a vál-
lát, milyen európai.

– *Ez történt Románia uniós csatlakozásánál is, amelyet mindegyik párt feltétel nélkül támogatott, szó sem esett az Európa egyes részein egyébként természetes területi autonómiáról a Székelyföld vonatkozásában.*

– A nemzeti érdek szolgái módon történő feladása mellett veszélyes az unióellenesség is, mert a valóságban nem vezet sehová. Félreduzzogással még a lehetőségét is elveszítenénk, hogy a nemzeti érdekeket érvényesítsük, és az unió egészét keresztény értékeink felé mozdítsuk el. Románia csatlakozása vonatkozásában a KDNP volt az egyedüli, amely nem nyomott gombot az Országgyűlésben, mert Románia tagsága nemzeti szempontból nem vállalható addig, amíg a Székelyföld autonómiája nincs biztosítva. Történelmi bűnt követett el a jelenlegi kormány, hogy még csak kísérletet sem tett ennek kikényszerítésére. Azonban nem szavazhattunk nemmel sem, hiszen december 5-én nemzetáruló módon a Gyurcsány-kormány kirekesztette az erdélyi magyarságot a magyar állampolgárságból, és ezek után vállalhatatlan és felelőtlen lett volna az, ha a magyar Országgyűlés még az uniós állampolgárságot is elveszi tőlük.

– *Az ország egyik legnagyobb problémája a népességfogyás. Jelenleg napirenden sincs ez a kérdés. Vannak javaslatok a probléma kezelésére?*

– Igen, s ha kormányra kerülünk, azt meg is fogjuk valósítani. Ma Magyarország a demográfiai katasztrófa szélén áll. Ez azt jelenti, ha nem születik több gyerek, akkor a most harminc-negyven éves embereknek nem lesz nyugdíja. A KDNP egyik életcélja, hogy tegyük lehetővé: az emberek választ-

hassanak a személyi jövedelemadó és a családi adózás között. Európában Franciaországban tudták megfordítani a demográfiai trendet, éppen a családi adózással. Ennek az a lényege, hogy ne csak azt nézzük, valakinek mekkora a jövedelme, hanem azt is, hány emberről gondoskodik. Adjuk össze a család tagjainak jövedelmét, s osszuk el a családtagok számával. A családi adózás azokon segít, akik dolgozni akarnak, tisztességgel adóznak, a gyerekeikért élnek, és nem a gyerekekből akarnak megélni. Sajnos az erről szóló javaslatunkat – amelyről parlamenti vitanapot is tartottunk – érdemi válasz nélkül söpörte le a kormánytöbbség. Viszont sikerült nyilvánosságra hoznom azt a titkosított anyagot, amelyben a kormány egymillió ázsiai migráns betelepítését készítette elő. Miután ezt a vitanapon elmondtam, pár napig tagadták, ám amikor nyilvánosságra hoztam a teljes dokumentumot, elálltak ettől a tervüktől. Mulatságos eset volt, amikor nagy tudású Petrétei miniszter úr a felszólalásom után azt mondta: nincs ilyen dokumentum, de már keresik azt, aki kiadta...

– December végén szavazott az Országgyűlés a szociális törvény módosításáról, ám semmi lényeges dolog nem változik: a megélhetési gyerekgyártóknak, munkakerülőknak a jövőben sem éri meg a legális munkavállalás, hiszen a segély összege adott esetben magasabb lehet. Pedig ezen a területen tényleges reformot lehetett volna véghezvinni, amely jelentősen csökkentette volna az állami kiadásokat...

– Teljes joggal irritálja a dolgozni akaró embereket a mostani segélyezési rendszer. A KDNP már a Horn-kormány kezdetén benyújtotta azt a javaslatát, hogy kössék közmunkához a segélyeket, illetve csak azokat segélyezzék, akik önhibájukon kívül nem tudnak dolgozni. Szent Pál is azt mondta, hogy aki nem

dolgozik, ne is egyék. Abszurd, hogy életerős emberek tömege segélyekből és feketézésből él, miközben számos feladatot lehetne elvégezni közmunkával. Az az ember, aki dolgozhatna, de naplopóként él éveken át, az már aligha fog dolgozni, ráadásként tovább örökíti családjában ezt a társadalomellenes életmódot. Egyfelől munkalehetőséget kell biztosítani az államnak, másfelől viszont presszionálni kell ezeket az embereket, hogy ne segélyekből vegetáljanak, hanem munkával jussanak előre.

– *Miközben az iskolai integrációról papol a kormány, nem ösztönzi a cigányságot a tanulásra. A segélyezést, illegális munkavállalást és bűnözést ösztönző politika meddig tartható fenn?*

– Az MSZP-nek és az SZDSZ-nek ezért lehet ez az érdeke, hogy a cigányság egy részének szavazatait megkaparintsa. Ezzel ugyanúgy árt a magyarságnak, mint a cigányságnak. Az Orbán-kormány idején hozott törvényt megszüntették, amely szerint csak akkor jár támogatás a gyerekek után, ha bizonyíthatóan iskolába jár. Eltörölték az iskolalátogatási kényszert. Mi lett ennek a következménye? Például az a cigánygyerek, aki 2002-ben hatéves volt, így távolról sem biztos, hogy most iskolába jár. Mire mi visszaállítjuk az iskolába járás kötelezettségét, akkor ez az ember 14 éves lesz. Ebben a korban már nem kezdi el az első osztályt. Az MSZP tehát a cigányság egy részét egy életre tönkretette, hiszen soha nem lesz esélyük a munkaerőpiacon. Ráadásul nagy valószínűséggel az ilyen iskolába nem járó gyerek napjában egyszer se lakik jól, miközben a magyar adófizetők adójából utánuk kifizetett pénzeket a szülők napok alatt eldajdajozzák. Mi azt mondjuk, hogy a

tanulás és a munkára szorítás a járható út, ez teszi lehetővé a cigány-magyar együttélést, a cigányság számára a szegénységi csapdából való kitörést.

– *Érezhetően növekszik a bűncselekmények száma, naponta hallani egyre brutálisabb, életellenes bűnesetokról. A romák érintettsége ebben ugyanígy vitathatatlan, mint ahogy az egyre terjedő szegénységé is.*

– Megjegyzem, ha a liberálisok álláspontja érvényesülne az egészségügy és az oktatás területén, s megtörtént volna a társadalombiztosítás privatizációja, akkor a cigányság nagyon nagy része kiszorult volna mindenfajta egészségügyi ellátásból... Ennyit a liberálisok humanizmusáról. A cigányokkal kapcsolatos bűnelkövetésnél sajátos manipuláció folyik. A kisebbségek érzékenységre tekintettel kell lenni, de a „politikailag korrekt” álláspont nem jelenthet kettős mércét, a nyilvánvaló szociológiai tények letagadását, ami érthetően a társadalomban lévő feszültségek, indulatok növekedéséhez vezet. Szociológusként is mondom, súlyos felelőtlenség előítéletnek bélyegezni valami olyat, ami napi tapasztalat, szociológiai tény, hiszen ezek után a tényleges előítéletesség is relativizálódik. A közbiztonság tekintetében a programunk, hogy legyen minden faluban rendőr, és persze ne lehessen pártpolitikai célokra felhasználni őket. Ezenkívül szigorítani kell a büntető törvénykönyvet, például a személy elleni erőszakot súlyosabban szükséges megítélni. Van üdvös szigor, gondoljunk Szent László törvényeire. Az úgynevezett megélhetési bűnözésre pedig azt a példát hoznám fel, hogy ha valaki fázik, akkor ellenőrzött módon legyen joga az erdőben lehullott ágakat összeszedni, és azzal fűteni. Azonban sen-

kinek nincs joga méter magasságban levágni más fáit, komplett erdőt kiirtani és utána eladni azt a feketepiacon.

– *Decemberben hatálytalanította az Alkotmánybíróság a regisztrált élettársi kapcsolatáról szóló törvényt a KDNP beadványa kapcsán. Ön kiegyezne azzal, hogy az állam elismeri a homoszexuálisok élettársi kapcsolatát, cserébe pedig újra elfogadja az egyházi esküvőt, mint hivatalos házasságkötést?*

– A kettőnek semmi köze egymáshoz. A vallásos állampolgárokat ne kényszerítsük egy kiüresedett, számukra semmit sem jelentő önkormányzati kvázi szertartásra. A környező országokban vagy például az Egyesült Államokban is elfogadják külön-külön az állami vagy egyházi házasságot egyaránt hivatalosnak. Az egyenműek vonatkozásában a liberális törekvések a természet rendjével állnak szemben. Nem győzöm hangsúlyozni, senkit sem akarunk diszkriminálni, de két dolog védelméhez a végsőig ragaszkodunk: az egyik, hogy két azonos nemű ember kapcsolata ne lehessen házasság, mert az megszentelt fogalom és intézmény. A másik, hogy ne fogadjanak örökbe gyermeket, mert annak egészséges fejlődéshez való joga erősebb, mint az egyenmű párok gyermekre való igénye. Ha egyszer kinyitjuk ezt a kaput, hol lesz ennek a vége? Ha két férfi házasodhat, akkor három miért nem? Ha a családjogi törvényből, amely szerint a házasság egy férfi és egy nő között lehetséges, az SZDSZ kiveteti azt, hogy férfi-nő, akkor az egy-egy milyen alapon marad benne? Akkor milyen alapon „diszkriminálják” a mozlim többnejűséget vagy a szimpla bigámiát? Hol van ennek a vége? Amikor XVI. Benedek pápa a magyar püspökök ad limina látogatásán azt

mondta, hogy a Gyurcsány-kormány által áterőltetett regisztrált élettársi kapcsolatról szóló törvény nemcsak a keresztény tanítással és a természet rendjével áll szemben, hanem a magyar alkotmánnyal is, a kormánypárti sajtó durván megtámadta a pápát. A KDNP az Alkotmánybírósághoz fordult, és a taláros testület megsemmisítette úgy, ahogy van az egész jogszabályt.

*(Magyar Nemzet, 2009. január 21.,
az interjút Pál Gábor készítette)*

A CSALÁDOK CSŐDVEDELMÉRŐL ÉS A SZOCIÁLIS BANKRÓL

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2009. február 16.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Valóban úgy van, hogy ha lehámozzuk a kommunikációs csomagolást, akkor ami marad, az végeredményben egy újabb megszorító csomag. Újabb adóemelés, újabb pénz-behajtás, újabb Gyurcsány-csomag.

Az pedig már tragikomikusnak tekinthető, amikor 2016-ról meg 2024-ről értekezik ilyen orákulum-szerűen, hiszen ön mögött egy olyan költségvetés van, ami saját bevallása szerint két hetet nem élt meg. Egy olyan költségvetés, aminek a benyújtásakor még plusz 3 százalékos GDP-növekedéssel számoltak, most pedig elismerik, hogy mínusz 3 százalékos GDP-csökkenés van, és ez még tovább romolhat. Ha egy költségvetést két hétig sikerült életben tartaniuk, akkor miért gondolják, hogy 2016-ra kijelentéseket tehetnek? Nem beszélve arról, hogy addig még azért lesz legalább két választás.

Ahhoz, hogy egyről a kettőre tudjunk jutni, négy kérdésre válaszolni kell. Hová jutottunk? Kik a felelősök? Mik a javaslatok? Mi a megoldás? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Na, halljuk! – Kezdjük a javaslatokkal!)*

Hová jutottunk? Tisztelt Ház! Hárommillió ember él a létminimum közelében vagy az alatt, és a számuk napról napra nő. 8 százalék a munkanélküliség, és a munkanélküliek száma napról napra nő. Ezer iskolát zártak be, 10 ezer tanárt tettek az utcára. A közbiztonság olyan, mint az ötvenes évek Harlemben. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)* A külföldi és belföldi bizalomvesztés miatt a forint megrendült. 300 forintos euró van, ami az adósok ellehetetlenüléséhez vezet. Megjegyzem, hogy mióta a csomag nyilvánosságra került, tovább romlott a forint árfolyama.

Eltüntették az állami vagyon még megmaradt részét, és mindent elborít és megfojt az államadóság. Magyarország az IMF markába került. Emlékeztetek arra, hogy Orbán Viktor miniszterelnöksége idején visszafizettük az IMF-hitelt. Amikor Strauss-Kahn úr Magyarországra jön tárgyalni önhöz, akkor az legalábbis bennem azt a képet idézi fel, amikor Cecil Rhodes Sváziföldön a bennszülött törzsfőnököktől üveggyöngyökért vette meg az országukat és tette rá a kezét. *(Felzúdulás és derűltség az MSZP soraiban.)* Az ön személyes pozíciójának biztosításán és gazdagodásán túlmenően mindenben kudarcot vallott. A Gyurcsány-kormány története kudarcok története.

A felelősség tekintetében pedig ön azzal kezdte, hogy a világválság a felelős. Ha csak a világválság a felelős, akkor válaszolni kellene arra a kérdésre, hogy

miért csak Magyarország szorult az egész Európai Unióból IMF-hitelre. Miért nem Románia? Miért nem Bulgária? Miért nem Litvánia? (Szűcs Erika: – Várjál még!) Miniszter asszony azt mondja, hogy várjak még. De akkor is fennmarad a kérdés, hogy miért Magyarország szorult először IMF-hitelre, Pakisztánnal és Ukrajnával egy kategóriában?

Önök először letagadták azt, hogy válság van. Utána azt mondták, hogy minket nem érint a válság, és mi Navracsics Tiborral a válság prófétái vagyunk. Aztán félrekezeltek a válságot, és most itt leng felettünk Damoklesz kardjaként az államcsőd réme.

A javaslatok tekintetében ön korábban bankmentő csomagról beszélt. Én azt gondolom, hogy a családok csődvédelméről is kellene beszélni. Családok tízezrei állnak a csőd szélén. Az elhibázott gazdaságpolitika miatt nő a munkanélküliség, emberek vesztek el az állásukat. Az elhibázott pénzügypolitika miatt a valutahitelek lehetetlen helyzetbe kerültek, ezek kerültek uzsorások karmai közé. Az elhibázott közmű-privatizációk miatt drámaian nő a közműtarozásos családok száma. Családok tízezrei állnak a csőd szélén.

Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt nevében azt javasolom, hogy a családtámogató hálózatokon keresztül építsük ki a családok csődvédelmét, és rendeljünk hozzá egy olyan szakosított pénzügyintézetet, ami szociális bankként lehetővé teszi a hitelek átütettségét, a likviditási problémák áthidalását vagy akár moratórium biztosítását. Mert ezzel családok ezrei és emberek tízezrei menthetők meg attól, hogy elveszítsék a munkahelyüket, elveszítsék a lakásukat, az utcára kerüljenek, a gyerekek pedig iskolából állami gondozásba.

Ami talán a legfontosabb számunkra: Gyurcsány Ferenc korábban azt mondta, hogy az áfa a szegények adója. Így van, igaza van. Azt is mondta, hogy áfacsökkenést fognak végrehajtani. Ez helyes lett volna. Ehhez képest áfaemelés van. Ön egy Szocialista Párt elnöke. Helyesnek tartja-e azt, hogy a luxuscikkek ugyanolyan áfa alá esnek, mint a létfenntartási cikkek, hogy a kaviár, a helikopter, az uszoda, a jacht azonos áfakulcs alá esik, mint a tej, a kenyér, a szalonna és az étkezési zsír? *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt nevében szövetségesünkkel együtt *(Derűltség az MSZP soraiban.)* azt kérjük és azt javasoljuk, hogy az áfát csökkentsük 5 százalékra mindazon árucikkek esetében, ami az alapvető létfenntartáshoz szükséges: a tej, a kenyér, a szalonna, az étkezési zsír.

A megoldáshoz négy dolog mindenképpen szükséges: hitelesség, növekedésorientált gazdaságpolitika, ehhez pedig valós társadalmi támogatottság, stabil parlamenti többség. A hitelesség tekintetében Őszöd óta erről kegyetlenség lenne beszélni önnel kapcsolatban. A növekedés nem azonos újabb megszorításokkal, és nem azonos az adóemeléssel, és nem azonos pár kommunikációs pannellel sem. A társadalmi támogatottság tekintetében – ami nélkül nyilvánvalóan nem lehet semmit csinálni – a szociális népszavazás feketén-fehéren bebizonyította, hogy önöknek nincs társadalmi támogatottságuk. A parlamenti többség pedig nem azonos politikai korrupcióval megvett, álellenzéki és álfüggetlen képviselők kormányhivatalba ültetésével. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Ház! Emberekkel nem lehet kísérletezni; fehér egerekkel lehet, emberekkel nem. Ezért az lenne a tisztességes, ha visszaadnánk az embereknek a döntés lehetőségét, hiszen az ő életükről van szó, és mondják meg az emberek, hogy hogyan legyen tovább. Döntsön a nép!

Köszönöm szépen. *(Dr. Navracsics Tibor tapsol.)**

* *Miután a Fidesz és a KDNP persona non grata-nak tekinti Gyurcsány Ferencet, ezért amikor felszólal, a két frakció kivonul az ülésteremből, így egyedül a két frakcióvezető – Navracsics Tibor és Semjén Zsolt – marad bent.*

A SZOCIALISTÁK BÉLYEGKÉNT ÉGETTÉK A HOMLOKUKRA GYURCSÁNY FERENC KÉPMÁSÁT*

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2009. március 23.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! A Kereszténydemokrata Néppárt semmifajta kamarilla-paktumpolitikához nem asszisztál. *(Derűtség és taps az MSZP soraiban.)* Nem asszisztálunk ehhez *(Az elnök csenget.)* alapvetően erkölcsi szempontból, mert egy demokráciában elfogadhatatlan és mélységesen erkölcstelen az, amikor politikai trükkökkel azt próbálják megakadályozni, hogy a nép, az emberek kifejthessék politikai álláspontjukat. *(Folyamatos közbeszólások és derűtség az MSZP padsoraiban.)* Ez erkölcsileg elfogadhatatlan. *(Az elnök csenget.)* De pragmatikus szempontból sem jelent megoldást ez a kamarillapolitika, hiszen az országot csak akkor lehet kivezetni a válságból, hogyha mögötte stabil parlamenti többség van *(Közbeszólások az MSZP pad-*

* Április 14-én Gyurcsány Ferenc megbukott. Leváltották a miniszterelnökségről és elvesztette pártelnöki posztját is.

soraiból. – Közbeszólás: *Úgy van!*), és bármit csak akkor lehet tenni, hogyha mögötte tényleges társadalmi támogatottság van. Ehhez pedig vissza kell adni a népnek a döntés jogát, és vissza kell adni az emberek kezébe a lehetőséget, hogy az emberek mondják meg – és nem a politikusok, nem a pártok, nem a Szocialista Párt –, hogy hogyan legyen tovább, és milyen irányba menjünk. (Közbeszólások az MSZP padsoraiból. Közbeszólások: – Négy év!)

Gyurcsány Ferenc mostani trükkje arra irányul, hogy miközben brutális megszorításra készülnek a szocialisták, mégis hatalomban maradjanak; úgy csináljanak brutális megszorítást, hogy ne engedjék ki kezükből a hatalmat. Ennek a közjogi trükkje az, hogy kijátsszák a köztársasági elnököt (Közbeszólások és derűltség az MSZP padsoraiban.), a politikai trükkje pedig az, hogy kijátsszák az embereket. (Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)

Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc csődbe vitte az országot – ezt a szocialisták nem először tették, hanem az elmúlt száz évben immáron negyedszer (Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.) –, gazdasági, társadalmi, morális csődbe. Először Kun Bélával, másodsor Rákosi Mátyással, harmadszor Kádár Jánossal, negyedszer Gyurcsány Ferencel. (Közbeszólások az MSZP padsoraiból. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.) Az is tanulságos, hogy az egész világsajtóban – az egész világsajtóban! – egyedül az orosz sajtó kesereg Gyurcsány Ferenc bukásán. (Közbeszólások az MSZP padsoraiban.) És hogy ne legyek politikai elfogultsággal vádolható (Moraj és derűltség az MSZP padsoraiban.), Csaba László... (Folyamatos zaj. – Az elnök csenget.) Csaba László professzor úr szavait szeretném idézni, aki azt mondotta: „A Gyurcsány-kormány egyetlen olyan

intézkedésbe sem kezdett bele, ami hozzájárult volna a gazdasági egyensúly megteremtéséhez (*Moraj az MSZP padsoraiban.*) vagy az euró bevezetéséhez. Számptalan programot megígért, de egyet sem teljesített. Soha egyetlen makroökonómiai előrejelzése nem teljesült.”

Tehát, tisztelt Ház, a Gyurcsány-kormány története kudarcok története. Ezeknek a kudarcoknak a következménye pedig az, hogy már nemcsak pusztán államcsőd fenyeget, hanem országcsőd; nemcsak az fenyeget, hogy nem tudjuk az adósságokat fizetni, hanem a gazdaság összeomlása, az önkormányzatok csődhulláma és a szociális robbanás is. Ezért nagyon fontos, hogy világosan lássuk: *a neoliberalizmus válságát nem lehet neoliberális megoldásokkal kezelni, ugyanúgy, ahogy a marxizmus csődjét sem lehetett neomarxista megoldásokkal elkerülni.*

Önöknek ebben praxisuk van, mert eddig, rövid életük során két ideológiának is a katonái voltak, mind a kettő látványosan megbukott, legyen az a marxizmus vagy a neoliberalizmus. Tehát új politika kell és új parlament. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

Kedves szocialista Képviselők! Önök a bizalmi szavazásnál felállva igennel szavaztak Gyurcsány Ferencről és ezáltal arról az ámokfutásról, amit művelt, és aminek a végén itt van a csőd. És ezáltal bélyegként ide, (*Mutatja.*) a homlokukba beleégették Gyurcsány Ferenc képmását. Beleégették akkor, amikor az őszi beszéd után nem volt a szocialisták között egy olyan ember, aki feláll, és azt mondja, hogy azért ezt már nem, hanem hazudtak az országnak, hazudtak itt az Országgyűlésben, és hazudtak a választókerületben a választópolgárainak. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból. – Taps a Fi-*

desz és a KDNP soraiban.) Ide beleégették a homlokukba Gyurcsány Ferenc képmását akkor, amikor ama december 5-én (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) kicsinyes pártpolitikai megfontolásokból a magyar nemzet egyharmadát közjogi értelemben ki-rekesztették a nemzetből. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) És beleégették ide a homlokukba Gyurcsány Ferenc képmását akkor, amikor például a társadalombiztosítás vagy a kórházak privatizációja tekintetében elárulták azt, ami a szociáldemokrata ethosz. Ide beleégették Gyurcsány Ferenc képmását. (*Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) És ezt a bélyeget... (*Az elnök csenget.*)

DR. SZILI KATALIN (elnök): Frakcióvezető úr...

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...ezt a bélyeget nem lehet lemosni...

ELNÖK: ...kérem, fejezze be felszólalását.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...kommunikációs trükkökkel. Ez a bélyeg ott van...

ELNÖK: Frakcióvezető úr...

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...mindegyikük homlokán...

ELNÖK: Frakcióvezető úr, lejárt az idő sajnos, az ötperces időkeret, kérem, fejezze be. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): *(Mikrofon nélkül:)*
Elnök Asszony, az a helyzet, hogy ez a bélyeg *(Mikrofonba:)* ott van Kiss Péter homlokán...

ELNÖK: Frakcióvezető úr...

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...ott van Veres János *(Mikrofon nélkül:)* homlokán, és az Ön homlokán is, Elnök Asszony, mert megszavazta...

ELNÖK: Frakcióvezető úr, kérem, fejezze be a felszólalását, jó? Kérem, fejezze be, lejárt az öt perc.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): *(Mikrofon nélkül:)*
Tehát, tisztelt Ház...

ELNÖK: Frakcióvezető úr, kérem, lejárt az öt perc, fejezze be a felszólalását!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): *(Mikrofon nélkül:)*
Döntsön a nép! *(Derűltség és taps a Fidesz és a KDNP soraiból.)*

A NÉPKÉPVISELETRŐL, 500 CIVIL SZERVEZET NYILATKOZATÁRÓL ÉS A DESTRUKTÍV BIZALMATLANSÁGI INDÍTVÁNYRÓL

*Vezérszónoklat Bajnai Gordon
miniszterelnökké választásakor —
2009. április 14.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! A népképviselőt azt jelenti, hogy a nép jogos akaratát képviselni és a nemzet szavának hangot adni az Országgyűlésben. Ezért most felkérésüknek eleget téve, ismertetem több mint 500 civil szervezet nyilatkozatát, ami a szociológiai felmérések tanúsága szerint tükrözi a magyar társadalom többségének politikai akaratát. *(Dr. Magda Sándor: Nem nyertetek!)* Teszem ezt úgy is, mint Kalocsa megválasztott képviselője, eleget téve az ottani emberek akaratának. És jelzem azt is, hogy a civil szervezetek nyilatkozata megfelel a Kereszténydemokrata Néppárt álláspontjának, aminek szociális-családügyi részét Harrach Péter, pénzügyi-gazdasági részét pedig Hargitai János képviselő urak fogják kifejteni.

Így szól több mint 500 civil szervezet nyilatkozata:

„Nyilatkozat a nép nevében. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! 2009. április 5-én, a Hősök terén soha nem látott tömeg, negyedmillió ember gyűlt össze. (*Derűtség az MSZP soraiban.*) A nép közfelkiáltással megvonta a bizalmat a kisebbségi kormánytól (*Általános zaj. – Az elnök csenget.*), közfelkiáltással megszavazta követelését az Országgyűlés azonnali feloszlatásáról és az előrehozott választások mielőbbi kiírásáról. Ennek nyomatékösítésára a mai napon, amikor a képviselők a Gyurcsány-kormány ellen benyújtott konstruktív bizalmatlansági indítványt tárgyalják, tömeggyűlést hívtunk össze a Parlament elé. A nép hangja zúg az utcán, és behallatszik a Tisztelt Házba is: döntsön a nép, döntsön a nemzet, döntsenek a választók!

A nép nevében követeljük a képviselőktől, hogy fejezzék be a nép feje fölötti mutyizást. Követeljük a hatalomhoz görcsösen ragaszkodó, maroknyi, alig 200 fős csoporttól, hogy ne akadályozzák meg a szabad választásokat. Határozottan követeljük, hogy ne ültessenek a nyakunkra a nép akarata ellenében Bajnai Gordonokat. Hallgassanak inkább a lelkiismeretükre, vállalt küldetésükre és fogadott esküjükre. Követeljük, hogy a nép bizalmát, legitimációját elvesztett politikusok ne alakítsanak újabb kormányt, és az Országgyűlés mondja ki azonnali feloszlatását.

Sólyom László köztársasági elnök urat pedig kérjük, hogy mielőbb írja ki az előrehozott választásokat. Még kér a nép, most adjatok neki!

Követelésünket az utcán tüntető százezrek mellett az ország minden részéből érkező, 150 polgármester élőlánca is erősíti. A tömeg körbefogta az ország házat, a nemzet épületét. Petícionkat eljuttatjuk a köz

szolgálatára hivatott tévé- és rádiócsatornáknak, valamint a sajtónak is. Párbeszédet akarunk a képviselőkkel. Meg akarjuk őket győzni arról, hogy itt az ideje, hogy döntsön a nép, döntsön a nemzet, döntsenek a választók.

A nép kéri, követeli önöktől, hogy legyenek népképviselőkhöz méltóak, és adják vissza a hatalmat annak, akitől ered: a népnek, a magyar népnek. Ne feledkezzenek el arról, hogy mit is ír a jelenleg hatályos alkotmány 2. §-ának (2) bekezdése. Ez így szól: »A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.«

Gondolkozzanak nemzetben, és lépjenek túl saját pártérdekeiken! Legyenek most végre hazában gondolkodó, bölcs honatyák, oszlassák fel magukat, de most azonnal! (*Derültség az MSZP soraiban.*) Ha ezt nem teszik meg, akkor figyelmeztetnünk kell önöket a magyar alkotmány 2. § (3) bekezdésére, amely így szól: Senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetőleg kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és egyben köteles fellépni.

Önök, ha a nép akarata ellenére megszavazzák a konstruktív bizalmatlansági indítványt, akkor a hatalom kizárólagos birtoklását valósítják meg a nép akaratával szemben. Ebben az esetben törvényes úton jogosultak vagyunk az önök döntésével szemben fellépni. Ennek összes következményét önöknek kell vállalni, akik megszavazták a konstruktív bizalmatlansági indítványt.

Az ország sorsa a tét. A haza minden előtt! Fegyelmetek vagyunk, de a végsőig elszántak. Emelt fővel, méltósággal küzdünk. Tiltakozásunkat mind-

addig folytatjuk, amíg nem kapjuk vissza jogunkat, hogy mi válasszunk. Döntsön a nép, döntsön a nemzet, döntsenek a választók!

Civil Összefogás Fórum, 500 civil szervezet nevében, a nép által megszavazva Budapesten, 2009. április 14-én.”

(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)

Tisztelt Ház! Mindehhez a Kereszténydemokrata Néppárt nevében annyit kívánok még hozzátenni, hogy amit itt és most az MSZP-SZDSZ-koalíció művel, az morálisan illegitim, ezért az így megválasztott Bajnai úr is, az ő miniszterelnöksége is illegitim. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* Nem pusztán azért, mert őt soha senki, semmire nem választotta meg, hanem azért, mert ami itt történik, az nem konstruktív bizalmatlansági indítvány, hanem destruktív bizalmatlansági indítvány. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* Mégpedig azért destruktív bizalmatlansági indítvány, mert a célja közjogilag az, hogy kikerülje és kijátssza a köztársasági elnököt, politikai célja pedig az, hogy kikerülje és kijátssza a népet. Tehát erkölcsi értelemben ez a joggal való visszaélés. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

Ráadásul Bajnai Gordon úr személyében alkalmatlan és méltatlan. Alkalmatlan, mert miniszterként ő az egyik felelőse a mostani csődnek és a mindent elborító korrupciónak. És méltatlan, mert saját frakciótársa tanúsága szerint is emberéletekért és nyomorba döntött családok százaiért felelős. *(Zaj, felzúdulás az MSZP soraiban. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* Ezért ezt az embert Magyarország miniszterelnöki székébe ültetni egyszerűen provokáció az erkölcsi rend ellen. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

Tisztelt Ház! A pénzügyi és szociális összeomlást új választásokkal lehet elkerülni. Ezzel a mai színjátékkal csak időt veszít az ország, csak súlyosbodik az amúgy is súlyos helyzet, amiért az MSZP–SZDSZ-koalíció a felelős.

A Kereszténydemokrata Néppárt nem tárgyal Bajnai úrral, egyrészt azért nem, mert a nép kijátszására épülő paktumkormány eleve illegitim. Másrészt azért nem, mert a válságból, amibe a Gyurcsány–Kóka–Bajnai-kormány döntötte az országot, csak erős parlamenttel, mögötte pedig erős társadalmi támogatottsággal lehet az országot kivezetni (*Zaj, közbeszólás az MSZP soraiból: – Például a KDNP.*), amihez új politika kell, amihez új parlament kell, amihez új választás kell.

Köszönöm. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

A FIDESZ–KDNP-SZÖVETSÉG ABSZOLÚT TÖBBSÉGGEL MEGNYERTE AZ EURÓPAI UNIÓS VÁLASZTÁST

*Reagálás Bajnai Gordon miniszterelnök
napirend előtti felszólalására –
2009. június 8.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Ismert a történelemből a Bourbonok példája, akik tudvalevőleg nem tanultak és nem felejtettek. Ezt Gyurcsány Ferenc is bemutatta a szociális népszavazás után: nem tanult és nem felejtett. És amit itt hallhattunk, az sem volt más: száználmas magyarázkodás és a bukott kampányszövegek egyfelől; másfelől pedig annak a nyilvánvaló bizonyítása, hogy nem értette meg sem az idők, sem a nép szavát.

Szembe kellene nézniük azzal, hogy tönkretették ezt az országot, pénzügyileg, gazdaságilag, szociálisan, belpolitikailag, külpolitikailag, erkölcsileg és minden szempontból. (*Moraj az MSZP soraiból.*) És ezért érthető az elszegényített és kifosztott emberek elkeseredése. Mi, önökkel ellentétben, az ő szavukat is értjük.

Miniszterelnök Úr! A magyar nép a tegnapi nap folyamán beírta az elégtelent az ön bizonyítványába.

Félreértés ne essék: ez nem évisméltést, hanem kicsapást jelent! A Fidesz–KDNP-szövetség pedig abszolút többségű támogatást kapott, ami azt a hitet és reményt jelzi, hogy az emberek úgy látják, önök nem tudják annyira lerombolni az országot, hogy mi ne tudjuk újraépíteni. *(Derűtség az MSZP soraiban. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* És ideje lenne belátni azt, hogy az önök rossz és korrupt politikája, ez a politikai agónia nem vezet sehova.

A két pártelnök bajtársi szövetségben

A józan ész és a minimális erkölcsi belátás alapján önnek ma be kellett volna jelentenie a lemondását, és meg kellett volna szavazniuk az új választás kiírását. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* S emlékeztetem önöket arra, hogy ha pár hónappal ez előtt elfogadták volna azt a javaslatot, amelyet Navracsics Tibor képviselőtársammal nyújtottunk be, a

tegnapi nap folyamán egyszerre és egy költséggel meg lehetett volna tartani a parlamenti választásokat is, és ma lenne olyan stabil kormánytöbbsége az országnak, olyan társadalmi támogatottsággal, ami valóban ki tudná vezetni az országot a válságból.

Addig is, amíg erre a belátásra eljutnak, fölszólítjuk a legitimációját veszített kormánykoalíciót, hogy ne privatizáljon, ne adósítsa el jobban az országot, és szorítkozzék egyfajta kvázi ügyvezetői teendők ellátására. (*Gógös Zoltán: Jaj, ne bosszants!*) Már leromboltak mindent; ne akadályozzák a romeltakarítást és az újraépítést!

Befejezésül pedig gratulálni szeretnénk a határon túl élő magyaroknak, erdélyi és felvidéki barátainknak, akik nagyszerű eredményt értek el, és ami lehetővé teszi az erős Kárpát-medencei magyar képviseletet. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*) És gratulálunk az Európai Néppártnak a jobbközép győzelemhez. S még egyszer mondom önöknek, a parlamentnek, az egész országnak: nem tudják annyira lerombolni ezt az országot, hogy mi ne tudjuk újraépíteni.

Köszönöm. (*Közbeszólások az MSZP soraiból. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

A SZLOVÁK NYELVTÖRVÉNYT VISSZA KELL VONATNI!

*Reagálás Bajnai Gordon miniszterelnök
napirend előtti felszólalására –
2009. szeptember 14.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Ha az ország nem volna ilyen tragikus helyzetben, akkor még vicces is lehetne az, ahogy a miniszterelnök úr azon problémák töredékes megoldásával büszkélkedik, amelyek egyáltalán nem lettek volna – vagy legalábbis messze nem ilyen mértékben –, ha önök nem csinálták volna.

Nézzük a tényeket! A második negyedévben a GDP 7,6 százalékkal csökkent. Ezzel a térségben az utolsók vagyunk. 10 százalék fölött van a munkanélküliség. 4,1 százalékos a hiány. 2,2 százalékos a reálkereset-csökkenés. Ebből a költségvetésből, amit itt beharangozott, semmi nem fog épülni a következő évben Magyarországon. A világon semmit nem fognak ebből a költségvetésből építeni. S az egészségügy, az oktatás vagy a közbiztonság helyzetéről egész egyszerűen már kegyetlenség lenne beszélni. És korrupció, korrupció, korrupció.

No hát ezért van az, miniszterelnök úr, hogy már a látszatát sem tudja kelteni annak, hogy hiszi is azt, amit mond. S miközben emberöltőkre eladósították

az országot, kistafírozva belőle azokat a külföldi bankokat, amelyek a konjunktúra idején talicskával tölték ki a pénzt, most pedig az adófizetők pénzéből eszük ágában sincs hitelezni az embereknek, a vállalkozóknak, és a saját etikai kódexüket is páros lábbal tapossák. Ehhez képest a kormány azt mondja, hogy bízzunk bennük, és majd megpróbáljuk rábeszélni őket, hogy legalább a minimális etikai követelményeket tartsák be. S az ő kistafírozásukat tették az adófizetők pénzéből, mert ezeket a hiteleket a magyar embereknek kell majd kifizetniük.

S ha miniszterelnök úr esetleg szólt volna arról egy mondatot, hogy hány milliárd forintot vittek ki a multinacionális cégek profitként az országból, azok a multinacionális cégek, amelyeknek önök olyan kedvezményeket biztosítottak, amikről a magyar vállalkozók nem is álmodhatnak. Azok a multinacionális cégek, amelyek az erőfölényükkel visszaélve megfojtották a kiskereskedőket, a kisvállalkozókat, és a gazdákat is nehéz helyzetbe hozták. Azok a multinacionális cégek, amelyek – miután önök lebontották a munkásvédelmi jogokat – páros lábbal tapossák a legelemibb munkásvédelmi jogokat, a „szociáldemokrácia nagyobb dicsőségére”.

Ennek a következménye az, hogy az ország olyan helyzetben van, mint egy vesztes háború után. S ez nemcsak belföldön van így, hanem külpolitikai értelemben is. Ön, miniszterelnök úr, két mondatral megpróbálta elintézni a szlovák ügyet. Miniszterelnök úr, ez a magyar nemzet egyik legfontosabb kérdése. A helyzet az, hogy két olyan példátlan provokáció is történt a magyar nemzettel szemben, amire évtizedek óta nem volt példa. Az egyik a nyelvtörvény, ami nem pusztán egy magyar nemzetiségi sérelem, hanem az egyetemes emberi jogok legdurvább meg-

sértése, a másik pedig a köztársasági elnök úr kitiltása Szlovákiából, ami megint csak nem egy politikai kérdés – az is –, de alapvetően szerződésbe ütközik, az Unió ethoszát a legalapvetőbb ponton érinti, például a személyek szabad közlekedése terén.

A szlovák nyelvtörvény kapcsán – s ebben volt a konszenzus –, miután alapvetően emberi jogokat sért, az egyetlen elfogadható megoldás a törvény visszavonása. Azt mondani, hogy van egy jogtipró, az emberi jogokkal és a magyar nemzeti érdekekkel szögesen ellentétes törvény, és akkor próbáljunk belemenni abba, hogy ezt az emberi jogokkal ellentétes törvényt ne hajtsák végre, nem elégséges. Magát a törvényt kell visszavonni. Megjegyzem egyébként, hogy ebben a szellemben tárgyaltunk elnök asszony vezetésével négypárti delegációként. A magyar nemzettől milyen felhatalmazást kapott ön ahhoz, hogy azt mondja: nem szükséges a törvény visszavonása, hanem majd úgy variálják át a végrehajtási utasításokat, hogy mégse büntessék meg azokat az embereket, akik a saját szülőföldjükön meg mernek szólalni magyarul? (*Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.*)

S miért jutottunk ide, miniszterelnök úr? Azért jutottunk ide, és azért merik ezt velünk megtenni, mert egy legyengült ország vagyunk. Azért, mert önök gazdaságilag tönkretették az országot. Azért, mert belpolitikailag felhatalmazás nélküli, a lakosság támogatása nélküli kormányzást valósítanak meg. És azért, mert a külpolitikában teljesen súlytalan lett az ország az önök kormányzása idején. Ha Magyarország egy erős ország lenne, ezt nem merték volna velünk megcsinálni.

De hát ott van minden mögött az ősbűn: 2004. december 5-e. Önök akkor kicsinyes pártpolitikai megfontolásból a magyar nemzet egyharmadát közjogi értelemben kizárták a magyar nemzetből. Ha önök ezt elkövették a határon túli magyarokkal, akkor valóban nem sok alapjuk van ahhoz, hogy a trianoni utódállamoknál a magyar kisebbség védelmében emeljenek szót.

S hadd mondjak még egy dolgot a szocialista frakciónak; sajnálom, hogy Lendvai Ildikó kiment a teremből, mert őt szerettem volna kérni, mint a Szocialista Párt elnökét. Az a helyzet, kedves szocialista barátaink, hogy az önök testvérpártja a Fico-féle szocialista párt. Azt gondolom, hogy önöknek mint szocialistáknak az Európai Szocialisták Pártjánál hathatós lépéseket kellene tenni annak érdekében, hogy a Fico-féle szocialista pártot ne vegyék vissza az Európai Szocialisták Pártjába addig, amíg egy virtigli fasisztoid párttal van koalícióban. Tehát az a kérésem Lendvai Ildikóhoz és a szocialistákhoz, minden fórumon tegyenek hathatós lépéseket, hogy Fico szocialistái ne kerülhessenek be az európai szocialisták közé. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

Erkölcsei szempontból még egy dolgot szeretnék idézni önöknek. S hogy ne lehessen jobboldali elfogultsággal vádolni, egy emblematisz balliberális személyiség sorait szeretném idézni. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Örülök, hogy önök is ennyire találónak érzik a sorokat, és feltehetőleg sejtik is, hogy milyen lesz ez az idézet. Bächer Iván, a Népszabadság publicistája így ír önökről – az MSZP-ről és az SZDSZ-ről van szó –: „Ők antifasiszták? Hát ők idézték elő a kórt gyávasággal, kulturálatlansággal, hitványsággal és mindenekelőtt az eszelős korrup-

cióval. Ahol felbukkannak, ott lopás esik. Metró – lopás. Posta – lopás. Autópálya – lopás. BKV – lopás. Villamos művek - lopás. Margit híd – lopás. Nem tudnak lopás nélkül lenni, javíthatatlanok.” (*Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.*)

Pontosan illenek önökre Pilinszky János szavai: „azok, akik számára a világ már semmi más, mint tárgyi bizonyíték.” Köszönöm. (*Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.*)

800 ÉVES A FERENCES REND

*Napirend előtti felszólalás –
2009. szeptember 15.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Most ünnepeljük a ferences rend alapításának 800. évfordulóját, és miután a ferencesek szorosan kapcsolódnak a magyar történelemhez és jelenhez, ezért úgy helyes, hogy itt a parlamentben is megemlékezzünk erről, mégpedig oly módon, ahogyan Szent Ferenc lelki fiai látják és láttatják magukat.

A magyar ferencesek üzenete az Országgyűléshez és a magyar nemzethez a rendalapítás 800. évfordulóján:

„Nyolcszáz esztendővel ezelőtt az itáliai Assisi egy fiatal polgára, a későbbi Szent Ferenc elnyerte III. Ince pápa áldását az emberek szolgálatának egy különleges, a szegénységet tudatosan vállaló életformájára. Azóta nem csupán a keresztények, de szinte minden vallás emberei és a nem hívők számára is példamutató, vonzó személyiség. Az általa 800 éve alapított szerzetes közösség a magyar néptől a barátok elnevezést kapta, közvetlen, egyszerű és szeretetre méltó életmódjukért. Üzenetük ma is időszerű. Assisi Szent Ferenc és követői széles körű elfogadottságukat és hatásukat a megbékélés és a

párbeszéd melletti elkötelezettségüknek köszönhetik. Ma különösen aktuális a rendalapító természetközeli szemlélete, radikális egyszerűségük pedig utat nyitott számukra az elesettek és a kutasítottak felé, lelki és anyagi segítséget nyújtva számukra.

A ferencesek már 1225-től megjelentek Magyarországon, jelen voltak nemzetünk életében, végezték szolgálatukat, reményt és hitet adva honfitársainknak. A tatárjárás utáni időszakban IV. Béla király segítőiként szolgálták az újjáépítést. A barátok a török megszállás alatt a nép körében maradván segítettek a mindennapi életet, erőt, bátorítást adtak a szenvedőknek. Szent Ferenc követői között tudjuk Kapisztrán Szent Jánost, aki a török elleni küzdelmekben szerzett múlhatatlan érdemeket, Temesvári Pelbártot, a középkori magyar irodalom jeles alakját, és szintén hozzájuk köthető a legrégebbi magyar könyvünk, az úgynevezett Jókai-kódex.

Rendtársaink a lelkipásztori feladatok ellátása mellett már a kora időktől kivették részüket a fiatalok oktatásából, a betegek ápolásából, a szegények gondozásából, és a kultúra, illetve a tudományok területén is maradandót alkottak. Gyógyszertárakat vezetve a legegyszerűbb embereknek is elérhetővé tették a gyógyulást, a járványok idején a pestises betegeket ápták. A reformkor és a szabadságharc éveiben kiálltak a nép törekvései mellett, nemzetünk tudós fiainak pedig szellemi táplálékot nyújtottak. Kazinczy például rendszeres hallgatója volt Albach Szaniszló páter prédikációinak a Ferenciek terén álló kolostortemplomban. A barátok a tiltás ellenére pesti rendházuk kriptájában titokban temették el az első felelős magyar kormány miniszterelnökét, gróf Batthyány Lajost.

A XX. század első felében játszótereket, kultúrházakat és filmszínházakat építettek a köz szolgálatára. A második világháború idején a testvérek nemzeti vagy társadalmi hovatartozásuktól függetlenül védelmezték a legkiszolgáltatottabbakat. Kolostoraikat megnyitották az otthonukat elvesztők előtt, ápolták a sebesülteket, és bújtatták az üldözötteket, így sok zsidó származású honfitársunkat mentették meg a haláltól. A kommunizmus éveinek kezdetén a rend tagjainak több mint háromnegyedét megfosztották a közösségi élettől, addigi munkájától, sokan kerültek börtönbe, és haltak vértanúhalált. Az elnyomatás éveiben a közösség engedéllyel működő része két iskolát tarthatott fenn, ahonnan tisztas állampolgárok, értelmiségiek és kétféle munkások kerültek ki, köztük olyan emberek, akik az ország vezetői között is megállják a helyüket.

Napjainkban – a lelkipásztori munkán túlmenően – közoktatási intézményeinkből évente százak kerülnek ki komoly tudással bíró, tisztességes állampolgárokként. Esztergomi intézményünkhöz kapcsolódóan csak ebben az esztendőben közel száz hátrányos helyzetű, főként roma származású felnőttet készítünk fel az érettségire. Családok ezrei fordulnak hozzánk támogatásért plébániáinkon és kolostorainkban. Szociális intézményeinkben idősek, betegek és otthon nélkül maradottak kapnak rendszeres ellátást. Gyöngyösi központunkban speciális ellátást nyújtunk az autisták részére. Kulturális intézményeinkben a magyar művelődéstörténet remekeit őrizzük és kutatjuk, bemutatva azt a nagyközönség számára.

A magyarországi ferencesek ezúton szeretnék kifejezni köszönetüket azoknak a honfitársainknak, akik a kezdetektől napjainkig jó szándékkal voltak

irántuk, segítették munkájukat, egyben továbbra is szívesen fogadják honfitársaik testvéri jelenlétét és jólelkű partnerségét a széles körű társadalmi felelősségvállalások során. A magyarországi ferences közösségek a jövőben is építő tagjai kívánnak lenni a magyar társadalomnak. Ehhez kérik minden jóakaratú ember támogatását, s egyben a Jóisten áldását valamennyiük életére.

Magyar Gergely tartományfőnök,
a magyarországi ferences közösség nevében.”

Köszönöm a tisztelt Ház figyelmét. *(Taps.)*

A HATALOM NEM CÉL, HANEM ESZKÖZ

„A választások után kutya kemény időszak jön, de a Medgyessy–Gyurcsány–Bajnai-kormányok nem tudják úgy lerombolni az országot, hogy a nemzet a leendő polgári kabinettel ne tudja újjáépíteni” – mondta lapunknak adott interjúban Semjén Zsolt, a KDNP elnöke, hozzátéve: a Fidesz–KDNP-szövetség a magyar történelem legsikeresebb konstrukciója. Az egyházak elleni támadásokról megjegyezte: „Azt az egyházat, amely túlélte Nérót, Diocletianust és Sztálint, aligha fogja megrendíteni Gyurcsány és Magyar Bálint. Végül is, ki az a Magyar Bálint Diocletianushoz képest?”

– *A balliberális média azzal vádolja önt és Orbán Viktort, hogy a hatalmat akarják.*

– Nyilván azt várják, hogy tördeljük a kezünket, hogy á dehogya... De a valóság az, hogy azt állítani, hogy egy politikai párt ne akarja a hatalmat, pont olyan abszurd, mint azt mondani, azért alapítanak horgász egyesületet, hogy ne fogjanak halat. A hatalom nem cél, hanem eszköz, amivel meg lehet valósítani egy pozitív programot. A hatalom önmagában se nem jó, se nem rossz. Amint például a kés jó, ha kenyeret vágok vele a gyerekemnek és rossz, ha hasba szúrom vele a szomszédomat. Ugyanígy, a hatalom akkor rossz, ha eszköz helyett célnak tekintik, mert akkor egyfajta bálvány lesz. Rossz, ha a

jóval szemben, rossz célra használják. És jó, ha élnek vele, nem pedig visszaélnék vele, ami azt is jelenti, hogy akinek megadatott, de nem él a hatalom lehetőségével egy jó cél érdekében, az sem helyes.

Tehát mi a hatalmat – amint a Fidesz–KDNP szövetséget is – az országépítés eszközének tekintjük, amivel élni is fogunk.

– *Három éve jelentette be a Kossuth-téren a Napkelte elleni bojkottot. Mára Orosz Józsefet, Aczél Endrét, Gyárfást és az egész Napkeltét kitették a köztévéből.*

– Megmondtuk, kitartottunk, elértük.

– *A köztársasági elnök úr tiltakozása ellenére a balliberális kormánytöbbség kivette a népszámlálás kérdései közül a vallási hovatartozásra vonatkozót. Mi erről a véleménye?*

– Ez teljesen ellentétes az európai gyakorlattal és a józan ésszel. Emögött az a zsigeri vallásellenesség van, hogy az előző, 10 éve tartott népszámlálásnál is nyilvánvalóvá vált, hogy a magyar társadalom háromnegyede a történelmi keresztény egyházakhoz tartozónak vallotta magát. Tehát Magyarország nem csak történelmileg, hanem szociológiai értelemben is keresztény Magyarország. Természetesen az új kormány vissza fogja tenni a népszámlálás kérdései közé a vallásra vonatkozót.

– *Mélyponcon van a szocialista kormány és az egyházak kapcsolata. Miért?*

– Ezen nincs mit csodálkozni, brutális diszkrimináció van az egyházak, különösen az egyházi iskolák ellen. Évente átlagosan kétszázezer forint körüli összeget vesz el az MSZP–SZDSZ kormány minden egyes egyházi iskolába járó gyerektől! Az ÁSZ-jelentésből feketén-fehéren kiderül, hogy például az

idén járó kiegészítő normatívából több mint 4,5 milliárdot vett el a kormány az egyházi oktatási intézményektől* – megsértve a vatikáni szerződést, a hatályos törvényeket és az alkotmányt. Mi két dolgot tehetünk és teszünk: most is, mint korábban, az Alkotmánybírósághoz fordulok és most is, mint korábban meg is nyerem. Másodszor: az új Fidesz-KDNP kormány visszaállítja az egyenlő finanszírozást, úgy mint az államtitkárságom idején volt. 2002-ben azt mondtam Magyar Bálintnak, mikor elkezdte ezt a mesterkedést az egyház ellen, hogy van egy régi mondás: Aki az egyházba harap, annak előbb-utóbb kitörnek a fogai. Az az egyház, amelyik túlélte Nerot, Diocletianust és Sztálint, azt aligha fogja megrendíteni Gyurcsány és Magyar Bálint. Végül is ki az a Magyar Bálint Diokletianushoz képest?

– *Fidesz–KDNP-szövetségben indulnak?*

– Igen. A Fidesz–KDNP-szövetség a magyar történelem – sőt az EU történetének – legsikeresebb politikai konstrukciója. Például a legutóbbi – európai parlamenti – választáson stabilan az abszolút többség fölötti támogatottságunkhoz hasonló eredmény még nem sikerült senki másnak az EU történetében. És amint Orbán Viktor bejelentette a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének kongresszusán: Fidesz-KDNP-kormány lesz.

– *Nem lesz könnyű dolguk...*

– Kutyakemény időszak lesz. De a Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kormány nem tudja úgy lerombolni az országot, hogy azt a magyar nemzet mivelünk ne tudja újjáépíteni!

* A második Orbán-kormány azonnal visszaadta az egyházi iskoláknak.

– Azért próbálkoznak... Milyen az ország helyzete?

– A kormány egész politikája három szóban foglalható össze: utánunk a vízözön...

Az ország olyan beteghez hasonlít, mint akinek mind a két kezén az ütőere el van vágva: az egyikén az államadósság formájában – ami már a GDP több mint 80%-a – folyik ki a pénz; a másikon spriccel ki az a pénz, amit a multik profitként és más módon visznek ki az országból. A kormány terápiája pedig körülbelül az, hogy a beteg szedjen vastablettát, mert az jót tesz a vérképződésnek...

– *Külpolitikailag sem jobb a helyzet, Szlovákiában hatályba lép a magyarokat sújtó nyelvtörvény, a Lisszaboni Szerződésben meg kivételt akarnak adni Csehországnak, hogy a Beneš-dekrétumok hatályban maradjanak.*

– Mindkettő az EU szégyene és a kormány diplomáciai csődje. Az MSZP morális állapotát és politikai súlytalanságát mutatja, hogy Fico szocialista pártját visszavették az Európai Szocialisták Pártjába, miközben kormánykoalícióban van a Slota-féle virtigli fasisztoid párttal. Most vagy nem akarta az MSZP ezt megakadályozni, vagy nem tudta. Ha nem akarta, akkor morálisan alkalmatlan, ha meg nem tudta, akkor politikailag alkalmatlan. Esetleg mindkettő.

A Beneš-dekrétumok pedig először Klaus elnök szégyene; azután az unióé, akik ezzel semmibe vették Adenauer és Schuman örökségét, és megtagadták az emberi jogok ethoszát; harmadszor meg Balázs Péter külügyminiszteré, aki mielőtt ehhez asszisztált, elfelejtette megkérdezni azokat, vagy azok gyerekeit, akiket a Felvidékről a Beneš-dekrétumok alapján üldöztek el, jogfosztottak és rabol-

tak ki, sok esetben nyomorítottak meg vagy gyilkoltak le. Most azzal próbálnak nyomást gyakorolni ránk, hogy egyszerre szavazzunk Horvátország EU-s felvételéről, és a cseheknek adandó felmentésről a Lisszaboni Szerződés emberi jogi passzusai alól a Beneš-dekrétumok vonatkozásában. Innen is üzenem nekik: Horvátország felvételét lelkesen támogatjuk, a Beneš-dekrétumok hatályban maradását pedig nem engedjük. Úgyhogy akár be se terjesszék, mert a második Orbán-kormány ezt megakadályozza. És a határontúli magyaroknak – amint ez erkölcsi kötelességünk – természetesen megadjuk a magyar állampolgárságot.

*(Magyar Hírlap, 2009. december 31.,
Az interjút készítette: Kacsoh Dániel)*

„Éppen az a feladatunk: ennek az életnek a prózáját isteni versmértékbe önteni és így hőskölteménnyé alakítani.”

„Isten kegyelmével vállalkoznod kell a lehetetlenre, és meg is kell valósítanod..., mert a lehetségest mindenki meg tudja tenni.”

Szent Josemaría Escrivá

II. Romeltakarítás és újjáépítés

A 2010-ES PARLAMENTI
VÁLASZTÁSOK UTÁN

POLITIKAI REALIZMUS ÉS PRÓFÉTAI JEL

– *Történelmi győzelmet arattak!*

– *Deo gratias! Isten a történelem ura!*

– *Gratulálunk Önnek a fölényes első fordulós egyéni győzelméhez Kalocsán.*

– *Az elismerés és köszönet elsősorban a választókerületben élőket illeti bölcsességükért és az aktivistáinkat nagyszerű munkájukért.*

– *És gratulálunk a Fidesz-KDNP elsöprő – több mint kétharmados – győzelméhez. Ilyen mandátum-többség soha nem volt Magyarországon, mióta demokratikus választások vannak!*

– *Sőt, ilyenre az EU történetében sem volt példa. Azt a politikai konstrukciót – és politikai irányt –, amit Orbán Viktorral megalkottunk, a választópolgárok magukénak fogadták el és a történelem fényesen igazolt.*

– *A KDNP megerősödve került ki a küzdelemből, miközben két rendszerváltó párt, az MDF és az SZDSZ – erkölcsileg és politikailag is – megsemmisült, és kiesett a parlamentből. Hogy látja pártja helyzetét?*

– Mi maradtunk az egyetlen történelmi párt a magyar politika színpadán. 36 képviselővel a rendszerváltoztatás óta ez lesz a legnagyobb parlamenti frakciónk és a legerősebb kormányzati pozícióink lesznek.

– *Ez különösen akkor imponáló, ha visszaemlékszünk rá, hogy alig egy évtizede, Giczy időszakában a KDNP megsemmisült.*

– Varga Lászlónak – aki politikai testamentumában rám bízta a Barankovics-párt vezetését – a halála előtt megígértem, hogy nem hagyom a Kereszténydemokrata Néppártot kiesni a történelemből. 2003-ban újrarápítottuk a pártot, 2006-ban parlamenti, 2010-ben pedig kormánypárt lettünk. Megcselekedtem, amit megígértem neki.

– *Többször nyilatkozta, hogy a KDNP nem csak az egyetlen történelmi párt, hanem az egyetlen világnézeti párt is. Ez különbözteti meg Önöket a Fidesztől? Egyáltalán mit értenek azon, hogy világnézeti párt?*

– Egy keresztény indíttatású párt előtt két lehetőség van: az egyik az, hogy komolyan veszi az egyház társadalmi tanítását, tehát tartja magát egyfajta „ideológiai ortodoxiához”, de ekkor – a társadalom beállítottságából, közvélekedéséből következően, amely láthatóan nem kedvez a keresztény értékeknek – le kell mondania arról, hogy a társadalmat érdemben alakító politikai erő legyen. Vagy pedig azért, hogy kormányra kerülve társadalomformáló erő legyen, mintegy „engedményeket” kell

tennie a közvéleménynek, ami – akárhogy csűrjük-csavarjuk – valamiféle szellemi önfeladás, a keresztény tanítás kiüresítése.

En ilyen tinglitangli kereszténységet nem csinálok. Ugyanakkor az sem inspirál, hogy a katakombából – quasi „politikai gettóból” – mondjak igazságokat, tudván tudva azt, hogy nem lesz belőle társadalmi valóság.

A megoldás egy gyűjtőpárt és egy világnézeti párt szövetsége: ez a Fidesz–KDNP. A gyűjtőpárt biztosítja a tömegtámogatást, a világnézeti párt a politika-filozófiai forrásvidéket, a szellemi fundamentumot és erkölcsi iránytűt.

Szerintem Barankovics is valami ilyesmire gondolhatott, amikor 1945-ben megállapodott a kisgazdákkal. Hogy ez akkor nem vált be, az nem a kereszténydemokrata képviselőkn, pl. Bálint Sándoron, hanem egyfelől a világtörténelmi helyzeten – a szovjet megszálláson –, másfelől az FKgP vezetők egy részének alkalmatlanságán múlt. Ma, hála Istennek, minden szempontból más a helyzet! Az is megér egy reflexiót, hogy nem a KDNP változott, mi ugyanazt mondjuk immár 66 éve, hanem – nagyon helyesen – a Fidesz fejlődött egy szabadelvű pártból egy a kereszténydemokráciára nyitott néppárttá. Ez kifejeződik abban is, hogy az európai politika szintjén is átjöttek az Európai Liberális Pártból az Európai Néppártba – ahol mi is vagyunk –, és aminek Orbán Viktor immár emblematikus alelnöke.

Mindezen megfontolások alapján kereszténydemokrata *ars poeticám az, hogy: politikai realizmus és prófétai jel.*

– *Az újságokban napvilágot látott cikkek szerint Ön nemzetpolitikai miniszterelnök-helyettes lesz. Mondana néhány konkrétumot, hogy mit szeretnének elérni ebben az új ciklusban?*

– Az említett nemzetpolitika vonatkozásában a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárság megadását, és ebben az értelemben a nemzet szellemi és közjogi egyesítését; a KDNP elnökeként a családok számára biztosítani a családi adózás választásának lehetőségét; egyházpolitikusként az egyházak szabadságának teljes biztosítását, beleértve az egyházi fenntartású, közfeladatot vállaló intézmények állami-önkormányzati intézményekkel egyenlő finanszírozásának visszaállítását. És mindezt még ebben az évben!

*(Gondola, 2010. április 29.,
Az interjút készítette Kárpáti Katalin)*

MERÜNK NAGYOK LENNI

– *Fölvitte az Isten a dolgát. Ha meg nem sértjük.*

– Dehogy. Teológiai értelemben is stimmel, mivel: Isten személyes életünk és a történelem ura is egyben. Deo gratias!

– *Miniszterelnök-helyettesként is beleférnek az ilyen kiszólások, a katolikus identitás hangsúlyozása?*

– Hogyne. Éppen azért tudok megérteni más vallásúakat, mert megvan a saját identitásom. Aki ebben problémát lát, annak azt is állítania kell, hogy például a férfiak érdekeit csak férfiak képviselhetik – ami nyilvánvaló abszurditás.

– *A pozíciót nem csak Istennek – Orbán Viktornak is köszönheti. Jutalom a sokéves hűségért, vagy valódi feladat, amely számon kérhető?*

– A bajtársához az ember nem a jutalomért hűséges. Csodálatos feladat például a határon túli magyarok állampolgárságának megteremtése, de természetes a kormányzás egészéért való általános felelősségvállalás is.

– *Akkor az általánosságokról: Orbán Viktor szerint vége az oligarchák korának.*

– Így van.

– *Csányi Sándor oligarcha? Vagy Demján Sándor, esetleg Széles Gábor...*

– Oligarcha az, aki politikai háttérű maffiózóként, vagy maffia háttérű politikusként az állam csecset szíva hizlalta fel magát. Ilyen mondjuk Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon, vagy Veres János. Emlékezzünk a KISZ-vagyon ellopására... Ezek az oligarchák nem az üzleti világban állták meg a helyüket, hanem – megkockáztatom: hálózati – kapcsolataikat tőkésítették.

– *Akár meg is ismételhetjük a kérdést.*

– A kérdésben említett urak egyikével kapcsolatban sem vetődött föl, hogy bűncselekmény által szerezte volna a vagyonát, sem az, hogy külföldre vitte azért, hogy elkerülje az adófizetést. Ellentétben mondjuk a Nemzeti Bank elnökével, aki olyan, mint a szomszéd faluban kocsmát működtető detoxigazgató.

– *Nincs itt kettős mérce? Ha az erkölcs ilyen fontos Simornál, hogyhogy Gergényi Péter 2006 utáni üzlettársa lehet a belügyminiszter?*

– Pintér Sándort nem ferences novíciusnak kértük föl. Az ország számos részén katasztrofális a közbiztonság. Csak egy par excellence rendőr tud rendet rakni. Amikor először belügyminiszter lett, másnap megszűntek a robbantgatások, amelyek addigra Kuncze belügyminisztersége idején mindennaposakká váltak. A dolga most is ez. 2006 őszével kapcsolatban nem lehet semmilyen maszatolás. Ezért kapt erre megbízást Balsai István. A Simor-párhuzam

rádásul sánta. Ha az MNB-elnök az egyetlen ember lenne, akinek monetáris zsenije kihúzhatná az országot a csávából, akkor állna meg. De nem áll.

– *Ön viszont nem az egyetlen ember, aki az állampolgársággal foglalkozik – mi a dolga, ha egyszer a külügy is viszi a témát?*

– Akármilyen fontos része is a nemzetpolitikának a külpolitika, mégis: egy terület a diplomácia, nem pedig maga a nemzetpolitika. Martonyi Jánossal persze a legszorosabban együttműködünk állampolgárságügyben, a külföld tájékoztatása, a diplomáciai ösvények végigjárása például a külügy dolga. Hangsúlyozom: a feladat a tájékoztatás, semmiképp sem a konzultáció.

– *Pedig belföldön nagyon szeretik ezt a szót.*

– Persze, hiszen azt jelenti, hogy a döntésünk függ annak a véleményétől, akivel konzultálunk. Mi a magyar emberekkel konzultálunk, például a nemzeti konzultáció keretében. Az állampolgárság viszont nem függhet más ország véleményétől. Minden ország szuverén joga eldönteni, kinek ad állampolgárságot és kinek nem.

– *Eddig azt hallottuk, erős külpolitikát csak erős ország folytathat, márpedig ez már egy erős ország miniszterelnök-helyettesének hangja. Mégsem gyengítette volna le az elmúlt nyolc év?*

– De. Csakhogy ez egy ezeréves ország, Szent István országa. Ezzel a történelmi tőkével és azzal a politikai felhatalmazással, amellyel a választók ki-

tüntettek, merünk nagyok lenni. S ahogy én nem érzem veszélyesnek, sem helytelennek, ha mondjuk egy pilisi faluban élő, szlovák identitású honfitársunk fölveszi a szlovák állampolgárságot is, ugyanígy elvárom, hogy szomszédos országban élő magyarok ezen jogát se vonja kétségbe senki. Ha pedig az Unió – helyesen – nem látott kivetnivalót abban, hogy román barátaink Unión kívüli állampolgároknak adtak román, egyúttal uniós állampolgárságot, ezen a fórumon sem okozhat gondot egy ugyanilyen törvény magyar vonatkozásban. Alapvető kötelezettségünk az összmagyarság felé, hogy azonnal lépjünk, hogy letöröljük december 5-e lelki Trianonjának szégyenét – amennyire lehet.

– *Ezek szerint június 4-én szavazzák majd meg.*

– Nem bánom, hogy közel esik a kilencvenedik évforduló, de nem. Nincs direkt összefüggés, és már csak azért sem, mert a félremagyarázás lehetősége – igaz, alap nélkül – támadási felületet adna. Másrészt ezt a törvényt akkor is meg kellene hozni, ha nem lett volna Trianon: gondoljunk csak a csángókra.

– *A csángók identitása nem kifejezetten magyar. Leginkább csángó.*

– Nem akarjuk megmondani, hogy mondjuk egy pusztinainak milyen identitása legyen. Annyi a dolgunk, hogy a lehetőséget biztosítsuk: aki tud magyarul, ősei egykor Magyarországról származtak el, s magyarnak érzi magát, ha közjogilag is ehhez a nemzethez akar tartozni, megtehesse. Egyéni kérelemre, gyorsított eljárásban.

– *Milyen gyors lesz az a gyorsított eljárás?*

– Személyes véleményem szerint az iratok benyújtásától úgy három hónapot vesz majd igénybe. Konzulátuson, nagykövetségen lehet majd kérelmezni, de akár a határ menti önkormányzatokban is.

– *Édesanyja Erdélyből érkezett a háború után, bátyja a hetvenes években disszidált Svédországba. Ezért szívügye a kérdés?*

– Nem szoktam összekeverni a család magánéletét és a politikát. Ezúttal kivételt teszek, mert a történet remekül mutatja a mai helyzet abszurditását: bátyám politikai menekültként megkapta a svéd állampolgárságot, majd a rendszerváltoztatás után besétált a stockholmi követségre, és automatikusan megkapta magyar útlevelét. Édesanyám rokonai, ismerősei, akik a falujukat sem hagyták el, nem is álmodhattak erről.

– *Most már igen. A nagy kérdés, hogy szavazhatnak-e majd?*

– Németh Zsolttal és Simicskó Istvánnal még a Bajnai-kormány idején benyújtottuk ezt a konstrukciót. Az MSZP hajlott is volna rá - már csak azért is, mert a nemzetáruló pozícióból így tudott volna némileg kinavigálni. Az SZDSZ viszont úgy felpuhította volna, hogy a végén lettek volna A és B-kategóriás állampolgárok. Ez elfogadhatatlan. Egy magyar nemzet van és egy magyar állampolgárság. Persze, akinek nincs lakcíme Magyarországon, nyilván nem fog tudni szavazni egy adott választókerületben.

– *Lakcímkártyát lehet szerezni. De mégis miért szavazhasson a külhoni magyar arról, hogy az itteniek adóforintjait ki, hogyan költse el, miközben ő nem ide fizet?*

– *Azzal az erővel, amit mond, azt a magyar állampolgárt is meg kellene fosztani szavazati jogától, aki Hollandiában dolgozik egy-két évig. Elvégre oda fizeti az adót. Elég abszurd gondolat. Az persze egyértelmű, hogy társadalombiztosítási ellátást, nyugdíjat mindenki onnan kap, ahová a járulékokat fizette. Ez nem állampolgárság kérdése, hanem azé, hogy melyik biztosítóval van jogviszonyban – ezért is volt végtelenül aljas és hazug a szocialisták hat évvel ezelőtti propagandája. Ebben a kérdésben tehát messzemenően liberális vagyok: mindenkinek olyan és annyi állampolgársága lehessen, ahány valós identitása van.*

– *Ön, ha tehetné, felvenné a vatikáni állampolgárságot?*

– *Nincs vatikáni identitásom, úgyhogy nem. Katolikus identitásom van. A kettő nem ugyanaz még akkor sem, ha egyes balliberális közírók képtelenek ezt megérteni s „kereszténydemokrata kém pártnak”, a Vatikán ügynökének titulálnak minket. Megjegyzem, ezt az ötletet Rákosi Mátyás találta ki 1947-ben...*

– *Azért a várható egyházügyi változások – mondjuk az egyházalapítás szigorítása – vélhetőleg nem a katolikus egyházat érintik majd hátrányosan.*

– Csak a vallásszabadsággal visszaélő szélhámosokat, mára az etnobizniszhez hasonlóan elburjánzott eklézsiabiznisz haszonélvezőit, akik adóelkerülés céljából alapítottak egyháznak becézett biznisztársulatokat. Megtehették, mert nincs definiálva, mit ért a törvény valláson. Mi most itt hárman a fotós kollégával nyugodtan megalapíthatjuk például a Szent Diktafon egyházát. Csak nyilatkozni kell róla, hogy van száz diktafonhívó, s máris a katolikus egyházzal azonos jogok, kedvezmények illetnek meg minket.

– *Miért, az állam hogyan is mondhatná meg, hogy Jézus vagy Szent Diktafon?*

– A hitét mindenki szabadon megélheti, ezt az állam nem korlátozhatja. A *distinkció azonban nem diszkrimináció*: közlekedési eszköz az utasszállító repülőgép és a bicikli is, de örültség lenne a biciklistákra vonatkoztatni a légi közlekedés szabályait. Más valóság egy intézmények tömegét fenntartó nagyegyház és egy tegnap kitalált – fogalmazzunk jóhiszeműen – vallási kísérlet. A társadalmi súlyt, szolgálatot és a történelmi múltat érdemes figyelembe venni. Ez ügyben viszont a legszélesebb konszenzusra kell törekedni. Ennél a témánál azonban fontosabb a jelenlegi diszkrimináció kiszűrése: az utóbbi években – változó módon és mértékben – az egyházi iskolába járó gyerekek nem kaphattak a szerződéseknél megfelelő kiegészítő normatívát, kollégiumi-, tankönyv-, étkezési támogatást, és pályázati pénzekhez sem juthattak hozzá. Ez elfogadhatatlan. Az egyházak egyébként soha nem kértek plusz pénzt, csak azt, hogy fillérre annyit kapjanak

ugyanannak a közfeladatnak az ellátásáért, amennyi az önkormányzati intézményeknek jár.

– *Miért kellene ugyanazt a közpénzt kapniuk? Kérte az állam az egyházakat, hogy tartsanak fenn helyette iskolákat?*

– Nem. Az állampolgárok viszont kérték. Ne az állam mondja meg, ki milyen iskolába járjon. Ma a vallásos embert, akinek az adójából egyébként az önkormányzati iskolákat is fenntartják, plusz anyagi tehervállalásra kényszerítik, ha – az egyébként államilag akkreditált – egyházi intézménybe íratja a gyermekét. Ez kettős adófizetés, azaz ő másodrendű állampolgár. Nem fogjuk tudni egy összegben kifizetni az elmúlt években jogellenesen visszatartott összeget, de természetesen elismerjük, amit az Állami Számvevőszék is megállapított és tárgyalásokat kezdünk az egyházakkal az adósságrendezés ütemezéséről.

– *És Orbán Viktorral, hogy mondjuk együttesen töröljék el az abortuszt? Hitvallásukból ez következne.*

– A KDNP a legjogfosztottabb és legkiszolgáltatottabb kisebbség, magzati korukat élő embertársaink legkövetkezetesebb képviselője, de nem az a dolgunk, hogy politikai irrealitásokat követeljünk a Fidesztől. A társadalomra nem lehet ráerőltetni olyan törvényeket, amelyek nem találkoznak a közfelfogással, s amelyeket ezért nem is lehet kikényszeríteni. Az a dolgunk, hogy prófétai jel módjára képviseljük azt, ami meggyőződésünk szerint az igazság. Ma, ha egy állapotos nő férje meghal, a törvény kirendeli a gondnokot, aki védi a gyerek vagyonhoz való jogát.

Az özvegy ehhez nem juthat hozzá – kivéve, ha abortálja a gyereket. Abszurd, hogy a magzati korban lévő embertársunk tulajdonát a törvény védi, az életét viszont nem.

– *Ezért nem fontos, hogy kormányon legyenek. Beszélni akár civil szervezetként is lehet.*

– Ha így tennék, ahogy mondja, és nem lennének választási és kormányzási szövetségben a Fidesszel, amolyan katakomba-kereszténységként működhetnénk, amelynek nincs releváns közjogi hatása az országra és a társadalomra.

– *De hiszen így sincs! Lásd fent.*

– Van. Nem csak beszélünk, hanem hangsúlyosan részt veszünk a társadalmi valóság formálásában. Például abban, hogy a gyerekvállalás ne legyen egyenlő a szegénység vállalásával. A családi adózás például, amely jövőre megvalósul, KDNP-s kezdeményezés. A valóság alakítása és az igazság kimondása együttesen vezethet el oda, hogy a közvélekedés megváltozzon az élethez való joggal kapcsolatban is. Politikai realitás és prófétai jel, ez az ars poeticám.

– *Mennyire ártja majd bele magát a média-visszhangot kiváltó szimbolikus témákba? Melegügy, házasság, hűség a ptk-ban...*

– A magánéletében tőlem aztán mindenki azt tesz, amit akar. Az állam ebbe sem avatkozhat bele – az illető a Jóisten előtt elszámol, ahogy tud. Azt sem ellenzem mereven, hogy a meleg pároknak legyen

valamilyen jogintézménye. Ha tehát ők valamilyen szimbolikus állami intézményesülésre vágnak, találjanak rá egy szót és egy intézményi formát. Ami ellen protestálok: hogy ez kvázi házasság legyen. Akár nyelvileg, akár a jogkövetkezmények tekintetében. A házasságot, családot ugyanis nem azért támogatja az állam szimbolikus és anyagi módon, hogy az állampolgárok szexuális önmegvalósítását finanszírozza, hanem azért, mert gyerekek születnek, akik fenntartják a nemzetet és eltartják az idősebb nemzedéket. Ráadásul nem lehet csak kicsit feladni a természetjogot. Ha föladjuk, hogy a házasság egy férfi és egy nő kapcsolata, mégis miért ne adjuk föl az „egyet” is? Milyen jogon bünteti akkor az állam a bigámiát? Hasonló a helyzet azzal is, amikor kiveszik a hűség követelményét a polgári törvénykönyvből. Ha nem eleme a házasságnak, mégis milyen alapon vélelmezi az állam a férjet apának? Ezekon a jogszabályokon tehát nem valamilyen „vallási fundamentalizmus” miatt, hanem a józan ész alapján is változtatni kell.

*(Heti Válasz, 2010. május 13.
Az interjút készítette: Stumpf András)*

HOGY NEMZETTÁRSAINK POLGÁRTÁRSAINK LEHESSENEK*

*Expozé a kettős állampolgársági
törvényjavaslatról – 2010. május 20.*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája. Orbán Viktor (Fidesz), Semjén Zsolt (KDNP), Kövér László, Németh Zsolt, Kósa Lajos (Fidesz) képviselők önálló indítványát a T/29. számon megismerhették.

Tisztelt Országgyűlés! Most az előterjesztői exposé következik. Megadom a szót Semjén Zsolt úrnak, a napirendi pont előadójának, 25 perces időkeretben. *(Taps a Fidesz és a KDNP padsoraiból.)*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP), a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak, és minden magyarok, akik a rádió és a televízió közvetítése útján figyelemmel kísérik mai ülésünket itt a Magyar Köztársaság területén, a Kárpát-medencében és szétszórva a nagyvilágban!

**Az országgyűlés a törvényjavaslatot 2010. május 26-án – Gyurcsány Ferenc, Molnár Csaba, Szanyi Tibor ellenszavazatával – 97,7%-os többséggel elfogadta.*

Tisztelt Ház! A kettős állampolgárságról szóló törvény meghozatalának evidenciának kellene lennie, mert a Magyar Országgyűlésnek nem arról kell számot adni a történelem színe előtt, hogy miért tárgyaljuk ezt a törvényt, hanem arról kell számot adnunk, hogy miért nem tárgyaltuk réges-régen, közfelkiáltással elfogadva.

Tisztelt Ház! Miért kell ez a törvény? Egész egyszerűen azért, mert ez következik a nemzeti szolidaritásból. Ezt a törvényt akkor is meg kellene hoznunk, ha nem lett volna Trianon; amint bölcs elődeink a törvényhozásban 1886-ban hasonló törvényt hoztak, természetesen más történelmi körülmények között, de hasonló gondolat ihlette őket, hogy a bukovinai székelyek és a csángó magyarok részesei lehessenek közjogi értelemben is a magyar nemzetnek, amint nyelvi, szellemi, kulturális értelemben egyébként is részei.

Ha nem lett volna Trianon, akkor is meg kellene hoznunk ezt a törvényt, de volt Trianon, aminek következtében a magyar nemzet egyharmada más országok joghatósága alá került; úgy ment át felettük a határ, hogy el sem hagyták a szülőföldjüket. A velük való szolidaritás és ennek a gesztusnak a megtétele a trianoni határokon kívül rekedt magyarság felé a legelemibb erkölcsi kötelességünk (*Általános taps.*), és egy súlyos igazságtalanság orvoslásának lehetőségét is jelenti.

Mondok önöknek egy példát. Ausztriában az ausztriai magyarság nagy része emigráns magyar, akik 1956-ban vagy a '70-es években, a Kádár-korszak idején emigráltak Ausztriába. Ausztria befogadta őket, osztrák állampolgárságot, osztrák útlevelet kaptak, és a rendszerváltás megnyitotta szá-

mukra a lehetőséget, hogy megkapják a magyar útlevelet. Nagyon helyesen, van magyar útlevelük. De a Lajta menti magyarságnak, a burgenlandi magyarságnak, akik soha életükben a falujukat sem hagyták el, az őshonos magyarságnak nem lehet állampolgársága. Ez mélységes igazságtalanság, amit most ezúton orvosolhatunk.

Van még egy szempont, tisztelt Ház: 2004. december 5-ének a szégyene; az a szégyen, amikor egy kormány a saját nemzete ellen kampányolva a magyarság egyharmadát közjogi értelemben kirekesztette a magyar nemzetből. Ezt a határon túli magyarság egyfajta lelki Trianonként élte meg. Ennek a sebnek a begyógyítása, amennyire lehet, leg-
elemibb erkölcsi kötelességünk. (*Taps a Fidesz, a KDNP és a Jobbik padsoraiból.*) De december 5-ének van még egy üzenete. Mindennek ellenére, a kormányzati propaganda ellenére december 5-én a magyar emberek többsége igennel szavazott, és az ő politikai akaratuk természetes küldetést és kötelezettséget jelent számunkra, hogy ennek a politikai akaratnak megfelelően is ezt a törvényt meghozzuk.

Tisztelt Ház! Elmondok önöknek egy történetet. Nem szoktam magánéleti dolgokkal előhozakodni, azt gondolom, hogy teljesen más a közélet és más a magánélet, de most hadd mondjak el önöknek egy családi természetű dolgot. Édesanyám erdélyi, a második világháború után jöttek át Magyarországra, a bátyám pedig a '70-es évek folyamán valamikor disszidált Svédországba, ahol politikai menedéket kapott, megkapta a svéd állampolgárságot, a svéd útlevelet. A rendszerváltást követően, néhány évvel ezelőtt besétált a stockholmi magyar nagykövetségre, azt mondta, hogy ő Semjén György, itt vannak

a papírjai, és kéri a magyar útlevelet. Azt mondták, hogy Isten hozta, drága Semjén úr, és postafordultával megkapta a magyar útlevelet. Tehát a bátyám megkaphatta a magyar útlevelet. De édesanyám rokonsága, a barátai, az egykori szomszédai, akik soha nem hagyták el Erdélyt, akár a városuk vagy a falujuk határát sem, őnekik nem lehet magyar állampolgárságuk. Ezt az igazságtalanságot kell orvosolnunk ebben a törvényben. (*Taps a Fidesz, a KDNP és a Jobbik padsoraiból.*)

Vagy gondoljunk a Vajdaságban élő magyarokra. Nemrég voltam Szabadkán, ahol értelemszerűen szerb állampolgárok voltak a társaságunkban, akik különböző nemzetiséghez tartoztak. Az ott lévő szerb állampolgárságú, román nemzetiségű embereknek volt román állampolgársága, az ott élő szerb állampolgárságú, szlovák nemzetiségű embereknek volt szlovák állampolgársága, a szabadkai horvátoknak volt horvát állampolgársága, csak az őshonos szabadkai magyaroknak nem volt magyar állampolgársága.

Tisztelt Ház! Nagyon fontosnak tartom leszögezni, nem gondolom azt, hogy a magyar nemzetre, a magyar nemzeti érdekekre bármilyen kárt vagy veszélyt jelentene az, ha egy Pilisben élő szlovák polgártársunk szlovák identitásának megfelelően fölveszi a szlovák állampolgárságot is, ha egy gyulai román fölveszi a román állampolgárságot, vagy a választókerületemben egy Bátyán élő, horvát kultúrát, horvát nyelvet bíró ember él a lehetőséggel és fölveszi a horvát állampolgárságot, ez nem megsegényesülést, hanem gazdagodást jelent nekünk, és természetesnek tartom, hogy ők fölvehessék a szlovák, a román, a horvát állampolgárságot.

De ugyanúgy természetesnek tartom, hogy a határainkon kívül élő magyarok ezekben az országokban szintén felvehessék a magyar állampolgárságot. *(Taps.)* Azt gondolom, tisztelt Ház, hogy *mindenkinek lehessen annyi állampolgársága, ahány valós identitása van.*

Miről szól ez a törvény? Azért kell ezt nagyon pontosan elmondanunk, mert számos félreértés, félreértetés vagy rosszindulatú félremagyarázás tapasztalható. Egyedi kérelemre történik az állampolgárság megadása, mégpedig egyszerűsített, könnyített, gyorsított eljárással, kedvezményes eljárással azok számára, akik vagy akiknek felmenői magyar állampolgárok voltak, vagy vélelmezhetően a valamikori Magyarországról származtak el, és valamilyen szinten beszélnek a magyar nyelvet. Fontosnak tartom tisztázni, hogy a vélelem azért fontos, mert például a csángó magyarok esetében okiratilag, családirag visszamenőleg aligha igazolható ilyesmi. Viszont a Magyarországról való származás az ő esetükben vélelmezhető. Ne rekesszük ki őket ebből a lehetőségből!

A nyelvtudás esetén nem az az elvárás, hogy a nyelvtudományok doktora legyen a Tudományos Akadémián, hanem az, hogy a saját nyelvjárásában, a saját környezetében el tudjon egy ügyet intézni, például ezt az ügyet, magyarul. Azt is nagyon fontosnak tartom, hogy a személyi okmányok, az anyakönyvi iratok kiadásánál a név, a családnév, a személynév és a helységnév magyar helyesírással kerüljön bejegyzésre. Számos könny, fájdalom, sérelem és megaláztatás eredt abból, hogy azt írták a személyi okmányaiba Kolozsvár helyett, hogy Cluj. Nem azt írták, hogy Kovácsné, hanem azt, hogy

Kováčová. Azt gondolom, a legelemibb kötelességünk, hogy Magyarországon, ahogy ő kéri, az okmányaikban ezek a helységnevek és személynevek magyarul szerepeljenek. *(Taps.)*

Tisztelt Ház! Néhány ellenvetés is volt, szeretnék ezekre röviden reflektálni. Főleg a választójog körül merültek fel kérdések, nyilván rossz a lelkiismeret bizonyos helyen, ebből kifolyólag aggodalmak vannak, de fontos, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk. Ez az állampolgársági törvény, nem pedig a választójogi törvény. Ez a törvény sem pluszjogot nem ad, sem jogot el nem vesz senkitől. Hasonló a helyzetük, mint a külföldön élő magyar állampolgároknak. Tehát nincs A és B kategóriájú, nincs első- és másodrangú magyar állampolgár. Egy magyar nemzet van, egy magyar állampolgárság van. *(Taps a Fidesz, a KDNP és a Jobbik soraiban.)* És bár méltatlan, hogy ilyen kérdésekről szólni kell itt, de miután ama december 5-én ez komoly formában elhangzott, és egy kampány épült erre, ezért az egészségügyi és nyugdíjellátás tekintetében is szólnom kell néhány szót.

Tisztelt Ház! A helyzet a napnál világosabb. Mindenkinek ott van az egészségügyi ellátása, ahová az egészségügyi járulékát fizeti. Mindenki onnan kap nyugdíjat, ahová a nyugdíjjárulékát fizette. Tehát ahogy ez a törvény nem a választójogi törvény, ugyanúgy ez a törvény nem a társadalombiztosítási törvény. Egyébként azt gondolom, végtelenül sértő a határon túli magyarokra, amikor azzal vádolják őket, hogy azért akarnak magyar állampolgárok lenni, hogy a magyar egészségügyi ellátást vegyék igénybe. Világos, hogy aki át akart jönni, már átjöhetett. Aki a szülőföldjén akar magyar lenni, tegyük lehetővé neki

ilyen megaláztatás nélkül, hogy magyar állampolgár lehessen. Megjegyzem egyébként, hogy a legnagyobb létszámú magyarság, a romániai és a szlovákiai magyarság esetében nem azon az alapon jogosultak bizonyos ellátásokra, hogy magyar állampolgárok, hanem azon az alapon, hogy uniós állampolgárok. Mint román állampolgár uniós állampolgár, ebből kifolyólag jogosult az ellátásokra, hasonlóképpen, mint egy német, egy francia vagy egy spanyol.

A legsúlyosabb állítás körülbelül úgy fogalmazható meg, hogy mivel nem itt fizet adót, ne lehessen állampolgár. Tisztelt Ház! Akkor aki ezt állítja, annak azt is állítania kellene, hogy aki mondjuk, öt évre kimegy Münchenbe dolgozni, miután ott kapja a fizetését és oda fizeti az adóját, annak fel kellene függeszteni vagy korlátozni kellene az állampolgárságát? Vagy netán annak, aki külföldre megy férjhez, külföldre megy feleségül valakihez, és nem is jön vissza Magyarországra, őt meg kellene fosztani a magyar állampolgárságától? Abszurd, tisztelt Ház, ez a gondolkodás. Ezért nagyon pontosan szeretném leszögezni azt, hogy az adózás és az állampolgárság között nincs ok-okozati viszony.

A másik szélteben-hosszában hangoztatott kérdésfelvetés az, hogy mit szól majd ehhez az Európai Unió, és mit szólnak a szomszédaink. Tisztelt Ház! Nem ez a végső szempont, de vegyük komolyan. Nem ez a végső szempont, mert a Magyar Országgyűlés először, másodszor és harmadszor az egyetemes magyarságnak tartozik felelősséggel, nem pedig valaki másnak. *(Nagy taps a Fidesz, a KDNP, az LMP és a Jobbik soraiban.)* Az egyetemes magyarságnak – térben és időben. Térben: itt, a mai Magyarországon, a Kárpát-medencében és a nagyvilá-

gon, és időben: mert felelősséggel tartozunk a történelem színe előtt az őseink felé, akiktől ezt a hazát, akiktől a nyelvünket örököltük, akiktől a kultúránkat örököltük, és felelősséggel tartozunk az utódaink tekintetében is, akik majd el fognak számoltatni egyszer minket, hogy hogyan sáfárkodtunk ezzel az örökséggel.

Az Unió tekintetében, tisztelt Ház, az Európa Tanács 1997. november 6-án az európai egyezményben feketén-fehéren kimondta, hogy minden állam saját joga, minden állam szuverén joga, hogy maga döntsön állampolgársági ügyeiben. Akkor lenne probléma az Európai Unió fórumai előtt, ha ez a törvény diszkriminatív lenne. De ez a törvényjavaslat nem diszkriminatív. Akkor lenne diszkriminatív, ha etnikai megkülönböztetést tartalmazna. Ez a törvény nem tartalmaz etnikai megkülönböztetést. Ha például egy brassói szász, akinek a felmenői a magyar királyságból származnak, és valamilyen szinten tud magyarul, úgy érzi, hogy ragaszkodnia kell a magyar hagyományokhoz, az erdélyi örökségéhez, a magyar kultúrához, és valamilyen szinten tud magyarul, ő sincs kizárva abból a lehetőségből, hogy amennyiben kéri, szabad akaratából felvehesse a magyar állampolgárságot. Nincs etnikai diszkrimináció, tehát semmilyen szempontból nem ütközik az Európai Unió előírásaiba.

És még egy szempont, tisztelt Ház; Románia hasonló szisztémát alkalmaz: egyedi kérelemmel, gyorsított eljárással. Románia havonta 10 ezer útlevelet ad ki vagy igyekszik kiadni, elsősorban a Moldáv Köztársaság területén élő román identitású emberek részére, akik egyébként az Unión kívül vannak, és ezzel az útlevéllal mint európai uniós polgárok jelentős részük rögtön megy Olaszországba, Spanyol-

országba és Franciaországba munkát vállalni. Az Európai Unió ezt – egyébként nagyon helyesen – nem sérelmezte. Ha Romániának szabad, akkor nekünk is szabad. (*Taps a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP soraiban.*) Ha a román, a szerb, az olasz, a német, a portugál és a francia állam megteheti, akkor mi, mint a Magyar Országgyűlés, mi is megtehetjük.

És nézzük a szomszédainkat, tisztelt Ház! A legtöbb magyar a Román Köztársaság területén él, s mint mondtam, a mi törvényjavaslatunk lényegében a román mintát követi. Tehát probléma e tekintetben nem lehet. Örömmel értesültünk róla, hogy Traian Băsescu elnök úr pozitívan nyilatkozott e tekintetben, mondván, ha Románia ezt megteheti a külföldön élő románok tekintetében, akkor természetes, hogy Magyarország is megteheti ezt a külföldön élő magyarok tekintetében. Ha Románia megteheti ezt a Moldáviában élő románok tekintetében, akkor Magyarország is megteheti ezt az Erdélyben élő magyarok tekintetében.

Szlovákia tekintetében, tisztelt Ház, néhány dologgal érdemes tisztában lennünk. Miután választási kampány, nem is akármilyen választási kampány zajlik Szlovákiában, nyilván semmilyen szempontból nem lenne szerencsés, ha mi bármi módon beszállnánk ebbe a választási kampányba. Ugyanakkor fontos, hogy ne hagyjuk magunkat provokálni. De nagy naivság kell azt gondolni, hogy a Szlovákiával való problémáink e miatt a törvényjavaslat miatt vannak. Szlovákiában mégiscsak hatályban vannak a Beneš-dekrétumok, amelyek alapján legellentétebben a legalapvetőbb emberi jogi normákkal magyarok százezreit – nem beszélve a németekről –

üldözték el a szülőföldjükéről, vették el a tulajdonukat, nyomorították meg, rabolták ki, és számos esetben tragikus módon ölték meg ezeket az embereket. S ezek a törvények – még akkor is, ha nem alkalmazzák őket, de így vagy úgy – a hatályos szlovák joganyag részei.

Emlékezzünk Malina Hedvig kálváriájára vagy a dunaszerdahelyi rendőrterrorra, vagy arra a példátlan botrányra, amikor Sólyom László köztársasági elnökünket nem engedték be Szlovákiába. Amikor egy összpárti delegációval Brüsszelben voltunk, akkor pontosan azt mondtuk el a francia nemzetiségű partnerünknek: el tudja azt képzelni franciaként, hogy Sarkozy elnök urat ne engedjék be Németországba? Vagy elképzelhető az nyugat-európai ésszel, hogy Merkel asszonyt ne engedjék be Elzász-Lotaringiába? Vagy a nyelvtörvény kapcsán: elképzelhető Elzász-Lotaringiában az, hogy egy német orvos ne beszélhessen németül a német betegével vagy a német asszisztensével? Ez elképzelhetetlen. Tehát a problémáink nem emiatt a törvényjavaslat miatt vannak.

Tisztelt Ház! Nagyon fontosnak érzem itt nagyon világossá tenni, hogy a szlovák kormánnyal való viták és a szlovák kormány magatartása, különösen a szélsőséges Ján Slota-féle politikai csoport tekintetében nem összetévesztendő a szlovák néppel. A szlovák néppel történelmi sorsközösségben voltunk, és történelmi sorsközösségre vagyunk ítélve, ezért nagyon fontos, hogy világos különbséget tegyünk a szlovák belpolitika és a szlovák nép között, akik felé a kinyújtott kezünk mindig kinyújtva van. *(Taps a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP soraiban.)*

Szerbia tekintetében világos a helyzet: Szerbia is

biztosította – nagyon helyesen – minden szerb számára a lehetőséget a szerb állampolgárságra, függetlenül attól, hogy hol él, és a nyilatkozataikban is támogatják a mi kezdeményezéseinket.

Ukrajna vonatkozásában valóban vannak alkotmányossági problémák, hiszen az ukrán állam elvileg tiltja a kettős állampolgárságot, de világosan látnunk kell, hogy ez nem a maréknyi kárpátaljai magyarság miatt van, hanem a Dnyeperen túli közel 20 millió orosz vonatkozása miatt. Megindultak a tárgyalások Martonyi miniszter úr tekintetében is, és magam is folytattam tárgyalásokat, és azt kell mondanom, hogy meg fogjuk tudni oldani ezeket a problémákat. De itt hadd mondjam azt, hogy ha az ember, mondjuk, Ungváron van, akkor napi tapasztalat, hogy a Kárpátalján élő románoknak van román állampolgárságuk, az ott élő szlovákoknak van szlovák állampolgárságuk, és azt kell mondanom, hogy az Ukrajnában élő oroszok tömegének van orosz állampolgársága. Ha nekik lehet, nekünk is lehet. *(Taps a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP soraiban.)*

Osztrák, szlovén és horvát barátaink tekintetében, hála Istennek, nincs probléma.

Összefoglalásul azt mondhatom önöknek, tisztelt Ház, hogy akikkel szót lehet érteni, azokkal szót értünk. De akik nem akarnak szót érteni velünk, azok miatt nem adhatjuk fel természetes jogainkat.

Tisztelt Ház! Ama december 5-e után a csíksomlyói zárandoklat alkalmával az ottani emberek egy fekete gyertyát küldtek nekünk ide a parlamentbe. *(Fekete gyertyát helyez tartóval a szónoki emelvényre.)* Ez nem a harag, hanem a fájdalom kifejezése volt. Most, pünkösöd idején adja meg a

Szentlélek bölcsessége és vezessen mindnyájunkat úgy, hogy nemzettársaink polgártársaink lehessenek, és jövő ilyenkor székelyföldi testvéreink fehér gyertyát* küldjenek ide nekünk az Országgyűlésbe, az ország Házába, ami az ő házuk is, ami az egyetemes magyarság közös háza. Adja Isten, hogy így legyen!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Hosszan tartó taps.)*

* A beszédet és a szavazást követően a korondi székelyek fehér gyertyát küldtek Semjén Zsoltnak, illetve a magyar Országgyűlésnek.

MEGJÖTTÜNK!

*Kossuth-téri ünnepi beszéd
a Kormány eskütételét követően,
2010. május 29-én*

Mi nem kértünk 100 napot, 10 napot, egy napot sem kértünk, még meg sem alakult a Kormány, és megteremtettük azt, hogy a Nemzet közjogi értelemben egyesült!

Megdöntöttük a nemzetellenes gyurcsányizmust, és megalapítottuk a nemzeti együttműködés rendszerét, ami azt jelenti, hogy folytatjuk Szent István királyunk országépítő nagy művét!

Megjöttünk! – Ünneplés a Parlament előtt

KÉT POGÁNY KÖZT

„A közjó gondolata nélkül nem lehetséges emberinek nevezhető társadalmat építeni” – véli Semjén Zsolt, a KDNP elnöke, az új kormány miniszterelnök-helyettese, akinek szavaiból kitűnik: új korszak kezdődik a kormányzásban. A változások garanciája az az eddigiektől gyökeresen elütő szemléletmód, amely a felálló kormányzat sajátja. „A mi szövetségünknek ma is megvan az a sajátossága, ami végigvonul a magyar történelemben: a »két pogány közt« gondolata. Ami a bukott szocialisták, kommunisták ópogánysága és a megjelenő szélsőjobb neopogánysága közötti Szent István-i örökségnek a védelmezését jelenti” – fogalmaz a politikus a történelmi gyökerekre és az elmúlt hetekben bekövetkezett politikai fordulatra is célozva.

Semjén Zsolt a Fidesz és a KDNP együttműködését jellemezve úgy véli: „megőrizni a hiteles, autentikus keresztény tanítást azokban a kérdésekben is, amelyek nem csiklandozzák a hallgatóság fülét; ugyanakkor meghatározó állam- és társadalomalakító erő lenni, ezt jelenti számunkra a Fidesz–KDNP szövetség”.

Némely ellenlábas szerint magyar kereszténydemokrácia voltaképpen nem is létezik, vagy ha mégis, egy „fantompárt” keretei között. Semjén Zsolt KDNP-elnöknek erről érthetően gyökeresen más a véleménye. Egyúttal kíváncsiak voltunk álláspontjára az ó- és neopogányságról, a gyurcsányizmussal vívott harcról, a közjóról és arról, hogy a választási győzelem történelmi elégtétellel szolgál-e a párt meghurcolt hajdani politikusainak.

– *Elnök úr, fantom-e ön, illetve fantompárt-e a KDNP, ahogyan azt egy, a napokban a Népszabadságban megjelent írásban olvashattuk?*

– Megértem Révész Sándor frusztrációját, miután kedvenc pártja, az SZDSZ kiesett a történelemből, és a KDNP – a kétharmados választói felhatalmazást kapott szövetségben – hangsúlyos kormányzati tényező lett. De hát a bukott MSZP-SZDSZ mögött álló média szereplőinek pszichiátriai problémáival igazán nem tudok foglalkozni, továbbá nem érzem magamat hivatottnak arra sem, hogy az ő politikai diszlexiájukat kezeljem.

– *Néha úgy tűnik fel, mintha a Kereszténydemokrata Néppárt állandó céltáblája lenne a baloldali orgánumoknak, az utóbbi időben pedig talán még sűrűsödtek is a pártot érő támadások...*

– Nézzük meg a jelenség gyökerét, nézzük meg, hogy miből ered ez! Két okot találunk: egy racionális politikait és egy pszichológiait. Kezdjük talán az utóbbival, a pszichológiaival. Ez a zsigeri antikrisztianizmus. A jakobinus, szabadkőműves gyökerű társulat zsigerileg gyűlöl mindent, ami keresztény. Ez az antikrisztianizmus húzódik a KDNP-vel szembeni ellenszenv mélyén. Nyilván van ennek személyes dimenziója is, ami számomra rendkívül megtisztelő, hiszen – talán a szerénytelenség látszatába keveredés nélkül elmondhatom – néhány szeget beütöttem az SZDSZ koporsójába, amely a magyar politikában a KDNP antitézise volt.

Ha a racionális, politikai okot nézzük, a cél egyértelmű: éket verni a háború utáni magyar történelem és az Európai Unió történetének legsikeresebb

politikai konstrukciójába, mert ha ezt ketté tudnák feszíteni, akkor számukra is politikai mozgástér nyílna. Egy gondolati játékot javasolok. Képzelve el bárki, hogy a KDNP vagy én hasonló módon kezdene, kezdenék el viselkedni, mint ahogy azt Dávid Ibolya tette. Vajon mit írna rólam ugyanez a sajtó? Okkal feltehető, hogy abban a pillanatban én lennék a kedvenc, az ünnepest hős, az ügyeletes zseni. De mivel semmilyen módon nem tudtak rávenni minket a bajtársi szövetség elárulására, ellentétben Dávid Ibolyával, ezért van a politikai ellenszenv a mély, zsigeri ellenszenv mellé.

– Azon a napon beszélgetünk, amikor megkötötte a Fidesz és a KDNP a szövetségi szerződést a kormányzásról, illetve a nemzeti együttműködés rendszerének felépítéséről. Elhangzott a sajtótájékoztatón, hogy ez a pártszövetség egynemű politikai erő, amelyben a KDNP-re bizonyos feladatok hárulnak, részben a történelmi hagyományai okán, részben annak az értékrendnek a folyományaként, amit csak a KDNP képvisel a magyar politikai életben. Ez azt jelenti, a KDNP módot kap rá, hogy mindazokat az értékeket, amelyeket megalakulása óta vall, most kormányzati erőként a magyar társadalom javára érvényre tudja juttatni?

– Ez a dokumentum, amit elfogadtunk, szellemi természetű, ami történelmi értelmezésében rögzíti az együttműködésünket. Ennek a lényege az, hogy a mi történetünk 1944-re megy vissza, a Demokrata Néppárt és a keresztényszociális mozgalmak hagyományára, amelyek egyszerre mondtak ellent a vadkapitalizmusnak, illetve a barna és a vörös diktatúrának. Annak volt erkölcsi alapja, hogy ellene mondjon a

vörös diktatúrának, aki ellene mert mondani a barna diktatúrának. Minden analógia állítása nélkül, mert egyenes analógiák nincsenek a történelemben, de a mi szövetségünknek ma is megvan az a sajátossága, ami végigvonul a magyar történelemben: a „két pogány közt” gondolata. Ami a bukott szocialisták, kommunisták ópogánysága és a megjelenő szélsőjobb neopogánysága közötti Szent István-i örökség védelmezését jelenti.

A kereszténydemokráciának általában, tisztán logikailag, de itt és most Magyarországon is, két lehetősége adódik. Az egyik az, hogy valóban keresztény párt vagyunk, és ez azt jelenti, hogy a keresztény társadalmi tanítást minden részletében, teljességében vállaljuk, olyan kérdésekben is, amely kérdések nem találkoznak a közfelfogással. Ilyen például az emberi élet feltétlen szentségének védelmezése. Minthogy pedig a markáns keresztény álláspont nem találkozik a közízléssel, politikai értelemben egyfajta katakombalétet is vállalnunk kell. Ezzel viszont lemondunk arról, hogy reálpolitikailag társadalom- és államalakító erő tudjunk lenni. A másik lehetőség, hogy azt mondjuk: a legfontosabb az, hogy társadalom- és államalakító erő legyünk. Akkor viszont engedményeket kell tennünk a közízlésnek, hogy a szavazótáborot növelni tudjuk, ami egyfajta önfeladással és kiüresedéssel jár. Ennek a végén viszont fel kell tenni a kérdést: mitől vagyunk akkor keresztény párt? Egyik út sem járható.

Én nem vagyok partner egy önfeladó, papírmásé kereszténységben, ugyanakkor az sem inspirál különösebben, hogy egyfajta politikai gettóból esséket írjak, tudván tudva, hogy abból soha nem lesz társadalmi valóság. A két lehetőség megvalósítása egyszerre: megőrizni a hiteles, autentikus keresztény

tanítást azokban a kérdésekben is, amelyek nem csiklandozzák a hallgatóság fülét; ugyanakkor meghatározó állam- és társadalomalakító erő lenni, ezt jelenti számunkra a Fidesz–KDNP szövetség, amelyben a Fidesz egy nagy jobbközép néppárt, gyűjtőpárt, a KDNP pedig egy kifejezetten keresztény világnézeti párt. Így, a világnézeti pártiságból eredően, módunk van arra, hogy prófétai jel módjára képviseljük az igazságot akkor is, ha az nem találkozik minden tekintetben a közízléssel; másfelől pedig mint politikai realitás képesek vagyunk a társadalom és az állam alakítására.

Ebből a Fidesznek is számos előnye származik. Elég, ha megnézzük a szocialisták bukását, aminek nagyon sok oka volt, de az egyik alapvető oka az, hogy elvesztették a saját szellemi forrásvidéküket. A szocialista párt mindent feladott és elárult, amit a szociáldemokrácia jelent. Ez a szociális népszavazáskor látszott a legvilágosabban. Hasonló volt a helyzet a másik oldalon Spanyolországban, az Aznar vezette néppárttal, amely bizony-bizony elveszítette a keresztény szellemi forrásvidéket. Ennek nagyon súlyos következménye lett Spanyolországban, mert a markánsabb keresztény csoportok elfordultak az aznari néppárttól. Miután elveszítette a szellemi hátszínét, elvesztette a választást, és azután a Zapatero-kormány mindent lerombolt, ami akár a néppártnak, akár a markáns keresztény oldalnak fontos érték volt. Ezért tehát a bajtársi hűség és szövetség mind a nagy néppártnak, mind a keresztény világnézeti pártnak részint erkölcsi parancs, részint a józan ész diktálta követelmény. A szerződés magába foglalja ennek a gyakorlati megvalósulását is: hogy mind az önkormányzatokban, mind a parlamentben, mind pedig az Európai Unióban együttműködünk, és

a kereszténydemokraták mindenütt jelen vannak. Ezért mondhatom, készen állunk arra, hogy a második Orbán-kormányban ma is betöltsük azt a szerepet, amelyre hatvanhat év kereszténydemokráciája feljogosít, sőt kötelez minket.

A nemzeti együttműködés rendszerének megalapítása tekintetében világosan beszélünk. Nem azzal foglalkozunk, hogy különféle politikai székér- és szektáboroknak mi a véleménye, hanem megkaptuk az emberektől a felhatalmazást, és ezzel a felhatalmazással élni kell. Ezzel nem fogunk visszaélni, de azt is látni kell, hogy a visszaélésnek az is egy formája, ha nem élünk vele. Ezért, mivel ez egy szabad ország, mindenki azt gondol, amit akar; mindenki olyan politikai elemzést csinál, amelyet akar; mindenki azt mond, amit akar. De mi lecövekeljük, hogy mire kaptunk felhatalmazást, mi az önértelmezésünk, és mivel emögött óriási parlamenti támogatottság van, ami mögött pedig a magyar emberek többségének akarata, ezért legitim módon le tudjuk szögezni a nemzet akaratát. Ehhez képest természetesen a Jobbik, az LMP, az MSZP – egyébként egymással homlokegyenesen ellentétes módon – megfogalmazhatják a saját szembenállásukat vagy részleges együttműködési szándékukat. Az együttműködésnek – legyen bármilyen részleges – örülünk, az adott szembenállást tudomásul vesszük, de ez egy jottányit sem változtat azon, hogy mi a magyar emberekkel való együttműködés alapján leraktuk a nemzeti együttműködés rendszerének fundamentumát.

– Érthető logika, ha a kétharmadnál nagyobb választói felhatalmazást kapott politikai erő, a pártszövetség, tehát a két párt véget akar vetni a mögötünk hagyott két évtizedet jellemző folyamatoknak,

amelyek egy töredezett, önbizalmában megrendült, pesszimista társadalom kialakulásához vezettek. A nemzeti együttműködés rendszere elhatározható, politikai alapjai megteremthetők, de elhozza-e ez vajon azt a fajta mentális, kulturális változást, ami ahhoz kell, hogy a magyar társadalom tagjai, különféle csoportjai együttműködők legyenek, hogy energiájuk, kreativitásuk nagy része végre ne a pusztá túlélésre fecsérelődjön el?

– Itt nyilvánvalóan a kormányzás – ha úgy tetszik, az ország vezetése – minőségéről kell beszélünk. Van pusztán technokrata kormányzás – ez zajlott Magyarországon az elmúlt nyolc évben –, és van olyan kormányzás, amelyik emellett szellemi természetű is. A társadalmi valóság formálása, ugye, nem pusztán és kizárólagosan közigazgatás vagy szakigazgatás és végrehajtási utasítások meg jogszabályok kérdése. Van egy ilyen része a dolognak, de van egy kifejezetten szellemi természetű valóságrésze is. Nézzük meg például a családtámogatás kérdését! Mi azt mondjuk, egy államnak természetszerű kötelezettsége az, hogy olyan jogszabályokat, olyan családtámogatási formákat, olyan államigazgatási és jogszabályi keretet hozzon létre, amelyek lehetővé teszik, hogy az anyaság vállalása ne legyen egyenlő a szegénység vállalásával. Hogy például részmunkaidőben lehetőséget adjon az anyának, hogy a gyerekével is legyen és a szakmai karrierje se szakadjon meg. Ez a kormány tipikus államigazgatási felelőssége.

De van egy másik természetű dolog is: az anyaság támogatásához hozzátartozik az is, hogy olyan szervezeteket, olyan programokat támogasson a kormány, amelyek elismerik és felmutatják az anyaság

méltóságát. Mert ha nincs a szellemi, lelki, erkölcsi megalapozottság, akkor önmagában a jogszabályok nem fognak lendíteni a dolgon. Másfelől viszont ha csak a szellemi, lelki, erkölcsi megalapozás van, ugyanakkor nincsenek tételes jogszabályok mögé téve, akkor az meg egyfajta szemfogatás lenne. Ezért tehát egyfelől jó technikájú kormányzásra törekszünk, de ugyanakkor világossá tesszük azokat az értékeket, amelyek megvalósítására szövetséget kötöttünk, mert az emberek erre hatalmaztak fel bennünket, sőt küldetést adtak nekünk. Azt gondolom, e két szegmens párhuzamos érvényesítése vezethet el az együttműködő társadalomhoz.

– Mostanában elég gyakran hangzik el, hogy a választás győztesei nem beszélhetnek nemzeti együttműködésről vagy nemzeti egységről, hiszen a választásra jogosultaknak csak az ötvenhárom százaléka szavazott rájuk...

– A helyzet az, hogy a választók, amikor a nemzeti együttműködésnek nevezett felfogás és értékorientáció képviselőivel megbíztak minket, végső soron egy centrális politika megvalósításával bíztak meg. A rendszerváltoztatás kori széttöredezethez annak a következménye is volt, hogy a választók nem adtak ilyen felhatalmazást egyetlen politikai erőnek sem. Abból viszont az következett, hogy számos kis- és középpárt volt a politikai palettán, töredéktámogatottsággal, kormányzásuk tehát csak paktumok által volt lehetséges. A társadalmi és politikai fejlődés következtében kialakult később egy olyan helyzet, hogy az MSZP–SZDSZ és a Fidesz–KDNP részvételével egyfajta duális rendszer formálódott, amit nem a paktum, hanem a természetszerű szemben-

állás jellemzett. De most – nem a mi politikai spekulációinkból következően, hanem a választópolgárok akaratából – egy centrális politikai mező jött létre.

– Volt már kétharmados parlamenti többség a rendszerváltoztatás óta máskor is. A mostani helyzettel kapcsolatban gyakorta elhangzik, hogy a Horn-kormány idején a kormányzó koalíció önmérsékletet tanúsított...

– 1994 és 2010 között alapvető különbségek vannak. Ugyanis 1994-ben egyetlen választópolgár sem szavazott Horn Gyula kétharmados felhatalmazására. Sőt, az SZDSZ – emlékezzünk vissza – még azt is kizárta, hogy egyáltalán hajlandó koalícióra lépni az MSZP-vel. A választók akaratára ellenére egy paktumkormány hozta létre a parlamenti kétharmadot, amely mögött semmiféle választói akarat nem volt. Ellentétben a mi kétharmadunkkal, ahol a második fordulóban – már az MSZP által is deklarált – tét a kétharmad léte vagy nem léte volt. Paradox módon éppen azáltal, hogy az MSZP úgy definiálta a második forduló tétjét, hogy lesz kétharmad vagy nem lesz kétharmad, az MSZP szolgáltatta a bizonyítékot rá – azok számára is, akiknek egyébként nem lett volna világos –, hogy a magyar polgárok kétharmados többségre adtak nekünk felhatalmazást. Az ellenzék helyzetében sincs hasonlóság. Ugyanis 1994-ben az ellenzék – az MDF, a KDNP, a Kisgazdapárt és a Fidesz – végeredményben egy politikai oldalon volt, hasonló politikai értékrendet vallott.

Egyfajta jobbközép felfogást, amihez képest volt a balliberális kétharmados parlamenti többségű kor-

mány. Most viszont ennek épp az ellentéte valósult meg. A népakaratból kifolyólag nekünk van hatalmas, kétharmados támogatottságunk, és nem velünk szemben van egy egyharmados ellenzék, hanem ez az egyharmadnál kisebb ellenzék – egyébként szintén a választói akaratból kifolyólag – három, egymással szögesen ellentétes oldalon helyezkedik el. Ebből eredően, míg 1994-ben az „ellenzék” kifejezésnek volt egy egységesen értelmezhető, valamifajta értékrendi közössége, addig a mostani ellenzéknek sem értékrendi, sem politikai, sem semmiféle közössége nincs. Sőt, az *ellenzék három pártja nagyobb távolságra van egymástól, mint bármelyikük tőlünk*. Ezért politikai irrealitás velünk szemben valamiféle ellenzéki összeállítás, mint amilyen például Itáliában az Olajfa volt.

– *A választás óta megszorodott a közbeszédben a „közjó” fogalma mint a politikus célja. Korábban ez valamiért nem volt annyira közkeletű fogalom. A most felhatalmazást kapott politikai erő valóban úgy gondolja, hogy a politika célja a közösség jólétének a szolgálata?*

– Boldog vagyok, hogy ez így van. Világéletemben küzdöttem azért, hogy a közjó gondolata minél inkább a politika középpontjába kerüljön. Ez a keresztény társadalmi tanításnak az alapgondolata, és tételes megfogalmazása Aquinói Szent Tamásig megy vissza. Sajátos aktualitást ad ennek világvizonylatban a neoliberális ideológia és gazdaságpolitika, illetve a hozzá kapcsolódó világertelmezési ideológia – beleértve annak művészeti, politikai, mindenféle aspektusát – nyilvánvaló összeomlása. Ez az

összeomlás világossá tette, hogy a közjó gondolata nélkül nem lehetséges emberinek nevezhető társadalmat építeni. Az az individualista szemlélet, amely kizárólagosan a hasznot és a piacot állította mindennek a középpontjába, nyilvánvalóan antropológiai tévedés is volt, elvégre az anyámmal és a gyerekemmel nem piaci viszonyban vagyok.

Az életnek vannak olyan területei, amelyeken piaci viszonyoknak kell érvényesülniük – alapvetően ilyen a gazdaság –, és vannak olyan területei, ahol pedig a szolidaritásnak és az állami felelősségvállalásnak. Ilyen például az egészségügy, az oktatás és a kultúra. A mi viszonyaink között a gyurcsányizmus volt ennek a szélső-neoliberális ideológiának az ámokfutása. Ez annak a következménye volt, hogy ezek az emberek az üzleti életből jöttek; megjegyzem, valójában nem az üzleti életben állták meg a helyüket, hanem egy sajátos hálózati kapcsolatrendszer működtetve, a politikai lét és a maffialét határmezsgyéjén alapozták meg a vagyonukat. Ez az egész gyurcsányizmus azért is akarta az államot mint olyat lerombolni, mert egyetlen egy dolgot tekintett valóságnak: a személyes hasznot. Vagyis a közérdeket gátlástalanul alárendelte a magánérdeknek. Ezért nevezhetjük ezt a korszakot az oligarchák korának. A mi szemléletünk ennek épp az ellentéte.

Mi azt mondjuk, helyes és természetes dolog az, hogy a piacgazdaságban az emberek az anyagi érdeküket érvényesítsék. Ugyanakkor az államnak a feladata a társadalom olyasfajta formálása, hogy részint állami eszközökkel, részint pedig szellemi eszközökkel világossá tegye, az a gazdagodás legitim, amelyik másnak is jó, a közösségnek is jó, nem csak annak, aki gazdagodik. A gyurcsányi felfogás az volt, hogy jó az, ami nekem jó. A mi felfogásunk az,

hogy nekem az jó, ha azon túlmenően, hogy nekem jó, valamilyen formában másnak is jó. Tehát ezért az államnak mindig figyelemmel kell lennie arra, hogy a közjót érvényre segítse. A keresztény tanítás nagyon fontos eleme, hogy a magántulajdon természetesen jogos, de a magántulajdon nem szentség. A magántulajdonnak mindig van valamilyen közösségi aspektusa. És ha ez a magántulajdon nyilvánvalóan ellentétes a közösség érdekeivel, akkor a közösségnek, megfelelő módon, de ezt a tulajdont joga van korlátozni.

– *Ön miniszterelnök-helyettes lesz az új kormányban, nemzetpolitikával foglalkozó miniszterelnök-helyettes. Ennek a legelső témája a kettős állampolgárság, amely most éppen elég nagy hullámokat ver...*

– Mindenekelőtt látni kell Szlovákia vonatkozásában legalább három dolgot. A kiindulópont az, hogy provokációnak nem ülünk fel sem tartalmilag, sem stílusbelileg. A másik az, hogy Szlovákiában választási kampány van. A szlovákiai kampányjelenségek a Magyarországon elképzelhető durvaságot lényegesen felülmúlják, tehát ilyen értelemben kell értékelni az ottani kijelentéseket. Mivel választások vannak, a helyes álláspont az, hogy ha lesz új szlovák kormány, majd azzal a kormánnyal beszélgetünk. De ne felejtjük el, hogy Szlovákiában mégiscsak hatályban vannak azok a Beneš-dekrétumok, amelyek kollektív jogfosztás alapján kirabolták a magyar és a német kisebbséget, egy részüket elüldözték, egy részüket meggyilkolták. Ez sem emberi jogi, sem magyar szempontból nem tehető zárójelbe.

Ott van Malina Hedvig koncepció s pere, a duna-szerdahelyi magyarellenes rendőrbrutalitás, ott van a köztársasági elnök kiutasítása, ami teljesen ellentétes minden európai normával. És azért látni kell azt, hogy Fico szocialista kormányában Ján Slota személyében a fasisztoid jellegű politika kormánytényezőként van jelen. A nyelvtörvényről is emlékezzünk meg, amely teljesen ellentétes minden emberi jogi szemponttal. A szlovák politikának része a magyarellenesség, függetlenül attól, hogy van-e nálunk állampolgársági törvény vagy nincs. Fontos leszögezni azt is, hogy én nem tartom veszélyesnek vagy sérelmesnek, ha mondjuk egy pilisi szlováknak szlovák állampolgársága, egy gyulai románoknak román állampolgársága van, vagy ha egy bátyai horvát felveszi a horvát állampolgárságot is. Azt mondom rá, hogy Isten éltesse! Teljesen természetesnek tartom, hogy mindenkinek annyi állampolgársága legyen, ahány valós identitása van. Ha ezt elismerjük a szlovákság vonatkozásában, a románság vonatkozásában, a horvátok, a szerbek és a többiek vonatkozásában, akkor, azt gondolom, elvárható, hogy a magyarság vonatkozásában más se vonja kétségbe az ehhez fűződő jogunkat.

Maga az állampolgársági törvény a magyar nép akaratából születik meg. Részint mert ez volt a programunkban és így választottak meg minket, részint 2004. december 5-én a népszavazáson a magyar emberek többsége erre szavazott. Tehát ezt erkölcsi kötelességünk meghozni. Törvényjavaslatak lényege az, hogy egyedi kérelemre, gyorsított eljárással megtörténhet a honosítás abban az esetben, ha az illető a saját vagy felmenőinek magyar származását bizonyítani tudja vagy valószínűsíti és valamilyen szinten beszél magyarul. Amennyiben

ezek a szempontok fennállnak, akkor kérelmezheti a magyar állampolgárságát, amit gyorsított eljárással megkap. Nincs A vagy B kategóriájú állampolgár. Egy magyar nemzet van egy állampolgársággal.

A kétharmados, alkotmányozó többség

– A választás nagy győzelem a Kereszténydemokrata Néppártnak, amely hányattatott sorsot élt meg a háború, majd a rendszerváltozás után is. Mennyire érzi ezt történelmi elégtételnek: igazságot szolgáltatott-e a párt meghurcolt hajdani politikusainak?

– Épp a napokban gondoltam arra, hogy Barankovics István valóban egy Adenauerhez méltó felkészültségű államférfi volt, akinek, ha a nagyhatalmi politika másként alakul, és nem löknek minket a szovjet megszállásba, ott lenne a helye Adenauer, Schuman és De Gasperi mellett a sorban negyediként. Neki akkor ez nem adatott meg, hiszen az 1947-es választást hiába nyerte meg, a kék cédulás csalások következtében pártja nem lehetett kormánypárt. A legerősebb ellenzéki párt lett, és utána másfél év alatt emigrációba vagy börtönbe kényszerítették a Demokrata Néppárt képviselőit. Tehát az ő szerepük egy utóvédharcokra berendezkedő ellenzéki pártnak a szerepe volt.

1956-ban úgy tűnt, hogy megnyílik a lehetőség: az akkori KDNP Bibó Istvánt támogatta, de ez inkább csak egy gesztus lehetett, hiszen itt tényleges kormányzatról nem volt szó. 1990-ben az Antall-kormányban kísérlet történt ennek a megvalósítására, de mivel nem volt meg a centrális politika lehetősége, így a paktumkényszer áldozata lett a párt. Tisztességgel helytálltak akkori képviselőink, de a politikai szituációból kifolyólag nem volt meg az a lehetőség, ami valóban barankovicsi léptékű lehetett volna. És most, akárhogy is nézem, ezzel a centrális politikával, a Fidesz-KDNP szövetség elsőprő győzelmével megnyílik a lehetőség arra, hogy azt, amit Barankovics nem tehetett meg 1947-ben, most megvalósítsuk. Ezt a kereszténydemokrata küldetést nevezem én úgy, hogy politikai realizmus és prófétai jel.

*(Nagyítás, 2010. június 2.,
az interjút készítette: Brém-Nagy Ferenc)*

AHÁNY IDENTITÁS, ANNYI ÁLLAMPOLGÁRSÁG LEHESSEN

*„De ha marjátok és rágjátok,
vigyázzatok, nehogy felfaljátok egymást!”*

Szent Pál Galatáknak írt levele, 5, 15.

Nemzetpolitikai stratégiai célból rendkívül fontosnak tartom, hogy a Kárpát-medence országaiban legyenek etnikai magyar pártok, ugyanis ezek akadályozhatják meg az asszimilációt, ezek a legalkalmasabbak a magyarság érdekeinek képviselésére. Mivel náluk ez nem járulékos ügy, hanem lényegadó karakter. Természetesen a határon túli magyarságnak joga van arra, hogy ideológiai- vagy rétegérdekek alapján válasszon pártot, s ennek is lehet hozadéka, de szerintem ez a politizálás már az asszimiláció felé sodródás.

A nemzetpolitikai szempontokat sosem szabad az aktuálpolitika alá rendelni. Szlovákiában igenis él akkora lélekszámú magyarság, ráadásul érte őket az elmúlt években annyi sérelem, ami indokolja egy etnikai alapú magyar párt létét. (...)

Az erdélyi helyzet egyértelmű: súlyos következményekkel jár, ha az etnikai alapú magyar politika kiesik a bukaresti parlamentből. Amennyiben Romániában megszűnik a magyar parlamenti képviselő, az a veszély fenyeget, hogy a román pártok ideológiai alapokon „szívják fel” az erdélyi magyar

értelmiséget. A romániai pártok már régóta próbálkoznak ezzel a „csábítással”.

A magyar etnikai alapú politika csak minél szélesebb magyar összefogással tud bekerülni a bukaresti törvényhozásba.

Azt távolról sem állíthatjuk, hogy Erdélyben minden mennek a dolgok. A magyar politika támogatottsága egyre csökken. A negatív trend nem magyarázható pusztán az erdélyi magyarság csökkenésével, mert a szavazatvesztés mértéke ennél nagyobb. Ebben nyilván benne van a magyar szavazók kritikája az RMDSZ-ről, és a magyar szervezetek marakodása miatti kiábrándultság.

A sokszínű erdélyi magyar politikai élet összefogása változatlanul stratégiai cél – másként nem lehet stabilan átlépni a parlamenti küszöböt. Minden, ami az összefogás ellen irányul – akár az egyik, akár a másik oldalról –, az pont az etnikai alapú magyar politikai érdekképviselőt teszi kockára. A magyar kormány természetesen nem avatkozik bele a romániai magyar szerveződések belső ügyeibe. Azt viszont mindenkinek látnia kell: ha az etnikai alapú magyar érdekképviselő kiesik a bukaresti parlamentből, oda roppant nehéz lesz visszakerülni. S még erősebbé válik a kísértés, hogy az erdélyi magyar értelmiség ideológiai alapon beintegrálódjon a román pártokba.

A mostani romániai utam két legfontosabb aktuális témája a kettős állampolgárság és az erdélyi magyar oktatás szempontjából kulcsfontosságú tanügyi törvény* volt. Szeretnék arra emlékeztetni, hogy

* Végül is a magyar szempontból sorsdöntő fontosságú tanügyi törvényjavaslatot a román törvényhozás elfogadta és Bănescu államelnök aláírta.

a kettős állampolgárság ügyében nem állt össze a „kis antant”. A hét szomszédunk közül csak egyben, nevezetesen Szlovákiában tört ki hisztéria. *Ami az autonómiát illeti, mi az EU-ban már bevált területi és kulturális autonómia-formákat támogatjuk. (...)*

Naivitás lenne azt hinni, ha más tartalmú kettős állampolgársági törvényt hoztunk volna, akkor a szlovák politika, különösen a Fico-Slota-koalíció ne lendült volna frontális támadásba. Az a koalíció, amely egy sor kérdésben – a Beneš-dekrétumok, Malina Hedvig, a dunaszerdahelyi rendőri erőszak ügyében, a nyelvtörvénnyel vagy Sólyom László államfő beutazásának megakadályozásával – egyetemes emberi jogokat sértett meg.

Az Iveta Radicova vezette új szlovák kormánnyal nyitottak vagyunk a párbeszédre. Gesztusokra is. Mindezzel együtt *az egyetemes emberi jogokból eredő nemzeti érdekeinket nem tehetjük függővé egy másik ország politikájától.* A kettős állampolgársággal olyan törvényt hoztunk, ami természetes a szomszédok többségénél. Bukarestben éppen ezért üdvözöltem, hogy Romániában olyan kitűnő állampolgársági törvényt alkottak, amely megfelel nekünk is. Semmi veszélyt nem látok abban, ha egy pilisszentkereszti szlovák felveszi a szlovák állampolgárságot. Viszont ugyanúgy elvárom, hogy a szlovákok se tekintsek nemzetbiztonsági kockázatnak, ha valaki Dunaszerdahelyen magyar állampolgárságért folyamodik. Ebben liberális vagyok, mert azt vallom: mindenkinek annyi állampolgársága lehessen, ahány valós identitása van.

Még egyszer szeretném leszögezni: Magyarország nem fogadott el olyan törvényt, amely szembe menne az Európai Unió vagy a környező országok gyakorlatával. A Fico-Slota-koalíció viszont mondjuk a

botrányos nyelvtörvénnyel súlyosan megsértette az alapvető emberi jogokat. Milyen dolog az, hogy egy felvidéki magyar orvos nem beszélhet magyarul a magyar asszisztensével, vagy ha azt teszi, akkor ezért megbüntethetik? Vagy ha a szlovák állampolgárság elvesztésével fenyegetik azokat, akik felveszik a magyar állampolgárságot? Úgy látom, az új szlovák kormány számára is tarthatatlanok ezek a diszkriminációk. A jövőre nézve jó kiindulási alap lehet, ha az alapvető emberi jogok érvényesülését tekintjük mérvadónak.

*(Népszabadság, 2010. július 13.
Az interjút készítette: Móricz Simon)*

KELET LÁNDZSÁJA

*Magyarország legnagyobb baja, hogy
nem szereti eléggé önmagát*

(...)

– Az érdekérvényesítés új eszköze az egyre markánsabban körvonalazódó keleti nyitás politikája is?

– Látni kell a világpolitikai változást, a Pax Americanára épülő világrend, tetszik vagy sem, többpólusúvá kezd válni. Magyarország a nyugati, euroatlanti világhoz tartozik, ennek szempontjai meghatározóak és éppen saját jól felfogott európai érdekeink okán ezen euroatlanti világot ki kell nyitni Oroszország felé. Az ortodox hagyományokra épülő Oroszország nélkül ugyanis a keresztény európai civilizáció nem tudja megőrizni meghatározó szerepét. II. János Pál pápa azt mondta, Európa két tüdővel lélegzik: a nyugati és a keleti kereszténységgel. Visszatérve a világ többpólusúvá válására, ténykérdés, hogy az Egyesült Államok, az Európai Unió és Oroszország mellett ott van már Kína és India is. Magyarországnak nemzeti érdeke rugalmasan alkalmazkodni ehhez, ki kell építeni pozícióinkat Kínában. Ez ázsiai gyökereink miatt nekünk könnyebb, mint más európai népeknek. Itt a pillanat, amikor történelmi hagyományainkat aktuálisan kamatoztatni tudjuk.

– Miként?

– Kínaiul Magyarország egyik neve: kelet lán-dzsahegye. Ottani partnereink számára fontos, hogy

van egy ország Európa közepén, melyik őrzi ázsiai gyökereit. Méginkább ez a helyzet egyébként Törökország vagy Kazahsztán vonatkozásában. Butaság lenne nem kiaknázni. Fontos leszögezni, hogy azért maradtunk meg itt a Kárpát-medencében, mert Szent István a nyugati kereszténységhez kötötte a magyarságot, de azt is látni kell, hogy nagy királyunk nem pusztán egy keresztény államot hozott létre, hanem a magyar keresztény államot szervezte meg! Az Apostoli Magyar Királyság nem volt senki hűbérese, vazallusa. Ez ma annyit jelent, hogy Magyarország a nyugati civilizáció szerves része, de őrzi sajátos keleti gyökereit. Akkor járunk el bölcsen, ha kihasználjuk mindezt érdekeink érvényesítésére, és jelen leszünk a világ minden hatalmi központjában. Amikor Szent István megalapította a magyar államot, egyik legfontosabb teendője volt, hogy zárandokházat hozott létre Rómában, Aachenben, Bizáncban és a Szentföldön, vagyis az akkori világ minden fontos helyén, világpolitikai csomópontján jelen volt a magyar államiság. Minden együttműködés jó, mely nemzeti érdekeinket szolgálja.

*(Demokrata, 2010. szeptember 15.,
az interjút Ágoston Balázs készítette)*

NEMZETPOLITIKA

*„A nemzetek jogait emberi
jogoknak kell tekintenünk
a közösség szintjén“
II. János Pál pápa*

*„A nemzet az emberiség
termőformája.“
Szabó Dezső*

Nemzetpolitikánk filozófiai fundamentuma: minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték. Olyan értékgazdagság, amit csak ő adhat az egyetemes emberiségnek. Ebből pedig az következik, hogy minden nemzet – így a magyar nemzet – alapvető küldetése – önmaga és az egyetemes emberiség felé –, hogy saját magát megőrizze, saját értékeit kibontakoztassa és fölmutassa.

Ennek a küldetésnek eszköze az állam. *Az állam: a nemzet politikai-közjogi önkifejeződése.* Tehát a magyar állam értelme és célja nem abban merül ki, hogy kiállítsa a lakcímkártyát és megkátyúzza az utakat. A magyar állam értelme és célja, hogy a magyar emberek életminősége javuljon és a magyar nemzet fennmaradjon.

Ma – nem először a történelemben – a magyar nemzet léte veszélyeztetett. Az anyaországban a súlyos demográfiai helyzet miatt, a határon túli magyarságnál – ezen túlmenően – az elvándorlás és az asszimiláció miatt. Ehhez jön az anyaországban 2004.

december 5-e nemzetárulása, lelki Trianont jelentő nemzetfeladó politikája és országrontása. Határon túl a kényelmes, konfliktusmentes asszimiláció mocsara, némely esetben ötödik hadoszlopa, kiegészülve konkurens érdekek – akárhányszor titkosszolgálati – aknamunkájával. Fájó szívvel, de tiszta szemmel látnunk kell, hogy nem mind magyar, ami magyar nyelven van!

A magyar nemzet – történelmi okokból kifolyólag – egy háromlábú székhez hasonlítható. Egyik lába a magyarországi magyarság, másik lába a határon túli, Kárpát-medencei magyarság, harmadik lába az emigráció magyarsága. Ha bármelyik láb kiesik, vagy eltörik, a szék felborul.

Nyilvánvaló, hogy a magyar megmaradáshoz két dolog kell: az anyaországban: nemzeti politika, nemzeti evidencia, erős állam. A határon túl pedig: az asszimiláció megállítása és megfordítása. Ehhez a szokásos támogatásformák szükségesek, de nem elégségesek. Ehhez nagyon erős impulzus kell! Ez a nagyon erős impulzus: a magyar állampolgárság megadása, a nemzet közjogi újraegyesítése.

Mielőtt továbblépnénk, érdemes megfontolni, hogy Szent István óta a magyar nemzet nem csak kultúr nemzet volt – a magyar nyelv, kultúra és történelmi sorsközösség alapján –, hanem politikai nemzet, amelyet a közjog tartott össze. Gondoljunk a Szentkorona jelentőségére.

Ebben az összefüggésben állítom, hogy a szó teljes értelmében történelmi tett volt, hogy a kettős állampolgárság lehetőségét megteremtettük. Mindezt úgy, hogy Trianon óta először nem állt össze ellenünk a „kisantant”!

A magyar állam az egyetemes magyar nemzetért felelős, ezért a nemzet ügyeiben nem dönthet a

határon túliak nélkül. Ugyanakkor nem mondhat le arról, hogy a nemzet egészéhez vagy bármelyik nemzetrészhez közvetlenül küldjön üzenetet.

A határon túli magyar nemzetrészek tekintetében – az állampolgárság megadásán kívül – három sarkalatos pont van: az anyaországi intézményes támogatás (a határon túliakat támogató állami alap, diplomáciai és jogsegély, stb.); az autonómia-elkötelezettség (szórványban a kulturális autonómiák, a tömb magyarságnak területi autonómia) soha-fel-nem-adása; és az etnikai alapú magyar párt/szervezet. Metsző élességgel kell látnunk, hogy a kisebbségi létben a vegyes párt már csúszás az asszimilációba, az önfeladás előszobája, az asszimiláció kiolajozása. Mégpedig azért, mert ott a nemzeti lét pusztán egy járulékos jegy, nem pedig a lényegadó karakter.

Az emigráció, a nyugati magyarság esetében is fontos a magyar – és ezzel Európai Unió – állampolgárság megadása. Sok olyan család van, ahol a nagypapa megőrizte a magyar identitást, állampolgárságát, az apák nemzedéke nem foglalkozott vele, de az unokában felébredt a gyökerek keresése, a nemzethez kötődés vágya, és nem is tudta, hogy potenciálisan magyar állampolgár. Őket se engedjük elveszni a magyarságból. Akiket lehet, meg kell tartani a magyar nyelvben. De azokról sem mondhatunk le, akik a 3.-4.-5. generációban már nem beszélnek a nyelvünket, de kötődni akarnak a nemzethez.

Érdemes tanulni lengyel barátainktól. Például az amerikai emigráció sokadik nemzedékében már nem beszélnek lengyelül, de kőkemény lengyel tudatuk van, és mozgósíthatók a lengyel ügyért. Ezért ők az

emigráns szervezetekben két szekcióban vannak, lengyel és angol nyelvűben, így azokat sem vesztik el, akiktől reálisan nem várható, hogy az USA-ban jól megtanulnak lengyelül. Nekünk is ezt kell tennünk. Egyetlen magyarról sem mondunk le!

Martini bíboros is úgy kezdte nemrég egy beszédét, hogy: I have a dream. Az én álmom az összmagyar regiszter. Így magyar szervezeti és perszonális értelemben is számon tarthatunk és elérhetünk minden magyart a nagyvilágban. Húsz éve ez még nehézkes lett volna postai úton, de ma interneten nem jelenthet problémát aktuális üzeneteket, híreket, kulturális értékeket küldeni és kapni. Nemzeti ügyeink érdekében hihetetlen erőt jelentene egy világméretű magyar mozgósítás lehetősége, és sokakban megerősítené a magyar identitást. Igen, megharcolunk minden magyarért!

(Magyar Nemzet, 2010. szeptember 18.)

A nemzetpolitikáért felelős miniszter

EXPOZÉ A BETHLEN GÁBOR ALAPRÓL

2010. december 7.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a Bethlen Gábor Alapról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A törvényjavaslatot a T/1811. számon, a bizottsági ajánlásokat pedig a T/1811/3. és 4. számokon ismerhették meg képviselőtársaim.

Most az előterjesztői expozé következik. Megadom a szót Semjén Zsolt miniszter úrnak, miniszterelnök-helyettesnek, a napirendi pont előadójának, 25 perces időkeretben. Miniszterelnök-helyettes úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy előterjesztésemet Szalárdi János krónikájának néhány összefoglaló sorával indítsam.

„Bethlen Gábor fejedelem kincstári jószágaiban való majorkodásukra, gazdálkodásra jó gondviselőket állíttatván mindenütt a sóaknák, arany, ezüst, higany és rézbányáknak műveltetéseket, ottan jó helyben állíttatta, és azoknak műveltetésükre nagy költséggel azokhoz jól értő, tudós főmestereket hozatott vala. De mindenek felett az Isten tiszteletét minden tehetsége szerint nagy szorgalmatossággal igyekezte a hazában felállítani, schkolákat építtetni, azokban a deák széptudományokat taníttatni, a

belgiumi, angliai akadémiákban tudós ifjakat nagy költséggel szakadatlanul feljáratni és taníttatni, a hazát keresztyén tanítókkal, tudós professzorokkal megékíteni főgondja volt.”

Ugy gondolom, hogy ez a néhány sor kitűnően érzékelteti, miért is kívánja a kormány a külhoni magyarság sokrétű támogatására létrehozandó állami pénzalapot Bethlen Gáborról elnevezni. Olyan törvényjavaslat fekszik most önök előtt, amely négy fő szempont érvényesítésére tesz kísérletet: egységesség, átláthatóság, kiszámíthatóság, elszámoltathatóság, nem tévesztve szem elől a fő célt, a különféle körülmények között külföldön élő magyar közösségek szülőföldjén való boldogulásának és az anyaországgal való szoros kapcsolatának elősegítését.

(...)

Jövőre lesz tíz éve, hogy a Magyar Országgyűlés elfogadta a kedvezménytörvényt, és az eltelt időszak bebizonyította, hogy ennek támogatási rendszere révén sikerült szinten tartani a magyar nyelvű oktatási intézménybe jelentkezők számát, de sajnos aggasztó jelek is megfigyelhetők. Nem szeretnék elébe menni a dolgoknak, de fel kell készülnünk rá, hogy igen beszédes adatokat fogunk kapni a 2011-es népszámlálásokból a környező államokban, viszont az már most látszik, hogy a demográfiai hullámvölgy és az asszimilációs folyamatok – elsősorban a szórványvidéken – súlyosan befolyásolják a helyi magyar közösségek és intézmények életképességét.

Ezért is tartom fontos lépésnek, hogy újra ki fogjuk terjeszteni az oktatási, nevelési támogatást az óvodáskorúakra, valamint külön szórványstratégiát alko-

tunk. A szórványvidékeken pedig kiemelt hangsúlyt kapnak az egyházi fenntartású intézmények, iskolák, szórványkollégiumok, szociális jellegű intézetek, hiszen minden, magyarok által lakott település számára egyfajta utolsó mentsvár a templom és az iskola.

A külhoni nemzetrészeknél, egy másik nemzettel való együttélés során különösen is fontos, hogy az önazonosság, a kulturális és önkormányzati örendelkezés, valamint a nyelvhasználat szabadsága lehetőséget adjon az önszerveződés sajátos formáinak kialakítására, olyan intézményrendszerek építésére és fejlesztésére, amelyek a kisebbségi helyzetben is élhető szülőföldet teremtenek közösségeik számára. Ehhez is eszköz kíván lenni a Bethlen Gábor Alap.

A törvényjavaslat tárgyalása során az egyik parlamenti bizottsági meghallgatáson felmerült a kérdés, hogy miért ilyen gyorsan nyújtunk be egy ilyen horderejű javaslatot a parlamentnek. Én úgy látom, hogy mindabból, amit elmondtam, világossá válhatott, hogy a külhoni magyarság támogatása immár nem előkészítetlenül folyik, hiszen húsz év tapasztalataiból meríthetünk, másrészt pedig egyszerűen szeretnénk újra kiemelten kezelni a nemzetstratégiai ügyeket a határon túl is. Azzal pedig, ha csak 2011-ben nyújtanánk be ezt a törvényjavaslatot, elodáznánk annak a lehetőségét, hogy már a következő költségvetési évben a tényleges problémákra tudjuk összpontosítani a forrásokat. Az általam felsorolt számos, nemzetstratégiaileg kiemelt terület nem képes elviselni további egyévnyi kiszámíthatatlanságot, ezért is kérem a parlamentet, hogy tárgyalja meg a törvényjavaslatot, fogadja el, hogy új alapokon kezdhesük meg a munkát.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy Bethlen Gábor táborig instrukciójának szavaival zárjam előterjesztésemet, amely így hangzik: „Mert ha ugyanis a jó törvények által az országok nem oltalmaztatnának, ennek az megagzott világnak már régen el kellett volna vesznie.”

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(...)

ELNÖK: Megkérdezem Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, miniszterelnök-helyettes úr.

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter: Nagyon szépen köszönöm. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a külügyi bizottságnak, az emberi jogi bizottságnak, a kulturális bizottságnak és az oktatási bizottságnak a szinte egyhangú támogatását, és szeretném jelezni, hogy természetesen a különböző pontosításokban partnerek vagyunk. Tehát javító meglátásokat örömmel fogadok, amint azt Pálffy István képviselő úr is jelezte, illetve Lukács Tamás az emberi jogi bizottság elnökeként szintén jelezte. Ezeket örömmel fogadjuk és várjuk.

Ha megengedik, néhány reflexiót tennék az elhangzottakra, elsősorban Szabó Vilmos (MSZP) képviselő úr által elmondottakra, aki legalább ötször elmondta azt a sajátos meglátását, hogy ez a törvény lényegében a Szülőföld Alap változatlan formában való betervezése. Na most, drága jó képviselő úr, ha ez valóban így lenne – nem így van egyébként, de ha

valóban így lenne –, akkor miről beszélt húsz percet? Hogyha ez az önök által megfogalmazott Szülőföld Alap szó szerinti átvétele, akkor ezt önnek lelkesen üdvözlőnie kellene, nem pedig opponálni.

A másik sajátos logikai érdekesség volt, amit mondott, hogy miért nem egyeztettünk a MÁÉRT-tel.* Ez azért vicces egy picit, mert önök szüntették meg a MÁÉRT-et. Mi visszaállítottuk a MÁÉRT-et, éppen azért, hogy egyeztessünk vele. Önök már csak azért sem tudtak egyeztetni vele, mert éppen megszüntették. Tehát mi pontosan azért állítottuk vissza a MÁÉRT-et, hogy a MÁÉRT észrevételei, meglátásai bekerüljenek ezekbe a döntésekbe. És itt szeretném jelezni, hogy pontosan a MÁÉRT-on elhangzottak szellemében fogantatott mindez, és a MÁÉRT szakbizottsága általi előkészítettség fogja jellemezni ezeket a döntéseket.

Arra a kérdésre, hogy miért ilyen gyorsan hoztuk az Országgyűlés elé: képviselő úr, ön pontosan tudja, hogy nincs vesztegetnivaló időnk. Pontosán tudja, hogy nagyon határozott és gyors lépéseket kell tennünk annak érdekében, hogy ne rogyanjanak meg bizonyos alapvető határon túli magyar intézmények. Ezért fontos, hogy a 2011-es költségvetés tekintetében már ez az új Bethlen Gábor Alap érvényesüljön.

A fővád, ha jól értettem, a centralizáció volt. Fogalmazhatunk így is, de éppen az a lényege az elterjesztésnek, hogy egy helyen, átlátható, áttekinthető és ellenőrizhető módon szülessenek a döntések. Mert az előző időszakban éppen azok a bizonyos –

* Magyar Állandó Értekezlet

hogy úgy mondjam – zavaros vízként jellemezhető párhuzamosságok voltak a jellemzők, amin keresztül csorgott ki a pénz. Ezért nagyon fontos, hogy éppen az ÁSZ által ellenőrizhető módon mi megteremtjük az átláthatóságot, az ellenőrizhetőséget és az elszámoltathatóságot.

Szávay (Jobbik) képviselő úrnak egy megjegyzésére szeretnék reflektálni; azt mondta, hogy az lenne a szerencsés, ha a magyar iskolába járó gyermekek támogatása közvetlenül a családokhoz jutna el. Magam is úgy gondolom egyébként, hogy ez lenne a hatékony. Ugye, ezt szlovák nyomásra a szocialista kormány változtatta meg. Elvileg tökéletesen egyetértek önnel. Azonban a helyzet az, hogy vannak külpolitikai realitások. Számunkra a legfontosabb az állampolgárság megadása és ennek zavartalan és zökkenőmentes biztosítása. Ez azt jelenti – ez most a személyes véleményem –, hogy nem terhelném a Szlovákiával való kapcsolatunkat most ezzel az egyébként jogos kérdéssel. Csak jelzem azt, hogy meg fogjuk találni a jogilag és külpolitikailag is járható utat e tekintetben.*

Amire még szeretnék reflektálni, az, hogy lényegében egybecsengett, amit részint Szávay István képviselő úr, Dorosz Dávid (LMP), illetve Mile Lajos (LMP) képviselő úr mondott, aminek az volt a gondolati lényege – azt hiszem, Mile Lajos képviselő úr ki is mondta –, hogy többpárti kuratórium lenne helyes, vagy egy másik megfogalmazás szerint úgy hangzott a vád, hogy a kormány a saját embereit ülteti döntési

*A 2011 tavaszán hozott döntéseknek megfelelően a támogatás közvetlenül a családokhoz jut el.

pozícióba. Hát kiket kellene döntési pozícióba ültetni, hogyha nem azokat az embereket, akikben a kormány bizalma megvan? Az ellenzéki pártok képviselőit kellene odaültetni? Ilyen alapon azt is mondhatnák, hogy delegálni akarnak képviselőket, mondjuk, a minisztériumokba.

A helyzet az, hogy azt teljesen természetesnek és helyesnek tartom – ezért is csináltuk így egyébként –, hogy a MÁÉRT-be meghívást kaptak az ellenzéki pártok. Mégpedig azért, hogy a nemzetpolitikai koncepciót az egyetemes magyarság együtt alakítsa ki: a határon belüli összes párt és a határon túli szervezetek, éljenek azok a Kárpát-medencében vagy bárhol a nyugati emigrációban. Tehát a nemzetpolitika kialakításában helyes, hogy minden politikai párt és erő részt vegyen. Azonban a parlamentáris demokráciának éppen az a lényege, hogy az ilyen típusú dolgokban, mint a Bethlen Gábor Alap, a kormányé a döntés és a kormányé a felelősség.

Mile Lajos képviselő úrnak arra az észrevételére szeretnék még reflexiót tenni, hogy a Bethlen Gábor név különböző alapítványok és egyesületek formájában foglalt. Ebben persze van igazság, de az érem másik oldala az, hogy ha a magyar történelem legnagyobb személyiségeinek a nevét nézem, nincs olyan név – Szent Istvántól Széchenyin át Pázmány Péterig –, akinek a neve valamilyen alap, valamilyen egyesület, valamilyen alapítvány tekintetében, hogy úgy mondjam, ne lenne foglalt. Ezért azt gondolom, hogy persze jogos észrevétel, amit mond, de vannak olyan dolgok, aminek nincs megoldása abban az értelemben, hogy nincs optimális megoldás. Mert csak úgy lehetne ezt akkor kikerülni, hogyha nem a nemzetünk egy mindenki által elismert, nagy formátumú személyiségéről neveztük volna el ezt az

alapot. Ezért azt gondolom, hogy kisebb probléma az, hogy hasonló nevű alapítvány már létezik, mintsem az, hogyha nem olyan személy nevét viselné ez az alap, aki általánosan elfogadott módon a magyar nemzet egészét és célkitűzéseit testesíti meg.

Befejezésül örömmel jelenthetem – mint az a mostani költségvetési számokból bárki által látható –, hogy a határon túli támogatások összege jelentősen nőtt, és szeretném jelezni, mint azt bevezetőmben elmondtam, hogy ha vannak racionális javaslatok, akkor arra természetesen nyitottak vagyunk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

ERKÖLCSI KÖTELESSÉGÜNK

Nagyon fontosnak tartom – mintegy egyházzpolitikai küldetésemnek is tekintem –, hogy a második Orbán-kormány idején a katolikus egyház is arányosan megkapja azt az örökjradék-kiegészítést, amit az első Orbán-kormány idején protestáns testvéreink már megkaptak.*

(Új Ember, 2010. december 15.)

* A Magyar Köztársaság kormánya 2011. január 1-től évi 5,3 milliárd forint örökjradék-kiegészítést biztosított a Magyar Katolikus Egyháznak.

NÉPAKARAT ÉS TERMÉSZETJOG

– *A kormánypártok kétharmados többsége X alkalommal módosította az alkotmányt fél év alatt, ami igencsak szokatlan megállapodott demokráciákban. Hogy látja, biztosítottak-e a jogállami normák és a jobbiztonság ma Magyarországon?*

– Hát persze. Miért gondolja, hogy a mostani toldozott-foldozott alkotmány jobban garantálja a jogállamiságot, mint a nép által választott legitim többség? Személy szerint botránynak tartom, hogy a demokráciánk alapjait lefektető alkotmány 1949-es dátumozású. A Rákosi-korszak egyik legsötétebb évéről van szó, igaz, tartalmilag már átvariálták az egészet. De hogyan? A rendszerváltás paktuma szülte meg ezt az alkotmányt. Az Ellenzéki Kerekasztal legitimációja nem múlja felül a mostani parlament legitimációját. Mert a parlamentet ezzel a többséggel úgy választotta meg az ország, hogy alkotmányozó felhatalmazást kértünk és kaptunk a néptől. Ennél erősebb felhatalmazást nem lehet elképzelni, ráadásul ez az alkotmány a preambulumban önmagáról mondja ki, hogy ideiglenes, itt az idő tehát, hogy végre készítsünk egy újat.

– *Navracsics Tibor másfél hete egy interjúban helytelenítette, hogy „hetente egy-egy újabb hivatalt” tesz be a parlament az alkotmányba. Pár nappal később már ő is megszavazta az újabb alkotmánymódosítást. Miért kell ilyen gyakran módosítani az*

alaptörvényt, ha egyszer tavaszra kész lesz az új alkotmány?

– Ez egy logikus felvetés, és a megoldás az lesz, hogy az új alkotmány elfogadása után már nem lesz szükség több módosításra. Azért voltunk kénytelenek többször hozzányúlni az alkotmányhoz, mert a mostani nem volt alkalmas arra, hogy a nyilvánvaló népakarat érvényre jusson. A magyar nemzet szerint vérlázítóak voltak a hatalmas végkielégítések. Minden közvélemény-kutatás azt mutatta, hogy a népakarattal egybecsengett az a törvény, amely kivetette a 98 százalékos különadót. Azonban az Alkotmánybíróság – amely elismerte, hogy a hatalmas végkielégítések a jó erkölcsbe ütköznek –, ám a mostani alkotmány passzusai nem tették lehetővé, hogy a népakarat érvényesüljön.

– *Mindenben a népakaratra hivatkoznak...*

– Mire lehetne vagy kellene még hivatkozni?

– *A hatalmi ágak kiegyensúlyozására figyelő jogállami demokráciában akadnak azért egyéb szempontok is. De hogy egy másik nézőpontból közelítsek: XVI. Benedek még pápává választása előtt a baloldali filozófussal, Jürgen Habermasszal folytatott vitájában utalt arra, hogy a népakaraton, sőt még a jogon felül is vannak bizonyos morális alapok, amiket tiszteletben kell tartani ahhoz, hogy a társadalom kohéziója megmaradjon.*

– Ez a mi álláspontunk, a kereszténydemokratáké: hogy az írott alkotmány, a pozitív jog felett létezik a természetjog, és mivel a természet rendje a teremtés

rendjét tükrözi, ezért ebben az összefüggésben ez a végső valóság. Viszont azok a kérdések, amikről az imént beszélgettünk inkább a kormányzás technikai részéhez tartoznak. A korábbi példánál maradva: erkölcsi szempontból és a népakaratot tekintve egyértelmű volt, hogy a végkielégítéseket meg kell adóztatni, azonban technikailag az Ab döntése után nem maradt más lehetőség, mint az alkotmány módosítása. Ez a kérdés viszont nem érinti azt a természetjogi valóságot, amely szerintünk felette áll minden tételes jognak. Ez azért kulcsfontosságú, mert ha elutasítjuk a természetjog létezését, akkor valóban nem marad más szempont, mint az, hogy eljárásjogilag a parlament szabályos törvényt hozott-e vagy sem.

Láttunk már olyat a történelemben, amikor egy párt demokratikus választásokat nyert, majd eljárásjogilag szabályosan úgy módosították a törvényeket, hogy azok nyilvánvalóan ellentétesek voltak a természet rendjével. A nürnbergi perben nagyon helyesen kimondták azt, hogy a természetjoggal ellentétes tételes jogra nem lehet hivatkozni. Hiszen máskülönben nem ítélték volna el a háborús bűnösöket, akik arra hivatkoztak, hogy ők nem szegték meg a törvényeket, hiszen a birodalmi törvények szerint jártak el. Ezért gondolják azt a kereszténydemokraták, hogy végső kérdésekben a parlament nem játszhat Istent. Ebből vezethető le például a magzatvédelemről vallott álláspontunk is. Miután az emberi élet szempontjából nincs se logikai, se filozófiai, se természettudományos különbség aközött, hogy a magzat egy, négy vagy nyolc hónapos, hogy a hasfalon belül vagy kívül van, ha a magzat pusztán a kora alapján halálra ítéltető – mert a parlament eljárásjogilag szabályosan így dön-

tött –, akkor logikailag ezen az alapon bármely emberi élet elpusztítható kora vagy egészségi állapota alapján.

– Az említett vitában Joseph Ratzinger azt mondta, a közügyek intézésében „nem az erősebb jogának, hanem a jog erejének kell érvényesülnie”. A parlament elé viszont úgy kerülnek a törvényjavaslatok, hogy azokról nincs társadalmi vita, kivételnek számít, ha az ellenzék módosítói közül befogadnak valamit, a két párt képviselői pedig rendszeresen lekiabálják az ellenzéki felszólalókat. Minden arra utal, hogy önként erőből politizálnak.

– Ez abból az előfeltevésekből indul ki, hogy a mi oldalunkon lenne az erő, a másikon a jog.

– A játékszabályokat meghatározó tételes jog a hatályos törvényekben és az alkotmányban van, amit a Fidesz és a KDNP rohamtempóban ír át.

– Ez meg azt a burkolt állítást tartalmazza, hogy ez nem helyes, nem igazságos, nem jogszerű.

– Tény, hogy hatályos alkotmány szerint valóban megtehetik, a döntések jogszerűek: akinek kétharmada van, az átszabhatja a teljes rendszert. Csak nem méltányos.

– Nem azért tesszük meg, mert megtehetjük: pont erről beszéltem az imént, amikor a természetjog jelentőségére hívtam fel a figyelmet. Meggyőződésünk, hogy ezek a törvények az igazság irányába tett szükséges és helyes lépések. Ezért tesszük meg.

– Nem kéne ennek az igazságnak valamivel szélesebb bázison alapulnia? Nem kellene figyelembe venni az egyharmad igazságait is?

– Miért feltételezi, hogy a frakciók létszámától függne az igazság, miért nem inkább az állampolgárok által leadott szavazatoktól?

– Az ellenzéki pártok mögött álló több mint kétmillió szavazó nem számít?

– Persze, hogy számít. A parlamenti játékszabályoknak és súlyuknak megfelelően.

– Az Alkotmánybíróságnak ön szerint honnan van a legitimitációja?

– A parlamenttől.

– Kizárólag? Itt már nem számít az eljárás- vagy akár a természetjog?

– Miért gondolja azt, hogy az Ab felkentebb a természetjog tekintetében, mint a parlament? A koncepció, amely alapján a jelenlegi Alkotmánybíróságot létrehozták, abból a feltételezésből indul ki, hogy a nép megőrülhet, és ha ez bekövetkezik, akkor legyen még egy fórum, ami ezt megpróbálja helyrebillenteni. Ez a német modell, mellyel szemben áll az angolszász, mert ők abból indulnak ki, hogy az örülettel szemben a legjobb védekezés a szabad választások garantálása, mert olyankor a nép ön-maga korábbi döntését korrigálhatja. Teszem hozzá, az Alkotmánybíróság korábbi elnöke, Sólyom László

által lefektetett elvek alapján az Ab sokszor nem az alkotmányt értelmezte, hanem a „láthatatlan alkotmányra” hivatkozva alkotmányozott. Mi alapján állítja egy jogász, akit a parlament odatett, hogy ő valamilyen prófétai karizmát kapott, amivel látja a „láthatatlan alkotmányt”, amit a többiek nem látnak? Ugyanakkor az Ab-t nem lehet a legitimitáció szempontjából szembe állítani a parlamenttel vagy a néppel. Mégiscsak a nép választja meg az Országgyűlést, a parlament meg az Ab-t. Ezért az Alkotmánybíróságnak az Országgyűlés által meghatározott jogkörben kell eljárnia. Így az imént emlegetett, az Ab jogköreit megváltoztató alkotmánymódosítás teljesen legitim, különösen alkotmányossági szempontból.

– *Honnan tudja, hogy a nép nem őřült meg tavasszal?*

– Ilyen alapon honnan tudja, hogy az Alkotmánybíróság nem őřült meg?

– *Bocsánat, innentől kezdve minden relatívva válik, ami a politikai cinizmusnak nyit teret. Bármilyen kormányzati döntés és annak az ellenkezője is megmagyarázható azzal, hogy egyik vagy másik intézmény megőřült, a nép nevében rendet kell rakni.*

– Ezért mondom azt, hogy én egyetlen végső valóságot ismerek el e tekintetben: ez a természet-jog. A természet rendje tükrözi a teremtés rendjét. De ez a transzcendens valóság nem fordítható le úgy, hogy ez az adott helyzetben az Alkotmánybíróság, amely abszolút módon a parlament és a nép felett

áll. Ugyanígy helytelen az a felfogás, amely abszolutizálja a rendszerváltás paktumát. Mert az egy per pillanatnyi – az akkori erőviszonyokat tükröző – pártpolitikai alku eredménye volt. Ide tartozik Sólyom László azon felfogása, hogy a köztársasági elnöknek ellensúlyt kell képeznie. Valójában a korábbi államfő, Göncz Árpád az volt, de csak practice és nem teoretice. Mert az akkori kormányfővel, az MDF-es Antall Józseffel úgy egyezett meg az ellenzéki SZDSZ, hogy ők adhatják a köztársasági elnököt. Ezt a rossz paktumlogikát görgettük magunk előtt egészen mostanáig. Ugyanígy az Alkotmánybíróságnak nem az a szerepe, hogy a kormánytöbbség ellensúlya legyen, erre ott van a politikai ellenzék.

– *Folyton a népakaratra hivatkozik. Miért olyan biztos abban, hogy a néptől az alkotmányozásra kaptak felhatalmazást?*

– Lényeges elem, hogy a Fidesz és a KDNP szövetségben indult a választásokon, nem koalíciót kötött. A koalíciókban ugyanis olyan pártok vesznek részt, melyek különböző társadalmi csoportoktól kapott felhatalmazást próbálják a kormányzás során érvényre juttatni. A kormány működését megalapozó megállapodást már a pártok elitjei kötik. Nálunk nem ez volt a helyzet, mi közösen álltunk ki a választók elé, és így kértük a felhatalmazást. Ebben különbözik a Fidesz-KDNP kétharmad az 1994-es MSZP–SZDSZ-es kétharmadtól. Ugyanakkor mi eleve megmondtuk a választásoknál, hogy mi alkotmányozni fogunk.

– *Mikor?*

– Százszor elmondtuk a kampány alatt. 1990 óta hangsúlyozzuk, hogy ez az alkotmány nem maradhat.

– *A KDNP-ről beszél? Mert én arra nem emlékszem, hogy a Fidesz ezt nyíltan felvállalta volna a kampányban.*

– Szerintem a Fidesz is ezt mondta.

– *Tud egy olyan konkrét esetet mondani, amikor fideszes politikus kijelentette, hogy egy új alkotmány megalkotásához kéri a szavazók támogatását?*

– Én azt tudom mondani, amit én mondtam. Számptalan alkalommal elmondtam az utóbbi években, hogy nem kezdődhet az 1949-es évszámmal az alkotmány, hogy a lengyel alkotmányhoz hasonlóan benne kell legyen az Istenre, az egységes magyar nemzetre, a Szent Koronára való hivatkozás. Az előző ciklusban Simicskó István képviselőtársammal együtt még egy alkotmánymódosítást is benyújtottam ennek érdekében a preambulum vonatkozásában. Egyébként az MSZP kampánya a legékesebb bizonyíték arra, hogy alkotmányozó felhatalmazást kaptunk. A szocialisták folyamatosan azt hangsúlyozták, hogy azért ne szavazzanak a választók a Fidesz–KDNP-re, hogy ne legyen kétharmados, vagyis alkotmányozó többségünk. Mégis lett.

– *Kicsavart érvelésnek tűnik. Jól értem, hogy az MSZP ellenkampányára építik a legitimitációjukat?*

– Az ténykérdés, hogy a kétharmados többség lehetővé teszi az alkotmányozást. A szocialisták kampánya már csak hab volt a tortán. Annak ellenére

kaptuk meg a minősített többséget, hogy a szocialisták rosszállóan jelezték, ezt alkotmányozásra lehet használni. Nemcsak mi, hanem az ellenzék is így határozta meg a második forduló tétjét.

– Hogyan képződik a nép igazsága? Mi garantálja, hogy a nép akarata letéteményese az igazságnak?

– Nem mindig és mindenütt, de van abban némi igazság, hogy a nép szava, Isten szava. Vox populi, vox Dei. A nép hangja mégiscsak kifejez valamifajta igazságot. Ha nagyon sok embernek egybehangzó a véleménye, a mögött van valami igazság. A választás végeredményben az ő életükről szól, tehát jogukban áll akár tévedni is. Ha a nép belátja, hogy tévedett, akkor majd változtat rajta a következő választáson. Ugyanakkor a népakaraton túl és a természetjogon innen nincs más valóság. Míg a természetjogot csak a kereszténydemokrata ihletettséggű gondolkodók fogadják el, a többinek nem marad más, mint a pozitív jog, de az nem származhat másból, mint a népakaratból.

– Az új alkotmánnyal egy új politikai rendszer kereteit teremtik majd meg. Közvetlenül utána nem írnak ki új választást, hogy kiderüljön, a váltásról és a folytatásról mit gondol a nép?

– A nép úgy választott meg minket tavasszal, hogy alkotmányozó felhatalmazást adott és négy évre kaptuk a mandátumot.

– Ha menet közben az egyik játékos megváltoztatja a játékszabályokat, az lenne a legkorrektebb, ha újra kezdenék a játékot.

– Ez akkor lenne logikus felvetés, ha az előző választás előtt azt mondtuk volna, hogy az új alkotmány megalkotása után választásokat írunk ki.

– *Miket szeretne az új alkotmányban viszontlátni a programjából a KDNP?*

– Kezdjük azzal, hogy az alkotmánynak nemcsak az a feladata, hogy az ország működését, az emberi, állampolgári jogokat biztosítsa. Legalább ilyen fontos, hogy az alkotmányhoz érzelmileg is kötődjenek az emberek. Adjon identitást, ahogy azt az amerikai alaptörvény is megteszi. Ezért a KDNP-nek kulcsfontosságú az egységes magyar nemzetre való hivatkozás. A mostaniban az szerepel, hogy a magyar állam felelősséget „érez” a határon túli magyarokért. Ez szintén magán viseli azt a paktumszituációt, ami az 1989-1990-es évekre jellemző volt.

– *Vagy egy másik nemzetfelfogásból indult ki, mely szerint egy dolog a közügyekben való részvétel lehetővé tevő állampolgárság, és más lapra tartozik a kulturálisan, nyelvileg egységes nemzet.*

– A nemzet és az állampolgárság nem esik feltétlenül egybe, de az a helyes, ha a kettőt közelítjük egymáshoz. Hiszen lehet a magyar nemzetnek olyan tagja, aki nem magyar állampolgár, sőt, lehet olyan magyar állampolgár, aki nem tekinti magát a magyar nemzet részének. Viszont az a mondat, hogy a magyar állam felelősséget érez a határon túli magyarokért nem elégséges. Deklarálni kell, hogy egyetlen magyar nemzet létezik, és mivel a magyar állam mégis csak a magyar nemzet állama, tehát nemcsak érez, hanem felelősséggel tartozik.

– *Akik nem lelkesednek a Szent Koronáért vagy nem hisznek Istenben, azok hogyan és miért kötődnek majd érzelmileg az új alkotmányhoz?*

– Ezért fogalmaztuk meg úgy, hogy abba mindenki beletartozzék. Ezért vettem fel, hogy az „Isten, áldd meg a magyart!”-mondattal kezdődjön az alaptörvény szövege. A Himnuszt mindannyian énekeljük, azok is elfogadják és magukénak érzik, akik nem hívő emberek. A Szent Korona tekintetében fontos hangsúlyozni, hogy nem akarunk évszázadokkal ezelőtti törvényeket beemelni az alkotmányba, csak rögzítenénk azt a tényt, hogy maga a Szent Korona megtestesíti és kifejezi a magyar nemzet történelmi sorközösségét. Nincs összefüggésben az államformával, a különféle alkotmányos konstrukciókkal, egy sajátos, identitást adó és kifejező történelmi hagyomány.

– *Biztos benne, hogy a Szent Korona illetén fel fogása annyira általános lenne és ilyen sokan lelkesednek érte?*

– El nem tudom képzelni, hogy ezt valaki direkt elutasítsa, legfeljebb azt mondhatja, hogy őt érzelmileg nem érinti meg. Történelmi ténykérdés, hogy tíz évszázadon keresztül a Szent Korona fejezte ki a magyar etnikumon túli nemzeti sorközösséget. Tehát többet jelent, mint a szorosán vett etnikai magyarság, hiszen a nemzetiségek is kötődnek a Szent Koronához.

– *A szlovákok vagy a románok lelkesednének a legfőbb magyar szimbólumért?*

– A magyarországi nemzetiségekre gondolok, akikre a magyar alkotmány vonatkozik. Egyébként a Szent Korona a közjogi nemzetet is jelképezi, ami Szent István óta mindig meghaladta az etnikai kereteket.

– *Jogtechnikailag mi következik abból, hogy az alkotmány kimondja a nemzet egységét?*

– Ez egy elvi deklaráció. De utalhat az állampolgárság megadására. Meggyőződésem, hogy mindenkinek annyi állampolgársága lehessen, ahány valós identitása van.

– *Megadják a választójogot is?*

– Semmilyen érv nincs amellett, hogy egy határon túli magyar állampolgárnak ne legyen választójoga.

– *Ez a jog már nem az egységes nemzetről szól, hanem a politikai közösségről.*

– Miért ne lehetne tagja a politikai közösségnek is? Miért kellene kirekeszteni?

– *Magyar–román kettős állampolgár vagyok, de soha nem szavaztam Romániában, amióta Magyarországon élek. Nem látom át annyira a romániai közügyeket, hogy felelős döntést hozhassak, ráadásul a döntésemnek rám nézve semmilyen következménye nem lenne, az ott élőkre viszont annál nagyobb.*

– Nem élt a szavazati jogával, ez az ön egyéni döntése volt, pedig Románia szintén megadta a sza-

vazati jogot a határain túl élő román állampolgároknak. Az én Bács-Kiskun megyei választókörzetem horvát lakosai a rokonságukon keresztül benne élnek nem csak a magyarországi, de a horvátországi politikai közösségben is. Ráadásul, aki közülük úgy dönt, hogy él a horvát szavazójogával, az négyévente veszi a fáradságot és felutazik Budapestre, hogy a követségen voksolhasson. Eddig egyetlen érvelt halottam a külföldön élő magyarok választójoga ellen: aki nem itt fizet adót, az ne szavazhasson itt. Ez viszont azért tévedés, mert elég sok magyarországi magyar állampolgár él és dolgozik külföldön, de szerencsére még senkiben nem merült föl, hogy meg kellene vonni tőlük a választójogot. Sőt, ugyanezen logika mentén meg lehetne azoktól is vonni a választójogot, akik Magyarországon élnek, de valamilyen oknál fogva nem vesznek részt a közterhek viselésében. Ez nyilvánvalóan abszurditás lenne.

– *Hogyan szavazhatnak majd? Lesz néhány külön nekik fenntartott mandátum a parlamentben?*

– Ennél van jobb megoldás is. Miért jó, ha a határon túliaknak van szavazati joguk? Mert akkor komolyan kell őket venni, a pártoknak versengeniük kell a szavazatukért. A speciális, nekik fenntartott mandátum ebből a szempontból kissé súlytalan lenne. A románok például felosztották a világot, és a különféle kontinenseknek mandátumaik vannak, ami az adott régióban élő románok lélekszámához igazodik. Én úgy gondolom – hangsúlyozom, hogy ez a magánvéleményem, nem kormányálláspont –, az lenne a jó, ha a határon túli magyarok a magyar pártlistára szavazhatnának. Ugyanarra Budapesten, Esztergomban, Sepsiszentgyörgyön, Los Angelesben.

Egyéni választókerületben persze csak az szavazhat, akinek ott van lakcímkártyája, de nem látom okát, hogy a határon túliakat kizárjuk a listás szavazásból. Minderről persze a választójogi törvényben kell majd dönteni.

– *Ön a határon túli magyarokért felelős miniszterelnök-helyettesként mostanság gyakran megfordul közöttük. Mit gondol, a nagy többségük kire szavazna?*

– Nagy valószínűséggel a Fidesz–KDNP szövetségre. De ez nem érv a választójog megadása ellen. A szocialistákat senki és semmi nem akadályozza meg abban, hogy olyan gesztusokat tegyenek a határon túli magyaroknak, hogy rájuk szavazzanak. Először is nem kellett volna 2004. december 5-ét csinálni. Nem is értem, hogy Gyurcsány Ferenc miért nem állt – akár hatalomtechnikai szempontokat követve – a kettős állampolgárságot támogatók élére. Pedig akkor még szó sem volt választójogról. Ha megtette volna, soha többet nem lehetett volna azt mondani a baloldalra, hogy nemzetellenes. Ez volt talán a legnagyobb politikai baklövése, pontosabban bűne. Mindenesetre ezt a bűnt – annyira amennyire lehet – jóvá tettük tavasszal, megadva minden magyarnak az állampolgárság lehetőségét.

*(Hírszerző, 2010. december 27,
az interjút készítette: László Ferenc)*

A KOLOZSVÁRI MÁTYÁS- SZOBOR A MAGYAR MEGMARADÁS SZIMBÓLUMA

*Napirend előtti felszólalásra adott válasz –
2011. április 11.*

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes:
Köszönöm a szót, elnök úr. Igen tisztelt Képviselő Úr!
Valóban, ez az esemény, aminek tanúi és résztvevői
lehattunk, háromszoros szimbólumot jelent. Az első
szimbólum Mátyás királyunk személye, mint a ma-
gyar megmaradás és a magyar élni akarás szim-
bóluma, hiszen a Hunyadi-ház az Árpádok után az
első magyar dinasztia, a szívünk, lelkünk és gyö-
kereinkből való nemzeti királyság szimbóluma. És
évszázadokon keresztül mindig is úgy tekintett a
nemzet a nagy királyra, mint a magyar megmaradás
kifejeződésére.

És szimbolikus maga a szobor is, a szobor meg-
maradásának a története.

Határváltozások, Ceausescu- és post-Ceausescu-
diktatúrák és -figurák ármánykodása ellenére a szo-
bor megmaradt. És itt érzem kötelességemnek azt,
hogy ezért köszönetet mondjunk azoknak a ma-
gyaroknak és azoknak a román értelmiségieknek,
akik a rossz emlékű Funar polgármester idején oda-
álltak a szobor mellé, és személyes kockázatot is
vállalva kiálltak az egyetemes kultúra és a nemzeti
megbékélés mellett.

S valóban úgy van, ahogy képviselő úr említette, ez a szobor szimbóluma a magyar-román együttműködésnek. A két kormány 400-400 ezer eurós támogatást biztosított a szobor rekonstrukciójához, és nagyon fontosnak érzem elmondani azt, hogy az 1902-es állapot szerint történt meg a rekonstrukció. Tehát nincs körülötte román zászlóerdő, és nincs rajta a lorga-idézet. Ez a szobor úgy áll, ahogy alkotója megálmodta, úgy áll, ahogy a történelmi igazság azt megköveteli. S azt gondolom, ez az a pillanat, amikor fontos tudatosítani magunkban, a magyarságban és Magyarországnak azt, hogy az erdélyi magyarság boldogulása szorosan összefügg Románia sikerességével. Romániának és a román-ságnak pedig tudatosítania kell magában azt, hogy a magyarok nélkül nem lehet sikeres Románia. Ez a magyar-román együttműködés alapja.

S valóban úgy van, ahogy képviselő úr is említette, hogy elkötelezettek vagyunk amellett, hogy amennyiben Kolozsvár megpályázza, Magyarország teljes súlyával támogatja azt, hogy Kolozsvár lehessen Európa kulturális fővárosa.

Képviselő úr, ahogy ezen a gyönyörű ünnepségen személyesen találkoztunk, itt most a gondolataink találkoztak, én ezzel köszönöm önnek meg napirend előtti felszólalását, az ország Házának pedig a megtisztelő figyelmét.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-
rokban.)*

HOGY ÁLDOTT GYÜMÖLCSÖT TEREMJÜNK

– *üzenet a csíksomlyói búcsúból* –

– *Minden évben itt látom a hegyen, a pünkösdi zarándokok tömegében. Mióta jár a csíksomlyói búcsúba?*

– *Mindig is jártam. Édesanyám erdélyi, úgyhogy ezer szállal kötődöm Erdélyhez, a Székelyföldre és Csíksomlyóhoz. Emlékszem még azokra az időkre, amikor minden fa mögött volt egy egyenruhás rendőr és egy civil ruhás szekuritátés. Hála Istennek, azért ma már más időket élünk.*

– *Az ide érkezők sokasága számára sorsfordító élmény a csíksomlyói zarándoklat. Mit jelent az Ön életében ez az esemény?*

– *Mint katolikus számára a Szűzanya oltalmát és tiszteletét, ami számomra lelkiileg is meghatározó. Magyaroként pedig Csíksomlyó számomra az összemzeti szentély, a magyar küldetés kézzel fogható helye, és a magyar megmaradás és élni akarás szimbóluma.*

– *Mit érez az egy akaratú, sok százezer hívő magyar jelenlétében?*

– Megrendültséget, évről évre mindig újra és újra megrendít a látvány és a tudat, hogy az egyetemes magyar nemzet van ma itt, minden magyarlakta területéről érkeznek zarándokcsoportok és ezáltal az egyetemes magyarság van jelen a Somlyó-nyeregben. De itt azért többről van szó, mint érzésről. Ami itt történik az faktum, tény, tanúságtétel. Egyfelől hűség a saját gyökereinkhez és történelmünkhöz, másfelől pedig – megkockáztatom a szót – demonstrációja annak, hogy *meg akarunk maradni és nem hagyjuk magunkat.*

És még jobban kellene tudatosítanunk azt, hogy sok százezer magyar itt nem pusztán úgy gyűl össze, mint egy profán eseményre, mint pl. egy focimeccsre, ami persze szintén lehet fontos összetartó erő, hanem sokkal többről van szó! Itt imádkozni gyűlnek össze az emberek. Az imádság erejét pedig mindannyian megtapasztalhatjuk. Ahogy azt Szent Josemaría Escrivá mondta: az imádság mindenható, még a tiéd is.

– *És amikor egyszerre mindenki megfogja a másik kezét?*

– A szó teljes értelmében testvériség. Ez a kézfogás inspirálta bennem annak idején a magyar regiszter gondolatát. Hiszen Csíksomlyón sok százezren vagyunk itt, meg tudjuk fogni fizikailag is egymás kezét, noha a magyarlakta területek legkülönbözőbb részeiről jöttünk. Kik a Felvidékről, kik Csángóföldről, kik Kárpátaljáról, kik a Délvidékről, kik Budapestről, kik Nyugatról. Fizikailag itt vagyunk és megfoghatjuk egymás kezét. De a magyarság történelmi okokból kifolyólag szétszórva él a világban és sok olyan nem-

zettársunk van, aki sok ezer kilométerre él tőlünk és nem lehet itt évről évre velünk. Ez inspirálta azt a gondolatot, hogy létrehozzuk a nemzeti regisztert, hiszen az interneten keresztül minden magyart el tudunk érni, bárhol éljen is a világban. Ez az internetes kézfogás, ami a nemzeti regiszter, lehetővé fogja tenni, hogy megerősítsük identitásukban minden magyar testvérünket, bárhol is él a világban, és lehetővé teszi azt is, hogy a magyar szolidaritás jegyében mozgósítsuk az egyetemes magyarságot, ha a magyar nemzet bármely részét sérelem, támadás vagy bántás éri.

– *Pedig senkit nem hívnak ide. Mindenki a saját szándékából jön el a búcsúba.*

– Valóban nem hívnak senkit az állami vagy az egyházi protokoll értelmében. Ugyanakkor a nagybetűvel írt hívás a legteljesebb, spirituális formában van meg. Hiszen végeredményben a Szentlélek hív ide minket, a Szűzanya hívására jövünk össze évről évre ide évszázadok óta. Valójában itt van az egyetemes magyarság – térben és időben –, és ez az a mély lelki közösség, amely megéri a magyar emberek szívét és lelkét, felekezeti határoktól függetlenül.

– *Mit jelent ez? Felfoghatjuk ezt népünk spontán hitvallásának?*

– Igen. Azt gondolom, hogy ez teológiai értelemben is megáll, hiszen ez a *sensus fidei*, a hitérzék, Isten népének hitérzéke. Spontán hitvallást említett. Egyfelől valóban spontán hitvallás, másfelől egy

nagyon is tudatos hitvallás, hiszen itt hitet teszünk, tanúságot teszünk a Szent István-i örökség mellett, a keresztény és magyar értékek vállalása mellett. Mivel Isten az égi haza mellett földi hazát is adott nekünk, ezért valamiképpen az égi hazához is hűtlen az, aki a földi haza sorskérdései előtt dezertál. Ebben az értelemben a csíksomlyói pütkösi búcsú sajátos magyar hitvallás is!

– *A Csíksomlyói Szűzanya évente egyszer biztosan összegyűjti gyermekeit. De elég lesz ez nemzetünk sorsfordításához?*

– Ez az évente egyszeri pütkösi szentmise feltöltődés, vagyis egyfajta lelki akkumulátor, ami kihát az egész évre. Hiszem azt, hogy ennek a lelki akkumulátornak szerepe volt abban a csodában, hogy megkezdődhetett Magyarország szellemi és lelki és minden értelemben vett újjáépítése. Gondoljunk csak arra, hogy pár évvel ezelőtt még azzal a fájdalommal voltunk itt, amit 2004. december 5-e jelentett, egyfajta lelki Trianonként. Ma pedig már azzal a büszkeséggel lehetünk itt, hogy lehetővé tettük a magyar állampolgárságot minden magyarnak, bárhol éljen a világban, és ezáltal folytatva Szent István nagy művét, közjogi értelemben is újraegyesítettük a magyar nemzetet. Vannak köztünk, akik már letették a magyar állampolgársági esküt, és ott van a zsebükben a magyar útlevél. Vagy gondoljunk arra, hogy néhány héttel ezelőtt, Húsvétkor megalkottuk Magyarország új Alaptörvényét, ami egyértelműen hivatkozik a kereszténységre, a keresztény Európára, Szent Istvánra, a Szentkoronára, az egységes magyar nemzetre. És ami határon túli testvéreink tekinte-

tében nem csak azt mondja, mint a korábbi alkotmány, hogy Magyarország felelősséget érez irántuk, hanem deklarálja azt, hogy Magyarország felelősséget visel a határon túli nemzetrészekért. Mi ez, ha nem csoda?

*2004. december 5-én a székelyek fekete gyertyát
küldtek a régi Országgyűlésbe,
2010. május 26-án pedig fehér gyertyát
Semjén Zsoltnak és az új Országgyűlésnek*

– *Látja amott a réteket? Ott az erdő alatt. Már nem kaszálják, nem művelik. A mai fiatalok közül csak nagyon kevesen vállalják eleik hagyományos életmódját.*

– A magyar megmaradás attól függ, hogy harmóniába, egységbe tudjuk-e fogni hagyományaink megőrzését egyfelől, másfelől pedig azt, hogy a modernizáció élén álljunk. A magyar nemzetnek akkor van megmaradása, hogyha megőrizzük őseink hagyományát, tradícióit, és a kor élén tudunk járni. Gondoljunk arra, hogy a magyar Nobel-díjasok, magyar tudósok mennyi mindent adtak az egyetemes emberiség fejlődéséhez, és miután őrájuk büszkék lehetünk, ezáltal lényegileg járulnak hozzá a magyar megmaradáshoz. Tehát a mi feladatunk az, hogy egyfelől az idők élén járjunk, másfelől pedig megőrizzük megszentelt hagyományainkat, fel tudjuk ismerni az idők jelét és meg tudjuk őrizni tradícióinkat.

– *Amióta a fogyasztás elhatalmasodott a világon saját életterünk megőrzéséért már a globális folyamatokkal is szembe kell szegülnünk.*

– Ez valóban így van, sőt az EU soros elnökségként szembesülnünk kellett bizony mélyen keresztényellenes, sőt a természet rendje ellen irányuló törekvésekkel is. Azt gondolom, hogy nekünk keresztényeknek küldetésünk az, hogy ellene mondjunk a természet, következésképpen a teremtés rendje ellen irányuló devianciáknak, amelyek pl. a házasságot vagy a családot támadják.

– *„Az ember a hatalmát egyre jobban kiterjeszti a természetre és a dolgokra, de – úgy látszik – magán a*

hatalmon nem tud úrrá lenni. Uralma alá hajtotta a természetet, de ugyanakkor rablógazdálkodást űz a föld kincseivel, szennyezi a levegőt, a tengerek és folyók vizét...” prédikálta negyven esztendővel ezelőtt bérmaútján Márton Áron.

– A szentéletű püspök prófétai szavait bizonyítja mindaz, ami Verespatak kapcsán történt és történni fog, ha az emberi felelőtlenség ezt engedi. Nagyon fontos, hogy világosan lássuk, hogy a teremtésben mindennek megvan a természet rendje szerinti helye. És ennek megfelelő tisztelete és védelme. Isten mintegy kertet ránk bízta a világot, hogy gondozzuk azt. Ez persze nem jelentheti azt, hogy betonozzuk le a kertet, hogy ne kelljen bajlódni a fűnyírással és a fák metszésével. De nem jelentheti azt sem, hogy ne gyomláljuk ki a gyomnövényeket, vagy nem metszünk meg a túlburjánzott fát, hiszen akkor nem fog gyümölcsöt teremni. Mert ha nem műveljük a kertet, akkor egy dzsumbuj lesz a virágoskertből. A keresztény embernek tudnia kell azt, hogy Istennek tartozik számadással a kertért, tehát nincs kényekedvére hagyva. Másfelől viszont a Bibliai hagyomány épp ebben is különbözik a keleti vallásoktól-filozófiáktól, hogy a természeti világ nem valamiféle szent tehén, amihez nem lehet nyúlni. A mi feladatunk az, hogy a teremtés rendje szerint, a ránk bízott világot ésszerűen használjuk és bölcsen gondozzuk, mint egy kertet Isten dicsőségére és az ember javára.

– *Itt állt Márton Áron is, ahol most állunk. Szent ember volt, próféta. Gondolatai és intelmei aktuálisabbak, mint valaha. Miként lehet üzeneteit a mai ifjúsághoz eljuttatni?*

– Életének és tanításának megismertetésével. Mert ma talán nagyobb szükség van a szentekre és konkrét életpéldájukra, mint valaha. Az a Márton Áron, aki a nácizmus idején kiállt az akkor üldözöttek mellett, neki volt erkölcsi alapja, hogy a kommunizmus idején is kiálljon a kommunisták által üldözöttek mellett. Az ő történelmi szerepe útjelző a mindenkori magyarság számára. Szívből remélem, hogy boldoggá avatása minél előbb megtörténik, s ezáltal a szentéletű nagy püspök életpéldájára irányul a figyelem.

Érdemes megfontolnunk Weöres Sándornak egy mondatát, aki azt mondta, hogy milyen érdekes, hogy birodalmak, amelyeket szinte korlátlan pénz, fegyver és propagandagépezet támogat, szinte soha nem élnek túl egy-két emberöltőt. A szerzetesrendek pedig örökek, pedig csak egy-két imádkozó koldus alapította őket. Ha megnézzük Márton Áron helyzetét a Szovjet világbirodalommal szemben vagy a náci Harmadik Birodalommal szemben, vagy a Ceausescu rendszerrel szemben, a szekuritátéval szemben ugyan milyen erőt jelentett? Mégis az élet-szentség legyőzte a hatalmi logikát. Hiszen hol van ma Hitler, hol van Sztálin, és hol van Ceausescu? És hol vannak ezek a rendszerek? A történelem szemétdombján, saját kiszolgálóiktól is megtagadva. Márton Áront pedig reményeink szerint rövidesen oltárainkon tisztelhetjük.

– Lám ott, a Szék útja kanyarulatában van az egykori somlyói gimnázium és tanítóképezde épülete, ahol Márton Áron is kezdte tanulmányait. Most Böjte Csaba ferences atya védenicei közül él ott százötven gyermek. Az ő sorsuk biztos kezekben van...

– Ők valóban köztünk élő prófétai jelek. Boldog vagyok, hogy Bőjte atya védenői is megkaphatják a magyar állampolgárságot s így ők is nemzetársainkból polgártársaink lehetnek. S ezzel szerepet és lehetőséget kapnak a magyar történelem formálására.

– *Üljünk le ide a Szent Antal kápolna elé. Olyan jó lenézni innen a csíki medencére és látni a Hargita büszke ormait. Tudja hányan ültek már itt hívő lélekkel és telve népünk iránti szeretettel?*

– Nagyon-nagyon sokan, de azt hiszem, hogy léleekben minden magyar itt ül ugyanúgy, ahogy mindnyájan ott vagyunk léleekben a Munkácsi vár Turul-szobránál, a pozsonyi koronázási templomban, vagy Szabadka főterén. Még akkor is, hogyha fizikailag még talán nem is jártak ott. Mert részei és örökösei az egyetemes magyarságnak, az egyetemes magyarságban pedig mindezek az értékek benne vannak. Tehát mindezek mindnyájunk közös örökségei.

– *Megkondult a kegytemplom harangja. A ferences testvérek hívnak imára. Ők biztosítják a kapcsolatot ezen a vidéken a múlt, a jelen és az eljövendő között immár félezer éve.*

– Én is a ferencesekhez kötődöm, hiszen születésem óta az ő országúti templomukba járok, első hitoktatóm is Faddy Ottmár ferences atya volt. Ő tanított meg engem arra, hogy a harangszó az nem pusztán a déli ebédet jelenti, a húslevest és a rántott húst, hanem azt a magyar küldetést, ami Nándor-

fehérvárnál a kereszténység pajzsa volt és azt, hogy a déli harangszó három dologra emlékeztet minket: Isten dicsőségére, a magyarság küldetésére, Hunyadi és Kapisztrán Szent János emlékezetére.

– *Ereszkedjünk le a borvízkúthoz. A gyergyószárhegyi keresztalja mindig ott fejezi be gyalogos zarándoklatát. A menetük ritmusát adó csengettyűk kelyhéből isszák a somlyói borvíz éltető nedvét. Kortyoljunk egyet mi is. Bízva abban, hogy jövőre ugyanitt beszélgethetünk a lelkünk és a világ állapotáról.*

– Adja Isten! Végső soron miért jövünk ide, Csíksomlyóra évről évre? A Szűzanya áldásáért. Miért kérjük az áldását? Azért, hogy az életünk ne legyen gyümölcstelen, hogy teljesítsük a küldetésünket. És mi a küldetésünk, amihez a Csíksomlyói Szűzanya áldását kérjük? Az, hogy áldott gyümölcsöt teremjünk! Mindenki azon a helyen, ahová a Gondviselés állította. A lényeg az, hogy állapotbeli kötelességünket, munkánkat tudatosan jól végezve, annak mintegy természetfölötti távlatot adjunk. Mert mindnyájan – kivétel nélkül – arra kaptunk meghívást, hogy megszenteljük a munkánkat és – ebben az értelemben – szentek legyünk!

*(Csíksomlyó Magazin, 2011. Pünkösdjén,
az interjút Gulyás László készítette)*

KERESZTÉNYDEMOKRATÁK: SZÍVÜNK SZERINTI ALKOTMÁNY

– A kiszivárgott hírek szerint a viharos siófoki Fidesz-KDNP együttes frakcióülésen azt mondta, hogy soha nem bocsájtanak meg maguknak, ha most, amikor kétharmaduk van, nem szívük szerinti alkotmányt hoznának.

– Ilyen alaptörvényt alkottunk. Minden benne van: a kereszténység hangsúlyos elismerése – így a keresztény Európa kifejezés is –, Szent István, Szentkorona, a történelmi alkotmány értékei, az egységes magyar nemzet és az, hogy Magyarország nem pusztán felelősséget érez a határon túli magyarokért – mint ahogy a régi szövegben volt –, hanem felelősséget visel értük.

– És az is úgy lett, amint egy éve nyilatkozta, hogy Isten nevével fog kezdődni, úgy, hogy: Isten, áldd meg a magyart!

– Ép ésszel nehéz ezt támadni, világnézeti beállítottságtól függetlenül.

– Azon viszont már késhegyig menő vita volt – még a szövetségesükkel is –, hogy a magzat védelme bekerüljön. Ön még azt is mondta a képviselőknek, hogy ez mindegyiküknek személy szerint üdvösségébe vágó döntés. Igaz, hogy egy pont vagy vessző miatt feszítette a húrt ennyire?

– Ez a pont vagy vessző élet-halál kérdés. Persze már az komoly eredmény, hogy bent van a szövegben, hogy a magzat életét fogantatásától kezdve védelem illeti meg. Azonban, ha az embernek az élethez való jogát kimondó rész, és a magzati élet védelmét kimondó rész között pont van, akkor van az emberi élet, és van a magzati élet – mint két külön valóság. Ha a kettő között vessző van, akkor az emberi élet egy része a magzati élet. Ezért ez nem egy jelentéktelen stilisztikai, hanem szó szerint élet-halál kérdés. Ezért itt szükséges egyfajta szent hajthatatlanság. Személy szerint is sokat jelentett nekem, amikor a nuncius úr az Apostoli Szentszék nevében kinyilvánította – teológiai értelemben is vett – elismerését.

– *A balliberális cikkek és európai uniós jogvédők szerint viszont sima kereszténydemokrata erőszakosság volt, hogy a házasság vonatkozásában beírták az alkotmányba, hogy a házasság csak és kizárólag egy férfi és egy nő között lehetséges, tehát – sokak szerint diszkriminatív módon – lehetetlenné tették a meleg házasságkötését.*

– Kulcsfontosságú, hogy metsző élességgel lássuk és láttassuk: *amint diszkriminatív azonos dolgokat különbözőképpen kezelni, ugyanúgy diszkriminatív különböző dolgokat azonos módon kezelni.* A természet rendje szerint sem tehető egyenlőséggel a házasság megszentelt intézménye és mindenféle deviancia közé, már csak azért sem, mert ha feladjuk az egy férfi egy nőt, akkor hol van ennek határa? Ha például két férfi házasodhat, akkor három miért nem? Vagy akkor milyen alapon tiltják a bigámiát? Az állam nem azért támogatja szimbolikus és anyagi

módon a házasságot, hogy az állampolgárok szexuális önmegvalósítását finanszírozza, hanem azért, mert a gyermekek születése és felnevelése által ez biztosítja a nemzet fennmaradását és az idősebb generációk eltartását. Persze lehet erőszakossággal vádolni, de valójában Szent Escrivá megfogalmazása a pontos: a népek életében két döntő fontosságú pont van: a házasságról szóló törvények és az oktatásról szóló törvények, és ezen a ponton Isten fiainak határozottaknak kell lenni.

– *A szívük szerinti alkotmányon kívül mik voltak a legfontosabb programok, amiket a KDNP megvalósított a második Orbán-kormányban?*

– A családtámogatás az adórendszerben, aminek a lényege, hogy az állam nem vonhatja el a családtól azt, ami a gyerekek felneveléséhez szükséges, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy például három gyerek után százezer forint marad a családnál. És ami nekem a legfontosabb: az állampolgárság megadása határon túli véreinknek, ami a magyarság közjogi újraegyesítése. És ősszel meglesz a szavazati jog is!

– *Támadja is ezért a balliberális média...*

– Erre pedig azt mondta Josemaría Escrivá: ha nincsenek nehézségek, foglalatosságainknak nincs emberi vonzereje... de természetfeletti sem. Amikor beversz egy szöveget a falba, és nem talál ellenállást, mit akaszthatsz utána arra a szögre?

(Gondola, 2011. június 14.,
az interjút készítette: Kárpáti Katalin)

A SZÁZEZREDEK HONOSÍTÁSI KÉRELEM

*Napirend előtti felszólalásra adott válasz
a Parlamentben – 2011. június 27.*

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (elnök): Tisztelt Országgyűlés! Most a további napirend előtti felszólalások következnek. Elsőként Potápi Árpád úrnak, a Fidesz képviselőjének adom meg a szót, aki „Jól halad az egyszerűsített honosítási eljárás a külhoni magyarok körében” címmel fog szólni. Parancsoljon, képviselő úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Miniszterelnök-helyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 1920 után a Kárpát-medencei magyarság egyharmada került az utódállamok fennhatósága alá, legtöbbjük elveszítette rokoni, baráti, ismerősi kapcsolatainak nagy részét. Gazdasági, politikai és kulturális értelemben is kiszolgáltatott helyzetbe kerültek, elveszítették az impériumváltással a magyar állampolgárságukat is, amelyet az 1938-45 közötti években csak egy részük kapott vissza. Évtizedeken keresztül beszélni sem volt ildomos a nemzetünk egyharmadát képező magyarságról. A kommunista hatalom elhallgattatta őket, látványosan lemondott róluk, semmit nem tett meg oktatási, kulturális és alapvető emberi jogaik érvényesítése

érdekében. Ezért is volt rendkívül bátor, egyben őszinte Antall József miniszterelnök 1990. június 2-i kijelentése: *„Törvényes értelemben, a magyar közjog alapján minden magyar állampolgárnak, ennek a 10 milliós országnak a kormányfőjeként lélekben, érzésben 15 millió magyar miniszterelnöke kívánok lenni.”*

A következő nemzetpolitikai mérföldkő az Orbán-kormány által benyújtott és a parlament által 2001. június 19-én elfogadott, a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény, amely többek között a Szent Koronával díszített, számos kedvezményt magában foglaló magyarigazolványt biztosított a külföldi magyaroknak.

2003-ban indult el a vajdasági magyarság körében az a kezdeményezés, amelynek célja a kettős állampolgárság lehetőségének biztosítása volt a határon túli magyarok számára. Ez a kezdeményezés vezetett el a 2004. december 5-ei népszavazáshoz.

A szomorú eredménnyel záruló voksolást követően sokan gondoltuk úgy, hogy Magyarország nem lesz képes lemosni magáról azt a gyalázatot, amelyet a szocialista politikusok, Gyurcsány Ferencsel az élükön, követtek el a nemzet ellen. Sebeink gyógyítására a tavalyi kormányváltást követően adódott lehetőség. Élve a választópolgárok által nyújtott biztos támogatással, sor kerülhetett, kerülhet a nemzet közjogi értelemben vett egyesítésére. 2010. május 26-át követően Magyarország már nemcsak szavakkal, hanem tettekkel bizonyítja, hogy szívében viseli nemzetársai sorsát, felelősen gondoskodik róluk, legyenek itt a Kárpát-medencében, vagy a világ legtávolabbi szegleteiben.

Az első állampolgársági eskütelekre a 2011. március 15-ei hétfőgén került sor. Legelsőként Mo-

hácson, március 12-én a horvátországi magyar vezetők tettek esküt, majd 15-én a budai Várban közel száz moldvai csángó, aztán Kolozsvárott, illetve Csíkszeredában és Szabadkán. Azóta bebizonyosodott, hogy az egyszerűsített honosítási eljárás sikertörténet.

Engedjék meg, hogy két külhoni magyar véleményét idézzem. „Szerintem egy magyar embernél az egyszerűen nem kérdés, hogy él-e a lehetőséggel vagy sem. Itt nem a határokról van szó: a legfontosabb dolog a nemzet egyesítése.” Nagy Sándor gazdálkodó, Kárpátalja.

A csángó magyar lancu Laura költő, a honosítás indítékát kérdezve csak annyit mond: „Mivel mi sosem voltunk magyar állampolgárok, számunkra ez tényleg olyan történelmi pillanat, melyre mindig is vágytunk. Időbe telik, míg teljes egészében felfogom az esemény súlyát.”

Kedves Képviselőtársaim! A nemzeti összetartozás bizottsága nevében is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a honosítási kérelmek feldolgozásában és elbírálásában részt vesznek, a megnövekedett feladatokat legjobb tudásuknak megfelelően látják el.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban, szórványos taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr fog válaszolni, parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban történelmi tett volt, amikor 2010. május 26-án az újonnan megválasztott Országgyűlés, 97,7 százalékos többséggel, javaslatunkra megal-

kotta az egyszerűsített honosításról szóló törvényt, ami lehetővé teszi azt, hogy véreink, akik az elcsatolt területeken élnek, úgy lehessenek magyar állampolgárok, hogy ne kelljen elhagyni szülőföldjüket. Ezáltal megindítottuk a nemzet közjogi egyesítését.

Lemostuk 2004. december 5-e szüzenét, és hűségesek voltunk Szent István királyunk örökségéhez, hiszen Szent István óta a magyar nemzet nem kizárólag kultúrnemzet, amit a közös nyelv, a közös kultúra és a történelmi sorsközösség tart össze, hanem egyúttal közjogi nemzet is, és ez a közjogi abroncs volt az, ami évszázadokon keresztül, a történelem viharaiiban is megtartotta a nemzetet. És ez az, ami lehetővé teszi az asszimiláció megállítását és megfordítását.

Ezekkel a gondolatokkal jelentem az Országgyűlésnek, hogy elértük a százezredik állampolgársági kérelmezőt. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)* És itt van velünk a Házban Balog Virág László és kedves családja Délvidékről, ők a százezredikek. *(Nagy taps. – A vendégek felállva köszönik meg a tapsot.)* Az unokák most nem tudtak jönni, mert nem kapták meg Belgrádban időben az útlevelet, de miután nemzettársainkból polgártársaink is lesznek, rövidesen magyar útlevelel ők is itt lehetnek köztünk. Isten hozta önöket! *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

Tehát jelentem az Országgyűlésnek, hogy zökkenőmentesen zajlik a honosítás, amihez hatalmas szervezés, képzés, infrastrukturális és informatikai fejlesztés kellett. Ez a százezer kérelem benyújtása azt jelenti, hogy napi 800 kérelmet bírálunk el, és ehhez jön még 43 ezer névváltoztatási kérelem, hiszen természetesnek tekintettük azt, hogy ezeken

az okmányokon magyar nével, magyar helység-nével és magyar helyesírás szerint történjen a bejegyzés. Ettől csak akkor van kivétel, hogyha az illető ragaszkodik ahhoz, hogy ne magyar nyelven történjen mindez, ne a magyar helyesírás szerint. Ez egyébként félmillió mellékletet jelent.

A számok nyelvén: 69 külképviseleten zajlik a honosítás Tallintól Bejrúton át Tokióig, 1135 polgármesteri hivatalban, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal 23 hivatalában, illetve a kormányablakok tekintetében 29 helyen. Tanulságosak a számok: külképviseleteken 41 százalék adta be, anyakönyvvezetőknél 39 százalék, a Bevándorlási és Állampolgári Hivatalban, illetve a kormányhivatalnál 20 százalék. Ez azért is van, hiszen a felvidékiek, érthető okokból, nem szívesen adnák be a nagykövetségen, illetőleg a konzulátuson, és ezért átjönnek Magyarországra, és itt adják be a kérelmüket. Itt szeretném őket biztosítani arról, hogy Magyarország se Szlovákiának, se más államnak állampolgársági információt nem ad ki.

Tehát 100 ezer honosítási kérelem feldolgozása folyamatos; 65 ezer esetben teljesen feldolgozott, beleértve nem kizárólag az államigazgatási, hanem a közbiztonsági és nemzetbiztonsági ellenőrzést is. A visszahonosítások tekintetében 90 százalék fölötti a feldolgozottság, 10 ezren már le is tették az állampolgársági esküt, és az újabb fejlesztéseinknek köszönhetően ez ugrásszerűen nőni fog a közeljövőben. Az útlevélkiadás is beindult.

Arra is fel szeretném hívni a figyelmet, hogy munkatársaink, egyetlen forintnyi állami pénz igénybevétele nélkül, létrehozták az alábbi honlapot: allampolgarsag.gov.hu, ahol minden űrlap megtalálható, és minden kérdésre választ kap az érdeklődő.

Külön köszönet illeti meg az államigazgatást, amelyik valóban felülmúlta önmagát, és heroikus munkát végez. Azt gondolom, méltó, hogy megemlítsük azokat az önkormányzatokat, ahol a legtöbb ügyet intézik: Létavértes, Debrecen, Biharke-resztes és Hódmezővásárhely.

Tisztelt Ház! A dolgok természetéből eredően számos olyan dolgot csinálunk itt a Házban, ami majd ki fog esni a nemzet emlékezetéből. De azt gondolom, hogy az a munka, amit a honosítás kapcsán végzünk a kormányhivatalokban, az önkormányzatokban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), a külképviseleteken és itt a Házban, meg fog maradni a nemzet emlékezetében – ez történelem!

Köszönöm. (*Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.*)

Két pogány közt

„Két pogány közt
egy hazáért
omlik ki vére”

Tyukodi pajtás –
kuruc ének

ELŐSZÓ

Kevés olyan hivatást találhatunk, amelynek kapcsán annyira élesen rajzolódik ki az idő mondhatni különös természete, mint a politikusé. Hiszen a politika, a cselekvés lehetősége és kényszere, úgy tűnik, nagyon is a jelenhez abroncszott, ritmusát a szaporá percek, a gyorsléptű napok és a kurta évek adják. Szabott idő, utána megmértetés – ez a versengő értékrendek adta alternatívák, a demokrácia fundamentuma. S aki egy közösség, egy ország ügyeinek intézésére adja a fejét ebben, az belép a jelen e feszített tempójú, sűrű univerzumába, ahol értékeket kell érvényre juttatni, érdekeket kell képviselni meg összehangolni, egyszóval döntenie kapkodás és késlekedés nélkül, állandóan, tudván, ezek a közösség egészének életét befolyásolják. Arról, hogy mit jelent, illetve mit okoz egy-egy megkésett döntés, a mögöttünk hagyott majd' negyed évszázad tükrében sokat lehetne beszélni, ahogy a kapkodás nyomán kényszerűen megtett vargabetűkből is több jutott az elégnél. Ám miután egy nemzet nem csupa azonos korú és helyzetű egyénből áll, ez a jelen egyúttal jövő is, nemcsak azért, mert a döntések értelme és következményei ott mutatkoznak meg, hanem mert a közösség létezése kereteinek alakításával döntően meghatározza azt.

Az egyén esetében az idő magát az életet jelenti, a kronoszból – Papp Miklós szavaival –, a kozmosz fizi-

kai, az anyag mozgásának, az anyag változásának kelletlenül telő idejének kairosszá, személyessé alakítását. Ha azt mondjuk, valamire időt szánunk, az azt jelenti, hogy egyszeri, megismételhetetlen életünk egy darabját adjuk oda. Éppen ezért az ember ideje nagyon drága jószág. A közösség az idejét – a sok egyéni idő darabjainak összességét – adja a politika kezébe. Ahogyan az egyénnek meg kell ragadnia a saját idejét – ezt jelenti a személyessé tétel –, úgy a politikán is sáfárkodnia kell a közösségével. A jelen gyors pörgésébe zártan is tudnia kell, mi az, ami hiányzik, mi az, aminek megteremtése a jövő szempontjából nélkülözhetetlen. Thomas Hylland Eriksen *A pillanat zsarnoksága* című könyvében azt írja, a jelenkori információs társadalom új hiányokat teremt, olyanokat, mint a lassú idő, a biztonság, a kiszámíthatóság, a tartozás valahová, az egyértelmű azonosítás, az áttekintés, megértés és összefüggés lehetősége, a tiszta környezet, a kumulatív, egyenes vonalú, szerves növekedés és az igazi élmények, amelyek nem ironikusak és nem is a média által rendezettek.

Könnyen belátható, ezeket a politika a megkapott közös időben teremtheti meg, ám ezzel nyilván nem fedí le az összes egyénit, szükségszerűen érdekeket sért, érdekeket kell sértenie. Egyéni és közösségi eme egymást nem fedésében rejlik a politika mély drámája. „A »mi« és az »én« (a társadalom, mint egységes, élő egész, illetve a személy) két önálló s egymással szembenálló instanciaként lépnek föl a társadalmi létben, és mindegyik abszolút alapelveként ragadja meg magát, s az ennek megfelelő abszolút jelentőségre tart igényt” – írja Szemjon L. Frank *A társadalom szellemi alapjai* című munkájában. Vajon melyik igény a jogos? Kinek van igaza? Egyénnek? Közösségnek? Egy ápolónő, aki lelkiismeretes mun-

kával alig keres többet a minimálbérnél, miért lenne türelmes, miért mondana le bármiről is a közösség javára, hiszen neki csak ez az egy élete van, és a közösség, amelyik elvár vagy megkövetel, nem is biztos, hogy megérdemli. És a közösség, aki türelmet, megértést kér az ápolónőtől vajon ok nélkül, jogtalanul teszi? Miért türelmes az „én”, miért mond le csendben bizonyos dolgokról, miért adakozik a kevéskéjéből egy-egy természeti katasztrófa után? És „mi” miért érezzük igazságtalannak egy-egy embertársunk helyzetét? Miért kívánunk neki többet és jobbat? Miért mond le egyaránt az egyén és a közösség is saját győzelméről? Egyén és társadalom két kölcsönösen összefüggő és egymást kölcsönösen meghatározó dolog. Ha az egyik sérül, sérül a másik is. Nem tehetnek mást az együttműködés érdekében, minthogy egy „magasabb rendű” szolgálatába álljanak, lehetőséget adva az egyén és a közösség felemelésére. És ebben a szolgálatban oldódik fel végül a politika drámája is, illetve az ebben való megfelelés az egyedüli záloga a sikerének.

Sokszor mondjuk, hogy eljött valaminek az ideje, megérett az idő valamire. 2010-ben a most kormányzó pártszövetség jelszava a kampányban az volt, hogy „ltt az idő!”. Ha belegondolunk, nem jelentett ez mást, mint a közös idő megragadásának igényét, s a választással a társadalom oda is adta ezt a Fidesz–KDNP-nek, és mondható, egy új történet írása kezdődött Magyarországon. A történetek azok, amikben egyénként és közösségként egyaránt fogalmat alkothatunk az időről, hiszen gondoljunk bele, ha régmúlt korokról vagy a remélt jövőről beszélünk, valójában történeteket mesélünk, történeteket szövünk. Hogy milyen „zavaros húsz év” van

mögöttünk, azt talán mindennél beszédesebben mutatja meg, hogy elveszíteni látszunk a történeteinket, mintha megszűnt volna bennünk az igény és a képesség is saját magunk elbeszélésére. Helyette beérjük régiek mára vetítésével vagy az erre szakosodott ipar, a „média által rendezettekkel”, amelyeknek nem vagyunk szereplői, nem vagyunk részesei, csak szemlélői. Ha továbbgondoljuk, ez azt is jelenti, hogy nem vagyunk urai egyénként és közösségként a saját időnknek, ami pedig nyilvánvalóan a tétlenséggel, az elszenvetéssel, a hanyatlással egyenlő. Ebben hozott változást a 2010-es választás.

Azt írja Henry James *A szépirodalom művészetében*: „*Mi más a karakter, mint a történet meghatározója? És mi más a történet, mint a karakter megvilágítása?*” Történet és szereplő ennek megfelelően kölcsönösen feltételezik és meghatározzák egymást. Ennek a könyvnek a szerzője Semjén Zsolt, Magyarország miniszterelnök-helyettese, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke, nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter. Beszédék, alkalom szülte szövegek gyűjteménye, az adott idő, a jelen rekvizitumai, amelyekből összeáll a mögöttünk hagyott bő három év egyféle története, amelyet a szerző és egyben szereplő meghatározott. S ha igaza van Henry Jamesnek, nos, akkor a történet megvilágítja a politikust és azt a politikát, amit képvisel.

Lássuk hát!

A kormányzó pártokat, közülük is inkább a kisebbiket gyakorta éri az a vád, hogy elsősorban szimbolikus politizálást folytat. Ez afféle stigmatként működik a ritka felszínességről folyamatosan tanúságot tevő magyar nyilvánosságban, amivel szemben a „szakmai”, mondhatnánk az ügyintéző politizálás

áll. Úgy tétéleződik, mintha a valóságtól elszakadt valami lenne, idejétmúlt szabályok szerint igyekeznék berendezni a világot, és olyan formákba szuszakolni a társadalom tagjainak életét, amelyekben túllépett az idő, és amelyektől azok berzenkednek. Talán hasznos lenne kilépni a ránk kövesedett, leginkább a politikai harc motiválta értelmezési keretek közül. A szimbólumok azok, amelyek összeköthetik egy közösség tagjait, éppen ezért a szimbolikus politizálást érhetjük akként is, hogy annak hangsúlyozása, előtérbe állítása, ami minket, magyarokat összeköt. Ha így tekintünk rá, akkor valóban igaz, hogy a KDNP-t és annak elnökét sokszor kaphatjuk ezen.

A legjobb példája ennek a Semjén Zsolt által irányított nemzetpolitika. Az Országgyűlés 2010. május 26-án, még a kormány hivatalba lépése előtt 97,7 százalékos többséggel fogadta el a határon túli magyarok kettős állampolgárságáról szóló törvényt, amivel megkezdődött a nemzet szellemi és közjogi újraegyesítése. Fentebb a megkésett döntéseket említettem, s ezek között a magyar rendszerváltoztatás óta eltelt húszegynéhány évben bizonyosan ez szerepel az első helyen. Nyomában 2004. december 5. szége jár, kiábrándultság és keserűség. *„Tisztelt Ház! A kettős állampolgárságról szóló törvény meghozatalának evidenciának kellene lennie, mert a Magyar Országgyűlésnek nem arról kell számot adnia a történelem színe előtt, hogy miért tárgyaljuk ezt a törvényt, hanem arról kell számot adnunk, hogy miért nem tárgyaltuk réges-régen, közfelkiáltással elfogadva”* – mondta a miniszterelnök-helyettes 2010. május 20-án elhangzott expozéjában.

Egy nemzet annyi, amennyi tagjainak összessége, az ő erejük, kreativitásuk és képzeletük jelenti azt az erőforrást, amivel boldogulását biztosítani tudja.

Nyilván önmagát csonkítja az a közösség, amelyik lemond akár egyetlen tagjáról is. Hogy ennek felismerése nekünk húsz évünkbe került, az túl azon, hogy a tágabb környezetünket tekintve is párját ritkító önsorsrontás, nagyon sokat elmond arról a mentális állapotról, amelybe a magyar társadalom csúszott a rendszerváltoztatás utáni években.

Ha számba vesszük a nemzetpolitika eltelt három és fél évét, azt láthatjuk, hogy félmillió új magyar állampolgárral gazdagodtunk. A Kárpát-medencei magyarság képviselőjét ellátó MÁÉRT mellett létrejött és rendszeresen ülészik a nyugati emigráció konzultatív testülete, a Diaszpóra Tanács, kutatóintézetet kapott a terület, elindult a Nemzeti Regiszter, amely információkkal látja el az anyaországról a világban élő összes magyart. Mondható, hogy a magyar állam számít a határon túli magyarokra és ők is számíthatnak a magyar államra.

„Miért kell ez a törvény?” – tette fel a kérdést Semjén Zsolt az imént említett expozéjában, s a válasza az volt: *„Egészen egyszerűen azért, mert ez következik a nemzeti szolidaritásból.”* Sokan hallhaták, és ebben a könyvben is olvashatják a véleményét, miszerint minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen valóság, olyat ad az egyetemes emberiségnek, amit csak és egyedül ő adhat, éppen ezért a vele szembeni kötelessége nemzeti sajátosságainak minél jobb kimunkálása. Ha ehhez hozzavesszük a napokban lezajlott székelyek nagy menetelését az autonómiáért és felidézzük Semjén Zsolt e témában tett megnyilatkozásait, elmondhatjuk, hogy az általa irányított nemzetpolitika kereszténydemokrata ihletettségű, benne foglaltatnak a kereszténydemokráciát meghatározó értékek.

Ez átvezet a kormányzati politikusról a pártelnökre. Semjén Zsolt a Magyar Országgyűlés egyetlen történelmi pártjának vezetője. A Kereszténydemokrata Néppárt annak a szellemi és politikai hagyománynak a folytatója, amelyik alapvetően határozta meg a mai Európát. A kereszténydemokrácia története mondható sikertörténetnek, amennyiben egyedülként nem jutott el a kiüresedésig és nem kényszerült alapvető téziseinek generáljavítására sem. Sikertörténet lehetett volna Magyarországon is, ha az ország tovább tud menni a világháború után az önnönmaga által kijelölt úton, arról nem téríti le a szovjet megszálló csapatok ernyője alatt kiépülő kommunista diktatúra.

A KDNP vállaltan világnézeti párt. Az volt alakulásakor és az ma is. Itt fontos megint egy distinkciót tenni, már csak a magyar közbeszéd erre fixálódott nagyhangú miatt is: a világnézeti párt meghatározás nem azt jelenti, hogy a saját világnézetét akarja ráerőltetni mindenkire, hanem azt, hogy koherensen képvisel egy értékrendet, nevezetesen az egyház társadalmi tanítását. A KDNP elődje, a Demokrata Néppárt vezetője Barankovics István így ír erről: *„Nagy tudatlanság és még nagyobb naivitás azt hinni vagy elhitetni akarni, hogy a keresztény politika haladásellenes és reakciós, s hogy a kereszténység közéleti szerepe és következményei egy olyan egyenlettel fejezhető ki, amelyben a másik tag a marxizmusnak vagy a liberalizmusnak pusztá tagadása. A kereszténység sem mint hit, sem mint világnézet, sem mint új együttélési rendet megtervező társadalomtudomány és kivitelező program nem csupán azt mondja meg, hogy mit nem akar, hanem lényegesen arra felel, hogy mit akar. A kereszténység az európai és világkultúra kiirthatatlan éltető lelke, amelynek*

egyik csodálatos tulajdonsága éppen az, hogy eszményei előtt – talán más oltárokon, más fogalmazásban és más szertartások kíséretében – azok is hódolnak, akik már a hitet nem hiszik.”

Ha utánagondolunk, a világnézet olyan szellemi látás, amit elvek és tapasztalatok adnak, és amihez az ember igazítja az életét, meggyőződés. Az erkölcs is a világnézet következménye, ahogyan minden, ami átfogja az életünket, a világnézetünktől függ, az irányítja lépéseinket a pénzünk felhasználásától egészen a szabadidőnk eltöltéséig. Emberi mivoltunk leglényege. Talán a tévedés nagyobb kockázata nélkül kijelenthető, világnézet nélkül nehéz elképzelni politikát, hosszú ideig létező, eredményes politikai egységet pedig biztosan nem. Akcionista formációk persze születhetnek, ideig-óráig működhetnek is, de szinte biztosan elhullanak az időben. Hogy ez mennyire így van, mi sem bizonyítja jobban, mint a mögöttünk hagyott húszegynéhány év. Míg a bal- és a jobboldalon is megszűntek pártok, addig létrejött a Fidesz és a KDNP szövetsége, amelyben a Kereszténydemokrata Néppárt adja azt a világnézeti talapzatot, amelyen a kormányzati döntések megszületnek.

Posztmodern korban élünk, vannak, akik állítják, hogy a posztmodern utániban. Ha szétnézünk, azt láthatjuk, e kor egyik jellemző vonása az elköteleződéstől való irtózás. Mintha nem lenne semmi igaz, nem lenne semmi hihető, nem lenne semmi biztos, nem lehetne semmiről kijelenteni semmit érvényesen. Éppen ezért korunk tétovának tűnik, olyan, mint az az ember, aki fél lábon ugrál, nem tudván, hová is lépjen. Ha Semjén Zsolt pályáját nézzük, róla elmondható, régen elkötelezte magát a keresztény po-

litika mellett. Ez irányítja őt a nemzetegyesítés munkájában, ez irányította akkor is, amikor egyházügyi államtitkárként elérte, hogy Szent Istvánt a bizánci ortodox egyház is felvette szentjei sorába. Lehet őt szeretni vagy nem szeretni, egy biztosan nem állítható róla, hogy ne lenne meggyőződve arról, merre is akar menni, s hogy az idő két különböző pontján általa mondottakban lényeges eltérések lennének. Ehhez nyilván támaszt és erőt ad az abbéli hit, hogy a teremtett világban rend van, olyan rend, amelyet nem ír felül semmiféle kordivat, nem csorbít butaság és hangoskodás, nem ér fel hozzá a gúny és a kisserűség.

Ez a könyv közös történetünk egy darabja. Bő három év van benne mindannyiunk életéből, s habár a kor sugallata, hogy alig van valami, aminek súlya lenne, jó, ha tudjuk, van neki. Amiképp annak is, ki nek adjuk oda a következő négyet.

I. Nemzetpolitika

NEMZETPOLITIKA

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Barátaim!

Minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen olyan sajátos értékgazdagság, amit csak és kizárólag az adott nemzet adhat az egyetemes emberiségnek. A francia a franciaságát, a német a németiségét, a lengyel a lengyeliségét és a magyar a magyarságát. Ezért minden nemzetnek – éppen az egyetemes emberiséggel szembeni – elsődleges kötelessége, hogy a saját kultúráját, örökségét, gazdagságát kimunkálja, fölmutassa, és az egész emberiség számára elérhetővé tegye. Ahogyan Szabó Dezső fogalmazott: a nemzet az emberiség termőformája.

Ebben a tekintetben két tévedéssel kell szembenéznünk. Az egyiket internacionalista vagy kozmopolita tévedésnek lehet nevezni, ez az a felfogás, amely tagadja, hogy a nemzet érték. Úgy tekint rá, mint a múltból itt maradt relikviára, vagy valamiféle provincializmusra, amivel szemben a modern „européer Embernek” már nincs nemzeti kötöttsége. Nem tudom az emberiség nagyobb megszegényesülését elképzelni, mint ha a francia nem lenne francia, a német német, a lengyel lengyel és a magyar magyar. Ez a kozmopolita felfogás nem az ember kiteljesítése, hanem mintegy antropológiai megcsonkítása. Az internacionalizmus pedig – az osztályideológia téveszméjében – kifejezetten ellenségesen viszonyul a nemzethez. (Nagyon pontos a magyar nyelv: inter-nacionalizmus, nemzet-közi vagyis nem a nemzetek közös-

sége, hanem a nemzetek közötti lét, ami egyfajta vákuum-lét, hiány-lét.)

A másik tévedést nevezzük sovinizmusnak, ami egy nemzet életjoga alapján tagadja más nemzetek létezéshez való jogát. A keresztény felfogás nemzetben gondolkodik, minden nemzetet értéknek tekint, és azt tanítja, hogy minden nemzetnek joga van a létezéshez, sőt minden nemzetnek éppen az egyetemes emberiség iránti elsődleges kötelessége, hogy a saját értékgazdagságát kibontakoztassa, és az egyetemes emberiség számára elérhetővé tegye.

Keresztény szempontból – ezek között a falak között megkockáztathatom azt a megállapítást, hogy – ahogy van *állapotbeli kötelessége* az embernek a saját családjával szemben, a rokonaival szemben, szélesebb értelemben ugyanilyen állapotbeli kötelességünk van saját nemzetünkkel szemben is. Mégpedig azért, mert Isten az égi haza mellett földi hazát is adott nekünk. Ezért valamiképpen az égi hazához is hűtlen az, aki a földi hazájának sorskérdései elől dezertál.

Miután ezt így átgondoltuk mintegy filozófiai szempontból, akkor föl kell tennünk azt a kérdést, hogy voltaképpen mi az értelme az államnak? Mi végre van az állam? Mi végre van a magyar állam? Nyilvánvaló, hogy nem pusztán azért, hogy a lakó-címkarttyákat kiállítsa, és az utakat megkátyúzza. Persze ez is feladata, de azért ennél lényegibb célja is van az államnak, mivel az állam végeredményben nemcsak közigazgatási szolgáltató, hanem a nemzet közjogi és – legszélesebb értelemben vett – politikai önkifejezése. Ezért *a magyar állam értelme és célja az, hogy a magyar emberek életminősége javuljon és a magyar nemzet fönmaradjon.*

Ahhoz, hogy a magyar nemzet fönmaradhasson, tudatosítani kell magunkban, hogy a magyar nemzet – történelmi okokból kifolyólag – egy sajátos nemzet: a magyar nemzet leginkább egy háromlábú székhez hasonlítható, aminek az egyik lába az anyaországi magyarság, másik lába a Kárpát-medencei magyarság, és a harmadik lába a diaszpóra magyarsága. Akármelyik láb kiesik vagy eltörik, akkor maga a szék fog felborulni. Tehát a magyarság csak akkor tartható meg, ha az egyetemes magyarság megtartható, és csak akkor tartható meg az egyetemes magyarság, ha mind a magyarországi, mind a Kárpát-medencei, mind pedig a diaszpóra – a nagyvilágba szét-szóródott magyarság – megmarad.

A nemzetpolitika – tágabb értelemben – szinte mindent felölel, és természetesen a szakpolitikák a nemzetpolitikára irányulnak, hiszen minden szakpolitikának a saját területén az a célja, hogy a magyar nemzet fennmaradjon. De ha szűkebb értelemben vesszük a nemzetpolitikát, akkor ennek két alapvető eleme van: az egyik, hogy akkor tudunk erős nemzetpolitikát folytatni, ha van egy erős Magyarország. Ennek a kifejtése most nyilvánvalóan meghaladná a ma esti időnket. Ezért most egy másik, a szó szorosabb értelmében vett nemzetpolitikáról fogok beszélni.

A fundamentum természetesen az új Alaptörvény: *„Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeik fennmaradását és fejlődését, támogatja magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket, egyéni és közösségi jogaik érvényesítését, közösségi ön-*

kormányzataik létrehozását, a szülőföldükön való boldogulásukat, valamint előmozdítja együttműködésüket egymással és Magyarországgal.”

Ugyanígy régi adósságot törlesztettünk a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényre, amit Kövér Lászlóval nyújtottunk be, és ami szembenéz Trianon katasztrófájával: *„Mi, a Magyar Köztársaság Országgyűlésének tagjai, azok, akik hiszünk abban, hogy Isten a történelem ura, s azok, akik a történelem menetét más forrásból igyekszünk megérteni, hazánkért és a magyar nemzet egészéért, az Alkotmányban rögzített felelősségünk jegyében, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátumra emlékezve (...) a következő törvényt alkotjuk: (...) A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melyek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme. Ebből kiindulva az Országgyűlés megerősíti Magyarország elkötelezettségét a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi autonómia különböző formáira irányuló természetes igényének támogatására. (...) Az Országgyűlés június 4-ét, az 1920. évi trianoni békediktátum napját a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánítja.”*

Ezt tekinthetjük tehát nemzetpolitikánk alapvetésének, és erre épül az elmúlt években megvalósított konkrét nemzetpolitika.

Ennek a legfontosabb pontja az állampolgárság kiterjesztése minden magyarra. Miért? Először is azért, mert szembe kell néznünk azzal, hogy az elszakított területek és az emigráció tekintetében fölgyorsult az asszimiláció. Az asszimiláció fenyegetésével szemben a hagyományos támogatási formák szükségesek, de nem elégségesek. Ehhez egy nagyon erős impulzus kell. Olyan erős impulzus, amely képes megállítani, sőt megfordítani az asszimilációt. Ez a nagyon erős impulzus pedig az állampolgárság megadása minden magyarnak, bárhol él a világon. Ez a nemzet közjogi egyesítése, hogy *nemzettársaink honfitársaink lehessenek!*

Még meg sem alakult az új kormány, a kétharmados többség birtokában a Parlament azonnal elfogadta Orván Viktorral írt törvényjavaslatunkat az állampolgárság kiterjesztéséről. Két okból is azonnal meg kellett ezt tennünk: Az egyik az, hogy ezzel nyilvánítottuk, hogy folytatjuk Szent István országépítő nagy művét. Voltaképpen a Szent István-i állam a magyar nemzet közjogi egyesítését jelentette, és ez a magyar alkotmányosság, mint egy acélabroncs akkor is egyben tartotta a magyar nemzetet, amikor a történelem viharai egyébként szétszakították volna. Gondoljunk a nemzet Szent Koronához való kötődésére. Ez a Szent István-i mű folytatása, és a lehetséges válasz Trianonra. Azt is meg kell mondanom, hogy erkölcsi kötelességünk is volt, hogy – annyira, amennyire ez egyáltalán lehetséges –, az első adandó alkalommal megpróbáljuk lemosni ama 2004. december 5-ei gyurcsányi nemzetárulás szégyenét. Számtalan érvet lehet felhozni az állampolgárság megadása mellett, de most csak egyet mondok: a külhoni magyar és külhoni magyar közötti diszkrimináció megszüntetését. Gondoljunk például az

ausztriai magyarságra. Hogy van az, hogy azok a magyarok, akik mondjuk a Kádár-rendszer idején emigráltak Bécsbe, minden további nélkül visszakaphatták a magyar állampolgárságot igazoló útlevelet, de azok az őshonos lajtabánsági, burgenlandi magyarok, akik a falujukat sem hagyták el, azok meg nem lehetnek magyar állampolgárok?

Nézzék, én soha nem szoktam személyes, családi dolgokat mondani, mert tényleg el kell választani a személyes, családi szférát, és a politikai szférát. De ebben az esetben hadd tegyek egy kivételt. Az én egyetlen testvérbátyám valamikor a hetvenes években disszidált Svédországba, ott politikai menedékjogot, majd annak rendje s módja szerint svéd állampolgárságot kapott. A rendszerváltoztatás után besétált a stockholmi magyar nagykövetségre, azzal, hogy ő Semjén György, és kéri a magyar útlevelét. Azt mondták neki, hogy Semjén úr, Isten hozta, postafordultával küldjük a magyar útlevelét. Na most, hogy van az, hogy a bátyám, aki valamikor Nyugatra disszidált, minden további nélkül megkaphatta a magyar útlevelet, miközben édesanyám erdélyi rokonsága, akik életükben a falujukat sem hagyták el, azok nem kaphatják meg a magyar állampolgárságot és útlevelet? Ezért ennek az igazságtalanságnak, ennek a diszkriminációnak a megszüntetése úgy lehetséges, hogy minden magyar, bárhol él a világban, megkaphassa a magyar állampolgárságot.

Mindenki megkaphatja a magyar állampolgárságot, akinek valamelyik őse a Magyar Királyság polgára volt, és aki – valamilyen szinten – beszél magyarul és közjogilag is a magyar nemzethez akar tartozni. Itt szeretném deklarálni, hogy az, hogy valamilyen szinten beszél magyarul, az nem azt jelenti, hogy a nyelvtudományok doktora legyen, hanem

nyilván a saját környezetében elvárható módon beszél magyarul. Más az elvárható magyar tudás például Csíkszeredán, színmagyar környezetben, mint mondjuk valahol Ausztráliában, ezer kilométerre a legközelebbi nagykövetségünktől vagy magyar szervezettől. A törvényünk támadhatatlan jogi szempontból is, mert nincs benne etnikai diszkrimináció, tehát ha pl. van egy brassói szász, aki magyar állampolgár akar lenni, sorsközösséget vállal a magyar nemzettel, és beszél a magyar nyelvünket, akkor természetesen ő sincs kizárva abból, hogy mint a Magyar Királyság polgárának leszármazottja, és mint a magyar kultúra és történelmi sorsközösség részese, megkaphassa a magyar állampolgárságot.

Örömmel jelentem, hogy Erdélyben, a Vajdaságban, és Tallintól Tokióig zajlik a honosítás, szó szerint a világ minden részén. Három hónapon belül a teljes államigazgatási adminisztrációt le tudjuk bonyolítani. 320000 kérelemnél tartunk, és 270000-en már le is tették az állampolgársági esküt, ami a kérelmek felénél egyúttal névváltoztatást is jelent, mert nem akartam azt, hogy az legyen beleírva a magyar okmányába, hogy Tiberiu Sabaŭ, született Cluj, hanem az legyen, hogy Szabó Tibor, született Kolozsvárt. Három helyen lehet az állampolgárságot intézni: a nagykövetségeken, konzulátusokon, bármelyik magyar önkormányzatnál, vagy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalban. Meg kell mondjam, hogy nem nagyon szoktam meghatódni – a politikában azért megkeményedik az ember –, de amikor az állampolgársági eskütétel van, akkor az maga a katarzis. Amikor megélhettem azt, hogy Kolozsváron Tőkés László leteszi az állampolgársági esküt előtem, vagy a Székelyföldön Kovászna, Hargita és Ma-

ros megye elnökei, Csíkszereda polgármestere és képviselőtestülete teszi le az állampolgársági esküt, vagy amikor pl. Isztambulban egy olyan néni, aki 60 éve él idegenben, és aki napok óta nem aludt, annyira izgult, hogy hogyan fogja énekelni a Himnuszt és hogy mondja az állampolgársági eskü szavait – akkor az ember megrendül.

Zárójelben szeretnék utalni arra is – miután radikális oldalról támadások értek minket e tekintetben –, hogy fél ezrelék alatt van az elutasítások száma, és a fél ezrelék több mint a fele egyáltalán nem tud magyarul és nem is akar tanulni semmit, vagy nem hajlandó a hiánypótlásnak eleget tenni, és csak egy kisebb része az, aki büntetett előélet, közbiztonsági vagy nemzetbiztonsági kockázat miatt nem kapja meg az állampolgárságot. Megjegyzem: a büntetett előélet esetén, ha jelzi, hogy politikai okból büntették, akkor azt természetesen akceptáljuk, hiszen pontosan tudjuk, hogy pl. Ceaușescu Romániájában oly sok magyar ember volt, akiket éppen magyarságuk miatt hurcoltak meg. A közbiztonsági, nemzetbiztonsági kockázatok tekintetében minimális számú az elutasítottak, de mivel pontosan átérzem, hogy egy embernek, akiről köztudott, hogy kérte az állampolgárságot és elutasításra került, milyen asszociációkkal kell szembenéznie a környezetében, ezért megígértem, hogy év végéig az összes elutasítottat még egyszer átnézzük, hogy valóban indokolt volt-e az elutasításuk. De egyszerűen az a normális önvédelmünk, hogy ügynököknek és szélsőséges őrülteknek nem adunk állampolgárságot!

Megjegyzem, a magyar nemzetpolitikának két balasztja, tehertétele van, kétfelől támadják: egyfelől a nemzetietlen, önfeladó gyurcsányi szocialisták, más-

felől pedig a felelőtlenül handabandázó szélsőjobb. Amint a XX. században a nemzet létét fenyegető két manifeszt hazaárulás volt: Szálasi nyilasai és Rákosi kommunistái.

Minden szakértő azt mondta a ciklus kezdetén, hogy 250000-nél több új állampolgárságot államigazgatásilag nem lehet lebonyolítani – pedig névváltoztatásról akkor még szó sem volt. Én a miniszterelnöknek akkor azt ígértem, hogy meglesz a félmillió, most biztosra mondhatom Önöknek, hogy a ciklus végére meglesz a félmillió új, esküt tett magyar állampolgár! Akiknek a gyereük, az unokájuk, az ükunokájuk is magyar állampolgár lesz. Ezért ez maga a történelem!

És nincs A és B kategóriájú magyar állampolgár. Nincs olyan, hogy magyarországi magyar állampolgár és külföldi magyar állampolgár.

A helyzet az, hogy 2009-ben a szocialistákkal alkudoztam, mert úgy tűnt, hogy mégiscsak elfogadnak egy állampolgársági törvényt, mivel ők is érezték, hogy Gyurcsánnyal a homlokuk közepére beleégették a nemzetárulás bélyegét, amiből próbáltak volna már szabadulni. A színpalak mögött volt egy tárgyalás, és be is nyújtottam Németh Zsolt képviselő úrral egy állampolgársági javaslatot, de ezt a szocialisták csak akkor fogadták volna el, ha beleme gyünk abba, hogy legyen magyarországi magyar állampolgár és külföldi magyar állampolgár. A külföldi magyar állampolgároknak persze csak korlátozott jogaik lettek volna, választójoguk például nem. Mivel ezt a magyarságon belüli megkülönböztetést – részleges jogfosztást – nem tudtam és nem is akartam elfogadni, inkább visszavontam az egész javaslatot azzal, hogy ha nem megy, nem megy; megvárjuk a

választást, aztán a választások után majd alkotunk egy olyan törvényt, ami szívünk szerint való. A Kárpát-medencei magyarság és az emigráció magyarsága nem valami kvázi állampolgárságot vár, mert nem kvázi magyar, hanem ugyanolyan magyar állampolgárságot, mint ami nekünk van. Egy magyar nemzet van, egy magyar állampolgársággal!

Most elmondom Önöknek, hogy mikor az állampolgársági törvényt írtuk, akkor alapvetően a román állampolgársági törvényt vettük alapul. Miért? Először is azért, mert kitűnő a román állampolgársági törvény. Másodszor: ha Románia kiterjesztheti a román állampolgárságot a Moldáv Köztársaság területén élő románokra, akkor mi is kiterjeszthetjük a magyar állampolgárságot az erdélyi magyarokra, és egy szót nem szólhatnak. Harmadszor: ha Románia tömegesen adhat román állampolgárságot az EU-n kívül élő románoknak – például Moldáviában –, akkor az Unió egy szót se szólhat, ha mi ugyanezt tesszük azzal a maroknyi kárpátaljai magyarral. Tanulságos dolog volt, amikor bizonyos európai uniós figurák nekünk estek, hogy az Európai Uniót kívülieknek adunk magyar – és ezzel uniós – állampolgárságot. Én meg azt mondtam neki, hogy drága főbiztos úr, milyen tárgyalásokat folytatott Bukarestben? Mert ugye nem akarja azt mondani, hogy a maroknyi kárpátaljai magyar miatt idejön, miközben Románia tömegével adja ki az EU-s román útlevéleket Moldávia területén? Úgyhogy mielőtt idejön, először talán menjen el Bukarestbe, de előtte még menjen el Madridba, akik tömegével adják ki a spanyol állampolgárságot a dél-amerikaiaknak. És van még egy szempont – aki kicsit is ismeri a román viszonyokat, pontosan érteni fogja, amit mondok.

Tehát Besszarábiában nem sok olyan román van, aki papírt tudna mutatni arról, hogy mondjuk a nagyapja a Román Királyság polgára volt. Ezért a románoknak olyan lazán kellett megfogalmazniuk a törvényt, ami vélelmezhetővé teszi a román állampolgártól való származást. Ami jó a románoknak Besszarábiára, az nekünk is jó a csángókra. Hiszen a csángók – mivel a Kárpátokon kívül voltak – se nagyon tudnának papírt mutatni arról, hogy az őseik a Magyar Királyság polgárai voltak. Tehát ez az üdvösen laza megfogalmazás lehetővé teszi, hogy csángó testvéreinkre is ki tudjuk terjeszteni a magyar állampolgárságot.

Ahol probléma van a magyar állampolgárság felvételével, az Szlovákia. Felvidéki magyarjainknak azt tudom ajánlani – amiről persze tudom, hogy nem elegáns és nem heroikus, de praktikus, és az adott körülmények között a járható út, és hogy ez ilyen, erről nem ők, és nem mi tehetünk, hanem a szlovák kormány –, hogy jöjjenek át bármelyik magyarországi önkormányzathoz, adják be az iratokat, és itt meg is kapják az állampolgárságot és az útlevelet. És Magyarország se Szlovákiának, se bármely más országnak semmiféle állampolgársági adatot nem ad ki.

A szlovák álláspont elfogadhatatlan. Hiszen számomra természetes, hogy mondjuk egy pilisi szlovák magyar állampolgárként, ha szlovák identitása van, akkor vegye föl a szlovák állampolgárságot: Isten éltesse! Egy gyulai illetőségű magyar állampolgárságú román, ha román identitása van, vegye föl a román állampolgárságot: Isten éltesse! Én nem gondolom, hogy ez bármilyen módon veszélyeztetné Magyarországot vagy a magyar nemzeti érdekeket. De

ahogy természetesnek tekintem, hogy egy magyarországi román, egy magyarországi szlovák fölvegye a magyar állampolgársága mellett a saját nemzetisége szerinti állampolgárságot, ugyanúgy elvárom azt, hogy Szlovákia se akadályozza, hogy a felvidéki magyarok felvehessék a magyar állampolgárságot a szlovák mellé. Megjegyzem egyébként, hogy Szlovákia is nagyjából olyan állampolgársági törvényt csinált, mint a magyar állampolgársági törvény. Egy percet sem kellett Szlovákiában lakniuk a világban bárhol élő szlovákoknak, hogy megkaphassák a szlovák állampolgárságot. Sőt, Szlovákia kampányt folytatott most a választásokon, hogy a Magyarországon élő szlovák kettős állampolgárok szavazzanak a szlovákiai választásokon. Erre azt mondom, hogy helyes, és Isten éltesse őket! De elfogadhatatlan, hogy a mi esetünkben ezt megpróbálják megakadályozni. Ráadásul a szlovák törvény abszurditását mutatja, hogy teljesen ellentétes a szlovák alkotmánnyal is, hiszen a szlovák alkotmány maga kimondja, hogy akarata ellenére senki sem fosztható meg szlovák állampolgárságától. Az a kétszáz ügy, ami ilyen állampolgársági megfosztás volt, abból mindössze huszonvalahány volt magyar.

A 90% olyan echte szlovák, akinek semmi köze sincs a magyar ügghöz, csak egyszerűen szlovák állampolgárként megkapta a cseh, amerikai, izraeli stb. állampolgárságot. Tiszta őrültség egy ország számára, hogy elveszítse ezeket az állampolgárait. Előbb-utóbb meg fogunk állapodni Szlovákiával, mégpedig azért, mert ez a lehetetlen állampolgársági törvényük nemcsak az egyetemes emberi jogokkal ellentétes, nemcsak az EU alapértékeivel ellentétes, nemcsak a szlovák alkotmánnyal ellentétes,

hanem egész egyszerűen a szlovák emberek épeszű érdekeivel is ellentétes!

Ukrajnában is probléma van az állampolgársággal, de azt látnunk kell, hogy Ukrajnában nem a kárpátaljai magyarok miatt van ez a probléma, nem is a Kárpátalján élő románok, szlovákok és lengyelek miatt, akik szintén megadják az állampolgárságot az ottani nemzetrészeiknek. Az ukránok félelme a Dnyeperen túl a Krímben, Donyeckben élő mintegy húszmillió oroszról van. Itt a helyzet – ha nem is megoldása, de kezelése – az, hogy vannak olyan dolgok a politikában, amelyeket nem formálisan, hanem informálisan lehet csak intézni. Amikor az SZBU (az ukrán titkosszolgálat) elkezdte végzárni azokat a magyarokat, akikről feltételezték, hogy fölvtették a magyar állampolgárságot, akkor informális csatornákon megtettem a szükséges lépéseket, és le is állították ezeket az SZBU-sokat, akik megpróbálták megfélemlíteni a magyarokat. Reálisan ez most a maximum, amit Ukrajnával el lehet érni. Ez is persze egy végtelenített húzd meg, ereszd meg meccs lesz, de a lényeg, hogy a kárpátaljai magyarok fölvegyék a magyar állampolgárságot, és ezáltal magyar és – ebből következően – európai útlevéllal már jöhetnek Magyarországra, és kijuthatnak Európába. Ez tehát a kárpátaljai magyarságnak nemcsak érzelmileg-lelkileg fontos, hanem szó szerint egzisztenciálisan is.

Mindenesetre felállítottuk a Nemzeti Jogvédő Hivatalt, amely intézményes formában biztosít védelmet minden magyarnak, akit a magyarsága miatt ért sérelem. Megható volt, ahogy ügyvédi irodák jelentkeztek, hogy hazafiúi lelkesedésből, grátisz vállalják a sérelmet szenvedett magyarok jogi védelmét.

Ars poeticánk, hogy emberi jogokon nyugvó nemzeti érdekeinket soha többé nem rendeljük alá más országok belpolitikájának, soha többet nem rendeljük alá más országok érdekeinek, és soha nem rendeljük alá mások szempontjainak.

Az állampolgárság megéléséhez két dolog szükséges. Az egyik az útlevel, a másik pedig a szavazati jog. A külhoni magyarság tekintetében a listás szavazás lehetséges, hiszen nyilvánvaló, hogy Pécssett az szavazhat, aki Pécssett lakik. Aki Győrött lakik vagy Szegeden, az nyilván nem szavazhat Pécsen. Hasonlóképpen, mint aki Pozsonyban vagy Sepsiszentgyörgyön lakik, az se szavazhat a pécsi választókerületben. Tehát Magyarország területén van 106 választókerület, itt nyilván az szavazhat, aki valamelyik választókerületben lakik. Az egész világ magyarsága pedig szavazhat a pártlistákra, függetlenül attól, hogy a világ melyik sarkában él. A külhoniak esetében lehetővé tesszük, hogy levélben is szavazhatnak. Először kap egy levelet, amiben megkérdezzük, hogy regisztrálja-e magát szavazóként, és semmi mást nem kell tennie, csak visszaküldi a levelet, beikszelve, hogy regisztrálja magát szavazóként. Ez után, mint szavazópolgár, fog kapni egy borítékot, melyben benne van a szavazócédulája, beikszeli, hogy melyik pártra szavaz, és visszaküldi úgy, hogy egyszerűen bedobja a postaládába. Megteheti persze, hogy beviszi a konzulátusra, vagy áthozza Magyarországra, és itt dobja be a postaládába. A lényeg, hogy a külhoni magyarságnak nem kell bemenni a konzulátusra vagy a nagykövetségre ahhoz, hogy leadja a szavazatát. Mégpedig azért nem, mert nem elvárható, hogy mondjuk az Egyesült Államokban ezer kilométert utazzon ahhoz, hogy a konzulátuson személyesen szavazzon.

Szeretném jelezni, hogy minden rajta van a www.allampolgarsag.gov.hu című honlapon, ami az állampolgárság felvételéhez szükséges. Óriási a látogatottsága.

A konkrét támogatások tekintetében létrehoztuk a Bethlen Gábor Alapot, ami átlátható és elszámoltatható, és a támogatások egy helyen vannak összefogva. Megjegyzem, ez azért is szükséges volt, mert amikor átvettük a kormányzást, akkor zsákokba voltak ledarálva az eltüntetésre szánt akták, tehát az a helyes, ha átlátható, számon kérhető egy alapba összefogott támogatáspolitikát folyik a Magyar Állandó Értekezlet iránymutatása alapján. Különbösen a határon túli programokra, iskolákra, egyetemekre, pályázatokra, magyar szervezetek támogatására soha annyi pénz nem volt, mint most, jóval több mint 15 milliárd forint, csak ebben az évben. Létrehoztuk a MÁÉRT döntésének megfelelően a nemzeti jelentőségű intézmények listáját, nekik nem kell pályázni évről évre a támogatásokra, hanem normatív alapon, a tervezhető és kiszámítható működés végett megkapják a pénzt.

Beindítottuk a Határtalanul! programot, ennek a célja, hogy minden magyarországi diák – intézményes formában – legyen határon túli magyar közösségnél. És ne csak a magyarországiak menjenek Erdélybe, vagy az erdélyiek Magyarországra, hanem például a délvidékiek menjenek Kárpátaljára és fordítva. Itt olyan barátságok, szerelmek szövődnek, amelyek semmi mással nem pótolhatók. Ahol ilyen személyes, sokszor családi kapcsolatok szövődnek, ott egy erdélyi magyart soha többé nem fognak lerománózni. Ez is annak az eszköze, hogy a Kárpát-medencét be tudjuk lakni.

Nagyon fontos, hogy az oktatási-nevelési támogatást minden olyan külhoni gyerek számára biztosítjuk, aki magyar iskolába vagy óvodába jár. Immár több mint 250000 ilyen magyar gyerek van, aki így 20000 Ft-ot kap évente a magyar államtól, és amit a Felvidéken adományokból még kiegészít a Rákóczi Szövetség.

Fundamentum az autonómia soha fel nem adása, mert az autonómia a Kárpát-medencei magyarság megmaradásának egyedüli garanciája. A tömbmagyarságnak területi autonómia, a szóránymagyarságnak kulturális autonómia. A magyarság soha nem követelt olyant, amire ne lenne számos példa Európában. Nem vagyunk kevesebbek semmilyen más nemzetnél. Ha nekik lehet, nekünk is lehet. Nemzeti hitvallásként kell vallanunk, hogy *minden tett, ami az autonómia felé vezet nemzetmentő, és minden tett árulás, ami ellene.*

A határon túli politikában az etnikai alapú magyar pártok mellett állunk ki. Mégpedig azért, mert az *etnikai alapú magyar pártoknál a magyar mivolt nem járulékos jegy, hanem a lényegadó karakter.* Ha a határokon túl földelnánk az etnikai alapú magyar pártokat, akkor létrejönnek előbb vegyes pártok, majd olyan, a többségi nemzethez tartozó pártok, amelyekben van egy magyar tagozat, majd a végén lesznek szlovák, román, szerb pártok, amikben lesz néhány magyar... Ez az asszimiláció kioldozása. Ezért elvi alapon ragaszkodunk az etnikai alapú magyar pártokhoz és szervezetekhez, és kizárólag azokat hívjuk a MÁÉRT-ba, a státútumnak megfelelően. Természetesen készek vagyunk más típusú kapcsolatra vegyes pártokkal is, sőt ha szlovák, román vagy szerb pártban van néhány magyar, persze azokkal is

szóba állunk. De lényegileg más természetűek az olyan pártok, amelyek önmagukat etnikai alapú magyar pártként határozzák meg. Ők a mi első számú szövetségeseink! Persze a magyar etnikai alapot feladó pártoknak vannak magyar szavazói, sőt magyar nyelvű sajtója is lehet, de szomorúan fel kell hívnom rá a figyelmet, hogy nem minden magyar, ami magyar nyelven van...

Erdélyben minden magyar politikai szervezet etnikai alapúnak határozza meg önmagát, ezért itt különösen is hangsúlyozom, hogy nekünk egyformán fontos minden magyar, függetlenül attól, hogy mi a pártzimpátiája. Erdélyben létfontosságú szem előtt tartani Szent Pál Galatáknak írt levelében lévő figyelmeztetését: *„De ha marjátok és rágjátok, vigyázzatok, nehogy felfaljátok egymást!”* Egy kisebbségi pártnak – bizonyos mértékű – politikai lavírozás – legitim. Mégpedig azért, mert az elért eredményeket valahogy meg kell védeni, akárhogy is alakulnak a kormányalakítási lehetőségek. Ha egy párt sokáig nincs kormányon, és nem is hihető róla, hogy kormányra kerül, akkor bizony egyre nagyobb a kísértés – például a polgármesterek részéről –, hogy a többségi pártoknál próbáljanak forrásokhoz jutni. Magyarország és Románia viszonyának szempontjából sem mindegy, hogy hogyan alakulnak a dolgok a bukaresti parlamentben. Történelmi felelőssége van a magyar választók akaratóból meghatározó szerephez jutott magyar pártnak, hogy a mindenkori körülmények között úgy befolyásolja az adott utódállam politikáját, hogy megakadályozza a „kisantant” összeállását ellenünk. Mert nemcsak magukért felelősek, hanem az egész magyarságért.

Délvidéken a Magyar Nemzeti Tanács és a Vajdasági Magyar Szövetség révén a kulturális autonómia

a megvalósulás stádiumában van. Ezért volt megdöbbenő, amikor – a korábbi megállapodást felrúgva –, a szerb parlament olyan törvényt fogadott el, amely a délvidéki magyarságot a II. világháború idején „megszálló erőknél” bélyegezte, és a kollektív bűnösség alapján kizárta a vagyon-visszaszármaztatás és kárpótlás lehetőségéből. Ekkor nem volt más választásom, mint Szabadkán bejelentettem, ha Szerbia a kollektív bűnösséget és a vagyon-visszaszármaztatásból való kizárást nem vonja vissza, megvétőzzük Szerbia EU-s tagságát. Óriási felhördülés volt, de van olyan pillanat, amikor nincs hova hátrálni. Ha elfogadjuk azt, hogy mi kollektív bűnösök vagyunk, és elfogadjuk azt, hogy háborús bűnösöknek lehet bélyegezni a magyarságot a karon ülő csecsemőtől a százéves aggastyánig, akkor megérdemeljük a sorsunkat. Tanulságos megemlíteni, hogy a belgrádi szavazásnál, amikor a magyarok kollektív bűnösségének kimondása és a vagyon-visszaszármaztatásból való kizárása volt, a többségi szerb pártokban lévő magyar származású képviselők ellenünk szavaztak. Ez mutatja azt, hogy ha nem etnikai magyar pártban vannak, akkor nagy a veszélye, hogy nem a magyar nemzeti érdekeket képviselik, hanem a többségi párt politikáját.

Mindenesetre a vétó bejelentése hatott: a törvényt megváltoztatták, így a magyarok kollektív bűnösségét és jogfosztását visszavonták, és megnyílt a vagyon-visszaszármaztatás lehetősége. Mi készek vagyunk segíteni Szerbia uniós integrációját, ami a délvidéki magyarság érdeke is – mert persze, van a magyar útlevél, amely EU-s útlevelel, de azért más az, ha nemcsak személyében, de szülőföldje révén is az Unióhoz tartozik –, de mindennek feltétele, hogy a magyarság szempontjai és jogai érvényesítve le-

gyenek. Nincs kettős mérce. Sem történelmi, sem aktuális ügyekben. Mert nem lehet megkerülni, halhatlanra venni a délvidéki vérengzést, negyvenezer ártatlan magyar legyilkolását! Különben Srebrenica után a szerbeknek nem szabadna ebből történelmi presztízskérdést csinálniuk! Nézzék, énnekem semmilyen problémát nem jelent, hogy ama „hideg napok” idején való magyar bűnökért bocsánatot kérjek és fejet hajtsak az ártatlan áldozatok előtt, de ugyanezt elvárjuk a szerbek részéről is, hogy kérjenek bocsánatot, és hajtsanak fejet az ártatlan magyar áldozatok előtt.* Ahhoz, hogy a szerb–magyar történelmi megbékélés valóban megtörténhessen, múlhatatlanul szükséges a délvidéki áldozatok előtti főhajítás, bocsánatkérés, és utódaiknak a kárpótlás.

A világ magyarságáért létrehoztuk a Diaszpóra Tanácsot. Mert be kell látnunk, hogy a nyugati magyarság szempontjai mindig egy kicsit elsikkadtak, hiszen amikor az a kérdés, hogy Romániában kormányon vagyunk-e, Szlovákiában bent vagyunk-e a parlamentben, mi történik a vagyon-visszaszármaztatás és az uniós csatlakozás ügyében Szerbiában, akkor bizony nehéz fölállni, és azt mondani, hogy igen-igen, de mi van a clevelandi cserkészekkel? Ennek orvoslására alapítottuk a Diaszpóra Tanácsot, ami kifejezetten a nyugati magyarság szempontjait képviseli. *A magyar nemzet: világnemzet.* Nincs olyan

* Mindez végül is megtörtént 2013. június 26-án Csúrogon, ahol Tomislav Nikolić szerb elnök fejet hajtott, bocsánatot kért, és Áder Jánossal megkoszorúzták a II. világháborúban életüket vesztett magyar áldozatok emlékművét is.

része a világnak, ahol ne lennének magyarok. Természetesen ott vannak a MÁÉRT-en, de külön van a Diaszpóra Tanács, és ehhez kapcsolódva a Friends of Hungary, Vizi E. Szilveszter professzor úr vezetésével. Megindítottuk a Duna tévé egy speciális csatornáját, olyan időben való sugárzással, hogy a földgolyó másik oldalán, Ausztráliában, Dél-Amerikában is tudják nézni. És olyan tartalommal, ami az emigráció magyarságát érdekli.

Most építjük fel, hogy nagyobb létszámban küldünk fiatalokat a magyar emigráció közösségeihez, akik felveszik velük a kapcsolatot, magyarórákat tartanak, magyar népdalokat tanítanak, és mintegy társadalmi konzulként segítik a magyar állampolgárság megállapítását. Nagyon sokan élnek a nagyvilágban olyan magyarok, akiknek az ősei magyar állampolgárok voltak, tehát ők is magyar állampolgárok, csak nincs róla papírjuk, sok esetben nem is tudják, hogy magyar állampolgárok. Tehát ezért fontos az identitást fölszítani bennük. Őket nem kell honosítani, hiszen magyar állampolgárok, csak a papírokat és az útlevelet kell kiállítani. Abszurd probléma volt korábban, hogy ha lejárt az útlevél, akkor az egész procedúrát – az állampolgárság megállapítását – előlről kellett kezdeni, mert azt kellett bizonyítani, hogy időközben nem mondott-e le a magyar állampolgárságról. Ezért megcsináltuk a '30-as évekre visszamenőleg, amióta csak van akta, földolgoztuk az összes állampolgársági ügyet, és 2013 elejétől a konzulátusokon egy gombnyomással hozzáférnek az adatokhoz, és azonnal tudják intézni a papírok kiadását.

A napokban beindítottuk a Juliánusz programot, hogy összegyűjtsük, dokumentáljuk és bemutassuk örökségünket. A világ magyarsága minden szerve-

zetének segítségét kérjük, hogy minél teljesebb körű gyűjtemény készülhessen a magyar közösségek tárgyi örökségéből, pl. épületek, műtárgyak, könyv- és levéltárak.

Felépítettük az interneten a Nemzeti Regisztert (www.nemzetiregiszter.hu), aminek két értelme van: egyfelől megerősíti a magyar identitást, másfelől nyomásgyakorlásra képes, ha a magyarság valamely részét sérelem éri, legyen az a szlovákiai nyelvtörvény, vagy a kárpátaljai magyarok zaklatása, a Vereckei emlékmű sorozatos meggyalázása. Vagy amikor Magyarország ellen ez a hisztérikus támadássorozat volt, akkor látszott a jelentősége! A legszerencsésebb és legerősebb Magyarország melletti kiállásokat elérhetővé tettük, ami muníciót adott a világ magyarságának. Nagyszerű volt látni, ahogy a világ magyarságának az önvédelmi reflexei működésbe lendültek. Óriási dolog, hogy az interneten keresztül pillanatok alatt el tudjuk érni a világ magyarságát, és mintegy világméretű mozgósítást tudunk működtetni. A Nemzeti Regiszter lényege, hogy személy szerint, perszónálisan minden magyart el tudunk érni. A szervezeteket is, de minden magyart, aki megadja az e-mail címét. Ez oda-vissza való kapcsolat. A regiszteren három dolog van: minden héten kap egy rövid üzenetet, ami az egyetemes magyarság legfontosabb híreiről tájékoztatja, és pár perc alatt átnézhető. Ezen kívül benne van a magyar közigazgatás, tehát ha mondjuk egyetemi tanulmányok érdeklik Magyarországon, akkor meg tudja nézni pillanatok alatt, hogy mi ennek az útja-módja. Ha kérdése van, akkor elküldi, és mi továbbítjuk az adott magyar államigazgatási szervhez, aki megválaszolja és visszaküldjük a választ. És ami talán a legfontosabb része: lehetővé teszi minden

magyar szervezetnek a bemutatkozást. Ezen keresztül például a kanadai néptáncosok közvetlen kapcsolatba léphetnek a gyergyószentmiklósi néptáncosokkal.

A néptáncos a néptáncossal, a cserkész a cserkésszel. Tehát az egész magyar világot érdeklődési kör szerint átszövő hálózatot ad, ami megtartó erőt jelent. Mi már csak katalizátorok vagyunk ezekben az ügyekben; a lényeg, hogy a regiszteren keresztül a világ magyarsága érdeklődési köre alapján megtalálhatja egymást. A Nemzeti Regiszterhez kapcsolódik Facebook is – ami engem is meglepett, hogy mennyire sikeres.

De szembe kell néznünk azzal, hogy az emigráció többedik nemzedékétől aligha várható el reálisan, hogy úgy beszéljen magyarul, mint aki magyar környezetben él. Akit lehet, meg kell tartani a magyar nyelvben. Ezért nagyon fontosak a magyar egyházközségek, a magyar cserkészlet, ezért küldünk ki magyartanárokat – de szembe kell néznünk azzal, hogy az emigráció harmadik, negyedik, ötödik nemzedéke nagyrészt nem tartható meg a beszélt magyar nyelviségben, viszont a magyar nemzet őket sem veszítheti el! Ezért hoztuk létre ugyanezt a regisztert angolul is (www.hungarianregister.com). Párhuzamosan, egymás mellett: az egyikén minden magyarul, a másikon minden angolul van. A jövőben a nyugati magyarság szervezeteiben a magyar nyelvű szekció mellett lennie kell angol nyelvű szekciónak is, az emigráció többedik nemzedéke számára, akik már nem fognak megtanulni magyarul, de a magyar nemzethez akarnak kötődni. Amint a lengyeleknél lehet látni, hogy pár szót beszél már csak lengyelül, de kőkemény lengyel öntudata van, és amikor len-

gyel ügyről van szó, akkor mozgósíthatók a lengyel nemzeti célokért. Tehát *a diaszpórában akit lehet, meg kell tartani a magyar nyelviségben, de akit már nem, azt is meg kell tartani a magyarságban!*

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az általam irányított nemzetpolitika lényege, hogy Magyarország felelős a nemzetrészekért. Ám a nemzetrészek is felelősek önmagukért, egymásért és Magyarorszáért, végeredményben az egyetemes magyarságért. Tehát tudják és tudatosítsák: számíthatnak ránk, és mi is számítunk rájuk. Számítunk minden magyarra!

(Elhangzott a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, a Szent István Társulat „Társulati esték” előadássorozata keretében 2012. szeptember 24-én)

KÖKEMÉNY ÜZENET BELGRÁDNAK

Amíg a nemrég elfogadott szerb kárpótlási törvény hatályban van, nem csak Szerbia uniós tagságát, hanem a tagjelölti státuszukat sem támogatjuk – mondta el lapunknak Semjén Zsolt (KDNP) miniszterelnök-helyettes*. Ezt azzal indokolta, hogy Szerbia kizárja a kárpótlásból az egész délvidéki magyarságot azzal, hogy kollektíven háborús bűnösnek nyilvánította őket. A politikus arról is beszélt, hogy a határon túli magyarok is szavazhatnak majd a következő országgyűlési választáson, levélben is elküldhetik voksaikat a magyarországi pártok országos listáira.

– *Miért veszélyes ön szerint az a tendencia, amit Szerbia a vajdasági magyarságot jogaiból kizáró kárpótlási törvényével elindított?*

– A szerb kormányzati ígéretek ellenére olyan jogszabályt fogadott el az ottani parlament, amely lényegében kollektíven háborús bűnösnek minősíti az egész vajdasági magyarságot és jogfosztja őket a kárpótlás tekintetében. Ez teljes mértékben ellentétes az egyetemes emberi jogokkal, az Európai Unió alapeszméivel és a magyar nemzeti érdekekkel. Azzal egyetértenénk, hogy ha a független bíróságok által

* 2011. december 5-én a Szerb Parlament visszavonta a magyarokat sújtó részeket, és a Vajdasági Magyar Szövetség javaslatait elfogadva megszavazta a szükséges módosítást.

valakiről megállapított háborús bűncselekmények miatt az adott személyt kizárnák a kárpótlásból. De az lehetetlen dolog, hogy egy egész közösséget a karon ülő csecsemőtől az aggastyánig pusztán származása miatt jogfosztják.

– *Hogyan tudják ezt megtenni, hiszen a II. világháború befejezése óta hatvanhat év telt el.*

– A délvidéki magyarságot „megszálló” erőknek minősítik, így őket és utódaikat egyetemlegesen kizárják a kárpótlás köréből. Az egész ügynek etnikai jellege is van, hiszen a világháborúban a nációkkal együttműködő szerb csoportokat nem zárták ki. Az akkori törvények szerint minden magyar katonakorú férfi, így a délvidékiek is, a magyar hadsereg tagjai voltak. Az itt élők többsége egyébként semmilyen katonai tevékenységet nem végzett. És soha ne felejtjük el azt sem, hogy Szerbiában a II. világháború után negyvenezer délvidéki magyart mészároltak le a szerb partizánok. Ezeknek az embereknek az életével és szenvedésével Szerbia a mai napig nem számolt el, nem kértek bocsánatot. A magyar emlékhelyeket ezzel szemben rendszeresen meggyalázták és összetörték. A magyarokkal szembeni kisebb-nagyobb atrocitások folytatódtak azóta is.

– *Magyarország most a sarkára áll?*

– A magyar kormány sem a történelmi kérdéseknél, sem az aktuális politikai helyzetben semmiféle kettős mércét nem fogad el. A horvátok például lehetővé tették a kárpótlást azon szerbek számára is, akik Horvátország kilencvenes évekbeli háborús megszállásában részt vettek – amennyiben személyükben nem követtek el háborús bűntényt. Nekik tehát ott járhat kárpótlás. A teljesen ártatlan magyarokat és utódaikat viszont kizárja a szerb törvény. Ez a lépés rendkívül negatív hatással lenne az

amúgy is megélhetési gondokkal küzdő délvidéki magyarokra. Tehát egyáltalán nem mindegy, hogy a magyarság tulajdonjogi viszonyai hogyan alakulnak. A jogfosztással az őshonos magyarságot még inkább elüldöznék lakóhelyükről. A szerbek így a gazdasági pozíciókból kifolyólag etnikailag is növelni tudnák a Délvidéken számarányukat.

– *Amennyiben Szerbia a kollektív bűnösség fegyverét használja, Magyarország nem fogja támogatni európai uniós tagságukat? Megvétőzzük a csatlakozásukat?*

– Az unió bővítéséhez tagállami konszenzusra van szükség. Mi addig, amíg ez a törvény hatályban van, nem csak az uniós tagságukat, hanem a tagjelölti státuszukat sem támogatjuk. Egyszerűen azért, mert az az ország, amely megsérti az egyetemes emberi jogokat, az Európai Unió alapvető éthoszáét és a nemzeti érdekeinket, azt nem támogathatjuk. Magyarország egyébként Szerbia uniós tagságában érdekelt lenne és kevés olyan ország van, amely eddig annyi mindent tett volna déli szomszédunk integrációjáért, mint mi. A délvidéki magyarságnak ugyan már folyamatban van a magyar állampolgársága, így tehát egyben uniós polgárnak is számítanak, de így Szerbia állampolgáraként is uniós polgárok lehetnének.

Az is érdekünk, hogy ne mi legyünk az unió déli határvége. De ezeket a szempontokat felülírja a kollektív jogfosztás, amit semmiképp nem tudunk és nem is akarunk elfogadni. Pásztor István, a VMSZ vezetője és a Magyar Nemzeti Tanács is világossá tette, hogy ez az ottani magyarság számára életbevágó kérdés. És Magyarország mögöttük áll.

– *Nem csak a vajdasági magyarok, hanem a némettség is a kollektív bűnösség hatálya alá került a*

szerb restitúciós törvénnyel. Németországnak milyen álláspontja van ebben az ügyben?

– Sajnos az eddigi berlini álláspont az, hogy teoretikusan igazunk van, de ők a saját szerbiai kisebbségük szempontjait úgy tűnik, nem kívánják képviselni.

– Ha már a németek meglepő álláspontjánál tartunk: a Csehországban és Szlovákiában máig érvényben lévő Beneš-dekrétumok ellenére 2004-ben miért válhatott ez a két ország uniós taggá?

– Magyarország nem tudta e két országgal szemben érvényesíteni jogos szempontjait, hiszen 2004-ben velük közösen léptünk be az Európai Unióba. A Beneš-dekrétumok kollektív jogfosztást mondanak ki a magyarok és a németek tekintetében e két államban. Egyedül Németország akadályozhatta volna meg Csehország és Szlovákia csatlakozását, de Berlin „elfelejtette” megkérdezni a több millió személyükben ártatlan németet és utódaikat, akiket a II. világháború után a Szudéta-vidékről és a Felvidékről üldözött el, gyilkolt le, rabolt ki Csehszlovákia. Bajország megpróbált fellépni a Beneš-dekrétumok ellen, de Berlin „überelte” ezt a kísérletet.

– Mi a különbség az új szerb törvény és a Beneš-dekrétumok között?

– Mindkettő botrány és vérlázító. A Beneš-dekrétumok ugyanakkor már egy „de facto” végrehajtott jogfosztás, amit a csehek és a szlovákok azért tartanak meg a saját joganyagukban, hogy a kifosztott felvidéki magyarok és a szudétanémetek ne indíthassanak kárpótlási pereket. Ezek a dekrétumok történelmi hordaléknak tekinthetők, szemben a napokban hozott szerbiai törvénnyel.

– Ön a Fidesz–KDNP-n belül melyik álláspontot képviseli: azt, hogy legyenek határon túli választó-

kerületek, vagy elég, ha a listára szavazhatnak a magyar állampolgárok az egész világon?

– Az első perctől ugyanazt mondom, mint most: az állampolgárság és a szavazati jog egymástól elválaszthatatlan. Az új parlament 200 fős lesz, 106 egyéni és 94 listás hely lesz a törvényhozásban. Egy egyéni választókerületben, például Győrben az szavazhat, akinek van győri lakcímkártyája. Ott tehát nem voksolhat egy pécsi és egy szegedi sem, ahogy egy dunaszerdahelyi, vagy kolozsvári sem. Csak az szavazhat egyéni képviselőjelöltre, akinek az adott körzetben kiállított lakcímkártyája van. Viszont listára minden magyar állampolgár voksolhat, bárhol is él. Ha a határon túli országokat – például román mintára – egyéni választókerületekre osztanánk, itt a magyar választásokat szinte lehetetlen lenne rendben lebonyolítani, hiszen ezek közül a területek közül több országban a magyar kettős állampolgárságot sem ismerik el. Ráadásul ott kellene jelölteket állítani, akiknek persze kampányolni kellene, és ezzel a helyi konfliktusokat mintegy importáltuk volna a magyar parlamentbe. Mindez nem lenne sem reális, sem szerencsés.

– A listás szavazás miért jobb megoldás?

– Mert ezzel érhetjük el azt, hogy az egyetemes magyarság politikai közösségét megélhesse. Hiszen lehetővé tettük az Alkotmányban, hogy a határon túliak nem csak választók, hanem választhatók is legyenek. Így senki nem akadályozza meg a magyarországi pártokat, hogy emblematikus határon túli magyaroknak biztosítsanak helyet a listájukon és ezen keresztül az Országgyűlésben. A határon túliak – személyes véleményem szerint – levélben szavazhatnak majd, vagy személyesen a konzulátusokon.

– Összességében mennyi határon túli magyar voksra számít 2014-ben?

– Keményen dolgozom munkatársaimmal azon, hogy meglegyen az ötszázezer új magyar állampolgár, és az ennek megfelelő számú szavazópolgár!

(Magyar Hírlap, 2011. október 14.,
az interjút Stefka István és Pindroch Tamás készítette)

Mottó: „A vadászat nehéz mesterségét
csakis korunkban
és csakis Európa
erkölcsileg legzüllöttebb részein
becsülik alá.”

José Ortega y Gasset: *Elmélkedés
a vadászatról*

BESZÉD A VADÁSZATRÓL

– a Székelyföldi Vadászati Múzeum avatásán,
2013. május 17-én, Sepsiszentgyörgyön –

Antropológiai tény, hogy az ember két világ részese: a természetnek és a történelemnek, a natúrának és a kultúrának. A természeti lét pedig természeténél fogva: vadász lét.

A nagy spanyol filozófus, Ortega zseniális meglátása, hogy „a történelmi ember a természet szökevénye”, de a vadászat által „az embernek mindig módja volt arra, hogy a jelenből az emberi létnek ebbe az őseredeti formájába meneküljön, melynek, épp azért, mert a kezdet kezdetén áll, nincs semmilyen történelmi előfeltétele. Vele kezdődik a történelem. Ez előtt már csak az van, ami nem változott: az állandóság, a természet. A 'természeti' ember mindig ott van, a változékony történelmi ember szintje mögött. Ha hívjuk, megjelenik, igaz, egy kicsit álmosan, zsigibaton, formátlanul, de végül is túlélőként.”

És az ember, éppen azért mert ember, része a történelmi létnek is, tehát a természeti alapokra ráépíti a kultúra katedrálisát: művészet és tudomány, filozófia és teológia, etika és kultusz összetettségében. A vadászat vonatkozásában jelenti mindez az altamirai barlangfestményektől Széchenyi Zsigmond könyveiig, Ortega művétől a Hubertus miséig megszámlálhatatlanul sok mindent. „A vadászat egész morált foglal magában, mégpedig annak legminterszerűbb formájában. A vadász ugyanis, aki magáévá teszi a sportszerű morált, a legnagyobb magányban teljesíti annak parancsolatait; nincs más tanúja, közönsége, csak a hegycsúcsok, az elmosódó felhők, komor tekintetű tölgyek, reszkető ciprusok és a kóbor vad. A vadászat ily módon a szerzetesi élet reguláival, illetve a katonai szabályzattal rokonítható.”

Ezt azért fontos tudatosítani, mert számos sztereotípiát él a társadalomban, amely a vadászatot Czinege elvtárral, illetve napjaink újgazdag puszkás embereivel azonosítja. Azonban ennek semmi köze a vadászat lényegéhez. Ugyanúgy, ahogy nem lehet vadász szóval jelölni egyszerre gróf Széchenyi Zsigmondot és Czinege Lajost, ugyanúgy nem lehet a vadászati kultúra és bizonyos visszatetsző jelenségek közé egyenlőségjelet tenni. Egy példával megvilágítva: a borhoz köthető a tokaji pincékben való borkóstoló és a sarki talponálló meglátogatása után a pancsolt italtól az árok mélyén alvó részeg is, de lényegi különbség van a kettő között! A klasszikus morális teológia ezt úgy tanította, hogy különbség van az *actus humanus* és az *actus hominis* között. A borkultúra vagy Széchenyi vadászata *actus humanus*, mert emberi cselekedet. Czinege Lajos, vagy az árokban hortyogó részeg cselekedete *actus hominis*,

mert az ember cselekedete ugyan, de nem emberi cselekedet.

A magyar vadászatnak két alapvető feladata van: *a vadat vadként megőrizni*, és annak tudatosítása, hogy a magyar vadászat Hunor és Magortól, illetve Szent Imre hercegtől kezdve Széchenyi Zsigmondon és Kittenberger Kálmánon, Fekete Istvánon és Wass Alberten keresztül napjainkig: *hungaricum*.

A vadászatban tehát az ember egyetlen aktussal ragadja meg saját tulajdon antropológiai valóságát, annak ösztönös és szellemi létében. Ezt – az elgondolható legszélesebb – ívet szerintem legszebben Széchenyi Zsigmond fogalmazta meg: „Az egyedüljáró vadász találkozik leginkább az Úristennel is, aki – minden ellenkező híreszteléssel szemben – még ma-napság is gyakran járja az erdőt.”

CSAK AZÉRT IS LOVON!

– *Nem tudtam nem meghallani az ajtóresen át, hogy az imént épp avantgárd művészeti kérdésben adott instrukciót valakinek. Még ez is önhöz tartozik?*

– Természetesen a nemzetpolitika irányítása a fő feladatom, de ezzel együtt csak a mai napomba bele kell férjen az említett avantgárd menedzselésétől kezdve Boross Péter miniszterelnök úr nyolcvanötödik születésnapjának előkészítése, sőt az augusztus huszadikai kitüntetések bonyolult és érzékeny világának rendezése is. És jön hozzám hamarosan az olasz nagykövet asszony.

– *Mi a csudát keres egy úgymond konzervatív kormány nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettesénél az avantgárd?*

– Ez részint az általános miniszterelnök-helyetteségből is következhetne, de az avantgárd nemzetpolitikailag is fontos terület.

– *Ézt megmagyarázhatná.*

– Fontos annak demonstrálása, hogy a politikai konzervativizmus jól megfér a legmodernebb művészetekkel. Ráadásul a környező országok – leginkább Románia – óriási összeget költenek fiatal művészeik menedzselésére, külföldi galériákban történő megjelenésére. Ilyen nemzetpropaganda eszközre nekünk is szükségünk van.

– *Ért ön a kortárs képzőművészethez?*

– Egy modern kép értékének megbecsülése bonyolult dolog. Az persze megmondható, hogy bővít vagy nem bővít lát az ember, de hogy a nem bővli

kategóriába sorolható alkotás egy egységet ér vagy ezret, ez gyakorlatilag attól függ, melyik galéria és milyen árcédulával teszi ki a falára.

– *Mi köze ehhez az államnak?*

– Megfelelő támogatással az ezer felé tolhatóak az értékes alkotások. Ami az országnak anyagi és elismertségi hasznot jelent.

– *Nem jó kurzusművésznnek lenni. Őli a tehetséget.*

– Nem is a kormány dolga ízlésvitákat lefolytatni. Arra van például a Magyar Művészeti Akadémia.

– *Ami a kormány helyett, de kormányízlés szerint, valami ködös nemzeti konzervativizmus alapján szelktál. Botrányt botrányra halmozva.*

– Ezen azért elvitatkozhatnánk.

– *Inkább ne, kérem.*

– Ahogy óhajtja. Különben szerintem az is szerencsés támogatási forma, ha az állam nem direktben iksz, ipszilon és zé művészt támogatja, hanem inkább csoportosulásoknak, pozitív kezdeményezéseknek ad lendületet. Például egy most zajló, emberileg is szép projektben jelentős modern művészek és fogyatékos emberek közösen állítanak ki. Na, az ilyen érdemes támogatni, és nem belemenni abba, hogy ezt a művészt szereti az állam, vagy pedig azt. Egyébként van kedvenc képzőművésem, de nem érzem magam az avantgárd képzőművészet felkent tudorának.

– *Eredetileg azért ültünk le, hogy a pár napja zárult tusványosi szabadegyetemről beszéljünk...*

– Fontos téma, a magyar–magyar és a magyar–román párbeszéd szempontjából is.

– *Mindkét szempontból kudarc az idei Tusványos. Az RMDSZ bojkottálta a rendezvényt, miután egyik képviselőjüket a tanácskozás szervezői törölték az*

előadók közül. És a román politikusok is elmaradtak, annak ellenére, hogy a korábbi években még a bukaresti államfő is képviseltette magát.

– Minden mindennel összefügg: a román politikusoknak ürügyül szolgált az RMDSZ-esek döntése. Valóban nem szerencsés szituáció. Különben a két meghatározó székelyföldi RMDSZ-es a kérésre mégis részt vett az Orbán-beszéden: Antal Árpád a jobbomon, Tamás Sándor a balomon ült. És Orbán Viktor társaságában Kelemen Hunorral és szinte az összes fontos határon túli magyar vezetővel találkoztunk Tusnádfürdőn.

– *Őn a volt román miniszterelnökkel és a bukaresti szocialisták vezetőjével közösen lépett volna föl egy pódiumbeszélgetésen. Az viszont nem jött össze.*

– És ezt rajtam kéri számon? Tuskányos szervezése nem a magyar állam kompetenciája. Kétségtelen, hogy Ungureanu helyett Schiffer Andrással szerepeltem. Megvitattuk a magyar belpolitika és a zöldmozgalmak néhány kérdését, noha nem hiszem, hogy Tuskányos hallgatóságát ezek a témák érdekelték volna leginkább.

– *Erdélyig autózva vitatni meg zöld kérdéseket – adtak a globális felmelegedésnek.*

– Én természetesen nem feledkeztem meg a határon túli politikai üzenetekről.

– *A román külügyi államtitkár szerint a tusnádfürdői szabadegyetem mára „olyan, mintha a magyar kormány Romániában ülészne”.*

– Derék külügyér... Megjegyzem, uniós polgárként az EU-n belül oda megyünk, ahová akarunk, függetlenül a helyi politikusok tetszésétől, nemtetszésétől. Mehetünk magánemberként, és mehetünk politikusként is. Ez úton jelzem, hogy a román kormány,

a román ellenzék, a román politika bármely szegmense akkor és úgy tart rendezvényt Magyarországon, ahogy és amikor jónak látja, szeretettel fogadjuk őket. És ha megtisztelnék azzal, hogy meghívnak, ott leszek.

Államtitkár úr téved abban is, hogy a regionalizáció, vagy az autonómia kérdése Románia belügye lenne. Ugyanis a nemzetiségi, kisebbségi jogok emberi jogok, csak nem a személy, hanem a közösség szintjén. Márpedig az emberi jogok nem lehetnek egy adott ország belügyei. Ráadásul Magyarország és Románia között érvényben lévő szerződések alapján a kisebbségeket érintő kérdések mindkét országra tartoznak. Továbbá: alaptörvényünk kimondja, hogy Magyarország felelősséget visel a határon túli nemzetrészeiért. Utóbbi Bukarestben is ismerős lehet, hiszen Románia – nagyon helyesen – élénk érdeklődést mutat például a Moldáv Köztársaságban élő románság és a Szerbia területén élő vlachok iránt.

– *Ön rendre elmondja, hogy támogatja a határon túli magyarság autonómiatörekvését. Tőkés László most Tusványoson ezt azzal fejelte meg, hogy „védhatalmi státuszt” követel Magyarországnak a határon túli kisebbségei védelme érdekében. Elsőre meredeken hangzik, ki is akadtak rajta a románok.*

– Szögezzük le: Tőkés Lászlónak szabad ilyen mondanía. Először is, Tőkés László román állampolgárként Románia kapcsán szabadabban fogalmazhat, mint az, aki csak magyar állampolgár. Másodsor: annak az embernek, aki Romániában a temesvári forradalmat elindította, szabad „meredekeket” mondanía.

– *Bármit?*

– Szinte bármit. Olyan ő, mint a Fideszben Wittner Mária: aki állt az akasztófa alatt, annak több megengedtetik.

– *Wittner Máriától és Tőkéstől függetlenül: azért csak van az a hülyeségmennyiség, ami után egy hősnél is elfogy a kredit, nem?*

– Nézze, nyilván nem mindenben érték egyet Wittner Mária minden megfogalmazásával. Viszont minden kérdésben tiszteletben tartom a véleményét.

– *Emlékszik a horngyulás, vergődős eszmefuttatására? Az rendben volt?*

– Ha egy a KDNP-s képviselők közül mondta volna így, a párt nevében megkövettem volna.

– *Tőkéstől csúsztunk idáig, meg a védhatalmi státusztól, jelentsen is bármit.*

– Védhatalmi státuszra volt már példa másutt a világban. Az első világháború után Olaszországhoz csatolt Tirol kapcsán Ausztria speciális, mintegy garantóri jogot kapott, felügyelendő az autonómiát. Igaz, tudtommal ez a formula az EU-s csatlakozással hatályát veszítette.

– *Őn támogatja a védhatalmas tőkési ideát?*

– Érttem, hogy Tőkés László mire gondol.

– *Támogatja?*

– Szerintem az Európában elfogadott autonómiaformák megvalósulása garantálja az erdélyi magyarság számára a megmaradást. De hogy egyértelmű legyenek: a védhatalmi státusz igénylése tekintetében a magyar államnak nincs ilyen álláspontja. Egyébként az erdélyi magyarság sosem követelt olyan jogot, amire ne lenne precedens, tovább megyek, olyat sem, ami ne lenne általánosan elfogadott az EU-ban. Ezek a következők: a tömbmagyarság számára területi autonómia, a szóránymagyarság

számára kulturális autonómia. Persze hogy ezek in concreto mit jelentenek, azt az adott nemzetrésznek kell kidolgoznia.

– *Hogyan? Ütik-vágják egymást a határon túli magyar pártok.*

– Küzdenek több országban is. De hát ahhoz, hogy megszülessen az adott nemzetrészt által kitűzött autonómiamodel, azt ki kell vajúdni.

– *Orbán igyekezett mindenütt segíteni a neki tetsző pártot, de néhányszor kudarcot vallott a libling alakulat. Most mi a koncepció? Még mindig önök kívánnak szelektálni vagy inkább összeterelnék a riválisokat?*

– A kérdés kétség kívül releváns. Én amellet vagyok, hogy a magyar állam közvetlenül ne vegyen részt a határon túli magyar szervezetek vitáiban. De ha kikristályosodik egy normatív álláspont, amögé be kell állni.

– *Akkor is, ha történetesen balos csapat hozza azt a normatív álláspontot?*

– A magyar kormánynak tudomásul kell vennie az adott nemzetrészt magyarjainak politikai akaratát. Persze mindenkinek megvan a maga pártkötődése, személyes kapcsolatrendszere, baráti szálak szövik át a Kárpát-medencét, aminek politikai lecsapódása is van. Ez nem is baj. De meg kell különböztetni, mondjuk, a Fidesz–KDNP vezetőinek személyes szimpátiáit a magyar állam politikájától. A magyar állam politikája csak egy lehet: nekünk minden magyar fontos, függetlenül vallásától, politikai, kulturális, akármilyen beállítottságától.

– *Orbán a határon túl is hűbérancot kovácsol maga alá.*

– Régi, rituális vád ez. De az igazi kérdés mégis csak az, hogyan valósítható meg az autonómia. Sze-

rintem két feltétellel. Egyrészt az adott nemzetrész állapodjon meg egy konkrét autonómiamodellelben, s következetesen küzdjön érte. Másrészt az alapvető nemzetpolitikai kérdésekben legyen konszenzus Magyarországon.

– *Túl lehet lépni 2004. december ötödikén?*

– Erkölcsei tanulság szerint nem, politikailag igen.

– *Annak idején a bal- és a jobboldal is aljas támadásként élte meg a határon túli magyarok kettős állampolgárságáról szóló népszavazást. Az ötlet állítólag a „magyar–magyar közti zavarkeltésben” érdekelt román titkosszolgálatától eredt, eleinte maga Kövér László is amellett volt, hogy hiba lenne napirendre tűzni a kérdést. Aztán az akkoriban ellenzéki Fidesz csak beszállt a kiírást kezdeményező aláírásgyűjtésbe, és az „igen” mellett érvelt. Mire a kormányzó szocialisták természetesen a „nem”-re buzdítottak. A referendum végül a szerény választói érdeklődés miatt érvénytelen lett. Eredményeként a bal gazemberséggel vádolta a jobbot, a jobb nemzetárulónak bélyegezte a balt, a határon túli magyarok pedig megalázva érezték magukat, jogosan. Totális és rémes kudarc.*

– Arról nincs biztos tudásom, hogy milyen háttértevékenységek után került napirendre a kérdés.

– *Nem hiszem.*

– Rész tudásom van róla. A teljes igazságot aligha tudja bárki is Magyarországon. De hát akár szerencsésen, akár szerencsétlenül történt, a kérdés fel lett téve, a népszavazás ki lett írva. S ebben a helyzetben nincs más hátra, mint előre: a magyar politikának konszenzussal ki kellett volna állnia a határon túli magyarok kettős állampolgársága mellett. Úgy, ahogy a maguk ügyében megtették ezt a szerbek, a horvátok, a románok, a szlovákok, és így tovább. Én

személy szerint mindent meg tudok bocsátani Gyurcsány Ferencnek, kivéve december ötödikét, a nemzetárulást. És ezt a szót nem retorikából mondom. Egyébként nem is értem, miért csinálta ezt.

– *Mert kormányfőként nem tűrhette, hogy az ellenzéki Orbán diktáljon neki.*

– Miért nem, ha ez a nemzeti érdek? Különben Gyurcsány helyében én már csak tisztán politikai pragmatizmusból is az ügy élére álltam volna, azzal, hogy legyen kettős állampolgárság, de szavazati jog nélkül. És ezt az álláspontot akkor elfogadta volna a politikai paletta.

– *Legföljebb a népszavazás másnapjáig. Aztán Orbán előbb-utóbb kibrusztolta volna a szavazati jogot is.*

– Igen, de Gyurcsány „magyar Kohl-ként” kerülhetett volna be a történelemkönyvekbe, aki egyesítette a nemzetet. És a baloldalt ezután aligha lehetett volna nemzetellenességgel vádolni. Ehelyett nemzetárulóként lelki Trianont okozott.

– *Más ezt úgy mondaná: hagyta magát belekergetni ebbe a szerepbe.*

– Nem mindegy végeredményben? Különben szerintem az SZDSZ a főbűnös. Kunczéék úgy kalkuláltak: ha megvan az állampolgárság, nem lehet megúsznunk, hogy szavazati jogot is kapjanak a határon túliak, ami a Fidesz–KDNP-nek kedvez.

– *Jövőre melyik magyarországi párt kapja majd a legtöbb szavazatot a határon túli területeken?*

– Természetesen mi, a Fidesz–KDNP.

– *Ezek szerint helyesen kalkulált a „főbűnös” SZDSZ.*

– Saját szempontjából talán helyesen, a nemzetből: főbűnös módon. Különben mi nem mandátumszerzési hátsó szándékból álltunk bele a népsza-

vazásba. Tisztában van azzal, hogy az új választási rendszerben hány mandátum dől el a határon túli szavazatokkal? Elmondom. Az országos listára kerülve – hozzátevé a Magyarországon a pártlistára adott szavazatokat és az egyéniből ide kerülő töredékszavazatokat – két-három mandátum sorsa dől el így. Nem lebecsülendő, de nem ezen múlik a választás megnyerése...

– *Ettől még ugye nagyot kampányolnak odakint?*

– Miért gondolja? Szerintem anélkül is ránk szavaznak az emberek, hogy csillagászati összeget költenénk kampányra Kolozsvártól Torontóig.

– *Olaj volna a magyarellenes tűzre, ha teleplakátolnák Kolozsvárt, Pozsonyt, Ungvárt, Újvidéket. Lesz megállapodás az ellenzékkel arról, hogy mindannyian visszafogják magukat?*

– A kampányforrásokat bizonyára maguktól is inkább az itthoni billegő kerületekre fordítják a pártok.

– *Elégedettnek, magabiztosnak tűnik.*

– Ismerem a munkánkat és az eredményeinket. Különösen a személyes életcéloom, a nemzetegyesítés területén.

– *Nem szerény.*

– Nagy célokért érdemes élni. Megjegyzem, az se volt kis cél, hogy Szent Istvánt szentté avassák Bizáncban. 1054 óta nem történt ilyen. De megtörtént, és szerepem lehetett benne. A nemzetet közjogi értelemben egyesítettük, ahhoz pedig, hogy határon túli honfitársaink meg is éljék a magyar állampolgárságukat, két dolgot szükséges biztosítani: útlevelet a zsebbe és szavazni a választásokon. Az első kipipálva, s jövő tavasszal a második is meglesz. Itthon is jól állunk: a magyar Országgyűlés kilencvenhét százalékos többséggel fogadta el az állampolgársági törvényt. Mára a magyar belpolitikában

nincs vita sem a kettős állampolgárság, sem a szavazati jog kérdésében. Sőt igazából autonómia-kérdésben sincs már vita. És ha szívből történt, ha színből, de Mesterházy Attila elment és bocsánatot kért a határon túli magyaroktól 2004. december ötödikéért. Belpolitikailag persze elpofozkodunk, de nem lehet nem látni, hogy a történelmi tett megszületett. A politikai örültek pedig marginálisak.

– *Kik ők?*

– Akad belőlük mindkét szélén. Van, aki azzal támad, hogy miért nem foglaltuk vissza Erdélyt – ez politikai idiotizmus, amivel épp a határon túli magyarságnak és az ügynek ártanak a legtöbbet. És azokat is politikai örültnek tartom, akik nem szavazták meg és most is támadják a kettős állampolgárságot, mint például Molnár Csaba.

– *Divatba jönnek az autonómiatüntetések. Ezek nem ártanak a határon túli magyaroknak?*

– Nem. Sőt. Szokja csak a román közvélemény, hogy nem ördögtől való az autonómia. Először persze meghökkennek, fölháborodnak, de amikor már a sokadik demonstrációról kapnak hírt, megszokják, talán átgondolják, és idővel egyre jobban elfogadják... És most elnézést, de mennem kell.

– *Búcsúzóul mesél nekünk egy papos viccet?*

– Micsodát?

– *Olvastam valahol, hogy imádja a püspökös poémokat.*

– Ja, ez nálam kvázi foglalkozási ártalom. Már csak azért is, mert a magyar viccekben Karinthy és Rejtő óta mély életbölcesség, filozófia van.

– *Osszon meg velünk, kérem, egy ilyen bölcs filozófikusat.*

– Az ön és az olvasók kedvéért elmondok egyet, ami nem is vicc, mert tényleg megtörtént. Egy kis falu

barokk templomának kapuja fölött az olvasható: „Isten mindig vár rád!” Alul meg kis zománctáblán ez : „A plébános úr fogadóórája 9 és 10 óra között.” Mélyen igaz, és teológiailag pontos. De bocss, tényleg kint vár a nagykövet.

– *Már megyünk is. De míg pakolunk, hadd kérdem: azt is képes volt ilyen mély értelmű példázatként megélni, amit a pápa mondott a minap a meleg befogadásáról?*

– A Szentatya álláspontja semmiben sem más, mint az, amit mi vallunk: a bűnösben – és ez nemcsak a homoszexuálisokra vonatkozik – meg kell különböztetni az embert, akit szeretünk, és a bűnt, amit elutasítunk. A homoszexuálisok esetében is igyekszünk megérteni az embert, akit tisztelünk, de ez nem jelenti, hogy elfogadnánk a természet rendjével szembenálló, bűnös életvitelt. Akik forradalmi újdonságot hallottak ki a pápa szavaiból, nem ismerik az egyház tanításait.

– *A teljes világsajtót címlapon járta be a hír.*

– Ebből is látszik, hogy a komplett világsajtó menyire nem ismeri az egyház tanítását.

– *„Ha egy ember meleg, és keresi Istent, és mindent jó szándékkal teszi, akkor ki vagyok én, hogy elítéljem?” Ezek az ő szavai.*

– Én sem ítélek el senkit, hiszen a pápához képest ki vagyok én? De ez nem jelenti, hogy akár nekem, akár a Szentatyának szándékunk vagy lehetőségünk lenne relativizálni az isteni kinyilatkoztatást. Hogy mi a bűn, azt végeredményben az Isten mondja meg. Hogy valaki homoszexuális, transzvesztita, akármi, az az ő dolga, a magánélet része, majd elszámol odafönt, ahogy tud. Ehhez a politikának semmi köze. Probléma akkor van, amikor politikai síkra terelik, politikai ideológiát csinálnak az ilyen élethelyzetből,

és a család lerombolását, relativizálását célul tűző mozgalmak ütik fel a fejüket.

– *Hallott ön olyan melegmozgalomról, ami korlátozná nő és férfi kapcsolatát?*

– Azzal rombolnak, hogy támadják a tradicionális értékeket, jelesül a családot. És a relativizálásnak hol van vége? Ha két férfi házasodhat, három miért nem?

– *Ez már matek. A pápa szerint a „nem aktívan” homoszexuális férfi pappá szentelhető. Egyetért vele?*

– Válasszuk ketté a kérdést. Ha egy ember ellenáll a kísértésnek, és nem követi el a bűnt, akkor bűntelen, sőt minél nagyobb kísértésnek áll ellen, annál nagyobb az életszentsége. Itt se csak a homoszexualitásra gondoljunk: ha valakit erős kísértés ér, teszem azt, házasságtörésre, ám ő kitart a felesége mellett, az komoly erkölcsi tett, érdemszerző cselekedet. Ami az esetlegesen homoszexuális papjelölteket illeti, szerencsére nem nekem, hanem az adott megyéspüspököknek kell dönteniük ilyen kérdésekben. Nagy dilemma, érdemes-e vállalni a kockázatot, hogy egy ilyen hajlamú ember elbukik a kísértésekkel szemben, s aztán a bűnén csámcsogva a komplett világsajtó nekiesik az egyháznak. Mondom: ha egy homoszexuális végig ellenáll a kísértésnek, szentté válik, de ebből még nem következik, hogy püspökként behoznám papnak.

– *A hangsúlyokból úgy tetszik, az ön pártja ortodoxabb, mint a pápa. Emlékezetes az ön szakállbácsizása. Vagy itt a minapi közleményük, miszerint a KDNP „mély megdöbbenéssel vette tudomásul”, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség és a Háttértársaság a Melegéért nevű jogvédő szervezet megállapodott: meleg párok és gyerekeik alkotta csa-*

ládoknak is jár kedvezmény a focimeccsek belépődíjából.

– Valóban mély megdöbbenéssel fogadtuk a hírt.

– *Miért pörögnek ezen? Hány meleg pár jár családostul meccsre? Meglehet, egy sem. Ha meg mégis, annyira zavarja önöket, hogy néhányan spórolnak pár ezer forintot?*

– Először is, a gyerekek esetében az ő egészséges fejlődésük alkotmányos joga erősebb, mint a „meleg párok” gyermekre való igénye.

– *Hadd járjon hát meccsre, hátha kedvet kap a sportoláshoz.*

– Másodszor, én nem a homoszexuálisok felől közelíteném meg a kérdést. Az a probléma, hogy az idézett megállapodás a család relativizálásához vezet.

– *Relativizálná a család attól, hogy egy meleg pár két gyerekkel kilátogat a Győr–Fradira?*

– A gát is akkor szakad át, ha egy ürge átfúrja: először csak kis víz csordogál, és egy idő után elsodorja az egész gátat.

– *Jó kis kép.*

– Implicite sem szerencsés a házasságot relativizáló dolgokat támogatni. Akár két embert érint, akár húszezret, akár van társadalmi jelentősége, akár nincs.

– *Úgy lehetnek a melegszervezetek ezzel a meccsezéssel meg a büszke felvonulásokkal, mint ön a határon túli demonstrációkkal: „Szokja csak a közvélemény, hogy nem ördögtől való a homoszexualitás. Először persze meghökkennek, fölháborodnak, de amikor már az ötödik perről, demonstrációról kapnak hírt, elfogadják.”*

– Látja, ide vezet a relativizálás! Két teljesen külön dolgot mos össze.

– *Egyik is egy kisebbség, a másik is az, egyik is kiváló alany arra, hogy a többség gyűlölje, a másik is. Amúgy ön szerint a pápának tetszene az MLSZ és a Háttértársaság megállapodása?*

– Szerintem ő sem lelkesedne érte. De most már tényleg mennem kell.

– *Persze, köszönjük. A lovaglásra akkor majd legközelebb kérdezünk rá.*

– A lovaglásra?

– *Idén március tizenötödikén ön lóháton jelent meg a kézdivásárhelyi koszorúzáson. Mi lesz jövőre?*

– Csak azért is Székelyföld, csak azért is magyar, csak azért is lovon!

– *Szép gondolati ív, s ha jól hüvelyezem, legközelebb is nyergelhetik az almásderest Semjén miniszterelnök-helyettes úrnak...*

*(Figyelő Net, 2013. augusztus 6.,
az interjút Nagy József készítette)*

A NEMZET KÖZJOGI EGYESÍTÉSÉRŐL

Napirend előtti felszólalás – 2013. szeptember 9.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jelentem az Országgyűlésnek, hogy augusztus végén beérkezett az ötszázezredik állampolgársági kérelem. A mai nap *(Taps a kormánypártok és a Jobbik-frakció pad-soraiból.)* 503 250 darab kérelem van a hivatalnál *(Dr. Józsa István tapsol.)*, és ebből több mint 430 ezren az állampolgársági esküt is letették, legtöbben Erdélyből, a Vajdaságból, de egyre többen a diaszpórából is, ami azt mutatja, hogy világnemzet vagyunk.

Emlékeztetek arra egyébként, hogy amikor az egészet elkezdtük, és én bementem ezt az 500 ezres számot, akkor az volt, hogy államigazgatásilag legfeljebb 200 ezret lehet lebonyolítani. De a helyzet az, hogy az államigazgatás e tekintetben felülmúlta önmagát, összezsizsolódott az intézményrendszer a nemzetpolitika tekintetében, a kormánybiztos úr tekintetében, aki a honosításokat intézi, a Külügyminisztérium vonatkozásában, a járások, önkormányzatok tekintetében, és fontos volt az is, hogy radikális bürokráciacsökkentést csináltunk. Például a lejárt útlevellel lehet igazolni az állampolgárságot, állami adatokat nem az ügyfeleknek kell beszerezni, hanem az államigazgatásnak, az űrlapot a töredékére csökkentettük, és nagyon fontos volt az, hogy számos új konzult küldtünk ki, akik kimennek a

kistelepülésre, a diaszpórában elmennek nagyobb városról nagyobb városra, és a Kőrösi Csoma Sándor-program keretében kiküldött munkatársaink sok helyen felszítják a nemzeti identitástudat parazsát, lánggra lobbantva azt.

Egy tiszteletteljes kéréssel szeretnék a sajtó felé fordulni. Hogy is mondjam, kevésbé baráti országok legkevésbé sem baráti szervezeteinek dezinformatív propagandáját kontroll nélkül ne vegyék át. Utalok itt arra, hogy az utóbbi napokban cikksorozatok indultak arról egy román híradásból, mely szerint ősi dákok tömegével vesznek fel magyar állampolgárságot. Úgy gondolom, már a cím is mutatta a beállítottságát, ilyen típusú dezinformatív dolgokat nem kellene átvenni a sajtónak, mert megint csak az országnak és hazánknak árt vele. És ha ilyen típusú kérdéseik vannak, rendelkezésükre áll a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, a honosítási kormánybiztos úr, én vagy a nemzetpolitika más szereplője. Itt a legfontosabb az, tisztelt Ház, hogy a számok mögött emberi sorsok és emberi történetek vannak.

Aki részt vett állampolgársági eskün, pontosan tudja, mennyire megrendítő az, számomra is, amikor például Maros, Kovászna és Hargita megye elnöke letette az állampolgársági esküt előttem, vagy például Csíkszereda teljes képviselő-testülete polgármesterestül, akkor ez egy hihetetlenül megrendítő esemény, vagy amikor Isztambulban egy nagyon idős néni napok óta nem aludt, hogy el tudja énekelni a Himnuszt. Ezek olyan emberi sorsok, olyan történelmi igazságtétel, ami minden jóérezésű magyar embert megrendít.

A lényeg tehát az, hogy küldetésünk a magyar nemzet megmaradása. Ez akkor lehetséges, hogyha

a magyar nemzetrészek megmaradnak az elszakított területeken és a diaszpórában is. Tehát meg kell állítanunk és meg kell fordítanunk az asszimilációt, ami csak egy nagyon erős impulzussal lehet, ez a nagyon erős impulzus az állampolgárság megadása, vagyis a nemzet közjogi újraegyesítése. Ennek eszköze az állampolgársági törvény, alkotmányunknak az a kitétele, hogy Magyarország felelősséget visel minden magyarért, bárhol él a világban, vagy az összetartozási törvény, amely kimondja, hogy a határok felett való összetartozásunk valóság, és identitásunk meghatározó része.

Rengeteg belpolitikai vitánk van, de azért az állampolgársági törvényt 98 százalékos konszenzussal fogadtuk el. Azt gondolom, az is fontos volt, amikor Mesterházy Attila, ha szívből, ha színből, de elment és megkövette az erdélyi magyarokat ama 2004. december 5-éért. Nincs vita már a szavazati jog tekintetében és a tekintetben sem, hogy az autonómia megilleti az elszakított területen élő magyarságot; nyilván a többségi magyarságnak területi autonómia, a szóránymagyarságnak kulturális autonómia.

Tisztelt Ház! Ötszáz ezer új állampolgár a nemzetegyesítés megvalósulását jelenti, és ezzel ez a parlament történelmet írt. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

A SZÉKELYEK NAGY MENETELÉSÉRŐL

*Reagálás napirend előtti felszólalásra –
2013. október 28.*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr kíván válaszolni.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igen tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt elismerésünket, szolidaritásunkat és azonosulásunkat fejezzük ki a székelységnek, Erdélynek, a Székely Nemzeti Tanácsnak és a megvalósult magyar egységnek.

A legfontosabb üzenete a székelyek nagy menetelésének az, hogy nem vagyunk alávalóbbak egyetlen más népnél sem. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)* Amit másoknak lehet, azt nekünk is lehet. Amit másoknak szabad, azt nekünk is szabad. A magyarság soha nem kért, soha nem követelt semmi olyasmit, ami ne volna általánosan elfogadott az Európai Unióban, és egyetlenegy olyan programpon-
tunk nem volt, amire ne tudnánk számos példát mondani az Európai Unióban.

Szembe kell néznünk azzal, tisztelt Ház, hogy Románia nem tartotta be már a gyulafehérvári gyűlésen ígéretet sem, egyébként a trianoni és a párizsi békeszerződésben foglaltakat sem, és az, ami tör-
ténik, bizony kísértetiesen emlékeztet arra, ahogy fel-
számolták a Maros Autonóm Tartományt, vagy ahogy Ceaușescu átrajzolta a magyarság kárára az

ezeréves székely megyék határait. Hová tűntek, tisztelt Ház, az államalapító és őshonos magyar kisebbség, magyar nemzetrészt százazrei a gyulafehérvári gyűlés óta? Az ő eltűnésük a bizonyítéka annak, hogy nem tartották be saját vállalásaikat Románia részéről. Nincs hova hátrálnunk, ha meg akarunk maradni!

Szembe kell néznünk azzal, hogy a hallgatás nem vezetett sehova, és elég volt abból, hogy a magyarság, az erdélyi magyarság, a székely magyarság a román belpolitika pofozóbábuja legyen. Elég volt! *Az autonómia nem kegy, amit a románság a magyarságnak ajándékoz. Az autonómia, az önrendelkezés emberi jog a közösség szintjén, tehát ez jár nekünk.* És innen üzenem barátainknak és ellenfeleinknek is, hogy bármit csinálnak, nem mondunk le a természet rendje szerint minket megillető jogokról. És újra és újra meg fog ez történni a Székelyföldön és a nagyvilágban mindenütt.

Azt pedig különös örömmel állapíthatjuk meg, hogy ebben a kérdésben mégiscsak egy nemzeti konszenzus kezd kirajzolódni, hiszen az állampolgársági törvényt mégiscsak 97,7 százalékos többséggel fogadta el a Magyar Országgyűlés. Már vita nincs azon, hogy szavazati jog illeti meg a határon túli magyarságot, és autonómia tekintetében is konszenzus van a magyar Országgyűlésben a tekintetben a parlamenti pártok között, hogy a tömbmagyarságnak területi autonómia jár, a szóránymagyarságnak pedig kulturális autonómia. A tételmondat, tisztelt Országgyűlés, az, hogy autonómia egyenlő megmaradás.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

II. Egyházpolitika

A KERESKEDELMI MÉDIA „VALÓSÁG”-SHOWJA AZ ÖRDÖGTŐL VALÓ

Igen tisztelt Elnök úr, Főtisztelendő és Főtiszteletű Püspök Urak, Főtisztelendő Atyák és Nagytiszteletű Urak, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Barátaim.

A legalapvetőbb kérdésekkel érdemes kezdeni, mielőtt a részletkérdésekbe bonyolódnánk. A legalapvetőbb kérdés pedig az, hogy nemcsak hazánk, hanem az egész civilizációnk egyfajta szellemi-erkölcsi válságban van. Ennek pedig az alapvető oka az, hogy nemcsak arról van szó, hogy az emberek bűnt követnek el. Az igazi probléma az, hogy a bűn bűnvoltát tagadják. Az igazi probléma az, hogy a bűnt erénynek próbálják beállítani, a rosszat jónak, és ezáltal a bűnből való kiszabadulás lehetőségét teszik sok esetben irreálissá.

Mert ha tudom, hogy mi a jó és mi a rossz, mi a bűn és mi az erény, akkor van kapaszkodó, amin keresztül az elesett ember fel tud állni. De hogyha kétségbe vonják azt, sőt tagadják, hogy létezik olyan, hogy bűn, akkor az elesett ember azzal sincs tisztában, hogy el van esve. És miután kapaszkodó sincs, irreális az, hogy fel tudjon állni. Mert az sincs a fejében, hogy neki fel kellene állni. Nem akarok most aktuálpolitikai oldalvágásokat tenni, de annak idején volt egy nagyon tanulságos vitám Heller Ágnessel, aki azt mondta, hogy én nem használhatom a Par-

lamentben azt a szót, hogy bűn. Azt mondta, ezt a templom falai között használhatom, de a Parlamentben nem. Tehát kétségbe vonja azt, hogy a keresztény értékrend megjelenhet az Országgyűlés falai között! Én például sem marxista nem vagyok, sem liberális nem vagyok, de nem vonom kétségbe, hogy Heller Ágnesnek joga van marxista vagy liberális alapon részt venni a politikai életben. Furcsa, hogy ő, aki liberálisnak mondja magát, kétségbe vonja azt, hogy én a keresztény értékrendet képviselhetem a Parlamentben...

Mindannyian tanúi voltunk, amikor meghatározó – legalábbis bizonyos kör számára meghatározó – értelmiségiek szemfényvesztő bűvészmutatványt mutattak be ama őszödi beszéd után, hogy tulajdonképpen a hazugság az igazság, a rossz az tulajdonképpen jó, és ennek is a következménye az, hogy nem válik világossá a társadalom számára, hogy van olyan, hogy rossz, és van olyan, hogy jó, és hogy mi a rossz és mi a jó. És ez nem egy magyar specialitás, hanem ez az egész civilizáció problémája.

Ennek kapcsán hadd hívjam fel a figyelmet a Barankovics Alapítvány által kiadott kis füzetre, ahol Joseph Ratzinger bíboros és Jürgen Habermas szociológus között van egy beszélgetés, ahol Ratzinger kardinális rávilágít arra, hogy az a liberális demokrácia, ami ma van, és ami szisztematikusan, sőt megkockáztatom, hogy intézményes módon is tagadja és támadja a tradicionális értékeket, az voltaképpen azt az alapot számolja fel, amin ő maga is létezik. Hiszen hogyha nincsenek családok, ahol egészséges pszichéjű gyerekeket nevelnek, akiket a munka becsületére nevelnek, arra, hogy ne lopjon, ne hazudjon, ezeket az evidenciaszerű értékeket le-

rombolják, akkor ezáltal magának a társadalom működésének alapjait rombolják le. Ezért ez a fajta liberális felfogás egyfelől társadalompusztító, de vég eredményben önpusztító is, mert pont azokat az alapfeltételeket rombolja le, amin az egész szabadságelvű demokrácia nyugszik.

Miután ez nagyon messzire vezet, és nekem csak egy köszöntő erejéig szólt a felkérés, és itt látom Szalai Annamáriát is, hadd kockáztassak meg egy gondolatmenetet a média vonatkozásában.

Ha megengedik, elmondok önöknek egy megtörtént esetet. Öt-hat éves volt a kisgyerek, és miután fél órát nézte a televízióban a műsort, azt kérdezte az édesanyjától: „Mama, akit nem ölnek meg, az hogy hal meg?” Egyfelől tehát az adófizetők pénzén támogatjuk a családokat, az iskolát, beszélünk etika-oktatásról és így tovább. Másfelől pedig hagyjuk, hogy különböző érdekcsoportok porig rombolják azt, amit véres verejtéssel a másik oldalon felépítünk.

Nézzük meg ezeket a műsorokat. Nézzük meg a példaképeket! Ezen persze lehet mosolyogni, hogy van még olyan, hogy példakép, de érdemes ezt is végiggondolni a társadalmi következmények tekintetében is. Mert ne felejtjük el, *a példakép önmagát beteljesítő jóslat*. Ha jó a példakép, és ahhoz próbál hasonulni a társadalom, akkor ott fejlődés lesz. Ha rossz a példakép, akkor pusztulás lesz a vége.

Tehát kik a példaképek? Annak idején példakép volt Szent Imre herceg. Aztán példakép lehet például Winnetou, Robin Hood vagy Puskás Öcsi. A probléma az, hogy a példakép ma – nem is tudom ezeket a celeb műsorokat, ezeket a valóság-shownak nevezett történeteket – mondjuk a Kismocsok nevű teremtés,

hogy megcsillantsam ez irányú műveltségemet is... A különböző bulvárlapok azzal vannak tele, hogy a nem tudom milyen nevű, egyébként bizonytalan nemiségű teremtés és a Kismocskok között éppen milyen szexuális viszony van. És ez egy hír lehet! Az emberek, a gyerekek egy része ezt nézi. És akkor kihez fog hasonulni? A Kismocskok nevezetű hölgyhöz/úrhoz, nem tudom, hogy mi az aktuális állása. Ennek viszont a társadalmi hatása borzasztó. Ezt mondja a szociológia Pygmalion-effektusnak, az ilyen önmagát beteljesítő jóslatokat. Azt mondják ezek a műsorok, hogy ez „valóság-show”. Nyilvánvalóan nem valóság, hanem a valóság egy szegmense, egy szubkulturális sarka, mondhatnám, egy pervertált szubkulturális sarka, de miután ezt úgy mutatja be, mintha ez lenne a valóság, ez egy idő után valóban létre fogja hozni a valóságot a társadalomban az önmagát beteljesítő jóslat folytán. Ezért tehát nem megkerülhető az állam felelőssége, hogy például a média tekintetében mit hagy bemutatni a társadalom felé. És most megint anélkül, hogy mielőtt nagyon messzire mennék, csak a logikáját hadd mondjam el!

Nézzük például a kereskedelmi médiákat. Én nem vonom kétségbe, hogy van-e joga a befektetőknek a médiába befektetni. De miért fektet be valaki a kereskedelmi médiába? Azért fektet be, hogy minél nagyobb profitot kapjon vissza. Ha másutt nagyobb profitot tudna elérni, akkor oda fektetne be. Tehát mi a kereskedelmi média célja? Az, hogy a befektetőknek minél magasabb profitot eredményezzen. Hogy tudja ezt a profitot eredményezni? Egyetlen egy dologgal, a reklámbevételekkel. A reklámidő nem növelhető a végtelenségig, mert részint a nap 24

órából áll, részint pedig ha a reklámidő egy bizonyos szintet túlhalad, akkor már nem fogják nézni a műsort. A nézettség csökken, tehát a reklámidő értéke is csökken, így a befektető profitja is csökken. Tehát egy módon lehet a profitot növelni, ha növelik a nézettséget. És minél nagyobb a nézettség, annál értékesebb az egy percre jutó reklámidő. Hogy lehet a nézettséget növelni? Azt kell mondanom, hogy sajnos nem feltétlenül úgy, hogy a szép, jó, és okos dolgokat mutatják be, hanem úgy, hogy bizony a legaberránsabb és legsötétebb dolgokat. Ezt gátlástalanul megteszik, hiszen egyetlen céljuk van, a profit növelése. És itt van az állam szerepe, aki azt mondja, hogy kedves befektetők, persze, jogotok van a profithoz, de nekünk is jogunk van ahhoz, hogy a társadalom védelmében bizonyos dolgokra azt mondjuk, hogy ezt már nem. Azért éreztem fontosnak ezt elmondani Önöknek, mert azt gondolom, hogy csak akkor tudunk előrelépni, ha mindenki megteszi azt, ami a sajátos állapotából következően az ő dolga. A családok azt, ami a családok dolga, az egyházak azt, ami az egyházak dolga, az állam pedig azt, ami az állam feladata. Az állam feladata sokirányú. Részint az oktatáson keresztül, az etika tárgy révén közvetlenül, másfelől viszont a negatív hatásokkal szemben való állami védelem biztosításával. Ezért szükséges a médiatörvény.

Azt gondolom, hogy az állam igyekezett megtenni e kérdésben is, amit meg lehetett tenni. Itt utalok arra, amit Harrach Péter barátom mondott, hogy új kezdet előtt állunk, hiszen be fog kerülni az új Alaptörvénybe, ami ennek a megújulásnak az alapját jelentheti. Ez úgy szól: „Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság. Valljuk, hogy az egyéni

szabadság csak másokkal együttműködve bontakozhat ki. Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb kezei a család és a nemzet. Összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.”

Ezekkel a gondolatokkal köszönöm az önök megtisztelő figyelmét!

(Elhangzott az Etikáról tartott konferencián a Parlament Felsőházi termében, 2011. április 6-án)

BESZÉD A „MINDSZENTY JÓZSEF HERCEGPRÍMÁS A MAGYARSÁG LELKIISMERETE” CÍMŰ KONFERENCIÁN

Köztársasági Elnök Úr, Bíboros Úr, Nuncius Úr, Főherceg Úr, Főigazgató Asszony, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Nem ünnepi beszédet mondok, nem is egy akadémikus történelmi fejtegetést, hanem egyfajta tisztázó elemzést, ami műfajilag – vállalt módon – politikai beszéd.

Három kérdésről beszélek: a magyar politikatörténetről, aminek 1945-49 közötti időszakának talán legfontosabb eseménye a keresztény politika szempontjából Mindszenty József hercegprímás és Barankovics István vitája volt. Itt a sajátos érintettségem, hogy úgy beszélhetek, mint Barankovics István pártjának elnöke. A másik terület, amiről szólok: a közjogi vonatkozások, az alkotmányos helyzet értelmezése, beleértve az államforma kérdését is. Itt a sajátos érintettségem az, hogy országgyűlési képviselőként hangsúlyosan részt vettem az új Alaptörvény meghozatalában, ami rendkívüli jelentőségű Mindszenty József alkotmányos önértelmezése és ebből következő értelmezése szempontjából is. Harmad-sorban pedig a magyarság megtartása tekintetében, itt a személyes érintettségem az, hogy nemzetpolitikáért felelős miniszterként különösen fontos számomra akár Magyarországon, akár az emigrációban

az a szerep, amelyet a hercegprímás jelentett az egyetemes magyarság nemzeti identitásának megtartásában.

Tehát: a magyar politikatörténet egyik fontos és kibeszéletlen kérdése Mindszenty József és Barankovics István vitája. Ez a vita egyfelől természetyszerű volt, hiszen releváns kérdés volt, hogy hogy viszonyul a magyar keresztény politika 1945 előtthöz. Másfelől pedig ez a vita politikai értelemben – következményeit tekintve – szerencsétlen volt, mert megosztotta a keresztény politikai erőket. A vita mögött a két főszereplő beállítottságbeli, karakterbeli különbsége is ott van. Barankovics István természetét tekintve kompromisszumra hajló politikus, aki a lehetőségek művészeteként tekintett most is a politikára. Mindszenty József hercegprímás pedig alkatát tekintve is a meg-nem-alkuvás szimbóluma volt, Szent José María Escrivá kifejezésével élve: szent hajthatatlanság jellemezte. (Szeretném hangsúlyozni, hogy Barankovics István esetében ez a kompromisszumkészség nem jelentette elvei feladását; ahogy Varga László megfogalmazta: aki a politikában nem tud kompromisszumokat kötni, az szakmailag alkalmatlan, aki pedig elveket ad fel, az erkölcsileg alkalmatlan. Barankovics István nem adott fel elveket, de politikai kompromisszumokra kész volt.) Ez az alkatbeli és beállítottságbeli különbség meghatározta az ő viszonyukat.

Hasonlóképpen kulcsfontosságú volt a politikai helyzet megítélése. Ami – meg kell mondanunk – mindkettőjük részéről *illuzórikus* volt. Barankovics István hitt a létező szocializmus és a katolikus egyház közötti *modus vivendi* lehetőségében. Ez illúzió volt. Mindszenty József hercegprímás pedig úgy gondolta,

hogy *nyugati beavatkozás* lesz Magyarországon. Ez pedig Jalta után egész egyszerűen a helyzet – politikai értelemben – téves megítélése volt. A politikai illúzióknak mindkettőjük személyes és politikai életében súlyos következményei lettek. Barankovics István tekintetében az emigráció, Mindszenty József hercegprímás tekintetében pedig a börtön és az emigráció.

Sajátos feszültség volt köztük a keresztény állameszme kérdésében. Barankovics István a kereszténydemokrata állameszméből indult ki, De Gasperihez és Adenauerhez hasonló, és a magyar viszonyoknak megfelelő felfogásából, amit sajátosan színezett az a gondolata – amit ő különösen aktuálisnak gondolt a *modus vivendi* tekintetében –, amikor ő az *evangéliumi szocializmus*ról beszélt. Mindszenty József hercegprímás az állameszmét alapvetően a történelmi magyar alkotmányból eredeztette. Ebből kifolyólag a két felfogás természetszerűleg nem ellentétben, de feszültségben volt egymással.

A keresztény politika tekintetében Barankovics István a *világnézeti párt* felfogása mellett volt. (Megjegyzem, a magyar De Gasperi vagy Adenauer lehetett volna, ha nincs szovjet megszállás.) Mindszenty József hercegprímás pedig ragaszkodott ahhoz, hogy az adott történelmi szituációban a keresztény párt a *hierarchia közvetlen irányítása alatt* álljon. Tanulságos – ami részint a Prímási Levéltárban, részint a Pia-rista Rend Levéltárában, illetve az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárában található, továbbá Varga László visszaemlékezéseiből ismert – az a tárgyalás, ami a magyar keresztény politika történetének talán a legfontosabb – sajnos eredménytelen – tárgyalása volt a Barankovics István vezette Demokrata Néppárt és a hercegprímás által vezetett hierarchia között.

A hat pontból az első a pártprogram kérdése volt. Barankovics István filozófiailag a modern kereszténydemokrata, keresztényszociális felfogásából indult ki, aktuálpolitikailag pedig abból az illúzióból, hogy lehetséges a jó viszony egy nem kommunista Magyarország és a Szovjetunió között, és egyfajta modus vivendi köthető a katolikus egyház és a létező szocializmus között. A hercegprímásnak más elképzelései voltak. Ő a történelmi alkotmányra helyezett volna nagyobb súlyt, aktuálpolitikailag pedig az ellenállásra. Végül abban maradtak a Demokrata Néppárt programja tekintetében, hogy azt kiinduló pontnak tekintik.

A második pont Barankovics István személye volt. Tudnunk kell, hogy a hercegprímás Pálffy gróft támogatta a keresztény párt elnökének. Barankovics István azt mondta, hogy kész félreállni, ha ez a megállapodás feltétele.

A harmadik, hogy a keresztény párt sajtójának főszerkesztője maradjon Barankovics, de a hierarchia által kijelölt szerkesztőbizottsági grémiummal együtt szerkesztik a lapot.

Ahol éles konfliktus volt, az az, hogy a hercegprímás a Végrehajtó Bizottság, tehát a párt vezetése (Varga László szerint pedig a felálló demokrata néppárti képviselők) tekintetében ragaszkodott ahhoz, hogy 40 százalékát a Demokrata Néppárt, 60 százalékát a hierarchia jelölje.

De a leg súlyosabb ütközés az 5. pont volt, amelyik úgy szólt, hogy egyházpolitikai és világnézeti kérdések tekintetében, amelyek akár csak távolról is érintik ezeket a kérdéseket, a párt elfogadja a hierarchia irányítását. Barankovics István azt mondta, hogy ezt csak abban a formában és megfogalmazásban tudja elfogadni, hogy a hierarchia iránymuta-

tásával *harmóniában*. Érdemes idézni Barankovics Istvánt: „*hit és erkölcs dolgaiban feltétlenül engedelmes hívei vagyunk az Egyháznak, illetve az Apostoli Szentszéknek, egyébként pedig a politika terén azzal a szabadsággal élünk, melyet az Apostoli Szentszék minden katolikusnak biztosít*”.

Kimondhatjuk, hogy az adott helyzetben mindkét álláspontnak volt racionalitása, és mindkét álláspont legitím volt. A magyar politika történetének nagy szerencsétlensége, hogy ebben a kérdésben nem sikerült – talán nem is lehetett – kompromisszumot teremteni. De mindezek mögött egyházi szempontból volt egy sajátos és döntő dolog, amitől Mindszenty hercegprímás kezdettől fogva tartott, Barankovics István pedig élete utolsó beszélgetésében Rákosi Mátyással szembesült: az, hogy a *Kommunista Pártnak szándéka volt egy Rómától független „magyar katolikus egyház” létrehozása*.

Ez volt az a pont egyébként, amikor Barankovics István elhatározta, hogy emigrál. Az ő saját szavaiból idézek: „Rákosi 1949. január 25-én erkölcsi öngyilkosságot követelt tőlem. Ekkor beszéltem vele utoljára, az ő kezdeményezésére, parlamenti dolgozószobájában. A magyar parlamenti szokásoknak megfelelően tegeződtünk, de mint mindig, ha Rákosi fenyegetőzni akart, magázott. Most is. (...) Önök – mondta Rákosi – ugyanazt tették, mint Mindszenty, csak sokkal fondorlatosabban. Mindszentyék és a Néppárt között szabályos munkamegosztás volt. Mindig tudtam, hogy gyűlöli a kommunizmust, de azt hittem, hogy felismeri az egyház és a magyar népválódi érdekét. A Barankovics Párt azonban nem a népet és nem is az egyházat akarta szolgálni, éppen olyan esküdt ellenségei a népi demokráciának, mint bármelyik összeesküvő, vagy Mindszenty. Mindszenty

elnyeri méltó büntetését, bármit csinál a Vatikán, és bármit tesznek az ő külföldi barátai. A Néppárt pedig fel fog oszlani. De nem úgy, ahogyan azt Ön gondolja. És nem akkor, amikor Ön akarja. Az időt és a felosztás indokait majd én fogom megmondani. (...) Róma Mindszenty jogtalan védelmében durván beavatkozott a magyar állam belső ügyeibe. A Néppártnak ezért a Vatikánt el kell ítélnie. Természetesen – fejezte be Rákosi – e nyilatkozat megtétele után a Barankovics Párt tagjainak semmiféle bántódásuk nem lesz. A nyilatkozat nélkül azonban nincsen *salvus conductus*. Én – feleltem – ilyen nyilatkozatot soha nem fogok tenni, amíg a magam ura vagyok. (...) – Ön, úgy látszik, nincs tisztában a helyzetével – mondta Rákosi.

– Tudom – feleltem –, hogy csak a lét és a becsület között van választásom. De amíg a magam ura vagyok, a becsületet választom. Erkölcsi öngyilkosságot nem követek el. Rákosi megvetően intett:

– Ön nem evilági ember. – Aztán az ítélethirdetést mintegy befejezettnek tekintve *Rákosi egy Rómától független magyar katolikus egyházzal beszélt*. (...) Ezen az éjszakán határoztam el, hogy megkísérlem a szökést. (...) Sem az emigráns sorsot, sem a hazatérés idejét illetően nem tápláltam semmiféle illúziót. Világosan tudtam, hogy mit vállalok, és tudtam, hogy a magyar nemzet az én egyedüli földi valóságom, és csak egy hazám van, Magyarország. A szökés elhatározása volt életem legnehezebb és legkeveserűbb döntése. (...) Egyedül a szökés adott esélyt arra, hogy a Néppárt képviselőit, kikkel szemben kötelezettséget éreztem, megvédjem az ellen, hogy belőlük akaratuk ellenére a Rákosi által kívánt nyilatkozatot kikényszerítsék, vagy nevükben kiadják. (...)

És végül egyedül a szökés adott lehetőséget arra, hogy a nemzeti katolikus egyház tervét leleplezve ettől a kezdeményezéstől a kormány kedvét elvegyem. Szökésem sikerült, és ezeket a célokat el is értem. Én az emigrációba nem önként jöttem, én az emigrációba kényszerültem.”

Azt gondolom, hogy ez az emigrációs sors az, ahogy végül is a két politika illúzióiban, de tiszta szándékában és a kereszténységért és a nemzetért végsőig való elkötelezettségben összeért, megadja annak a lehetőségét, hogy a magyar nemzeti panteonban együtt tiszteljük Mindszenty József hercegprímást és Barankovics Istvánt. Valahogy hasonlóképpen, mint ahogy a nemzeti panteonban együtt van Kossuth Lajos, Széchenyi István és Deák Ferenc.

És most van itt az alkalom és a pillanat, amikor annyi évtized vitája után Barankovics István pártjának nevében fejtet kell hajtanom Mindszenty József hercegprímás előtt.

A második terület, amiről szólni szeretnék, az a magyar közjog, a magyar alkotmányos helyzet kérdése. Hiszen Mindszenty József hercegprímás szerepvállalásának megértése nagymértékben függ ettől. Mindszenty József mint Magyarország hercegprímása a történelmi alkotmányból eredeztette társadalmi, közjogi helyzetét és felelősségét. És itt van az a pillanat, amikor megkerülhetetlen, hogy kitérjünk az államforma kérdésére. Keresztény alapon mindkét államforma – akár a királyság, akár a köztársaság – legitim. Barankovics István ezt úgy fogalmazta meg: „a keresztény állameszme, amelynek magyar formában való megvalósítása pártunk programja, épp úgy megvalósítható köztársasági, mint ki-

rállyági államformában. A keresztény állameszmét sem a királlyággal, sem a legitimizmussal azonosítani nem lehet és nem szabad. A keresztény állameszme egyik államforma mellett vagy ellen sincs elvileg lekötve. Mi az államformát kizárólag a politikai célszerűség kérdésének tekintjük. Ezért pártunk nem is teszi pártkérdéssé azt, hogy tagjai melyik államforma mellett vagy ellen foglalnak állást.”.

Főleg a korábbi évtizedek – de a napjainkban is felmerülő – vádaskodások tekintetében fontos egy distinkciót tennünk. Más dolog a történelmi alkotmányból következően a Magyar Királlyághoz való ragaszkodás, és más dolog a trón betöltésének kérdése. (Nyilván nem most van itt az alkalmas hely és idő, hogy a szabad királlyaválasztás vagy a legitimista álláspont, az örökös királlyág történelmi kérdésébe bonyolódjunk.) De a királlyág mint államforma és a trón betöltése között lényegi különbség van, és ezt a lényegi különbséget a hercegprímás meg is tette.

Mindszenty álláspontja az volt, hogy – ha egyáltalán az államforma kérdésessé tehető, akkor is – az államformáról csak *legitim parlament vagy népszavazás dönthetne, és miután ilyen nem volt, a Magyar Királlyág közjogi valóság*. Ebből következett az ő közjogi szerepvállalása. Nyilvánvaló, hogy idegen megszállások idején nem beszélhetünk szuverenitásról és legitimitásról. És az is tény, hogy elméletileg 1949-ig még az akkori rendszer rendszerében is a történelmi alkotmány érvényben volt. Ebből két dolog következik. Alkotmányos szempontból, ha lett volna a szuverén Magyarországnak legitim parlamentje, amely megváltoztatja az államformát, a hercegprímás – noha nem értett volna vele egyet, mivel a királlyág és ezen belül Ottó főherceg híve volt –, de vélhetően elfogadta volna ezt a döntést. Azonban

ilyen nem volt. Politikai szempontból pedig *a hercegprímás nagyon pontosan látta, hogy az akkori körülmények között az ezeréves magyar királyság feladása, vagyis a köztársaság, a népköztársaság előszobája, ez pedig a kommunista diktatúrába fog torkollni. Pontosan ez történt.*

Az ő közjogi szerepének megértése szempontjából kulcsfontosságú az a mondat, amit beiktatásakor üzent Dálnoki Miklós Bélának, aki az Ideiglenes Kormány feje volt. A mondat tömörségében is rendkívül pontos: *„Az ország első közjogi méltósága hazája rendelkezésére áll”*. Ennek alapján tette meg óvását, amikor tudomására jutott, hogy a Nemzeti Ideiglenes Kormány a királyság megszüntetését tervezi. A következőképpen reagált erre: *„Úgy értesülök, hogy a nemzetgyűlés a közeljövőben napirendre szándékozik tűzni az alkotmányreformokat, köztük a köztársaság behozatalát, az ezeréves magyar királyság megszüntetésének tervét. Ha ez a hír megfelel a valóságnak, és ha nem is kaptam erről hivatalos tájékoztatást, a magyar prímások – több mint kilencszáz éven át – állandóan gyakorolt közjogi tisztéből folyóan óvást emelek eme tervek ellen.”*

Tehát az ő alkotmányos alapállása az volt, hogy őneki az érvényben lévő történelmi alkotmányból kifolyólag vannak kötelességei. Ez alkotmányosan igaz is. Hiszen a koronás magyar király halott. A kormányzó megpuccsolva (nyilvánvaló, hogy a „nemzetvezető”-féle hatalomátvétel illegitim). A kormányzóhelyettes halott. Nádor nincs. Ebből pedig az következik, hogy a prímás valóban az első alkotmányos közjogi méltóság az országban, amint azt az 1937. évi XI. törvénycikkely kimondja. Az Országtanácsból akkor egyedül ő maradt: a hercegprímás, Mindszenty József.

Összefoglalólag – mindenfajta szekularista dogmával szemben – Mindszenty József, Magyarország hercegprímása nem „beleszólt a politikába”, nem valami anakronizmus volt az ő alkotmányos álláspontja, különösen nem valamifajta hiúság, hanem egész egyszerűen az *alkotmányos rendnek megfelelő állampolgári kötelességét teljesítette*. Ami egyébként politikai értelemben két megszállás után, illetve alatt, maga volt a remény alternatívája. És most van itt az a pillanat, hogy Magyarország Alaptörvényéből néhány mondatot felolvassak: „Mi, a magyar nemzet tagjai az új évezred kezdetén, felelősséggel minden magyarért, kinyilvánítjuk az alábbiakat: (...) Tiszteletben tartjuk történelmi alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát, és a magyar nemzet egységét. *Nem ismerjük el történelmi alkotmányunk idegen megszállások miatt bekövetkezett felfüggesztését. (...) Nem ismerjük el az 1949. évi kommunista alkotmányt, mert egy zsarnoki uralom alapja volt, ezért kinyilvánítjuk annak érvénytelenségét. (...) Hazánk 1944. március 19-én elveszített állami önrendelkezésének visszaálltát 1990. május 2-tól, az első szabadon választott népképviselő megalakulásától számítjuk. Ezt a napot tekintjük hazánk új demokráciája és alkotmányos rendje kezdetének.*”

Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, ebből egészen egyszerűen az következik, hogy *Magyarország új Alaptörvénye alkotmányos értelemben igazolta – ha tetszik, rehabilitálta – Mindszenty József hercegprímás alkotmányos felfogását.*

A harmadik terület, amiről röviden szeretnék szólni Önöknek, az Mindszenty József magyarságot meg-

tartó ereje. Erkölcsi tartás tekintetében például, amíg Mindszenty József élt, addig ő *önmagában jelentette és jelezte a békepapság illegitím voltát*. Ő volt akár Magyarországon, akár az emigrációban az erkölcsi iránytű. Ezt evidenciaszerűen bizonyítja Mariazellből való hazahozatala, az, hogy *nem lehetséges rendszerváltás Magyarországon Mindszenty József hercegprímás hazatérte nélkül*. Akár magyarországi szereplései, akár az emigráció idején tett útjai, tanították a kereszténység és a magyarság egymásra irányultságát, így *Mindszenty József lelkiisége a nemzeti identitás megtartását is jelentette*. Az ő feltétlen tekintélye, szimbolikus volta szerte a világban olyan büszkeséget adott az emigráció magyarságának, ami a nemzeti identitás megőrzését és ezáltal az asszimilációtól való megmenekülést jelentette nemzedékeknek.

És szólnunk kell még a hercegprímás életpéldájának egy olyan egyetemes üzenetéről, ami itt nekünk Közép-Európában különösen fontos. Mindszenty Józsefet üldözték a nácik, és üldözték a bolsevikok. Ő ellent mert mondani a nácizmus idején a barna diktatúrának, és ellent mert mondani a kommunizmus idején a vörös diktatúrának. Ezért ő *személyében szimbolizálja, hogy a náci és a bolsevik ideológia lényegileg hasonló, és mind a két ideológia természetéből eredően keresztényellenes és neopogány*. És ezért az ő személyében, az ő személyes sorsában be lehet mutatni, hogy a nácizmus és a bolsevizmus, mert istentelen, tehát embertelen, és mert embertelen, ezért istentelen. Antikrisztianus és neopogány. Példája annak – aminek ma is üzenete van –, hogy *azért, mert nem szeretjük a nyilasokat, még nem kell szeretnünk az ávósokat, és azért, mert nem szeretjük az ávósokat, még nem kell szeret-*

nünk a nyilasokat! Európa tekintetében pedig az a helyzet, hogy ha nem lett volna Mindszenty József hercegprímás, és nem lett volna az '56-os forradalom, akkor bizony ez a Nyugat-Európa akár Itáliában, akár Franciaországban könnyen belecsúszott volna az eurokommunizmusba. Tehát az, hogy Nyugat-Európa megmenekült a kommunizmustól, hogy a nyugati polgárok szeme felnyílt a kommunizmus természetét illetően, ebben meghatározó szerepe van Mindszenty József hercegprímás és az '56-os forradalom vértanúságának.

Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! A magyar állam természetszerűleg világi jellegű valóság. Ebből következően nyilvánvalóan nem illetékes szakrális kérdésekben. Azonban a magyar emberek akaratának képvisellete természetes kötelezettsége a világi államnak. Ilyen értelemben a magyar emberek jelentős része akaratának kinyilvánításaként és képviselleteként legitim módon szorgalmaztuk és szorgalmazzuk a Szentszéknél Mindszenty József hercegprímás boldoggá avatását.

A magyar nép *sensus fidei*-je, hitérzéke alapján ki mondhatjuk, hogy Mindszenty József, Magyarország vértanú hercegprímása számunkra szent!

(Elhangzott a Mindszenty József a magyarság lelkiismerete című, a Terror Házában tartott konferencián, 2012. szeptember 21-én.)

A LENGYEL–MAGYAR BARÁTSÁGRÓL

*Napirend előtti felszólalásra adott válasz –
2011. július 4.*

ELNÖK: Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr kíván válaszolni. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Úr! Valóban úgy van, hogy nincs a történelemben még két olyan nép, mint a magyar és a lengyel, akit olyan mély, ösztönös szimpátia és történelmileg kipróbált barátság köt össze. Nem véletlen, hogy az új magyar kormány – Orbán Viktor miniszterelnök vezetésével – első útja Varsóba vezetett, és gondviselésszerűnek érzem azt, hogy a magyar EU-s elnökséget Lengyelország veszi át tőlünk.

Hetvenkét évvel ezelőtt, 1939 nyarán volt az utolsó zarándoklat Czeszochowába, ami után jött 1939 ősze, amikor a Molotov–Ribbentrop-paktum következtében Lengyelországot lerohanták, és a magyar és lengyel történelemnek egy tragikumában is nagy-szerű pillanata következett el, amikor Magyarország 130 ezer menekültet fogadott be Lengyelországból, és segített tovább részint a nyugati emigrációba, részint megteremtette a honi hadsereggel való kapcsolat lehetőségét, sokan pedig itt maradtak és itt tanulhattak Magyarországon.

Maga a zarándoklat gondolata tavaly ősszel merült fel Székely János püspök úr vezetésével, hogy egy

csoportos nemzeti zarándoklat kísérje az európai uniós elnökség hivatalos átadását. Szimbolikus, hogy a zarándoklat Szent László királyunk ünnepén indult, aki önmagában is a két nép közötti barátság kifejezése, hiszen édesanyja lengyel volt. Krakkóban volt az első állomás, ahol a Wawelben Anjou Nagy Lajos király lányának, Szent Hedvignek a sírját koszorúzták meg, illetve Báthory István erdélyi fejedelem és lengyel királynak, illetve a smolenski tragédiában elhunyt Kaczynski elnök úrnak. Az is egy szép gesztus volt, hogy Stanislaw Dziwisz bíboros úr, krakkói érsek fogadta és köszöntötte a zarándokokat, aki II. János Pál pápa titkára volt.

Szimbolikusnak érzem azt, hogy nem pusztán magyarországi zarándokok voltak, hanem az egész Kárpát-medencéből, sőt a világ magyarságát képviselték a zarándokok – ott volt Majnek Antal munkácsi püspök úr, Tamás József gyulafehérvári segédpüspök úr, Bőjte Csaba ferences atya Déváról –, és azt is a dolgok normális állapota helyreállításaként értelmezhetjük, hogy Kövér László házelnök úr fővédnökséget vállalt, ami kifejezi az állam és az egyház közötti együttműködést, amire törekszünk.

Czestochowában folytatódott a zarándoklat, ahol Bátor Botond pálos tartományfőnök urat fogadta a pálos rend általános generálisa, és megköszönte, hogy 1381-ben Magyarországról Márianosztráról 16 pálos szerzetes indult Lengyelországba, és megalapította a kolostort. Ószandecen zárult a zarándoklat, ahol IV. Béla király lánya, Szent Kinga nyugszik, az ő kolostorában ért véget mindez, ami megint csak egy szimbolikus üzenet a magyar–lengyel kapcsolatok tereén. Magyarországra a zarándokok a czestochowai Fekete Madonna másolatával tértek vissza, amelyet a Szent István Bazilikában helyeztek el.

Adja Isten, hogy mindez Magyarország, Lengyelország és az egész Európai Unió – amire igencsak ráfér – lelki és szellemi megújítását szolgálja!

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok sorában.)*

A MILÁNÓI EDIKTUM – 1700 ÉV

Napirend előtti felszólalás – 2013. február 11.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az európai népek története 313 februárjában fordulponthoz érkezett. A Római Birodalom társcsászárjai, Konstantin és Licinius többnapos megbeszélést tartottak, aminek az egyik hatalmi központ, Milánó szolgált helyszínül. A legfontosabb megállapodásuk, mely milánói ediktum néven vált közismertté, rendelkezés formájában fogalmazódott meg, és folytatta Galerius türelmi politikáját, a keresztények üldözésének megszüntetését jelentette az egész birodalom területén. Eddig is szünetelt időnként az ókori totalitárius államhatalom keresztényellenessége, de csak időnként, mert a békés időszakok után még nagyobb buzgósággal gyilkolták a keresztényeket a birodalom feltételezett ellenségeiként. Most azonban többről volt szó, mint az állami erőszak szüneteltetéséről.

A kereszténység elnyerte azokat a jogokat, amelyekkel a Római Birodalomban elfogadott minden más vallás rendelkezett, vagyis bevett vallássá lett. Híveit többé nem üldözték, azok szabadon gyülekezhettek istentiszteleteik tartása végett, a hitükért bebörtönöztek visszanyerték szabadságukat, elkobzott vagyonukat, sőt maguk az egyházi közösségek is rendelkezhetek vagyonnal, elfogadhattak örökségeket. A megállapodó felek eddigre felismerték, hogy a keresztény közösségi tulajdon az egész tár-

sadalmat szolgálja, biztosabban, mint más intézmények. A kereszténység nem államvallássá lett, csak bevett vallássá. Ennek az önmagában vallási téren bekövetkezett változásnak azonban Európa történetét alapjaiban befolyásoló következményei lettek.

A keresztény hit szabadsága együtt járt az e hitből fakadó erkölcs érvényesülésével legfelsőbb szinten, vagyis a birodalmi törvényhozásban. A birodalom keleti fele számára Licinius már 313 nyarán kibocsátott rendelkezését – aminek lényege nyugaton is megvalósult – a következő években fontos törvények követték. Tilossá lett a keresztre feszítés, ami addig bevett kivégzési mód volt, törvény tiltotta, hogy a bűnözők homlokára bélyeget süssenek. A véres cirkuszi játékok tartása, a rabszolgák megölése, az újszülött csecsemők kitevése, magára hagyása, megölése, a gyerekkereskedelem, csak hogy a legfontosabbakat említsük, mind szigorúan tiltottá vált, és idővel megszűnt társadalmi elfogadottsága. A püspökök jogokat kaptak a házassági szerződések és a rabszolga-felszabadítások esetére. E törvények az emberek egyenjogúságáról szólnak korra, nemre, társadalmi helyzetre való tekintettől függetlenül.

Ezért – Török József történész professzor urat követve – joggal tehetjük fel a kérdést, hogy miként alakult volna Európa történelme a fenti törvények nélkül. A népvándorlással Európába érkező új népek sztyeppei törvényei, ha találkoznak Róma embertelen törvényeivel, miként válhattak volna humánusabbá? Megszülethettek volna-e egyáltalán az ember személyi szabadságjogai, amit ma emberi jogoknak nevezünk és az erre épülő európai civilizáció? Aligha. Ezért történelmi jelentőségű Nagy Konstantin döntése, amellyel a kereszténységet bevett, állami

törvények által elismert vallássá tette, és ezért méltó és helyes, hogy 1700 év múltával itt, a Magyar Országgyűlésben is megemlékezünk erről.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-
rokban.)*

III. Politica Christiana

NEM HAGYOM MAGAM MEGFÉLEMLÍTENI

*Beszélgetés Semjén Zsolttal új, nemzetpolitikáról
szóló könyvéről és az őt ért életveszélyes
fenyegetések háttéréről*

– *Azt mondta a parlamentben, hogy a határon túli magyarok honosítása történelem. Mi az, amit még ilyen tettének tekint?*

– A honosítás nemzetegyesítése valóban vitathatatlanul az, de ugyanígy egyháztörténelmi jelentőségű volt Szent István bizánci kanonizációja, amire 1054 – a keleti egyházszakadás – óta nem volt példa, hogy egy szakadás után nyugaton kanonizált szentet elismerjenek keleten, vagy egy keletit nyugaton. És politikatörténeti fejezet, hogy Varga Lászlóval újraépítettük a KDNP-t, és nem engedték kiesni a történelemből 67 év kereszténydemokráciáját és – egyedüli történelmi pártként – megmaradtunk.

– *Számos tanulmány és interjú készült minderről. Miért érezte fontosnak mégis leszögezni, hogy autentikusnak, hiteles műveinek a könyveiben – Igenis szólnunk kell!; Ius resistendi; Egyenes úton; Megharcolunk minden magyarért!, és a verseskötetében – megfogalmazottak tekinthetők, sőt tekintendők?*

– Egy politikai opus nem olyan, mint egy szép-irodalmi mű, vagy egy tudományos esszé. Nem kevesebb vagy több, egyszerűen más természetű. Egyfelől a politikai beszéd jobban benne van a történelem hús-vér valóságában, jobban magán viseli a

konkrét történelmi szituáció jegyeit. Másfelől egy politikai vezető ezer és ezer nyilatkozatot tesz és levelet küld. Ezek tartalma az én döntésem, de a megfogalmazás sokszor a sajtósoké. Viszont az említett könyvek minden szava tudatos ars poeticámat tükrözi. Különben én azt sem érzem igaznak, amikor egy költői életmű kiadásába utólag betesznek olyan verseket, amiket ő életében nem vett fel a köteteibe. Ez irodalomtörténetileg lehet érdekes, de nem a hitvallásos, autentikus életmű tekintetében.

– *Rendkívüli siker volt a kopt pápa, III. Senuda augusztus 20-i látogatása. Ennek kapcsán Ön azt az éles kijelentést tette, hogy a nyugat elárulta a keleti keresztényeket, sőt a nyugati kereszténység is sorsára hagyta őket.*

– Ez a tragikus valóság. Mivel ő nem mondhatta, nekem kellett kimondanom. Ne felejtsük el, ők ma is a vértanúk egyháza. Ott a vértanúság nem Néro korának történelmi emléke, hanem napi valóság. Ezért formális és informális módon is segítenünk kell nekik. Ugyanakkor van egy sajátos paradoxon is: mert egyfelől vértanúk közössége a koptok, másfelől viszont az egyiptomi gazdaság hagyományosan a koptok meghatározó befolyása alatt áll. Ez a magyar érdekek tekintetében sem mellékes szempont.

A kopt egyházfő látogatása szervesen beleillik abba az egyházdiplomáciai ívünkbe, ami a kelet–nyugati párbeszédet szolgálja, és aminek keretében vendégünk volt I. Bartholomaios Konstantinápoly egyetemes patriarchájától kezdve, Kirill metropolitán keresztül – aki ma már Moszkva és minden oroszok patriarchája –, Fouad Twal Jeruzsálem latin patriarchájáig a keleti kereszténység számos meghatározó személyisége.

– A napokban egy gazdaságelméleti beszélgetésben azt állította, hogy a közgazdaságtan nem természettudomány, és az antropológiai szemlélet fontosságát hangsúlyozta.

– Ez egyszerűen annyit jelent, hogy természetéből adódóan más tudomány a fizika, mint a történelem; a matematika, mint az irodalom. A közgazdaságtan kiinduló pontja az a feltételezés, hogy az emberek „racionálisan viselkednek”, amin haszonelvűséget ért. Ez abszolutizálva már antropológiai tévedés. Ugyanis miért racionálisabb, vagy ha tetszik „haszonmaximalizálóbb” egy bankár, mint egy karmelita szerzetes? Végül is van-e hosszabb távú és nyereségesebb befektetés, mint az örökkévalóság? Vagy miért racionálisabb és hasznosabb a pénzemet részvénybe fektetni, mint pl. a családomba azzal, hogy elmegyünk a gyerekekkel nyaralni? A gyerek taníttatásába, összetartó élményekbe vagy a szellemi-lelki javakba fektetett pénz, munka, idő miért lenne kevésbé racionális vagy hasznos? Csak más koordináta-rendszerben mérhető az értéke. Ebben az összefüggésben hangsúlyoztam az antropológiai fordulat fontosságát. A közgazdaságtannak, szociológiának, stb. megvan a saját illetékességi területe, de ha élet- és világmagyarázat próbál lenni, mint ami például a marxizmussal történt, az – szigorúan tudományos szempontból – tudománytalan. Politikailag pedig mindez azt jelenti, hogy a gazdasági szempontok legitímek a gazdaságban, de a kizárólagos gazdasági megközelítés illegitim pl. a kultúrában, az oktatásban, vagy a családpolitikában. Sőt, a gazdaságnak is millió olyan nem gazdasági természetű előfeltétele és vetülete van, ami szoros értelemben nem gazdasági természetű. Például az erkölcs.

– Tudom, hogy nem nyilatkozik személyes dolgokról, mondván, hogy más a magánélet és más a közélet. Mégis hadd kérdezzem meg azzal kapcsolatban, hogy többször halálosan megfenyegették. A napokban is. Nem fél?

– Nézze, nem hagyom magam megfélemlíteni. Ha valakit meg lehet félemlíteni, és ez befolyásolja a döntéseit, akkor jobb, ha abbahagyja a politikát. Négy különböző természetű fenyegetést kaptam az évek során. Belpolitikait – részint a rendszerváltáskor öreg bolsevikoktól, részint akkor, amikor a KDNP-ből egyedül voltam a parlamentben és Gyurcsánnyal harcoltam –, ezeket nem érzem komolynak. Nemzetpolitikait – szomszédos országok szélsőségeitől, magyar-gyűlölő sovinsztáitól –, ez is kezelhető. Aberráltaktól – pl. homoszexuális szervezetek aktivistáitól, akik azért gyűlölnek, mert megakadályoztuk a parlamentben és az Alkotmánybíróságon, hogy házasodhassanak és gyerekeket fogadhassanak örökbe. Egy ilyen a házukban fogott el a rendőrség... Ez nehezebb ügy, mert ezek beteg emberek. És a destruktív szektások – akik meg azért gyűlölnek, mert kitettük őket az egyház kategóriából, és mert katolikus vagyok a közéletben. Például azután is életveszélyesen megfenyegettek, amikor azt nyilatkoztam, hogy amíg én miniszter vagyok és a KDNP parlamenti párt, addig a szcientológia nem lesz egyház Magyarországon. Ez valóban kockázat, de újra megismétlem: a szcientológia nemzetbiztonsági kockázatot jelent a Hazának, ezért nem lesz egyház Magyarországon.

– Mindez „csak” ilyen fenyegetéseket jelent?

– Dehogyan. Ez csak egy kis része... Ez a történet ezekbe az említett körökbe tartozó – vagy zsoldjuk-

ban álló – újságírók hazugságairól és a bloggerek gyalázkodásáról szól. De hát ezt megszoktam. Megjegyzem, ezen figurák rágalmazása és gyalázkodása egyfajta útjelző, hogy jó úton járok.

*(Gondola, 2011. augusztus 20.,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

„NEM NAGY MULATSÁG LÖVÉSZÁROKBAN ÉLNI”

Kurucokról és labancokról, gyarmatosítókról és a lojális törzsfők civilizáltságáról, gazdasági szabadságharcról és gazdasági kényszerekről beszélt Semjén Zsolt a Lánchíd Rádió *Szabad Gondolat* című műsorában. A miniszterelnök-helyettes szerint egyetlen vitatott törvényből sem csinálnak presztízskérdést, de anélkül nem lehet tárgyalni, hogy nem tisztázzák a bírálók, konkrétan mely pontokkal van problémájuk.

– *A háborúhoz három dolog kell: pénz, pénz és pénz. Gondolom, hogy ez a gazdasági szabadságharcnál még fokozottan igaz. Ehhez képest önök úgy vágtak ebbe bele, hogy csak adósság, adósság és adósság volt, munkanélküliség meg szegénység. Jól átgondolták ezt?*

– A helyzet az, hogy nem úri jókedvünkből vágtunk bele, hanem egész egyszerűen abból a kényszerhelyzetből, hogy katasztrofális állapotokat vettünk át a Gyurcsány–Medgyessy-kormány után. Hogy mást ne mondjak, ha nem vitték volna fel az államadóságot a GDP 52 százalékáról 82 százalékára, akkor ma semmi problémánk nem lenne. Ha úgy állnánk, mint az első Orbán-kormány végén, akkor nagyfiúk lehetnénk, és tulajdonképpen mindent megtehetnénk. Nem beszélve arról: óriási erőfeszítés volt az, hogy az államháztartási hiányt felére csökkentettük annak, mint amivel a Bajnai-kormánytól átvettük. Tehát nagyon fontos, hogy világosan lássuk: az

alapvető problémáinknak két természete van. Az egyik, amit a Gyurcsány–Bajnai-kormánytól örököltünk. A másik pedig, hogy a problémáink abból is adódnak, ami az egész Európai Uniót sújtja. Magyarország egy exportorientált gazdaság, alapvetően a német gazdaságtól függ. Senki nem gondolhatja komolyan, hogy ha a német gazdaság stagnál, akkor a magyar növekedés szárnyalna. Ha a német gazdaság összekapná magát, és mondjuk 2-3 százalékos növekedése lenne, akkor mi is markáns növekedési pályára tudnánk állni. Egy csomó olyan dolog van, ami tőlünk – nemcsak a kormánytól, hanem Magyarországtól is – szinte teljesen független.

– Láthatóan ez az örökség nem hatja meg mondjuk az uniós politikusokat, annak ellenére, hogy a Gyurcsány-kormány idején nem kimondottan kongtatták a vészharangot. Az európai politika nem igazán hatódik meg attól, amit a magyar kormány szeretne elérni. Nem lett volna egyszerűbb, hogy ha olyan sarkalatos törvényeket, vagy egyáltalán olyan irányokat kihagynak vagy későbbre tolnak, amelyek az Európai Unió bajszának rángatását jelentik? Ráadásul mondjuk nagyon sok hozadéka nincs is. Médiatörvény, jegybanktörvény.

– Kezdjük itt a végén. Látható, hogy azoknak az érveknek, amelyekkel Magyarországot támadják, semmiféle ténybeli alapjuk nincsen. Én nem gondolom azt, hogy presztízskérdést kéne csinálni egy törvény megváltoztatásából. De ahhoz, hogy valamit megváltoztassunk, két dolog azért kell. Az egyik az, hogy legyenek olyan jók és mutassák meg: melyik törvény melyik paragrafusának melyik részét kifogásolják, és az miben ellentétes az Európai Unió bármelyik értékével. Ilyen konkrét megfogalmazással én még nem találkoztam. Retorikai szinten ismétlik azt,

amit a magyar ellenzék mond, és amit az európai balliberális oldal reggeltől estig imamalom-szerűen ismétél. A másik pedig a kettős mérce. Ez elfogadhatatlan. Például a médiatörvény esetében én azt mondom, hogy ha van egy olyan pont benne, ami csak Magyarországon létezik és ellentétes lenne az unió bármelyik értékével, akkor azt készek vagyunk átgondolni. De az a helyzet, hogy a médiatörvényről is beigazolódott, az európai uniós országok jelentős része szigorúbb médiaszabályozást csinált, mint a magyar. Az nem megy, hogy Magyarországon olyat kérjenek számon, ami más országok esetében nem okoz problémát.

Hogy miért folyik ez a támadás Magyarország ellen? Azt gondolom, ennek két oka van. Az egyik az, hogy Magyarország meglépett néhány olyan dolgot, ami bizonyos banki és multinacionális cégek extra-profitját érinti. Őket nem az zavarja elsősorban, hogy Magyarországon mi van. Mert ezt mellényzsebből kifizetik. Hanem az zavarja őket, hogy ha Magyarország ezt meglépi és sikeresen tudja meglépni, akkor más országok ezt átveszik, mert az európai uniós polgárok óriási többsége ezzel erkölcsileg és politikailag is egyetért. Például mondjuk a bankadó kérdésében nem az a probléma számukra, hogy Magyarországon megadóztatjuk a bankokat. Hanem az, hogy ha a bankok adót fizetnek Magyarországon, akkor adót fognak fizetni majd előbb-utóbb Lengyelországban, Franciaországban és máshol is. Látható, hogy az egész Európai Unió bevezette már. Érdekes azért azt is megfontolni, hogy – természetesen nem állítva direkt analógiát, csak inkább mondjuk a történelmi tapasztalatokat előhozva – Cecil Rhodes Svájciföldön annak idején nem azokat a fekete törzsfőnököket szerette, akik harcoltak a népükért, hanem

azokat dicsérték meg civilizáltságukért, akik üveggyöngyökért adták el a népüket és a földjüket. Az a történelmi tapasztalat – végigtekintve az emberiség történetén –, hogy a gyarmattartók soha nem szerették azokat a törzsfőket, akik idejében a gyarmatok fölláztak a gyarmattartókkal szemben. Nincs direkt analógia, de azért létezik bizonyos történelmi áthalás.

A másik, amiben Magyarország helyzete különbözik számos más országétól, az az – nehéz szívvel, de ki kell mondani –, hogy a magyarországi ellenzék egy része, a balliberális ellenzék egy része, kifejezetten nemzeti érdekekkel ellentétes propagandát és politikát folytat. Nemcsak a magyar kormányt támadják, hanem Magyarországot is támadják. Ez például Szlovákia vagy Románia esetében elképzelhetetlen. Elképzelhetetlen az, hogy külföldön bármelyik román párt Romániát gyalázza és Romániát támadja, mondván, hogy Románia és a románság rasszista és szörnyű nép, és micsoda szörnyű állapotok vannak. A probléma az, hogy a magyarországi ellenzék egy része Magyarországot és a magyar népet ellen folytat gátlástalan propaganda-hadjáratot. És ez a kettő adódik össze.

– Viszont most megint ott tartunk, ami a kiindulópont volt: vajon kellően tudták-e, hogy mivel néznek szembe. Önöknek tudniuk kellett, hogy az ország milyen gazdasági állapotban van. Azt is lehetett tudni, hogy – maradván a háborús analógiánál – ha az ember szabadságharcot vagy hadjáratot indít, akkor a hátszágban biztonságnak kell lennie. Ehhez képest Önöknek már történelmi tapasztalatból is tudniuk kellett, hogy a magyarországi balliberális ellenzék igencsak hajlamos a külföldi panaszkodásra. Azt is tudniuk kellett, hogy ha gazdasági érdekeket

sértenek, akkor azt retorziók követhetik, főleg hogyha az ország kiszolgáltatott helyzetben van. Azzal is tisztában kellett lenniük, hogy ezeknek a köröknek jelentős befolyásuk van az európai politikai körökre. Mentek előre, most meg anynyira elmentek a falig, hogy gyakorlatilag az ország sarokba van szorítva.

– Hát a helyzet az, hogy sok választásunk nem volt. Vagy a bankokra és a nagy cégekre terheljük 2010-ben a terheket, hogy elkerüljük az összeomlást, amit a Gyurcsány–Bajnai-kormánytól örököltünk, vagy pedig az emberekre. Az a helyzet, hogy a magyar társadalom és a magyar emberek ilyen terheket nem bírtak volna ki. Nem arról volt szó, hogy egy kormányülésen azt mondtuk: na, kurucok előre, jól befűtünk ezeknek a labancoknak! Nem erről van szó. Nekünk sem nagy multság ez az egész. Senkinek nem nagy multság egy lövészárokban élni. Senkinek nem nagy multság az, hogy a füle mellett röpködnek a golyók. Tele vagyunk már sebekkel, és emellett a hátországból a szuronyokat még a hátunkba is szúrják. Nem nagy multság ez. Nekünk is egyszerűbb lenne azt mondani, hogy hát igen, egyezzünk ki, legyenek kompromisszumok. Persze. Csak az a helyzet, hogy akkor ezeket a terheket az emberekre kell rakni. De ők további terheket nem bírhatnak ki. Azt gondolom, hogy jöjjön, aminek jönnie kell, de az nem lehet, hogy üveggyöngyökért – visszatérve az előbbi analógiára – a népünket és a földünket kiárusítsuk. A nemzeti érdekeinket kell védeni. Olyan helyzetben vagyunk, hogy ha ezt nem tesszük meg mi, rajtunk kívül senki nem fogja. Azt gondolom, óriási eredmény és erőfeszítés volt, hogy el tudtuk kerülni Görögország sorsát. Görögország papíron persze egy létező, szuverén ország. Gyakorlatilag a szuverenitás teljes mértékben már réges-

régen nincs meg. Mi a történelem színe előtt egyszerűen nem tehetjük meg azt, hogy nem próbáljuk megvédeni a szuverenitásunkat. Eközben az ellenzék egy része, amelyik nem a nemzeti szempontokat nézi, perverz módon ujjong, hogy Magyarország nehéz helyzetben van. Bizonyos szereplők esetén nem lehet nem látni az önelégült vigyort. De megjegyzem, ezt már megcsinálták 1919-től, tehát már láttuk ezt a mutatóványt. Rádásznak megszokták, hogy Moszkvában szaladgálnak akkor, ha valami nem tetszik.

– *Brüsszel olyan, mint Moszkva?*

– Abban a tekintetben igen, hogy volt, aki Rákóczi idején Bécsbe szaladgált, más meg Moszkvába az '50-es, '60-as és '70-es években. Most pedig Brüsszelbe és Washingtonba. De egy dolog biztos: a magyar nemzeti érdekeket Magyarországon kívül senki nem fogja képviselni. Ezért nincs is értelme annak, hogy haragudjunk az IMF-re vagy a bankokra, mert ők a saját racionális, pénzügyi szempontjaikat nézik. Ők minél nagyobb extraprofitot akarnak. Nem abban érdekeltek, hogy Magyarországon egy faluban legyen iskola, meg legyen múzeum, meg legyen történelemtanítás. Őket az érdekli, hogy minél nagyobb kamatot tudjanak kiperéselni. Nekünk pedig mint magyar kormánynak az a feladatunk, hogy a magyar nemzeti érdekeket képviseljük.

– *Erre a nemzetféltésre vagy a nemzeti érdekek képviselőtére mondja azt a Jobbik, egészen konkrétan az elnökük, Vona Gábor, hogy ki kell lépni az Európai Unióból. Ha ekkora a konfliktus, ott kell hagyni a bulit.*

– Ez egy érzelmi reakció, de mi történik másnap?

– *Önök nem volt ilyen érzelmi reakciója?*

– Miniszterként egyszerűen nem tehetem meg azt, hogy érzelmi reakcióim legyenek. Itt egyébként két

téveszme él. Az egyik a balliberális oldalé, amely úgy tekint az Európai Unióra, mint a magyar történelem beteljesülésére és céljára. Ez egész egyszerűen egy tévedés. A magyar történelemnek önmagában létezik a célja, nem pedig valamilyen nemzetközi szervezetben. A másik tévedés pedig az, ha valaki érzelmi indulatból ellenségesen viseltetik például az Európai Unió iránt. Ezt – érzelmileg – bizonyos szempontból megértem, főleg ha arra gondolok, hogy érdekes módon ennek az uniónak nem jelentett problémát az, ha Szlovákiában olyan nyelvtörvényt hoznak, hogy egy magyar orvos nem beszélhet magyarul a magyar asszisztensével vagy betegével. Vagy a mélyen tisztelt Európai Unió nem érezte problémának, hogy Sólyom László köztársasági elnököt nem engedik be a schengeni határon belül Szlovákiába. El nem tudom képzelni, hogy mondjuk Elzász-Lotaringiában egy német orvos ne beszélhetne németül, vagy hogy Angela Merkel kancellár asszonyt ne engednék be egy német nemzetiségi rendezvényre. Nálunk ez megtörtént Szlovákia vonatkozásában.

Tehát bizonyos érzelmi reakciókkal megértő az ember. Csak az a helyzet, hogy azt kell látnunk: ha nincs Európai Unió, akkor mi van? Akkor hol vagyunk? A posztszovjet érdekszférában? Vagy az orosz érdekszféra és az unió között, a senki földjén? Én is rendkívül kritikus vagyok a brüsszeli bürokráciával szemben, főleg amikor soha senki által meg nem választott emberek ítélkeznek a szuverén nép által megválasztott kormányok felett. De a magyar nemzetnek józan, racionális szempontból mégiscsak az az érdeke, hogy az Európai Unión belül próbálják érvényesíteni nemzeti érdekeiket. Mert ha most dacból, dühből megfogadnánk azt, amit Vona Gábor mond,

akkor mi történik másnap? Mi történik, ha megfogadjuk, amit a Jobbik mond, és nem fizetjük vissza az adósságot? Akkor hány forint lesz az euró? Mi lesz a munkahelyekkel? Hogy lesz magyar export? Hogy lehet finanszírozni az államháztartást? Tehát ezer olyan kérdés van, ami nem érzelmi kérdés. Az, hogy menjenek a fenébe, nem politikai álláspont. Mi felelősek vagyunk az emberekért. Bármilyen kínos és keserves is, az Európai Unión belül kell nemzeti érdekeinket képviselni. Nem szabad engedni azoknak, akik az önfeladást akarják elérni, de annak sincs sok értelme, hogy fejfel nekirohanjunk a betonfalnak. Mert amíg még a saját fejünket törjük szét, az egy dolog. De itt az a helyzet, hogy egy nemzetért, egy nemzet életlehetőségéért vagyunk felelősek. Itt pedig nincs helye érzelmeknek, csak a józan racionalitásnak, amely nem a presztízis-szempontokat nézi, hanem kifejezetten azt, hogy az adott pillanatban mi használ a legtöbbet a magyar nemzetnek, anélkül hogy hosszú távú életérdekeinket feladnánk.

– *Csak éppen a nemzeti érdek és a nemzeti szuverenitás egyes esetekben ütközhet. Itt van például az, amit az Európai Bizottság kér Magyarországtól. A hitelkeret fejében már három törvény átdolgozását-visszavonását említették is: a jegybanktörvényt, az adatvédelmi ombudsman külön pozícióját, illetve a bírák nyugdíjazásának kérdését. Hogyan döntenek? Megfelelnek nekik?*

– A kiindulópont az, hogy nem kell presztíziskérdést csinálni a dolgok nagy részéből, ugyanakkor vannak olyan végső valóságok, amelyek nem adhatók fel. Mert ha azokat feladjuk, akkor önmagunkat adjuk fel. Ami soha nem vezetett jóra. Tehát én azt mondom, hogy késznek kell lenni akár a törvény meg-

változtatására is abban az esetben, ha bemutatják, hogy melyik törvény melyik paragrafusának melyik része milyen európai uniós értékkel áll ellentétben. A másik pedig, hogy ilyen csak a magyar jogszabályban található. De az nem megy, hogy olyan európai uniós politikusok kérnek számon Magyarországon olyan dolgokat, ami az ő országukban sokkal durvábban szabályozott. Például a már említett média vagy az egyházügyi törvény ügyében. A helyzet az, hogy az Európai Unióban az egyházügyi szabályozás lényegesen szigorúbb, mint Magyarországon. Hogy mást ne mondjak, például az ortodox országok egyházügyi törvényeiben vastagon benne van az, hogy az adott egyház lényegében privilegizált helyzetben lévő, kvázi államegyház: Romániában a román ortodox egyház, Görögországban a görög ortodox egyház és így tovább. A magyar egyházügyi törvényben olyan mondat nincs, hogy Magyarországon a katolikus vagy a református egyház államvallás lenne, vagy államegyház.

Angol barátaink számon kérték rajtunk, hogy az anglikán egyház miért nincs elismerve egyházként. Megjegyzem, én például támogatom, hogy az anglikánok el legyenek ismerve egyházként, és soha nem mondtuk azt, hogy a jelenlegi 14 egyház mellett ne ismernénk el másokat. Folyamatosan bővülni fog a lista mindazokkal, amelyek megfelelnek a feltételeknek, és amelyeket az Országgyűlés elfogad. Meggyőződésem, hogy az anglikánok ezek között lesznek. De akkor ezzel az erővel én is megkérdezhetem angol barátainktól, hogy ők emberi jogilag helyesnek tartják-e, vagy elfogadhatónak, hogy ha valaki katolizál egy bizonyos állásban, akkor elveszíti az állását azért, mert a lelkiismereti szabadság alap-

ján katolikussá lesz. Jelen esetben, például az angol királynő esetében ez a helyzet. Ha a királynő katolizálna, akkor elvesztené a trónját. Vagy mondok egy másik példát. Franciaországban egyáltalán nincsenek egyházak. Franciaországban a katolikus egyház egyesületként működik. Tehát nem érthető, hogy miért pont a magyar egyházügyi törvényt támadják, amikor az uniós országok tekintetében sokkal kevésbé liberális a szabályozás, mint Magyarországon.

– *Talán azért, mert korábban itt kellően liberális volt a szabályozás, például Hillary Clinton kedvenc metodistái is éltek és virultak, most meg hirtelen elveszik tőlük a korábban meglévő státuszt. Tehát míg máshol ezek a jogok korábban sem voltak meg, nálunk most, a rendszer átalakulása miatt egyesek partvonalon kívülre kerülnek, egyesek meg bizonytalan helyzetbe, míg egyelőre csak 14 egyház van elismert státuszban.*

– Megint előrebocsátom azt, hogy én személy szerint teljes mértékben egyetértek azzal, hogy a metodista egyház egyház legyen, hiszen a metodista egyház nyilvánvalóan történelmi, protestáns felekezet, és biztos vagyok abban, hogy rövid időn belül el lesz ismerve Magyarországon egyházi státuszban. De azért azt senki nem gondolhatja komolyan, hogy normális állapot uralkodott Magyarországon, amikor háromszázhatvan-valahány egyház volt. Ilyen a világon nincsen.

– *Talán az Egyesült Államokban.*

– Ott egészen más a helyzet, mert költségvetési támogatás, alanyi jogon való egy százalék, vám-, illeték- és egyéb kedvezmények egyáltalán nincsenek. Megjegyzem, hogy azoknak a felekezeteknek és vallási közösségeknek, amelyek Magyarországon egye-

sületként működnek, semmivel nincsen kisebb vallás-szabadságuk, mint bármelyik egyesült államokbeli felekezetnek vagy egyháznak.

Nálunk a problémák abból adódtak, hogy 1990-ben egy olyan szélsőséges, nem is liberális, hanem anarchista szabályozás született, hogy ha például mi hárman összeállunk és teszünk egy nyilatkozatot, hogy van száz azonos, mondjuk Szent Mikrofon-hívő, akkor mi hárman megalapítottuk a Szent Mikrofon Egyházát, és ettől kezdve a katolikus egyházzal azonos státuszban vagyunk. Vám-, áfa-, illetékmentesség illet meg, az egy százalékot fogadni tudjuk, kiegészítő normatívára vagyunk jogosultak, hogy ha mint „egyház” iskolát csinálunk, szociális intézményt, vagy bármit. Hát azért az nem normális dolog, hogy egy kupleráj azt mondhatja, hogy ő termékenységi kultuszt folytat, és nem prostituáltak dolgoznak, hanem papnők, és nem üzleti bevétele van, hanem stólapénze. Az nem normális dolog, hogy egy autójavító kft. azt mondja, hogy egy kicsit raktározza, de ettől kezdve a kipufogócsöveket mint kegytárgyat vámmentesen forgalmazza. Azt, hogy ez tartathatlan volt, józan ésszel nem lehet vitatni. Most az a kérdés, hogy a háromszázhatvan-valamennyiből 14 legyen vagy 30. De ez a 14 is sokkal nagyobb szám, ha tetszik, liberálisabb, mint számos európai uniós ország egyházügyi szabályozása, és érdekes módon azokat nem támadják. És emiatt megismétlem: konkrét törvénytípusokra mutassanak rá, amelyik nem tetszik, de az nem megy, hogy sok uniós országban sokkal szigorúbb a törvény.

– *Akkor ez azt jelenti az IMF-tárgyalásokra vetítve, hogy az asztal egyik oldalán azt várja Fellegi Tamás, vagy aki magyar részről tárgyal, hogy akkor fiúk, mutassátok nekem, itt van előttem a törvény, és*

akkor nézzük át tematikusan, hogy mi az, ami rossz? Ez hogy néz majd ki a gyakorlatban?

– Az uniónál és az IMF-nél is annak kell lenni a kiindulópontnak, hogy nekik le kell tenni, melyik törvény melyik pontjának melyik része ellentétes ezzel meg ezzel.

– *Na de ezt elképzelhetőnek tartja az elmúlt másfél év fényében? Amikor ha végignézek egy bármilyen brüsszeli parlamenti tudósítást, minden konkrétum nélkül támadják a törvényeket. Azt gondolja, hogy most előszedik majd a konkrétumokat? Eddig titkolták?*

– Azt ígérték, hogy ezt le fogják tenni az asztalra. Ameddig nem mondják meg, hogy konkrétan mi nem tetszik, akkor azt hogy tudnánk megváltoztatni?

– *De az a helyzet, hogy nem ugyanolyan pozícióból tárgyal az unió meg Magyarország. Mert mi kérünk pénzt, ők meg vagy adnak, vagy nem.*

– Azért az unió sem tehet meg bármit. Ott is vannak szabályok. Ott is ki kell állni azért az emberek elé. Nem úgy megy, hogy néhány brüsszeli bürokrata úri jókedvűből vagy különböző érdekeltségűből kifolyólag bármit megtehet. Egy tárgyalás nem történhet másképpen, mint hogy be kell mutatni, mi az, amit sérelmeznek. Ugye azt ígérték, hogy ezt pár napon belül megteszik. Ezt mi meg fogjuk vizsgálni, ha igazuk van benne, akkor szerintem nem kell presztízskérdést csinálni, akkor meg kell változtatni – de akkor a helyzet a következő: vagy mindenki, vagy senki. Tehát hogyha Magyarországnak változtatnia kell, akkor ugyanígy kell tennie a többi uniós országnak is, ahol ilyen a szabályozás.

– *Ki kell állniuk az emberek elé - mondja. Igen, de nem a magyarok elé kell kiállniuk. A saját választóik elé kell csak, akik azt olvashatták az elmúlt másfél*

évben, de főleg az elmúlt hetekben, hogy itt egy, a '30-as évekbe visszacsúszó ország van. Az ottani közvélemény már be van hangolva. Olyan cikkek szinte nem is jelennek meg, amelyek Magyarország mellett szólnának. Azért az valahol a magyar diplomácia kudarca, hogy a konzervatívnak nevezett Die Weltben is Magyarország-ellenes cikkek jelennek meg, a másik álláspont pedig nem. Ezen miért nem tudnak változtatni?

– Azt gondolom, hogy sokkal erőteljesebben kellene válaszolni a Magyarországot ért gyalázkodásokra és rágalmakra. Ha kell, ugyanúgy, ahogy az ellenfeleink és ellenségeink megfizetnek újságírókat, nekünk is cikkeket kellene elhelyeztetni. Személy szerint próbálom elérni azt is, hogy a határon túli magyarságból az, aki megfelelő pozícióban van, írjon cikkeket. Emellett a nagykövetségeinknek is sokkal harcosabban kellene fellépniük, akár helyreigazítás és egyéb cikkek formájában. De azért a következőt látni kell: különböző okokból kifolyólag a német sajtó a legellenségesebb. Ebben a rasszistázásban nyilvánvalóan van egyfajta történelmi felelősségáthárítás is, tudatosan vagy tudattalanul. De más a sajtó, pláne a bulvársajtó, és más dolog az, amikor az Európai Uniónak vagy akár az IMF-nek kell egy álláspontot képviselnie. Ott azért nem lehet megtenni azt, hogy pusztán politikai lózungok hangozzanak el.

– *Ha már a sokkal harcosabb hangot sürgette: nem gondolja azt, hogy Brüsszelben élő diplomatainknak sokkal határozottabban kellett volna megszólaniuk például a szlovákiai magyarok ügyében? Mert az mégiscsak tarthatatlan, hogy hosszú ideje ide-oda tologatjuk azt, mi lesz a Szlovákiában élő magyarok állampolgársági ügyével, és megnyugtató válasz láthatóan még nem született rá.*

– Ez a lehetetlen állapot a két szocialista kormány idején alakult ki. A Gyurcsány-kormány és a Fico-kormány idején, és hozzáteszem, a Fico-kormány még különösen terhelt volt a tekintetben, hogy egy virtigli valóban fasiszta párttal, vagy legalábbis fasisztoid párttal volt koalícióban, a Slota-féle Nemzeti Párttal. Ők hozták azt a szlovák úgynevezett ellentörvényt, amely az állampolgárság elvesztésével fenyegeti meg azokat, akik felveszik más ország állampolgárságát. Ez a jogszabály tarthatatlan: részint emberi jogi szempontból, de politikai szempontból is. Mert az a helyzet, hogy nemcsak a magyarokat sújtja, hanem egy csomó olyan echte szlovákot is, akinek semmi köze nincs a magyar-ügyhöz. Csak időközben megkapták az amerikai, a kanadai, izraeli stb. állampolgárságot. A választásokig biztos, hogy nem lesz ebben előrelépés. De azért azt is látni kell, hogy a két jobbközép kormány idején, az Orbán-kormány és a Radicová-kormány idején a szlovákok tettek kísérletet ennek megváltoztatására, csak egy belső árulásból kifolyólag a Radicová-kormány nem tudta az ígérését megvalósítani. Ráadásul annak a koalíciónak a pártjai egymás riválisai voltak a szavazatokért. Azt gondolom, hogy ha Fico pártja megnyeri a következő választást – ami benne van a pakliban –, akkor Slotát nem fogja még egyszer bevenni. Továbbá azt is érdemes megfontolni, hogy szerintem Robert Fico az európai szocialistáknál szeretne pozíciókat és befolyást szerezni. E tekintetben pedig mind Szlovákiának, mind Robert Ficónak jól jönne a magyarokkal való megállapodás. Egy két-harmados magyar kormány és egy Fico-kormány, bármilyen elvi ellentéteink is vannak, nagyvonalúbb módon tud tárgyalni, mint egy olyan koalíció, aminek állandóan belső harca van.

De azt szeretném hangsúlyozni, hogy mi a magyar állampolgársági törvényt nem fogjuk megváltoztatni. Azért nem, mert egyrészt akkor más is jöhetne azzal, hogy az ő kedvéért is változtassuk meg, másrészt mert ez az állampolgársági törvény minden szempontnak megfelel. Abszolút emberi jogokon nyugszik, és hogy mást ne mondjak, lényegében azonos a szlovák állampolgársági törvénnyel. Szlovákia olyan állampolgársági törvényt hozott jóval előttünk, amely szerint a világon bárhol lakó szlovák úgy lehet szlovák állampolgár, hogy egy percet nem kell Szlovákiában laknia. A Magyarországon élő szlovákok is – nagyon helyesen – megkaphatják és meg is kapják a szlovák állampolgárságot. Részt vehettek és részt is fognak venni a következő szlovák választásokon, amire egyébként a szlovák állam is biztatja őket, megint azt mondom, hogy nagyon helyesen. Na most hogyha Szlovákia kiterjesztheti a Magyarországon élő szlovákokra a szlovák állampolgárságot szavazati joggal együtt, akkor milyen alapon mondja azt, hogy mi ugyanezt nem tehetjük meg?

– *Amikor tavasszal az előző interjút készítettük Önnel, akkor azt mondta nekünk: „megyünk előre, mint a tank”, és példaként hozta fel, hogy az ország elkerülte az államcsődöt, megszabadult az IMF-től; csökkentették az adókat, egyensúlyba hozták a költségvetést, miközben növekedési pályára állították az országot. Emellett még számos vívmányt említett: ezeket azért emeltem ki, mert sok szempontból már megkérdőjelezzük őket. Az emberek azt látják, hogy az euró 320 forint fölé kerül, a benzin ára rekordokat dönt. Sokan azt mondják: pokolba a gazdasági meg egyéb szabadságharccal, gyarmatként is – Ön használta ezt a hasonlatot – boldogabban lehet élni, mint hogyha valaki egyfolytában konfrontációban van.*

– Az a helyzet, hogy amit elmondtam, az mind tényszerűen igaz.

– *Még mindig? Áfaemelés volt, az IMF visszajön, éppen az Önök hívására...* *

– Nem hiszem, hogy minket lehet felelőssé tenni azért, hogy a német növekedés helyett stagnálás van. Nem hiszem, hogy minket lehet felelőssé tenni azért, hogy az Európai Unió történetének legnagyobb válságát éli át. Nem hiszem, hogy minket lehet felelőssé tenni Görögország csődjéért, Portugália, Belgium, Olaszország és más országok rendkívül nehéz helyzetéért. Körülöttünk nem várt módon romlottak meg a körülmények. Ehhez pedig nekünk alkalmazkodni kell. Ha nem tettük volna meg mindazt, amit tettünk, akkor Magyarországon már réges-rég államcsőd lenne. Mert hogyha nem csökkenttük volna az államadósságot, akkor most nem ez lenne a mérték, hanem sokkal nagyobb. Ha nem hoztuk volna le a deficitet a felére, akkor már rég bedobhattuk volna a törülközőt. Ha nem csökkenttük volna radikálisan az államigazgatási bürokráciát, ha nem feleztük volna meg az önkormányzati képviselők meg a parlamenti képviselők létszámát – az ehhez kapcsolódó apparátussal és mindennel együtt –, ha mindazokat az intézkedéseket nem tettük volna meg, akkor most már réges-rég államcsődben lennénk. Az, hogy talpon tudtunk maradni, elkerültük Görögország sorsát és a nemzeti érdekeinket érvényesítjük, persze ezer nehézség közepette, az azért van, mert nagyon gyorsan és nagyon

* *Magyarország 2013-ban – előre hozott módon – minden IMF-adósságát visszafizette, és ezzel az ország megszabadult az IMF-től.*

határozottan megtettük azt, amit meg kellett tennünk a választások után. Megjegyzem, hogy ezt viszont azért tehetjük meg, mert megvan a kétharmados többségünk. Ha Magyarországon nem lett volna kétharmados többség, és nem lennénk – Európában egyébként példátlan módon – olyan cselekvési szabadságban, hogy a parlamentben nagyon gyorsan tudunk reagálni a megváltozott körülményekre, akkor már rég lehúzhattuk volna a rolót.

– *A kétharmados többség birtokában és a törvénykezési dömping keretében nem követtek el hibákat? Nem lenne, amit ma már máshogy csinálna?*

– Amikor ilyen szintű törvények vannak, mint a közoktatási, a felsőoktatási, az önkormányzati, az alkotmány..., amikor több törvényt hoztunk, mint bármelyik évben '90 óta, akkor aki azt mondja, hogy ebben nincsenek hibák, kapufák, mellérúgások, az nem tudja, hogy mit jelent egy országot kormányozni, ráadásul az Európai Unió történetének leg súlyosabb válsága idején. Biztos, hogy követtünk el hibákat. De azt gondolom, hogy stratégiai jellegű, vagy irányvonalbeli tévedés nem volt. Azt tettük, amit tennünk kellett – egy csomó esetben azért, mert egyszerűen nem volt hova hátrálni. Van, amikor az ember nem azért olyan bátor, mert eleve olyan bátornak született, hanem egész egyszerűen azért, mert nincs visszaút. Akkor viszont nincs más, mint sisakrostély le, pajzs föl, lándzsa szögbe, aztán hajrá. Nekünk ezt kellett tenni, amikor átvettük a kormányt. Most harcban vagyunk, tehát ez megköveteli a szükséges fegyelmet és rendezettséget, ugyanakkor mi készek vagyunk a józan tárgyalásokra és a kompromisszumokra is. Van az a mondás, hogy ha békét akarsz, készülj a háborúra. Nem kell presztízs-

kérdést csinálni a kérdésekből, de lábhoz tett fegyverrel soha nem lesz jó megállapodás.

Most ez egy nagyon távoli példa, de hirtelen csak ez jutott eszembe, hogy Magyarországnak itt van az egész trianoni tragédiája. Ha Magyarországon egy Kemal pasa lett volna, mint a törököknél, akkor lehet, hogy hosszú háború van, vér, könny és szenvedés, de Törökország megmaradt... az angolok Isztambulban voltak, a görögök Anatólia közepén. És akkor Kemal pasa összekapta Törökországot vérrel, verejétkkel és könnyel, de megmentette Törökországot. Magyarországon mi történt? Károlyi Mihály meg Linder Béla. Nem mondom azt, hogy nem érték volna területi veszteségek Magyarországot. Na de nem mindegy, hogy ezek a területi veszteségek mondjuk Dél-Erdélyre vonatkoznak, vagy a magyar többségű Észak-Erdélyre. Na most itt is hasonló a helyzet. Amikor harcban állunk, akkor sebeket kapunk és vannak veszteségek. De egy dolog biztos, hogy amit a balliberális oldal ajánl, hogy kívülről vezényeljék Magyarországot és lábhoz tett fegyverrel álljunk egy csatában, az öngyilkosság.

Csak a nemzeti érdek számít. De ezt akkor tudjuk érvényesíteni, hogy nem fojtjuk magunkba, hanem világgá kiáltjuk – főleg amikor ténylegesen igazunk van. Igen, offenzív kommunikációt kell folytatni, kimutatva, hogy a minket ért támadások miatt és mennyiben abszurdak, és milyen hátsó szándékok húzódnak mögötte, és így folytatni azokat a tárgyalásokat, amelyek a magyar érdekekkel összhangba hozhatók. Azt gondolom, hogy mi pontosan ezt tesszük. De azt is látni kell mindenkinek, hogy ha most pillanatnyi könnyebbségekért lényegi dolgokat, szuverenitásbeli dolgokat adnánk föl, annak nagyon

hosszú távú következménye lesz. Tíz év, húsz év, harminc év múlva. Pillanatnyi nyomáscsökkentésért nem szabad feladni olyan nemzeti érdekeket, amelyeket utólag aztán nem tudunk visszahozni.

(Lánchíd Rádió, 2012. január 15. Az interjút készítette: Kocsis Éva és Halász-Szabó Miklós, Hazánk, 2012. februári száma)

A MAGYARORSZÁG ELLENI TÁMADÁSOK OKAIRÓL

„Mi, magyarok sokszor kiálltunk az európai értékekért. Volt idő, amikor vérünkkel védtük ezeket az értékeket külső támadásokkal szemben. 1956-ban fegyvert fogtunk a kommunista diktatúra ellen” – olvasható a *Magyarországot megillető egyenlő elbánásról* című országgyűlési határozatban, amelyet az Európai Parlamentnek címzett a magyar törvényhozás. A brüsszeli testület egy portugál baloldali politikus jelentését a baloldali képviselők voksai alapján elfogadva kinyilvánította kritikáját hazánk politikai gyakorlatával szemben. A válaszul küldött országgyűlési határozat néhány pontjáról Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettessel beszélget Molnár Pál.

– „Magyarország csökkenti a magyar családok által felhasznált energia árát. Ez sértheti több európai nagyvállalat érdekeit, akik monopóliumhelyzetük révén hosszú éveken át extraprofitot termeltek Magyarországon. Elfogadhatatlan, hogy az Európa Parlament ezeknek a nagyvállalatoknak az érdekében próbál nyomást gyakorolni hazánkra” – olvasható a parlament határozatában. Mikor és hogyan alakult ki az a helyzet, hogy a magyar családok Európa legmagasabb energiarezsijét fizessék, és személyesen kik a felelősök?

– Valójában a történet a rendszerváltoztatás előtt kezdődött, amikor az utolsó posztkommunista hatalom megpróbált jó pontokat szerezni külföldön, de

ennek a végletes formája Horn Gyula miniszterelnöksége alatt történt, amikor gyakorlatilag gyarmatosították az országot. Az is jellemző – és ezt őszintén meg kell mondanunk –, hogy ez nemcsak a külföldi baloldalhoz köthető közműszolgáltatók és multinacionális cégekre igaz, hanem bizony a jobboldalhoz köthető befektetésekre is. Ez a magyarázata annak nemzetközi szempontból, hogy amikor a rezsicsökkentést megcsináltuk, és megadóztattuk a bankokat, és a multinacionális cégeket is rákényszerítettük arra, hogy vállaljanak arányos terheket, akkor bizony nemcsak a baloldal részéről ért támadás, hanem visszafogottabb módon, de jobboldalhoz köthető külföldi politikusoktól is. Akik úgy léptek föl, mint a különböző multik lobbistái, még akkor is, hogyha különböző politikai vagy ideológiai köntösbe csomagolták is a mondanivalójukat.

Látnunk kell, hogy *a Magyarország elleni támadásnak alapvetően négy oka van*. Ezek közül kétségkívül az első az, hogy az unortodox gazdaságpolitika lényege az, hogy nem az emberekre tettük a terheket, hanem azokra, akik a korábbi időszak haszonélvezői voltak. Egyébként megjegyzem, hogy az életnek vannak olyan területei, ahol piaci viszonyoknak kell érvényesülni, ilyen mondjuk a gazdaság; de vannak olyan szeletei, ahol a szolidaritásnak, ilyen például az egészségügy, a szociálpolitika, az oktatás, és ilyen a közműszolgáltatás. Mert a közműszolgáltatás az nem olyan, mint mondjuk a lavórgyártás, hanem az az emberek közvetlen életfeltételeit biztosítja, tehát ez nem lehet kitéve a piaci viszonyok spekulációinak, és ez összefügg a nemzeti szuverenitással is. Tehát az első oka a Magyarország elleni támadásoknak az, hogy ezek a multinacionális

cégek ráébredtek arra, hogy bizony-bizony itt az extra-profitjukat megakadályozzuk; és őket igazában nem az zavarja, hogy Magyarországon ez van, hanem az, hogy pontosan tudják, hogyha Magyarország ezt meg meri csinálni és túléli, akkor rövidesen a többi ország is ugyanezt fogja tenni, mert a nép mindenütt ezt akarja. Lásd például a bankadó. Amikor bevezettük a bankadót, akkor megmondták, hogy kitékerik a nyakunkat. De miután túlértük, pillanatok alatt a többi ország is bevezette. Hasonló dolog lesz a közművek tekintetében is, egyszerűen azért, mert az emberek ezt akarják. Tehát ez az első oka a Magyarország elleni támadásnak.

– *A második okként azt szokták emlegetni, hogy az európai balliberálisok, az egykori '68-asok nem jó szemmel nézik, hogy az egyik közép-európai országban kétharmados többséget szerzett a polgári közép.*

– Ez a szocialista–liberális–zöld társulat, ami kétségkívül '68-hoz köthető, annak az anarcho-nihilista szemléletéhez, és megjegyzem – még akkor is, hogyha ebből megint vihar lesz –, de meg kell mondanom, hogy érdemes megnézni ezeket a figurákat, az életvitelüket, és rögtön látható, hogy *a saját deviáns életvitelükből csinálnak politikai ideológiát.* Ez az igazság. Ez a társulat nem tudja elviselni, hogy a jobbközép szabad választásokon kétharmadot szerzett. Ezt egyszerűen nem bírják elviselni. A harmadik ok az, hogy ráadásnak miután kétharmadunk van, *keresztény ihletettségű, nemzeti ihletettségű alkotmányt hoztunk létre.* Na most ennek az egész bal-liberális–zöld társulatnak van egy olyan rögeszméje, egy dogmaszerű rögeszméje, hogy a világ fejlődése az úgy néz ki, hogy egyre inkább elvallástalanodik, a

nemzetek eltűnnek, a család megszűnik, és ők ezt tekintik fejlődésnek. Ebből kiindulva az ő számukra felfoghatatlan az, hogy egy volt szocialista ország fontosnak tartja a vallást és az egyházakat, fontosnak tartja a családot, mégpedig az egy férfi, egy nő házasságára épülő családot, és ezért ez, amit mi csinálunk, ez az ő szempontjukból, az ő felfogásukból, a szöges ellentéte annak, mint amit ők haladásnak gondolnak. Mi meg azt gondoljuk, hogy amit ők haladásnak gondolnak, az egész egyszerűen deviancia. Ez a harmadik oka az ellenünk való támadásnak. Tehát először az, hogy a multiérdekeltiségeiket megfogtuk, a másik az, hogy kétharmados többsége van a jobbközépnek, a harmadik pedig az, hogy egy keresztény, nemzeti értékek iránt fogékony, ilyen ihletettséggű alkotmányt hoztunk létre.

De van egy negyedik szempont is. Az, hogy van egy olyan ellenzék Magyarországon, amelyik nem áll kirohanni külföldre és onnan támadni Magyarországot. A Magyarországon elvesztett csatáit külföldön próbálja valahogy megnyerni. Persze ennek is megvan a hagyománya, az egész labanc világ erre épült, de az utóbbi században – csak hogy a baloldal gyökereihez visszatérjünk – mégiscsak az volt, hogy Kádár behívta az oroszokat. Egyébként jöttek volna maguktól is, de mégiscsak az egész Kádár-rendszer azon állt, hogy behívta az oroszokat. És miközben a magyar nép őket elkergette '56-ban, orosz tankokkal jöttek vissza. Most valami hasonlót próbálnak csinálni – persze más körülmények között –, de amit itt elvesztettek a választáson, azt most megpróbálják a brüsszeli parlamentben visszaszerezni.

– *Éppen a mi műsorunk legutóbbi kiadásában Tőkés László, Duray Miklós és a bécsi Deák Ernő*

mondta el, hogy sem Romániában, sem a Felvidéken, sem Ausztriában nem képzelhető el az, hogy egy európai uniós parlamenti képviselő a saját hazája ellen szavazzon.

– Ez pontosan így van. Annyira, hogy érdemes belegondolni, hogy – aki kicsit ismeri a felvidéki vagy az erdélyi viszonyokat –, egy román képviselő, ha ezt megcsinálta volna Romániával szemben – bármilyen vitája is van otthon a kormányával –, amit a Magyarországról odament baloldali EP-képviselők csináltak, az haza merne-e menni egyáltalán Bukarestbe? Vagy hogyan fogadnák azt Pozsonyban, aki hasonlót csinálna szlovákként Szlovákia ellen? Nálunk a probléma – és ez a baloldal alapproblémája, és ez, amiért nagyon élesek itt az ellentétek – a gyökerükben van. Már 1919-ben manifeszt nemzetárulással kerültek hatalomra, vesztették el az országunk kétharmadát és rombolták ezt az országot. Először Károlyi Mihály társulata, utána pedig Kun Béláé. '45 után Rákosi Mátyásék pontosan ugyanilyen nemzet- és hazaárulást követettek el. És az a helyzet, hogy igaza van Gaudi képviselő úrnak: *amit a Brüsszelben lévő balliberális képviselők tettek, az morális értelemben: nemzetárulás.*

– *Ennél talán enyhébb téma, hogy – mint a parlament határozatában olvashatjuk – a magyar Országgyűlés egész Európára nézve veszélyesnek tartja, ha az üzleti csoportok érdekei akadálytalanul érvényesülnek az Európai Unióban és felülírhatják az alapszerződésben lefektetett szabályokat. Az üzleti csoportok milyen módon gyakorolhatnak befolyást az eléggé harsányan hazánk ellen érvelő nyugat-európai és magyarországi baloldali politikusokra?*

– Ezek a multi közműszolgáltatók úgy működnek, hogy lobbiznak kapcsolatokon keresztül és nyilván komoly pénzbefektetésekkel – sokszor látható, és sokszor nem látható pénzbefektetésekkel – megszereznek egy adott országban, vagy egy adott önkormányzatban érdekeltségeket, majd kézben tartva az adott politikai garnitúrát, a pénzt, az extraprofitot kiviszik az országból, mégpedig olyan formában, hogy az egekbe emelik a közműszolgáltatás árát, különböző nemzetközi pénzmozgásokkal elkerülik az adóbefizetést, és a fejlesztésben pedig nem csinálnak semmit. És miután kezükben tartják az adott önkormányzat vagy az adott ország meghatározó politikusait, ebből kifolyólag ezt a kérdést nem is fessegetik. Ezt így csinálják a világon szinte mindenütt, és ezért nagyon nem tetszik nekik az, amikor jön egy olyan kormány, amelyik azt mondja, hogy a közműszolgáltatás az nemzeti szuverenitás kérdése, és az állampolgárok alapvető ellátása, ezért lényegében nem piaci viszonyoknak kell érvényesülni, hanem arra kell irányulnia, hogy az embereknek minél biztonságosabb és minél olcsóbb ellátása legyen. Nem engedni meg ezeknek a csoportoknak, hogy tetszésük szerint szövegezzék meg a jogszabályokat és a szerződéseket. Ezeket a nagy cégeket nem az izgatja legjobban, hogy Magyarországon mennyi pénzt veszítenek, mert ezt mellényzelebből kifizetik, hanem az, hogyha Magyarország ezt megcsinálja, akkor a többi ország is követni fogja, hiszen az emberek a világon mindenütt azt akarják, amit mi csinálunk, hogy minél olcsóbb legyen a közműszolgáltatás. Lásd Bulgáriában, ahol abba bukott bele a kormány, hogy megint emelte a közműszolgáltatási díjakat, és a népnek ebből elege lett. Tehát ők pontosan tudják, hogyha

Magyarország ezt megteszi, túléli és sikeres, akkor előbb-utóbb mindenütt ez lesz, ugyanúgy, mint a bankadóval.

Ezzel az Európa parlamenti határozattal több probléma van. Az egyik az, hogy *szemenszedett hazugság, amit ez a Tavares nevű kommunista figura, aki most zöldnek nevez magát, összefirkált.* Tehát egyszerűen ténybeli hazugságokra épül. Kettő, *az Európai Parlamentnek nincs ilyen joga.* Harmad-sorban, és ez talán a legfontosabb – mert ezt az első kettőt elintézhethetjük egy vállrándítással, meg is választuk nekik, mint magyar parlament, úgyhogy ezt egy vállrándítással elintézhethetnénk. De itt nem Magyarországról van szó – mert mi természetesen az ő ötleteiket nem fogjuk végrehajtani, aztán ezzel kész –, itt az Európai Unió jövőjéről van szó, mert a Lisszaboni Szerződés alapján, az európai uniós szerződések alapján, ilyen intézmény felállítása, mint ez a koppenhágai akármicsoda – akár gittegylet, akár nem gittegylet –, ilyennek a felállítására nincs joga. Hogyha az Európai Parlament túllép a saját illetékességén, és abszolút politikai alapon elkezd ilyen bizottságokat felállítani, akkor ez valójában az egész Európai Unió alapjait kérdőjelezi meg!

Azért itt látnunk kell egy még mélyebb dolgot: ugyanis az a helyzet, hogy a brüsszeli bürokrácia és az Európai Parlament részéről is van olyan törekvés, hogy a nemzetállamokat maga alá gyűrje, és egyfajta Európai Egyesült Államokat hozzon létre. És erre mindenféle érvet mond, például azt, hogy egységesíteni kell a költségvetést, egységesíteni kell a gazdaságpolitikát, és így tovább. Igen ám, de az a helyzet, hogy *az Európai Unió alapító atyái a nemzetek Európájára – és egyébként egy keresztény ih-*

letettségű kultúrkör nemzetek Európájára – épülő világot álmodtak meg Európai Unió néven, nem pedig egyfajta Európai Egyesült Államokat. Amit az európai polgárok többsége nem akar, köztük én sem. Én nem akarok egy olyan Magyarországot, ami egyfajta provinciája Brüsszelnek. Én nem támogatok semmi olyasmit, hogy egy centinyi, egy lépésnyi szuverenitást feladjunk Brüsszel kedvéért. Ezért nagyon fontos, hogy az Alaptörvényben nem arról van szó, hogy mi lemondunk szuverenitásunk egy részéről az Európai Unió miatt, hanem szuverenitásunk egy részét más országokkal közösen gyakoroljuk, ami nagy különbség! Nemzeti szuverenitásból többet Brüsszelnek leadni nem szabad.

– Mi állhat amögött, hogy a társadalom nagyon gyakran hallja azt a kifejezést, hogy – víz, gáz, villany, csatorna, szemétszállítás, stb. – rezsicsökkentés, de azt nem hallják, hogy a magas rezszi az 1995-96-os, a Horn–Kuncze-kormány által végrehajtott privatizáció következménye, és azok a privatizációs miniszterek, akik ezt a gyakorlatban végrehajtották, ma is nagyon jól érzik magukat, kezdeményezők a közéletben.

– Propaganda szempontból nekünk is sokkal harcosabban kellene mondani: az, hogy egyáltalán az ország oda jutott, hogy vissza kell szerezni energiaszolgáltatás szempontjából a szuverenitását, ez annak a következménye, hogy a szocialista–liberális kormány kiárusította, mondhatnám gyarmatosította az országot, ami nemcsak a nemzeti szuverenitást érinti – ami azért alapvető fontosságú dolog –, hanem személy szerint mindenkit. A Mari nénit és a Józsi bácsit. Érdemes lenne például kiszámolni, hogy a Horn–Kuncze-kormány óta minden egyes ember mennyi pénzt fizetett ezeknek a multinacionális cégeknek azért, mert Hornék annak idején privatizálták

ezeket a közműszolgáltatókat. Amikor mi ezt visszazerezzük, és csökkentjük a rezsiköltséget, azt mondjuk, hogy az államnak egyetlenegy feladata van: nem az, hogy profitot termeljen, hanem az, hogy minél olcsóbban minél magasabb szintű közszolgáltatást biztosítson. Ezzel szemben nyilvánvalóan egységfrontban vannak azok a multicégek, akik elvesztették a bizniszüket, rettegnek attól, hogy a magyar példa ragadós lesz, és nyilván őket támogatja az a politikai társulat, amelyik annak idején kiárusította nekik ezeket a vállalatokat, és nyilván politikailag – és az se zárható ki, hogy egyénileg – haszonélvezői voltak mindennek.

– *Az európai keresztény közösség nem is annyira az egyház, hanem a civil keresztény szervezetek vannak-e olyan erősek, hogy megvédjék az európai értékrendet a kétes szándékú, nagyon jól szervezett és erős pénzügyi háttérrel rendelkező politikus csoportoktól?*

– Nézze, szerkesztő úr, ha Diokléciánuszt a kereszténység túlélte, akkor nem ezek a '68-as figurák fogják megrendíteni. Az egyházüldözés végigvonul a történelem során, ennél sokkal brutálisabb keresztényüldözést is láttunk. Az tény viszont, hogy itt a keresztényüldözésnek egy nagyon ravasz formája van, amikor például üldözni lehet egy ápolónőt, egy tanárnőt azért, mert kereszt van a nyakában, a világnézeti semlegességre hivatkozva. Korábban brutálisabbak, de tisztábbak voltak a viszonyok, azt mondták, hogy na kérem, a Római Birodalomban keresztényüldözés van, aki megvallja, hogy keresztény, az megy az oroszlánok elé. De nem találtak ki olyan ideológiát, hogy ez a világnézeti semlegesség jégében történik... Ezért szofisztikáltabb most a keresztényüldözés, de azt kell mondanom, hogy az egy-

ház és a kereszténység túlélte a Római Birodalmat, túlélte a francia forradalomban való keresztényüldözést, vagy a bolsevizmust, hát nem ez a brüsszeli '68-as társulat fogja megrendíteni. Az viszont valóban fontos, hogy mindenki nagyon világosan lássa – vallási hovatartozástól függetlenül –, hogy *ma a kereszténység a normalitást védi.*

Amikor azt mondja a keresztény felfogás, hogy igenis van olyan, hogy nemzet, mert a nemzettől kapjuk a nyelvünket, a gondolkodásunkat, a kultúránkat, és ez nem valamilyen múltból itt maradt avíttóság vagy provincializmus, akkor a nemzetellenes balliberálisoktól a keresztény felfogás védi a normalitást, függetlenül attól, hogy kinek milyen vallási felfogása van. Vagy amikor a kereszténység azt mondja, hogy azért mégiscsak a családra épül az emberiség, mégiscsak ott születik a gyerek, a házasság az egy férfi és egy nő, akkor a normalitást védi. Mégpedig azért, mert az állam nem azért támogatja a házasság intézményét, hogy az állampolgárok szexuális önmegvalósítását finanszírozza, hanem azért, mert a családban születik a gyerek, aki biztosítja az idősebb nemzedékek nyugdíját, és aki garanciája annak, hogy a nemzet és a társadalom fennmarad. Ezért tehát a család tekintetében is nem valamilyen vallási fundamentalizmust véd a kereszténység, hanem a normalitást. És ugyanide sorolható, amikor azt mondjuk, hogy arányos adófizetés legyen, és ne csak a munkajövedelmek adózzanak, hanem adózzanak arányosan a tőkejövedelmek és a bankok is, akkor éppen a keresztényszociális társadalmi tanítás alapján a normalitást védjük bizonyos érdekcsoportokkal szemben.

Ezért állíthatom, hogy amikor mi ezt az alaptörvényünket, amikor mi a gazdaságpolitikánkat, ami-

kor mi a nemzeti szuverenitásunkat védelmezzük, akkor joggal mondhatjuk, hogy egy keresztény ihletettségű alkotmányt, egy keresztény ihletettségű gondolatkört védelmezünk olyan devianciákkal szemben, amik mögött bizony brutális pénzügyi érdekek állnak.

(MR1 – Kossuth Rádió – Vasárnapi Újság, 2013. július 14.

Az interjút Molnár Pál készítette.)

VÁLASZ

Ferenc pápa *Nyitott ész, hívő szív* című könyvében beszél a harcos kereszténységről. Más a harcoság és más az agresszivitás, ahogy más az erő és más az erőszak. Ezt a különbségtételt érdemes szem előtt tartanunk a politikai küzdelmek során.

– Ön a *Sapientia* erdélyi magyar egyetem kolozsvári megnyitóján interjút adott a *Krónikának*, ahol azt mondta: „Ha Tőkés László nem lett volna, és nincs a temesvári forradalom, akkor akik vissza akarják venni a kitüntetését, azok közül jó párán ma is a Román Kommunista Pártban vagy a *Securitate*-ben üldögnének, a jobbik része pedig valahol illegálisan vagy a szamizdat ellenzékiesség állapotában lenne.” Nem túl kemény ez?

– Ez az igazság.

– Bizonyos román köröknek aligha tetszhetett... De mondott korábban még keményebbet, például Jan Slota szlovák politikus önnek címzett kirohanását – mivel a szlovákiai orvossztrájk idején történt – annak tudta be, azzal intézte el, hogy: „bizonyára zárva volt a detoxikáló”.

– Így igaz. Slota a magyarságot sértegette és mellesleg Esterházy János kapcsán fasisztának nevezett minket. Erre ez volt a helyes válasz. Megjegyzem gróf Esterházy János volt az egyetlen képviselő a pozsonyi parlamentben, aki ellene mert szavazni a zsidótörvényeknek. Akkor ki a fasiszta?

– Hogy értékeli a Bajnai Gordon-féle rendezvényt, ahol a Sztálin-szobor mintájára ledöntötték Orbán Vik-

tor hungarocell szobrát, rugdosták a fejét, és trágár rigmusokkal vegyítették a magyar himnuszot?

– Erkölcsileg: gazemberség, politikailag: örültség.

– *Miért tették? Mit remélhettek ettől?*

– Szerintem egyfelől a szélsőséges balosokat akarták elérni, mivel szembesültek azzal, hogy tőlünk és a bizonytalanoktól nem tudnak szavazót elérni, ezért egymás közti marakodásukban a törzsszavazóikért egymásra licitálnak. Másfelől önsorsrontásuk – és országrontásuk – legmélyén egy ok van: a gyűlölet. Az irracionális gyűlölet Orbán Viktor iránt, végső soron gyűlölet a magyarság és a kereszténység ellen. Ehhez jön számos figurájuk deviáns élethelyzetéből következő gyűlölete ellenünk, mert a devianciát devianciának, a normalitást pedig normalitásnak deklaráltunk.

– *És mit lehet tenni ezzel a feneketlen gyűlölettel szemben, aminek tanúi lehetünk? Hogy lehet elviselni azt a mocskolódást, rágalom áradatot, amit Önökre zúdítanak nap mint nap?*

– Hittel, virtussal, humorral. A hungarofób és anti-krisztianus gyűlöletre pedig egy válasz van: a magyarság és a kereszténység iránti szeretet.

*(Az interjút Kárpáti Katalin készítette,
Hazánk, 2013. november)*

Egymillió

Mozaikok a nemzetegyesítés
és a magyar kereszténydemokrata politika
történetéből

BARÁTSÁG ÉS VILÁGNÉZET

Előszó Semjén Zsolt könyvéhez

I.

Szerb Antal írja az *Utas és holdvilágban*, hogy minden ember életében van egy kor, amikor haza érkezünk; amikor otthon vagyunk. És aztán egész további életünkben oda vágyunk vissza, abba a korba. Éppen ezért a szerencsés ember öregkorára ér haza...

Nos, ha ez így van, akkor Semjén Zsolt nem szerencsés ember. Miképpen én sem vagyok szerencsés ember. Miképpen nem örülhet szerencsésének az az osztály, aki egyszer, 1977. szeptember 1-jén belépett a Szilágyi Erzsébet Gimnáziumba, és I./b lett belőle...

Nem fogok vidám történeteket mesélni a gimnáziumi évekből, ahol egy padban ültünk Semjén Zsolttal, bár nagy a kísértés. De ahogy nem fogok vidám – és természetéből adódóan belterjes – történeteket mesélni ifjúságunk („*e zöld vadon*”) világából, úgy azt sem tehetem meg, hogy ne szóljak arról: mi egy helyről, egy akorból indultunk. Mondhatnám, „*egy vérből való vagyunk*”, s mondom is, mert ez a mi esetünkben kétszeresen is igaz.

Miképpen az is igaz, hogy az igazi, egész életre szóló barátságok java a kamaszkorban kötődik. Éppen ezért nem lehet nem beszélni a közös indulásról, a közös múlttól.

Lehetett volna persze másképpen is. 1977-ben Magyarországon elkezdni a gimnáziumi tanulmányokat nem jelentette feltétlenül azt az indíttatást, ami a KDNP elnöki székébe vagy éppen a Fidesz alapító tagjai közé vezeti az embert.

Ennyiben mégis szerencsésnek mondhatjuk magunkat.

Mert bennünket akkor és ott egy egészen különleges burok vett körül. Leírhatatlanul nagyszerű tanárok és emberek – Czine Erzsébet, Csík Miklós, Decker László – és mi magunk, mint különleges, megismételhetetlen, mediterrán mikroklíma a késő Kádár-kor egészségtelen, miazmás gőzöket lehelő mocsarában. S hogy mi végül ilyenek lettünk, s ilyenek tudtunk maradni, nyilván a családjaink érdeme. S talán fel sem fogjuk, de így, mindez együtt adta nekünk azt a szerencsétlenséget, hogy egész életünkben a gimnáziumi éveket keressük, s azt a szerencsét, hogy azok lettünk, akik, s hogy ez az osztály nem tart érettségi találkozót. Ugyanis mi naponta levelezünk, havonta találkozzunk, és minden évben egyszer elmegyünk osztálykirándulásra. Így aztán, együtt öregedvén, igazán tapasztalatból mondhatjuk el egymásnak az érettségi találkozók törzsfajlását:

Ötéves érettségi találkozóra készülvén összeülnek a szervezők.

– Gyerekek! Menjünk az Arany Mókusba, elképesztően szépek a pincérlányok!

– Jó, jó!

Húszéves érettségi találkozó, szervezők:

– Gyerekek! Menjünk az Arany Mókusba, csodálatos a konyha!

– Jó, jó!
Negyvenéves érettségi találkozó, szervezők:
– Gyerekek! Menjünk az Arany Mókusba, kiváló
kímélő ételeik vannak...
– Jó, jó!
Ötvenéves érettségi találkozó, szervezők:
– Gyerekek! Az Arany Mókust javaslom, akadály-
mentesített a bejárat...
– Jó, jó!
Hatvanéves érettségi találkozó, szervezők:
– Gyerekek... az Arany Mókust javaslom... ott
még nem voltunk soha...
– Tényleg... akkor próbáljuk meg...
Az a helyzet, hogy a mi esetünkben vészesen kö-
zeledik a negyven éves évforduló...

II.

Albert Camus írja a *Lázadó emberben*: „Ha nem hiszünk semmiben, ha semminek nincs értelme, és egyetlen egy értéket nem tudunk igenelni, minden lehetséges, és semmi nem fontos.”

Ez a mi korunk végtelenül szomorú összefoglalása.

Chesterton pedig így üzen: „Amikor az emberek már nem hisznek Istenben, akkor nem semmiben hisznek, hanem bármiben.”

Ez pedig szintúgy a mi korunk elrettentő tapasztalata.

S e végtelen szomorú összefoglalás és elrettentő tapasztalat között ott van Semjén Zsolt.

A hitével és a világnézetével.

Hit és világnézet: e szomorú korban gyanús mindkettő. Mert e szomorú kor szerencsétlen fari-zeusai, a végső árulást elkövető írástudói, az im-máron semmit sem jelentő, tökéletesen kiürese-dett liberalizmus betegek végzetesen és visszavon-hatatlanul kétdimenziósak.

E két dimenzió: A szabadság és az „én”, az egyén, az individuum, mindenkifelett.

De mit is jelent valójában e két dimenzió, illetve, jelent-e valójában valamit?

Nézzük előbb a szabadságot.

A szabadság a kétdimenziós világban egy telje-sen elvont, önmagában létező valami, valami ab-szolútum, amit soha nem érhetünk el, nem valósít-hatunk meg, és nem élvezhetünk a maga teljessé-gében, ám egész életünk egyetlen feladata, hogy ezt megkíséreljük.

Vagyis: a szabadság valójában nem jelent sem-mit.

S akkor nézzük azt az „ént”.

Az „én” a kétdimenziós világban a szabadság kisöccse, a másik elvont, önmagában létező ab-szolútum, ami felette áll mindennek, amit senki és semmi nem korlátozhat, amelynek kiteljesedése, az „önmegvalósítás” az élet másik lehetséges cél-ja, illetve egyetlen célja.

Vagyis: az „én” valójában nem jelent semmit.

E kétdimenziós világ két dimenziója két semmi.

Szegény Joyce, a semmi felé száguldó liberaliz-mus egyik korai, s éppen ezért még zseniális kép-viselője merészelt először megfogalmazni ezt: „Hal-jon meg a haza értem”.

E kétdimenziós világgal lehet – és kell! – szembenenni, felmutatva a három és négydimenziós világot.

Akinek van családja és van nemzeti kötődése, mindjárt háromdimenzióssá válik. És a valahová tartozás semmivel sem pótolható érzése értelmet ad az „énnek”, a létezésnek.

Aki hisz Istenben, s aki elfogadja, hogy létezik magasabb rendű létező, amely korlátozza a szabadságot, annak számára mindjárt átélhető lesz, létezővé, valóságossá válik a szabadság.

Ezt a biztos tudást, ezt a mentsvárat hozzuk magunkkal a mi saját, bátran mondhatom: kegyellettéljes múltunkból. És ezt képviseli Semjén Zsolt.

Ezt képviseli akkor is, amikor a semmi alakjai falkában támadnak rá. Gondolná az ember, aki ennyi igaztalan támadásnak van kitéve, az előbb-utóbb meghasonlik önmagával. Ám e feltevést maga Semjén cáfolja meg, egy kérdésre válaszolva, imígyen:

„– Hogy viseli a politikai támadásokat?

– Inkább szórakoztatnak. Ha az ellenfeleim egyszer megdicsérnek, azonnal lelkiismeret vizsgálatot fogok tartani. A titok, hogy meg kell különböztetni magamban Semjén Zsoltot, aki én vagyok, és azt, ami a »Semjén Zsolt politikai termék«. A kettő persze értékrendileg összefügg, de érzelmileg nem azonos. Aki összekeveri a kettőt, azt a politika előbb-utóbb megviseli.”

Igen, ez pontosan így van. De a magunkfajta nem kétdimenziós embereknek azzal is tisztában kell lennünk, hogy kétdimenziós ellenfeleink nem

csak a „politikai terméket” gyűlölik bennünk, hanem az embert magát. Éppen azért, mert e két világ között egyre kevésbé lehetséges az átjárás.

Hiszen, mondtam, mi tartozunk valahová...

III.

Albert Camus-t idéztem az elején, e nagyszerű embert idézem a végén is. „Heathcliffe az *Üvöltő szelek*ben az egész Földet megölné, hogy Cathie az övé legyen, ám eszébe sem jut azt állítani, hogy ez a gyilkosság ésszerű, vagy hogy valamely filozófiai rendszer igazolja. Véghezvinné, és itt megtorpan a hite. Ez ugyanis erős szerelmet és jellemet feltételez. Mivel azonban ritka az erős szerelem, a gyilkosság kivételes és rajtaütésszerű. De attól fogva, hogy – jellem híján – mindenáron tannal ajándékozza meg önmagát az ember, a bűn vitába kezd, izeg-mozog, mint a józan ész maga, s felölti a szillogizmus valamennyi alakzatát. Magányos volt, akár a kiáltás, és íme, egyetemes lett, mint a tudomány. Tegnap elítélték, ma a bűn a törvény. (...) De a szabadság lobogói alatt létrehozott rab-szolgatáborok, az emberszeretettől vezérelt, vagy a felsőbbrendű emberiség vágyául szított sok-sok vérengzés megzavarják az ítéletet. Azon a napon, amikor a bűn az ártatlanság képében tetszeleg, érdekes áttétel folytán az ártatlanságot szólítja fel öngazolásra.”

Pontos, félelmetesen pontos látélet világunkról. Ráadásul – azt hiszem, ez az ördög legnagyobb találánya! – a bűn nem egyszerűen az ártatlanság

képében tetszeleg, hanem szabadságnak, modernségnek, egyetlen lehetséges és helyes választásnak adja ki magát.

Jó tudni, hogy vannak, akik ellent mernek mondani mindennek. Az ördögnek. És jó tudni, hogy az embernek vannak barátai. Akik nem tagadják meg soha sem – még akkor sem, amikor erre nagyon komoly erők szólítják fel.

Egy lassan negyven éve íródó közös történet elevenedett meg előttem, amikor elolvastam Zsolt barátom könyvét. A könyvet, amelynek mozaikjaiból szépen kirakható egy közös múlt, egy közös jelen, és egy közös jövő.

E közös jövő reményében ajánlom Önöknek is...

Bayer Zsolt

Fotó: MTI

A győztes választás után a Kossuth téren

EGYMILLIÓ

– *Ígéret a nemzetnek* –

Barátaim! Pontosan négy évvel ezelőtt álltam ugyanígy előttetek. Akkor azt ígértem Orbán Viktornak és nektek, hogy a ciklus végére meglesz az ötszázezer új esküt tett magyar állampolgár. Ezt messze meghaladtuk. Most ígérem a nemzetnek, hogy négy év múlva, a ciklus végén meglesz az egymillió új magyar állampolgár! Akik tudják, hogy ez a nemzet a nemzetük, ez a haza a hazájuk, és akik tudják, hogy hogyan kell szavazni.

*(Beszéd a Kossuth téren,
2014. május 10-én)**

* A Fidesz–KDNP szövetség 2014. április 6-án kétharmados mandátum-többséggel nyerte meg az országgyűlési választásokat.

ÜZENET TUSVÁNYOSRÓL

Magyarországnak hasonló szerepet kell vállalni a külhoni magyarság tekintetében, mint amit Izrael vállal a világon lévő zsidóság tekintetében. Minden zsidó, bárhol él a világon, biztos lehet abban, hogy van egy országa – Izrael – és bármi történik, van hova hazamenni, és bármi történik, ez az ország a végletekig kiáll a saját diaszpóra-közösségei mellett. *Ha Izraelnek szabad, nekünk is szabad.*

(Vasárnapi Újság, 2014. július 27.)

A GONDVISELÉS NAGY DRAMATURG

– *Éppen kétharmaddal győztek a választásokon, úgy, hogy a kétharmadhoz szükséges mandátum a határon túliak szavazatának köszönhető.*

– A Gondviselés nagy dramaturg! A választás előtti napokban mondta nekem Orbán Viktor, hogy milyen szép lenne, ha a külhoniak szavazatai döntenék el a kétharmad kérdését. Nem tagadom, ez egyfajta elégtétel is a Gyurcsány–Bajnai-MSZP–Liberális választási koalícióval szemben, ama 2004. december 5-i nemzetárulásukért. Megérdemelték ezt a pofont és ezzel a csúfos bukást. Az pedig, hogy *a külhoniak 95,5 százalékban szavaztak ránk* – össz-vissz 2-2 százalékot adva a baloldalnak és a szélsőjobbnak – fantasztikus elismerés és megerősítés számomra is.

– *A román lapokban címlapra került azzal, hogy miután a román prefektus levetette a székely zászlót Kézdivásárhelyen, Ön – a polgármesterrel és Kovászna megye elnökével – azért is felhúzta, majd románul megköszönte a prefektusnak az országos ingyen reklámot.*

– Ebből is látszik, hogy az irónia éles fegyver. Megjegyzem, az Európai Unióban nincs példa arra, hogy egy nemzeti közösség szimbólum-használatát akadályozzák. Mindennek az az üzenete, hogy *nem hagyjuk magunkat!*

Fotó: www.kezdi.ro

Csak azért is székelyzászló-felvonás Kézdivásárhelyen

– A kormány statútuma szerint az Ön feladata – azon túl, hogy a miniszterelnök általános helyettese – a nemzetpolitika mellett az egyház-diplomácia is. Mit tart ezen a területen a legfontosabb eredménynek?

– Mindenekelőtt a Szentszékkal való újabb megállapodást, amit a köznyelv „vatikáni szerződésnek” nevez. (Különben pontatlanul, mert más az Apostoli Szentszék és más a Vatikán Állam szerepe a Katolikus Egyházban.) Ebben számos kérdést tisztáztunk, precíz megfogalmazásban *biztosítva az Egyház szabadságát*. De történelminek nevezhetők a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátussal és a Moszkvai Patriarchátussal kötött meg-

állapodások, illetve az is, hogy meghívásomra hazánkba látogatott III. Senuda kopt pápától kezdve, Fouad Twal Jeruzsálem latin és III. Theophilos ortodox pátriárkáján, és Rai Bechara Boutros libanoni pátriárkán keresztül, I. Bartholomaios Konsztantinápoly egyetemes patriarchája. A magyar egyház és állam együttes meghívását tolmácsoltuk Ferenc pápának, a Szombathelyen született Szent Márton születésének 1700. évfordulójára.

– *Ehhez kapcsolódik kulturális értelemben az augusztus 18-i Eucharisztikus Szimfónia a Bazilikában Erdő Péter bíboros fővédnöksége alatt, ahol a szentföldi keresztény felekezetek meglehetősen magas szinten képviseltetik magukat, és amiben felesége, Gabriella asszony művészeti és szervezési értelemben is meghatározó szerepet játszik.*

– Igen, őneki különösen szívügye a Szentföld, régi barátságban van a jeruzsálemi ferencesek által fenntartott Magnificat zeneiskolával, amelynek emblematisz alakja Padre Armando Pierucci, aki ezt a nagyszerű művet komponálta. Az ő meghívására volt az is lehetséges, hogy feleségem kórusa szolgált két éve Betlehembben a karácsonyi éjféli misén a Születési Bazilikában és most húsvétkor a nagyheti liturgiában a Szent Sír Bazilikában. Ez a régi barátság tette lehetővé, hogy a mű Magyarországon is bemutatásra kerüljön.

– *Bejárta a magyar sajtót az a hír is, hogy Ön mozgósította a magyar külügyet annak az állapotos szudáni keresztény nőnek a megmentésére, akit azért ítélték halálra – az iszlám törvényre hivatkozva –, mert keresztény férfihez ment férjhez és mert keresztény lett.*

– Boldog vagyok, hogy segíthettünk a megmen-
tésükben. Egyébként *botránynak tartom, amilyen
könnyel Európa viselkedik a keresztényüldözés-
sel szemben*, elfogadva azt a kettős mércét, hogy
bizonyos iszlám országokban kivégeznek valakit,
ha megtér, vagy akár csak ha Bibliát ajándékoz,
miközben Európában egymást érik a mecsetek...
Megjegyzem, az iraki keresztények érdekében is
Magyarország állt ki, mind az EU-ban, mind a
NATO-ban, amellet, hogy életmentő segélyszállít-
mányt juttattunk el hozzájuk.

– *A Kereszténydemokrata Néppárt elnökeként a
családok támogatását nevezte a párt legfontosabb
céljának.*

– Az előző ciklusban megvalósítottuk a családi
típusú adózást, például három gyerek után már
havonta százezer forint marad a családoknál.
Majd KDNP alapon elértük, hogy a több gyereket
nevelő, de alacsonyabb jövedelmű családok, akik
nem tudták kihasználni a teljes kedvezményt, azt a
nyugdíj- és egészségügyi járulék terhére is meg-
tehessék. Most a nyáron pedig elkészítettük a csa-
ládok csődvédelméről szóló törvényjavaslatot, ami
az együttműködő családoknak szakavatott életve-
zetési segítségen túl erős jogi védelmet is nyújt,
legyen szó banki adósságról vagy közüzemi tarto-
zásról. Mert végeredményben a családpolitika a
legfontosabb nemzetpolitika.

*(Gondola, 2014. augusztus 15.,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

VÁLASZ A MAGYAR LIBERÁLIS PÁRT LESZBIKUS, MELEG, BISZEXUÁLIS, TRANSZNEMŰ (LMBTQ) MUNKACSOPORTJÁNAK LEVELÉRE

– Amint diszkriminatív azonos dolgokat különbözőképpen kezelni, ugyanúgy diszkriminatív különböző dolgokat azonosképpen kezelni. –

Az Alaptörvény alapvetésével – amely védeni rendeli az egy férfi egy nő életszövetségén alapuló házasságot és a családot – ellentétesek az Önök törekvései. Az Önök szempontjaihoz a mostani magyar jogszabályok viszonyulása több mint méltányos.

Az Önök által felvetettekhez engedjenek meg két megjegyzést. Ha „feladnánk” a természet rendjén nyugvó, egy férfi egy nő meghatározást, és azt kiterjesztenénk pl. két férfira vagy két nőre, nem tartanák-e ezt diszkriminatívnak más formációk vonatkozásában? Pl. a többnejlőséggel szemben? Ha a „férfi, nőt” feladjuk, az „egyet” miért nem? Ezt fogalmaztam meg plasztikusan úgy, hogy ha két férfi házasodhat, akkor három miért nem? Hol van akkor a házasság határa? Továbbá a Magyar Állam nem azért védi és támogatja

anyagilag és erkölcsileg a házasság és a család intézményét, hogy az állampolgárok „szexuális önmegvalósítását” finanszírozza, hanem azért, mert itt születik és nevelkedik fel a gyermek, aki fenntartja a társadalmat és a nemzetet.

A téves vélemény esetében meg kell különböztetnünk a tévedést, amivel vitába szállunk és a vélemény jogát, amit tiszteletben tartunk. Ennek szellemében mondok ellent törekvéseiknek és maradok személyük iránt

tisztelettel: Semjén Zsolt

ELÉG VAGÁNY GYEREK VOLTAM

Semjén Zsolt Magyarország miniszterelnök-helyettese, nemzetpolitikáért felelős miniszter – erdélyi származású édesanyja révén – különös felelőséget érez a határon túli magyarság sorsáért. A kereszténydemokrata politikus, aki feleségével – egykori gimnáziumi osztálytársával – három gyermeküket nevelik, beszélt személyes és politikai énjéről, és néhány diákkori vagányságába is beavatótt.

– *Családi indíttatásra kezdett érdeklődni a politika iránt?*

– Mint minden családban, nálunk is szólt a rádió, a szüleim, a nagyszüleim, a barátaink megvitták a politikai eseményeket. Történelemről sokat beszéltünk, például számomra evidencia volt Trianon ismerete, hiszen édesanyám erdélyi. Ottmár atyánál voltam elsőáldozó, aki, ahogy mondták, „*csak adminisztratív tévedésből volt néha szabadlábban*” és akivel kapcsolatban Paskai bíboros úr – aki ferences rendtársa volt –, azt mondta, hogy „*tőle vannak az oroszláncörmök*”. Különből elég vagány gyerek voltam.

– *Hallhatunk néhány történetet, mivel keserítette a szüleit és a tanárait?*

A Szilágyi Gimnáziumban (1980)

– A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumba jártam, és persze Pink Floyd- és Led Zeppelin-rajongó voltam (mi tagadás: vagyok). A gimnázium úgy kezdődött, hogy miután kissé meghosszabbítottam a nyári szünetet, gondoltam, ideje benézni a suliba. Czine Erzsébet volt a magyartanárnőnk, aki pechemre éppen röpdolgozatot íratott. Kérdés: ki volt Antigoné? Fogalmam se volt, így beírtam: Antigon felesége. Rendes botrány lett belőle. A szünetben odajött hozzám egy szőke hajú srác: Bayer Zsolt vagyok és melléd ülök. Önfeledten torpedóztunk az utolsó padban, mikor Schneider Zsuzsa néni matektanárnő felírt egy képletet azzal, hogy kis

Semjén folytassa. A bátyám után, aki szintén oda-
járt korábban és matematikus, azt hitte, hogy ve-
lem is sikere lesz. Bayer odasziszegte: B2! Én teljes
határozottsággal bementem a B2-öt, Zsuzsa
néni beletemetkezik az egyenletbe, majd: mi az,
hogyan: B2?!? A barátom a torpedó tippjét súgta
oda, mert az, hogy felelek, nem volt ok a parti meg-
szakítására. Az is emlékezetes történet, amikor az
Erkel Színházban voltunk egy diákelőadáson, elég
gyenge produkció volt, és mi persze elszórakoz-
tattuk magunkat. Erre kiszólt az egyik színész,
hogy zavarnak minket, mire visszaszóltam: maguk
is minket. Mondanom se kell, az egész osztályt ki-
tették a színházból.

A Led Zeppelin és a Pink Floyd bűvöletében

– *A feleségét is a gimnáziumban ismerte meg.*

– Gabriella igazi jó kislány volt, épp az ellentétem. A 2. osztálytól – 15 éves korunktól – kezdve jártunk, és tíz évvel később, amikor befejezte a Zeneakadémiát, akkor házasodtunk össze. Őmiatta jártam az iskolakórusba, ahogy Hölvényi György* barátom is, aki szintén ott udvarolt. Nem állíthatom, hogy javítottuk az összhangzást.

Zsolt és Gabriella

* Hölvényi György KDNP-s Európa Parlamenti képviselő

– *Mondana néhány szót a családjáról?*

– Három gyermekünk van, Emese idén végez a jogon, Botond másodikos a Közgázon, Álmos most érettségizik a ferences gimnáziumban. Sokat beszélgetünk filozófiáról, történelemről és politikáról, de egyikük sem akar politikus lenni.

– *Honnan jött az indíttatás, hogy teológiát tanuljon?*

– Mindig is a filozófia érdekelt, ezért – civil hallgatóként – beiratkoztam a katolikus teológiára, ott az egyház társadalmi tanítása volt a kutatási területem, és ezen keresztül ismertem meg a kereszténydemokráciát. Tehát nem politikai, hanem filozófiai alapon. Amikor 1988–89-ben a történelmi pártok újjáalakultak, akkor kapcsolódtam be a történelmi Barankovics-pártba, ami az *Új Ember* szerkesztőségében kezdett újjászerveződni, Kereszténydemokrata Néppárt néven.

– *Hogy viseli a politikai támadásokat?*

– Inkább szórakoztatnak. Ha az ellenfeleim egyszer megdicsérnek, azonnal lelkiismeret vizsgálatot fogok tartani. A titok, hogy meg kell különböztetni magamban Semjén Zsoltot, aki én vagyok, és azt, ami a „Semjén Zsolt politikai termék”. A kettő persze értékrendileg összefügg, de érzelmileg nem azonos. Aki összekeveri a kettőt, azt a politikai élet előbb-utóbb megviseli.

– *Mire a legbüszkébb pályafutása során?*

– Pártelnökként arra, hogy sikerült feltámasztani és parlamenti, majd kormánypárttá tenni a Kereszténydemokrata Néppártot, mi vagyunk az egyetlen történelmi párt a magyar politikai palettán. Az egyházpolitikában sikerült elérni, hogy

Szent István királyunkat 2000-ben a Konstantinápolyi Egyetemes Pátriárka ortodox szentté nyilvánította, így a mi Szent Istvánunk az 1054-es nagy egyházszakadás óta az első közös szentje a nyugati és keleti kereszténységnek. És természetesen a magyar nemzet egyesítése, ennek a ciklusnak a végére meglesz az egymillió új magyar állampolgár! Mindezért érdemes volt vállalni a politikusi lövészárk-létet.

*(Téma, 2014. szeptember 17.,
az interjút Brockhauser Edit készítette)*

AKI IDEGEN TITKOSSZOLGÁLATOKKAL EGYÜTTMŰKÖDIK MAGYAR NEMZETI CÉLOKKAL SZEMBEN, HAZAÁRULÁST KÖVET EL

– Napirend előtti felszólalásra adott válasz,
2014. szeptember 24. –

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt képviselő úr, Fidesz képviselőcsoport: „*Gyűlöletkampány a kettős állampolgárság ellen*” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk azt is, hogy választási kampány van, nincs abban semmi meglepő, hogy a határon túli magyarokkal szemben gyűlöletkampányt indított a baloldal. Az *Index* hasábjain láthattuk azt a minap, hogy több tízezer hamis állampolgárságot adott volna ki Magyarország az elmúlt időszakban. (...)

Egyszerűen rágalom, hogy az állampolgársággal tömeges visszaélésre kerülne sor, hogy több tízezer orosz ember kapna magyar állampolgárságot. Ez egyszerűen rágalom.

Tisztelettel szeretném megkérni a kútmérgezőket, hogy vagy tegyenek feljelentést, ha bármilyen

konkrét esetre bukkannak, vagy pedig szüntessék be az alaptalan rágalmakat a kedvezményes honosítással, a kettős állampolgársággal szemben, mert a magyarság határokat átívelő újraegyesítésének folyamata folytatódik, a magyar kormány aktív támogatásával. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, Elnök Úr. Igen tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban úgy van, ahogy képviselő úr elmondotta, hogy az egyetemes magyar nemzet számára a honosítás az egyik legfontosabb tett, amit megtettünk a magyarságért. *Ha van sikertörténet, akkor a honosítás története sikertörténet.* Maga a törvény egyébként európai uniós tapasztalatokon nyugszik, spanyol, portugál, olasz tapasztalatokon, illetve például román tapasztalatokon is. És mindennek megfelelően a járási hivatalok, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, illetve a nagykövetségek intézik a honosítás menetét. Hangsúlyozom, hogy csak személyesen lehet például a nyelvtudás bizonyítását intézni. Nem beszélve arról, hogy az útlevelnél biometrikus azonosítás történik, ami definitíve kizárja – ebben a vonatkozásban – bármilyen visszaélés lehetőségét.

Persze, amivel lehet élni, azzal lehet visszaélni is. Ha, mondjuk, egy közértben kiflit árulnak, akkor lesznek olyanok, akik megpróbálnak elcsenni kiflit.

De szeretném fölhívni a tisztelt Ház figyelmét, hogy amikor visszaélési kísérlet vagy visszaélés történt, akkor azokat megbilincselve vitte el a rendőr, amint arról a tévénézők is meggyőződhetnek. *Min-den egyes állampolgársági ügynél van először is egy nagyon szigorú államigazgatási ellenőrzés, majd rendőrségi és nemzetbiztonsági kontroll.*

De szembe kell néznünk azzal is, tisztelt Ház, hogy bizonyos országok nem lelkesednek azért, hogy mi a honosítással a nemzetegyesítést megcselekedjük. És ezért, hogy úgy fogalmazzak, a legkevésbé sem baráti szervezetek dezinformációval, diverzióval is próbálkoznak, mégpedig olyan formában, hogy fiktív honlapokat hoznak létre, ahol nem létező emberek nem létező történeteket mesélnek el. Majd ezt suttogó propagandával megpróbálják minél szélesebb körben elterjeszteni. Sajnos, ehhez magyarországi szereplők is – tudva vagy tudatlanul – néha asszisztálnak.

Különösen érdekes az egész időzítése. Pontosan úgy van, ahogy képviselő úr említette, hogy ugye, önkormányzati választások vannak, amin a külhoniak nem szavaznak. Nyilván ezért is próbálnak hangulatot kelteni ellenük.

Az sem véletlen talán, hogy Navracsics miniszter úr portfóliójába fog tartozni az állampolgársági ügyek köre, és feltehetőleg ezzel is muníciót akarnak adni ellenfeleinknek – és ezáltal az ország ellenfeleinek – vele szemben.

De a legérdekesebb az egészben az, hogy noha semmi aktualitás nem volt, mit gondol a tisztelt Ház, mit gondolnak a képviselő urak, melyik napra időzítették ezt az egészet? Arra a napra, amikor a

szlovák alkotmánybíróság ismertette a döntését állampolgársági ügyben. Nagy hit kell ahhoz, tisztelt Ház, hogy ez véletlen egybeesés legyen.

Szeretnék itt baloldali képviselőtársaimhoz is szólni. Hát állampolgársági ügyben, ha valakinek mélyen kellene lapítania, az Gyurcsány Ferenc társulata, és végül is a Szocialista Párt, hiszen akkor Gyurcsány Ferenc volt az önök pártelnöke. Megjegyzem, hogy azokat, akik felemelték a szavukat a külhoni magyarság érdekében, azokat már eltávolították maguk közül, gondolok Szili Katalinra, sőt megkockáztatom azt is, hogy Mesterházy Attila, aki elment bocsánatot kérni a külhoni magyarokhoz, most már nem az MSZP elnöke. És közeledik 2014. december 5-e, a tizedik évfordulója annak a nemzetárulásnak, amikor egy kormány nem állott a saját nemzete ellen kampányolni. Ezt a bélyeget egyébként olyan mélyen beégették a homlokukba, hogy aligha fogják tudni emberöltőkön keresztül is onnan valahogy eltávolítani.

A külhoni magyarság a baloldalnak 2 százalékot adott. Úgy látszik, hogy ez is sok volt. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

70 ÉVES A KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT I.

– **Mi vagyunk az egyetlen történelmi, keresztény-
szociális és világnézeti párt a magyar politikai
palettán –**

70 éve alakult meg pártunk, a Demokrata Néppárt, és 25 éve, hogy – Kereszténydemokrata Néppárt néven – újjáalakult. Tehát történelmi szempontból unikális párt vagyunk. De egyedülálló és különleges szellemi és politikai aspektusból is.

Mindenekelőtt arra a kérdésre kell választ adnunk, hogy kik vagyunk mi, mi a küldetésünk, miért is csináljuk ezt az egészet?

Kik vagyunk mi? Három tételben adhatjuk meg a választ: mi vagyunk az egyetlen történelmi párt, mi vagyunk az egyetlen keresztényszociális párt, és mi vagyunk az egyetlen világnézeti párt.

A KDNP az *egyetlen történelmi párt* Magyarországon. 1944-től – amióta eleink megalapították ezt a pártot – szellemi értelemben egy jottányit sem változtunk. Mégpedig azért nem, mert az igazság örök. Ezért van az, hogy az aktualitások, a jelen kihívásokra adott válaszok megfogalmazása, az a dolgok természete szerint változik, de a szellemi alap változatlan, mert a természet rendjén, a teremtés rendjén nyugszik. Egy kereszténydemokrata pártnak két csapda-helyzetet kell elkerülnie.

Az egyik, hogy a változások bővületében el ne veszítse a lényegét, a másik pedig, hogy ne ragaszkodjon olyan korhoz kötött megfogalmazásokhoz, amelyeket már meghaladott az idő. A feladatunk tehát nem több és nem kevesebb, mint hogy az örök igazságot képviseljük az adott kor nyelvén. A mi pártunk az, ami a náci megszállással szemben jött létre, ellene mondvá a nyilasoknak és a barna diktatúrának. '45 után pedig ellene mondtunk a kommunista, a vörös diktatúrának.

Fotó: Váli Miklós

A kereszténydemokraták elnöke

1990-ben rendszerváltó kormánypárt voltunk Antall József kormányában. Anélkül, hogy a büszkeség gyarlóságába esnénk, nem árt feltenni azt a kérdést, hogy hol vannak a rendszerváltáskor újra

indult történelmi pártok? Gondoljunk 1989-ben például a szociáldemokratákra. Pedig ha valamilyen nagy pártot lehetett volna csinálni, az a szociáldemokrácia. Hol vannak a kisgazdák? Vagy a rendszerváltó pártok. Hol van az MDF? Hol van az SZDSZ? Az egészséges és üdvös alázat által tudunk kell, hogy nem azért vagyunk itt, mert annyira okosak, szépek és jók vagyunk, hanem azért, mert az az eszmerendszer, amit képviselünk, az a keresztény társadalmi tanításból – végső soron az Evangéliumból – következően maga az igazság.

Mit jelent az, hogy *keresztényszociális párt*? Ezt azért nagyon fontos tudatosítani magunkban, mert a közbeszéd a politikai palettát jobb és baloldalra osztja. Ez persze köznyelvi értelemben igaz, és ebben a koordinátarendszerben mi valóban egy jobbközép párt vagyunk; ám nemcsak egy koordinátarendszer van, hanem valójában kettő. Van egy koordinátarendszer, ami a hagyományos értékeket, illetve ezek tagadását mutatja. Egyik tengely a család, egyház, nemzet, a másik pedig ezek tagadása. Ennek értelmében, mi egy markánsan jobboldali, konzervatív párt vagyunk, hiszen a család, a házasság védelmezői vagyunk, hiszünk az egyházak küldetésében és patrióta alapon állunk. Ennek ellentéte, tagadása, mintegy antitézise – az időközben mára már eltűnt – szélsőséges, balliberális SZDSZ volt. Igen ám, de van egy másik koordinátarendszer, a szociális igazságosság koordinátarendszere, ahol az egyik tengely a munka, a másik pedig a tőke. Ebben az értelemben a Kereszténydemokrata Néppárt egy mérsékelt balközép párt, hiszen valljuk a munka elsőbbségét a tőkével szem-

ben, és valljuk azt, hogy a tőkének, a magántulajdonnak igenis van közösségi vetülete. Az SZDSZ ebből a szempontból – bármilyen furcsának tűnhet – radikális jobboldalinak tekinthető, hiszen az ő felfogásukban a munkával szemben a tőke élvezti az elsőbbséget, ráadásul a multinacionális tőke; illetve a tulajdonnak, tulajdonosoknak nincs a közösség felé kötelezettsége. Az, hogy a jobbközép szövetség ma ilyen erőt tud felmutatni, abban nagy szerepe van annak, hogy a szociális – ha tesszük, klasszikusan baloldali – értékeket ma Magyarországon a jobboldal képviseli.

És mi vagyunk az egyetlen *világnézeti párt*. Kulcsfontosságú, hogy ennek problematikáját is metsző élességgel lássuk. A világnézeti pártoknak világviszonylatban is az a problémájuk, hogy az igazság nem mindig találkozik a többségi közizléssel. Gondoljunk például a magzati élet vagy a házasság védelmére. Itt, ebben a helyzetben két tévedés lehetséges. Az egyik az, hogy nem érdekelnek a szavazatok, mi az igazság oldalán vagyunk, történéjk bármi. Ezzel a habitussal könnyen egy hitbuzgalmi kongregációvá lehetünk. Márpedig mi egy politikai párt vagyunk, azzal a céllal, hogy alakítsuk a történelmet, ami pedig társadalmi többséggel, végül is a választások megnyerésével lehetséges. A másik tévedés, hogy a szavazatok kedvéért az önfeladás bűnébe esünk. Igen ám, de ha feladjuk a ránk bízott értékeket, végül is az igazságot, akkor minek csináljuk az egészet? A probléma megoldása, az igazság és többség problémájának megoldása egy világnézeti párt és egy nagy gyűjtőpárt szövetsége. Ez a Keresztényde-

mokrata Néppárt és a Fidesz szövetsége. Ez teszi lehetővé, hogy egyfelől ne legyen önfeladás és a keresztény tanítás a maga tisztaságában csonkítatlanul megjelenhessen a politikai palettán, másfelől biztosítja azt a társadalmi támogatást, ami lehetővé teszi, hogy alakítsuk a történelmet! Ha egy párt feladja a forrását – mint például a magyar baloldal –, az egyet jelent a szellemiség elvesztésével, végül a széthullással. A Fidesz–KDNP szövetség garanciája annak, hogy a forrásvidéket megtartjuk és a szavazók többségét is elérjük. Azt sem árt tudatosítani magunkban, hogy ez a Szövetség a magyar és az Európai Unió történelmének legsikeresebb politikai konstrukciója. Mindemellett nem szabad szem elől téveszteni, hogy a párt és a szövetség nem cél, hanem eszköz. Orbán Viktor kormányában a legfontosabb dolgokat megcselekedtük: Magyarországnak keresztény ihletettségű Alkotmánya van, a KDNP-nek kezdetektől való célkitűzését megvalósítva bevezettük a családi típusú adózást, biztosítottuk az egyházak – anyagi értelemben is vett – szabadságát, megcselekedtük a nemzet közjogi egyesítését.

Beteljesítettük Barankovics István, Bálint Sándor és Varga László álmát.

*(70 éves a Kereszténydemokrata Néppárt
című könyvhöz előszó,
a Barankovics István Alapítvány kiadása,
szerkesztette Pálffy István, 2014)*

70 ÉVES A KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT II.

Miniszterelnök Úr, kedves Viktor, főtisztelendő Atyák, szeretett kereszténydemokrata Barátaim!

A kereszténydemokrácia az európai és a magyar szellem- és politikatörténet szerves része. Sem Európa, sem Magyarország politikatörténetét nem lehet megérteni, ha nem ismerjük a kereszténydemokrácia történetét.

Barankovics István mondta, hogy három dolog hatott rá alapvetően: Az egyház szociális tanítása: a *Rerum Novarum* és a *Quadragesimo Anno* szociális enciklikák; Szabó Dezső *Elsodort faluja*; és Prohászka Ottokár keresztényszociális hitvallása.

1891-ben XIII. Leo pápa kiadta a *Rerum Novarum* című nagy szociális enciklikát a munkáskérdésről, ami a keresztényszociális gondolkör alapja, és ezt erősítette meg 1931-ben XI. Pius által kiadott *Quadragesimo Anno*. Mindez azért kulcsfontosságú, mert minden politikai program, minden politikai cselekvés a mögöttes álló emberkép függvénye. Ha az emberkép téves, akkor az arra épülő társadalom is embertelen lesz. Tehát a keresztény antropológia a kiindulópont, mert *ebből a keresztény antropológiából következik az egyház társadalmi tanítása, és ebből pedig a keresztény politi-*

kai cselekvés. Ennek a politikai filozófiának a legfontosabb sarokköve, hogy a *perszonalizmust* állítja középpontba. Tehát a személyiség tiszteletének az elvét, kimondva azt – Jacques Maritainre érdemes itt utalni –, hogy az emberi személy az, amire mindennek irányulnia kell, hogy az emberi személy kiteljesedhessen. De nem egy liberális individualizmus leszűkítésében, hanem a közösségre való irányultságban, hiszen csak más személyek által lehetünk azzá, amivé lennünk kell. Ugyanígy a kommunista kollektívizmus helyett a *szolidaritást* hirdeti, ahol a személy nem válik jelentéktelen csavarjává valamilyen gépezetnek, valamilyen kollektívumnak (hívják azt osztálynak vagy fajnak). Tehát a személyiség elve a perszonalizmus, a közösség elve a szolidaritás, és a kettőnek a szintézisbe hozása – ami Aquinói Szent Tamásra megy vissza –: a *szubszidiaritás* (amin az egész önkormányzatiság gondolata nyugszik). Ennek a lényege az, hogy egy nagyobb egység nem veheti el egy kisebb egységtől azt, ami a természet rendje szerint az ő sajátos küldetése. Viszont ha a kisebb egység nem képes a saját feladatát megoldani, akkor a nagyobbak ki kell segítenie, mégpedig úgy, hogy a későbbiekben képes legyen saját maga megoldani azt, ami az ő sajátos feladata. A keresztény politikai filozófia fundamentuma a perszonalitás, szolidaritás, szubszidiaritás mellett a *közjó* és az *igazságosság* gondolata. Például a magántulajdonnak igenis van közösségi vetülete, az a tulajdon legitím, ami – valamilyen formában – másnak is jó. Nem az a cél, hogy ne legyen tulajdon. Az a cél, hogy minél több embernek minél több tulajdona

legyen, de olyan formában, hogy a tulajdonom ne csak nekem legyen jó, hanem másnak is. És hasonlóképpen a közjó vonatkozásában ezért vagyunk a segély helyett a munka mellett, mert mindenkinek – aki képes rá – kötelessége saját maga és családja ellátásáról gondoskodni, azzal, hogy munkát végez, amivel értelemszerűen másoknak is jót tesz. Az állam célja tehát az, hogy gazdaság- és társadalompolitikájával biztosítsa a munka lehetőségét, és nem az, hogy emberek segélyből való vegetálásra rendezkedjenek be. Az igazságosság tekintetében – amit zaklatott napjainkban érdemes feleleveníteni II. János Pál pápa tanításából –, hogy a béke nem pusztán a háború hiánya, hanem az igazságosság gyümölcse. Ha nincs igazságosság, akkor – a szó teljes értelmében vett – béke sem lehet.

A teológiai antropológiának van egy másik döntő politikai jelentősége is: *a keresztény felfogás az emberről két dolgot biztosan tud. Az egyik, hogy Isten képmására teremttünk, a másik, hogy az eredeti bűn révén az ember hajlamossá vált a rosszra.* És ez a tudás megmenti az utópiától a keresztény politikát azáltal, hogy a keresztény politikai filozófia eleve tud arról, hogy az ember Isten képmására teremtett, ezért hisz az ember jóságában, és ezáltal elkerüli azt a pesszimista utópiát – ami például a marxizmus utópiája –, ami szerint az ember eredendően rossz állat, és azért kellene az állami struktúrák, hogy kinevelje ebből az eredendően rossz lényből a szocialista embertípust. Ettől azért menekülünk meg, mert tudjuk, hogy az ember Isten képmása, ezért legyen bármilyen sze-

gény, beteg, legyen bármilyen élethelyzetben, el-esett vagy esendő, önmagában feltétlen érték, és mindig benne van a jóra való irányultság, a jóra való nyitottság. De ugyanígy másfelől, mivel tudunk az eredeti bűnről, ezért megmenekülünk az optimista utópiától is – aminek Rousseau a legjobb példája –, aki azt gondolta, hogy ha nincsenek társadalmi struktúrák, akkor az eredendően jó ember majd szép, okos és jó lesz. Ez nyilvánvalóan nem így van, mert miután az ember az eredeti bűn révén hajlamossá vált a bűnre, ezért a bűn a világban mindig realitás marad, ezért kellene az olyan társadalmi struktúrák, amik a jó irányba segítenek. Tehát *a keresztény antropológia és az érdeplő keresztény társadalmi tanítás megóvják a keresztény politikát a legnagyobb rossztól, ami a politikában történhet: az utópiától.*

Barankovicsnál Szabó Dezső *Esodort faluja* a *nemzeti elkötelezettség* szimbóluma. Keresztény alapon a nemzet fogalmánál két tévedést kell elkerülni. Az egyik az, amelyik nem tartja értéknek a nemzeti létet. Ilyen a kozmopolitizmus vagy az internacionalizmus. Ezzel szemben Szabó Dezső úgy fogalmazott, hogy a nemzet az emberiség termőformája. Ezért az emberiség legnagyobb megszegésesülése lenne, ha a lengyel nem lenne lengyel, a francia nem lenne francia és a magyar nem lenne magyar. De van egy másik irányú tévedés is, ez a sovinizmus, amikor egy nemzet a saját életjoga alapján kétségbe vonja más nemzetek létezéshez való jogát. Ezért a mi keresztény alapon való nemzeti elkötelezettségünk egyfelől az, hogy értéknek tekintjük a nemzetet, és elutasítunk min-

den olyan ideológiát, ami tagadja a nemzet érték voltát; másfelől viszont elutasítjuk azt, amikor egy nemzet kvázi kizárólagos jogot akar vindikálni magának az élethez, tagadva más nemzetek jogát. Mi azt mondjuk, hogy minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték, olyan sajátos értékgazdagság, amit csak és kizárólag az az adott nemzet adhat az egyetemes emberiségnek.

És a magyar kereszténydemokrácia gyökereinél szólnunk kell Prohászka Ottokár és Giesswein Sándor keresztény-szociális elkötelezettségéről. Mert Barankovics Demokrata Néppártjának a bázisa és a sikere alapvetően a mögötte álló KALOT-nak volt köszönhető. A KALOT (Katolikus Agrárfjúsági Legényegyletek Országos Testülete) Kerkai páter vezetésével 1935-ben alakult, és 500 ezer tagja volt! A mai napig érvényes a KALOT négy karakter meghatározó célja: *Krisztusibb embert, műveltebb falut, életerős népet, önérzetes magyart!* És ehhez kapcsolódott az EMSZO (Egyházközségi Munkásszakosztályok) 700 ezer taggal! A keresztényszociális karakterből következően világosan látnunk kell, hogy ez a szellemiség a Horthy-korszakban – annak minden értékének elismerése mellett – de ellenzékben volt. Gondoljunk például a nagybirtokokra – beleértve az egyházi nagybirtokot is –, az elmaradt földosztásra, ami pedig a legfontosabb követelés volt. Megjegyzem, hogy ha akkor végrehajtnák a földosztást, akkor a kommunista berendezkedés sokkal-sokkal nehezebb lett volna. Gondoljunk arra, hogy a kisbirtokos parasztság a lengyel politikában a vallási és nemzeti ellenállásnak a társadalmi alapját jelentette.

Ebből a gyökérből nőtt ki 1944. október 13-án a Kereszténydemokrata Néppárt. Varga László Galamb utcai lakásán ott volt Apor Vilmos püspök, Kerkai Jenő jezsuita páter, Pálffy József, Barankovics István és Varga László. Mindez a német megszállás árnyékában. Szemben a nyilasokkal, szemben a nácikkal. *És akik a háború vége előtt ellene mertek mondani a náciknak, azoknak volt erkölcsi alapja, hogy a háború után ellene mondjanak a kommunistáknak.* Akik '44-ben ellene mertek mondani Szálasiéknak, azoknak minden alapja megvolt, hogy '45 után ellene mondjanak Rákosiéknak. Ahogy volt bátorságuk szembe szállni a barna diktatúrával, úgy volt bátorságuk, hogy szembe szálljanak a vörös diktatúrával.

'45. szeptember 20-án hirdették meg a programot, ahol Barankovics István kimondta, hogy *keresztény világnézeti párt* vagyunk, és a *keresztény állameszme alapján* állunk. Mivel a később megkapott indulási engedély miatt nem volt reális lehetőség arra, hogy a Demokrata Néppárt külön induljon a választáson, ezért a Független Kisgazda Párttal állapodott meg. Így a fővárosba bekerült Eckhardt Sándor és Varga László, a parlamentbe pedig Eckhardt Sándor és Bálint Sándor. (Büszkék vagyunk rá, hogy boldoggá avatása folyamatban van!)

A '47. augusztus 10-i programban hirdette meg Barankovics a Kereszténydemokrata Néppárt – Demokrata Néppárt néven – programját, aminek két kulcseleme volt: a *modern kereszténydemokrácia* és az *evangéliumi szocializmus*. (Európa nyugati felén, ahol nem élték át a létező szocializmust,

ott a szocialista szót nem kompromittálták. Mi, keresztényszociálisnak nevezzük, amit ők keresztényszocialistának mondtak, mert a szocializmus kompromittálódott, de például a CSU Németországban ma is keresztényszocialista pártnak nevezi magát.) Barankovics a győri zászlóbontáskor így beszélt Giesswein Sándorról: „A Néppárt nem véletlenül bont zászlót éppen Győr városában. A modern szociális és demokratikus keresztény állameszmet innen indította el útjára a századforduló idején egy nagyszerű pap, az evangéliumi szocializmus első magyar gyakorlati apostola, a modern kereszténydemokráciának közép-európai előhírnöke, az első keresztény munkásegylet megalapítója, a szociális és demokratikus keresztény politika tragikus hőse, a mi nagy előfutárunk, Giesswein Sándor. A modern szociális és demokratikus keresztény politika tiszta forrása, amiből mi is méríteni akarunk, Magyarországon először Győrben fakadt fel. Méltó és igazságos tehát, hogy itt bontsuk ki újra a zászlót, ahol azt az első igehirdető felemelte, ezzel is hódolván *a modern kereszténydemokrácia és az evangéliumi szocializmus* korán érkezett és későn igazolt nagy magyar kezdeményezőjének szelleme előtt.”

Mindezzel kapcsolatban az a korrekt, ha a kényes kérdésekre is kitérünk. A Barankovics–Mindszenty-vita tény, a keresztény politika szempontjából tragikus tény. A döntő különbség köztük az volt, hogy Mindszenty József hercegprímás bíboros úgy gondolta, hogy a szovjet megszállás és a kommunista hatalom legfeljebb néhány évig fog tartani, és ezekkel nem lehet tárgyalni. Barankovics

réálisan látta, hogy a szovjet érdekszféra, a vörös hadsereg jelenléte meghatározza a mozgásteret, és sokáig fog tartani, ezért ezekkel kell – és talán lehet is – tárgyalni. Mind a kettőnek volt igazsága és mind a kettőnek volt tévedése. Mindszenty tévedett abban, amikor azt gondolta, hogy ez csak néhány évig fog tartani, de abban igaza volt, hogy ezekkel nem lehet tárgyalni. Barankovicsnak igaza volt abban, hogy ez emberöltőre fog szólni, de tévedett abban, mikor azt gondolta, hogy a kommunistákkal lehet tárgyalni. Szerintem az a helyes álláspont, hogy hasonlóan értelmezzük a Mindszenty–Barankovics-vitát, mint például a Széchenyi–Kossuth–Deák-vitát. A magyar panteonban ott van Kossuth, ott van Széchenyi és ott van Deák. Pontosan így együtt lehet a magyar panteonban Barankovics István és Mindszenty József bíboros úr.

A '47. augusztus 31-i parlamenti választásokat a Demokrata Néppárt megnyerte, 16,4 százalékkal, amit a kommunisták csak a kékcédulás csalással tudtak elcsalni. De így is 60 kereszténydemokrata képviselő került az országgyűlésbe, majd pótképviselők és visszalépések folytán végül is 71-en voltak a Magyar Országgyűlés tagjai a Barankovics-pártból. Heroikus küzdelem következett, aminek legnagyobb pillanata Barankovicsnak az egyházi iskolák államosítása ellen elmondott beszéde volt. *A magyar történelem tragikumai, hogy a '47-es választásokat megnyerő Barankovics István nem lehetett Magyarország miniszterelnöke.* Egy Adenauer, Schuman, De Gasperi formátumú államférfi volt, és a történelem tragikumai, hogy nem szolgálhatta hazáját úgy, ahogyan ezt megtehetette

Európa boldogabb, nyugati felén Adenauer, Schuman és De Gasperi.

1949. február 2-án, miután Rákosi Mátyás közölte, hogy a Mindszenty perben fel akarják használni a Barankovics pártot a hercegprímással szemben, Barankovics az egyetlen lehetőséget választotta: az emigrációt.

Február 4-én az itthon maradottak közül néhányan bejelentették a párt megszűnését. Ezen a ponton nagyon fontos egy distinkciót tennünk: Varga László ezerszer kötötte a lelkünkre, hogy *a párt soha nem oszlott fel, soha nem szűnt meg, hanem: felfüggesztette a működését*. A főtitkárnak nem volt joga a pártot felosztatni, az itthon maradt képviselők pedig egy olyan testület nevében – „politikai bizottság” – jelentették be a párt megszűnését, ami nem létezett. Tehát a Barankovics-párti képviselők mindig is úgy tekintették, hogy a kommunista diktatúra miatt a párt legális működése – legalábbis Magyarországon – nem lehetséges, ezért a párt felfüggeszti a működését, de soha nem szűnt meg! A Barankovics-párt nem lett „társutas”, nem lett részese a Rákosi féle panoptikumnak. A Demokrata Néppárt képviselői vagy börtönbe, vagy emigrációba mentek, de nem lettek kollaboránsok. *A Barankovics-párt története az egész jobbközép, polgári-keresztény-nemzeti szövetségnek mintegy történelmi előképe, vállalható normatív története.*

Jött a megtorlás, például Mateovics Ferenc összesen 19 évet volt börtönben, Károlyi Bernát ferences szerzetes – aki Barankovics-párti képviselő volt – a börtön következményében 1954-ben meg-

halt, őt is vértanúnak tekinthetjük, az ő boldoggá avatása is folyamatban van.

1956. október 30-án az addig föld alatt lévő kereszténydemokraták – Keresztes Sándor és Miholics Vid – megírták Nagy Imrének, hogy a párt felújítja működését, és ezt Farkas Dénes a rádióban is bejelentette. Nagy Imre mellett álltak, de ellenzéki pártnak deklarálták magukat, majd a Bibó-memorandum aláírásával Bibó Istvánt támogatták.

November 4-e után megint csak brutális megtorlás következett, Mateovics Ferencet akkor 10 évre ítélték, 1974-ig volt börtönben. Van a pártnak még egy vértanúja: Tihanyi Árpádot kifejezetten azért, mert demokrata néppárti volt, 1957. december 31-én megölték. „A megtorlás méreteinek érzékeltetésére elég csak a 71 demokrata néppárti képviselő sorsára utalni. 1948 és 1956 között 12 képviselő emigrációba kényszerült, az itthon maradt 59 közül 18 volt honatyát elítéltek vagy ellenük bírósági eljárást kezdeményeztek, kitelepítettek 4-et, internáltak 8-at, korábbi munkahelyeiktől megfosztottak 7-et, rendőri felügyelet alá rendelték 4-et, 5 személyt kulákklistára tettek, 4 személynek pedig el kellett hagynia a lakását.” Innentől kezdve a kereszténydemokrácia katakombalétbe kényszerült.

És itt hadd szóljak egy szót Keresztes Sándor néhai tiszteletbeli elnökünkről, megint csak az őszinteség jegyében. Amikor őt bevitték a börtönbe – hét gyereke volt –, addig verték, amíg aláírt egy szervezési nyilatkozatot, bár odaírta, hogy a lelkiismeret határain belül, de miután latinul írta,

ezt nem értették. Soha senkinek nem ártott. (Később Keresztes Sándor volt a kapcsolat Illyés Gyula és Márton Áron között. Azt hogy Illyés Gyula katolikusként halt meg, abban szerepe volt Márton Áronnak.)

A kereszténydemokrata emigráció tekintetében szólnunk kell Varga Lászlóról, aki az ENSZ-ben minden nyomás ellenére fenntartotta a magyar ügyet, és Kovács K. Zoltánról, aki a Szabad Európánál tette, amit csak lehetett.

1989-ben természetesen megindult a párt újrászervezése, ennek a „fedőszerve” a Márton Áron Társaság volt. Az igazsághoz tartozik, hogy ketten különlegesen is segítettek a pártalakítást és a Márton Áron Társaság rendezvényein is exponálták magukat: Pozsgay Imre és Gyulay Endre püspök. És éppen 25 éve, 1989. szeptember 30-án, a ciszterci Szent Imre Gimnáziumban – akkor József Attilának hívták – újjáalakult a Kereszténydemokrata Néppárt, Gábor Dzsingisz és a holland kereszténydemokrata párt, a CDA hathatós segítségével.

Az a csodálatos a magyar kereszténydemokráciában, a KDNP-ben, hogy emberi szerencsétlenkedések, gyarlóságok történhettek, de akár az 1947-es, akár az 1989–90-es 100 pontos programjainkat nézem, mind büszkén vállalhatók.

Az első szabad választásokat követően bekerültünk az Országgyűlésbe és Antall József kormányában rendszerváltoztató kormánypárt lettünk. Méltó, hogy megköszönjük az akkori miniszterek és államtitkárok munkáját. A következő választáson – miközben a Kiszgárd és az MDF szétesett, megroppant, amortizálódott – mi erősödtünk.

Minden reményünk megvolt a jó folytatáshoz, amikor közbejött Giczy György szerepe. Hőzön-
géssel kezdődött és politikai ámokfutással végző-
dött. Tanulságos, hogy a MIÉP-pel való kokettá-
lásból, radikális jobbos retorikából, hogy lettek vé-
gül az MSZP segédcsapata... Varga László így írt
erről 2002 adventjén: „1995-ben az Országos Vá-
lasztmány Giczy Györgyöt választotta meg elnök-
nek azzal a reménnyel, hogy egy fiatalabb gene-
ráció veszi át a vezetést. Ez fordulópontra jelentett
a KDNP történetében, mert a kereszténydemok-
rácia érvényesülése helyett annak romba döntése
kezdődött, a megértés helyett az üldözés, a ba-
rátság helyett a gyűlölet lett úrrá. A bizottságok
széthullottak, az alap- és megyei szervezetek mun-
kája megszűnt. A képviselőcsoport és a nemzet-
közi kapcsolatok megszűntek. Az egykor pezsgő
életet adó ragyogó épület, a Nagy Jenő utca 5. sz.
alatt politikai hullaházzá vált. A megmaradt ve-
zetők az eszme júdásai lettek.”

És mi lett a vége? Az akkori – különben törvény-
telen – KDNP nyomorúságos módon kiesett a par-
lamentből, kizárták a nemzetközi szervezetekből,
az egyház elutasította – joggal – mondván: hogy
se nem keresztény, se nem demokrata, ráadásul a
vagyon is ellopták az utolsó fillérig, és csak adós-
ságot hagytak hátra. Erkölcsi és politikai halottá
vált a pártunk. De Varga László akkor összehívott
minket, és azt mondta, hogy: nem fogom hagyni,
hogy ez a párt kiessen a történelemből. Ennyi
szellemi, erkölcsi, politikai erőfeszítést nem fogok
veszendőbe hagyni. Seregély István érsek úr – ak-
kori püspökkari elnök – összehívott minket Csépe

Béla lakásán, és azt mondta, hogy ne adjuk fel, hanem harcoljunk.

Gábor Dzsingisz a CDA papírján a következő levelet írta nekem: „A Torgyán által vezetett Kiszgazda Párttól jobbra elhelyezkedő kereszténydemokráciának sem választási lehetősége, sem tartalmi értelme nincs. Csakis a józan középfelé tendáló politika lehet sikeres. Szerintem a június 21-i országos választmány az utolsó alkalom, hogy egy szervezett kereszténydemokrata párt porondon maradjon a magyar politikában. Ha a jelenlegi elnök posztján marad, vége mindennek. Csak egy új arc, egy új generáció mentheti meg ezt a pártot. Ha a te jelölésed az elnöki posztra kialakíthat egy többséget, akkor azzal megmenthető a józan kereszténydemokrata politika Magyarországon. Ezt természetesen nem kérhetem anélkül, hogy ne fűzzem hozzá, szívesen rendelkezésedre állok abban a formában, amire te igényt tartasz. Döntésedhez Isten áldását kérem.”

Nem adtuk fel, hanem kibontottuk a zászlót és harcoltunk. A legnehezebb időkben is azért tudtunk megmaradni, mert a párt nagy öregjei: Varga László, Kovács K. Zoltán, Keresztes Sándor megalapították – Harrach Péter és Surján László vezetésével – a Magyar Kereszténydemokrata Szövetséget. Az MKDSZ volt az, ami az első Orbán-kormányba átmentette a kereszténydemokrata értékeket, személyiségeket és – valamiképpen – a szervezeti létet is. Isépy Tamás és Rubovszky György vezetésével sikerült jogi úton elérni, hogy – 5 év elteltével! – a Legfelsőbb Bíróság döntést hozzon a Kereszténydemokrata Néppárt ügyében. Varga Lász-

ló így írt erről: „a Legfelsőbb Bíróság 2002. szeptember 26-án elhangzott ítélete szerint november 2-án újra összeült az 1997. júniusi törvényes összetételű Országos Választmány. Felcsillant a remény arra, hogy a KDNP megtisztulva újrakezdheti működését, hogy a párt visszatérhet az eredeti politikai családjába, oda, ahova mindig is tartozott. A Kereszténydemokrácia ugyanis a harmadik évezred vezető eszmeisége, a világon mindenütt egyet jelent a közjó szolgálatával. Magyarország sem lehet ezalól kivétel.” És *megtörtént a csoda*, 2002. november 2-án a Legfelsőbb Bíróság ítélete alapján, 5 évvel az események után, határozatképes formában össze tudott ülni a nagyválasztmány és megtörtént – ha ez nem képzavar – a halottak napi feltámadás.

Rendeztük a sorokat: helyi szervezetek újjáalakítása, Európai Néppárti (EPP) tagság, adósságok kifizetése, újra jelen voltunk a parlamentben, az önkormányzatokban, az Európai Parlamentben, és az egyházakkal is rendeztük a kapcsolatunkat. Döntő fontosságú volt a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt szövetségének megkötése. Ami a többség és az igazság gondolatkörében fogant, ahol a Fidesz egy nagy széles gyűjtőpárt, kereszténydemokrata ihletettséggel, a Kereszténydemokrata Néppárt pedig egy keresztény világnézeti párt. És örömmel jelentem, hogy a Fidesz–KDNP-szövetség Magyarország és az Európai Unió történelmének legsikeresebb politikai konstrukciója, amit valaha létrehoztak. *Hatodszor nyerjük meg abszolút többséggel a különböző választásokat!* A szociális népszavazást, az előző

európai uniós és önkormányzati választást, 2010-ben kétharmados többséggel a parlamenti választást. Most az áprilisi választásokon újra kétharmados többség, abszolút többség az európai uniós választásoknál, és itt állunk a küszöbén annak, hogy hetedszer is abszolút többséggel meg tudjuk nyerni az önkormányzati választásokat.

De látnunk kell, hogy *a párt végső soron: eszköz. Eszköz a célok elérésére. Mik ezek a célok? Csak hogy aktualitást mondjak, pl. a bankok elszámoltatása. Ez valóban erkölcsi forradalom!* A formál jogászkodással szemben az igazság érvényesül. Most történik meg az, hogy az állam az emberek mellé áll a különböző érdekcsoportokkal szemben. Elértük, hogy *keresztény Alkotmánya van Magyarországnak. Bevezettük a családi típusú adózást, ami a KDNP-nek kezdetektől fogva az egyik legfontosabb programpontja volt. A külhoni magyarok honosítása által megteremtettük a nemzet közjogi egyesítését.*

Barátaim! Megcselekedtük azt, amiért az Alapító Atyák 70 éve megalapították a Pártunkat!

*(Beszéd az Országos Nagyválasztmányon,
2014. szeptember 27-én)*

AZ ORTHODOXIA BÁTORSÁGA

– *Kislégghi Nagy Ádám, a Szent festője* –

„Szeressen minden tiszta szív,
Imádjon minden józan ész.”
(Himnusz a zsolozsmából)

Kislégghi Nagy Ádám művészete és személye *prófétai jel*, mégpedig három értelemben: az *Akit*, az *ahogy* és az *aki* vonatkozásában.

A kulcsszó Kislégghi Nagy Ádám művészetében: a *Szent*.

Persze a művészet, amennyiben művészet, mindig valamiképpen a Voltaképpeniről szól, valamiképpen mindig az Abszolútumra, a Szentre irányul. Ez lehet keresés, lehet perlekedés, lehet a szent hiányának fájdalma, vagy lehet reflektálatlan is, de valamiképpen a Szentre irányul. Kislégghi Nagy Ádám művészete azonban nem a keresés, a perlekedés, a hiány fájdalma vagy a reflektálatlanság anonimitása, hanem egyenesen a Szentre irányul. Következésképpen az ő művészetének nem tárgya van, hanem Tárnya van: a Szent. Mivel a Szentről, mint Szentről szól, ezért mintegy *attribútuma: a hitvallásos tanúságtétel*.

Az Aki után van az *ahogy*. A megszentelt forma.

Legitim dolog a Szentre való irányultság vonatkozásában is például a szürrealista, avantgarde,

stb. művészet. De Kisléghi Nagy Ádám sajtátsága, hogy a Szentre a *szent hagyomány* által irányul. (Gondoljunk arra, hogy a megszentelt formák nyugat vonatkozásában az itáliai festészet, kelet vonatkozásában pedig az ikon.) E tekintetben *attribútuma: az alázat*. Ez a második prófétai jel.

Itt szükséges egy teológiai megjegyzést tenni: igazából a kérdés az az, hogy a Szent ábrázolható-e egyáltalán? Az Ószövetség válasza – sőt minden kereszténységen kívüli válasz – az, hogy nem. Mégpedig azért nem, mert a Szent, az Aszolútum nem ragadható meg emberi formában. Egyedül a kereszténység az, amiben megjelenik a Szent Képe. Mégpedig azért, mert maga a Voltaképpen, maga az Abszolút, maga a Szent vált Képpé. Maga az Isten vált Képpé Jézus Krisztusban. Krisztus, mint az Isten Ikonja, egyszer és mindenkorra lehetővé tette a Szent képi ábrázolását. „Aki engem lát, látja az Atyát.” És miután Isten népe Krisztus misztikus teste, ebből következően a Szent ábrázolása legitim Isten népe tekintetében is, elsősorban a Boldogságos Szűzanya vonatkozásában, másodsorban a szentek vonatkozásában, hiszen ha egyszer Isten népe Krisztus teste, és Krisztus Isten Képe, akkor Isten népének tagjaira is átsugárzik az Atya képmásisága.

Meg kell jegyezni, hogy a fő vád Kisléghi Nagy Ádámmal szemben az, hogy „szentképfestő”. (Ez persze abszurd vád, hiszen ha lehet valaki tájképfestő, lehet valaki csendéletfestő, akkor miért nem lehet valaki szentképfestő?) De ennél sokkal lényegibb dologról van szó. Kisléghi Nagy Ádám nem szentképfestő – az Ecclesia Szövetke-

zetnél kapható szentképek értelmében –, hanem ő a Szent Képének a festője. Nagy Sz-szel és nagy K-val.

Elmondok egy történetet. Barátilag elmondták döntési pozícióban lévő elismert művészek, hogy miért nem kaphat meg egy bizonyos művészeti elismerést Kisléghi Nagy Ádám, amire Mádl Ferenc köztársasági elnök úr és Karl-Josef Rauber apostoli nuncius úr terjesztették fel. Az indoklás, amiért nem kaphat, az az, hogy: „szentképeket fest”. Ezért „nem tükröződik ezekben a képekben a művész személyes állásfoglalása.” És megsúgták, hogy ha az *Utolsó vacsorát* úgy festené meg – szó szerint mondom –, hogy Jézus Krisztus az egyik kezében hamburgerrel, a másik kezében Coca-colával állna az Eucharisztia alapításakor, akkor ez már kifejezné a művész személyes véleményét, és akkor ez már művészet lenne. Ezért Kisléghi Nagy Ádám attribútum-szerű erénye a bátorság. *Az ortodoxia bátorsága!* Az ortodoxia bátorsága a herezis korában.

A szinkretista gnoszticizmus időszakát idézi most a világ, aminek a lényege az, hogy az igazságok nevében definitíve tagadja az Igazság létét. Miután Kisléghi Nagy Ádám a katolicitás nevében tanúságot tesz az Igazságról, ez tolerálhatatlan mindazoknak, akiknek alapdogmája az, hogy nem létezik nagybetűs Igazság, csak a különböző kisbetűs igazságok világa. Ezért Kisléghi Nagy Ádám botrány mindazok szemében, akik a kisbetűs igazságok nevében tagadják a nagybetűs Igazságot. Hát ezért nem kaphatta meg azt a bizonyos elismerést.

A harmadik vonatkozás, amiben prófétai jel Kisléghi Nagy Ádám, az az *életszentség*. Én nem vitatom azt, hogy a személyes élet és a művészi életmű olykor elválhatnak egymástól. Gondoljunk a költészetben a francia szimbolistákra, pl. Rembaudra, aki megírja az életművét és elmegy rabszolgakereskedőnek. Vagy mondjuk a magyar irodalomban Adyra. Vitathatatlan az életművük és menthetetlenül esendők. De Kisléghi Nagy Ádám nem ehhez a körhöz tartozik, hanem Rubljovhoz. Aki úgy festette a Szentháromság ikont, hogy folyamatos imádságban volt, és ezért a festménye a személyes imádságának, Isteni kapcsolatának egyfajta tárgyasulása. Ebben az értelemben mondom azt, hogy Kisléghi Nagy Ádám harmadik prófétai jel-volta az életszentség, az, hogy a művészete és a személyes élete elválaszthatatlan.

Összefoglalólag: Kisléghi Nagy Ádám háromszoros prófétai jel. Először is a Szentre, mint Szentre irányul, művészetében hitvallásos, tanúságtevő módon. Másodszor prófétai jel a forma tekintetében, ez a megszentelt hagyomány vállalása, aminek attribútuma az alázat. Harmadszor pedig életének és művészetének egységéből kifolyólag az életszentség.

Ezekkel a gondolatokkal köszönöm őneki – Isten népe és az én személyes életem tekintetében is – a művészetét.

*(Elhangzott a Piarista Gimnáziumban,
2014. november 6-án)*

500 ÉVE SZÜLETETT AVILAI NAGY SZENT TERÉZ

– *Napirend előtti felszólalás,
2015. március 16. –*

ELNÖK: Most Semjén Zsolt képviselő úr következik, a Kereszténydemokrata Néppárt nevében: „Ötszáz éve született Avilai Nagy Szent Teréz” címmel. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy a geográfiára Kolumbusz felfedezése vagy a fizika tudományára Albert Einstein felismerése, valahogy úgy hatott a teológia-misztikára Avilai Nagy Szent Teréz. Teresa de Ahumada – vagyis közismert néven Avilai Szent Teréz – ötszáz éve, 1515. március 28-án született. Életének körülményeit figyelembe véve – emberi számítás szerint – nem sok valószínűsége volt annak, hogy neve fennmaradjon az emberiség emlékezetében. Először is azért, mert a spanyol aranykorban oly nagyra tartott spanyol nemesi vér helyett „csak” éretnyeket és szellemi műveltséget örökölhettek az őseitől, akik toledói zsidó kereskedő származásukat el kellett hogy rejtsék a világ elől. Másodsorban Teréz gyakran megtapasztalhatta, hogy a magukat befolyásosnak és műveltnek vélt férfiak őt csak egy „tudatlan nőnek” tartják. Harmadszor pedig azért, mivel egy kármelita kolostor szigorú világába szült

a hivatása, ami szintén aligha jelenthetett esélyt arra, hogy ismertté váljon.

Kolostorában élénk figyelemmel kísérte kora eseményeit, s fájdalommal élte meg a keresztények közötti véres háborúkról és az újonnan felfedezett kontinensen élő népek evangelizálása helyetti leigázásáról hallott híreket. A világ hatalmasait közvetlenül nem érhetette el, de magához Istenhez bármikor fordulhatott. *A világ megváltoztatását a maga személyével kezdte.* Saját önző énjével a másik ember iránti szeretet megéléséhez, az igazság kereséséhez és a lelki szabadságra való eljutáshoz szükséges erények végsőkéig eltökélt gyakorlásával szállt szembe. Idővel más nők is csatlakoztak hozzá, belőlük építette fel az evangéliumi egyszerűsége és szeretetre, *teljesen Istenre hagyatkozó és Isten akaratát kereső* közösségét.

Műveivel mások számára is megközelíthetővé tette az ember belső világát, így a mai antropológiai és pszichológiai tudományok előfutáraként is értelmezhetjük. A katolikus egyház első női egyházdoktoraként Teréz hatása egyetemes, nem kizárólag a hívő keresztények, hanem más vallásúak, sőt még magukat ateistának valló gondolkodók is rácsodálkoznak, ahogy ajtót nyit – a bennünk is megtapasztalható – végtelenre. Henri Bergson francia filozófus számára Teréz műveinek olvasása a személyes és transzcendens Istennel való találkozását jelentette. A német Edmund Husserl filozófus tanítványa és asszisztense Edith Stein – vagyis a nemrégiben szentté avatott Terézia Benedikta kármelita nővér – az agnoszticizmus hosszú évei után pedig a következő szavakkal fe-

jezte be Teréz Önéletrajzának olvasását: „*Ez az igazság*”.

A magyar kármelita szerzetes, Marcell atya a következő szavakkal kommentálta Edith Stein tapasztalatát Avilai Szent Terézzel kapcsolatban: „Teréz felfedezte a lelkek nehézkedési törvényét, amint kortársa, Kepler a testekét. Teréz írásaiban a nehézkedési törvény áttörését hirdeti, amikor kivitelezi a lélek felemelkedésének felszabadító jó hírét.”

Ez a jó hír, Teréz élettapasztalata itt és most, személy szerint nekünk is szól. Ahogyan ő mondta: zűrzavaros mindennapi létünk olyan, „mint egy rossz éjszaka egy rossz szállodában”. De belső világunkban, *belső várkastélyunkban megtalálhatjuk a tökéletesség útját a Végtelenre, a Voltaképpenire, a személyes Abszolútumhoz.*

Köszönöm az Országgyűlés figyelmét. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

MI AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGNAK DOLGOZUNK, TUDUNK VÁRNI PÁR ÉVET

– *„Baszódjál meg, KDNP, s külön Semjén Zsolt...” Hallotta a dalt?*

– Ennél elmésebb támadás sose érjen minket. Ha ez a társaság megdicsérne, lelkiismeret-vizsgálatot tartanék. Támadnak, tehát jó úton járok.

– *Társaság? Valaki bepöccent azon, hogy önök miatt nem tud vasárnap vásárolni és írt erről egy dalt.*

– Ez így kissé hihetetlen. Nyilván egy érdekcsoport van emögött, amely a szabad vasárnap miatt indít támadást a kormány és persze a kereszténység ellen.

– *A kormányban benne van, de ön lenne a kereszténység? Vagy a KDNP?*

– A vasárnapnak talán van köze a kereszténységhez. A szabad vasárnap pedig a KDNP egyik nagy sikere. Százezer kereskedelmi dolgozó leg-
elemibb munkavállalói jogairól van szó, úgyhogy elég bizarr, amikor baloldaliak és szakszervezetek támadják. Az, hogy mindenkinek járjon a vasárnap pihenőnap, amelyet a családjával együtt tölthet, a legrégebbi szociáldemokrata követelés.

– *Nem vettük észre, hogy munkavállalók tömegei vagy szakszervezetek követelték volna itthon az intézkedést. Egy világnézeti párt, önök tudták jobban helyettük, mi a jó nekik.*

– Óriási tévedés. Például a Frivaldszky Gáspár vezette civil szervezet itthon képviseli évtizedek óta a szabad vasárnapot, de nemzetközi mozgalom is szerveződött már e köré. Számos szakszervezettel beszéltünk, akik támogatták.

– *Családokra hivatkozik, miközben az új rendszerben csak a családi boltok nyithatnak ki vasárnap. Az nem baj, ha ők dolgoznak?*

– A család a családi boltban együtt van vasárnap. A cél tehát megvalósul.

– *A pincérnek talán nincs családja?*

– A közszolgáltatásoknak működniük kell vasárnap is – a rendőrségnek, a tűzoltóságnek...

– *Az étterem nem közszolgáltatás.*

– Nem, de az, hogy a családok vasárnap, a szabadnapjukon be tudjanak ülni egy étterembe, fontos és támogatható. Az intézkedés másik értelme persze valóban az, hogy a kis üzleteket hozzuk helyzetbe a multikkal szemben. Harmadszor: egy adott kultúrkörben vannak hagyományok. A vasárnap a kereszténységből következően az általános pihenőnap Európában. A francia forradalom alatt már kísérleteztek az eltörlésével, de nem jött be. Akik támadják a szabad vasárnapot...

– *A vasárnapi zárva tartást támadják.*

– Az helyesen szabad vasárnap.

– *Maga a szó is abból jön, hogy vásárnap.*

– A magyar nyelvben. Máshol az Úr napjából.

– *Magyarországon vagyunk.*

– Mi a kérdés?

– *Hát az, hogy nincs-e ellentmondás. Tradícióra hivatkozik, miközben hagyományosan a vásárok napja a vasárnap.*

– Európában és Magyarországon a vasárnap a pihenőnap. Ausztriában, Bajorországban is szabad a vasárnap.

– *Ott igen, nálunk viszont nem. Az autógyárak munkásai itthon vasárnap is dolgoznak. Csak a boltok vannak zárva.*

– Az a helyes, ha minél inkább általános lesz a szabad vasárnap, de van korlátja: a gazdaság teherbíró képessége. Elsősorban a kereskedelmi dolgozókat sújtotta a probléma, úgyhogy megtettünk egy nagy lépést az érdekükben, aztán ha módunk lesz rá, megnézzük, mit tehetünk még.

– *Viszont nem szöszölnék hatástanulmányokkal.*

– Hatástanulmány van ilyen is, meg olyan is. Nézzük meg egy-két év múlva, hogyan vélekedik akkor a tapasztalatok alapján a társadalom a szabad vasárnapról. Szerintem a többség idővel támogatni fogja. Nézzük majd meg azt is, voltak-e elbocsátások. Biztos vagyok benne, hogy nem lesznek számottevőek, ha lesznek egyáltalán.

– *Igaz a pletyka, hogy most Orbán Viktor ötlete volt a zárva tartás, amellyel a multikat akarta megszorogatni; s önök csak megkapták, hogy képviseljék az ötletet?*

– Legádázabb ellenségeinknek is el kell ismer-niük, hogy *mindig ugyanazt mondjuk*. A KDNP 1989-es programjából volt, ami már egy-két év alatt megvalósult; akadt olyan is, amire egy év-tizedet kellett várni; van ami most valósult meg, de mindig célt érünk. A szabad vasárnap bevezetésének nekifutottunk az előző ciklusban is. Matolcsy miniszter úr hosszú kormányzati és elnökségi ülés után azt mondta akkor, hogy bár az intézkedés tár-

sadalmi hatását tekintve nincs vita, az ország teljesítőképessége még nem bírja el ezt. Mi viszont az örökkévalóságnak dolgozunk, tudunk várni pár évet.

– Varga Mihály még néhány hónapja is azt mondta, hogy gazdaságilag megalapozatlan az ötlet.

– Kétségkívül hosszú vitánk volt a gazdasági minisztériummal. Az ország azonban annyit fejlődött 2011 óta, hogy most már nem akceptáltuk ezt az érvet. Varga Mihály azt is mondta, hogy jó kompromisszumos megoldást fogunk kötni. Így lett. Az autógyárakra és másra nem terjesztettük ki, a kereskedelmi dolgozókra igen.*

– A vadászat mikor jön? A DK már követeli, hogy vasárnapra tiltsák be azt is.

– Micsoda hülyeség ez? A vadászat, a horgászat és a kirándulás nem munka, hanem szabadidős tevékenység. A szabad vasárnap épphogy lehetővé teszi, hogy az ember kikapcsolódjon egyik vagy másik által.

– Mikor vadászott utoljára?

– Úgy egy hónapja.

– Mit lőtt?

– Sajnos semmit.

– Az elmúlt mondjuk fél évben azért sikerült valamit?

* Mivel a migrációról szóló népszavazás időben egybe esett volna a szabad vasárnapról szóló népszavazással, ezért ezt a Kormány – taktikai okokból – visszavonta. A KDNP világossá tette, hogy nem adják fel.

– Persze. Bár az ember nem dicsekszik a zsákmányával, de most az egyszer kivételt tesztek: a télen terítékre hoztam egy vadkant.

– *Katolikusként nincs gondban ezzel?*

– Miért?

– *Decemberben főcímek voltak arról, hogy Ferenc pápa szerint az állatok is a mennyországba juthatnak.*

– Akkor tévesek voltak a főcímek.

– *Az viszont nem, hogy VI. Pál azt mondta: állatainkat egy nap Krisztus örökkévalóságában látjuk majd viszont. Vadászként ön akkor gyilkos.*

– Ebben az esetben, ha ön eszik egy szelet rántott húst, akkor kannibál.

– *Ezek szerint igen.*

– Na, tegyük akkor ezt rendbe teológiailag. János apokalipszisében az új ég és az új föld, a mennyei Jeruzsálem azt jelenti, hogy az egész teremtés meg fog újulni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy itt ennek a világnak a keretei között nem ennek a világnak a szabályai szerint kellene élni. Az ember fogazata például mutatja, hogy növényevő és húsevő egyszerre, mégsem mondjuk, hogy ha megeszünk egy szelet kenyeret, azzal bűnt követtünk el, mert megöltük a búzát.

– *Ha megeszem a rántott húst, hogy életben maradjak, az azért más, mint amikor ön lelövi a szalonkát, s pusztán szórakozásból öl.*

– Csak a pontosság kedvéért, a vadászat nem szórakozás, hanem szenvedély. Az ember antropológiai természetéből következik. Ahogy a szerelem. Az Úristen az embert ide helyezte, ebbe a világba, mintegy kertbe, hogy kertészként gondozza azt.

Két tévedést lehet elkövetni ezzel a feladattal kapcsolatban. Az ipari lobbí lebetonozná az egész kertet. Ez az egyik. A másik véglet meg hagyná, hogy elvadult dzsumbuj legyen a kert. A küldetésünk az, hogy műveljük, hogy virágzó kertet hozunk létre. Ahhoz viszont kellene szerszámok. *A vadász kezében a fegyver pontosan az, ami a kertész kezében a metszőolló.* A vaddisznóknál minden koca ellik évente öt malacot. Ha az összes disznó megmaradna, úgy néhány év alatt tönkretennék az erdőt, a vetéseket, az élőhelyet, így elpusztítanák azt, s ezzel magukat is. Ma már nincsenek nagyragadozók, a természet rendjét tehát csak a fenntartható vadászat képes biztosítani.

– *Az előbb ismerte el, hogy szenvedélyről van szó.*

– Persze. A sportvadászat szenvedély, amely nagyon mélyen gyökerezik az ember antropológiájában. Mindenkinek az őse vadászott. Az öné is. Természetes, hogy benne van az emberben ez az ösztön.

– *Szóval a mennyország az állatok számára nincs nyitva?*

– Nincs. A mennyország, Isten színe látása, a Szentháromság belső életében való sajátos részesezés lehetősége a szellemi lények számára valóság. A teremtés egésze is meg fog újulni valamilyen formában, benne minden teremtménnyel, de a kettő nem keverendő össze. Ezért aztán az, aki egy állat elejtését vagy ételként való felhasználását összekeveri egy ember megölésével vagy megevésével, az elmebeteg. Visszatérve a kérdésre, a Szentatya sem mondhat mást egyébként,

mint ami a katolikus hitletétemény, szavait tehát mindenkor ennek fényében kell értelmezni, nem pedig mondjuk a New York Times szenzációhajhász újságírói által kiagyalt főcímekekből. Minden élő teremtménynek van bizonyos „joga”, a teremtés és a természet rendje szerint a nekik járó módon, de ezek semmiféle módon nem keverhetők össze az ember jogaival. Nagyon szép hagyománya egyébként az egyháznak a Hubertus-mise, s számos szent vadászott.

– *Szent Ferenc meg prédikált a madaraknak. De kinek a pap, kinek a papné.*

– Persze. Kapisztrán Szent János ferences vezetésével pedig Nándorfehérvárnál aprították a törököt. E szívemnek kedves témákon kívül a KDNP-ről is lesz szó?

– *Hogyne! Főleg, hogy március végén újra elnökké választották. Miért nem indult senki ön ellen? Mást nem érdekel ez a munka?*

– Általános támogatással engem választottak. Hogy jut ebből arra a következtetésre, hogy mást nem érdekel? Logikailag ebből az következik, hogy olyan eredményeket értünk el, amelyek önmagukért beszélnek, s a párt egésze ezt az utat akarja járni a jövőben is.

– *Milyen utat?*

– A KDNP-nek sajátos karaktere van, amely alapján teljesen egyedülálló a magyar politikai palettán. Először is: Mi vagyunk az egyetlen történelmi párt a parlamentben – hacsak a szocialisták nem tekintik magukat annak... A mi pártunkat '44-ben a nácik ellen alapították, '45-ben folytatták a küzdelmüket a vörös diktatúra ellen, '47-

ben Barankoviccsal megnyerték a választást és ez volt az egyetlen párt, amelynek tagjai egytől-egyig börtönbe kerültek vagy az emigrációt választották, de egyikük sem lett kollaboráns. 1990-ben Antall József kormányában rendszerváltoztató kormánypárt lettünk. Mi maradtunk. Hol vannak a történelmi pártok? A szocdemek, a kisgazdák? Vagy a nagy rendszerváltoztató pártok? Az MDF? SZDSZ? Nekünk parlamenti frakciónk van, a főispánoktól a polgármesterekig az ország egész területén jelen vagyunk. Úgy, hogy minden program-pontunkat megvalósítottuk. A családi adózástól kezdve a nemzet közjogi egyesítésén át. Az utolsót, a családok csődvédelmét most nyújtjuk be és idén meglesz az is.

– *Minden program-pontot megvalósítottak? Abortusz?*

– Beleírtuk az alkotmányba, hogy a magzati élet fogantatásától védett, de a konkrét törvényi szabályozás csak olyan lehet, amit az adott társadalom el tud fogadni. Elértünk mindent, amire lehetőségünk volt, a többi párt közben vagy nem tudta megvalósítani a program-pontjait, vagy ma már egészen mást mond, mint a kezdetekkor.

– *A Fideszről beszél!*

– Ott üdvös fejlődést láthattunk. A KDNP mindig ugyanazt mondta, és meg is cselekedtük.

– *Csak éppen választáson nem mérették meg magukat, inkább bekúsztak a Fidesz hátán.*

– Hogyhogy bekúsztunk? Az emberek a Fidesz-KDNP szövetségre szavaztak. Hat választást nyertünk egymás után. Ez a pártszövetség a magyar, sőt, az európai politikatörténet legsikeresebb poli-

tikai konstrukciója. Logikailag két lehetőség van: vagy az van, hogy a KDNP fantasztikus értéket képvisel, amelyet a Fidesz felismert; vagy az, hogy én hoztam össze valamilyen zseniális megállapodást. Utóbbit a kötelező szerénység okán is ki zárhatjuk.

– *A katolikus egyházzal való jó viszonyt hozzák a Fidesznek, ugye?*

– Az sem magától van. Különb en életem fő műve, hogy szerepem lehetett Szent István bizánci szentté avatásában, amellyel az 1054-es egyházszakadás óta az első közös szentje lett Keletnek és Nyugatnak. Más egyházpolitikai munkám is maradandónak bizonyult az ingatlanrendezéstől a történelmi egyházakkal kötött szerződésekig. A Fidesz mindenesetre bölcsen felismerte a KDNP értékét, az események pedig igazolták ezt a döntést.

– *Önök viszont elvileg különböznek a Fidesztől, azért van saját pártjuk.*

– Minden keresztény párt alapproblémája, hogy ha konzekvensen ragaszkodunk az egyház tanítása szerinti politikáláshoz, az gyakran nem találkozik a közízléssel. Támogatottság híján pedig fennáll a veszély, hogy hitbuzgalmi egyesület leszünk, nem pedig a társadalmat valóban alakítani képes politikai erő. A másik lehetőség, hogy nem ragaszkodunk annyira az egyházas dolgokhoz, akkor viszont egy idő után a kiüresedés veszélye leselkedik ránk. Én egyikben sem vagyok partner. Nem akarok hitbuzgalmi egyesület elnöke lenni, de olyan néppárté sem, amely nem mer kiállni az egyházas keresztény értékek mellett. Mi semmit sem kényszerülünk feladni és mégis minden célunkat elértük. A Fi-

desz–KDNP szövetség a többség–igazság problémájára a megoldás. A KDNP ugyanakkor nem egyértelműen jobboldali párt, még akkor sem, ha általában csak egy jobb–bal koordináta-rendszert szokás használni. A nemzet, a család, az egyház értékeinek képviselése miatt mi markánsan jobboldalinak számítunk; a néhai SZDSZ ilyen értelemben szélsőbaloldali párt volt, amely anarchonihilista módon tagadta ezeket az értékeket.

– *Öt éve nincsenek a parlamentben.*

– Jó, csak az évtizedes harc belém ivódott... A lényeg, hogy van egy másik koordináta-rendszer is, a munkáé és a tőkée. Keresztény pártként mi azt mondjuk, hogy a munka az elsődleges, s a tőkének kell, hogy legyen társadalmi vetülete. Ebben a koordinátarendszerben mi tehát mérsékelt baloldaliak vagyunk, a néhai SZDSZ pedig szélsőjobboldali volt, hiszen a tőke primátusát, ráadásul a multinacionális tőke primátusát képviselte.

– *Ha már tőke és primátus. Amikor Erdő Péter prímás is Tarsoly Csabával üzletelt, lehet hitelesen tőkeellenesnek lenni?*

– Aki életében bármilyen kapcsolatban volt Tarsoly Csabával, az összefüggésbe kerül a Quaestor tisztességtelen ügyeivel is? Az Esztergomi Főegyházmegyének a prímási bor termék miatt volt köze a Quaestorhoz. Nagyon nem korrekt, amikor fotókat mutogatnak és azt sugallják általuk, mintha az egyház benne lett volna valami tisztességtelen ügyben. Én soha életemben nem találkoztam Tarsoly Csabával, de politikában élő emberként én is rengeteg emberrel találkozom, rengetegen fotózkodnak velem. Amíg nincs tudomásom arról,

hogy az adott illető erkölcsileg vállalhatatlant művelt, miért ne találkoznék az illetővel?

– *Sokakkal kell? Orbánt mintha sokkal inkább Lázár János helyettesítené, nem ön, a hivatalos miniszterelnök-helyettes.*

– Lázár János a kancellária jellegű ügyeket viszi a Miniszterelnökségen, ami nem ütközik az én feladataimmal. Már csak azért sem, mert az én portfólióm körülbelül: Goethe és a világegyetem. A nemzetpolitika persze nagyon hangsúlyos benne. Életcélom, hogy a ciklus végére meglegyen az egymillió új magyar állampolgár. Érzelmileg, személyesen is az. Anyám erdélyi: én tudom, milyen az, amikor valakit egy életen át bozgoroznak. A honosítással nekik szolgáltatunk igazságot.

– *Az RMDSZ-szel való fideszes-kormányzati kiegyezés az ön sikere?*

– Az RMDSZ-szel való kiegyezést szorgalmaztam. Elfogadom természetesen, hogy egy nagy szövetségben, amilyen a Fidesz–KDNP, mindenkinek megvan a maga baráti köre, amely politikai hatásokkal is járhat. Ez egyébként helyes. Annál erősebb a magyarság szövete. A személyes kapcsolatok viszont nem egyenlőek egy kormány politikájával. Azt kell látni, hogy ha az RMDSZ nem jutna be a bukaresti parlamentbe, akkor oda nem egy másik magyar párt fog kerülni, hanem csak román pártok, és akkor a magyar politizáló értelmiség ideológiai alapon előbb-utóbb beolvadna a román pártokba és vége lenne a magyar képviseletnek. Egyúttal az RMDSZ-t arra kell buzdítani, hogy visszatérjen a szövetségi jelleghez és integrálja azokat, akiket lehet. Kelemen Hunorral

mindenesetre történelmi lépést tettünk meg, kölcsönös bizalom van az RMDSZ és a magyar kormány között. Ennek eredményeként a honosításban immár az RMDSZ is részt vesz.

– *Akik húsz éve Bukarestben vannak, azok a románokkal való bizniszelésben lehetnek érdekeltek, nem?*

– Ez kétségkívül probléma, mégis: ha nem lett volna magyar képviselő Bukarestben, akkor mi lenne ma?

– *Lehet, hogy autonómia.*

– Nem mondja komolyan. A románok még ennyit sem adtak volna. Nem akarom laudálni az RMDSZ eredményeit, nyilván el lehetett volna érni többet is, de negligálni sem helyes.

– *A Híd-Most szlovákiai tevékenységével is ilyen megengedő?*

– Az más történet. Az RMDSZ-szel lehetett rengeteg vitánk, de például Markó Béla azt sosem vonta kétségbe, hogy az RMDSZ etnikai alapú magyar párt. Bugár Béla és a Most-Híd nem ilyen. A Délvidéken látszott, milyen veszélyt jelent ez a politika. Ott a Demokrata Pártban lévő magyarok is megszavazták azt a jogfosztást, hogy mint „a megszállók leszármazottai”, a magyarok ne részesülhessenek kárpótlásban. Ezt aztán megoldottuk, mert elmentem Szabadkára és elmondtam, hogy ha így, akkor mi megvétőzzük az EU-s csatlakozási tárgyalásokat. A szerbek visszavonták a jogfosztást, de a veszély jól látható. Amit a Híd-Most művel, az az asszimiláció irányába hat, mert először jön a vegyes párt, utána egy szlovák pártban a magyar tagozat, végül a szlovák pártban pár ma-

gyar. Mindemellett az lenne helyes, ha a Magyar Közösség Pártja, ahol csak lehet, megállapodna velük. Beláthatatlan veszteséget okozna a felvidéki magyarságnak, ha nem lenne magyar párt a pozsonyi parlamentben. Ezért mondom, hogy nekünk minden magyar egyaránt fontos.

*(Mandiner, 2015. április 8.,
az interjút Stumpf András készítette)*

A MIGRÁCIÓRÓL, A BALLIBERÁLIS OLDAL KETTŐS FELELŐTLENSÉGÉRŐL

– Napirend előtti felszólalásra adott válasz –
2015. június 15.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes:
Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr!
Tisztelt Ház! Először is fontos, hogy leszögezzük
azt, hogy mi az, amiben nem lehet vita. Nyilvánva-
lóan nem lehet vita abban az emberiség jegyé-
ben, hogy Magyarországnak, úgy, mint a civilizált
országoknak, hozzá kell járulnia ahhoz, hogy ezek
az emberek a szülőföldjükön emberi életet élhes-
senek. Ezért is van, hogy költségvetési pénzből, a
magyar adófizetők pénzéből szerepet vállaltunk
Afganisztánban, Irakban, egyházi, civil, karitatív
szervezeteken keresztül Szíriában is, az egész Kele-
ten.

Ahhoz sem férhet kétség, hogy a valóban po-
litikai menekülteket, akik politikai, vallási vagy et-
nikai okok miatt az életükért menekülnek, őket a
civilizált országoknak be kell fogadni, és látnunk
kell azokat az emberi tragédiákat, amiket részint
ezeknek az országoknak a saját rendszere okozott,
részint nagyhatalmi játszmák és tévedések követ-
kezményei és embercsempész gazemberek váms-
zedése, tehát karitatív alapon ezeknek az embe-
reknek segíteni kell.

Ugyanakkor a helyzet súlyosságából kifolyólag, a magyar nemzet s a történelem színe előtti felelősségtől vezérelve túl kell lépni a pízí kereteken és világossá kell tenni azt, hogy az ezekből az országokból – Afganisztánból, Szíriából, Irakból vagy Észak-Afrikából – érkező migráns tömegek bizony részben, jelentős részben integrálhatatlanok, elsősorban azért, mert nemhogy asszimilálódni nem akarnak, de integrálódni sem. Sok esetben az európaiótól idegen, sőt ellenséges kulturális, vallási háttérből jönnek, ilyen mentalitással, és ennek a veszélynek nem tehető ki Európa és nem tehető ki Magyarország. És azt kell mondanom, hogy *a terrorista veszély ezekben az esetekben nem előítélet, hanem utóítélet, egyszerűen tapasztalati tény*, meg kell nézni a Párizsban és Londonban történeteket.

És hogy mennyire álságos a balliberális oldal kettős beszéde, a tekintetben hadd ismertessem meg az Országgyűlést néhány részlettel, néhány „gyöngyszemmel”, amikor 2004-ben a szociális demagógiáig elmenő módon kampányolt a balliberális oldal a kettős állampolgársággal szemben, mintegy bevándorlónak tételezve a külhoni magyarságot, és a következőt mondta például Gyurcsány Ferenc, akkori miniszterelnök. Azt mondja: „Amikor azonban elmondjuk, hogy 800 ezer magyarigazolvánnyal rendelkező határon túli nemzetársunk valószínűnek tartja, hogy áttelepedik Magyarországra, itt venné igénybe az egészségügyi, szociális szolgáltatásokat, itt tartana igényt nyugdíjra, akkor nem riogatunk, hanem tájékoztatunk,

és nem alaptalan dolgokat híresztelünk, hanem tényeket sorolunk.” Majd hozzáteszi, hogy mindez 500 milliárdba kerülhet majd mindannyiunknak.

Ki is számolja a pártkiadványuk – amit egyébként kormánypénzből csináltak –, hogy ez évente személyenként 167.938 forintba kerülne minden egyes állampolgárnak, havonta pedig 13.995 forintba. *(Szilágyi György: Szégyen!)*

Vagy még egy „gyöngyszemet” hadd ismertessek. Ujhelyi István akkor a Fial Baloldal nevében a következőket mondta: „Orbán Viktor megalomán ötletének és külpolitikai kudarcának árát elsőként a fiatal munkavállalókkal kívánja megfizettetni. Zömében fiatal, romániai román munkavállalók jelennek majd meg a magyar kormány jóvoltából a munkaerőpiacunkon. Világos tehát, hogy ez hátrányosan érinti azokat a kortársainkat, akik munkahely nélkül kezdik önálló életüket. A Fial Baloldal számára elfogadhatatlan az ifjúság megélhetési és munkalehetőségeinek ilyen kiárusítása.” Mondta ezt akkor a balliberális oldal. *(Dúró Dóra: Szégyen! – Szilágyi György: Szégyen!)*

Tisztelt Ház! Tehát láttuk azt, hogy a balliberális oldal 2004-ben a külhoni magyarokkal szemben a szociális demagógiáig elmenő bevándorlásellenes kampányt vitt, ezért teljesen hiteltelen, amikor most hirtelen a „külföldi bevándorlók” mellé áll. Ezért azt állítom, hogy kétszeres felelőtlenséget követ el. Az első felelőtlenség az volt, amikor a külhoni magyarok állampolgársága ellen kampányolt 2004-ben, most pedig, 2015-ben a magyar nemzet önvédelmi reflexeit ellehetetlenítve akarja

megakadályozni azt, hogy védekezhessünk ezzel a migrációval szemben, ami veszélyt jelent Magyarországra, veszélyt jelent Európára, veszélyt jelent a magyar emberekre és veszélyt jelent az európai emberekre. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

BRÜSSZEL IMPOTENCIÁJA MIATT KELL A KERÍTÉS

– *Meglepő volt Szijjártó Péter szerdai bejelentése a magyar–szerb határon felállítandó 175 kilométer hosszú kerítésről. Hogyan született meg a döntés?*

– Miért volt meglepő? Hiszen Bulgária is megépítette a maga kerítését, a spanyolok is megépítették; a franciák, svájciak, németek és az osztrákok is lezárták a határaikat az illegális migránsok előtt.

– *Kósa Lajos néhány napja még azt mondta, hogy a kormány nem gondolkodik a határok fizikai lezárásában, hanem jogi megoldáson dolgozik. Ehhez képest okozott meglepetést a bejelentés. Mi vezetett ehhez a döntéshez?*

– A kényszer szülte. Európa legbaloldaliabb kormánya, a Hollande-kormány is lezárta a határokat. Osztrákok, németek a schengeni előírásokon átlépve teszik ugyanezt, tehát nem csak délen, hanem nyugaton is kényszerhelyzet alakult ki. Nincs vita abban, hogy segíteni kell azokon a szerencsétlen embereken, akik akár politikai, akár gazdasági okból elhagyják a szülőföldjüket. A humanitás jegyében a gazdagabb és civilizált országoknak ahhoz kell hozzájárulniuk, hogy az érintett embereknek ne kelljen eljönniük. A saját országaik rendszerein túlmenően, nagyhatalmi játszmák és tévedések következménye, hogy ez a helyzet létre-

jött, aminek embercsempész gazemberek a vámszedői.

Magyarország erején felül járul hozzá, hogy konszolidálódjanak ezeknek az országoknak a viszonyai, hiszen katonai, orvosi és humanitárius missziót vállaltunk Afganisztánban és Irakban, Szíriában is segítettek magyarok. A politikai menekülteket természetesen be kell fogadni, de őket meg kell különböztetni azoktól, akik egy jobb megélhetés reményben keltek útra. Őket is megértjük, de az ő esetükben nincs ilyen kötelességünk és reális lehetőségünk sem.

És látni kell, hogy az ezekből az országokból érkező emberek tekintetében nagy a kockázata, hogy integrálhatatlanok, mert nem akarnak nem-hogy asszimilálódni, de integrálódni sem, és az európaival sokszor ellenséges kulturális, vallási, mentalitásbeli háttérből érkeznek. A kockázatok között ott szerepel a terrorveszély is. Ez nem előítélet, hanem utóítélet, keserves tapasztalati tény. Például az Iszlám Állam által uralt területekről jövő embereket nemzetbiztonsági szempontból szinte lehetetlen biztonsággal beazonosítani.

– *A Terrorelhárítási Központ vezetői azt nyilatkozták, hogy még a megnövekedett migrációval együtt sincs Magyarország terrorveszély.*

– Potenciálisan nyilvánvalóan az illegális migrációval együtt nő a kockázat is, pontosan azért tesszünk hathatós intézkedéseket, hogy ennek elejét vegyük. Magyarország persze azt is megtehetné, hogy kitérítse, merre van Ausztria és Németország és szépen átengedi a tömegeket abba az irányba, ők meg csináljanak velük, amit tudnak.

Ezt azonban részint rossz néven vennék, mondván hogy nem korrekt velük szemben, részint – előbb-utóbb – szemrebbenés nélkül vissza fogják őket toloncolni ide.

– *De hát most éppen ez zajlik.*

– Ezért építjük meg a kerítést, megakadályozva illegális bejutásukat, és jogszabályban meghatározzuk, melyek a biztonságos országok. Görögország, Szerbia – mint EU-s és EU tagjelölt országok – biztosan azok. Ott senkinek az élete nem forog veszélyben. A kormányülés alatt felhívtam Pásztor Istvánt, a vajdasági magyarok vezetőjét, aki támogatta a kerítés felépítését, mégpedig azért, mert már a Vajdaságban is tarthatatlan állapotok vannak. Ha viszont nyilvánvaló a migránsok előtt, hogy nem tudnak beszőkni Magyarországra, akkor annak sem lesz értelme, hogy a Vajdaságban maradjanak. Tehát a rajtuk lévő nyomás is csökken.

– *Ön szerint egy drótkerítés eltántorít egy olyan szíriai menekültet, aki tűzön-vízen át eljutott Szabadkáig?*

– Ez nem egy magyar know-how, hiszen az EU-ban kerítés van a török–bolgár határon, vagy Spanyolországban. De egy tengerentúli példát is említhetünk, az amerikai–mexikói határt.

– *Egy világnézeti párt vezetőjeként hogyan tudja összeegyeztetni a kerítés felállítását a pápa tegnapi üzenetével, miszerint sehol a világon ne zárják be az ajtókat a menekültek előtt?*

– Pontosan a pápa szavai szerint: a menekültek előtt nyitva van az ajtónk. A hozzánk érkező emberek óriási többsége azonban nem menekült, hanem egy jobb gazdasági élet reményében elindult

migráns. És érdemes itt egy fontos erkölcsi kérdést tisztázni. Más természetű a személyes dimenzió, mert az az én erkölcsi döntésem, hogy a saját érdekeimet alárendelem-e egy másik embernek, beengedve őt az életembe, vállalva a kockázatokat. És más természetű az állam tekintetében, ahol a közösség érdekeit kell képviselnem. *A magyar nemzetnek az az érdeke, hogy ne tegyük ki annak a veszélynek, hogy integrálhatatlan migráns tömegek zúdulnak az országra.* Ezért, ha én politikai vezetőként nem a nemzet érdekeit nézem, azt alárendelem az idegen migránsok érdekeinek, akkor esküszegő lennék.

Az az elvárás, hogy szó szerint minden migráns előtt nyitva legyen az ajtónk, azért is veszélyes, mert ezzel azt üzenjük azoknak az embereknek, akik még ott maradtak Afganisztánban, Irakban, Észak-Afrikában, hogy jöjjenek ők is betelepülni Európába, Magyarországra. Az otthon maradtakat is arra akarjuk biztatni, hogy keljenek útra? Szerencsés dolog egy ilyen üzenet velünk és velük szemben? És mi lesz a vége? A jobb élet reményében a harmadik világ milliárdnyi migránsa költözik be Európába?

– *Az Eurostat szerint 2014-ben a Magyarországra érkezett menekültek 40 százaléka jött háborús övezetből. 41 ezer kérelmező közül 16 ezer háborús okok miatt hagyta el az otthonát.*

– Ezeket egyenként kell megvizsgálni, de nyilvánvaló, hogy Magyarország nem tud mindenkit befogadni. Ráadásul biztonságos országokból. Olaszország és Görögország mellett, Magyarországon van a legnagyobb migrációs nyomás. Nekünk len-

ne a leginkább érdekünk, hogy Brüsszel reális megoldással álljon elő. Hát ehhez nagy hit kell, ismerve Brüsszel impotenciáját... És meddig várjunk rájuk? *Nekünk már az is jó, ha nem segítenek, de legalább ne akadályozzanak minket!* Itt nem lehet tehetetlenkedni, mert *ha most hibázunk, generációkra lesz élehetetlen a hazánk.*

– *Az európaiótól eltérő kulturális és vallási háttérrel az iszlámra utalt, ugye?*

– Schöpflin György londoni tapasztalatai alapján mondta nagyon találóan, hogy nem azonos kockázata van annak, ki milyen kulturális-vallási-mentálisbeli háttérrel érkezik. Meg kell nézni, hogy akár Párizsban, akár Londonban a terrorcselekmények elkövetőinek jelentős része nem első, hanem második vagy harmadik generációs, jó iskolába járt, jólétben él és mégis ellenségnek tekinti a befogadó országot és annak kultúráját.

– *Orbán Viktor a napokban az arab bankárok fórumán azt mondta, hogy a magyarok nagy szellemi civilizációs építménynek tekintik és tisztelik az iszlámot.*

– Ez így is van. De a *nemzeti érdek* alapján nem tehető egyenlőségjel egy tisztázatlan háttérű migráns és egy ismert török vagy arab üzletember közé, aki befektet az országba.

– *Nemrég felmerült egy hatalmas mecset megépítésének terve Budapesten. Ön támogatná a mecsetépítéseket Magyarországon?*

– A vallásszabadság mindenkit megillet, ilyen építkezés azonban *akkor* lehetséges, *ha* azt az ott élők is elfogadják.

– *Komolyan gondolta múlt heti sajtótájékoztatóján, hogy a baloldal potenciális szavazókat lát a menekültekben?*

– Persze. Az említett migránsok, akik a magyar nemzethez és keresztény civilizációhoz nem kötődnek inkább lesznek baloldali szavazók, mint konzervatívok. Szociális szempontból is így van ez. De szerintem a baloldali pártok egymásra licitálnak bevándorlás-pártiságban, ami ugyan a baloldal egésze tekintetében irracionális, hiszen a szavazók nagy része nem akar bevándorlást, de a baloldali pártok egymással vívott harca, egymáshoz viszonyított pozicionálása fontosabb, mint a baloldali tábor egésze. Ennek pedig az lesz a következménye, hogy a bevándorlást ellenző baloldali szavazók még inkább átmennek a Jobbikhoz... Azért is hiteltelen a baloldal politikája, mert 2004-ben a külhoni magyarok állampolgársága tekintetében a legszélsőségesebb szociális demagógiát vitték a külhoni magyarok ellen, mondván, hogy százezrével fognak betelepedni, elveszik az itteniek munkahelyét, egészségügyi ellátását, stb. Gurcsány Ferenc miniszterelnökként és Újhelyi István a Fialat Baloldal vezetőjeként kifejezetten azzal kampányolt a külhoni magyarok ellen, hogy ez ötszáz milliárdjába kerül az országnak, mindenkinek tizenháromezer forintba havonta, elveszik a fiatalok munkahelyeit. Ezek után ennek a baloldalnak semmilyen erkölcsi alapja nincs bevándorlás-pártiként tetszelegni.

– *Nem ugyanilyen megfontolásból helyezkedik a Fidesz is a jobboldalon, amikor a Jobbik szavazói között népszerű tematikákat teszi magáévá?*

– Ez olyan súlyú ügy, ami messze felülírja a pártpolitikai szempontokat. Mellékesen – mintegy következmény-szerűen – a kormány határozott fellépése védelem a Jobbik további térnyerésével szemben is.

– *A Jobbik szinte folyamatosan erősödik. Azt hallani, hogy kormánykörökben is komolyan tartanak tőle.*

– Az MSZP tíz százalék alatt áll, és a liberális bevándorlás-politikája miatt a szocialista párt megmaradt szavazóiból még többen át fognak menni a Jobbikhoz. Ennek pedig komoly következményei lesznek az egész magyar politikai paletta vonatkozásában. Az MSZP előidézheti azt a helyzetet, hogy 2018-ban a Jobbik lesz a Fidesz–KDNP után a második párt.

– *Mi a stratégiájuk velük szemben? Megpróbálják megosztani őket a náci–nem náci törésvonal mentén, és mondjuk kiegyeznek a mérsékelt szárnyal?*

– A Jobbik ellenzéke a kormánynak, durva ellene a Fidesz–KDNP szövetségnek, elég megnézni, hogy például a kurucinfo hogy gyaláz minket. Ha erős közbiztonság van, ha a kormány határozottan cselekszik bevándorlás ügyben, akkor ez megakadályozza, hogy az elbizonytalanodott szavazók átmenjenek a Jobbikhoz. De a baloldal önfelszámoló politikája miatt kialakulhat egy lengyel típusú helyzet, ahol lényegében eltűntek a szocialisták. (Azzal a megjegyzéssel, hogy a PIS, mint egy népi katolikus konzervatív párt lényegileg más karakterű, mint a Jobbik.)

– *Baloldalon kit tartanak nagyobb ellenfélnek, Gyurcsányt vagy az MSZP-t?*

– Gyurcsánnyal nem tudok elképzelni párbeszédet. Reális veszélyt mostanság egyik baloldali párt sem jelent a kormánypártokra.

– *Visszatérve a bevándorlásra: Balog Zoltán azt mondta, hogy neki nem ízlése szerint való a nemzeti konzultációt erősítő plakátkampány. Ön hogyan vélekedik erről?*

– Nem bonyolódnék esztétikai-ízlésbeli kérdésekbe. Az utolsó plakát, ami nekem igazán tetszett, az a „Távárisi konyec” volt. Ez a plakát-vita túl dimenzionált, teljesen marginális epizód magához a bevándorlás-kérdéshez képest. A nemzeti konzultáció viszont fontos, amire azért van szükség, hogy a kormány sziklaszilárd alapon tudjon állni, amikor Brüsszellel tárgyal, és ehhez ismerni kell a népakaratot. Különbö a plakátok tartalmával – törvényeink betartása, kultúránk tisztelete, munkánk védelme – teljesen egyetértek, mert mindhárom állítás evidencia.

– *A vasárnap zárva tartást siker-sztoriként találja a KDNP, miközben a felmérések szerint az emberek kétharmada elutasítja. Nem érzi, hogy az emberek magánszférájába avatkozás szülte ezt a népharagot?*

– Nem. Mit kellene egy kereszténydemokrata pártnak képviselnie, ha nem a szabad vasárnapot? Eredményesen képviseltük és megvalósítottuk. Ezt is nehéz vádként beállítani. Két dolgot érdemes ezzel kapcsolatban megfontolni. Az egyiket az osztrák alkotmánybíróság is kimondta, miszerint a kereskedelemben dolgozó többszáz ezer embernek

joga van a mi kultúrkörünkben általánosan elfogadott pihenőnaphoz – és ez a vasárnap – mégpedig azért, mert a családok együttlétét ez garantálja. Kétségtelen, hogy ez a társadalom bizonyos részének kellemetlenséget jelenthet...

– *A többségének...*

– ..., mert vasárnap nem fog tudni vásárolni. Viszont a kereskedelemben dolgozó százezernyi munkavállaló szempontja olyan legitim szempont, ami erősebb érv, mint az az esetleges kellemetlenség, hogy vasárnap nem lehet vásárolni. Megjegyzem, hogy ez a legrégebbi szociáldemokrata és szakszervezeti követelés. Életemben nem értettem egyet Szanyi Tiborral, de most igaza volt, amikor azzal támadta az MSZP vezetését, hogy egy magát baloldalinak mondó párt a multi szupermarketek mellé áll és liberális retorikát folytat a szabad vasárnap ellen, ahelyett, hogy azt követelné a kormánytól, hogy az iparban is vezesse be!

– *Hol itt a sikertörténet?*

– A társadalom szép lassan elfogadja, és már most látszik, hogy az emberek megváltoztatták a vásárlási szokásaikat. Azokat a gazdasági érveket pedig, amelyekre az ellenzöök felépítették az ellenkampányukat, az élet megcáfolta. Demján Sándor még különadó kivetését is vizionálta, amelyet a gazdaságból kieső bevételek miatt kényszerül majd kivetni a kormány. A Liga elnöke felhevülten tömeges elbocsátásokról szónokolt. Mindennek az ellenkezője történt: a bevásárlás szépen áttevéődött péntekre, szombatra, hétfőre, a kereskedelmi forgalom nőtt, újabb munkahelyeket generálva ezzel, a kis családi boltok jól jártak, és az érintett mun-

kavállalók is jórészt úgy nyilatkoztak, hogy fontos nekik a családjukkal eltöltött vasárnap.

– *Miért nem kérdezték meg erről is az embereket egy nemzeti konzultáció keretében?*

– Mert ez a véleménynyilvánítási mód csak az ország egészét érintő legfontosabb kérdésekben tartható, különben elveszíti a jelentőségét. A szabad vasárnap számomra nagyon fontos, de az ország egésze, működése, jövője szempontjából nem akkora súlyú, mint a bevándorlás kérdése.

– *Orbán Viktort mivel sikerült meggyőzni? Mert ő többször is úgy nyilatkozott, hogy ezt a kérdést bízzák az emberekre, és mindenki döntse el, hogy mikor akar vásárolni?*

– Ez nagy menetelés volt. A KDNP egyik karizmája, hogy nem adja fel. Mi vagyunk az egyetlen párt, akiknek lényegében valamennyi program-pontja megvalósult. Utolsóként most nyáron ér révbe a családi csődvédelemmel kapcsolatban kezdeményezett elképzelésünk. A szabad vasárnap tekintetében valóban olykor éles vitákat folytattunk a szövetségünkkel éveken át. Személy szerint hosszú beszélgetéseken vagyok túl Matolcsy Györggyel és Varga Mihállyal. Végül is az ország gazdasági teljesítőképessége tette lehetővé programunk megvalósítását.

– *A kormány-koalíció belüli szereposztással kapcsolatban ön korábban úgy nyilatkozott, hogy a Fidesz a hardver és a KDNP a szoftver. Az előbb azt mondta, hogy valamennyi program-pontjukat megvalósították, olykor a Fidesz kezdeti ellenállását legyűrve. Most is így közelíti meg a két párt közötti együttműködést?*

– Az 1994-es választáson a jobboldal több szavazatot kapott, mint a baloldal, a liberálisokkal mégis nekik lett kétharmados parlamenti többségük, mert ők egyben voltak, mi pedig darabokban. Ebből következett a polgári szövetség gondolata, hogy a jobboldal akkor tudja a szavazati többségét mandátumtöbbségre váltani, ha összefogunk. Szellemi értelemben a Fidesz–KDNP azon fundamentumon nyugszik, amelynek lényege, hogy egy nagy gyűjtőpárt és egy világnézeti párt szövetsége. Ha egy politikai oldal elveszíti a szellemi forrásvidékét, akkor előbb-utóbb kiüresedik és szétesik. A baloldalnak most pont ez a problémája. A Horn Gyula által létrehozott nagy baloldali gyűjtőpártot Gyurcsány Ferenc azért tudta apró darabokra szétverni – ami önmagában is politológiai csoda –, mert az MSZP elveszítette a baloldaliságát, majd tulajdonképpen Gyurcsánnyal az SZDSZ átvette az MSZP irányítását és egy kvázi-liberális párttá váltak a szocialisták. A KDNP világnézeti pártként a kereszténységhez kapcsolja a szövetséget, és ebből kiindulva érhet el a Fidesz olyan széles társadalmi rétegeket is, akik nem különösebben kötődnek a kereszténységhez. *De a szellemi forrásvidék nem lehet bizonytalan!*

(atv.hu, 2015. június 19.,
az interjút Szlazzánszky Ferenc
és Szobota Zoltán készítette)

HOGY EURÓPA EURÓPA MARADJON

*– Karitász a migránsok felé, de önvédelem
a migrációval szemben –*

– Ön azt mondta, hogy ennek a mostani migráció elleni küzdelemnek a tétje: Európa.

– Pontosan így van. Hogy Európa Európa maradjon. Magyarország pedig Magyarország. Itt a mellébeszélés dezertálás és árulás. Ez a mostani migráció, invázió kísértetiesen emlékeztet arra, ahogy 1541-ben városnéző törökök beszivárogtak, majd belülről elfoglalták Budát. „Boldogasszony tornya tetejében, félhold ragyog a kereszt helyében.” – ahogy Arany János írta.

– Ehhez képest a kormány támogatja török-magyar szervezésben a Nagy Szulejmán-év ünnepeit.

– Tiszteletben tartom török barátaink szempontjait, de Magyarországon szó sem lehet „Nagy Szulejmán-évről”, hanem Zrínyi-évet kell hirdetnünk, ahol emlékezünk a történelmünkre. Mi magyarok nem tehetjük zárójelbe a 150 év tanulságait, azt, hogy országunkat lerombolták, népünk felét legyilkolták, hogy évezredes történelmünkben – hogy csak a középkort idézzem – egyedül Batu kánhoz hasonlítható az a pusztítás, amit Szulejmán okozott! Tehát Magyarországon a Zrínyi-év kapcsán

lehet török–magyar közös történelmi megemlékezés Szulejmánról is, de nem a Nagy Szulejmán-év kapcsán, mintegy mellesleg Zrínyiről!

– *Robert Fico olyan kijelentést tett, hogy a keresztény migránsokat fogadja be Szlovákia.*

– Igaza van. Részint, mert ők abban az iszlám világban, ahonnan jönnek – különösen az „arab tavasz” óta – valóban üldözöttek. Másrészt pedig ők természetszerűen jól integrálhatók a keresztény történelmű és civilizációjú Európában. Ez egyébként keresztény kötelességünk is. Ráadásul az ő megélt tapasztalatuk, megkockáztatom: immunitást, védelmet jelent nekünk is. Hallgassuk meg őket és sokkal jobban rádöbbenünk a veszélyre, ami fenyeget. Az önvédelemhez minden embernek és minden nemzetnek, civilizációnak joga van! Persze szintén keresztényi, erkölcsi alapon, ahhoz – lehetőségeinkhez mérten – segítséget kell nyújtanunk vallástól, kultúrától függetlenül, hogy mindenki emberi életet élhessen a szülőföldjén. Biblikus kifejezéssel: *mindenki a saját fügefája alatt*. Megjegyzem: a szunnita muszlim menekülteket nem az olyan dúsgazdag, szunnita iszlám államoknak kellene befogadnia, mint például Szaud-Arábia? Nekem úgy tűnik, hogy inkább így akarják iszlamizálni Európát...

– *Mégis keresztény országgént nem kellene befogadnunk a harmadik világ migránsait?*

– A politikai reflex-válasz persze az, hogy nem. De a konkrét embereket nézve azért ez lelkiismeretileg nehéz kérdés. Nekem a katolikus morális állapotbeli kötelességről szóló tanítás tűnik megoldásnak. Ez azt mondja, hogy a természet rendje

szerinti felelősség koncentrikus körökkel írható le. A legbelső, az elsődleges kötelesség-felelősség a saját családomért van; majd a barátaim, rokonnaim iránt; azután a nemzetem iránt; és végül az emberiség iránt. A felelősségi körök összekeverése végzetes. Például – én keresztény alapon – a jövőmem egy részét a Magyar Máltai Szeretetszolgálaton keresztül a hajléktalanok segítésére adom. De nem lenne normális dolog, ha egy csapat hajléktalant beengednék a fürdőszobába meg a konyhába a feleségem, a három gyerekem és az édesanyám mellé.

– Ön célzott rá, hogy ami például az arab tavasz kapcsán történt és történik, az nem politikai tévedés és tehetetlenség, hanem tudatos stratégia. Orbán Viktor pedig Tuskón a nemzetközi baloldal politikai mesterkedéséről beszélt a bevándorlási özön kapcsán, ami számukra nem probléma, hanem lehetőség, céljaik elérésének eszköze.

– Nem hiszem, hogy mindez csak úgy véletlenül alakult volna így. Ma a világot uraló ideológia – az Egyesült Államokban a demokratapártiakhoz, az EU-ban a szocialisták-kommunisták-liberálisok-zöldekhez köthetően – mindebben valójában nem fenyegetést lát, hanem alkalmat: a keresztény-konzervatív értékrend és főleg a nemzetállamok lerombolásához; hiszen a migráns tömegek számára mindez idegen, ezért nem csak majdani szavazóikat látják bennük, hanem annak eszközét, hogy a keresztény örökséget végleg relativizálják és a nemzeteket végleg maga alá gyűrje az, amit „brüsszeli bürokráciának” neveznek. Megjegyzem,

ha ez sikerülne nekik, akkor ennek – az iszlamizmus tekintetében – az ő szempontjukból is súlyos következményei lennének... Hát ez a küzdelmünk tétje.

*(Gondola, 2015. augusztus 25.
és a Hazánk szeptemberi száma,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

TEREMTÉSVÉDELEM

Eminenciás Bíboros Úr, Köztársasági Elnök Úr,
Házelnök Úr, Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Biblia szavaival: Az Úristen az embert kertbe helyezte, hogy *őrizz*e és *gondozza* azt. Tehát nem passzív tétlenség, hanem aktív cselekvés a küldetésünk.

Két tévedés jellemző a kerttel kapcsolatban: az egyik, amikor lebetonozzák a kertet, egy tenyérszerű zöldet se hagyva. A másik, amikor nem törődnek vele, és így elvadult dzsumbujjá válik. A kert akkor lesz kert – rózsakert vagy gyümölcsös –, amikor a kertész műveli azt: locsolja, metszi, gyomlálja. A kert a világ szimbóluma. Nekünk, mint kertészeknek, az a küldetésünk, hogy az ember kiteljesedhessen – anyagilag, szellemileg, lelkileg –, és a társadalomban minél jobb életminőség legyen.

Mint a kereszténydemokrata párt elnöke és mint a kereszténydemokrata kormány minisztere, szükséges, hogy tisztázzuk viszonyunkat a zöldekhez, az EU parlamentjében levő zöld frakcióhoz. A kereszténydemokrácia és a zöld pártok két különböző politikai felfogásának van egy közös része, amit környezet/természet-védelemnek nevezünk – a szelektív hulladékgyűjtéstől a veszélyeztetett vadfajok védelméig át a klímavédelemig. De van lényegi különbség is: *mi teljességében valljuk a természet rendjének védelmét, nem csak a natúra,*

de a kultúra tekintetében: tehát az ember és a társadalom vonatkozásában is!

Mi a természet rendjének védelmében védjük a családot – az egy férfi egy nő életszövetségén alapuló családot –; ők ezt relativizálják. Mi az életvédelem jegyében tiszteljük és védjük az emberi életet a fogantatástól a természetes halálig; ők élet-ellenesen abortusz- és eutanázia-pártiak. Vagy például mi a normalitás nevében elutasítjuk a drogokat; ők a drogliberalizálást propagálják. Tehát, míg mi a természet rendjét képviseljük, nem pusztán a növények és állatok tekintetében, hanem az ember és a társadalom rendjében is, addig ők – illogikus módon – a természetet és annak rendjét csak az ásványok, növények, állatok esetében ismerik el, míg az ember és társadalom esetében ideológiájuk természet-ellenessé válik: egyneműek házassága, abortusz, eutanázia, drogpropaganda.

Mi valljuk, hogy *a természet rendje a teremtés rendjét tükrözi* – mégpedig teljességében: tehát nem csak az embert körülvevő világ, hanem az ember és a társadalom rendjének tekintetében is –, ezért politikai hitvallásunk, hogy *a természetvédelem teremtésvédelem!*

*(Elhangzott a
„Közös otthonunk a teremtett világ”
című konferencián,
2015. szeptember 29-én,
a Parlament Felsőházi termében;
Hazánk szeptemberi száma)*

A VADÁSZATI VILÁGKIÁLLÍTÁSRÓL

*„Ifjaik majdnem mindennap
vadászaton voltak, ezért aztán
attól az időtől fogva mindmostanáig
a magyarok jobb vadászok is,
mint a többi nemzet.”
(Anonymus: Gesta Hungarorum)*

– *Ha megenged egy kis „személyeskedést”:
évekkel korábban azt nyilatkozta a Nimródnak,
hogy: „nem én választottam a vadászatot, hanem
a vadászat engem”.*

– *A családom évszázadok óta vadászik, az ő
vadász-kaland történeteiken nőttek fel, trófeák és
vadászkönyvek között.*

– *Sajnos sok ismert ember nem vállalja a nyil-
vánosság előtt vadász voltát... Ön kivétel.*

– *Én büszke vagyok arra, hogy vadász vagyok
egy vadász családból. De itt talán másról is szó
van. A normalitásról. Arra gondolok, hogy mivel a
vadászat része az életemnek, skizofrén dolog len-
ne, ha ezt nem vállalnám. A politikát is addig lehet
jól csinálni, ha normális emberként lehet élni. Szá-
momra ez azt jelenti, hogy például abban a la-
kásban lakhatok, ahol születtem, néha magam ve-
zetem az autót, és ugyanúgy kimegyek vadászni,
mint gyerekkoromban.*

– *Beavatná az újság olvasóit vadász-történeteibe, például abba, hogy milyen emlékezetes vadászaton volt mostanában?*

– Elvi okokból soha nem nyilatkozom arról, hogy kivel és hol vadásztam. Hangsúlyozom, hogy tisztán elvi okból. Becsületbeli ügy, hogy az ember ne kövessen el indiszkréciót. Zsákmányommal se dicsekedtem soha, nagyon becsülöm a trófeákat, de azokkal sem. És vadászkönyvet se fogok írni –, bár ez magyar és nemzetközi vonatkozásban is érdekes lenne.

– *Ön meghirdette a vadászat becsületének helyreállítását. Az utóbbi időben kétségtelenül a média és a közmegítélés is pozitívan változik. Nem veszélyezteti ezt a célt az, hogy a vadászati törvény módosítása ugyanakkor megengedő vitatott vadászati módokkal szemben, például az agarászat visszaállítása, vagy a vadaskertek tekintetében.*

– Ez nagyon fontos kérdés. Először is az agarászat régi hagyomány megőrzése, mint a tavaszi szalonkahúzás; a kert tekintetében pedig egyszerűen életidegen lenne a gazdasági szempontok figyelmen kívül hagyása. De van egy mélyebb dimenziója is mindennek. Sokszor összemosódik az etika és az etikett. Pedig a vadászetika: az erkölcsi parancs. A vadászetikett pedig: illendőségi ajánlás. Tehát például a sebzett vad utánkeresése és szenvedéseitől mielőbbi megszabadítása: erkölcsi kötelesség. A teríték átlépése: illetlenség. A kettő közti különbség szó szerint ég és föld. Ráadásul az etikett kérdései, beleértve a vadászati módot, stílust, stb. térben és időben változó. Más itthon és más pl. a volt Szovjetunió területén, vagy

Amerikában. Ráadásul az etika abszolút köt, az etikettet pedig sokszor alárendeli a meghívó iránti udvariasság. Egy példával érzékeltetve: mondjuk én nem ennék magamtól lóhúst, viszont Közép-Ázsiában a vendéglátó iránti tisztelet ezt megköveteli. Különösen, ha mindennek nemzeti érdek aspektusa is van. De hát a diplomáciában mindennapos az ilyen „gasztronómiai próbatétel”...

– *A vadászati diplomácia egy kitüntetett formája az Ön által a FEHOVA-n bejelentett 2021-es Vadászati Világkiállítás.*

– A magyar vadgazdálkodásnak és vadászati kultúrájának – szimbolikusan szólva – két csúcspontja volt: gróf Károlyi Lajos Tótmegyere és az 1971-es vadászati világkiállítás. Ennek 50. évfordulójára grandiózus világkiállítást szervezünk Magyarországon. (A támadások elé menve már most mondom, hogy ahogy Tótmegyer nem Horthyról, úgy '71 sem Kádárról szól.) Nem csak a világrekord trófeák és vadászati kultúrák kerülnek majd bemutatásra, hanem művészeti, íjász, solymász, horgász, lovas, kutyás, vadgasztronómiai seregszemle is lesz! És nem csak Budapest, hanem az egész ország összegyűjtheti és bemutathatja ilyen értékeit. Most télen az összes érdekelttel összeülünk, mindenki megmondhatja, mit szeretne, mit álmodott meg, ezt összerendezzük, és utána szükséges egy miniszteri biztos kinevezése* is az

*A kormány gróf Károlyi Józsefet, gróf Károlyi Lajos unokáját nevezte ki a posztra.

előkészületek levezénylésére. Lépésről lépésre, ezen az íven állítjuk helyre a magyar vadászat régi fényét.

(www.nimrod.hu, 2015. október 19.)

A MIGRÁCIÓ-PÁRTI POLITIKA KÉPVISELŐINEK NEVE SZITOKSZÓ LESZ NÉMETORSZÁGBAN ÉS EURÓPÁBAN

– *Szabad vasárnapról, egyházügyi törvényről,
és a migrációról* –

– *A vasárnapi boltzár bevezetését tavaly a KDNP legnagyobb sikerei közé sorolta, ám az intézkedést azóta eltörölték. Ezek szerint mégsem volt akkora siker?*

– Önmagában az is eredmény, hogy keresztül tudtuk vinni, és még fontosabb, hogy az elmúlt évben beigazolódott: a szabad vasárnap egyáltalán nem árt a gazdaságnak, nem jár elbocsátásokkal, sem a kereskedelmi forgalom csökkenésével, viszont a multik helyett a családi kisboltok járnak jól. A munkavállalók pedig kifejezetten jól jártak, mert egyáltalán nem mindegy, hogy mikor kapnak pihenőnapot: mivel a vasárnap helyett kiadott hétköznapon sokkal kevesebb lehetőségük van együtt lenni családjukkal. A probléma az, hogy a lakosság jelentős része szabadságkorlátozásként élte meg és nem sok szolidaritást mutatott a kereskedelmi dolgozókkal.

– *Egyesek szerint azért visszakoztak, mert féltek attól, hogy az ellenzék végigvisz egy sikeres népszavazást.*

– Persze. Mérlegelni kellett, hogy mi a következő lépés, ha a két népszavazást (a migrációról szólót és a szabad vasárnapról szólót) egy időben kell megtartani. A kvótareferendum élet-halál kérdés a nemzet számára, ennek eredményét nem lehetett kockára tenni, így nem volt más választás, mint visszavonni.

– *Stratégiai visszavonulás?*

– Inkább taktikai. Szívem szerint én beleálltam volna a népszavazásba, annál is inkább, mert a szabad vasárnap ellenzőivel szemben a kormányzati kommunikáció kezdetektől fogva felemás és bizonytalan volt. Míg az ellenzők teljes gőzzel kampányoltak, a mi kommunikációnk – nem akarván felemelni a témát – gyakorlatilag hallgatott. És ami azt illeti – és ezt nem Varga Mihály személyére mondom – a gazdasági tárca fél, vagy inkább negyed szívvel állt csak az ügy mellé, voltaképpen sose támogatták. A kampány lehetőséget adott volna az eredmények bemutatására, például arra, hogy mennyire megnőtt a hétvégi családi programok száma. Ráadásul én a szabad vasárnapot kiterjeszteném más ágazatokra is a munkavállalók védelmében.

– *Hamarosan megkezdődik az országgyűlés őszi ülészsaka. Van új javaslatuk ezzel kapcsolatban?*

– Azt kell elérni, hogy a szakszervezetek is végre tűzzék zászlajukra a kérdést. Mutassuk be annak az évnek a pozitív tapasztalatait, és így győzzük meg az embereket. Különben 1989 óta kitartó

munkával lépésről lépésre minden fontos programpontunkat sikerült megvalósítani: a magzati élet védelme bekerült az alaptörvénybe, bevezetük a családi adózást, stb. – szóval, ha ezek megoldódtak, a szabad vasárnapot sem adjuk fel.

– *A kudarcoknál maradva, az egyházügyi törvény módosítását máig nem sikerült keresztül vinni. Sőt, annak ellenére, hogy az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága is kritizálta a jogszabályt, mintha teljesen lekerült volna a napirendről.*

– A bal-lib média állításaival szemben a törvény legfontosabb céljait elérte és működik. Gondoljon csak arra, hogy a rendszerváltozás után több mint 300 olyan társulatot jegyeztek be egyházként, amelynek jelentős része nem is folytatott vallási tevékenységet. Ezeket kipenderítettük az egyház kategóriából és az abból következő kedvezményekből. Bár botrányosnak tartom, hogy a szcientológusok székházat építhettek Budapesten, de legalább nem egyházi, hanem civil szervezetként teheték csak ezt meg. A visszaélések, a destruktív álegyházak ellen tehát nagy lépést tettünk előre. És maga a törvény lényegi része kiállta az idők próbáját. Hiszen csak azon van vita, hogy a szekta-szerű képződmények közül melyik egyház és melyik nem. De ez egy marginális kérdés, a hívő emberek 99 százalékát nem érinti, hiszen a szabályozás nagy része arról szól, hogy mi az állam és egyház kapcsolata, az intézményrendszer státusza, finanszírozása – mindez pedig jól működik.

– *Attól tartok, a bírák ezt másként látják.*

– Zárójelben mondom, az eredeti – az egyház bejegyzési rész tekintetében is kompromisszumos – KDNP-s javaslatot az utolsó pillanatban írták át, és ezt az átírt részt támadta csak az AB és az EJEB. Azért meszelték el a törvénynek ezt a részét, mert szerintük az Országgyűlés nem dönthet az egyházak bejegyzéséről. Ugyanakkor ezek a testületek egyszer sem emeltek szót az ellen, hogy a nemzetiségek elismeréséről szintén az Országgyűlés dönt. Márpedig az egyházi és a nemzetiségi ügyek emberi jogi szempontból paralel módon vannak.

– *Szóval, mikor módosítják végre az egyházügyi törvényt?*

– Amint újra 2/3-unk lesz.

– *Nem lenne egyszerűbb egy kompromisszumos javaslattal előállni?*

– Próbáltuk, de az ellenzéki frakciók folyamatosan változtatják az álláspontjukat. Legalább tíz egymásnak ellentmondó MSZP-s álláspontot tudnék Kósáné Kovács Magdától, Lendvai Ildikón keresztül a mostani vezetésig felsorolni. A Jobbik is kihátrált a szükséges módosítás mögül.

– *A KSH adatai szerint évek óta növekszik a házasságkötések száma Magyarországon. Ellenben, ha a születési és halálozási adatokat egybevetjük, nem igazán látszik, hogy nagy áttörést sikerült volna elérni az elmúlt években.*

– A demográfia az egyik legfontosabb kérdés a nemzet megmaradása szempontjából. A kormány olyan családtámogatási rendszert hozott létre, ami anyagilag is ösztönzi a gyermekvállalást. Például a háromgyerekeseknél havi százezer forint marad, tehát lényegében nem fizetnek személyi jövede-

lemadót, a családok igénybe vehetik a CSOK-ot, stb. Fontos az is, hogy *azokat támogatjuk, akik a gyermekeikért élnek, és nem azokat, akik a gyerekeikből akarnak megélni.*

– *Erről jut eszembe, van egy sokat emlegetett céljuk: 1 millió új magyar állampolgár a ciklus végig. Meglesz?*

– Reális cél, ami a nemzet közjogi egyesítését jelenti. És ha megenged egy személyes megjegyzést – ez az életcélom. Eddig 780 ezren éltek a kedvezményes honosítás lehetőségével és tettek állampolgársági esküt azok közül, akiknek a felmenői a Magyar Királyság polgárai voltak és beszélik a nyelvünket, a diaszpóra tagjai közül pedig 70 ezer embernek állapítottuk már meg az állampolgárságát. Összességében tehát 850 ezernél járunk!

– *Korábban számos visszaélés vetett árnyékot a kedvezményes honosításra. Előfordult, hogy az irodájából vitték el a jegyzőt a rendőrök. Sikerül megakadályozni a további csalásokat?*

– Nem véletlen, hogy a honosítási eljárást áttettük a kormányhivatalokhoz. A honosítás a magyar államrezon talán legnagyobb feladata, minden kérelmező államigazgatási, közbiztonsági és nemzetbiztonsági ellenőrzésen megy át. Persze, ahol emberek vannak, van ügyeskedés is, de az „árnyékvetés” mögött nem egy esetben bizonyos *ellenérdekű országok titkosszolgálati akciói* álltak, amelyek így próbálták megakadályozni, de legalább nehezíteni a kedvezményes honosítást. Ehhez megnyertek magyarországi újságírókat is: egyeseiket beugrattak, másokat talán meg is fizettek.

– Az utóbbi időben úgy tűnik, megerősödött a politikai kapcsolat a környező országokkal, a migrációs válság és a Brüsszel elleni harc mögött azonban elveszni látszik a nemzetpolitikai érdekek érvényesítése. Szlovákia hozzáállása a felvidéki magyarsághoz például nem nagyon javult... Miért nem lépnek fel a magyarokat sújtó jogsértések ellen?

– Fellépünk. Mindenekelőtt arra szeretném biztatni a felvidéki magyarokat, hogy jöjjenek át és bátran kérvényezzék a magyar állampolgárságot. Magyarország senkinek nem ad ki ilyen állampolgársági információt, így – ha csak ők maguk nem jelzik az ottani hatóságoknak – nem érheti őket retorzió. De hogy a konkrét kérdésre válaszoljak: pl. a Jobbik szerint amíg a nemzetiségi kérdés nem jut nyugvópontra, minden másirányú kapcsolatot be kéne fagyasztanunk Pozsonnyal. Én viszont azt gondolom, hogy az erős politikai és gazdasági kapcsolatok megágyaznak annak, hogy a kényes kérdésekről is őszintén tudjunk beszélni és idővel előre lépni. A V4-ek tekintetében kialakult egy bizalmi viszony, ez lehet az előrelépés egyik alapja.

– Szűk másfél hónap van a kvótareferendumig. Tartogatnak valamilyen nagy dobást, hogyan akarják felpörgetni a kampányt?

– Azt tudatosítjuk, hogy ha most mi magyarok hibázunk, akkor azt később nem lehet helyre hozni. Október 2-án a magyar nemzetnek azt kell eldöntenie, hogy akar-e iszlám tömeggel együtt élni vagy sem. Én nem akarom, hogy a gyermekeink, unokáink a saria árnyékában éljenek. Sarkosan

fogalmazva: *Szent István országa soha nem lehet kalifátus!* De még úgynevezett párhuzamos társadalom sem. Nézze, a három vallás összehasonlítása tekintetében: a zsidóság egyetlen nem zsidót se akar zsidóvá tenni, a kereszténység pedig miszsiós vallás, nem kényszerít senkit semmire, mivel a hit kegyelem, amit csak szabad akarattal lehet elfogadni. *Az iszlám viszont hódító vallás.* El kell olvasni a Koránt és az iszlám történetét. Megjegyzem, a szó is meghódolást jelent. Én tisztelen az iszlámot, mint világvallást és nagy kultúrát, de látom azt is, hogy a saría bevezetésének kísérlete és a dzsihadizmus előbb-utóbb a valóság része lesz. Ettől kell megóvnunk a nemzetet. Különben 150 éves tapasztalatunk van róla...

– *Az unió vezetőit a vallási-kulturális kérdéseknél nyilvánvalóan jobban érdekli a humanizmus, a munkaerőhiány és a kontinens demográfiai válsága.*

– A három összekeverése azonos a nemzet – és Európa – öngyilkosságával. A személyében politikai, etnikai, vallási üldözést szenvedett embereknek természetesen védelmet kell adni addig, amíg az élete veszélyben van. Ettől teljesen különböző kérdés a munkaerő kérdése. Ha tényleg a munkaerőhiány miatt támogatják a migrációt, akkor miért nem például Spanyolországból hoznak be munkaerőt, ahol óriási a munkanélküliség? Ami pedig a demográfiát illeti, Európának saját magát kell fenntartania: a családok megerősítésén, a gyermekvállalás anyagi és morális ösztönzésén keresztül. És ha mégis arra szorul egy ország, hogy kívülről kell népességét pótolnia, az integrálható-

ság, a józan ész és az életösztön szabályai szerint akkor is csak olyan csoportokat szabad beengedni, akik kulturális-vallási és etnikai szempontból európainak tekinthetők.

– *Amit Ön állít, az szöges ellentétben áll a szintén kereszténydemokrata Angela Merkel elképzeléseivel.*

– Ez politikailag valóban nem könnyű, hiszen egy politikai családhoz, az EPP-hez tartozunk. A CDU a kereszténydemokrata pártok zászlóshajója, noha egyre kérdésesebb a C betű az önfeladásuk miatt. Sajnos ez a politika, amit migráció ügyben művelnek, az részint *törvénytelen*, részint *antidemokratikus*. Törvénytelen, mert nem tartják be a dublini szerződést. És antidemokratikus, mert *elfelejtették megkérdezni a német népet*, hogy akar-e tömeges idegen kultúrákból való bevándorlást, akar-e a német nép tömegesen együtt élni az iszlámmal? Attól tartok, ennek a politikának a képviselőinek neve történelmi távlatban szitokszó lesz Németországban és Európában.

– *Még kellemetlenebb lehet, hogy a balliberális sajtó rendszeresen a kormányoldal orra alá dörgöli Ferenc pápa szavait. Nem ért egyet a pápával?*

– Bibliai kifejezéssel: „mindenki a saját fügefája alatt”. Nem a másé alatt – a sajátja alatt. Szent II. János Pál pápa nagyon pontosan kifejtette, hogy *a nemzeteknek joga van az identitásuk védelméhez*. Amire a baloldali sajtó hivatkozik, az a pápának bizonyos újságinterjúkban ad hoc mondott személyes véleménye, amire természetesen nem vonatkozik a tévedhetetlenség. Én nem pusztán tisztelettel és jóakarattal, hanem imádságos lélekkel

próbálom értelmezi a Szentatya szavait, de bevallom, hogy vannak nehézségeim. Érteni vélem a Pápa egyetemes szempontját – azt, hogy Ferenc pápa a szegények pápájaként értelmezi a küldetését. A szegényeket pedig – jelen esetben – azonosítja a harmadik világból érkezett migránsokkal. Igen. *De mi van velünk, középosztálybeli európaiakkal? A mi családjaink biztonságával? A nemzetünk és kultúránk identitásának önvédelmi jogával?* Azok a keresztény püspökök egyébként, akik az iszlám szorításában működnek, árnyaltabban látják ezt a kérdést...

*(Magyar Idők, 2016. augusztus 19.,
az interjút Nagy Áron készítette)*

A DNA RÉMURALMÁRÓL

– azonnali kérdés az Országgyűlés 2016.
november 14-i ülésén –

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Petneházy Attila, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: „Nyílt román támadás a magyarság ellen” címmel. Petneházy Attila képviselő urat illeti a szó.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Hölgyeim és Uraim! 1920. június 4-én olyan döntés született, amely alapjaiban rengette meg a magyar nemzetet. Hiába telt el azóta több mint 90 év, a trianoni békeszerződés következményei azóta is éreztetik hatásukat. Tökéletes példa erre az erdélyi külhoni magyarok helyzete, akik számára mindennapos küzdelem magyarságuk megőrzése. Ma már bárkit és bármikor különösebb indoklás nélkül hurcolhat el a román korrupcióellenes ügyészség. Ahogy azt tette is Sepsiszentgyörgy és Csíkszereda polgármestereivel és alpolgármestereivel, de a megaláztatásoknak itt még nincs vége, folytathatnánk a sort a székely szimbólumok használatáért kiszabott irreálisan nagy összegű bírságok megítélésével, a magyar nyelv használatát korlátozó törvénytervezetek elfogadásával, nem utolsósorban pedig a magyar magántulajdon államosításával. A DNA legutóbbi támadása pedig

már a magyar gyerekek életének fontos színtere, a marosvásárhelyi római katolikus gimnázium ellen irányult. Eljárást indítottak az iskolaigazgató és a főtanfelügyelő ellen, akik az ügyészség véleménye szerint annak ellenére járultak hozzá a gimnázium működéséhez, hogy tudták, valójában a tanintézet nem kapta meg a működéshez szükséges engedélyeket. Mindezt annak fényében gondolják megalapozottnak, hogy az iskolák létrehozásáról döntő önkormányzat és tanfelügyelőség annak idején pozitívan bírálta el a kérést. Az ehhez hasonló intézkedések napról napra elszívják a külhoni magyarok életerejét és az élhető jövőbe vetett reményüket.

Tisztelt Miniszter Úr! Meddig tűrhetjük még a külhoni magyar közösségek elleni nyílt támadásokat? Mit tehetünk védelmük érdekében? Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes miniszter úrnak. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Igen tisztelt Képviselő Úr! Ahhoz, hogy ezt a kérdést pontosan átlássuk, érdemes megnézni először általában a romániai helyzetet, majd a magyarság vezetői ellen indított koncepciós eljárásokat, majd az iskoláink visszaállamosítását.

Az a helyzet, hogy ami ma Romániában van, az – engem legalábbis – a jakobinus rémuralomra emlékeztet, ahol a közvádoló vádja önmagában bizonyítás, és bárki, valamely csoporthoz való tartozása, politikai nézete miatt támadható volt, vagy

csak pusztán azért, mert éppen vitában volt valamelyik közvádolóval.

Előrebocsátom, hogy a korrupció elleni harc derék dolog, és megjegyzem, hogy Romániában, különösen ó-Romániában a bizánci-török hagyományokból kifolyólag ennek bőséges tere is van; gondoljunk csak arra, hogy a harács vagy a baksis szavak is ebből a kultúrkörből jöttek. De a helyzet az, hogy a román testvéreknek csak azt tudom mondani, hogy emlékezzenek a jakobinus időkre, ahol a vádlók vádlottak lettek, és a közvádlok nyakát is előbb-utóbb lecsapták – Robespierre, Saint-Just, Marat, Danton. De ez a román testvérek ügye többé-kevésbé; a helyzet az viszont, hogy itt koncepciósan a magyar vezetőket támadják. Pontosán azokat az önkormányzati vezetőket, Antal Árpád, Ráduly Róbert, Horváth Anna, Mezei János, Szőke Domokos, akikre a helyi közösség hallgat, és akik kiállnak az értékek és érdekek mellett, a magyarság értékei és érdekei mellett és ráadásnak az autonómia mellett.

Ebbe a sorba tartozik az iskoláink elleni támadás, ami két szempontból is abszurd. Először is, a derék román oktatási minisztérium augusztus végén, szeptember elején részletes vizsgálatot tartott, és mindent rendben talált. A másik, hogy mi köze ehhez a korrupciós ügyészségnek, amikor a vád szerint is legfeljebb egy adminisztrációs hibáról van szó? Ehhez képest Stefan Somesan Maros megyei főtanfelügyelőt, egy becsületes, derék román embert házi őrizetbe vágta, Tamási Zsolt igazgatót pedig hatósági felügyelet alá helyezték. Amiről szó van, az az, hogy az iskoláink ellen indult

támadás, és ezeket az iskolákat és azoknak a vezetőit meg fogjuk védeni. Hazai, nemzetközi fórumokon. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszontválaszra megadom a szót Petneházy Attila képviselő úrnak.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Nyilvánvaló – megköszönve miniszter úr válaszát –, hogy a korrupcióellenes tevékenység ruhájába burkolózva követik el ezt a dolgot, és a híradásokból jól látható volt, hogy az egészen apró gyermekektől meglett korúakig megszólaltak Erdély több városában, és az Erdélyben élő magyar testvéreinknek eleve a magyarság megélése napról napra komoly gondot jelent anélkül is, hogy ilyen elvtelen orv-támadások érnék őket.

A Nemzeti összetartozás bizottságának tagjaként számtalanszor megtapasztalhattam, hogy mit is jelent egy-egy magyar közösség számára a saját iskolája. Azt hiszem, ezt támadni a legelvtelenebb dolog, és nagyon szomorú, hogy a költői gondolat újból és újból és mindig és mindig újból teret nyer, pedig hát már közhelyszerűen sokszor mondjuk, hogy mit is védjünk meg: a templomot és az iskolát. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszontválasz illeti meg a miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Pontosan így van, képviselő úr: a templomot és az iskolát, különösen, ha figyelembe vesszük azt,

hogyan Erdélyben a magyar iskolarendszer az egyházi intézményrendszeren nyugszik. És nem lehet nem látni a kísérteties hasonlóságot a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium elleni támadás és most a marosvásárhelyi Római Katolikus Líceum ellen.

Arról van szó, hogy a Ceausescu-időszakban – és korábban is, de különösen a Ceausescu-időszakban – megnyomorgatott egyházaknak a kommunista rendszer által államosított egyházi ingatlanok egy töredékét vérrel-verejtéssel visszaszereltük, és most – amit nem tudtunk elhinni pár évvel ezelőtt, hogy ilyen megtörténhet, de megtörtént –, most megpróbálják még ezeket is visszaállamosítani, és ezáltal ellehetetleníteni az egyházi oktatást és ezen keresztül a magyarság iskolarendszerét.

Azt tudom mondani a képviselő úrnak, és azoknak a tüntetőknek, akik Erdély városaiban tüntettek, természetes, hogy teljes szolidaritásról biztosítjuk őket, az üldözött vezetőknek minden segítséget megadunk, és minden nemzetközi fórumon föl fogunk lépni az ellen a botrány ellen, hogy a Ceausescu-időket állítsák vissza Romániában. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Fotó: Váli Miklós

*A nemzetrészek vezetői
– Pásztor István: Vajdaság;
Kelemen Hunor: Erdély;
Brenzovics László: Kárpátalja és
Menyhárt József: Felvidék –
Semjén Zsolt nemzetpolitikai miniszter körül,
a KDNP ifjúsági szervezetének (IKSZ) táborában*

BAYER ZSOLTOT SOSEM FOGOM MEGTAGADNI

– Azonnali kérdés az Országgyűlésben
2016. december 5-én –

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: „Hajlandó-e vállalni a politikai felelősséget, és nyilvánosan bocsánatot kérni azért, hogy Bayer Zsoltot állami kitüntetésre javasolta, aki szerint cigány gyerek elgázolása esetén bele kell taposni a gázba, aki a pesti zsidó újságírókról úgy vélekedik, hogy ők az indok-zsidók, akiknek pusztá létezése indokolja az antiszemitizmust, továbbá aki szerint a pápa vagy egy demens vénember, vagy egy gazember?” címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Talán nem is kellene tovább kommentálni, de azért aki esetleg nem tudja, hogy miről van szó: Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére Áder János köztársasági elnök augusztus 20-án a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét adományozta Bayer Zsoltnak. (*Boldog István: Nagyon helyes! – Balla György tapsol.*) Figyelemmel Bayer Zsolt társadalmat megosztó, a keresztény szellemiséggel és erkölccsel élesen szemben álló nyilatkozatainak sokaságára, részletesebb magyaráza-

tot várt volna a magyar közvélemény, ezért írásbeli kérdéssel próbáltam ezt kideríteni.

Számtalan, sértegető hangnemben megfogalmazott, törvényellenes módon érdemi válasz nélkül hagyott kérdés után végül egy közérdekű adatigénylésre adott válaszból derült ki, hogy nem Rogán Antal és nem is Lázár János, hanem ön volt az, aki e botrányos javaslatot megtette. Eléggé érdekes ez, tekintve, hogy Bayer Zsolt milyen vállalhatatlan megnyilvánulásokat tett az elmúlt időszakban. Idézek is még egyszer egy-kettőt: tehát a cigány gyerekek elgázolása esetén tapossunk bele a gázba;* a pesti zsidósággal kapcsolatban azt mondja, hogy ők azok az indok-zsidók, akik létükkel igazolják az antiszemitizmust, és Ferenc pápáról pedig nem kevesebbet állított nyilvános publicisztikájában, mint hogy a pápa vagy egy demens vénember, aki teljességgel alkalmatlan a pápai poszt betöltésére, vagy egy gazember.**

Fentiek tükrében szeretném kérdezni, hogy ön szerint ez az otromba hangnemben valóban példa értékű újságírói tevékenysége, ön szerint ez lenne az egyetemes emberi értékek gyarapítása, ami alapján egy ilyen kitüntetésre érdemessé lehet válni. És kérdezem önt, mert nemcsak a kormány miniszterelnök-helyettese, hanem a Keresztényde-

* Olaszliszván a cigányok által meglincselt tanár kapcsán.

** Annak kapcsán írta, amikor Franciaországban egy iszlamista a templomban szentmise közben vágta el egy idős katolikus pap torkát, mire Ferenc pápa reakciója az volt, hogy az olasz katolikus családokban is történik erőszak, és ezért sem mondja, hogy iszlám erőszak.

mokrata Néppárt elnöke is: ön a Kereszténydemokrata Néppárt elnökeként felterjeszt egy olyan embert, aki nyilvánosan a katolikus pápáról ilyeneket ír? Várom válaszát, miniszterelnök-helyettes úr. *(Taps az MSZP soraiban. – Boldog István közbeszól...)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyné Pintér Jolán, a GULÁG-okban Elpusztultak Emlékének Megörökítésére Alapítvány elnökhelyettese a következő szövegű felterjesztést, javaslatot tette: „A gulág rabtelepein fogva tartottakkal való érzelmi azonosulásért, az erdélyi magyarság életének hiteles bemutatásáért.” Én hajszálpontosan ezt a szöveget hagytam jóvá és írtam alá.

Más vonatkozásban, indulatból írt szerencsétlen mondataiért Bayer Zsolt bocsánatot kért. *(Gőgös Zoltán: Ezt én nem olvastam sehol.)*

Személyes vonatkozásban pedig: gyerekkorában Bayer Zsolt mellettem ült az iskolapadban. *(Moraj az MSZP soraiból. – Gőgös Zoltán: Így már értem! – Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez mindent megmagyaráz!)* Mellettem fog állni a halálos ágyamnál is. *(Zaj. – Az elnök csenget.)* Én Bayer Zsoltot sosem fogom megtagadni. *(Moraj az MSZP soraiból.)* Önöknek, a Szocialista Pártnak csak azt kívánom, hogy legyen legalább néhány olyan ember, olyan publicista az önök holdudvarában, aki magyarságban és tehetségben megkö-

zelíti Bayer Zsoltot. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! Úgy van! – Felzúdulás az MSZP soraiban. – Közbeszólás az MSZP soraiból: Istenem! – Taps a kormánypárti padsorokban. Gógös Zoltán: Ezt a baromságot megtapsoljátok! Ez komoly? – Közbeszólások az MSZP soraiból: Elképesztő!)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. *(Zaj.)* Képviselőtársaim, hallgassuk meg egymást, azt gondolom, ez a leghelyesebb! Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nagyon remélem, nagyon remélem, hogy egyszer sem kell szégyenkezniem *(Balla György: Már most is kell!)*, hogy ilyen szöveget egyáltalán előadó vezető politikus *(Zaj. – Az elnök csenget.)* mellett kelljen ülnöm bármikor, mint amit ön itt most előadott gyalázatos módon. Egyetlenegy gyűlölködő, antiszemita, cigányellenes vagy éppen a katolikus pápát ócsároló embert nem lehet ennek a nemzetnek a nevében *(Zaj. Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van! Így van!)* közös kitüntetésre felterjeszteni, akkor sem, ha a maga haverja! *(Zaj. – Az elnök csenget.)* Szégyellje magát! *(Zaj. – Az elnök csenget.)* Tudja, mi a különbség még mindig Bayer Zsolt és ön között? Hogy ezek szerint állítólag Bayer Zsolt bocsánatot kért. Én nem hallottam. Tegyük fel, hogy most nem hazudott. Ön bocsánatot kért ezek után, hogy felterjesztette a magyar nemzet nevében közös kitüntetésre? *(Boldog István: Bocsánatot kértél a határon túli magyaroktól?)* Miniszterelnök-helyettes úr, ha ön ezt most nem teszi meg a következő egy

percben, akkor ön szégyene ennek az országnak! *(Felzúdulás a kormánypárti sorokban.)* Szégyene ennek az országnak, és szégyene *(Zaj. – Az elnök csenget.)* a kereszténydemokráciának is úgy, ahogy van. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Az én javaslatomban két dolgról van szó: a gulágról és a határon túli magyarságról. A 60. évfordulója van a gulágnak. Önöknek – mint jogutód pártnak – ebben a kérdésben mérsékeltebben kellene viselkedni és nagyobb empátiával azok iránt *(Moraj az MSZP soraiból. – Dr. Józsa István: El fogsz küldeni?)*, akik az ön elődjük eszmerendszere miatt jutottak a gulágra.

A másik, hogy 2016. december 5-e van, az önök pártja hazaárulásának és nemzetárulásának a napja. *(Moraj az MSZP soraiból. – Gógös Zoltán: Ne beszélj mellé! – Balla György: Szégyelljétek magatokat!)* Bayer Zsolt a magyarság *(Zaj. – Az elnök csenget.)* mellett állt ki, ezért javasoltam kitüntetésre. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyelljétek magatokat!)* Önöknek a mai napon a legnagyobb csendben és szégyenben kell lenni a hazaárulásuk miatt! *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! Úgy van! – Moraj az MSZP soraiból. – Nagy taps a kormánypárti padosorokban.)*

BOLDOG IV. KÁROLY KIRÁLY

– *Napirend előtti felszólalás,
2016. december 12. –*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Semjén Zsolt, a KDNP részéről, képviselői minőségében: „Boldog IV. Károly király” címmel. Képviselő úré a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! December 30-án lesz száz éve, hogy ünnepi díszbe öltözött a főváros. Negyvenkilenc év után újra koronázásnak adott otthont a Budavári Nagyboldogasszony-templom. A szertartást Csernoch János hercegprímás vezette, és Tisza Istvánnal, a nádorhelyettes miniszterelnökkel tették a király fejére Szent István koronáját. Majd az egész templom hosszan éltette a királyt, és először hangzott fel koronázáskor a magyar himnusz.

De ez a koronázás nem az arisztokrácia kiváltsága volt, itt az egész ország ünnepelt. Móríc Zsigmond így írt erről a másnapi *Pesti Hírlapban*: „Sűrű sorfalat álltak a Mátyás-templom és a palota között a székely, a harisnyás góbé, meg az aranyrezgős, buzatoklászos, bokkrétás kalapú abauji; a szabolcsi magyar lobogós gatyában, és a borsodi palóc szironyos bundájában. Kimondhatatlan szeretettel legeltették a szemüket a levante királyon, aki emberül kiszabta Szent István pallósával a négy vágást. Vidám szívű király, mondta egy

alföldi bölcs egy bronzszobor méltóságos komolyságával. E békét köt, ha csak lehetséges, mert ennek nincsen a szívében semmi háborúság.”

Akkor már két éve dúlt a véres háború. Károly király volt az egyetlen uralkodó, aki őszintén akarta a békét, és – minden kockázatot vállalva – tett is érte. Mégpedig rögtön a trónra lépését követően, akkor, amikor a Monarchia csapatai még előnyösebb helyzetben voltak. A lapok keleten Mackensen tábornok diadalmas előretöréséről számoltak be, és a nyugati fronton is folyamatos sikerekről olvashattunk.

De megértésre sem a szövetségesnél, sem az ellenségénél nem talált, még saját környezetéből is elárulták. Igaz, akkor még nem látszott, hogy az Osztrák–Magyar Monarchia feldarabolásának terve már a háború előtt megszületett a későbbi győztesek fejében.

IV. Károly magyar király egyenes jellemű katonameger volt, hiányában minden fondorlatnak. Irtózott a háború borzalmaitól, és szívéen viselte alárendeltjei sorsát. Például első intézkedései között eltörölte a hadseregben a testi fenytést.

Sokat elmond róla a koronázás legmeggrázóbb mozzanata is, amikor az ilyenkor szokásos arany-sarkantyús lovagok avatásához a frontról jött, súlyosan sebesült, csukaszürke ruhás katonatisztek sorakoztak fel. Első szobrát 1917 májusában Nagybecskerekén, a 12. gyalogezred lábadozó katonái állították szeretett katonai vezetőjük tiszteletére. A város a trianoni döntéssel a Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz került, ahol – mint annyi más emlékünknél – nyoma vesztett.

Az Eckartsauban 1918. november 13-án adott nyilatkozatával lemondott „minden részvételről a magyar államügyek vitelében”. „Nem akarom – írja –, hogy személyem akadályul szolgáljon a magyar nemzet szabad fejlődésének, mely iránt változatlan szeretettől vagyok áthatva...”

Halálos ágyán megbocsátott mindenkinek, azoknak is, akik elárulták. Utolsó napján így fogalmazott: „Igyekezetem mindig és mindenben az Isten akaratának lehető legtisztább felismerése és követése volt, az emberileg elérhető legtökéletesebb módon.”

Sírja zarándokhely lett. Boldoggá avatására 2004 őszén került sor. II. János Pál pápa az emléknapjának nem halála, hanem esküvője napját jelölte ki, ezzel ráirányítva a figyelmet, hogy a szentté válás egyik útja a házasság.

Tisztelt Ház! Hitvalló királyaink sorát Szent István nyitotta meg, és Boldog IV. Károllyal teljessé vált a kép. Méltán lehet büszke a magyarság az uralkodóira, Szent Istvántól Szent Lászlón át Boldog IV. Károlyig. Életpéldájukon túl égi közbenjárásukban is bízhatunk.

Köszönöm a Ház megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, valamint szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

BRUTÁLIS KAMPÁNY LESZ

– *Lassan lejár az idő, a ciklus végéig 1 millió új magyar állampolgárt ígért. Mennyinél járunk?*

– 940 ezer. Többségük a Kárpát-medencében élők, akik kedvezményes honosítással szereztek állampolgárságot, és a diaszpórából nagyjából 110 ezer olyan új honfitársunk, akik – vagy akiknek felmenői – a mai Magyarország területéről kerültek ki, jellemzően nyugatra.

– *A balliberális sajtó tele van a csalásokról, visszaélésekről szóló hírekkel, emiatt az ellenzék rendszeresen támadja a honosítást. Egyszer sem vetődött még fel, hogy szigorítani kéne?*

– Amit állítanak – vagy inkább sugallnak –, az a honosítás egészét és lényegét tekintve szemerszedett hazugság. Mindazok, akik magyar állampolgárságért folyamodnak, szigorú államigazgatási eljáráson, köz- és nemzetbiztonsági ellenőrzéseken esnek át. Természetesen mindig vannak emberek, akik megpróbálnak visszaélni egy adott joggal. De mivel a rendszer jól működik, eddig 32 ezer kérvényt utasítottunk el. Az elutasítás két leggyakoribb oka a nyelvtudás hiányossága és a származást igazoló okmányok elégtelensége. Ez persze főleg Ukrajnában fordul elő. A nyelvtudás tekintetében egzakt módon nem mondható meg, hogy hány szót és milyen grammatikai alakzatot kell tudni, nyilván más várható el egy, mondjuk Csík-szeredán, színmagyar közegben élő embertől, mint attól, aki a szórványban, vagy például Ausztráliá-

ban lakik. Az ő esetükben, ha csak töredékesen beszél magyarul, de küzd azért, hogy megőrizze vagy tanulja a nyelvét, identitását, azt is meg kell becsülni.

– *A belügyminiszter nemrég ötvenöt olyan ügyről számolt be, amelyből büntetőeljárás lett.*

– Ami elenyésző szám akár a 940 ezer új magyar állampolgárhoz, akár a 32 ezer elutasítotthoz viszonyítva. Ezek az esetek is a rendszer működőképességét, szigorát igazolják. És hogy a kritikusok kedélyét borzoljam, a rendszer inkább túlzottan is szigorú, ami a nyelvtudást illeti, ezért szerintem enyhíteni kéne a szabályokon. Például a ruszin-magyarok esetében nagyvonalúbb lennék.

– *Egyelőre úgy tűnik, hogy a környező országok sem émesztették még meg a kedvezményes honosítást. E tekintetben vár bármiféle változást?*

– A honosítás a leghatékonyabb eszközünk a határon túli magyarság asszimilációjával szemben! Ezt persze tudják az utódállamok is. Trianon óta, száz esztendeje legfontosabb nemzetstratégiai célkitűzésük a magyarság beolvasztása. Számukra a honosítás erre az asszimilációs politikára a legfőbb veszély, hiszen aki magyar állampolgárságot szerez, az közjogilag is a magyar nemzet részévé válik, és evidenciaszerűen megerősödik a magyar identitása. Ezért – nem meglepő módon – titkosszolgálati eszközökkel, így dezinformálással próbálják aláásni a honosítás tekintélyét, szócsőként használva bizonyos magyarországi médiumokat is, akik így akarva-akaratlanul, de a manipuláció eszközévé válnak. Mostanság például arról írtak*, hogy Roman Naszirov, az ukrán pénzügyi

felügyelet vesztegetéssel vádolt egykori vezetője is magyar állampolgár, de a valóság az, hogy nem hogy nem magyar állampolgár, de még kérvényt sem adott be, semmilyen vonatkozásban sem volt a magyar honosítással. A bemutatott okmány gyenge hamisítvány... *Csak miheztartás végett mondom, hogy ellenséges titkosszolgálattal való tudatos együttműködés magyar nemzeti célokkal szemben: hazaárulás.*

– *Nem érzi úgy, hogy pengeélen tancolnak és Magyarország szövetségesi politikáját kockáztatják?*

– Ez a művészet a politikában. Egyensúlyozunk, de az adott külhoni nemzetrészt feltétlen prioritás! Például Szlovákia tekintetében: a visegrádi országok szoros együttműködése és a magyar–szlovák gazdasági kapcsolatok szárnyalása teszi lehetővé, hogy kisebbségi magyar ügyekben is előre tudjunk lépni.

– *A honosítottak élhetnek a szavazati jogukkal – ha akarnak. Az érvényes szavazatok száma nem tűnt kiemelkedőnek. Mi ennek az oka?*

– A választási törvény megalkotásakor – biztonsági megfontolásokból – túl komplikált szabályokat állapítottunk meg a levélszavazásra. Pusztán azon, hogy két borítékba kell betenni a szavazólapot, sok szavazat veszett el formai érvénytelenség miatt. De problémát okoz az anya neve, mint identifikációs adat, hiszen ez egy magyar sajátosság, a világ nagy részén nem használják. Aztán a

* Index.hu, 2017 március 7.

betűelírás is érvénytelenítheti a szavazatot. Például a cirill betűs környezetben élők latin betűs átírásai. Épp most nyújtjuk be mindezeket orvosló törvénymódosítási javaslatunkat.

– *Mi a helyzet a lex Heinekennel. Az ellenzék soraiból sokan azt mondják, vissza kéne vonni. Érdemes felvenni a kesztyűt az Igazi Csíki sör miatt egy multival?*

– Ha Magyarországon nemzeti elkötelezettségű, normális ellenzék lenne, akkor evidenciaszerűen sorakoztak volna fel a javaslat mögé. Mert itt egy nyilvánvaló nemzeti sérelem történt: egy multinacionális cég brutális módon eltaposott egy kis magyar manufakturális sörfőzdét, hiába állt oda mellé Hargita megye önkormányzata. Ha minimális nemzeti érzék lenne a baloldalon – ami láthatóan nincs –, akkor megértené, hogy ez az ügy nem a kormányról szól, hanem a székelység megmaradási küzdelméről, a Csíki sör mögött egy szimbolikusá vált nemzeti ügy védelmében.

– *Az önkényuralmi jelképekről szóló törvénymódosításukat a Heinekentől függetlenül is kritizálták, Európában általában, és a baloldalon sokan nem értik, miért szúrja a kormány szemét a vörös csillag.*

– Abszurd, ahogy a balliberálisok azért sipítoznak, mert meg akarjuk tiltani, hogy önkényuralmi jelképeket – pl. horogkeresztet – anyagi haszon-szerzés céljából fel lehessen használni kereskedelmi termékeknél. Különben igaz, ami igaz, ezt már eleve be kellett volna emelnünk az önkényuralmi jelképek tilalmáról szóló törvénybe, ha hibáztunk, az az volt, hogy ezt nem tettük meg akkor. Ezeknek

a szimbólumoknak a jegyében több millió magyar embert öltek vagy nyomorítottak meg a XX. században. Nyugat-Európában nem értik, mit jelent a volt szovjet megszállási világban a vörös csillag. A holland heinekenesektől ezért azt kérdeztem: mit szólnának náluk, ha valaki horogkeresztes sört árulna, megcélozva a szélsőjobbos holland vásárlókat. Nyilván nem tolerálnák. Mi sem fogjuk.

– *Alig több mint egy év múlva országgyűlési választásokat tartanak az országban. Mikor kezdődik a kampány?*

– Ősztől eksztatikussá válhat, elnézve az ellenzék válságát. A Fidesz–KDNP szövetség – paradox módon – az erőfölény nyilvánvaló volta miatt nincs olyan könnyű helyzetben, mint sokan vélik, hiszen sem a ballib oldal káosza, sem a Jobbik nem tekinthető reális kihívónak, és ezért nehéz lesz a jobbközép tábor veszélyérzetét felszítani és mozgósítani. És azért gondolom, hogy brutális kampány lesz, mert az ellenzék számára a 2018-as választás igazi tétje a pusztá megmaradás. Nem csak az Együtt, a Párbeszéd, vagy a Momentum, stb. létezése forog kockán, hanem ez a szocialistáknál is így van, hiszen Molnár Gyulának igaza volt, amikor azt mondta, egy újabb választási kudarc komolyan felveti a kérdést, hogy van-e egyáltalán értelme az MSZP-t fönntartani? Ezek az emberek a politikai életben-maradásukért küzdenek.

– *A Jobbik viszont egységesebbnek tűnik. És bizonyos körök abban érdekeltek, hogy megszorongassák a kormányt. Okozhatnak meglepetést?*

– A Jobbik esetében is ugyanez a helyzet. Vona Gábor egy rendkívül kockázatos lépésre szánta el

magát, amikor feladta a saját ideológiáját – és velük a Jobbik törzsszavazóit –, hogy balra való nyitással megpróbálja a Fidesz–KDNP kihívójává válni. Ez láthatóan reménytelen, a két szék közt a pad alá tipikus esete. Ráadásul Vonának az a deklarációja, hogy „én adtam a Jobbik lelkét és én vettem el”, a politikai és erkölcsi öngyilkossággal azonos. Egy ilyen lélekgyilkosságot – és azt is csak politikai értelemben – egyedül a sikerrel lehetne legitimálni, ennek viszont láthatóan nyoma sincs. Mind a baloldal, mind a Jobbik vezetői számára ezért a választás egzisztenciális lét-kérdés, s ezért totális háborút fognak csinálni. Mivel reális, életképes alternatív programjuk nincs, kétségbeesésükben csak a gyalázkodás marad. Főleg, ha ehhez külföldről megrendelést és muníciót kapnak.

– *Elő sem fordulhat Ön szerint egy váratlan hűzés, a Jobbik és a baloldali pártok összefogása?*

– Erkölcsi skrupulusaik láthatóan nincsenek, próbálkozások vannak, de hát ennek kávéházi asztalnál kitalált politológusi spekuláció jellege van. Mindenekelőtt: a protest konglomerátum összeállítás esetén együttvéve se lenne többségben, figyelembe véve az összeállítás következtében leporló szavazatokat. Persze, ha kétfordulós lenne a választási rendszer, akkor az állva maradt protest jelölt mögött – legyen akár jobbikos, akár szocialista –, az ellenzéki szavazatok összeadódhatnának. Viszont a választás egyetlen fordulóból áll. Ha viszont ehhez alkalmazkodva a ballib és a szélsőjobb közös jelölteket állítana, az visszaütne, mindkét tábor törzsszavazóit megtizedelné. És hát a baloldali összefogás is kérdéses. Ez jól látszik Gyur-

csány Ferenc mozgásán, aki őrült, de nem hülye. Őt nem érdekli a „győzelem”, csak a saját szerepe, az, hogy a romokon ő legyen a baloldal vezére.

– *Ezek szerint elég lesz megint az egyszavas program, hogy folytatjuk?*

– Nem. A nagy tanulság, amit minden választás előtt fel kell idéznünk, az: 2002. Az első Orbán-kormány teljesítményét az ellenzék sem vitatta érdemben, példátlanul imponáló eredmények voltak. Mégis a jó kormányzásból nem következett a választási győzelem. A Fidesz–KDNP-nek persze a kormányzás eredményeit meg kell védenie, és fel kell hívnia a figyelmet arra, hogy mivel járna, ha visszatérnének azok, akik egyszer már a csőd szélére lökték az országot. De a hangsúlynak nem a kormányzati eredmények apológiáján kell lenni, hanem azon, hogy milyen veszélyektől kell megvédenünk az országot és a magyar embereket Európában és itthon, a kihívásokat hogyan változtathatjuk lehetőséggé, és hogy az ország egészének és minden egyes társadalmi csoportnak milyen jövőképet adunk!

*(Magyar Idők, 2017. március 24.,
az interjút Nagy Áron készítette)*

Fotó: MTI
A KDNP és a Fidesz elnöke

A SOROS ÁLTAL TÁMOGATOTT MIGRÁNSOK ELŐSZÖR A PRIDE-OSOK FEJÉT VÁGJÁK LE

– Ön szerint mi köze van ahhoz a magyar államnak, hogy valaki mire kap amerikai diplomát?

– Ami Magyarországon történik, ahhoz Magyarországnak köze van. A CEU leányegyeteme egy amerikai egyetemnek, de ez az anyaegyetem nem létezik. A CEU egy olyan leány, akinek nincs anyja.

– A CEU-nak van akkreditációja, amerikai szten-derdek alapján angol nyelvű képzést folytat, és amerikai diplomát ad.

– Az Open Society-nél van kiírva egy cédula, hogy ez a CEU, de ott egyetem nincsen, következésképpen ez így szélhámosságnak tűnik. És azon is el kellene gondolkodni egyébként, hogy Amerikában hogy ismerhetnek el egy olyan egyetemet, egy olyan leányegyetemet, aminek nincs Amerikában anyaegyeteme?!

– New York állam szuverén amerikai tagállam. Ez New York állam belügye. Önök az amerikai belügyekbe avatkoznak?

– Ők azt ismernek el, amit akarnak, és olyan oktatást csinálnak, amelyet akarnak, az Egyesült Államokban. De Magyarország Magyarország, nem pedig az Egyesült Államok tagállama. Magyaror-

szágon olyan képzés működhet, ami a magyar jogszabályoknak megfelel. Ha a CEU az Egyesült Államokban lenne, akkor minket egyáltalán nem érdekelne, hogy mit csinálnak. Az Egyesült Államokban olyan képzést folytatnak, amelyet akarnak, és amire az amerikai törvények vonatkoznak! De jelen esetben a két állam nem állapodott meg egymással. És itt az ideje, nézzük meg, hogy megfelel-e az egyenlőség kritériumainak, és nézzük meg, hogy az Egyesült Államok óhajt-e Magyarországgal ezzel kapcsolatban megállapodást kötni. Ennyire egyszerű.

– *Washington, azaz az amerikai kormány nem köt olyan kétoldalú megállapodást a CEU-ról a magyar kormánnyal, amelyet Önök szeretnének, erről Noyt Yee, az amerikai külügyi helyettes államtitkár, aki Budapesten volt két napig, már nyilatkozott.*

– Lehet, hogy ő ezt mondta, de még az is lehet, hogy más majd mást mond. Két állam megállapodása komoly dolog, amit diplomáciai keretek között intézünk.

– *Ha nincs megállapodás, akkor vigyék haza az Egyesült Államokba, és akkor működjön ott a CEU? Soros György és a CEU rektora azt üzente, soha nem hagyják el Budapestet.*

– Akkor tartsák be a magyar törvényeket, és ne arra hivatkozzanak, hogy mi van Amerikában.

– *Módosítsák az amerikai alkotmányt, hogy Donald Trump vagy a kormánya egy előzetes elvi engedélyt adjon New York állam kormányzójának, hogy Budapesten a CEU működhessen?*

– Ez egy nagyon kifacsart gondolkodás, mert ez azt tételezi fel, hogy nekünk a világ összes országának a bonyolult államszervezetét kellene figyelembe vennünk, amikor mi egy magyarországi törvényt hozunk. Mi a józan ész alapján hozunk törvényt. Hogy az amerikaiak hogy oldják meg az Egyesült Államokban ennek az államigazgatási lebonyolítását, az az ő dolguk. Ez nem befolyásolja, és nem is befolyásolhatja a magyar törvényalkotást. A magyar törvény ésszerű, sőt evidenti-kus.

– *Egyszer csak Trump felemeli a telefont, és felhívja Orbán Viktort? Soros Györgynek vagy Michael Ignatieffnek kell kezdeményeznie valamit New York állam kormányzójánál?*

– Van ennek a kérdésnek értelme? Nekem kellene megmondani, hogy az Egyesült Államokban egy egyetemi kérdésben egy másik országgal való tárgyalásnak mi az államigazgatási metodológiája?

– *Akkor kinek?*

– Honnan kéne nekem ezt tudnom? Meg mi közöm nekem ehhez? Ez az ő dolguk. Mi csak ahhoz ragaszkodunk, hogy Magyarországon a magyar törvényeket tartsák be, olyan leányegyetem legyen, aminek van anyaegyeteme, és az adott ország támogassa azt, hogy Magyarországon ez a képzés legyen.

– *Jól értem, Önök szempontot adtak ahhoz, hogy New York állam megvizsgálja, hogyan működik a CEU mint amerikai egyetem, ha nincs is kampusza?*

– Hogy Amerikában mit csinálnak, az az amerikai kormányra tartozik. Amit pedig Magyarországon, az a magyar kormányra. Ez evidencia.

– *Már nincs ember a Földön, aki ne kérte volna, hogy vonják önök vissza. Ha Donald Trump kérné?*

– Hát bocsánat, azért az emberiség...

– *...a Harvard Egyetem, az oxfordi, magyar jogtudósok, Sólyom László...*

– Tehát az az állítás, hogy nincs ember a földön, aki ezt ne kérte volna, ez kissé túlzásnak tűnik...

– *Túlzás?*

– ...az emberiségnek egy elenyészően kicsi hányada kérte ezt, még a politikai életre érve is. A helyzet az, hogy Magyarországon a magyar törvények az irányadóak. Hogy Donald Trump mit kér, azt honnan tudjam én, hogy ő kér valamit, vagy nem kér valamit? Ha majd mond valamit, akkor majd megfontoljuk, de addig teljes fikció az egész felvetés.

– *A Külügyminisztérium és a nagykövetség is tiltakozott és nagyon súlyos aggályokat fogalmazott meg ezzel a módosítással kapcsolatban.*

– Ez nagyon érdekes, majd megfontoljuk. De a helyzet az, hogy a magyar törvényeket a magyar Országgyűlés hozza, nem pedig az Egyesült Államok külügyminisztériuma.

– *Viktor Ponta egy Facebook-bejegyzésben azt írta, hogy nem kell támadni ezt a törvényt, inkább majd ők is megfontolják.*

– Nagyon bölcs mondat.

– *Nem tart attól, hogy a Sapientia Egyetemen szemben is valami hasonló törvényjavaslattal vagy*

jogszabállyal élnek olyan feltételt támasztva, például a nyelvhasználatot, hogy ellehetetlenítsék?

– Nyilvánvalóan nem, tekintve, hogy se a Sapientia, se a II. Rákóczi Ferenc Főiskola – vagyis a körülöttünk lévő országokban működő magyar nyelvű egyetemek – nem magyarországi egyetemeknek a Romániában lévő leányegyetemei, hanem Romániában létrehozott, román törvényeknek megfelelő egyetem.

– Minden ilyen analógia rossz?

– A Sapientia és a CEU között a világon semmi analógia sincs. Ezt nyilván kínjában a Jobbik találta ki. A Jobbik lehetetlen helyzetben van. A Jobbik attitűdjéből kifolyólag elképzelhetetlen lenne a Soros-egyetem védelmére kelnie, de miután a kormánnyal szemben áll, és az új Vona-féle doktrína miatt erre úgy tűnik, hogy rákényszerül, ezért találták ki azt az álérvet, hogy „de akkor mi van például a Sapientiával”.

– Mi az új Vona-doktrína?

– Cukiság-kampány, balra menni, a jobbközepet támadni.

– És Soros Györgyöt is szeretik?

– Mintha most már Sorost is szeretnék.

– Hogy értékeli a CEU melletti tüntetéseket?

– Ez egy szabad ország. Mindenki úgy tüntet, ahogy akar, mindenki úgy mondja el a véleményét, ahogy akarja. Korlátlan a véleménynyilvánítási szabadság, mindenki elmondhatja a véleményét. De attól még a józan érvek, józan érvek.

– És a tüntetők követelését nem veszik figyelembe.

– Mi mindent figyelembe veszünk, mi mindenkinek a véleményét figyelembe vesszük, ha épeszű érvet mond.

– *Miért nem módosítják a lex CEU-t?*

– Azzal kapcsolatban egyetlen épeszű érvet nem hallottam, hogy Magyarországon miért ne a magyar törvények legyenek érvényesek. Hogy Magyarországon úgy működhessen egy másik ország anyaegyetemének a magyarországi leányegyeteme, hogy erről a két ország megállapodik, és ilyen anyaegyetem létezzon. Ezek evidenciák. Ehhez képest, ezzel kapcsolatban egyetlen érv nem volt. Egy politikai indíttatású hisztériakeltés zajlik, ami a napnál világosabban mutatja a Soros-hálózat mozgósító képességét. Ami megfontolandó *nemzetbiztonsági szempontból* is.

– *A „Soros-hálózatnak” mi a kapcsolata a nemzetbiztonsági szemponttal?*

– Az, hogy Magyarországon egy kívülről vezérelt hálózat működik. Ilyen lehetséges, csak akkor azt világosan kell látni, hogy pontosan milyen pénzekből, kik által. Mert hogy is szokták mondani? Az rendeli a nótát, aki fizet.

– *Soros György rendeli a nótát?*

– Ön ezt nem látja? Nem nyilvánvaló, hogy a Soros által pénzelt szervezetek egy irányba mozognak, amikor erre jelzést kapnak?

– *Hogy megdöntsék az Orbán-kormányt?*

– Hát azért ez egy túl ambiciózus dolog lenne.

– *Hogy destabilizálják?*

– Azért láttunk már ilyet a világban. Ukrajnától Csehországon át Romániáig...

– *A CEU egy hadsereg tiszti iskolája lenne, amelyik idegen érdekeket szolgál, ad absurdum az amerikai titkosszolgálatokkal destabilizálják Orbán Viktor kormányát? Ez Önök szerint a pontos helyzetleírás?*

– Van egy Soros György nevű ember, akinek van egy politikai doktrínája. Ennek a politikai doktrínának a szolgálatára létrehozott különböző intézményrendszereket, az Open Society-től kezdve...

– *Harminc éve hozta létre. Sokan voltak Soros-ösztöndíjasok, a kormányzóvivő, fideszesek, a miniszterelnök...*

– ...számos NGO-típusú szervezetet, stb. és ezeket jelentős összegekkel pénzeli. Ezek ugyan függetlennek mondják magukat, de az anyagi támogatásuk Soros Györgytől jön. Következésképpen, nyilván, aki a pénzt fizeti, az meg is határozza, hogy milyen irányultságot és milyen cselekvéseket produkáljanak. Beleértve a politikaformálást is. Sőt leginkább azt. Ez persze lehetséges, csak látni kell, hogy pontosan ki finanszírozza ezeket a szervezeteket, és akkor világossá válik, hogy milyen szándékok vezetik.

– *Soros Györgynek miért érdeke destabilizálni Orbán Viktor kormányát?*

– Minden szempontból. Először is ideológiailag mélységesen szemben áll azzal a nemzeti, keresztény, konzervatív értékrenddel, amit mi képviselünk.

– *Ezt mondta valahol?*

– Erről szól az egész mesterkedése kezdetektől. Másodsor, meg kell nézni a migráció-kérdésben

való álláspontját. Nem csinált belőle titkot, hogy az ő ideálja a totális migráció.

– *Nem a totális. De mi lenne a célja a totális migrációnak?*

– Totális migrációt akar, ami által olyan világot képzel el, ahol a nemzetek eltűnnek, ahol a tradíciók: vallási, kulturális hagyományok relatívvá válnak, így a tömeges migráció határozza meg a következő generációk életét.

– *És a muszlimok soha nem szavaznak konzervatív kormányra?*

– Most ez hogy jön ide? Mi ennek az ellentétében hiszünk, tehát mi Soros számára ellenségek vagyunk, mert az ő ideáljának a legfőbb akadálya mi vagyunk. A Soros-hálózat a Helsinki Bizottságtól a Transparency-n keresztül és még sokáig lehetne sorolni azokat a szervezeteket...

– *A CEU is ide tartozik?*

– ...amelyeket ő finanszíroz, azokról joggal elmondható, hogy az ő ideológiáját és doktrínáját képviselik. Ennek a következménye az lesz, hogyha a Soros-befolyás nő és az általa támogatott szervezetek és ez a politikai irányultság meghatározóvá válik, akkor le fogják bontani a kerítést, mert az ő céljuk a migránsok betelepítése Magyarországra. Ez ellentétes a mi céljainkkal és ellentétes a magyar nemzet legalapvetőbb életérdekeivel. *A Soros-féle mesterkedés ellentétes a magyar nemzet életérdekeivel.* Ezért a Sorossal szembeni védekezés, az alapvetően nemzeti ügy, mégpedig azért, mert mi nem akarunk tömeges migrációt, ők pedig akarnak.

– *Ez nemzetbiztonsági kérdés, és ők ügynökök?*

– Hogyne lenne nemzetbiztonsági kérdés?

– *A civil szervezetek...*

– Hogyne lenne nemzetbiztonsági kérdés az, amikor ő fizet kiadványokat és szervezeteket, akik a magyar törvények megsértésével illegális migránsokat zúdítanak az országra? Hát ha ez nem nemzetbiztonsági kérdés, akkor semmi. A migráció, először is önmagában fenyegeti a magyar emberek biztonságát, az illegális migráció szó szerint léteben fenyegeti – a terrorfenyegetés miatt – a magyar embereket, az ezzel szemben való védekezés a legalapvetőbb nemzetbiztonsági követelmény. Persze még messzebb mennek a dolgok, csak ez meghaladja egy interjú keretét... Az Arab tavasz, aminek következménye a – persze kritizálható, de mégiscsak működőképes – rendszerek megdöntése a Közel-Keleten és Észak-Afrikában, ami megnyitotta potenciálisan százmillió migrációs tömegek útját Európa felé. Ebben is nyilvánvaló – ideológiailag is és gyakorlatilag is – Soros és szervezeteinek szerepe, ami nem elválasztható a Clinton-féle ideológiától.

Én csak azt tudom mondani azoknak a magyaroknak, akik hajlanak itt a Soros-féle ideológiára és így a korlátlan migrációra és az ezt képviselő pártoknak a támogatására, hogy *senkinek ne legyen illúziója: hogyha a balliberális oldal hatalomra kerülne, akkor lebontanák a kerítést.* És ha lebontanák a kerítést, ránk zúdulna az illegális migráció. És csak azt tudom nekik mondani, hogy ezek a balliberális emberek, *akik ma ennek a legfőbb szószólói, azoknak a fejét fogják először levágni.*

– *A liberálisokét?*

– Volt egy tanulságos beszélgetésem nem olyan régen, ilyen Pride-os emberrel, aki a tömeges migráció lelkes aktivistája. Mondtam neki, hogy barátom, a te fejedet fogják először levágni, ha itt tömeges migráció és a végén saríja lesz. A miénket majd csak a sor végén. A liberális ideológia és – mondjuk így – életforma az az iszlám fundamentalizmus szempontjából a legnagyobb ellenség, ami csak létezik. Következésképpen, azok vannak a legnagyobb veszélyben, paradox módon, akik ultraliberális alapon a legnagyobb hívei a tömeges bevándorlásnak. Itt csak az a probléma, hogy mire észbe fognak kapni, addigra már késő lesz, lásd Franciaországot. Mert és ez *a legnagyobb probléma a migrációban, hogy nem lehet utólag visszacsinálni*. Ha most elrontjuk, utólag nem lehet jóvátenni. Tehát következképpen most kell megállítani a migrációt, most kell megvédeni a kerítést, most kell megállítani a Soros-szervezeteket. Erről szól végső soron ez az egész küzdelem.

– *A CEU is ide tartozik mint Soros-szervezet?*

– Ideológiailag mindenképpen, hiszen a Soros-hálózat része. De a felsőoktatási törvény arról szól, hogy a törvényeket be kell tartani. Soros úr látóhatólag nem akarja betartani a magyar törvényeket, se a CEU esetében, se például a migráns párti szervezetei esetében, mert nyíltan a magyar törvények megsértésére uszítanak.

– *De Önök azt nem is feltételezik, hogy ők nem ügynökök, hanem egyszerűen liberálisok és a saját elveik és emberi jogi vagy humánus szempontból*

védik például a két bangladesi menekültet? Miért lennének „Soros-ügynökök“?

– Mert önekik ezért pénzt fizet Soros. Tanulságos, hogy akik a lehangosabbak, azokat Soros fizeti. Öntsünk tiszta vizet a pohárba: lássa a nép, és láthassa mindenki, hogy ezek a szervezetek kitől kapják a pénzt. Mi ebben a probléma?

– *És ez valóban orosz mintára megy?*

– Milyen orosz mintára?

– *A civil szervezetek megbélyegzése. Hiszen Oroszországban minősítik őket nemkívánatos szervezeteknek.*

– Bocsánat, ez egy teljes hülyeség.

– *Regisztrálniuk kell az Önök törvényjavaslata szerint is, és mindenhol feltüntetni öt éven keresztül, amíg kapják a pénzt, hogy „külföldről támogatott szervezet“.*

– Halvány fogalmam nincs arról, hogy Oroszországban milyen az NGO-król szóló törvény. A mienk a józan ész alapján biztosítja azt, hogy a népnek joga van tudni, hogy azok a szervezetek, amik függetlennek mondják magukat, milyen pénzből aktivistáskodnak. Ennyire egyszerű, ehhez semmi köze Oroszországnak.

– *Izraelben van még hasonló szabályozás...*

– Mivel ez az ésszerű, máshol se lehet nagyon másként.

– *A KDNP-ből kilépett egy doktorandusz, a Barankovics Alapítvány projektmenedzsere, Lukácsi Katalin, a múlt héten. Nyilatkozott a Klubrádiónak és azt mondta, innentől kezdve ő csak Jézus Krisztus útmutatásait, üzeneteit fontolja meg, csak ben-*

ne bízik, mert benne még nem csalódott. A lex CEU volt az utolsó történés, és azért is lép ki, mert a KDNP-ben, még a KDNP vezetésében is például a pápát le Soros-bérencezték.

– Nem ismerem a hölgyet, de képtelenség azt állítani, hogy a pápát a KDNP-ben le „Soros-bérencezték”.

– *Ez nem igaz?*

– Nem. Az pedig, hogy Jézus Krisztust követi, nagyon helyes, én is igyekszem az Úr Jézust követni. Azért megkérdezném tőle, hogy például, mondjuk, CEU-ügyben magánkinyilatkoztatást kapott az Úr Jézustól? Vagy milyen értelemben gondolja azt, hogy őt közvetlenül az Úr Jézus vezeti CEU-ügyben?

– *Áder János tegnap este aláírta a felsőoktatási törvénymódosítást. Annak ellenére, hogy az MTA elnöke, Sólyom László, a Bibó Szakkollégium, számos külföldi egyetem, Nobel-díjas, szerkesztőségek, például a New York Times, de a tüntetők is kérték, „János, ne írd alá!”.*

– Áder János a józan ész, a lelkiismeret és a hatályos törvényeket követte. És nagyon helyesen nem a New York Times hisztériakeltését, ami nem-hogy nem normatív, hanem ebben a vonatkozásban teljesen érdektelen.

– *És Sólyom László véleménye? Volt államfő és az Alkotmánybíróság alapító elnöke.*

– Sólyom László véleménye egy vélemény.

– *A köztársasági elnök este felszólította a kormányt, hogy haladéktalanul kezdjenek tárgyalni az érintettekkel. Ha Noyt Yee, az amerikai külügyminisztérium helyettes államtitkára, aki az európai*

ügyekért és az eurázsiai ügyekért felel, és a CEU-ügy aggódalmától vezérelve utazott Budapestre. Tárgyalna vele?

– Persze. Én nagyon szívesen leülök szinte bárkivel beszélgetni, ha úgy gondolja, hogy velem óhajt beszélgetni.

– És utána sem változik semmi? A soha nem látott ösztűz, ami Európából, az Európai Néppártból, Amerikából, a világ különböző tájáról zúdul az Orbán-kormányra a lex CEU miatt, nem készíti önöket arra, hogy vonják vissza? Vagy annak mérlegelésére, hogy a civilekről szóló, már a parlament előtt fekvő törvényjavaslatot inkább vonják vissza? Vagy bármi áron megszavazzák?

– Egy rövid pontosítás: mások a civil szervezetek, és mások az NGO-k. Ez sajnos a magyar nyelvben összemosódott, holott itt két teljesen különböző dologról van szó. A civil szervezet az, amikor magyar emberek összejönnek, és létrehoznak egy egyesületet. Az NGO ezzel szemben egy külföldi szervezet, aminek nemzetközi hálózata van, és aminek Magyarországon ügynöksége van. A kettő messze nem azonos.

– Nem tántorítja el Önöket a törvény megszüntetésétől, hogy a Néppárt ki akarja zárni a Fideszt, az Európai Bizottság pedig holnap vizsgálja a CEU-ügyet, és akár az uniós atombombát is élesítheti Brüsszel, azaz a magyar szavazati jog megvonását?

– Nem. Sőt engem mindez megerősít. Mégpedig, azért, mert pont azt támasztja alá és pont azt bizonyítja, hogy micsoda hálózataik vannak, micsoda óriási pénzeket tudnak mozgósítani. Követ-

kezésképpen – a józan ész alapján – a nemzeti önvédelem megerősítése az életösztönből következik. Hogyha ekkora erőket tudnak mozgósítani szervezetten egy külföldről vezérelt politikai célért, akkor ebből látszik, hogy micsoda veszélyt jelenthetnek az országra! És itt jutunk el az ügy szívéhez: a Soros-doktrínához, hogy ő milyen világot akar, milyen világot akar ránk kényszeríteni. Ő egy szimbolikus figurája mindennek, nemcsak egy organizátora. Ő egy olyan világot képzel el, amiben nem lesznek nemzetek, végképp nem lesznek nemzetállamok, eltűnnek a tradicionális értékek, a vallás legfeljebb a magánéletbe szorul vissza. Ennek *a nemzet- és világrontásnak eszköze: a tömeges migráció*. Mi ezzel szemben hiszünk a nemzetben, a nemzetek védelmét szolgáló nemzetállamokban, hiszünk a tradícióban, hiszünk abban, hogy a valásnak van mondanivalója az egész társadalom számára. Hiszünk a családban, ezért ezeket az értékeinket meg akarjuk védeni.

Ráadásul a tömeges migráció kezelhetetlen állapotokat fog okozni, sőt már okoz: párhuzamos társadalmat, a terrorizmus veszélyét, az életformánk eltűnését. Mondok egy példát: *az a francia generáció, amelyik ma Franciaországban él, az az utolsó generáció, aki még francia életet élhet Franciaországban*. A következő generációnak persze lesz valamilyen élete, de az nem az a francia élet lesz, ami volt. És ők már valójában nem is dönthetnek, mert elvesztek. *Mi nem akarunk a sáría árnyékában élni*, ezért meg fogjuk védeni a határainkat, meg fogjuk védeni a magyar nemzetet és annak a biztonságát. Erre ma a legna-

gyobb fenyegetés Soros és az ideológiája és ügynökhálózata. Aki ránk akarja zúdítani mindezt, a magyar nemzet akarata és a törvények ellenére be akarja préselni ezeket a migránsokat Magyarországra. És mivel az Orbán-kormány európai mértékben is a tömeges migrációnak a legnagyobb ellenfele, ezért minden eszközével, szervezeteivel és ügynökeivel az Orbán-kormánnyal szemben, végeredményben a magyar önvédelemmel szemben lép föl. Következésképpen a legelemibb nemzeti életösztön, hogy ezzel szemben védekezünk.

És mindenkinek azt kell eldönteni, akár jobboldali, baloldali, egyetlen kérdésre kell válaszolni: akar-e egy olyan országban élni, ahol százezrek jönnek be, párhuzamos társadalmat hoznak létre, beleértve az iszlamista radikalizmust, terrorizmust. Akar ilyen országban élni vagy nem akar? Aki azt mondja, hogy igen, így akar élni, az támogassa a tömeges migrációt, az támogassa a Helsink Bi-zottságot és az egész Soros-féle világot.

Miért kellene a civiltörvényt visszavonni? Mi a probléma azzal, hogy mindenki láthatja, hogy kitől kapják a pénzt? Aki Soros érdekeltségektől kapja a pénzt, a Soros ideológiának a képviselője, az miért gondolja problémának, hogy nyilvánvalóvá válik, hogy ő mennyi pénzt kapott Soros Györgytől?

– *Mert ez a megbélyegzésük.*

– Mitől megbélyegzés? Ők kérték és kapták ezt a pénzt. Az a probléma, hogy hazudnak, mert úgy állítják be magukat, mintha civilek lennének, holott ők fizetett ügynökök. Ez a problémájuk, ezt nem akarják, hogy kiderüljön. Például, ha a KDNP a CSU-tól kapna támogatást, nekem nem prob-

léma az, hogy mindenki lássa, hogy a KDNP kapott a CSU-tól támogatást. Itt az a probléma, hogy ők ezt el akarják titkolni a nép elől, azért, hogy függetlennek álcázzák magukat, amikor nem azok. Mi semmi mást nem akarunk, csak azt, hogy mindenki lássa, hogy ki húzatja azt a nótát, amit ezektől a szervezetektől hallunk.

– *Konrád György a CEU ellehetetlenítése és a sorozás kapcsán bújtatott antiszemizmussal vádolta Önöket.*

– A kormány és a kormánypártok részéről soha ennek még az árnyalata sem volt. Ha már Konrád György ezt előhozta: mi mindig Soros György magyar származású üzletemberről beszéltünk, semmilyen más aspektusát Soros Györgynek nem említettük, semmilyen formában! Tehát, amit Konrád György állít, az tényszerűen nem igaz. Torkig vagyok azzal, aminek az Antall-kormány óta tanúi lehetünk, *hogya van valami, ami egy bizonyos balliberális körnek nem tetszik, akkor abban a pillanatban előhózzák: ez antiszemizmus.* A magyarországi zsidóság vezetőinek most kellene megszólalnia, amikor egy politikai vita keretében megpróbálják a zsidóságot belerángatni egy olyan ügybe, aminek ehhez az adott szituációban semmi köze.

*(atv.hu, 2017. április 12.,
az interjút Csuhaj Ildikó készítette)*

SZÉCHENYI ZSIGMOND

– Napirend utáni felszólalás,
2017. április 24. –

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr, országgyűlési képviselő a KDNP-frakcióból: „Ötven éve halt meg gróf Széchenyi Zsigmond” címmel. Megadom a szót, miniszterelnök-helyettes úr, ötperces időkeretben.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindenekelőtt megbecsüléssel köszöntöm a páholyban Mangi nénit, gróf Széchenyi Zsigmond özvegyét. *(Taps.)*

Ötven éve annak, hogy gróf Széchenyi Zsigmond, a legnagyobb magyar vadász visszaadta lelkét a Teremtőnek. Nemzedékek nőttek fel könyvein, melyek egzotikus tájakat varázsolnak elénk: a szavannák, őserdők, a sivatag és a hómezők világát. Örök érvénnyel fogalmazta meg az igaz vadászok szállóigévé vált hitvallását: „A vadászat: vadúzás és erdőzúgás. De több erdőzúgás!”

A múlt század harmincas éveiben könyvei már ismertté tették nemcsak idehaza, de szerte a világban. Zilahy Lajos a *Pesti Napló*ban így ír könyveiről: „Nyelvezetüket a dunántúli falvak szénaillata lengi át, és az is öröm, hogy ezt az erős parasztos nyelvet egy magyar mágnás szájából halljuk.”

Első afrikai útjára kőröshegyi birtokáról indult, melyet akkor a Széchenyi-család már nyolc generáció óta birtokolt, aztán, ahogy írja: „eletette az oroszlanokkal”. De nem is volt ez olyan rossz befektetés. Leírásából profitált a haza, s miután javait a háború utáni rendszer elkobozta, egy idő után újra megjelentetett könyveiből – végső soron vadászélményeiből – még meg is élt valahogy.

A második világháború idején svábhegyi villájába egy diplomata költözött; gondolta, így fantasztikus gyűjteménye is diplomáciai védelmet élvezhet. A ház a gyűjteménnyel egyetemben gyújtóbomba tüzeiben porig égett. Néhány óra alatt megsemmisült az ország leggazdagabb vadászgyűjteménye. Ha csak az afrikaiakat számoljuk, a kontinens 130 féle nagyvadjából 80-at sikerült begyűjtenie.

Az ostrom után kőröshegyi házát elkobozták, a sárpentelei szülői ház is rommá lett, ő maga pedig egyszerűen nincstelenné és osztályidegenné vált. Ezekről az évekről fanyar humorral emlékezik: „Hazátlanná váltam saját hazámban. Balatonyörökön a győri özveggy tanítóné fogadott be szerény szobácskájába, onnan jártam be naponta a munkahelyemre, a keszthelyi könyvtárba. Azt megelőzően persze elég, sőt határozottan kalandos expedíciót jártam be. Orosz fogságot Cinkotán, majd a Tisza Kálmán téren, Adrássy út 60-at, hortobágyi kitelepítést, internálást, másfél éves állami vendégséget, ingyen nyaralást a sopronkőhidai üdülőben, telelést a Mosoni utcai toloncházban.”

1949-ben kizárták az Írószövetségből, 1952-ben megfosztották tiszti rangjától. De amikor éppen

nem volt börtönben vagy kitelepítve, munkahelyén – állományon kívüli segéderőként – 500 év vadászati bibliográfiáját írta négy nyelven. Gyűjteménye ugyan elpusztult a háború alatt, de négyezer kötetes, négynyelvű vadászati szakkönyvtára csodával határos módon megmenekült, és ma a Természet-tudományi Múzeum anyagát gazdagítja. Arra a kérdésre, hogy miért nem disszidált, felesége visszaemlékezése szerint többször azt mondta: „*Magyarnak itt a helye.*”

A forradalom utáni konszolidációt kereső rendszer a könyveit egymás után adta ki. Nagy példányszám, sok-sok lelkes olvasó, de volt valami, ami az akkori Pesten hasonlóan sokat jelentett: számos anekdota keringett róla. Amikor a hortobágyi kitelepítés előtt megérkezett a teherautó, már a kapuban várta, vállán egy hátizsákkal. Kérdezték: elég lesz ez? Egykedvűen válaszolta: „Ha Afrikába el tudtam menni egy zsákkal, talán ide is elég lesz.” Ha pedig valakiről a múlt századi Pesten anekdoták szóltak, azt a város szívébe zárta.

Kétszer is eljuthatott – állami megbízásból – Afrikába, a Nemzeti Múzeum számára pótolni a megsemmisült értékeket. Ez időben jelennek meg önéletrajzi mesterművei, mint az *Ahogy elkezdődött* és az *Ünnepnapok*. 1967. április 24-én adta vissza lelkét az Úristennek, akivel – vallomások szavai szerint – az erdőt járva találkozhatott.

Széchenyi Zsigmond elsősorban mint a távoli, egzotikus tájak nagy vadásza, írója és fotósa él a köztudatban. De ugyanolyan szépséges az itthoni erdőkről írt vallomása: „A magyar erdő első vadja,

a magyar vadász legkívánatosabb zsákmánya a szarvasbika. Számunkra a szeptember az esztendő legkülönb hónapja, a szarvasbőgés ideje. (...) Nincs szebb erdő az ezüstitörzsű szeptemberi bükkösnél, és nincs szebb a benne orgonázó szarvasbikánál."

Amikor Hatvanban létrehoztuk a magyar vadászati múzeumot, egy pillanatig sem volt kétséges, hogy azt a legnagyobb magyar vadászról, gróf Széchenyi Zsigmondról kell elnevezni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

SZENT LÁSZLÓ

Prohászka Ottokár zseniális meglátása, hogy *az egyetemes kereszténység benne lett sajátosan magyarrá*. Szent István vasakarata és apostoli buzgalma megkeresztelte a magyar embereket, de ez még nem tette kereszténnyé a magyar nemzetet. A keresztényi szentség és a magyar szellem Szent Lászlóban egyesült. Az Anyaszentegyház példaként állította a mindenkori magyar királyok elé, végső soron élénk is, és ebben az összefüggésben megkockáztatom, hogy *azért lett keresztény szent, mert magyar hős volt, és azért lett magyar hős, mert keresztény szent volt*. A lovagkirály. Akiben egyesült a nomád vitéz ősi öröksége – Szép Mező Szárnyától, Hunoron és Magoron át, Attiláig – a keresztény hitvalló aszkétával. A pusztai harcos a kereszteslovaggal.

A nyugati keresztény európai szuverén Magyar Államot Szent István alapította, de Szent László szilárdította meg. Tudatosan folytatta István király országépítő nagy művét, amelyet 1083. augusztus 20-án, Székesfehérvárt, István király oltárra emelésével fejezett ki örök érvénnyel. Döbbenetes erejű tanítás van abban, hogy az a László avatja szentté Istvánt, akinek a nagyapját Vászolyt István vakítottatta meg. (Hogy elkerülje a polgárháborút és a pogányságba való visszazuhanást.) Itt – ha megengedhető ez a hasonlat – nem a Gyalog Galopp „ne fessezessük, ki ölt meg kit” mentalitása van, hanem amit Koltay Gergely verssora fejez ki töké-

letes pontossággal: „Választott, ki a múltat magában oldja fel”.

Mi magyarok méltán lehetünk büszkéek arra, hogy *nincs még egy család a világtörténelemben, aki annyi szentet adott a Katolikus Egyháznak, mint az Árpád-ház*. A transzcendencia, a misztika, a szentség iránti érzéküket a kereszténység előtről hozták, gondoljunk a szakrális fejedelmekre, Emese álmára vagy arra, hogy – a Gesta Hungarorum tanúsága szerint – az Álmos név szentet is jelentett. És mindenekelőtt nemzeti szentjeink: István, Imre és László, Margit és Erzsébet és sokáig folytatható a sor. Sőt ez a szentség valamiképpen az Árpád-ház utánra is kisugárzik, gondoljunk Hedvig-Jadvigára, Lengyelország nemzeti szentjére vagy utolsó királyunkra, boldog IV. Károlyra.

És Szent László kapcsán különösen lányára, Piroskára, a nagy bizánci királynőre, aki Xéné, illetve szerzetesi nevén Iréneként, az ortodoxia szentje, és akinek alakja a magyar szentek között ott van Rómában a Szent Péter bazilika magyar kápolnájában is. Áldott emlékű Mihail Staikos metropolita vetette föl, amikor 2000-ben Szent István konstantinápolyi kanonizációján dolgoztunk, hogy *milyen szép lenne Szent Piroška katolikus kanonizációja*. Ezzel egy újabb öltést tehetnénk Krisztus köntösének összevarrásán, amit 1054-ben elszakítottunk!

Szent László személyében fejezi ki a magyarság küldetéses önértelmezését: a keresztény Európa védőpajzsa. Talán ezért a legtöbbet ábrázolt kép róla az, amikor megmenti a lányt a kun rablóval szemben. Legendái nem csak életében, de halá-

lában is folytatódnak, amikor végveszélyben van a székely-magyarország, ő jelenik meg a hívásra, győzelemre segítve népét. Gyönyörűen írja meg ezt Arany János, amikor Nagy Lajos idejében egy háromnapos csatában a tatároktól szorongatott székelyeket Szent László menti meg hófehér lovon, fejfel kimagasodva a seregből, híres csatabárdját forgatva, mialatt a nagyváradi kriptá öre „három nap a sírboltban Lászlót hiába kereste, negyednapra átizzadva találatott boldog teste”.

Három megjegyzést érdemes fűzni ehhez: az egyik – elkerülve a szinkretizmust, de elfogadva az inkulturációt –: nem lehet nem látni a Csaba királyfi párhuzamot! (Jézus azt mondta, hogy Keresztelő Jánosban Illés jött el. Ezek a magyar legendák pedig azt, hogy Szent Lászlóban Csaba királyfi.)

A másik megjegyzés pedig az, hogy persze lehet azt mondani, hogy „ezek csak legendák, illetve mondák”. A mi pozitívista szemléletünk szerint történelmi tény az, ha pontosan megmondják, hogy hány óra hány perckor, itt és itt, adatszerűen mi történt. *A legenda viszont azt mondja meg, azt is kifejezi, hogy annak az adott eseménynek mi volt a történelmi hatása arra a közösségre.* Ennyiben a legenda mélyebb és szélesebb jelentésű és jelentőségű! Így van ez a nép kollektív emlékezetében, a nemzet mondáiban; az Egyház hagyományában, a szentek legendáiban.

Harmadszor: a Hitvallásban valljuk, hogy hiszek „a szentek közösségében”. Ez azt jelenti, hogy az a szeretet, ami egy embert másokhoz köt, nem szakad meg a halállal. Sőt, az Isten Szeretetében

lévők szeretete, szerető közbenjárása valamiképpen transzcendens távlatokat kap.

Ebben az összefüggésben: tanulva élet-példáját és kérve közbenjárását, bátran mondhatjuk: Szent László, Erdély védőszentje: könyörögj érettünk!

*(Nagyvárad, Székesegyház, 2017. május 14.,
Hazánk, 2017. júniusi szám)*

HOGY SZENT ISTVÁN ORSZÁGA NE LEGYEN KALIFÁTUS!

Historia est magistra vitae. 1541, az örök tanulság. Jó évtizeddel Mohács után, Szulejmán nem tudja elfoglalni Budát. Még áll az Arche Regnum. Ekkor a szultán ebédre hívja a magyarság vezetőit. A hosszú ebéd alatt egyre több és több török, mint jámbor városnézők sétálnak be Budavárba. És mire jön a *fekete kávé*, belülről elfoglalták Budát. S ahogy Arany János írja: „Bologasszony tornya tetejében, félhold ragyog a kereszt helyében”. Utána jött másfél évszázados hódoltság, az ország felét porig rombolták, a népünk felét kiirtották. Azóta se tudjuk kitölteni a Kárpát-medencét, azóta se tudtuk kiheverni.

Amikor ezt elmondtam egy CDU-s fórumon Németországban, síri csend lett. Persze Európa tanulhatott volna a történelemből, hogy mit jelent az iszlám hódítás. Elég megnézni Kis-Ázsiát vagy Észak-Afrikát, hogy az iszlám uralom alatt mi lett Antiochiából vagy Alexandriából, az egykor szellemi pezsgéséről híres keresztény központokból? Kő kövön nem maradt. És mi lesz például Párizsból, Franciaországból, az „Egyház legidősebb leányából” a saría árnyékában? Valóban úgy van, hogy ez az utolsó francia generáció, akik még francia életet élhetnek Franciaországban...

Európában vannak, akik már elvesztek, vagy az elveszés állapotában vannak, és vagyunk még

Magyarországon és Közép-Európában, akik harcolunk. Magyarok, lengyelek, csehek és szlovákok, hogy magyar, lengyel, cseh és szlovák életet élhessünk, Magyarországon, Lengyelországban, Csehországban és Szlovákiában.

Mi magyarok hiszünk a magyar történelem kontinuitásában, az *örök magyarságban*, hogy Szent István, Mátyás, Széchenyi; Pázmány, Arany János és Bartók örökségét, a történelmünket, a kultúránkat, a nyelvünket, az észjárásunkat tovább adjuk fiainknak. Mert a magyar megmaradás a Duna–Tisza táján 1100 éves küldetés!

Márfi Gyula érsek atya volt bátor kimondani, hogy a saría a világot *Dar al-islamra* – vagyis az iszlámnak meghódolt –, és *Dar al-harb-ra* – a háború területére – osztja. Mi – egyelőre – ebben vagyunk. A keresztény civilizációnk elleni dzsiháddal földjén. Az Európának nevezhető Európa Kis-Ázsia vagy Észak-Afrika sorsára jutásának létkérdésénél. És ebből következően a terror és – bizonyos értelemben vett – polgárháború fenyegetettségében.

És nem kerülhető meg a kérdés: hogy jutott ide Európa? A *jakubinus-bolsevik-szabadkőműves ideológia, az antikrisztianus mesterkedés kétszáz éve minden eszközzel relativizálja-támadja-üldözi a kereszténységet, előidézve az identitásvesztés vákuumát*. És – el kell ismernünk – hogy a devianciák propagálása pedig joggal váltja ki ennek megvetését, utálatát a muszlimok részéről. Furcsa, de nem veszik észre, hogy miután – az identitásvesztés, a dekadencia és tömeges iszlám migráció miatt – keresztény európai civilizációnk elesett, az iszlámisták az ő fejüket fogják levágni

először, a miénket csak majd a sor végén. Metsző élességgel kell látnunk: *ha most a migráció ügyében hibázunk, az többé nem csinálható vissza.*

Ezért a magyarság szó szerinti *létérdeke*, létparancsa, hogy olyan családpolitikánk legyen, hogy *magyar családokban magyar gyerekek szülessenek, magyar kultúrában felnőve.* És ha még így is rászorulunk népesség pótlásra, akkor az csak olyan lehet, akik asszimilálhatók, de legalább integrálhatók. Kik integrálhatók? Akik akarnak integrálódni, és akiket a nép elfogad. Vagyis biztosan nem azok, akik illegális migránsok, akik nem tisztelik az életformánkat, a kultúránkat, a hagyományainkat; akik idegen – sőt velünk ellenséges – civilizációból vagy civilizátlanságból törnek ránk. Ha nem akarunk, mi és a gyerekeink, párhuzamos társadalomban, no go zónák és a terror fenyegettségében, mondjuk ki: a saría árnyékában élni, akkor – hogy pc módon kíséreljem meg megfogalmazni –: *csak olyanokat szabad beengedni, akik kulturális-vallási és etnikai értelemben az európai civilizációhoz köthetők!*

Szabó Dezső, a nagy protestáns gondolkodó mondta azt, hogy aki nem akarja, hogy megegyék, ne hagyja, hogy megegyék!

Amiről a nemzeti konzultációval tanúságot tett a magyar nemzet: *az a józan ész, az életösztön és az önvédelem.*

(A beszéd a Nemzeti Konzultáción hangzott el, Hazánk, 2017. júliusi szám)

SUMMA SUMMARUM

– *Emblematikus katolikus politikusként belefér az, hogy az ATV kérdésére – miszerint visszavonják-e Lázár Jánossal a Heineken elleni, nagy vihart kavart, a vörös csillagos logót betiltó törvényjavaslatukat –, ön csak annyit válaszolt, hogy: „Frászt!”?*

– Persze. Nézzük meg, hogy mi történt: a Heineken gátlástalan multi-mentalitással eltiport egy kis székelyföldi manufakturális sörfőzdét. Hargita megye elnöke segítségünket kérte, és mi segítettünk. Egy-két hét alatt kapitulációra kényszerítettük a Heinekent. Tehát tartalmilag helyes, nyelvi- leg meg kifejező volt a „frászt”.

– *És a most Tusnádon tett megjegyzése Lendvai Ildikóról? Mivel kritizálta az egyházi iskolák állami finanszírozását és a külhoni magyarok magyar állampolgárságát, ön szó szerint azt mondta, hogy „Lendvai Ildikó úgy kóvályog a magyar politikában, mint vasorrú bába a mágneses viharban”.*

– Figyelembe véve egyház- és magyarellenes megátalkodottságát, illik rá a hasonlat.

– Miközben Hiller Istvánt a Parlamentben Orbán Viktor Professzor úrnak szólította, ön pedig az Origónak a napokban azt mondta róla, hogy kulturális téren nagyra értékeli és korrekt ember, addig Juhász Pétert egyikük se méltatta szóváltásra, sőt ön szerint csak egy destruktív drogos.

– Mi a kérdés? Hiller István komoly ember, akivel sok mindenben egyet értek, sok mindenben nem, de amit mond, azt mindig értelmes és érdekes megfontolni, néha pedig megfogadni. Kendermag-egyesületes Juhász Péter vele szemben se szellemi, se politikai értelemben nem létezik, pusztán egy izgága provokátor. Erre mondja Nietzsche azt az *Ecce Homoban*, hogy: lenézett ellenféllel nem szabad hadakozni.

– *Azzal viszont egyetértett egy korábbi nyilatkozatában, mikor azt írták önről, hogy nyelvezete „Aquinói Szent Tamás és Rejtő Jenő elegye”.*

– Ez igaz és megtisztelő. *Pontos tartalom és plasztikus nyelv.* De nem ez kell a politikához?

– Akkor a nyelvtől a tartalomhoz térve: a ciklus végéhez közeledve, summázva a kormányzásukat, mit értek el, személy szerint mire a legbüszkébb?

– Az Orbán kormány tagjaként, miniszterelnök-helyettesként: arra, hogy az országot kiveztük az államcsőd széléről – amit IMF-es és brüsszeli ellendrukkereink is kénytelenek elismerni –, és ma Magyarország erős, rendezett és magabiztos. És hogy a magyar *identitásvédelem* jegyében megállítottuk és kivédjük a migrációt. Nemzetpolitikusként: az össznemzeti paradigma evidenciává tételére és a nemzet közjogi egyesítésére. Egyházpolitikusként: arra, hogy éles konfrontációkat vállalva képviseljük – és nem is sikertelenül – a keresztény civilizáció normativitását. És persze rendszeren kistafíroztuk a történelmi egyházakat. Kereszténydemokrata elnökként: arra, hogy megvalósult a családok prioritása, így a családi típusú

jövedelemadózás lehetősége – amiért egy ember-
öltőn át harcoltunk –, és hogy a KDNP megke-
rülhetetlen *értékhatalmi erő* lett. Summa summa-
rum: nem éltem hiába.

*(Hazánk, 2017. augusztusi szám,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

AMI NEM KEVERHETŐ ÖSSZE*

Hűség a nemzethez van, a hazához. Az EU-hoz, a NATO-hoz, az ENSZ-hez legfeljebb munkavonatkozásbeli lojalitás van. A kettő nem keverhető össze.

*(Kossuth Rádió, Vasárnapi Újság,
2017. október 8.)*

* A brüsszeli Bizottság magyar tagjának szereplésével kapcsolatban hangzott el

REFORMÁCIÓ 500

Kedves Testvérek!

Jézus Krisztus főpapi imájában, szenvedése előtt, azt kötötte a lelkünkre, hogy: legyenek egyek! Fel kell tenni tehát a kérdést mindannyiunknak, hogy nem szakítottuk-e szét Krisztus varratlan köntösét? Katolikusok és ortodoxok elszakítottuk 1054-ben. Aztán nyugaton továbbszakítottuk. Foszlányokká szaggattuk Krisztus varratlan köntösét.

És mégis van okunk erre az ünnepségre. Az ünnep pedig az, hogy a Szentlélek valahogy mégis úgy intézte, hogy gazdagodtunk. Az egyetemes kereszténységben a saját örökségünk révén gazdagítjuk egymást. Az ökumené nem az önfeladás és nem is a relativizálás, hanem pontosan az, hogy a protestantizmus a protestáns örökséget adja az egyetemes kereszténységnek, így például a Szentírás szeretetét, vagy ugyanígy az ortodoxia a liturgiáját, az ikonokat, mindenki a saját lelkiségét. Az ökumené az öltés, amivel valamiképpen összevarrjuk Krisztus köntösét. Pont azért van okunk az ünnepségre, mert a Szentlelket ünnepeljük, aki a mi bűneinkből is valami jót tud kihozni. Mégpedig azt, hogy végeredményben mindannyian gazdagodtunk egymás által. Az egyetemes kereszténység gazdagsága az ortodox, katolikus, protestáns gazdagság összességében áll fenn.

Katolikusként is hadd mondjam azt, hogy ha nem lett volna protestantizmus, akkor aligha lett

volna Tridenti Zsinat, ahol a római egyháznak el kellett dönteni, hogy mi az, ami katolikus hitletétemény, és mi az, ami nem. Mennyi történelmi törmeléktől szabadultunk meg ezáltal! Khalkedon és a II. Vatikáni Zsinat közötti másfél ezer év legnagyobb zsinata a Tridenti Zsinat volt, ami nem lett volna, ha nincs protestantizmus, ha nincs a három sola. Ez kényszerítette a katolikus egyházat, hogy tisztázza a hitét a szabad akarathoz, a jócselekedetekhez, a Szenthagyományhoz, az Eucharisztiahoz. Ezért mondom, hogy a protestantizmus kihívását és gazdagságát katolikus szempontból is értékelnünk kell. Ami emberi ráakódás, az eltűnik, de ami az Istentől van, az megmarad. Az ökumené Istentől van, hogy az egyetemes kereszténységünket gazdagítsa a protestantizmus öröksége, az ortodoxia öröksége, a katolikusság öröksége.

Hasonlóan van ez a magyar nemzet vonatkozásában is. Nem ülnénk itt magyarként és nem beszélnék most magyarul, s talán magyar nemzet sem lenne, ha nem lett volna – szimbolikusan szólva – Szenczi Molnár Albert és Pázmány Péter, – és megkockáztatom – ha nem lett volna reformáció és nem lett volna ellenreformáció, mert ha nem lett volna magyar nyelvű Biblia, magyar hitvitázó irodalom, a magyar nyelvünk sem lenne ilyen erős. Ezért a mi vezércsillagunk az, amit a katolikus Pázmány küldött Bethlen Gábor protestáns Erdélyébe, hogy: „mi azért tartunk jó korrespondenciát, mert különben gallérunk alá pökik az nímöt”. A mindenkori nímöt.

És a magyar nyelvű Szentírás tudatosította: hogy Jézus Krisztusban minden nemzet története üdv-

történétté lett. Így, mivel minden nemzet története valamiképpen az üdvtörténet része, így a mi magyar nemzetünknek a története is üdvtörténet. Ezért Isten népeként, Isten magyar népeként, a láthatatlan egyház tagjaiként látható egyházainkban zarándokolunk Isten Országa felé. Ezért mondhatjuk ma egy lélekkel: Omnia ad maiorem Dei gloriam, Soli Deo gloria!

(Beszéd a Reformáció 500 című konferencián, 2017. október 5-én, a Parlament Felsőházi termében; Gondola, 2017. október 31.)

EGYMILLIÓ

– *Megcselekedtük* –

*„A 2010 utáni esztendőök
legnagyszerűbb sikere,
amire leginkább büszkék lehetünk:
a nemzetegyesítés.”*

*(Orbán Viktor szavai a MÁÉRT-en
2016. december 1-jén)*

Jelentem a nemzetnek, hogy letette az esküt az
egymilliomodik új magyar állampolgár.
Kormányzásunk kezdetén a Kossuth téren ígér-
tem meg, és mostanra megcselekedtük.
Hálát adok érte a Történelem Urának!

*(Semjén Zsolt szavai a MÁÉRT-en,
2017. november 10-én)*

SZEMÉLYNEVEK*

Aczél Endre (1943) újságíró, 1968–1985 az MTI munkatársa, londoni, majd pekingi tudósítója, 1985- a *Híradó* és *A Hét* főszerkesztője, a *Népszabadság* publicistája, a *Nap-kezte* műsorvezetője

Adenauer, Konrad (1876–1967) német kereszténydemokrata politikus, a német gazdasági, politikai és katonapolitikai integrálódás megteremtője. 1917 és 1933 között, majd 1945-ben Köln főpolgármestere. A Porosz Államtanács elnöke 1921-től 1933-ig. A nemzetiszocialisták nyugdíjazták, később bebörtönözték. 1950–1966 között a CDU elnöke, 1949–1963-ig szövetségi kancellár

Áder János (1959) jogász, politikus, országgyűlési képviselő 1990–2009-ig, az Országgyűlés alelnöke 1997–98, majd elnöke 2002-ig. A Fidesz frakcióvezetője 2002–2006, európai parlamenti képviselő 2009–2012. 2012 májusától a Magyar Köztársaság elnöke

Albach Szaniszló – páter Albach József Szaniszló (1795–1853) ferences szerzetes, hitszónok, botanikus. József nádor Pozsonyba hívta országgyűlési hitszónoknak. Növénygyűjteményét és botanikai

* A jegyzetapparátust Székely Ádám készítette

kéziratait a tartományfőnök 1854-ben a Magyar Nemzeti Múzeumnak ajándékozta

Ady Endre (1877–1919) költő, a XX. század egyik legjelentősebb lírikusa, a magyar politikai újságírás egyik legjelentősebb alakja

Álmos vezér (819–895) a hét honfoglaló vezér egyike, Árpád fejedelem apja

Antal Árpád (1975) erdélyi magyar politikus, Sepsiszentgyörgy polgármestere

Antall József (1932–1993) tanár, könyvtáros, muzeológus, politikus, 1989-től az MDF elnöke, a rendszerváltoztatás utáni első szabadon választott magyar kormány miniszterelnöke 1990–1993 között

Anonymus (XII. század vége) III Béla király jegyzője, a *Gesta Hungarorum* szerzője, a magyar honfoglalás történetének legrészletesebb megírója

Apor Vilmos (1892–1945) magyar vértanú püspök, a Győri Egyházmegye főpásztora. Szovjet katonák ölték meg, 1997. november 9-én II. János Pál pápa boldoggá avatta

Aquinói Szent Tamás (1224-25?–1274) olasz teológus, skolasztikus filozófus, Domonkos-rendi szerzetes

Arany János (1817–1882) költő, tanár, újságíró, a Kisfaludy Társaság igazgatója, a Magyar Tudományos Akadémia tagja és főttkára

Árpád-házi Szent Erzsébet (1207–1231) II. András és Merániai Gertrúd lánya. 1235 pünkösdjén avatták szentté

Árpád-házi Szent Margit (1242–1270) IV. Béla király lánya, Szent Erzsébet unokahúga. Domonkos apáca, 1943-ban avatta szentté XII. Pius pápa

Assisi Szent Ferenc – Giovanni Bernardore (1181–1226). 1210-ben alapította a róla elnevezett rendet, 1212-ben Szent Klárával a női rendet, majd 1221-ben a laikus harmadik rendet. 1228-ban szentté avatták, 1939-től Olaszország védőszentje

Avilai Szent Teréz (1515–1582) karmelita szerzetes, Spanyolország védőszentje. 1622-ben avatta szentté XV. Gergely pápa. 1970-ben VI. Pál pápa egyháztanítóvá avatta, II. János Pál pápa 1999-ben Európa védőszentjévé nyilvánította

Bajnai Gordon (1968) közgazdász, üzletember, politikus. 2006-tól kormánybiztos, 2007 és 2008 között önkormányzati és területfejlesztési, majd 2009-ig nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter. Gyurcsány Ferenc lemondása után 2009. április 14. és 2010. május 29. között miniszterelnök. 2012 őszén megalakította az Együtt–2014 mozgalmat

Balázs Péter (1941) közgazdász, diplomata, a Közép-európai Egyetem (CEU) egyetemi tanára. 2004-ben a Magyarország által delegált első biztos volt az Európai Bizottságban. 2009. április 16-

tól 2010. május 29-ig a Bajnai-kormány külügy-minisztere

Balla György (1962) mérnök-közgazdász, országgyűlési képviselő (Fidesz–KDNP) 1998-tól

Balog Zoltán (1958) református lelkész, országgyűlési képviselő (Fidesz) 2010-, 2012 óta az Emberi Erőforrások Minisztériumának minisztere

Barankovics István (1906–1974) jogász, szerkesztő, kereszténydemokrata politikus, a Demokrata Néppárt főtitkára, 1949-ben emigrált

I. Bartholomaios konstantinápolyi egyetemes pátriárka (1940) 1991. október 22-én választották ökumenikus pátriárkának. Ő András apostol 270. utóda és az egész világon élő 300 millió ortodox keresztény szellemi vezetője

Bartók Béla (1881–1945) zeneszerző, zongoraművész, népzene kutató

Bálint Sándor (1904–1980) néprajzkutató és művészettörténész, „a legszögedibb szögedi”, a 20. századi magyar néprajz és folklórisztika egyik legnagyobb alakja. A Demokrata Néppárt parlamenti képviselője 1945–1948. 1947–1965-ig egyetemi tanár, 1962-től a történelemtudományok kandidátusa. A katolikus egyház kezdeményezte boldoggá avatását

Basescu, Traian (1951) 2000-től Bukarest polgármestere, 2004. december 20-tól Románia elnöke.

2004–2007 között felfüggesztve, majd visszahe-
lyezve 2012–2014.

Báthory István (1553–1586) erdélyi fejedelem
(1571–1586), Lengyelország királya (1576–1586)

Bátor Botond (1967) pálos szerzetes, 2011–2014
között a magyarországi rendtartomány tartomány-
főnöke

Batu kán (1027 körül–1255) Dzsingisz kán uno-
kája, a magyarországi tatárjárás fővezére

Bayer Zsolt (1963) író, újságíró, publicista

IV. Béla (1206–1270) Árpád-házi magyar király
1235–1270 között. II. András és Merániai Gertrúd
gyermeké, Szent Erzsébet testvére. Az ő nevéhez
fűződik az ország tatárjárás utáni újjáépítése, ezért
„második honalapító”-nak is nevezik. Ő egyben a
Budai Vár alapítója is

XVI. Benedek pápa – Joseph Alois Ratzinger (1927)
a bíborosi testület 2005. április 19-én választotta
pápává. Ő a nyolcadik német pápa, és a 265. az
egyházfők sorában. 2013. február 11-én bejelen-
tette lemondását. A harmadik egyházfő, aki ön-
ként mondott le V. Celesztin és XII. Gergely után

Bergson, Henri (1859–1941) francia filozófus,
1927-ben Nobel-díjjal tüntették ki

Bächer Iván (1957–2013) író, újságíró, publicista.
1981–1988 között a Móricz Zsigmond Gimná-

ziumban tanított történelmet, később óraadó tanár volt. 1989-1991 között a Magyarország, 1991 óta a Népszabadság munkatársa, majd főmunkatársa volt

Bethlen Gábor (1580–1629) 1613-tól erdélyi fejedelem

Bibó István (1911–1979) jogtudós, filozófus, történész, 1946- az MTA tagja. 1956. november 3-tól államminiszter. 1958-ban életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték. 1963-ban amnesztiával szabadult

Boldog István (1966) országgyűlési képviselő (Fidesz–KDNP) 2010-től

Boross Péter (1928) jogász, politikus, országgyűlési képviselő (MDF) 1994–1998, 2006–2009, Mandátumáról 2009. február 1-jei hatállyal lemondott. 1990–1993 között az Antall-kormány belügyminisztere, 1993–1994 Magyarország miniszterelnöke

Boutros, Rai Bechara (1940) Antióchia és az Egész Kelet maronita pátriárkája

Böjte Csaba (1959) ferences szerzetes, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítója

Brenzovics László (1964) történész, tanár, kárpátaljai politikus, 2014 óta a KMKSZ elnöke, ukrán parlamenti képviselő

Bugár Béla (1958) szlovákiai magyar politikus, a Magyar Kereszténydemokrata Mozgalom elnöke 1991–1998, a Magyar Koalíció Pártja elnöke 1998–2007, 2009-től a Most–Híd elnöke, a párt parlamenti képviselője. 2016-tól a szlovák parlament alelnöke

Camus, Albert (1913–1960) Nobel-díjas francia író és filozófus, az egzisztencializmus meghatározó alakja

Ceausescu, Nicolae (1918–1989) román kommunista diktátor

Chesterton, Gilbert Keith (1864–1936) angol filozófus, író, teológus, életrajzíró

Clinton, Hillary – Hillary Diane Rodham (1947) amerikai jogász, demokrata politikus. Férje, Bill Clinton elnöksége alatt (1993–2001) az Egyesült Államok first ladyje, majd az első Obama-kormány külügyminisztere (2009–2013). 2016-ban ő lett az első női elnökjelölt az ország történetében, de a választáson alulmaradt

Czinege Lajos (1924–1998) kommunista párt-funkcionárius, 1960–1984 között hadseregtábornok, a Magyar Népköztársaság honvédelmi minisztere, 1984–1987 között a Minisztertanács elnökhelyettese

Csaba királyfi Attila hun király fia, a székelyek legendás vezére

Csaba László (1954) közgazdász, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja

Csányi Sándor (1953) közgazdász, bankár, üzlet-ember. 1992-től az OTP Bank elnök-vezérigazgatója

Császár Antal (1958) országgyűlési képviselő (Fidesz, független) 2006–2010

Czinder Jenő (1904–1970) jezsuita teológus, hit-hirdető, a KALOT alapítója, a Demokrata Néppárt szervezője és elméleti szakértője

Csépe Béla (1931–2009) közgazdász, országgyűlési képviselő (1990–1998), a KDNP frakcióvezetője (1992–1994)

Csernoch János (1852–1927) 1913-tól esztergomi érsek, bíboros-hercegprímás

Dálnoki Miklós Béla (1890–1948) katonatiszt, politikus, miniszterelnök (1944–1945). 1944. augusztus 1-jén vette át az Észak-keleti Kárpátokban állomásozó 1. magyar hadsereg vezetését

Danton, Georges Jacques (1759–1794) a francia forradalom egyik legismertebb alakja, Robespierre vetélytársa, az életét vérpádon fejezte be

Dávid Ibolya (1954) országgyűlési képviselő (MDF) 1990–2010, 1998–2002 igazságügyi miniszter, 1999–2010 az MDF elnöke

Deák Ernő (1940) történész, szerkesztő, 1956-ban emigrált. A bécsi egyetemen a filozófia és a történettudományok kandidátusa, a Bécsi Napló alapító főszerkesztője, az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségének tiszteletbeli elnöke

Deák Ferenc (1803–1876) politikus, jogász, táblabíró, államférfi, országgyűlési képviselő és az első felelős magyar kormány igazságügy-minisztere, „a haza bölcse”

Demjén Sándor (1943) üzletember, vállalkozó

Diocletianus Caius Aurelius Valerius (kb. 245–kb. 312) római császár 284 és 305 között, nevéhez fűződik az utolsó nagy keresztényüldözés

Dosztojevszkij, Fjodor Mihajlovics (1821–1891) orosz író, a világirodalom és az orosz irodalom legnevesebb képviselőinek egyike, a XIX. századi orosz irodalom felemelkedésének kulcsfigurája

Duray Miklós (1945) szlovákiai magyar politikus, író, egyetemi tanár. A csehszlovák kommunista rezsim nemzetközileg egyik legismertebb ellenzéki politikusa volt. 1990-ben pártot alapít Együttélés Politikai Mozgalom néven, amelynek elnöke maradt a Magyar Koalíció Pártja (MKP) 1998-as megalakulásáig

Dúró Dóra (1987) politológus, nemzeti radikális politikus, 2010– országgyűlési képviselő (Jobbik),

2014-től az Országgyűlés Kulturális bizottságának elnöke

Dziwisz, Stanislav (1939) bíboros, II. János Pál pápa személyi titkára, 2005-től Krakkó érseke

Eckhardt Sándor (1890–1969) irodalomtörténész, nyelvész, egyetemi tanár, az MTA tagja. A Demokrata Néppárt egyik vezéralakja, az 1945-ös választásokon a parlamentbe jutott két DNP-s politikus egyike Bálint Sándor mellett

Einstein, Albert (1897–1955) Nobel-díjas fizikus, a relativitáselmélet kidolgozója

Emese az ősmagyar hitvilág szerint az Árpád-ház ősanja. Álmos vezér anyja

Erdő Péter (1952) bíboros, prímás, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye érseke, teológus, egyházjogász. 2005–2015 a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, 2006–2016 az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke, az MTA levelező tagja

Eriksen, Thomas Hylland (1962) norvég antropológus és író, az oslói egyetem professzora

Escriva, Josemaria (1902–1975) teológus, tiszteletbeli pápai prelátus, az Opus Dei (1928) és a Szent Kereszt Papi Társaság (Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis – 1943) megalapítója. 1992-ben boldoggá, 2002-ben szentté avatták

Esterházy János gróf (1901–1957) Csehszlovákia legjelentősebb magyar mártír politikusa. Gustáv Husák utasítására letartóztatták és átadták a szovjet titkosszolgálatnak. Egy évig a moszkvai Lubjankában tartották fogva. Koholt vádak alapján tíz év szibériai kényszermunkára ítélték. 1949-ben a szovjetek kiadták a csehszlovák hatóságoknak. Csehszlovákia majdnem minden börtönében raboskodott, 1957. március 8-án a morvaországi Mírov börtönében halt meg

Faddy Ottmár (1909–2003) ferences szerzetes, 1954-ben egy koncepciós perben életfogytiglani büntetést kapott. Ebből kilenc évet töltött le. A Szent Korona Társaság tiszteletbeli elnöke

Farkas Dénes (1884–1973) országgyűlési képviselő 1947–1948 Demokrata Néppárt, 1956-ban a DNP korelnöke

Fekete István (1900–1970) író, számos ifjúsági könyv és állattörténet írója. Barátjával, Csathó Kálmánnal az „erdész-vadász irodalom” legismertebb művelője. Jókai mellett minden idők legolvasottabb magyar írója

Fekete János (1918–2009) bankár, a Magyar Nemzeti Bank egykori alelnöke. 1982-től 1988-ig a Nemzetközi Valutaalap (IMF) magyarországi kormányzójának tisztét is betöltötte

Fellegi Tamás László (1956) jogász, politológus, üzletember, a második Orbán-kormány nemzeti fejlesztési (2010–2011), ezután pedig 2012. júni-

us 1-jéig az egyes nemzetközi pénzügyi szervezetekkel való kapcsolattartásért felelős tárca nélküli minisztere

Ferenc pápa – Jorge Mario Bergoglio (1936) olasz származású argentin teológus, 1998-tól Buenos Aires érseke. 2013 márciusától a katolikus egyház 266. legfőbb vezetője. Az első jezsuita egyházfő, az első az amerikai kontinensről és egyben a déli földgömből, valamint az első nem európai pápa III. Gergely óta

Fico, Robert (1964) szlovák jogász, politikus, a SMER-SD párt elnöke. 2006–2010 és 2012-től Szlovákia miniszterelnöke

Fodor Gábor (1962) országgyűlési képviselő (Fidesz 1990–1994, SZDSZ 1994–2010). 1994–96 művelődési és közoktatási miniszter, 2007–2008 környezetvédelmi miniszter. 2008–2009 között az SZDSZ elnöke. 2012 óta a Magyar Liberális Párt elnöke, 2014-től független országgyűlési képviselő

Frank, Szemjon Ignatyevics (1877–1950) zsidó származású orosz ortodox vallásfilozófus, az orosz szellemfilozófia meghatározó alakja. 1922-ben emigrálni kényszerült

Fridvalszky Gáspár (1976) jogász, a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség tagja (2003–)

Funar, Gheorghe (1949) román közigazdász, szociális politikus, 1992–2004 között Kolozsvár polgármestere

Gábor Dzsingisz (1940) kereszténydemokrata politikus, diplomata. 1956-ban menekült Hollandiába, 1990–1994 természetgazdálkodási államtitkár, az alsóház tagja. 2006-tól a Barankovics Alapítvány kuratóriumi tagja

Galerius Maximianus (260 k.–311), teljes nevén Caius Galerius Valerius Maximianus, római császár, azaz augustus 305-től 311-ig

Gasperi, Alcide De (1881–1954) olasz kereszténydemokrata politikus, 1921-től az Olasz Néppárt parlamenti frakciójának vezetője, egészen Mussolini hatalomátvételéig. 1945-től 1953-ig nyolc egymást követő kormány miniszterelnöke, egy alkalommal külügyminiszter is. Bevitte országát a NATO-ba, kevéssel halála előtt a Szén- és Acél Közösség első elnöke lett

Gaudi-Nagy Tamás (szül: Nagy Tamás, 1971) ügyvéd, jogvédő, politikus, a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselője 2010–2014 között

Gegesy Ferenc (1950) matematikus, közgazdász, politikus, 1990–2010 Ferencváros polgármestere. Országgyűlés képviselő (SZDSZ) 2006–2008

Gergényi Péter (1946) nyugdíjas rendőrtábornok, 2003–2007 között Budapest rendőrfőkapitánya

Géczi József Alajos (1950) országgyűlési képviselő (MSZP) 1994–2010

Giczy György (1953) teológus, újságíró, politikus, 1990–1998 között országgyűlési képviselő (KDNP), a KDNP elnöke 1996–1997, 1997–2001 illegitim elnöke

Giesswein Sándor (1856–1923) pápai prelátus, publicista, politikus, író, az MTA levelező tagja. 1897-ben kanonok, 1902-ben apát, 1908-ban pápai prelátus lett. A keresztényszocialista mozgalom egyik megalapítója Magyarországon

Gizella királyné (984?–1065) bajor hercegnő, Szent István király felesége, az első magyar királyné

Goethe, Johann Wolfgang (1749–1832) író, költő, természettudós, a német irodalom nagy klasszikusa

Gógös Zoltán (1960) üzemmérnök, szakmérnök, országgyűlési képviselő (MSZP) 1998-tól, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkára 2006–2010

Göncz Árpád (1922–2015) író, műfordító, a Magyar Köztársaság elnöke 1990–2000

Gyárfás Tamás (1949) sportriporter, televíziós producer. 2003–2016 a Magyar Úszósövetség elnöke, 2005-től a Magyar Olimpiai Bizottság alelnöke, 2008-tól az Európai Úszósövetség alelnöke, 2013-tól a Nemzetközi Úszósövetség alelnöke. 1989-től 2009-ig a *Nap-kelte* című reggeli televíziós közéleti műsor producere

Gyilas, Milovan (1911–1995) Jugoszláviában élt montenegrói szerb politikus, író

Gyulay Endre (1930) a Szeged-Csanádi Egyházmegye püspöke (1987–2006)

Gyurcsány Ferenc (1961) közgazdász, politikus, országgyűlési képviselő (MSZP) 2006–2011, 2011-től független. 2004. szeptember 29-től 2009. április 14-ig Magyarország miniszterelnöke. 2007-től 2009-ig az MSZP, 2011-től a Demokratikus Koalíció elnöke

Habermas, Jürgen (1929) német filozófus és szociológus

Harangozó Tamás (1979) országgyűlési képviselő (MSZP) 2010-től

Hargitai János (1958) országgyűlési képviselő, Fidesz 1998–2006, 2006-tól KDNP

Harrach Péter (1947) országgyűlési képviselő, Fidesz 1998–2006, 2006-tól KDNP. 1998–2002-ig szociális és családügyi miniszter. 2010 óta frakcióvezető

Szent Hedvig (lengyelül: Jadwiga Andegawska) (1374–1399) Lengyelország királynője és Litvánia nagyhercegnéje. II. János Pál pápa avatta szentté 1997. június 8-án. 2006 óta a Dunakanyar védőszentje

Heller Ágnes (1929) Széchenyi-díjas filozófus, esztéta, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja

Hiller István (1964) történész, egyetemi docens, politikus, országgyűlési képviselő (MSZP) 2002-től. 2003 és 2005 között a nemzeti kulturális örökség minisztere, 2006-tól 2010-ig oktatási és kulturális miniszter. 2004 és 2007 között az MSZP elnöke, 2014-től az Országgyűlés alelnöke, 2016-tól az MSZP választmányi elnöke

Hitler, Adolf (1889–1945) osztrák származású német nemzetiszocialista diktátor (Führer), birodalmi kancellár

Hollande, Françoise (1954) francia szocialista politikus, 2012-2017 a Francia Köztársaság elnöke

Horn Gyula (1932–2013) közgazdász, diplomata, a Magyar Népköztársaság utolsó külügyminisztere, országgyűlési képviselő (MSZP) 1990–2010, 1994–1998 miniszterelnök

Horváth Anna (1973) erdélyi magyar politikus (RMDSZ), Kolozsvár lemondott alpolgármestere

Hölvényi György (1962) tanár, politikus, a Kereszténydemokrata Néppárt alapító tagja. A Barankovics István Alapítvány elnöke 2000 és 2004 között, 2012–2014-ig egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, jelenleg a Fidesz–KDNP színeiben európai parlamenti képviselő

Hunor és Magor (vagy Magyar) a magyar mondavilágban a hunok és a magyarok ősei. A mondanak többféle változata ismeretes, a *Gesta Hungarorum* a testvéreket Nimród fiaiként említi.

Hunyadi János (1407–1409?–1456) kormányzó, hadvezér. Nándorfehérvárnál saját seregével és a Kapisztrán János által toborzott parasztokból álló keresztiesekkel 1456. július 21-22-én győzelmet aratott a szultán többszörös túlerőben levő seregén

Husserl, Edmund (1859–1938) német filozófus, a fenomenológia irányzatának megalapítója

Ignatieff, Michael (1947) kanadai író, publicista, történész, politikus. A Kanadai Liberális Párt és a parlamenti ellenzék vezetője 2008-tól 2011-ig, a CEU elnöke és rektora

Illés i. e. 9. századi héber próféta. Malakiás egyik jóvendölése szerint az ő visszatérte fogja megelőzni a Messiás megérkezését

Illyés Gyula (1902–1983) háromszoros Kossuth-díjas magyar költő, író, drámaíró, műfordító, lapszerkesztő

Szent Imre (1000–1031) magyar királyi herceg, Szent István király és Boldog Gizella királyné fia, a magyar trón örököse. 1031-ben vadászat közben halt meg. VII. Gergely pápa 1083. november 4-én István királlyal és Gellért püspökkel együtt szentté avatta

III. Ince pápa – Lotario Di Segni (1161–1216) 1198-tól pápa. A középkori pápaság uralkodása idején érte el tekintélyének és hatalmának csúcspontját. Kezdeményezte a negyedik keresztes hadjáratot, jóváhagyta Szent Domonkos és Assisi Szent Ferenc, valamint követőik tevékenységét. 1215-ben összehívta a negyedik lateráni zsinatot.

Iorga, Nicolae (1871–1940) román történész, drámaíró, politikus. Főleg a románok középkori története foglalkoztatta. 1907–1938-ig a parlament tagja, 1931–32-ben Románia pártonkívüli miniszterelnöke. A királyi diktatúra idején szembehelyezkedett a fasisztákkal, ezért a vasgárdisták megölték. Tőle származik a kolozsvári Mátyás-szobor talapzatára 2011-es felújítását követően erőszakkal elhelyezett provokatív idézet, mely Mátyás román származását hivatott bizonyítani: *„A csatában győzedelmes volt, csak saját nemzetétől szenvedett vereséget Moldovabányán, amikor a győzhetetlen Moldva ellen indult.”*

Isépy Tamás (1924–2004) országgyűlési képviselő 1990–2004 (KDNP, független, Fidesz) 1990 és 1994 között az Igazságügyi Minisztérium politikai államtitkára

Szent István király – Vajk (975–1038) az első magyar király 1001–1038

James, Henry (1843–1916) amerikai származású angol író, kritikus. A filozófus William James testvére

II. János Pál – Karol Józef Wojtyła (1920–2005). 1964-ben Krakkó érseke, 1967-ben bíboros. Pápává 1978. október 16-án választották. Ő volt az első szláv, 455 év óta az első nem olasz pápa. Utóda, XVI. Benedek pápa 2011. május 1-jén boldoggá avatta. Szentté avatására 2014. április 27-én került sor

Julianus barát egy magyar Domonkos-rendi szerzetes, aki Gerhardusszal és még néhány szerzetes-társával 1235–36-ban, illetve 1237–38-ban Keletre utazott, hogy megkeresse a magyarok őshazáját

John Emese (1972) liberális politikus, a fővárosi SZDSZ-frakció vezetője 2010-ig, az SZDSZ Országos Ügyvivői Testületének korábbi tagja

Józsa István gépészmérnök, országgyűlési képviselő (MSZP) 2002-től

Juhász Péter (1971) politikus, az Egymillióan a magyar sajtószabadságért (Milla) nevű Facebook-csoport megalapítója, 2014–17 között V. kerületi önkormányzati képviselő, 2017-től az Együtt – a Korszakváltók Pártja elnöke

Kaczynski, Lech Aleksander (1949–2010) lengyel jogász, politikus, 2000–2001 között igazságügy-miniszter, 2001 nyarán a konzervatív Jog és Igazságosság Párt társalapítója és első elnöke, Varsó polgármestere 2002–2005 között, 2005-től Lengyelország köztársasági elnöke. 2010 áprilisában

repülőgép-szerencsétlenség áldozata lett. Jaroslaw Kaczynski volt miniszterelnök ikertestvére

Kapisztrán Szent János – Giovanni da Capestrano (1386–1456) ferencendi szerzetes, 1724-ben avatták szentté

Kádár János – Csermanek János (1912–1989) kommunista politikus, a XX. századi magyar történelem egyik meghatározó alakja. Tizenhét évesen csatlakozott a munkásmozgalomhoz, az illegálitásban is dolgozott. Többször került börtönbe. 1948 és 1950 között belügyminiszter. Az 1956-os forradalom alatt részt vett Nagy Imre kormányában. A forradalom leverésére behívta a szovjet csapatokat. 1956–1958 és 1961–1965 között miniszterelnök, 1956 novemberétől 1988 májusáig az MSZMP első titkára, majd főtitkára. Az 1957 és 1989 közötti időszakot a történetírás és a publicisztika is az ő nevével jelzi („Kádár-korszak”)

Karinthy Frigyes (1887–1938) író, költő, műfordító

IV. Károly (1887–1922) osztrák főherceg, a Habsburg–Lotaringiai-ház utolsó uralkodója, 1916 és 1918 között I. Károly néven az Osztrák Császárság utolsó császára és IV. Károly néven az utolsó magyar király

Károlyi Bernát – sz. Krausz Ádám (1892–1954) ferences szerzetes pap, a Demokrata Néppárt megválasztott országgyűlési képviselője (1947), de mandátumáról lemondott. Koholt vádak alapján

elítélték és internálták. A rabkórházban hunyt el, feltehetően a 301-es parcellában temették el

Károlyi Lajos gróf (1924–2009) vadász, író, mezőgazdasági mérnök, vadászati szakíró

Kazinczy Ferenc (1759–1831) író, költő, kritikus, a nyelvújítás vezéralakja, korának nagy irodalom-szervezője

Kelemen Hunor (1969) erdélyi magyar politikus, költő, író, újságíró. A Boc-, az Ungureanu- és a Ponta-kormány művelődési minisztere, 2011-től az RMDSZ elnöke

Kemal Pasa – Atatürk, Mustafa Kemal (1881–1938), 1934. november 24-ig Gazi Mustafa Kemal Pasa (a gazi szó jelentése: hős) török katona és államférfi, a török függetlenségi háború hőse. A Török Köztársaság megalapítója és első elnöke

Kepler, Johannes (1571–1630) német matematikus és csillagász, a bolygómozgás törvényeinek felfedezője

Keresztelő Szent János (Kr. e. 7–Kr. u. 29) vértanú, Jézus előhírnöke, Zakariás pap és Erzsébet fia. Heródes Antipász elfogatta és lefejeztette

Páter Kerkai, született Czinder Jenő (1904–1970) jezsuita szerzetes, a KALOT létrehozója és fő szervezője

Árpád-házi Szent Kinga (1224–1292) IV. Béla király lánya, Szent Margit és Boldog Jolán nővére, Lengyelország és Litvánia védőszentje

Kisléghi Nagy Ádám (1961) festőművész, a mai keresztény figurális festészet kimagasló alakja. A római művészettörténeti egyetem professzora

Kiss Péter (1959–2014) a Baloldali Ifjúsági Társulás alapító elnöke (1989), országgyűlési képviselő (MSZP) 1992–2014, 1995–1998 munkaügyi miniszter, 2001-től a Baloldali Tömörülés Platform elnöke, 2006–2007 szociális és munkaügyi miniszter, 2007–2009 kancelláriaminiszter

Kittenberger Kálmán (1881–1958) Afrika-kutató, zoológus, tanár, vadász- és természettudományi író. A magyar vadászirodalom klasszikusa, a *Nimród* vadászújság főszerkesztője 1920–1948 között

Klaus, Vaclav (1941) közgazdász, politikus, cseh-szlovák szövetségi pénzügyminiszter 1989–1992 között, 1992–1997 miniszterelnök, 2003–2013 cseh köztársasági elnök

Kohl, Helmut Josef Michael (1930–2017) német kereszténydemokrata politikus, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárja 1982 és 1998 között, nevéhez fűződik többek között Németország újraegyesítése 1990-ben

Kóka János (1972) orvos, üzletember, politikus, 2004–2007 gazdasági és közlekedési miniszter, az SZDSZ elnöke 2007–2008

Kolumbusz Kristóf – Cristoforo Colombo (1451-1506) olasz származású, a portugál, majd a spanyol korona szolgálatában álló utazó, tengerész-tiszt, az amerikai kontinens felfedezője (1492)

Koltay Gergely (1952) zenész, zeneszerző, 1976-tól a *Kormorán* együttes alapító tagja

Konrád György (1933) Kossuth-díjas író, esszéíró, szociológus. Az SZDSZ alapító tagja

Nagy Konstantin – Caius Flavius Valerius Aurelius Constantinus, más néven I. Constantinus vagy Nagy Konstantin, a görög ortodox egyházban *Szent Konstantin* (272–337), római császár, aki a Római Birodalomban elsőként engedélyezte a keresztény vallást

Koppány (962 k.–997) Géza fejedelem rokonának, Tar Zerind fia. Géza halála után magának követelte a hatalmat, Géza családja azonban Vajknak. A mindent eldöntő véres sólyi csatában István győzött és megszilárdította az új keresztény magyar államot. A krónikák szerint testét felnegyelték és kitűzték Győrben, Veszprémben, Esztergomban és Gyulafehérváron.

Kovács K. Zoltán (1924–2008) kereszténydemokrata politikus, országgyűlési képviselő, Demokrata Néppárt 1945–1948, a Szabad Európa Rádió szerkesztője, a Barankovics István Alapítvány egyik alapítója

Kósa Lajos (1964) politikus, országgyűlési képviselő (Fidesz) 1990-től, 1998 és 2014 között Debrecen polgármestere. 1994-től a párt elnökségének tagja, 2007– a Fidesz alelnöke. 2015–2017-ig frakcióvezető, 2017 októberétől tárca nélküli miniszter

Kósáné Kovács Magda (1940) tanár, politikus, országgyűlési képviselő (MSZP) 1990–2006. Munkügyi miniszter 1994–1995-ben. 2004–2009 az MSZP európai parlamenti képviselője, 2011-től a Demokratikus Koalíció tagja

Kossuth Lajos (1802–1894) a magyar szabadságharc szellemi vezére, a Batthyány-kormány pénzügyminisztere, a Honvédelmi Bizottmány elnöke, Magyarország kormányzója (1849)

Kövér László (1959) országgyűlési képviselő (Fidesz) 1990-től, 1998–2000 titkosszolgálatokat felügyelő miniszter, 2001–2002 a Fidesz elnöke, a Fidesz országos választmányának elnöke 2002 óta. 2010-től az Országgyűlés elnöke

Kun Béla (1886–1938) kommunista politikus, újságíró, a Kommunisták Magyarországi Pártjának (KMP) alapítója, a magyarországi Tanácsköztársaság tényleges vezetője. Külügyi és hadügyi népbiztos volt. 1920 után Moszkvába emigrált

Kuncze Gábor (1950) üzemmérnök-közgazdász, politikus, országgyűlési képviselő (1990–2010, SZDSZ), 1997–1998 és 2001–2007 között az SZDSZ elnöke, 1994–1998 között belügyminiszter

Kyryll (1946), polgári nevén Vlagyimir Mihajlovics Gungyajev orosz ortodox püspök, 1984 decembere óta Szmolenszk és Kalinyingrád metropolitája, 1989 novembere óta a Moszkvai Patriarchátus Külkapcsolatok részlegének elnöke, a Szent Szinódus állandó tagja, 2009-től Moszkva és egész Oroszország pátriárkája

Szent László (1040 k.–1095) Árpád-házi magyar király 1077–1095 között

Lázár János (1975) a Miniszterelnökséget vezető miniszter. Országgyűlési képviselő (Fidesz) 2002–, parlamenti frakcióvezető 2010–2012. Hódmezővásárhely polgármestere 2002 és 2012 között. 2012-től 2014-ig a Miniszterelnökséget vezető államtitkár, majd miniszter

Lendvai Ildikó (1946) politikus, országgyűlési képviselő (MSZP) 1994–2014, 2002–2009 frakcióvezető, 2009–2010 az MSZP elnöke

Lengyel Zoltán (1960) országgyűlési képviselő (Fidesz) 2002–2006, 2007–2008 független, majd 2008–2009 MDF, 2009–2010 független

III. Leó (750–816) pápa. Végleg szakított a bizánci világi hatalommal, és egyértelműen a nyugati birodalmakhoz kötötte a római egyház jövőjét

Licinius – Flavius Galerius Valerius Licinianus Licinius (263–325) 308-tól 324-ig római császár

Linder Béla (1876–1962) katonatiszt (tüzérkari ezredes), a Károlyi Mihály-kormány hadügyminisztere, a Tanácsköztársaság bécsi katonai megbízottja, majd a délszláv csapatok által megszállt Pécs polgármestere

Lukács Tamás (1950) országgyűlési képviselő (KDNP) 1990–1994, 2006–2014. 2014-től a Független Rendészeti Panasztestület elnöke

Lukácsi Katalin (1987) történész, hitoktató, 2017-ben a CEU-ügy miatt kilépett a KDNP-ből

Mackensen, August von (1849–1945) porosz királyi katonatiszt, majd német császári tábornagy, sikeres első világháborús hadvezér

Mádl Ferenc (1931–2011) jogtudós, egyetemi tanár, az MTA tagja. 1990 és 1993 között tárca nélküli miniszter, 1993 és 1994 között művelődési és közoktatási miniszter. 2000 és 2005 között a Magyar Köztársaság elnöke

Magda Sándor (1946) országgyűlési képviselő (MSZP) 2002–2010

Magyar Bálint (1952) országgyűlési képviselő (SZDSZ) 1990–2010, 1996–1998 és 2002–2004 között oktatási miniszter

Magyar Gergely (1962) ferences szerzetes pap. 1988. december 27-én szentelték pappá, a Ma-

gyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány provinciális 2009–2014 között, 2014-től a Kárpátaljai Ferences Misszió vezetője

Majnek Antal (1951) megyéspüspök, 1977-ben lépett be a ferences rendbe, 1982-ben szentelték pappá, 1996-ban Rómában szentelték püspökké, a munkácsi római katolikus egyházmegye első megyéspüspöke

Malina Hedvig (1983) szlovákiai magyar nő. Mint egyetemi hallgatót ismeretlenek súlyosan megverték Nyitrán, 2006-ban, de a szlovák rendőrség nem fogta el az elkövetőket, sőt Malina Hedviget vonta eljárás alá. Az ügy nagy nemzetközi visszhangot váltott ki

Marat, Jean-Paul (1743–1793) svájci származású orvos, természettudós, filozófus. Francia forradalmár, a forradalmi terror és diktatúra szükségességének hirdetője. A girondisták elleni fellépése nyomán meggyilkolták

Márfi Gyula (1943) 1967-ben szentelték pappá, 1995-től egri segédpüspök, 1997. augusztus 14-től veszprémi érsek

Marton Boldizsár Marcell (1887–1966) karmelita szerzetes, országos hírvédő prédikátor és gyóntató. Boldoggá avatását a rend kezdeményezte

Maritain, Jacques (1882–1973) francia katolikus filozófus

Markó Béla (1951) erdélyi magyar költő és író, tanár, szerkesztő, politikus. 1993–2011-ig az RMDSZ elnöke, 2004–2007, majd 2009–2012 között miniszterelnök-helyettes

Martini, Carlo Maria (1927–2012) bíboros, teológus, a Pápai Gergely Egyetem és a Pápai Bibliikus Intézet rektora. Húsz éven át volt Milánó bíboros érseke, 2002-ben nyugdíjba vonult.

Márton Áron (1896–1980) erdélyi megyéspüspök, apostoli kormányzó. 1949-től 1957-ig börtönben ült, 1957 és 1967 között házi őrizetben volt. Boldoggá avatása folyamatban van

Martonyi János (1944) magyar jogtudós, diplomata, ügyvéd, egyetemi tanár, 1998–2002 között és 2010-től 2014-ig külügyminiszter

Mátyás király – Corvin Mátyás (1443–1490) Hunyadi János fia, 1458–1490 között Magyarország uralkodója. 1469-től cseh (ellen-) király, 1486-tól Ausztria hercege

Medgyessy Péter (1942) közgazdász, politikus. A Lázár- és a Grósz-kormány pénzügyminisztere 1986–87, a Németh-kormány alatt a Minisztertanács gazdasági ügyekkel megbízott elnökhelyettese. 2002–2004-es lemondásáig a Magyar Köztársaság miniszterelnöke

Menyhért József (1976) tanár, nyelvész, szlovákiai magyar politikus, 2016-tól az MKP elnöke

Merkel, Angela – Angela Kasner (1954) természettudós, kereszténydemokrata politikus. 1998-tól a CDU főtitkára, 2000-től elnöke, 2005 óta német kancellár

Mesterházy Attila (1974) politikus, sportvezető, országgyűlési képviselő (MSZP), 2009–2014 frakcióvezető, 2010–2014 között az MSZP elnöke

Mezei János erdélyi magyar politikus, Gyergyószentmiklós polgármestere 2008–2016 között

Mihelics Vid (1899–1968) szociológus, szociálpolitikus, a *Vigilia*, az *Új Ember* és a *Hazánk* szerkesztője, a Demokrata Néppárt országgyűlési képviselője, a katolikus magyar értelmiség kiemelkedő alakja

Mile Lajos (1958) országgyűlési képviselő (MDF) 1990–1994, (LMP) 2010–2013, 2013–2014 független, 2014-től kolozsvári főkonzul

Mindszenty József – Pehm József (1892–1975) bíboros, hercegprímás, a Magyar Katolikus Egyház XX. századi történetének egyik legnagyobb alakja. 1945-től esztergomi érsek, 1946-ban kreálták bíborossá, 1948 karácsonyán letartóztatták, megkínozták, majd koncepciós perben elítélték. 1956. október 30-án szabadult a házi őrizetből. November 4-én a budapesti amerikai nagykövetségre menekült, ahonnan 1971-ben külföldre távozott. Boldoggá avatása folyamatban van.

Molnár Csaba (1975) országgyűlési képviselő (MSZP) 2006–2011, a második Gyurcsány-kormány közlekedési, hírközlési és energiaügyi minisztere, később Kiss Péter utódként a Miniszterelnöki Hivatal minisztere. 2011-től független képviselő, a Demokratikus Koalíció alapító alelnöke. 2014-től európai parlamenti képviselő

Molnár Gyula (1961) textilvegyész-mérnök, politikus, 1994–2010 között országgyűlési képviselő (MSZP), 2002 és 2010 között Újbuda polgármestere. 2016 júniusától az MSZP elnöke

Nagy Imre (1896–1958) kommunista politikus, gazdaságpolitikus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja. 1953 és 1955 között, valamint az 1956-os forradalom alatt a Minisztertanács elnöke. A forradalomban betöltött szerepéért egy kirakatper során halálra ítélték és kivégezték

Anjou Nagy Lajos – I. (Nagy) Lajos (1326–1382) Magyarország (1342–1382) és Lengyelország (1370–1382) királya, uralkodása a középkori Magyar Királyság egyik fénykora volt

Nagyné Pintér Jolán (1954) a GULÁG-okban Elpusztultak Emlékének Megörökítésére Alapítvány elnöke

Naszirov, Roman (1979) az ukrán Állami Fiskális Szolgálat (adóhivatal) felfüggesztett vezetője

Navracsics Tibor (1966) jogász, politológus, egyetemi docens, politikus. Országgyűlési képviselő (Fidesz) 2006–2014, frakcióvezető (2006–2010), majd 2010-től közigazgatási és igazságügyi miniszter, egyben második miniszterelnök-helyettes. 2014 májusától szeptemberig külgazdasági és külügyminiszter. 2014-től az Európai Bizottság kulturális, oktatási, ifjúságpolitikai és sportügyi biztosa

Németh Zsolt (1963) országgyűlési képviselő (Fidesz) 1990-től. 1998–2002, és 2010-től külügyminisztériumi államtitkár, 2014-től az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke

Néró – Claudius Drusus Germanicus (37–68) római császár, a Julius–Claudius-dinasztia utolsó római császára (54–68)

Nietzsche, Friedrich (1844–1900) német klasszika-filológus, egyetemi tanár, filozófus, költő

Nikolic, Tomislav (1952) szerbiai politikus, a Szerb Radikális Párt alelnöke 2003–2008, 2008–2012 a Szerb Haladó Párt elnöke, 2012-től Szerbia elnöke

Orbán Viktor (1963) jogász, politikus, a Fidesz elnöke. Országgyűlési képviselő 1990–, 1998–2002 között és 2010. május 29-től Magyarország miniszterelnöke

Orosz József (1961) újságíró, riporter, szerkesztő-műsorvezető, egyetemi tanár. Az MTV Esti Egyenleg és a Nap-kezte egykori munkatársa

Orseolo Péter (1011–1046?, 1059?) Szent István király kijelölt utóda, magyar király 1038–1041 és 1044–1046 között

Ortega, José Ortega y Gasset (1883–1955) spanyol filozófus, író, az egzisztencializmus egyik kiemelkedő képviselője

Ottó főherceg – Habsburg Ottó (1912–2011) az utolsó Habsburg-trónörökös, politikus, közíró, az Európai Parlament tagja (1979–1999). A Páneurópai Uniónak 1936-tól tagja, 1957-től alelnöke, 1973-tól elnöke. Sokat tett az Európai Unió bővítéséért, ennek keretében Magyarország csatlakozásáért

VI. Pál – Giovanni Battista Enrico Montini (1897–1978), pápa (1963–1978). Pápasága idején, 1965-ben fejeződött be a XXIII. János pápa által kezdeményezett II. vatikáni zsinat. 2014-ben Ferenc pápa boldoggá avatta

Szent Pál – Saul (Kr. u. 1-5?-67) Sátorkészítő mesterséget tanult, hírhedt keresztényüldöző volt, majd a damaszkuszi úton megjelent neki Jézus, a látomás hatására megtért, s megkeresztelkedett. Így lett „Isten akaratából Jézus Krisztus apostola”.

Pálffy gróf – Pálffy József gróf (1904–1988) földbirtokos, jogász, politikus, 1939 és 1944 között országgyűlési képviselő. A Kereszténydemokrata Néppárt alapító elnöke, 1947-ben emigrált

Pálffy István (1959) újságíró, műsorvezető, politikus, országgyűlési képviselő (KDNP), 2010–2014, 2014-től dublini nagykövet

Paskai László (1927–2015) bíboros. Veszprémi püspök (1979–1982), kalocsai érsek (1982–1987), esztergomi érsek (1987–1993), esztergom-budapesti érsek (1993–2002). II. János Pál pápa kreálta bíborossá 1988-ban

Pásztor István (1956) jogász, vajdasági magyar politikus, 2007 óta a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke

Pázmány Péter (1570–1637) esztergomi érsek, bíboros, a magyarországi katolikus megújulás vezető alakja, író

Petneházy Attila (1966) színművész, országgyűlési képviselő (Fidesz) 2014-től

Petrétei József (1958) alkotmányjogász, egyetemi tanár. 2004 és 2006 között igazságügyminiszter, 2006–2007-ben igazságügyi és rendészeti miniszter

Pierucci, Padre Armando (1935) ferences szerzetes, zeneszerző. 1999-ig a *La Terra Santa* (Szentföld) olasz magazin főszerkesztője. A Studium Theologicum Hierosolymitanum és a Magnificat Musical Institute elnöke

Pilinszky János (1921–1981) költő, a *Nyugat* irodalmi folyóirat negyedik, ún. „újholdas” nemzedékének tagja

Pintér Sándor (1948) jogász, nyugállományú rendőr vezérezredes, politikus. 1991–1996 között országos rendőrfőkapitány, 1998–2002 és 2010-től belügyminiszter

Potápi Árpád János (1967) tanár, országgyűlési képviselő (Fidesz) 1998-tól, 2002 és 2014 között Bonyhád polgármestere, 2014 júniusától a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára

Prohászka Ottokár (1858–1927) katolikus egyházi író, „Magyarország apostola és tanítómestere”, a magyar keresztényszocializmus jelentős képviselője, az MTA tagja, Székesfehérvár megyéspüspöke 1905–1927 között

Radícova, Iveta – Iveta Karafiátova (1956) szlovák szociológus, politikus. 2005–2006 munkaügyi miniszter, 2010–2012 Szlovákia miniszterelnöke

Ráduly Róbert (1968) erdélyi magyar mérnök, közgazdász, politikus, 2004–2015. június 10-ig, majd 2016. június 6-tól újra Csíkszereda polgármestere

Rapcsák András (1943–2002) villamosmérnök, politikus. 1990-től 2002-ig Hódmezővásárhely polgármestere. 1994-től haláláig országgyűlési képviselő (KDNP, független, Fidesz)

Ratzinger, Joseph lásd XVI. Benedek pápa

II. Rákóczi Ferenc (1676–1735) Magyarország vezérlő fejedelme, erdélyi fejedelem. Neve szorosan összefügg az általa 1703-ban indított szabadságharccal, mely révén vissza kívánta szerezni Magyarországot teljes függetlenségéig a Habsburg Birodalomtól

Rákosi Mátyás (1892–1971) a Magyar Kommunista Párt, majd a Magyar Dolgozók Pártjának főtitkára, miniszterelnök, kommunista diktátor

Rauber, Karl-Josef (1934) római katolikus érsek, a Szentiszta emeritus diplomatája, magyarországi apostoli nuncius (1997–2003)

Rejtő Jenő (1905–1943) író, kabaré- és színpadi szerző, forgatókönyvíró, a szórakoztató irodalom megújítója

Révész Sándor (1960) író, újságíró, a *Beszélő* című lapnál kezdett el dolgozni 1990-ben. A *Népszabadság* megszűnéséig a lap szerkesztő-rovatvezetője

Rhodes, Cecil (1853–1902) szegény angol családba született, majd kivándorolt Dél-Afrikába. Aranybánya-tulajdonos lett, megalapította a Dél-afrikai Angol Társaságot, 1890-től Fokföld miniszterelnöke, de kalandor katonai akciói miatt 1896-ban mindkét tisztségéről le kellett mondania

Rimboud, Arthur (1854–1891) francia szimbolista költő

Robespierre, Maximilien de (1758–1794) ügyvéd, politikus, forradalmár, a jakobinus diktatúra vezéralakja

Robin Hood az angol mondakör és folklór egyik legismertebb hőse, „a tolvajok fejedelme”. Egy törvényen kívüli képzett íjász, aki leginkább arról közismert, hogy „elvesz a gazdagoktól, és a szegényeknek ad”.

Rogán Antal (1972) közgazdász, politikus. Országgyűlési képviselő 1998-tól, 2012 és 2015 között frakcióvezető. 2006–2014 között Budapest V. kerületének polgármestere. 2015-től miniszteri rangban a Miniszterelnöki Kabinetiroda vezetője, a miniszterelnök kabinetfőnöke

Rousseau, Jean-Jacques (1712–1778) svájci francia felvilágosodás kori filozófus, író és zeneszerző. Politikai eszméi hatást gyakoroltak a nagy francia forradalomra és az utókorra

Rubljov, Andrej (1360–1430) a legismertebb orosz ikonfestő

Rubovszky György (1944–2017) ügyvéd, politikus, országgyűlési képviselő (KDNP) 1994–1997, (Fidesz) 1998–2002, (Fidesz–KDNP) 2003–2017

Saint-Just, Louis Antoine (1767–1794) francia forradalmár és politikus, 1792-től a Nemzeti Konvent hegy párti képviselője, a jakobinus vezetők egyike, Robespierre közeli barátja és munkatársa. Robespierre-rel együtt kivégezték

Sándor György (1938) a Nemzet Művésze címmel kitüntetett Kossuth- és Jászai Mari-díjas író, előadóművész, „humoralista”

Sarkozy, Nicolas (1955) apai ágon magyar származású francia jobboldali politikus. 1993 és 1995 között költségvetési miniszter, 2004-től pénzügy-, majd belügyminiszter. 2007 és 2012 között a Francia Köztársaság elnöke

Schiffer András (1971) ügyvéd, politikus, országgyűlési képviselő (LMP) 2010–2016, a Lehet Más a Politika egyik alapítója. 2010–2012, valamint 2013–2016 között a párt parlamenti frakcióvezetője, 2013–2016 között a párt társelnöke. 2016-ban lemondott mandátumáról

Schöpflin György (1939) történész, politológus, egyetemi tanár, 1967 és 1976 között a BBC újságírója. Az Antall- és az első Orbán-kormány idején miniszterelnöki főtanácsadó, 2004-től az Európai Parlament képviselője (Fidesz–KDNP)

III. Senuda – Nazír Gajed Rufail (1921–2012) alexandriai pápa, kopt ortodox egyház 117. vezetője 1971-től 2012-ig

Schuman, Robert (1886–1963) luxemburgi születésű német-francia kereszténydemokrata politikus, francia miniszterelnök 1947–48, az Európai Unió alapítóinak egyike

Seregély István (1939) érsek, az Egri Főegyházme-
gye főpásztora (1987–2007), a Magyar Katolikus
Püspöki Konferencia elnöke 1990–2005 között

Simicskó István (1961) országgyűlési képviselő Fi-
desz 1998–2006, 2006-tól KDNP. 2010–2012 a hon-
védelmi minisztérium államtitkára, 2012–2014
az Emberi Erőforrások Minisztériumának sportért
felelős államtitkára. 2015-től honvédelmi miniszter

Simor András (1954) közgazdász, bankár. 2007.
március 3. és 2013. március 3. között a Magyar
Nemzeti Bank elnöke

Slota, Jan (1953) bányamérnök, szlovák politikus,
a sovinszta Szlovák Nemzeti Párt (SNS) korábbi
elnöke. 1990 és 2006 között Zsolna polgármes-
tere

Sólyom László (1942) jogász, az MTA levelező
tagja. 1990–1998 között az Alkotmánybíróság el-
ső elnöke, 2005–2010 között a Magyar Köztár-
saság elnöke

Somesan, Stephan Maros megye volt főtanfelü-
gyelője

Soros György (1930) magyar származású ameri-
kai üzletember, közgazdász. A Soros Fund Mana-
gement befektetési alapkezelő társaság és a Nyi-
tott Társadalom Intézet elnöke

Stein, Edith – Keresztes Szent Terézia Benedikta
(1891–1942) zsidó származású német filozófus,

kármelita apáca, az auschwitzi koncentrációs táborban halt meg. 1998-ban II. János Pál pápa szentté avatta. Európa társvédőszentje

Strauss-Kahn, Dominique (1949) francia közgazdász, jogász, politikus, a Szocialista Párt tagja. 1997–1999 gazdasági, ipari és pénzügyminiszter. 2007–2011 májusáig a Nemzetközi Valutaalap (IMF) elnöke, amelyről szexbotránya miatt lemondásra kényszerült

Surján László (1941) orvos, patológus, országgyűlési képviselő (KDNP, Fidesz) 1990–2006, 1990–1994 népjóléti miniszter, 1990–1995 között a KDNP elnöke, 2004–2014 között EP-képviselő

Szabó Dezső (1879–1945) író, kritikus, publicista

Szabó Vilmos (1952) 1998–2014 között országgyűlési képviselő (MSZP)

Szalai Annamária (1961–2013) magyar politikus, újságíró, a Magyar Mozgókép Közalapítvány szak kollégiumi elnöke 2012-ig, haláláig a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) és a Médiatanács elnöke

Szalárdi János (1601–1666) fejedelmi titkár, erdélyi történetíró

Szálasi Ferenc (1897–1946) hungarista politikus, több nyilaskeresztes és hungarista párt és mozgalom megalapítója, Magyarország nemzetvezetője

és miniszterelnöke volt 1944–1945-ben. A második világháború után halálra ítélték és kivégezték

Szanyi Tibor (1956) az MSZP országgyűlési képviselője 1998–2014 között, 2014-től az MSZP EP-képviselője

Szász Béla (1910–1999) író, műfordító, szerkesztő. A világháború alatt Argentínában élt, a háború után tért vissza Magyarországra. 1949-ben a Rajk-perben letartóztatták és 10 évi börtönre ítélték. 1957-ben Bécsbe, majd onnan Angliába emigrált. 1965-től a BBC magyar osztályának külső munkatársa. 1963-ban jelent meg leghíresebb műve, a *Minden kényszer nélkül. Egy múper körtörténete* című visszaemlékezés, amely a Rajk-per és a körülette történt törvénytelenések leghitelesebb krónikája

Szávay István (1981) országgyűlési képviselő (Jobbik) 2010-től

Széchenyi István gróf (1791–1860) politikus, író, polihisztor, közigazdász, a Batthyány-kormány közlekedési minisztere, akit Kossuth Lajos a „legnagyobb magyarnak” nevezett. Eszméi, tevékenysége és hatása által a modern, új Magyarország egyik megteremtője

Széchenyi Zsigmond gróf (1898–1967) vadász, utazó, író. A magyar vadászati kultúra kimagasló alakja.

Székely János (1964) teológus, esztergomi-budapesti segédpüspök (2008–2017), a Szombathelyi Egyházmegye főpásztora 2017-től

Széles Gábor (1945) villamosmérnök, üzletember, vállalkozó

Szenci Molnár Albert (1564–1624) református lelkész, nyelvtudós, zsoltárárköltő, egyházi író

Szerb Antal (1901–1945) író, műfordító, irodalomtörténész

Szijártó Péter (1978) országgyűlési képviselő (Fidesz) 2002-től, 2010-től Orbán Viktor miniszterelnök személyes szóvivője, 2012-től külügyi és külgazdasági ügyekért felelős államtitkár, 2014-től külgazdasági és külügyminiszter

Szilágyi György (1966) országgyűlési képviselő (Jobbik) 2010-től

Szili Katalin (1956) MSZP-s országgyűlési képviselő 1994–2010. 2002–2010 között az Országgyűlés elnöke, 2010–2014 között független képviselő, 2015-től miniszterelnöki megbízott

Szőke Domokos Csíkszereda alpolgármestere

Sztálin – Joszif Visszarionovics Dzsugasvili (1878–1953) a Szovjetunió Kommunista Pártjának főtitkára (1922–1953), a Szovjetunió generalisszimusa, bolsevik diktátor

Szulejmán (1499–1566) az Oszmán Birodalom szultánja, Szigetvár ostromakor vesztette életét

Szűcs Erika (1951) országgyűlési képviselő (MSZP) 2002–2011, 2011-től független, 2008–2009 között szociális és munkaügyi miniszter, 2011–2014 a Demokratikus Koalíció független képviselője

Tamás József (1944) gyulafehérvári segédpüspök, 1997-ben Csíksomlyón szentelték püspökké

Tamás Sándor (1966) erdélyi magyar politikus, 2006-tól Kovászna Megyei Tanácsának elnöke

Tamási Zsolt (1975) történész, egyetemi oktató

Tarsoly Csaba (1964) közgazdász, a Quaestor Csoporthoz tartozó cégek legfőbb tulajdonosa, a Győri ETO FC volt elnöke

Tavares, Rui (1972) portugál politikus, az Eurpai Parlament baloldali, majd zöldpárti tagja (2009–2014). 2013-ban készítette el a Magyarországról szóló jelentését

Temesvári Pelbárt (1435 k.–1504) ferences szerzetes, skolasztikus író, prédikátor. 1494–1497 között az esztergomi ferences kolostorban élt, aminek házfőnöke volt

Tihanyi Árpád (1916–1957) tanár, 1956-ban a Győrben működő Dunántúli Nemzeti Tanács tagja volt. Előbb életfogytiglani börtönre, majd halálra ítélték és 1957. december 31-én kivégezték

Tisza István gróf (1861–1918) politikus, miniszterelnök (1903–1905, 1913–1917), az MTA tagja. Az őszi rózsás forradalom utolsó napján, 1918. október 31-én meggyilkolták

Torgyán József (1932–2017) ügyvéd, politikus, országgyűlési képviselő (FKgP) 1990–2002. A Független Kisgazdapárt elnöke 1992–2002, 1998 és 2001 között földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Tókécs László (1952) református lelkész, az 1989-es romániai forradalom hőse, 1990-től 2009-ig a Királyhágó-melléki református egyházkerület püspöke, 2007-től EP képviselő, 2010–2011-ben az EP egyik alelnöke

Török József (1946) teológus, egyháztörténész, egyetemi tanár

Trump, Donald – Donald John Trump (1946) amerikai üzletember és médiaszemélyiség, 2017-től az Amerikai Egyesült Államok elnöke

Ujhelyi István (1975) jogász, politikus, országgyűlési képviselő (MSZP) 2002–2014. 2010 és 2014 között az Országgyűlés alelnöke, 2014-től az MSZP EP képviselője

Ungureanu, Mihai Razvan (1968) román történész, diplomata, politikus, 2012. február 9-től május 7-ig Románia miniszterelnöke

Vadai Ágnes (1974) közgazdász, jogász, címzetes egyetemi tanár, spanyol nyelvtanár, politikus, országgyűlési képviselő (MSZP) 2002–2011, 2011-től független, 2007–2010 honvédelmi minisztériumi államtitkár, 2014-től a Demokratikus Koalíció független képviselője, a DK alelnöke

Varga László (1910–2003) politikus, ügyvéd, író, országgyűlési képviselő (Demokrata Néppárt 1947–48), az Egyesült Államokba emigrált, majd hazatért. 1994–1997 között országgyűlési képviselő (KDNP), (Fidesz) 1997–2003. A KDNP elnöke 2002–2003, a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség alapítója

Varga László SJ (1901–1974) jezsuita szerzetes, szociológus, 1952-ben emigrált, belgiumi magyar főlelkész

Varga Mihály (1965) közgazdász, országgyűlési képviselő 1990-től. 1998–2001 között a Pénzügyminisztérium politikai államtitkára, majd 2002-ig pénzügyminiszter. A második Orbán-kormányban 2012 júniusáig a Miniszterelnökséget vezető államtitkár, 2013 márciusától nemzetgazdasági miniszter

Vászoly, Vazul magyar herceg, Szent István nagybátyjának, Mihály hercegnek fia. Imre herceg halála után István megvakította. Aba Sámuel és Péter uralkodása után azonban az ő utódai ültek a magyar trónon az Árpád-ház kihalásáig

Veres János (1957) agrármérnök, szakközgazdász, országgyűlési képviselő (MSZP) 1994–2014, pénzügyminiszter 2005–2009 között

Vizi E. Szilveszter (1936) Széchenyi-nagydíjas magyar orvos, farmakológus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja. 1989 és 2002 között az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézet főigazgatója. 1996 és 2002 között az MTA egyik alelnöke, majd 2008-ig elnöke

Vona Gábor – Gábor Zázrivecz (1978) országgyűlési képviselő 2010-től, a Jobbik elnöke

Wagner, Richard (1813–1883) német romantikus zeneszerző, karmester

Wass Albert (1908–1998) író és költő, az erdélyi magyar irodalom Magyarországon csak halála után felfedezett alakja, művei a rendszerváltás óta jelennek meg. 1944-től Németországban, 1952-től haláláig az Egyesült Államokban élt.

Weöres Sándor (1913–1989) költő, műfordító

Winnetou – Karl May számos regényében szereplő amerikai indián hős. Nevének jelentése: *Égő Víz*

Wittner Mária (1937) politikus, országgyűlési képviselő (Fidesz) 2010–2014. Az 1956-os megtorlásokkor halálra, később életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték

Zapatero, José Luis Rodríguez (1960) spanyol szocialista politikus, 2004–2011 Spanyolország miniszterelnöke

Zilahy Lajos (1891–1974) író, publicista, az MTA tagja

Zrínyi Miklós gróf (1620–1664) horvát bán, költő, hadvezér, politikus, hadtudós

Yee, Hoyt – Hoyt Brian Yee, az Egyesült Államok külügyi szolgálatának diplomatája

TÁRGYMUTATÓ

Megharcolunk minden magyarért!

15. o. *enciklopédisták* – az 1751–1780 között 30 kötetben kiadott nagy francia Enciklopédia szerkesztői és szerzői (Denis Diderot, Jean le Roud D'Alembert, Charles de Sécondat Montesquieu, Jean-Jacques Rousseau, Francois Marie Voltaire, Claude-Adrien Helvetius, Paul-Henri Dietrich Holbach stb.) Az enciklopédisták materialisták és harcos ateisták voltak

17. o. *KALOT* – A Katolikus Agrárifjúsági Legényegyesületek Országos Testülete 1938 októberében alakult, 1946. július 4-én feloszlatták. 1988. november 24-én szerveződött újjá. A földművesek és földmunkások legényegyleteit vagyoni helyzetre és vallásfelekezetre való tekintet nélkül összefogó országos szervezet. Célja a *krisztusibb ember, a műveltebb falu, az életerős nép és önérzetes magyar* érdekében az agrárifjúság szellemi, anyagi támogatása, összefogása és érdekvédelme. Alapítója Kerkai Jenő jezsuita szerzetes

19. o. *Árpád-ház* – az első magyar uralkodócsalád. Az elnevezés utólagos, a 18. századi történetírásból ered. Az ősi magyar hagyomány szerint Attila dinasztijának folytatása. Őse, mint első fejedelem, Álmos volt, aki etelközi hazájából új hazájuk földjéig, a Kárpát-medencéig vezette a magya-

rokat. Őt magát és összes, születendő fiúági utódát hét, vérszerződéssel egyezsége lépett törzsfő választotta meg uralkodónak. Fia, Árpád a honfoglaló nagyfejedelem, tőle származtak a Magyarországon uralkodó összes fejedelmek és királyok 1301-ig, az Árpád-ház fiúágon való kihalásáig.

20. o. *Német–Római Császárság* – Hivatalosan 962-ben alakult meg, és majdnem egy évezreddel később, 1806-ban bomlott fel. Megalakulásakor európai nagyhatalomnak számított

Bizánci Birodalom (Keletrómai Birodalom) 330–1453 ókori–középkori államalakulat, mely fénykorában Európán kívül Ázsiára és Afrikára is kiterjedt. Az európai történelem egyik legbefolyásosabb államalakulatának tartják

21. o. *avar kaganatus* – a kelet-ázsiai eredetű avarak európai birodalma volt a VI. század utolsó harmadától a IX. század elejéig

transzcendencia – érzék fölöttiség, a tapasztalaton túli világ

immanencia – az érzéki tapasztalatok számára hozzáférhető jelenségek összessége, a transzcendencia ellentéte

25. o. *Őszöd* – Az őszödi beszéd néven elhíresült szónoklat Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök 2006. május 26-án, egy hónappal a választási győzelem után az MSZP-frakció balatonőszödi zárt ülésén

sén tartott záróbeszéde. A beszéd részletét 2006. szeptember 17-én ismeretlen személyek egyidejűleg több magyar szerkesztőségnek is eljuttatták. Tartalma és fogalmazásmódja sokakban felháborodást keltett. Budapesten és számos városban tüntetéssorozatot váltott ki. Tüntetőik, közéleti személyiségek, magyar és külföldi politikusok követelték a miniszterelnök lemondását

34. o. *filantrópia* – jótékonykodó emberszeretet, emberbaráti érzés

36. o. *Mater et magistra* – XXIII. János pápa 1961. május 15-én kiadott szociális enciklikája. A szociális mozgalmak kibontakozása tette szükségessé, hogy 70 évvel a *Rerum novarum* után a pápa továbbfejlessze és korszerűsítse azt.

40. o. *Valutaalap* – Nemzetközi Valutaalap (International Monetary Fund, IMF) 1945-ben Washingtonban létrehozott szervezet, a nemzetközi monetáris rendszer központi intézménye

42. o. *Gergényi árnyéka* – utalás a 2006 szeptemberi–októberi utcai zavargások során történt brutális rendőri akciókra (szemkilövések, gumilövedékek stb.), amikor Gergényi Péter volt Budapest rendőrfőkapitánya

49. o. *uniós alkotmány* – Teljes nevén szerződés a „Lisszaboni Szerződés az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról”, amelyet Lisszabonban, 2007.

december 13-án írtak alá, az Európai Unió működését tette hatékonyabbá az alapszerződések korábbi változatai módosításával. A szerződés nyilvánított célja volt, hogy „lezárják az amsterdami szerződéssel és a nizzai szerződéssel megkezdett folyamatot, amely arra irányul, hogy megerősítse az Unió hatékonyságát és demokratikus legitimitását, valamint javítsa egységes fellépését”.

50. o. *december 5.* – 2004. december 5-én Magyarországon két kérdésben tartottak országos ügydöntő népszavazást. A népszavazást eredetileg csak a kórházak privatizációjával kapcsolatban, a Munkáspárt kezdeményezésére írták ki. A Magyarok Világszövetsége aláírásgyűjtésének sikeres lezárulta után ehhez még egy, a magukat magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon élő, nem magyar állampolgárok kedvezményes honosítását lehetővé tévő törvény megalkotását elrendelő kérdés társult. Az ügydöntő népszavazás eredménye az Országgyűlés számára kötelező érvényű lett volna. A népszavazás azonban mindkét kérdésben eredménytelen volt az alacsony részvétel miatt. Az eredménytelenül végződött voksolás az egészségügyben nem járt következményekkel, a magyar politika és a határon túl élő magyarság kapcsolatát azonban hosszú távon megterhelte. Gyurcsány Ferenc miniszterelnök és az MSZP a határon túli magyarok ellen kampányolt

58. o. *Damoklesz kardja* – az állandóan fenyegető veszély, a fejünk felett lebegő veszedelem jelképe

arról a kardról, amely egy hajszálla függesztve lógott az uralkodói előjogokra irigykedő ókori kegyenc, Damoklész feje felett, amikor a király trónjára ültette. A kard jelképezte a királyra acsarkodó ellenségeket, az uralkodással járó felelősség súlyát

60. o. *persona non grata* – (lat.) nemkívánatos személy

71. o. *Bourbonok* – A Bourbon-ház Európa egyik legnagyobb uralkodócsaládja. Leginkább a francia történelemhez kötődnek, hiszen IV. Henrik személyében 1589-ben az első Bourbon foglalhatta el a trónt. A család szempontjából a második legfontosabb trón Spanyolországé, hiszen a madridi uralkodói rezidenciát mind a mai napig ez a család lakja, és I. János Károly, majd 2014 óta fia, VI. Fülöp személyében ők uralkodnak kisebb kihagyásokkal immár 1700 óta

80. o. *Jókai-kódex* – A legkorábbi magyar nyelvű, kézzel írott könyv. Keletkezésének helye ismeretlen. Egy kéz másolta, a benne található kétféle vízjel egyike alapján a másolás ideje az 1440 körüli évekre tehető. A szöveg nem önálló magyar fogalmazás, hanem latinból készült fordítás, amely – nyelvének és helyesírásának tanúsága szerint – a XIV. század utolsó negyedében keletkezhetett. A mű Szent Ferenc és társai élettörténetét mutatja be legendás történetek sorozatán keresztül

85. o. *Vatikáni szerződés* – 1997. június 20-án kötötte meg Magyarország és az Apostoli Szentstszék,

de az Országgyűlés csak néhány évvel később, 1999-ben ratifikálta. A szerződés meghirdetett célja a Magyar Katolikus Egyház független működésének biztosítása volt. 2013-ban módosították.

Keresztény Értelmiségek Szövetsége – 1989-ben létrehozott civil szervezet, önkormányzattal rendelkező országos szervezetségű társadalmi egyesület. Alapító elnöke dr. Csanád Béla, 1996–2016 Osztie Zoltán, 2016-tól Maklár Ákos

86. o. *Benes-dekrétumok* – Az 1945. április 5-i kassai kormányprogram után kiadott elnöki rendeletek. Edvard Benes rendelkezései elsősorban a németeket sújtották, azonban a magyarokról sem feledkezett meg. 1945. május 14. és október 27. között 143 dekrétum született, melyek közül 13 közvetlenül, körülbelül 20 közvetve érintette a két kollektívan bűnösnek tekintett etnikumot. Szűkebb értelemben csak azt a 13 jogszabályt nevezik így, amelyek a csehszlovák nemzetállam megteremtése érdekében az ország területén élő németek és magyarok kollektív bűnösségét rögzítették. Az e dekrétumok alapján a német és magyar kisebbséggel szemben alkalmazott bánásmód összeegyeztethetetlen az emberi jogokkal, ellentétes a nemzetközi jog általános elveivel, a diszkrimináció és a kényszermunka tilalmával, továbbá a tulajdon sértetlenségének elvével. A dekrétumokat az egykori Csehszlovákia mindkét utódállama, Csehország és Szlovákia is jogrendje részének tekinti. A dekrétumok összeegyeztethetetlenek az Európai Unió Alapjogi Chartájával, a szlovák parlament

2007-ben mégis megerősítette azok sérthetetlen-
ségét.

91. o. *Deo gratis!* – (lat.) Istennek legyen hála!

96. o. *par excellence* – (fr.) kiváltképpen, különös-
képpen, elsősorban, eleve

101. o. *distinkció* – (lat.) megkülönböztetés, kü-
lönbségtétel, elkülönítés

diszkrimináció – (lat.) szétválasztás, megkülönböz-
tetés, hátrányos megkülönböztetés

119. o. *frusztráció* – csüggedt vagy feszült, agresz-
zív lelkiállapot, amelyet a vágyak, törekvések meg-
hiúsulása vált ki

diszlexia – a nyelvvel, a beszéddel és az olvasástá-
nulással kapcsolatos részképesség-zavar. Fő tünete
az olvasási képesség elmaradottsága

antikrisztianizmus – (gör-lat.) 'ellenkrisztus'. A Szent-
írásban a név János első leveléből való (2,18; 4,3)
és Krisztus ellenfelét jelenti, aki majd az utolsó
időkben mintegy sátáni hatalommal fejt ki tevé-
kenységét, s akit Krisztus győz le második eljőve-
telekor (2Tesz 2,3–12)

127. o. *Olajfa* – A L'Ulivo, azaz Olajfa nevű csopor-
tosulást 1995 elején Bolognában szervezték meg
Romano Prodi, a közgazdászból lett baloldali poli-
tikus vezetésével. A hat párt részvételével létrejött

szövetséget több más politikai formáció is támogatta kívülről. A választáson ugyan nyert az Olajfa, de az abszolút többséget csak a szélsőbaloldali *Rifondazione Comunista* (Kommunista Újjáalakítás) külső támogatásával tudták megszerezni. Az Olajfa szövetség tíz évet élt, kétszer nyert parlamenti választást, de a kibékíthetetlen belső viták miatt egyszer sem tudta egy kormányfővel végigvinni a ciklust, majd az utolsó bukás után fel is bomlott

134. o. *RMDSZ* – Romániai Magyar Demokrata Szövetség, a kommunista diktatúra bukását követően alakult szervezet, amely a Romániában élő magyarok érdekvédelmét és közképviselését vállalja fel. Az 1989. december 25-én alapított párt első elnöke Domokos Géza író volt. 1993-tól Markó Béla, 2011. február 27-től Kelemen Hunor lett az *RMDSZ* elnöke

140. o. *kisantant* – 1921 és 1938 között fennálló katonai és politikai szövetség Csehszlovákia, Jugoszlávia és Románia között. A szövetség főleg Magyarország és a magyar revíziós törekvések, illetve a Habsburg-restauráció ellen jött létre. Motorja Edward Benes volt, aki Csehszlovákia külügyminisztereként igen sok energiát fektetett a szövetség létrehozásába és működtetésébe. A *kisantant* több alkalommal került politikai konfliktusba Magyarországgal, igyekezve minél jobban elszigetelni azt. Mivel a katonai-politikai szövetségnek nem voltak gazdasági alapjai, a müncheni egyezmény után a szövetség megszűnt létezni

147. o. *Szülőföld Alap* – Elkülönített állami pénzalap a külföldi magyarság pályázati úton történő támogatására. 2005-ben jött létre. 2010-ben a Bethlen Gábor Alap vette át feladatát

148. o. *MÁÉRT* – A Magyar Állandó Értekezlet 1999. február 20-án intézményes formában megalakult szervezet, amely hatéves szünet után 2010-ben ült ismét össze. A Magyar Állandó Értekezletet a parlamenti, illetőleg tartományi képvisellel rendelkező határon túli magyar szervezetek, a magyarországi parlamenti pártok, a magyar kormány, valamint a nyugati magyarság képviselői alkotják, minden esetben biztosítva a térség valamennyi magyar nemzeti közösségének részvételét. A Magyar Állandó Értekezlet évente legalább egy alkalommal a miniszterelnök meghívására ül össze. Munkarendjéről maga határoz

153. o. *természetjog* – a jog és a társadalom helyes rendjére vonatkozó elképzelés. A jog attól helyes és követendő, hogy megfelel az emberi természetben rejlő követelményeknek, vagy egy magasabb, isteni tervben szereplő parancsnak

159. o. *praktice* – gyakorlatilag

teoretice – (gör.) elméletileg, elméletben

161. o. *pozitív jog* – formális jogrend – a társadalmi viselkedést szabályozó, intézményesen kiadott és szavatolt normák rendszere

175. o. *Verespatak* – ősi aranybányász település, ahol már a rómaiak is aranyat bányásztak. A település azután vált híressé, hogy a román RoSia Montana Gold Corporation cég aranybányát kívánt nyitni. A Román Akadémia jelentése szerint a cianos technológia ellentétes az EU környezetvédelmi szabályozásaival

180. o. *Apostoli Szentszék* – a pápa és a római kúria összefoglaló, megtisztelő neve

Két pogány közt

193. o. *fundamentum* – alap, támasz, megalapozás

194. o. *kumulatív* – felhalmozott, összesített, egyesített

205. o. *relikvia* – emlék, ereklye

provincializmus – szűklátókörűség, beszűkülés, elmaradottság, a szellemi látókör hiánya

206. o. *sovinizmus* – más népek elleni gyűlölet szítása, szélsőséges nacionalizmus

dezertál – megszökik, a csapatot, a zászlót elhagyja, átáll az ellenséghez

207. o. *diaszpóra* – szétszóródás, szétszórás, valamely etnikumra, illetve közösségre utal, akik külső

kényszer hatására elhagyni kényszerülnek szülőföldjüket, majd a világ valamely táján más népek közé szóródva/szétszóródva folytatják életüket, építik kultúrájukat

209. o. *emigráció* – főként politikai okokból vállalt önkéntes külföldi száműzetés

asszimiláció – hasonulás, egy adott társadalmi csoportba történő fokozatos beépülés, beolvadás

diszkrimináció – hátrányos megkülönböztetés

210. o. *deklarál* – kijelent, kihirdet, kinyilatkoztat

212. o. *asszociáció* – társítás, egyesítés, képzettársítás

213. o. *manifeszt* – nyilvánvaló

217. o. *SZBU* – az Ukrán Biztonsági Szolgálat. 1991 szeptemberében hozták létre az egykori KGB ukrainjai köztársasági részlegének bázisán

219. o. *Bethlen Gábor Alap* – elkülönített állami pénzalap a magyar kormány nemzetpolitikai stratégiájához kapcsolódó célok megvalósításának elősegítésére

220. o. *Rákóczi Szövetség* – 1989-ben alakult, célja a Kárpát-medencei magyarság sokoldalú támogatása megmaradásáért folytatott küzdelmében, valamint II. Rákóczi Ferenc nagyságos feje-

delem szellemi örökségének népszerűsítése. Az anyagi segítségnyújtás mellett kiemelkedően fontos a szomszédos országokban kisebbségben élő magyarság oktatásügyének, kultúrájának támogatása, valamint a Kárpát-medencei magyarság összetartozás-tudatának erősítése. A Rákóczi Szövetség központi irodája és a Kárpát-medence szerte működő közel 360 helyi szervezete révén gazdag programsorozatot valósít meg minden évben. A Szövetségnek több mint 180 Kárpát-medencei középiskolában működnek ifjúsági szervezetei, taglétszáma meghaladta a 18 ezret. Elnöke Halzl József

221. o. *Vajdasági Magyar Szövetség* – szerbiai magyar kisebbségi politikai párt. 1994. június 18-án alakult Zentán. Polgárok egyesületeként, pártoktól és kormányoktól független szervezetként jött létre. Politikai párttá 1995. június 17-én Szabadkán alakult át azzal az elsődleges céllal, hogy nagyobb részt vállaljon a vajdasági magyarság politikai érdekképviseletében. Elnökei: 1994–1995 között Csuebela Ferenc, Kasza József (1995–2007), Pásztor István 2007-től. Az utóbbi évek sikeres politizálásának eredménye a szerb–magyar megbékélés, a vajdasági magyarok kulturális autonómiája és a magyar kormány által is ösztönzött gazdasági fejlődés

223. o. *Srebrenica után* – a srebrenicai mészárlás a boszniai háború egyik legvéresebb eseménye volt, amelyet a Volt Jugoszlávia Nemzetközi Bűnügyi Bírósága háborús bűncselekménynek nyilvánított. A mészárlás 1995 júliusában történt, ami-

kor Srebrenica környékén mintegy 8700 bosnyákot – főleg férfiakat és fiúkat – végeztek ki. A bűncselekményt Ratko Mladic vezetésével a Szerb Köztársasági Hadsereg (*Vojska Republike Srpske, VRS*) hajtotta végre. A VRS mellett a „Skorpiók” néven ismert szerb katonai alakulat is részt vett a mézszárlásban. A második világháború óta Európában ez volt a legvéresebb tömegmészárlás.

224. o. *Friends of Hungary* – Amerikai alapítvány, amelyet a magyar kormány hozott létre 2011-ben a magyar diaszpóra nemzeti identitásának és a nemzeti összetartozás kötelékének erősítése céljából. Alapító elnöke Vizi E. Szilveszter

227. o. *Pázmány Péter Katolikus Egyetem* – államilag elismert egyházi egyetem. Jog- és Államtudományi, Információs Technológiai, valamint Hittudományi Kara Budapesten, bölcsészka Piliscsabán található. Hittudományi Kara a Pázmány Péter bíboros által 1635-ben Nagyszombatban alapított egyetem Hittudományi Karának, majd 1950-től a Római Katolikus Hittudományi Akadémiának jogutódja. Az 1992-ben alapított Bölcsészettudományi Karát a magyar állam 1993-ban ismerte el, ezzel jogilag lehetővé téve egy egyetem létrejöttét, a Hittudományi Kar által hagyományosan megőrzött fokozatszerzési joggal. Az egyetem 1999-ben szentszéki alapításúvá vált (vö. *Ex corde Ecclesiae*)

Szent István Társulat – Magyarország egyik legrégebbi könyvkiadója, 1848 óta működik budapesti

székhellyel. Elsősorban magyar nyelven, de német, horvát, szlovák, román és rutén nyelven is adtak már ki munkákat. Főként katolikus szellemiségű vallásos könyveket ad ki, de tankönyvek, tudományos munkák is megtalálhatók a palettán

235. o. *Hubertus-mise* – Szent Hubertusz megtérése előtt kicsapongó életet élt, amelynek szerves része volt a mulatozás és a vadászat. Egy nagy-pénteki vadászatán egy szarvas szarvai között meglátta a keresztet, megtérése után egyházi pályára lépett. A vadászok (lövész céhek, erdészek) védőszentje. Tiszteletére a neve napján vagy a vadászati szezon kezdetén ún. Hubertus-miséket tartanak.

*sztereotípi*a – merev egyformaság, gépies ismétlődés

238. o. *Magyar Művészeti Akadémia* – önkormányzás elvén alapuló köztestület, a magyar irodalmárok, képző- és iparművészek, építészek, zeneművészek, film- és fotóművészek fóruma. Egyesületként jött létre 1992. január 22-én, a Magyar Kultúra Napján Makovecz Imre vezetésével. A második Orbán-kormány nyilvánította köztestületté 2011-ben. Elnöke Fekete György 2011–2017, Vashegyi György 2017-től

241. o. *kredit* – hitel

242. o. *in concreto* – ténylegesen, gyakorlatilag

242.o *releváns* – fontos, lényeges, jelentékeny

254. o. *Maros Autonóm Tartomány* – a Magyar Autonóm Tartomány (MAT, románul Regiunea Autonomă Maghiara) 1952. szeptember 21-én szovjet nyomásra jött létre Romániában, Marosvásárhely központtal. Létét az újonnan elfogadott román alkotmány szavatolta. Állítólag Sztálin addig nem volt hajlandó rábólintani az új román alkotmányra, amíg az elő nem írta a MAT létrehozását. 1960-ban átalakították, létrehozva a Maros-Magyar Autonóm Tartományt. 1968-ban szüntették meg.

260. o. *Barankovics Alapítvány* – a Kereszténydemokrata Néppárt 2006-ban létrehozott alapítványa, elnöke Mészáros József. A szervezet megalapításában jelentős szerepet vállalt Kovács K. Zoltán Demokrata Néppárti egykori országgyűlési képviselő, aki annak idején együtt politizált az Országgyűlésben az alapítvány névadójával, Barankovics Istvánval

262. o. *Pygmalion-effektus* – a jelenség G. B. Shaw közismert színdarabjának alapján kapta a nevét, az önmagát beteljesítő jóslat jelenségkörébe tartozik, mely az elvárások valóságalakító hatását jelöli

pervértált – megrontott, elzüllesztett, beteges

266. o. *modus vivendi* – mód a megélésre, együttélésre, megoldás, kiút

270. o. *salvus conductus* – menedéklevél, oltalomlevél; a szabad utazás biztosítása

272. o. *legitimizmus* – az Osztrák–Magyar Monarchia jogállásának megváltoztathatatlanságát hirdető politikai irányzat, jellemzően a Habsburg-ház trónigényének támogatására

273. o. *Ideiglenes Kormány* – a magyar Ideiglenes Nemzeti Kormány 1944. december 22-én alakult meg Debrecenben. Megalakulása az Ideiglenes Nemzetgyűlés felállítását követte. A kormány összetételét valójában Moszkvában jóváhagyott pártközi megállapodással határozták meg. A miniszterelnök Dálnoki Miklós Béla vezérezredes lett. Az ideiglenes kormány kötötte meg 1945. január 20-án a fegyverszünetet a Szovjetunióval. Az egyezmény értelmében Magyarország hadat üzent Németországnak. Megbízatása 1945. november 15-én szűnt meg, amikor az új Nemzetgyűlés megválasztását követően megalakult az új kormány a kisgazdapárti Tildy Zoltán vezetésével

276. o. *sensus fidei* – hitérzék, a hívő nép teológiai érzéke

277. o. *Molotov–Ribbentrop-paktum* – a német-szovjet megnemtámadási szerződés közismert elnevezése (kevésbé elterjedt a Hitler–Sztálin-paktum). Moszkvában 1939. augusztus 23-án Vjacseszlav Mihajlovics Molotov szovjet és Joachim von Ribbentrop német külügyminiszterek által aláírt megállapodás. A felek a szerződéshez csatolt

titkos záradékban megállapodtak Európa keleti térségeinek érdekszférákra történő felosztásáról. A háború után Moszkva tagadta a titkos szerződés létezését és megtiltotta a tudományos kutatást ezen a területen

278. o. *Wawel* – mészkő-kiemelkedés a Visztula bal partján Krakkóban, Lengyelországban, 228 méterrel a tengerszint felett. A királyi palota, bástyák és katedrális foglal helyet a hegy tetején. A lengyel királyok és több híres lengyel temetkezési helye is a hegyen fekvő katedrálisban található

280. o. *ediktum* – (lat.) az uralkodótól kibocsátott rendelet

295. o. *IMF* (International Monetary Fund) – a Nemzetközi Valutaalap 1945-ben létrehozott, washingtoni székhelyű szervezet, amely 189 tagországot számlál

311. o. *deviáns* – (lat.) a társadalmi normáktól eltérő, szabály nélküli

320. o. *Securitate* – Állambiztonsági Osztály, a román kommunista diktatúra titkosszolgálat 1948-ban alakult. Ion Mihai Pacepa tábornok, a Securitate vezetője 1978-ban az Amerikai Egyesült Államokba szökött. *Vörös Horizontok* címmel megjelent írásából a világ megismerhette, hogyan működik Nicolae Ceausescu diktatúrája.

Egymillió

337. o. *Szent Sír Bazilika* – Jézus halálának helyét, a Golgotát és feltámadásának helyét, a Szent Sír magába foglaló épületegyüttes Jeruzsálemben. Annyira körülépítették kolostorokkal, hogy csak a tornya, déli bejárata, kupolája és szentélyének apszisa látszik. A templom egyben székhelye a jeruzsálemi ortodox pátriárkának és a jeruzsálemi latin (katolikus) pátriárkának is

351. o. *Demokrata Néppárt* – 1944 őszén alakult, 1945 tavaszán bejegyzett, majd 1949-ben működését felfüggesztett párt, mely a kereszténydemokrácia, a keresztényszocializmus világnézetét és a parlamentáris demokrácia értékeit vallja magáénak. A KDNP korábbi neve

356. o. *Rerum novarum* – XIII. Leó pápa egyik enciklikája, amelyet 1891. május 15-én adott ki. Ez az első szociális pápai körlevél, fő témája a munkáskérdés, a munka és a tőke viszonya

Quadragesimo Anno – XI. Pius 1931. május 25-én kiadott szociális enciklikája. A *Rerum novarum* 40. évfordulóján a pápa az új világhelyzetnek megfelelően továbbfejlesztette XIII. Leó enciklikáját

357. o. *perszonalizmus* – a személyt középpontba állító filozófiai és teológiai irányzat. A kifejezés F. Schleiermachertől származik, aki a panteizmussal szemben a személyes Istenbe vetett hitet jelölte vele

liberális individualizmus – (a lat. *individuum*, az *egyén*, *egyed* szóból) szociálfilozófiai irányzat, amely a társadalmat az egyed felől közelíti meg

szubszidiaritás – a kölcsönös kisegítés elve. A kereszténydemokrácia egyik alapelve, mely szerint, amit egy adott szervezeti szint meg tud oldani, abban magasabb szint nem jogosult dönteni

358. o. *teológiai antropológia* – a teológia tudományának az emberrel foglalkozó részei a dogmatikában és az erkölcsstanban

362. o. *CSU* – bajor Keresztényszociális Unió (*Christlich-Soziale Union in Bayern*). 1946-ban alapított kereszténydemokrata politikai párt Németországban. Csak Bajorországban működik, testvérpártja, a *CDU* Németország többi részét fedi le

366. o. *Márton Áron Társaság* – az egyik első civil szervezet, amely még a rendszerváltás előtt a keresztény értékrend képviselőjéért jött létre. Elnöke Bicsánszky Géza volt. Nem titkolt célkitűzése – mások mellett – egy kereszténydemokrata elveket valló párt megszervezése volt

368. o. *Magyar Kereszténydemokrata Szövetség* – 1997. augusztus 17-én Budapesten jött létre. A Kereszténydemokrata Néppártból 1997-ben kizárt tagok által alapított szervezet a kereszténydemokrata értékek képviselőjét, közéleti és kulturális rendezvények szervezését tűzte ki célul. Ma a KDNP-vel együttműködve, szervezetileg a párton belül működik

371. o. *Abszolútum* – metafizikai fogalom, a hegeli filozófiában Abszolút Szellem, az elnevezés az *abszolút* szóból származik: bevégzett, föltétlen, semmitől sem függő, korlátlan; a relatív ellentéte

attribútum – (a lat. *attribuere*, 'részesíteni, tulajdonítani' szóból) olyan tulajdonság, mely elválaszthatatlanul hozzátartozik valamihez, vagy valakihez. A jelenségek, tárgyak lényegi, szükségszerű, elválaszthatatlan tulajdonsága

Ecclesia Szövetkezet – 1951-ben a Katolikus Pápok Országos Békebizottságának égisze alatt alakult gazdasági szerv. Egyházi ruhákat gyártó varroda és templomfelszereléseket, kegytárgyakat, illetve ruhákat árusító üzlet

373. o. *ortodoxia* – általában egy tanítás hamisítatlansága, eredetisége, szoros értelemben az ortodox egyházak összessége

szinkretista gnoszticizmus – a különféle gnosztikus rendszerekre általában jellemző a szinkretizmus, azaz tanrendszerüket különféle szellemi hagyományokból szőtték: a görög, főként plátóni filozófia elemei mellett pl. a kopt gnosztikusoknál zsidó hatások láthatók

herezis – eretnekség (lat. *haeresis*, gör. *haireszisz*) válogatás, elkülönülés, életmód

agnoszticizmus (gör. 'a megismerhetőség tagadása') filozófiai irányzat, mely a tapasztalati világon túl lévő dolgok megismerhetetlenségét vallja

388. o. *Most–Híd* – (a szlovák 'most' szó magyarul hidat jelent) szlovákiai politikai párt, melynek támogatói és vezetői közt számos magyar van, de nem tekinti magát etnikai pártnak. Elsősorban a szlovák–magyar megbékélést kívánja szolgálni. 2009-ben alakult, elnöke Bugár Béla

390. o. *Magyar Közösség Pártja* – korábbi nevén Magyar Koalíció Pártja (1994), szlovákiai magyar párt, érdekvédelmi szervezet, az Európai Néppárt tagja. 2012-ben alakult, jelenlegi elnöke Menyhárt József

393. o. *Fiatal Baloldal (FIB)* – a Magyar Szocialista Párt ifjúsági szervezete volt, melyet 1999-ben alapítottak meg a Baloldali Ifjúsági Társulás tagjai. Alapító elnöke Tóbiás József országgyűlési képviselő volt. A szervezet 2008 májusában szűnt meg jogutód nélkül.

396. o. *Iszlám Állam* – Iraki és Levantei Iszlám Állam, Iraki és Szíriai Iszlám Állam (angol rövidítéssel ISIL vagy ISIS) szunnita dzsihádisták szervezete, mely a világ egyik legismertebb terrorszervezete

398. o. *Eurostat* – az Európai Bizottság (EB) egyik főigazgatósága, székhelye Luxembourg. Fő célja megfelelő statisztikai információk biztosítása az Európai Unió intézményeinek, valamint a statisztikai módszerek harmonizációja a tagállamok, az EFTA-országok és a tagjelöltek között

401. o. *PiS* – Jog és Igazságosság (Prawo i Sprawiedliwość) lengyelországi konzervatív politikai

párt. 2001-ben alapították a Kaczynski-ikrek: Lech Kaczynski, aki 2010-ben bekövetkezett haláláig Lengyelország államfője volt, valamint Jaroslaw Kaczynski, jelenleg a párt elnöke, volt miniszterelnök. A 2015-ös parlamenti választást megnyerték és egyedül alakíthatnak kormányt. A párt európai pártcsaládja a Konzervatívok és Reformisták Szövetsége az Európai Parlamentben.

407. o. *arab tavasz* – 2011 elején az USA támogatásával kirobbant kormányellenes tüntetéssorozat az arab államokban (Tunézia, Líbia, Egyiptom, Marokkó, Jemen)

szunnita iszlám – Az iszlám történeti fejlődése során három markánsan elkülöníthető áramlatra tagolódik, amelyek bár elismerik egymás létezését, tagjainak muszlim mivoltát, ám örökös ideológiai harcban állnak egymással: szunnita (87–90%), síita (10–13%), háridzsita (1–3%). A szunniták onnan kapták a nevüket, hogy szerintük a szunnát (Mohamed és társainak a Koránban nem rögzített hagyományait, a hadiszokat) ők követik a leghívebben.

408. o. *Magyar Máltai Szeretetszolgálat* – 1989-ben alakult katolikus jótékonyági hálózat, közhasznú szervezet. Vezetője Kozma Imre irgalmas rendi szerzetes

414. o. *FEHOVA* – Fegyver, horgászat, vadászat nemzetközi kiállítás, a Kárpát-medence vadászai-

nak, horgászainak és természetkedvelőinek budapesti találkozója 1992 óta

Tótmegyer – község Szlovákiában, a Nyitrai kerületben, az Érsekújvári járásban. 1928-ban itt alapította gróf Károlyi Lajos és Maxime Ducrocqa a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanácsot. Apróvadgazdálkodása világhírű volt

418. o. *Emberi Jogok Európai Bírósága* – az 1950-es „Egyezmény az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről”, vagy röviden az Emberi Jogok Európai Egyezménye betartásának felügyeletére létrehozott bíróság, Strasbourgban székel.

szcientológia – L. Ron Hubbard sci-fi író alapította 1952-ben. Tanításuk vallási jellegű gyakorlatot, technológiát jelent, mely a dianetika (az emberi elme működésének teóriája) módszerein alapszik. Tanításaikat és módszereiket gyakran bírálják. A világ több országában, így Németországban, Franciaországban, Görögországban az elmúlt években állami szinten léptek fel ellene. Magyarországon a 2012. december 30-án elfogadott új egyházi törvény szerint nem egyház, vallási egyesületként működik

421. o. *saría* – az iszlám erkölcsi, morális vezérelve, az iszlám teológiai rendszerében az Allah által meghatározott, helyes viselkedés, szubsztanciális jog. A *saría* kiterjed a mindennapi élet valamennyi területére, még a tisztálkodási és étkezési előírásokra is. Legfőbb célja a közösség szabályozása

422. o. *kalifátus* – iszlám vallási és politikai vezető által irányított terület

Korán – az iszlám elsődleges forrása és szent irata, az iszlám tantételei szerint Isten Mohamed prófétán keresztül kinyilatkoztatott szava

dzsihadizmus – a dzsihad iszlám vallási kifejezés, ami az isten útján való küzdelmet, a nem muszlimok elleni szent háborút jelenti. A XX. század hetvenes éveiben a szekuláris, mérsékelt nyugatbarát nacionalista mozgalmak helyét a radikális iszlamista szervezetek vették át a muszlim politikai életben, akik a dzsihadot eszméik középpontjába emelték

423. o. *EPP* – Az Európai Néppárt európai szintű jobbközép politikai párt. Kereszténydemokrata pártok alapították 1976-ban, később konzervatív pártok és más jobbközép irányultságú pártok is csatlakoztak hozzá

425. o. *DNA* (Directia Nationala Anticoruptie) – Nemzeti Korrupcióellenes Osztály, a román kormány alapította 2002-ben, működésének politikai hatása is van

429. o. *Székely Mikó Kollégium* – nagy múltú visszatekintő, középfokú oktatási intézmény, Erdély hét egykori református iskolájának egyike. Székhelye Sepsiszentgyörgy. Alapítva: 1859. A 150 éves tanintézmény a történelmi Háromszék (ma Kovászna megye) legnagyobb és legeredményesebb

magyar tannyelvű gimnáziuma. Per alapján visszaállamosítása folyik

437. o. *Osztrák–Magyar Monarchia – 1867 és 1918 között* fennállt különleges, kettős (dualista) állam, pontosabban államszövetség Közép-Európában. Két fele a Magyar Királyság és az Osztrák Császárság, melyek a közös uralkodó és a közös ügyként igazgatott külügy, hadügy és az ezekkel kapcsolatos pénzügyek által összekapcsolt önálló államok voltak.

Szerb–Horvát–Szlovén Királyság – (1918. december 4.–1929. október 3.) az I. világháború befejezésekor, a szerb területi igények szerinti, nemzetközi szerződésekkel és hódítással létrehozott Nagyszéria hivatalos elnevezése, melyet a királyi önkényuralom 1929. január 6-i bevezetése után október 3-án neveztek el Jugoszláviának

438. o. *Eckartsau* – település Alsó-Ausztriában, IV. Károly utolsó ausztriai lakhelye

442. o. *Heineken* – a Heineken NV Európa egyik legnagyobb sörkészítő és forgalmazó vállalata. Gerard Adriaan Heineken alapította 1864-ben. Köszönhetően a globális disztribúciós hálózatának, illetve 125 sörgyárának a világ 70 országában jelen van a nemzetközi sörgyártás területén

447. o. *Open Society (OSF)* – Nyílt Társadalom Alapítványok 1984 óta működik Magyarországon: az alapító Soros György ekkor hozta létre a Ma-

gyar Soros Alapítványt. Nemzetközi támogatási hálózat, az alapítványok pénzügyi támogatást nyújtanak a civil társadalmi csoportoknak világszerte. Az OSF 37 országban rendelkezik képvisellettal. A befolyásos szervezetet egyre több nemzetközi bíráló érzi, mivel közvetlenül beleavatkozik egyes országok politikai, kormányzati és választási rendszerébe

CEU – Közép-európai Egyetem (Central European University) az Amerikai Egyesült Államok és Magyarország működési engedélyével rendelkező budapesti központú nemzetközi egyetem. Soros György kezdeményezésére alapítva 1991-ben, amerikai akkreditációját 1996-ban kapta. (Az Antall-kormány csupán a Közép-európai Egyetem Alapítványt ismerte el.) Alapképzést nem adó posztgraduális felsőoktatási intézmény, 30 országból érkező közel 300 tanár közreműködésével. A 2017-es magyar felsőoktatási törvény módosítása miatt viták keresztjébe került. Vitatott a jogi státusa

450. o *Sapientia Egyetem* – 2000-ben alapított magyar tannyelvű romániai magánegyetem. Működésének fő támogatója a magyar állam. Az egyetem kolozsvári, marosvásárhelyi és csíkszeredai helyszínnel működik

453. o *NGO-szervezet* (non-governmental organization) – nonprofit társadalmi szervezet, a kormányzattól függetlenül működő, intézményesült önszerveződés

454. o. *Helsinki Bizottság* – a Magyar Helsinki Bizottság, az emberi jogok védelmére 1989-ben alapított magyarországi egyesület. Hivatásszerű jogvédelemmel 1994–95 fordulója óta foglalkozik. Alapítója és első elnöke Kőszeg Ferenc

Transparecy – a Transparency International berlini székhelyű 1993-ban alapított szervezet, amely nemzetközi szinten figyeli és közzéteszi a vállalati és politikai korrupció mértékét. Helyi részlege, a Transparency International Magyarország (TI-H) 2006-ban alakult hasonló célokkal. Jelenlegi tevékenységének fő jellemzői az éles kormányellenesség, az emberi jogok (kisebbségek, melegek) és a migránsok védelme

458. o. *Bibó Szakkollégium* – az ELTE Állam- és Jogtudományi Kara nappali tagozatos hallgatóinak szakmai, baráti és lakóközössége. Az 1977-78-as tanévben a Budaörsi úti kollégiumban létrejött szervezett közösség 1983 szeptemberében költözött a Ménesi úti épületbe. Elsődleges célja volt egy új értelmiség utánpótlásának képzése

471. o. *Arche regnum* – ősi királyság

475. o. *Kendermag Egyesület* – 2002 és 2011 között működő magyarországi non-profit civil szervezet, mely céljául elsősorban a könnyű drogok legalizálását és minden drog dekriminalizálását tűzte ki

478. o. *ökumené* – a keresztények törekvése az egységre

1054-es egyházszakadás – a középkori keresztény egyház keleti és nyugati felének eltávolodása, majd 1054-ben történt végleges kettéválása, aminek következményeként kialakult a római katolikus és az ortodox (keleti) keresztény egyház

479. o. *tridenti zsinat* – 1545–63 között megtartott, 19. egyetemes zsinat, mely elindította a katolikus megújulást

Khalkedon zsinat – a kereszténység negyedik egyetemes zsinata, amelyet 451-ben tartottak Khalkédónban, a kis-ázsiai Bithünia egyik városában (ma a Boszporusz ázsiai oldalán lévő Kadiköy kerület, amely egyesült Isztambullal). Fontos témája a niceai hitvallás és Krisztus kettős természetéről szóló hüposztatikus egység: Jézus Krisztusban az emberi természet egyesült a Fiú isteni személyével, mint létének alapjával. A *kalkedoni zsinat* dogmaként mondta ki, hogy a Fiú isteni személye az isteni és emberi természetet mint sajátját birtokolja

II. Vatikáni Zsinat – (1962–1965) Okmányai közül a legjelentősebb a *Lumen gentium*, melyben az egyház önmaga és a világ számára megfogalmazza saját lényegét. A zsinat határozatai és eredményei hatalmas előrelépést jelentettek a római katolikus egyház ökumenikus nyitásában és a XX. századi társadalommal való párbeszédében. Többek között az anyanyelvi misézés is ekkor vált központi elfogadottá

NÉVMUTATÓ

- Aczél Endre 84
Adenauer, Konrad 17, 26, 49, 86, 132, 267, 363,
364
Áder János 223, 374, 431, 458
Ady Endre 23
Szent Ágoston 15
Albach Szaniszló 80
Álmos 468
Anonymus 412
Szent Antal 177
Antal Árpád 239, 427
Antall József 132, 159, 183, 352, 366, 385, 462
Apor Vilmos 361
Aquinói Szent Tamás 127, 357, 475
Arany János 23, 406, 469, 471, 472
Árpádok 167, 468
Assisi Szent Ferenc 79, 80, 384
Attila 21, 467
Avilai Szent Teréz 375, 377
Aznar, José Maria 122
- Bábel Balázs 6
Bajnai Gordon 66, 67, 69, 70, 71, 74, 83, 85, 96,
99, 290, 291, 294, 320, 335
Balázs Péter 86
Bálint Sándor 17, 18, 31, 34, 35, 36, 37, 38, 93,
355, 361
Balla György 431, 434, 435
Balog Virág László 179

Balog Zoltán 401
Balsai István 96
Barankovics István 12, 17, 18, 31, 92, 93, 132,
199, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 355,
359, 361, 362, 363, 364, 385, 457
Bartholomaios 286, 337
Bartók Béla 17, 472
Basescu, Traian 113, 134
Báthory István 278
Bátor Botond 278
Batu kán 406
Batthyány Lajos gróf 80
Bayer Zsolt 331, 342, 343, 431, 432, 433, 434,
435
Bächer Iván 77
IV. Béla 80, 278
XVI. Benedek 54, 154
Benedikta, Terézia 376
Benes, Eduard 86, 87, 113, 129, 135, 231
Bergson, Henri 376
Bethlen Gábor 144, 145, 146, 147, 148, 150,
219, 479
Bibó István 132, 365, 458
Boldog István 433, 434
Boross Péter 237
Bourbonok 65
Boutros, Rai Bachara 337
Böjte Csaba 176, 177, 278
Brenzovics László 430
Bugár Béla 389

Camus, Albert 327, 330
Ceausescu, Nicolae 167, 176, 212, 254, 429

Chesterton 327
Clinton, Hillary 299, 455
Czinege Lajos 235

Csaba királyfi 469
Csaba László 40, 62
Csányi Sándor 96
Császár Antal 47, 48
Csépe Béla 367
Csernoch János 436

Dálnoki Miklós Béla 273
Danton, Georges Jacques 427
Dávid Ibolya 120
Deák Ernő 312
Deák Ferenc 271, 363
Demján Sándor 96, 403
Diocletianus 83, 85, 317
Dorosz Dávid 149
Dosztojevszkij 23
Duray Miklós 312
Dúró Dóra 393
Dziwisz, Stanislav 278

Eckhardt Sándor 361
Einstein, Albert 375
Emese 468
Erdő Péter 37, 337, 387
Eriksen, Thomas Hylland 194
Escrivá, Josemaria 13, 89, 170, 181, 266
Esterházy János 320

Faddy Ottmár 177, 341

Farkas Dénes 365
Fekete István 236
Fekete János 40
Fellegi Tamás 300
Ferenc pápa 320, 337, 382, 424, 432
Fico, Robert 77, 130, 135, 303, 407
Fodor Gábor 25
Frank, L. Szemjon 194
Frivaldszky Gáspár 379
Funar, George 167

Gábor Dzsingisz 366, 368
Galerius 280
Gasperi, de 49, 132, 267, 363, 364
Gaudi-Nagy Tamás 313
Géczi József Alajos 42, 43
Gegesy Ferenc 47
Gergényi Péter 42, 96
Giesswein Sándor 16, 360, 362
Giczy György 92, 367
Goethe, Johann Wolfgang 388
Gögös Zoltán 73, 433, 434, 435
Göncz Árpád 159
Gyárfás Tamás 84
Gyilasz, Milovan 36
Gyulay Endre 366
Gyurcsány Ferenc 25, 28, 29, 30, 39, 40, 41, 42,
44, 47, 48, 50, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 63,
64, 67, 70, 71, 83, 85, 96, 105, 128, 166, 183,
209, 212, 213, 244, 288, 290, 291, 294, 303,
335, 350, 392, 400, 401, 405, 444

Habermans, Jürgen 154, 260

Habsburg Ottó 272
Harangozó Tamás 431, 434
Hargitai János 66
Harrach Péter 66, 263, 368
Szent Hedvig 278, 468
Heller Ágnes 259, 260
Henry, James 196
Hiller István 474, 475
Hitler, Adolf 176
Hood, Robin 261
Horn Gyula 45, 126, 241, 310, 316, 405
Horthy Miklós 414
Horváth Anna 427
Hölvényi György 344
Hunor és Magor 236, 467
Hunyadi János 24, 169, 178
Hunyadi Mátyás 24, 472
Husserl, Edmund 376

Iancu Laura 178
Ignatieff, Michael 449
III. Ince pápa 79
Illyés Gyula 6, 366,
Isépy Tamás 18, 368
Szent István 19, 20, 21, 22, 23, 24, 117, 121,
138, 140, 150, 164, 172, 179, 185, 201, 209,
245, 278, 285, 346, 386, 422, 436, 438, 467,
468, 471, 472
Szent Imre 236, 261, 468
II. János Pál 28, 137, 139, 278, 358, 423, 438
Izajás próféta 11
Iorga, Nicolae 162

John Emese 47
Joyce, James 328
Jókai Mór 74
Józsa István 251, 435
Juhász Péter 474, 475
Julianus 38

Kaczynski, Lech 92
Kádár János 33, 36, 45, 48, 62, 106, 210, 312,
326, 414
Kapisztrán Szent János 80, 178, 384
Karinthy Frigyes 246
IV. Károly 436, 437, 438, 468
Károlyi Bernát 364
Károlyi Lajos gróf 414
Károlyi Mihály 307, 313
Kazinczy Ferenc 80
Kelemen Hunor 239, 388, 430
Kemal pasa 307
Keresztes Sándor 365, 368
Kerkai páter 17, 31, 32, 33, 38, 360, 361
Szent Kinga 278
Kirill 286
Kisléghi Nagy Ádám 371, 372, 373, 374
Kiss Péter 65
Kittenberger Kálmán 236
Klaus, Vaclav 86
Kohl, Helmut 244
Kóka János 70
Koltay Gergely 467
Kolumbusz Kristóf 375
Konstantin, Valerius Aurelius 280, 281
Konrád György 462

Koppány 20
Kósa Lajos 105, 395
Kósáné Kovács Magda 419
Kossuth Lajos 271, 363
Kovács K. Zoltán 18, 366, 368
Kőrösi Csoma Sándor 66
Kövér László 105, 182, 208, 243, 278
Kun Béla 62, 313
Kuncze Gábor 96, 244, 316

Nagy Lajos, Anjou 278, 469
Szent László 24, 53, 278, 438, 467, 468, 469,
470
Lázár János 388, 432, 474
Lendvai Ildikó 77, 419, 474
Lengyel Zoltán 47
XIII. Leo 356
Licinius, Flavius Valerius 280, 281
Lindner Béla 307
Lukács Tamás 147
Lukácsi Katalin 457

Mádl Ferenc 373
Magda Sándor 66
Magyar Bálint 83, 85
Magyar Gergely 82
Majnek Antal 278
Malina Hedvig 114, 130, 135
Marat, Jean Paul 427
Marcell atya 37
Márfi Gyula 472
Maritain, Jacques 357
Markó Bála 389

Martini bíboros 142
Szent Márton 337
Márton Áron 175, 176, 366
Martonyi János 97, 115
Mateovics Ferenc 364, 365
Matolcsy György 404
Mátyás király 167
Medgyessy Péter 25, 83, 85, 290
Menyhárt József 430
Merkel, Angela 114, 296, 423
Mesterházy Attila 246, 253
Mezei János 427
Mihalics Vid 365
Mile Lajos 149, 150
Mindszenty József 265, 266, 267, 269, 270, 271,
272, 273, 274, 275, 276, 362, 363
Molnár Csaba 105, 246
Molnár Gyula 443
Molotov, Vjacseszlav Mihajlovics 91, 277
Móricz Zsigmond 436

Nagy Imre 365
Nagy Sándor 178
Nagyné Pintér Jolán 433
Naszirov, Roman 440
Navracsics Tibor 58, 60, 72, 153, 349
Németh Zsolt 99, 105, 213, 347
Nero 79, 286
Nietsche, 475
Nikolic, Tomislav 223

Nyíri János 16

Orbán Viktor 17, 52, 57, 83, 85, 91, 93, 95, 102,
105, 123, 152, 181, 183, 209, 239, 242, 244,
277, 290, 303, 320, 321, 333, 335, 355, 356,
368, 380, 393, 399, 404, 408, 431, 445, 449,
452, 453, 459, 461, 474, 475, 481

Orosz József 84

Orseoló Péter 20

Ortega, José Ortega y Gasset 234, 235

VI. Pál 382

Szent Pál 51, 133, 221

Pálffy István 147, 355

Pálffy József gróf 268, 361

Paskai László 341

Pásztor István 230, 430

Pázmány Péter 41, 150, 472, 479

Petneházy Attila 425, 428

Petrétei József 51

Pieruci, Padre Armando 337

Pilinszky János 78

Pintér Sándor 96

Szent Piroska 468

XI. Pius 356

Ponta, Viktor 450

Potápi Árpád 182

Pozsgai Imre 366

Prohászka Ottokár 356, 360, 467

Puskás Öcsi 261

Radicova, Ivieta 135, 303

Ráduly Róbert 427

Rákóczi Ferenc 24, 109, 451

Rákosi Mátyás 17, 22, 33, 62, 100, 153, 213,
269, 270, 313, 361, 364

Rapcsák András 18
Ratzinger, Joseph 156, 260
Rauber, Karl-Josef 373
Rejtő Jenő 246, 475
Rembaud, Arthur 374
Révész Sándor 119
Ribbentrop, Joachim von 277
Rhodes, Cecil 57, 292
Robespierre, Maximilien François 427
Rogán Antal 432
Rousseau 359
Rubljov, Andrej 374
Rubovszky György 368

Saint Just, Louis Antoine 427
Samesan, Stephan 427
Sándor György 44
Sarkozy, Nicolas, 114
Schiffer András 239
Schöpflin György 399
Schuman, Robert 12, 17, 37, 49, 86, 132, 363,
364
Ill. Senuda 286, 337
Seregély István 367
Simicskó István 99, 160
Simor János 96
Slota, Jan 86, 114, 130, 135, 303, 320
Sólyom László 67, 114, 135, 157, 159, 296, 450,
458
Soros György 448, 449, 451, 452, 453, 454, 455,
456, 457, 458, 460, 461, 462
Staikos, Mihail 468
Stein, Edith 376, 377

Strauss-Kahn, Dominique 57
Surján László 368

Szabó Dezső 139, 205, 356, 359, 473
Szabó Vilmos 147
Szalárdi János 144
Szalai Annamária 261
Szálasi Ferenc 213, 361
Szanyi Tibor 105, 403
Szász Béla 36
Szávay István 149
Széchenyi István gróf 24, 150, 271, 363, 472
Széchenyi Zsigmond 235, 236, 463, 464, 465,
466
Székely János 277
Széles Gábor 96
Szenci Molnár Albert 479
Szerb Antal 325
Szijjártó Péter 395
Szilágyi György 393
Szili Katalin 64
Szőke Domokos 427
Szulejmán 406, 407, 471
Szűcs Erika 58
Sztalin 36, 83, 85, 77, 79, 170, 176, 320

Tamás József 278
Tamás Sándor 239
Tamási Zsolt 427
Tarsoly Csaba 387
Tavares, Rui 315
Temesvári Pelbárt 80
III. Theophilos 337

Tihanyi Árpád 365
Tisza István 436
Torgyán József 368
Tőkés László 211, 240, 241, 312, 320
Török József 281
Trump, Donald 448, 450
Twal, Fouad 286, 337

Ujhelyi István 393, 400
Ungureanu, Mihai Razvan 239

Vadai Ágnes 26
Varga László 17, 18, 31, 92, 266, 267, 268, 285,
355, 361, 364, 366, 367, 368
Varga László jezsuita páter 34
Varga Mihály 381, 404, 417
Vászoly 467
Veres János 40, 65, 96
Vizi E. Szilveszter 224
Vona Gábor 295, 296, 443, 444, 451

Wagner, Richard 23
Wass Albert 236
Weöres Sándor 176
Winnetou 261
Wittner Mária 241

Yee, Noyt 448, 458

Zapatero, José Luis Rodríguez 122
Zilahy Lajos 463
Zrínyi Miklós 406, 407

CURRICULUM VITAE

– Országgyűlési Almanach* –

1962. augusztus 8-án született Budapesten. Apai ágon felső-ausztriai nemesi családból származik, a család őse 1590. augusztus 5-én II. Rudolf császártól kapott szentbirodalmi nemesi oklevelet és kiváltságokat a török háborúkban tanúsított vitézségeért. Apai nagyapja Gyékényes határátkelő vasúti állomásfőnöke volt, nagyanyja egy somogyi malomtulajdonos családból származott. Anyai családja a második világháborút követő hónapokban Erdélyből az anyaországba menekült, ám nagyanyját a román hatóságok a határon feltartóztatták, tulajdonát elkobozták, őt magát pedig bebörtönözték. Édesapja, Semjén Miklós Zoltán (1929–2007) Budapest II. kerületében rendelőintézeti főorvos volt. Édesanyja, Niklász Erzsébet (1932) ugyanott röntgenasszisztensként dolgozott, ma nyugdíjas. Bátyja, György (1951) évtizedek óta Stockholmban élő matematikus.

Feleségét még a középiskolában ismerte meg, 1988-ban kötöttek házasságot. Felesége, Menus Erzsébet Gabriella a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen végzett, a Szent Angéla Általános Iskola és Gimnázium ének- és zenetanára, emellett karve-

* *A Magyar Országgyűlés kiadása, 2017*

zető, egyházzenesz. Gyermekük, Emese Borbála (1991) a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Állam- és Jogtudományi Karának, Botond Benedek (1994) a Budapesti Corvinus Egyetem Gazdálkodástudományi Karának és Álmos Ágoston (1996) a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karának hallgatója.

Az általános és a középiskolát Budapesten végezte, 1981-ben érettségizett a Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban. 1984-ig hivatalsegéd a budapesti Kisipari Termeltető Vállalatnál. A rendszerváltozást megelőző években a Pázmány Péter Római Katolikus Hittudományi Akadémia civil hallgatója, 1991-ben teológusként doktorált. 1989-ben megszerezte a baccalaureatus, 1990-ben a licentiatus, 1991-ben a laureatus fokozatot. Ezzel párhuzamosan az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának hallgatója, 1992-ben szociológusi diplomát szerzett. 1993 folyamán kutatási ösztöndíjasként a belgiumi Leuveni Jezsuita Collegium Hungaricumban teológiai és társadalomtudományi témákban mélyedt el. 1994-ben jogi tanulmányokat folytatott Budapesten. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen 1996-ban címzetes egyetemi docensi kinevezést kapott. Vallásszociológiai tárgyú disszertációjával 1997-ben PhD tudományos fokozatot szerzett. 2011-től címzetes professzor az Óbudai Egyetemen. A Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán MA szintű vadgazdálkodási diplomát is szerzett 2014-ben.

A Márton Áron Kiadó 2000-ben *Igenis, szólnunk kell!* címmel, a Szent István Társulat pedig 2003-ban *Egyházpolitika. Egyház és politika* cím-

mel önálló könyvét jelentette meg. 2007-ben a Barankovics Alapítvány kiadásában látott napvilágot *lus Resistendi*, 2008-ban az *Egyenes úton*, 2011-ben pedig a *Megharcolunk minden magyarért!*, 2013-ban *Két pogány közt*, 2017-ben az *Egymillió* című könyve.

Teológiai professzorai (mindenekelőtt Bolberitz Pál) ösztönzésének nagy része volt abban, hogy közéleti pályára lépett, gondolkodására jelentős mértékben a pápai szociális enciklikák hatottak. 1988-ban Keresztes Sándor invitálását követően csatlakozott a Márton Áron Társasághoz. 1989 tavaszán alapítója a Kereszténydemokrata Néppártnak, 1991-től az országos fegyelmi és etikai bizottság elnökeként intézőbizottsági tag. Az 1994 és 1997 közötti pártbelviszályból igyekezett kimaradni, sokszínűséget hirdetve meg akarta akadályozni a végső szakítást. Már a szélesebb közvélemény is a párt élére várta, amikor 1997-ben pártalelnök lett.

Miután a KDNP egyre távolabb került a hiteles kereszténydemokrata hagyománytól, és kizárták a keresztény és konzervatív pártok európai szervezetéből, ki nem lépve felfüggesztette tagságát, de mint „liberálist” – számos más politikustársával együtt – mégis kizárták.

A Barankovics-platform egyik alapítójaként csatlakozott a Magyar Kereszténydemokrata Szövetséghez. Sokéves pereskedés után 2002-ben tagságát helyreállítva előbb pártelnök-helyettségé, majd (Varga László halála után) 2003. június 28-án pártelnökké választották; tisztségében eddig négy-szer, legutóbb 2015. március 21-én kihívó nélkül

választották újra. Politikai programja szerint pártja a Fidesz vezette polgári szövetség keretein belül, de önálló politikai arculatú, szervezeti önállóságát fenntartó, hiteles és karakteres világnézeti pártként kíván működni. Az Orbán Viktorral kötött 2006. évi első politikai szövetségi szerződést 2010. május 4-én meghosszabbították, amelynek értelmében kereszténydemokrata politikusok esélyes jelöltként indultak egyéni választókerületekben és a közös listákon, és fennmaradt a közös parlamenti munka a frakciószövetségi keretekben. Pártelnökként arra a legbüszkébb, hogy sikerült feltámasztani a KDNP-t.

1990-ben egyéni képviselőjelölt volt a budai várkerületben, majd a kormánypárti KDNP-frakció hivatalvezetője, titkára és sajtószóvivője lett. Októberben listás önkormányzati képviselő és frakcióvezető lett Budapest II. kerületében.

1994-ben a várkerületben (Budapest 1. sz. vk.) is indult, azonban az országos listáról szerzett mandátumával került be az Országgyűlésbe. 1994-től a törvényhozó testület jegyzője, a szociális és egészségügyi bizottság tagja, 1995-től frakcióvezető-helyettes. A frakció (1997. július 22-i) megszűnése után független, novemberben a Magyar Demokrata Fórum képviselőcsoportjához csatlakozott, majd decemberben került először az emberi jogi állandó bizottságba. Még ellenzéki képviselőként javasolta, hogy az egyházi státust legalább százéves magyarországi jelenléthez vagy tízezer fős taglétszámhoz kösse a törvény. 1998-ban a pászói (Nógrád megye 2. sz.) választókerületben MDF-támogatású jelölt volt, a fórum újabb választási

kudarca miatt Veszprém megyei listavezetőként sem juthatott mandátumhoz. 1998 és 2002 májusa között a polgári koalíciós kormány Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának helyettes államtitkári rangú, egyházi ügyekért felelős vezetője volt. Ebben az időszakban szerveztek egyházi nemzetközi csúcstalálkozót Magyarországon, rendezték a vitákat az Apostoli Szentszékkal, visszaállították a hitoktatás állami finanszírozását, megállapodást kötöttek a történelmi egyházakkal, rendezték a közfeladatokat ellátó egyházi intézmények államiakkal egyenlő finanszírozását. Szerepe volt abban, hogy a Bizánci Szent Szinódus I. István királyt az ortodox kereszténység számára is szentnek ismerte el, amit a magyar egyházpolitika legnagyobb sikerének tart, hiszen az 1054-es egyházszakadás óta István király az egyetlen közös szentje a keleti és a nyugati kereszténységnek.

2002-ben a Fidesz–MDF közös országos listájáról szerzett mandátumával visszatért a törvényhozásba. Az ellenzékbe szorult Fidesz-frakció humánpolitikai kabinetjében egyházpolitikai és szociális kérdésekkel foglalkozott. Az emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottság alelnöki tisztét a ciklus végéig viselte. Legfontosabb képviselői feladatának az egyházak szabadságának biztosítását tartja, ezért interpellálta a belügyminisztert, nyilvános kérdéseivel sürgette a hitoktatók bérezését és a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének támogatását.

2006-ban a kalocsai (Bács-Kiskun megye 7. sz.) választókerület egyéni mandátumáért az utolsó pillanatban (egyáltalán nem tervezett módon,

egy Fidesz-jelölt visszaléptetése miatt) szállt harcba. Az ezeréves katolikus érseki központban az első fordulóban jelentős előnyre tett szert a szocialista jelölt előtt. Kalocsa liberális polgármestere visszalépése után sem forgott veszélyben győzelmére. Emellett a Fidesz és a KDNP által közösen állított országos lista negyedik helyén szerepelt. Májustól a Fidesz- és a KDNP-frakciót egybefogó Magyar Szolidaritás Frakciószövetség társelnökéként a törvényhozási időszak végéig a kereszténydemokrata képviselőcsoport vezetője. Ezen túl újra bekapcsolódott az emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi állandó bizottság munkájába. A nyolc ellenzékben töltött évben több mint hatvan alkalommal szólalt fel, kétszer – a kormányprogram, valamint a bizalmi szavazás általános vitájában – mondott vezérszónoklatot. Parlamenti vitanapot kezdeményezett a személyi jövedelemadó helyett választható családi jövedelemadózás érdekében. Pártelnök-frakcióvezetőként főleg a napirend előtti politikai viták egyik főszereplője lett. „Frontpolitikus” szerepéből következően gyakran érik politikai támadások, amelyek „inkább szórakoztatják”. Meg tudja különböztetni magában Semjén Zsoltot, és azt, ami ebből a „politikai termék”, amely persze értékrendileg összefügg, de érzelmileg nem azonos – nyilatkozta 2014-ben.

Számos szakmai és karitatív jellegű szervezet munkájában vesz részt. Egyházi munkáját a Magyar Katolikus Püspöki Kar 1994-ben Pro Ecclesia Hungariae kitüntetéssel jutalmazta. 1997-ben Pázmány Péter-emlékérmét kapott a katolikus egyetem tanácsától. 1998 decemberében II. János Pál

pápa a Nagy Szent Gergely-rend lovagparancsnoki keresztjével, 2002-ben pedig a Szent Szilveszter-rend nagykeresztjével tüntette ki. 1998-ban lett a Szuverén Máltai Lovagrend nagykeresztos lovagja. Számára lelkileg fontos, hogy 2015-től a Karmelita Rendben (OCD) konfráter. 2000-ben Konstantinápoly egyetemes pátriárkája, I. Bartholomaiosz is kitüntette, tőle kapta az ortodoxia egyik legmagasabb elismerését, a Pammakarisztoszi Legszentebb Istenszülő Szent Keresztjét, valamint 2013-ban a Szent János Evangélista a Teológus elnevezésű érdemrendet, valamint 2017-ben az Elsőként Elhívott Szent és Dicsőséges Szent András Apostol keresztjét.

2010-től az Országos Magyar Vadászati Védegyelet elnöke. Pro Caritate-díjas. A Magyarországi Reagan Emlékbizottság elnökeként kezdeményezte, hogy Budapesten állítsanak emléket a volt amerikai elnöknek. 2011. június 29-én (a Szabadság téri szoboravatás napján) az amerikai Ronald Reagan Elnöki Alapítványtól átvehette az elhunyt politikusról elnevezett Nemzetközi Szabadság Díjat. 2016-ban az Év Nemzetközi Törvényhozója díjat (International Legislator Award) adták át az amerikai székhelyű vadászati világszervezet (SCI) Las Vegas-i konvencióján a kormányfő-helyettesnek, a vadvilág megőrzésének előmozdításáért és a fenntartható vadászat szabadságának támogatásáért. Három alapelvet igyekeznek követni: vissza kell állítani a honi vadászat becsületét, a vadat vadként kell megőrizni, Magyarországot ismét vadászati nagyhatalommá kell tenni, valamint meghirdette, hogy Budapesten 2021-ben nagyszabású

Vadászati Világkiállítást rendeznek. 2012-től a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács (C. I. C.) Patrónusa és a Nagy Aranyérem kitüntettetje. Egyébként elnöke a Gánti Vértes Vadásztársaságnak is.

2010 áprilisában már az első választási fordulóban nagy fölénnyel, jórészt új ellenfelekkel szemben, a voksok 58 százalékaival megvédte kalocsai egyéni mandátumát. A konzervatív pártszövetség Bács-Kiskun megyei listavezetésén túl az országos lista előkelő ötödik helyén indították. Május 29-én, a második Orbán-kormány megalakulásakor miniszterelnök-helyettesként a kormányfő első, egyben általános helyettese lett. Emellett a nemzetpolitikáért és egyházdiplomáciáért felelős tárca nélküli miniszteri megbízatással végzi kormányzati munkáját. Frakcióvezetői tisztségét nem tartotta meg, annak ellátására Harrach Pétert kérte fel. Orbán Viktor, Németh Zsolt és Kövér László mellett kezdeményezője – és vezérszónoka – volt az állampolgárságról szóló törvény május 26-án nagy többséggel elfogadott módosításának, mely lehetővé tette a határon túl élő magyarok számára a kettős állampolgárság megadását. A Kövér Lászlóval közösen benyújtott törvényjavaslatot elfogadva, május 31-én alkotta meg az Országgyűlés a trianoni békediktátum évfordulójának a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánításáról szóló jogszabályt. Szerepe volt Magyarország Alaptörvényének kidolgozásában.

2014. április 6-án a kormányzópártok közös országos listájának második helyéről kapott újabb mandátumot. A júniusi kormányalakulásakor meg-

őrizte mindkét – általános miniszterelnök-helyettesi és nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszteri – posztját. Hétéves kormányzati tevékenysége során mintegy 40 alkalommal szólalt fel plenáris üléseken. Egyik kezdeményezője nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánításának. Természetes büszkeséggel tekint a nemzetegyesítés kialakuló politikai rendszerére. 2017. november 10-én a Magyar Állandó Értekezleten jelentette be, hogy letette az esküt az egymilliomodik új magyar állampolgár.

TARTALOMJEGYZÉK

Maradandó a maradandótlanságban	5
---------------------------------	---

MEGHARCOLUNK MINDEN MAGYARÉRT

Bábel Balázs: ELŐSZÓ	11
----------------------	----

I. ELLENZÉKBEN, ELLENSZÉLBEN (A 2010-es parlamenti választások előtt)

Politica Christiana	15
Szent István-napi ünnepi beszéd	19
Ötlettelen ötletelés	25
A mostani pénzügyi válság a neoliberális gazdaságpolitika történelmi csődjének előjele	28
A magyar kereszténydemokrácia szentjei	31
Az tetszeleg a csődtől való megmentő szerepében, aki a fő felelőse a csődnek	39
A szlovákiai magyarelles atrocitásokról	42
Absztrakciók helyett antropológiai fordulatra van szükség	44
A politikai prostitúció korszakát éljük	46
A családok csődvédelméről és a szociális bankról	56
A szocialisták bélyegként égették a homlokukra Gyurcsány Ferenc képét	61

A népképviselőtről, 500 civil szervezet nyilatkozatáról és a destruktív bizalmatlansági indítványról	66
A Fidesz–KDNP-szövetség abszolút többséggel megnyerte az európai uniós választást	71
A szlovák nyelvtörvényt vissza kell vonatni!	74
800 éves a ferences rend	79
A hatalom nem cél, hanem eszköz	83

II. ROMELTAKARÍTÁS ÉS ÚJJÁÉPÍTÉS (A 2010-es parlamenti választások után)

Politikai realizmus és prófétai jel	91
Merünk nagyok lenni	95
Hogy nemzetársaink polgártársaink lehessenek	105
Megjöttünk!	117
Két pogány közt	118
Ahány identitás, annyi állampolgárság lehessen	133
Kelet Lándzsája	137
Nemzetpolitika	139
Expozé a Bethlen Gábor Alapról	144
Erkölcsei kötelességünk	152
Népakarat és természetjog	153
A kolozsvári Mátyás-szobor a magyar megmaradás szimbóluma	167
Hogy áldott gyümölcsöt teremjünk	169
Kereszténydemokraták: szívünk szerinti alkotmány	179
A százezredik honosítási kérelem	182

KÉT POGÁNY KÖZT

Brém-Nagy Ferenc: ELŐSZÓ 193

I. NEMZETPOLITIKA

Nemzetpolitika	205
Kőkemény üzenet Belgrádnak	228
Beszéd a vadászatról	234
Csak azért is lovon!	237
A nemzet közjogi egyesítéséről	251
A székelyek Nagy Meneteléséről	254

II. EGYHÁZPOLITIKA

A kereskedelmi média „valóság”-showja az ördögtől való	259
Beszéd a „Mindszenty hercegprímás a magyarság lelkiismerete” című konferencián	265
A lengyel–magyar barátságról	277
A milánói ediktum – 1700 év	280

III. POLITICA CHRISTIANA

Nem hagyom magam megfélemlíteni	285
„Nem nagy mulatság lövészárkokban élni”	290
A Magyarország elleni támadások okairól	309
Válasz	320

EGYMILLIÓ

Bayer Zsolt: Barátság és világnézet	325
Egymillió – ígélet a nemzetnek	333
Üzenet Tusványosról	334
A Gondviselés nagy dramaturg	335
Válasz a Magyar Liberális Párt LMBTQ munkacsoportjának	339
Elég vagány gyerek voltam	341
Aki idegen titkosszolgálatokkal együttműködik magyar nemzeti célokkal szemben, hazaárulást követ el	347
70 éves a Kereszténydemokrata Néppárt I.	351
70 éves a Kereszténydemokrata Néppárt II.	356
Az orthodoxia bátorsága	371
500 éve született Avilai Nagy Szent Teréz	375
Mi az örökkévalóságnak dolgozunk, tudunk várni pár évet	378
A migrációról, a balliberális oldal kettős felelőtlenségéről	391
Brüsszel impotenciája miatt kell a kerítés	395
Hogy Európa Európa maradjon	406
Teremtésvédelem	410
A Vadászati Világkiállításról	412

A migráció-párti politika képviselőinek neve szitokszó lesz Európában és Németországban	416
A DNA rémuralmáról	425
Bayer Zsoltot sosem fogom megtagadni	431
Boldog IV. Károly király	436
Brutális kampány lesz	439
A Soros által támogatott migránsok először a Pride-osok fejét vágják le	437
Széchenyi Zsigmond	463
Szent László	467
Hogy Szent István Országá ne legyen kalifátus!	471
Summa summárum	474
Ami nem keverhető össze	477
Reformáció 500	478
Egymillió – megcselekedtük	481

*

Személynevek	483
Tárgymutató	529
Névmutató	557
Curriculum vitae	569

Kiadja a BARANKOVICS ALAPÍTVÁNY
Felelős kiadó: a Kuratórium elnöke

Szerkesztette: **Széneyi Gábor**
Nyomdai munka: Antológia Kiadó és Nyomda Kft.
6065 Lakitelek, Felsőalpár 3.
Felelős vezető: Agócs Sándor ügyvezető igazgató

Készült Lakiteleken a 2018. évben

ISBN 978 615 80898 2 1